

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

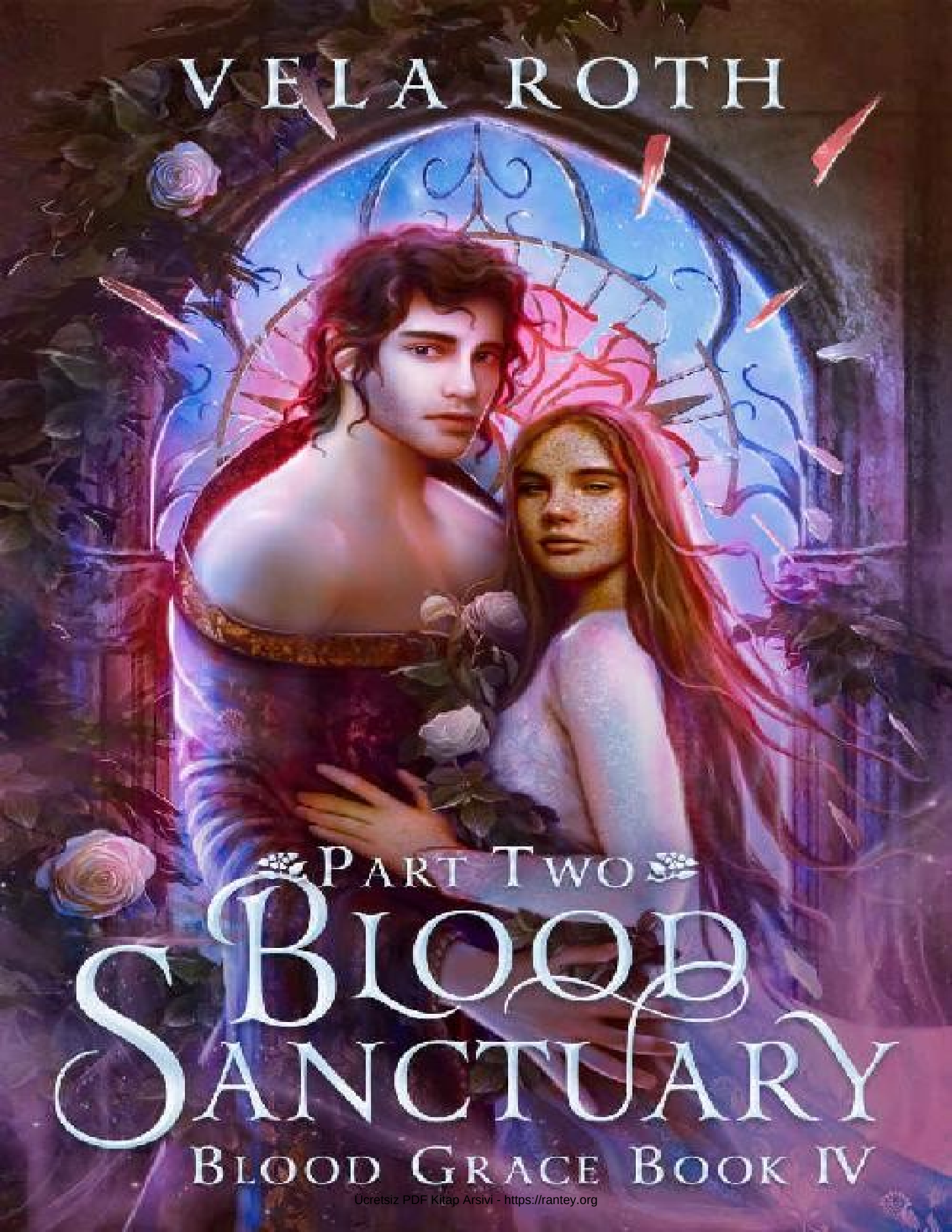
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



VELA ROTH

PART TWO

BLOOD SANCTUARY

BLOOD GRACE BOOK IV



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



PART TWO

BLOOD SANCTUARY

BLOOD GRACE BOOK IV

VELA ROTH



FIVE THORNS PRESS

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)

[İçerik Not Harita](#)

[Kış Gündönümüne 13 Gece Kala](#)

[Ölümlü İhtiyaçlar](#)

[Baştan Ayağa](#)

[Orthros'taki En Büyük Tehlike](#)

[Her Şeyi Yapabilir](#)

[Kutsanmış Hainler](#)

[Lütufların](#)

[Minnettarlık](#)

[BağıKaderi](#)

[Kış Gündönümüne 12 Gece Kala](#)

[Çemberin Açılması](#)

[Hypnos'un Eşiği](#)

[Perdeyi Geçmek](#)

[Savaş Esirleri](#)

[Hespera'nın Gül Dikenleri](#) Merhamet

[Nöbeti](#)

[Alkaios'un](#)

[Hızlı Zafer](#)

[Puanı](#)

[Gündönümü](#)

[Hediyesi](#)

[Teselli Nöbeti](#)

[Deklarasyonu](#)

[İrade Nöbeti](#)

[Sonsuza Dek Sürececek](#)

[Gecenin Başka Yolu](#)

[Yok](#)

[Göz Göze Birlik](#)

[Nöbeti](#)

[Taş Daha](#)

[FazlasıUzlaşmasından](#)

[Hediye Nöbeti](#)

[Güvenli Bir](#)

[Yer](#)

[Çemberdeki Ateş](#)

[Kahin Konuşuyor](#)
[Firstgrace Komnena'nın Teklifi](#)
[Bir Akron'un Fidyası](#)
[Gündönümü Yemini](#)
[Sonsuzluğun Tadı](#)
[Hespera'nın Gülünün Yaprakları](#)
[GündönümüKış](#)
[Bir Rüya Değil](#)
[Leydimin Son Şema Gündönümü](#)
[Ritüeli](#)
[Hediye Gecesi](#)
[Anahtar](#)
[Hediye Festivali Cesaret](#)
[Çağırdığında Savaşla](#)
[Deneme](#)
[Aklın Uygulanması Gerçeğin](#)
[Taşıyıcıları](#)
[İçki Festivali Cassia'nın](#)
[Mabedi](#)
[Sığınak Festivali](#)
[Harekete Geçme](#)
[Zamanı](#)
[Bağlılıklar](#)
[Zalim Engizisyoncu ve Nazik Engizisyoncu](#)
[Tazminat](#)
[Kardeş Tanrılar](#)
[Eski Bir Dost](#)
[Düşlerin](#)
[Büyücüsü Kan](#)
[Kurbanı En Kötü](#)
[Korku](#)
[Hesperite Büyücüsü Savaş Alanı](#)
[En Büyük Büyücü](#)
[Mermer Tozu](#)
[Hespera'nın Gülünün Merkezi](#)
[Kış Gündönümünden Sonra Bir](#)
[Zaman Aile](#)
[Eski Ustalar](#)

[Lütuf Festivali](#)
[Yeter](#)
[Ulaşılabilir Grace](#)
[Dance Hearts'](#)
[Desire](#)
[Sözlük](#)
[Kan Birliği Birinci Bölüm](#)
[Kan Rüyası](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında İthaf Telif](#)
[Hakkı](#)

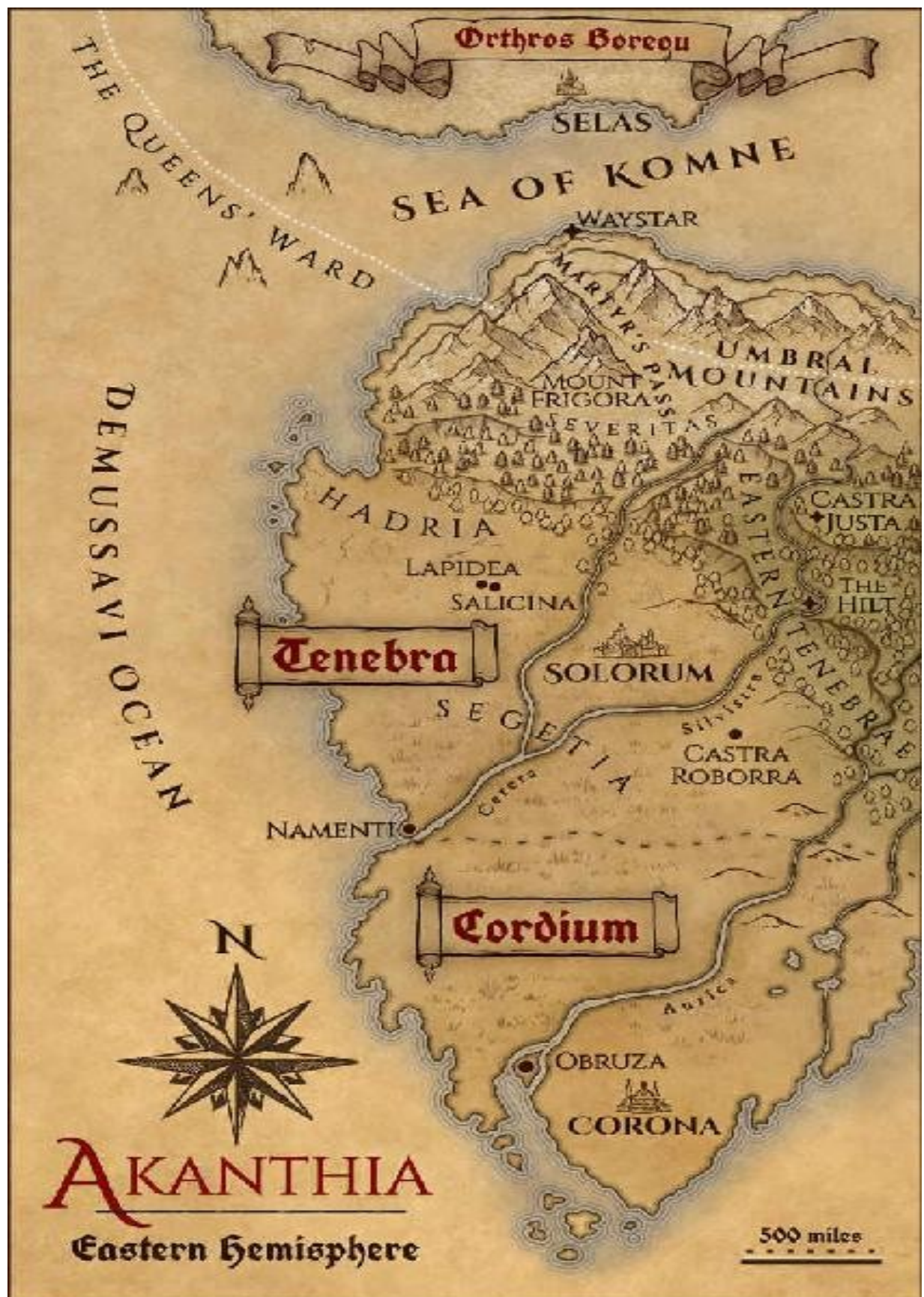
[*OceanofPDF.com*](#)

İÇERİK NOTU

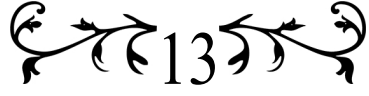
BLOOD SANCTUARY Part Two bazı fantastik şiddet unsurlarının yanı sıra intihar düşünceleri ve akran istismarı gibi birçok insan için trajik derecede gerçek olan temalar da içeriyor.

Özellikle "Hypnos's Brink" ve "Crossing the Veil" (12 Nights Until Winter Solstice) sevdikleri birinin intihar ederek ölmesini önlemek için müdahale eden karakterlerin duygusal ancak grafik olmayan bir tasviridir. "The Greatest Mage" (Festival of Sanctuary) grafik zorbalık içeriyor ve bir karakterin intihar düşünceleri yaşayan bir diğerini desteklemesini gösteriyor.

OceanofPDF.com



OceanofPDF.com



geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OceanofPDF.com

ÖLÜMCÜL İHTİYAÇLAR



ZİRVE OYUNLARI sona ermişti, Lio yarışlarda çok daha iyi performans göstermişti. ve Majesteleri onun her iki savaştaki performansını da aynı coşkuyla kutlamıştı. Ne yazık ki artık yataktan kalkmaları gerekiyordu.

Kendini ikna etmeye çalıştı. Neredeyse ayın ilk saatleriydi. Elçiliğin Şifa Mabedi turunda olmaları bekleniyordu. Chrysanthos durdurulması gereken bir insan için iğrenç bir bahaneydi. Lio kahvaltısını çoktan yapmıştı.

Cassia'nın şimdi kahvaltıya ihtiyacı vardı. Bu onu harekete geçirdi.

Üzerinden kayarken teni okşadı. kollarına yasladı ve onun gidişini izledi, gözleri uykulu ve zevkten sıcaktı. Fincan ve dikenler, onun bakışlarından başka hiçbir şeyin olmaması iyi hissettiriyordu. Kahvaltısı bitmiş olabilirdi ama tatlısı, ipek minderler ve buruşuk çarşaflardan oluşan bir yığının içinde karnının üzerine uzanmış, narin, çilli ayaklarını havada sallayan kızın görüntüsüydü.

Henüz bornozunu giymemeye karar verdi. Arkasını döndü ve mermer zemin üzerinde havada süzülerek ondan uzaklaştı. Odanın alt ortasına inen basamağın üzerinden süzüldü.

Cassia onun taze çekilmiş kahveyi cezveye kaşıkla koyuşunu izlerken tekrar uykuya daldı. Lio onun kalp atışlarının kulesinde usulca yankılanmasını dinledi.

Knight onu köpek öpücükleriyle uyandırdı. Onun selamını her zamanki şefkatiyle kabul etti ama köpeğin başının üzerinden Lio'ya fısıldadı, "Knight'a söyleme ama senden bir temizlik büyüsü istiyorum."

"Benim öpücüklerimi tercih ettiğini sır olarak saklayacağız." Lio sihirli bir dokunuşla onu memnun etti.

"Teşekkür ederim." Oturma alanında ona katıldı.

Bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Bu ay çok güzel görünüyorsun."

Çıplak poposunu ipek yastıklı bir sandalyeye oturtmadan önce onu öpmek için durakladı. Lio ona büyük cam bir fincan kahve uzattı.

"Deukalion'un karışımının üzerine serpilmiş sinameki mi o?" diye sordu.

"Evet. Kahveme senin baharatını koydum."

Kaşlarını ona doğru oynattı ve kahveyi dudaklarına götürdü, ağır ağır yutkunurken fincanın kenarını ağzına götürdü. Küçük bir inilti çıkardı. "Senin kahven olmadan nasıl uyanırdım bilmiyorum. Polar Night Roast kadar sert ama hiç acılığı yok. Baştan aşağı saf, zengin bir karanlık."

"Bence cassia'nın ısırganı lezzeti mükemmel bir şekilde tamamlıyor." Onun boğazının çalışmasını izledi. Onun adını taşıyan bir fincan kahvenin tadını böyle çıkarıyorsa, onun kanından bir içeceğin tadını çıkardığında nasıl olurdu?

Midesi yüksek sesle guruldadı.

Sırıttı. "Planım başarılı oldu. İştahının açılmasına yardımcı oldum."

"Kendini hazırla. Kahve cezvenizi boşaltacağım ve dolabınızı yerle bir edeceğim."

"Ben de seninkine aynısını yaptıktan sonra bu adil olur. Gidip kahvaltınızı soğuk kasadan getireyim."

Lio peçeli saat bornozunu giydi ve yan kapıdan dışarı çıktı. Karda kapağı açtı ve önümüzdeki bir saat içinde taşan içeriğinden Cassia'nın ağzına ne kadar sokabileceğini merak etti. Soğuk mahzendeki yiyecek yığını dayanılmaz dürtüyü yatıştırdı. İyi olduğu konusunda ısrar edebilirdi ama kralın evinde sık sık oruç tuttuğu ve zehirlenme korkusuyla yaşadığı için tamamen iyileştiğinden şüpheliydi.

Onu telafi etmek Orthros'ta geçireceği birkaç haftadan daha uzun sürecektir. Tenebra'da ömür boyu zorluk çekecekti. İhtiyacı olan şeye sahip olmasını sağlamak için yiyecekten daha fazlası gerekecekti. Hak ettiği şeyi.

Onu kendi damarından besleyene kadar, en azından ona sağlıklı ölümlü yemekleri sağlamaya devam etti. Orthros'un koyu kıvamlı, süzme yoğurdundan ve badem unu ve balla yapılmış dört büyük Cassia böreğinden seçti. Börekleri ısıtıcıya koymak için içeri geri döndüğünde Cassia artık oturma alanında değildi ve kahvesi masanın üzerinde bitmemiş bir şekilde duruyordu. Lio sıcak kalması için onu da ısıtıcının üzerine koydu. Tuvalette olmalıydı.

Knight onun yataktaki yerini çalmıştı. Yün battaniye ve çiğneme oyuncağı yerde terk edilmiş halde dururken, başını patilerinin üzerine koymuş, ipek çarşafların arasından masumca Lio'ya bakıyordu. Hesperine büyüsü tazılar üzerinde işe yaramasa bile Hesperine temizlik büyülerinin tazıların pislikleri üzerinde işe yaraması iyi bir şeydi.

Lio bir köpek ödülü almak için masanın altındaki saklama sepetine uzandı. Kuru, katı çubuk ona pek iştah açıcı görünmüyordu ama hayvan şifacıları bunun sadece köpeklerin beslenmesine sağlıklı bir katkı sağlamakla kalmayıp aynı zamanda köpeklerin isteklerine karşı konulmaz olduğuna yemin ediyorlardı. Lio onu ayaklarının dibindeki halının üzerine bıraktı ve dikkatini kahveye verdi.

Sonrasında bildiği tek şey, Knight'ın onun yanında oturduğu ve ödülü mideye indirdiğiydi. Köpek meşgulken, Lio yatağın üzerinde hızlıca bir temizlik büyüğü daha yaptı. Daha işini bitirmeden ödül maması gitmişti. Knight'ın gözleri, Lio'nun diplomatik kariyerinin onu hazırladığı her şeyden daha acınası bir yalvarışla doldu. Cassia, Lio'nun köpeği için kasadan biraz et almasına hazır olana kadar köpeği oyalaması için ona bir çubuk daha verdi.

Cassia'nın dönmesini beklerken, Lio bir kuryenin ön salona çıktığını duydu. Ne teslim edildiğini görmek için girişe gitti ve Ritüel duvar halısının altındaki masada birkaç parşömen buldu.

Mesajlara göz gezdirdikten sonra kütüphaneye döndü. Sehpanın arkasındaki gizli kapıya giderken birkaç mesajı sehpanın üzerine bıraktı. giyinme perdesi. Banyoya giden merdiven boşluğundan koşar adımlarla aşağı indi ve sahanlığın yarısında durdu.

Özel kapıdan, "Hesperine ekim yöntemleri hakkında istediğiniz bilgi az önce geldi. İnisiye ziraatçılar

Sera turunda tanıştık ve size orijinal şemalarla birlikte Vulgus ve Divine dillerinde kopyalarını gönderdik. Bunu teslim etmemi ister misiniz?"

Mahzenin üzerindeki büyü mahremiyeti sağlayabilirdi ama hiçbir örtü Cassia'yla olan birlikteliğini engelleyemezdi. Aurası utancın sekiz tonuna dönüştü. "Hayır. Hemen geliyorum."

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Kesinlikle . Teşekkür ."

Lio bir an tereddüt etti. ". Acele etmeyin."

Her gece ten tene uyuyorlardı ama yine de ölümlü ihtiyaçları konusunda utangaçtı. Ayrıca Orthros'ta birkaç haftadan daha uzun bir süre kalacak gibi görünüyordu. onunla birlikte eve.

Kütüphaneye dönen Lio, onun kaç gecedir burada olduğunu saydı ve daha önce her saydığında ulaştığı aynı sonuca vardı.

Sehpanın başında ona tekrar katıldığında, çok sevdiği rahat bahçe elbisesini giymişti. Tekrar sandalyesine oturdu ve

kahve fincanının arkasında. Nakil ile ilgili kâğıtları bir tabak hamur işi ile birlikte masanın üzerinden ona doğru kaydırıldı. Aura'sında ve yanaklarında hâlâ bir kızarıklık vardı. Tenebran alçakgönüllülük standartlarının ne kadar saçma olduğunu hatırladığı zamanlar olmuştu.

Ama bu saçmalık tehlikeli olabilirdi. Konuşması gerekebilecek bir konu vardı ve bu konuyu açarken kendini rahat hissetmeyeceğinden emindi. Eğer, Tanrı korusun, bir şifacıya ihtiyacı olursa Bu konuda ona güvenmek şöyle dursun, bunu kendine bile itiraf edemezdi.

Onu bu konuda konuşmaya teşvik etmeli miydi? Ona vücudunun bu özel yönü hakkında soru sorarsa örtüyü aşmış mı?

Tenebran yöntemleriyle aldığı eğitim ve ailesiyle ölümlü kadınlar hakkında yaptığı konuşmalar onu buna nasıl hazırlamamıştı?

Cassia'yı rahatlatmaya çalışmak asla yanlış bir karar değildi ve ona kendisiyle açıkça konuşabileceğini hatırlatmak her zaman doğrudu. Denemeli.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BAŞTAN AYAGA



"Tuvalette YETERİNCE KAĞIT VAR MI?" Lio sordu.

Cassia kahvesini yutarken biraz tılandı. "Ah. Evet. Teşekkür ."

Lio bir parşömen daha açtı, sanki gecenin olaylarından bahsediyorlardı. diplomatik yazışmalar. "Orada unuttuğum başka bir şeye ihtiyacınız var mı? Bir Hesperine olarak, ölümlüleri tahmin etmekte kusurluyum. gereklilikler."

"Hâlâ neden bir mahzeniniz olduğunu merak ediyorum," diye ağzından kaçırdı. Evindeki ilk gecesinde ona nerede olduğunu gösterdiğinde, bu konuda yorum yapamayacak kadar garip hissetmişti.

Mektupları bir kenara koydu. "Tabii ki geceyi benimle geçirmeleri için baştan çıkardığım çaresiz insanlar için de bir tane var. Eğer bir kadını rahat ettirmezsem, inimden kaçmaya çalışabilir."

"Tabii ki."

"Yüzünün kızarmasına gerek yok gülüm. Umarım dün geceki gibi zamanlar sana her bir santimini ne kadar takdir ettiğimi gösterir."

"Özel ihtiyaçlar aynı değildir."

"Bende olmaması, sende olduğu için utanman gerektiği anlamına gelmez. Azı dişlerim ve tuhaf diyetim seni rahatsız etmiyor."

"O da farklı. Sadece ölümlüler sabahları nefeslerinin kötü kokması konusunda endişelenir."

Lio eline doğru nefes aldı ve kokladı. "Bazen nefesimin kan koktuğundan eminim."

"Asla."

"Vücudumuzun emilim özellikleri insan sindiriminden oldukça farklı. Sanırım insanların bu tür konularda nasıl hissettiklerini tam olarak anlayamıyoruz. Bu yüzden mahzenin üzerinde kendi perdesi var. mutlak mahremiyet. Tenebra'da vakit bulamadığın tek temel ihtiyacının uyku olmadığından şüpheleniyorum. Burada rahatlayabilmeni istediğimi biliyorsun."

Kendini bu saçma gariplikten kurtarmalıydı. Lio'yla her zaman işe yarayan şeyi yapacaktı. Yine de konuşacaktı. "İnsan misafirlerinize tuvalet ihtiyaçları için kağıt sağladığınıza inanamıyorum. "İnsan misafirlerinize parşömenleriniz için böyle bir lüksü ayırdınız mı?"

Kıkırdadı. "Bu amaca daha uygun farklı bir kâğıt türü, İmparatorluğun ikramı. Ama onları cızırtılı bulacağınızı düşünmeseydim, parşömenlerimi seve seve feda ederdim."

"Bu saygısızlık."

Ona geniş bir sırıtma verdi. "Senin tatlı kışım için hiçbir şey çok iyi değildir."

Lio ona karşı daha önce böyle kelimeler kullanmamıştı. Ondan duyduklarında, kaba sözler söyleyen adamlardan tamamen farklı bir anlam ifade ediyorlardı Kadınların vücutları hakkında. Ellerini alev alev yanan yanaklarına götürdü ama gülümsedi.

Gözlerindeki alaycı ışık yerini yumuşaklığa bıraktı. "Benimle her şey hakkında konuşabileceğini biliyorsun. Söylemeyi seçtiğin hiçbir şey dürüstlük yeminimizin kapsamı dışında değildir. Sık sık mutabık kaldığımız gibi, yeminimiz tüm Tenebran katı kurallarından önceliklidir."

"Evet."

Daha da ciddileşti. "Eğer bir şifacıya ihtiyacınız olsaydı, umarım bundan bahsederdiniz. Şifa Mabedi'nde düzgün bir hekime görünebilirsin. Ölümlü tıbbıyla idare etmek zorunda değilsiniz."

"Neden endişeleniyorsun şampiyonum? Bu hafta hiçbir düşman büyücü beni zehirlemeye çalışmadı."

"Tanrıça'ya şükürler olsun," dedi ciddiyetle. "Ama ben bundan bahsetmiyordum. Bir şifacıya ihtiyaç duymak için daha olağan nedenler var ve eğer varsa, bu utanılacak bir şey değil."

"Şimdiye kadar, soğuk Orthros benimle fazlasıyla hemfikir. Üşütmeyeceğim." Ayaklarını sandalyesine çekti ve kahvesini tekrar yudumladı.

Bir an sessiz kaldı ama kaşlarındaki çatıklık tatmin olmadığını gösteriyordu. Tekrar konuşmadan önce kahvesinden bir yudum aldı. "Yirmi sekiz günden daha uzun süredir buradasınız."

"Doğru ya, Daedala ayı bitmek üzere, mi?" diyebildi arkasındaki Hesperine takvimine bakmadan

Sözlük. "Neredeyse Anastasios ayına geldik, soyunuz için çok önemli."

"Geldiğinizden beri gerçekleşmeyen bir şey var. Anladığım kadarıyla genellikle her yirmi sekiz günde bir oluyor, ama biliyorum ki

bazen değişir. Bu sizin için olağan mı? Endişelenmeniz için bir sebep var mı?"

Oh. Oh. Soğuk algnlığından ya da Orthros takviminden bahsetmiyordu. O, iyi gerekçelendirilmiş ve titizlikle saygılı bir şekilde *buna* atıfta bulunuyordu.

şaşırmamalıydı. Bu Lio'ydu. Endişeli, koruyucu ve utançtan tamamen uzak. Bunu ondan önce bile düşünebilirdi. Bir Hesperine olarak ocuk sahibi olamamasına ve derslerinin gelip gelmediğine dikkat etmesine gerek olmamasına rağmen.

Bu durum için söyleyecek sözü yoktu. Bu konuyu diğer kadınlarla nadiren konuşurdu. Bir erkeğe bu konuyu nasıl açacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bir erkek değil, bir Hesperine. Lio. Ama bu kez Hesperin doğası onunla konuşmayı daha da zorlaştırdı. Yoksa zorlaştırdı mı?

Her ne kadar utancı en derin mahcubiyete dönüşüyor olsa da, bir şaka yaptı. "Hayır, merak etmeyin. Hamile değilim."

Lio şaşkın ve sevecen bir sesle güldü. "İimi rahatlattığın için çok teşekkür ederim. Kendimi kaybetmiştim. Genelde bu kadar sorumsuz değilimdir, bilirsin."

"Yatağın zerine kısırlık tılsımını asmayı unutmayı gerçekten bırakmalıyız."

Kahkahaları, içindeki aşağılanma karmaşasını ve kafasında batıl inançlar okuyan Tenebran annelerinin nesillerinin seslerini kovmaya başladı. Lio ile geçirdiği zaman, uzun zamandan beri İnsanların aşağılayıcı sözleri.

şaşkınlıkla başını salladı. "Sen, bir Hesperine, lml dişiler hakkında çoğu ölümlü erkekten daha bilgilisin."

"İnsanların ihtiyaçlarına karşı duyarsız kalmak bize yakışmaz. Özellikle de bağımlı olduğumuz kişiler. Ayrıca kan konusunda da hassas değiliz."

Bu kez kahkahaya boğuldu. "Bu konudan bahsetmek bile çoğu sert Tenebran savaşçısının dehşet içinde kaçmasına yeter."

"Tenebralıların genel olarak kadınlara karşı mantıksız bir korku duyduklarını fark ettim."

"Benden korkmamana sevindim, ne kadar tehlikeli olsam da."

"Başınızdan ayak parmaklarınıza kadar sizinle ilgili herhangi bir şeyden nasıl rahatsız olabilirim? Bunun da utanmanıza gerek bir şey olduğunu söylememe gerek var mı?"

Cassia tüm gücüyle, babasının önünde diz çökerek özür dilediği anılarını bir kenara itti.

yanlış zaman. En son kadını zayıflığını bir bahane olarak kullanmasının üzerinden kaç gün geçtiğini dikkatle saymaktan.

Lio'nun şefkatli, lacivert gözlerinin içine baktı. "Ben değilim - , ben Yapma..." Derin bir nefes aldı, sonra iç çekti, sonra boğazındaki düğüme takıldı.

Lio'nun umurunda olmaz.

Konuyla ilgilenmesinin başlangıcı ve sonu, sağlığının iyi olduğundan emin olmaktı. Bunun ötesinde... yargılama yok. Acımak yok. Sonuç yok.

"Ben kısırım," dedi. "Aylık kurslarım yok."

Ve varoluşunun başlı başına bir belası olan bu belanın yokluğu konusunda omuz silkebildiğini fark etti.

Lio'nun ilk tepkisi "İyi misin?" oldu. Öne doğru eğildi, yüzünde endişe dolu bir ifade vardı. "Eğer bir kadın hastalığından kaynaklanıyorsa, kadın şifacılarımızdan birine güvenebilirsiniz."

Cassia başını salladı. "On dört yaşımdayken geçirdiğim o hastalık beni kısırlaştırdı. Kurslarım sadece birkaç kez geldi ve hastalandıktan sonra durdular. İyi ki kurtulmuşum."

Sandalyesini ona yaklaştırdı ve elini tuttu. "Her halükarda Orthros'un şifacılarından biriyle konuşmaktan zarar gelmez. Tenebran şifacılarının o sırada size söylediklerini doğrulamak onlar için güven verici olabilir."

"Tenebran şifacılarının bu konuda hiçbir şey bilmediğinden emin oldum."

"Tenebranlı kadın bile sana gereken ilgiyi göstermedi mi? Neredeyse öldükten sonra mı?"

"O andan itibaren kimseye söylemediklerinden emin olmak için onlara rüşvet vermenin ne kadar zor olacağını hayal edebiliyor musunuz? Hizmetçilerim asla anlamasın diye her ay inandırıcı bir şekilde lekeli bezler yapmak yeterince sorunluydu. Perita'yla artık birbirimize güvendiğimiz için çok mutluyum ve artık onunla bu saçmalıkları yaşamak zorunda değilim."

Elini daha sıkı tuttu ve başparmağını parmak eklemlerinin üzerinde nazıkçe gezdirdi. "Tenebra'da kısırlığın korkunç bir damga taşıdığının farkındayım ama itiraf etmeliyim ki, bunu saklamak için bu kadar çok şeye katlanmak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim."

"Eğer biri bunu öğrenirse, benden istediklerini elde etmek için bu sırrı başımın üstünde tutarlar ya da bu bilgiyle doğrudan krala giderler. O zaman çocuk doğurmaya uygun olmadığımı anlar. Belki de Tahtında hak iddia eden oğullar doğuramayacağım için benim lehime olurdu, bu da beni onun için daha az tehdit haline getirirdi. O devam edebilirdi

Beni taliplerle takas eder, benden miras alamayacaklarını asla belli etmezdi. Ama her zaman, beni artık zahmete değer bulmayacağı noktaya kadar yararlılığını azaltma riski vardı. Bilmemesinin onun için daha iyi olacağına karar verdim. Kralın bilmemesi her zaman daha iyidir."

Lio onu kendine çekti, kucaklaması emin ve şefkatliydi ama konuştuğunda, Adamın sesinde duyduğu öfke karşısında şok oldu. "Önce vücudunuzun yaptığı sağlıklı bir şeyden utanmanızı söylüyorlar. Sonra bunu yapmazsa utanmanı söylüyorlar. Sonra korku içinde yaşamak zorunda kalıyorsunuz çünkü birçok erkek kendi çıkarları için vücudunuzun ne yaptığını bilmek istiyor. Yazıklar *olsun onlara*. Bu Tenebra için bile iğrenç bir şey."

Hiç bu şekilde düşünmemişti. Lio'ya, kendisine ait olmayan kanlı paçavralar ve kralın, içinde tahtta hak iddia eden piçlerin yetişebileceği Cassia adlı gemiye olan takıntısıyla ilgili tüm bu ayrıntıları anlatmayı hiç istememişti. Şimdiye kadar bunun onu ne kadar hasta ve öfkeli yaptığını hiç fark etmemişti.

"Kutsallık diye bir kavramları yok." Bir eliyle yüzünü kavradı, ifadesi çarpılmıştı. "Umarım sormamda bir sakınca yoktur."

"Teşekkür . Sorduğun için. *Benim* için endişelendiğin için." Vurgu, kendisi istemeden son kelimenin üzerine geldi.

Tekrar durdu, açıkça sözlerini düşünüyordu. Dikkatli Lio. Nazik Lio. "Kişisel hayal kırıklığına neden olduysa çok üzgünüm. Başkalarının nasıl tepki vereceği yüzünden katlandığınız her şey bir yana, hastalığınızın sizden aldıklarıyla mutsuzsanız üzgünüm."

Başını iki yana salladı. "Kendi adıma, hiç umursamadım. Her ay bunu yaşamak zorunda olmamak ya da doğumun tehlikelerinden korkmamak beni rahatlatıyor." Diğer hayaletleri bir kenara itti. Kendisinden alınamayan hayat yüzünden kralın hayatına son vermesini daha fazla düşünmeyi reddetti. Onun hakkında konuşuyorlardı, başkaları hakkında değil. Orthros'taydılar, burada sadece

Bundan kaynaklanabilecek talihsizlik, daha önce hiç hissetmediği hayal kırıklığıydı.

"Yani," dedi Lio yavaşça, "kendi çocuklarınızı doğurmak... dört gözle beklediğiniz bir şey değil mi?"

Başını eğerek ona baktı. "seni rahatsız ediyor mu?" "Aslında bunu hiç düşünmemiştim."

"Kanla doğmuş olmana rağmen mi?"

Şimdi omuzlarını silkmiş olan Lio'ydu. "Babam, annem bana hamileyken onun üzerine titrerdi. Sanırım bu harika bir şey olurdu.

deneyim. Ancak bu Hesperine'lerin kendileri için beklediği ya da hayal ettiği bir şey değil. Zoe gibi çocukları çözüme kavuşturmak için sabırsızlanıyoruz."

"Bunu dört gözle beklemeye değer."

Adamın gözlerindeki yeni ışık hoşuna gitmişti. Bakışlarındaki anlamlılık. Sanki başka bir şey soracakmış gibi nefes alışını.

"Zoe'den bahsetmişken," dedi, "sanırım her an kahvaltı için burada olabilir."

Cassia gülümsedi. "Perdeyi kaldırma zamanı."

Ne zaman sorma zamanının karar verirse, o başka şeyi dört gözle bekliyordu.

OceanofPDF.com

ORTHROS'TAKİ EN BÜYÜK TEHLİKE



Lio boş bir hasta yatağının dibinde DURAKLADI. Sağlam demir iskeleti ve pamuklu yatak örtüleriyle bu kanatta sıralanan diğerleriyle aynıydı.

Şifa Mabedi. Bu yatağın her iki yanındaki uzun, dar pencereler aynıydı ve ay aynı ışıkla ona dokunuyordu. Ama Lio, Gündönümü Zirvesi önerisi sırasında İlkkan Çemberi'nin önünde yere yığıldıktan sonra Kraliçe Soteira'nın onu ölümcül Aşerme'nin eşiğinden zaman burada uyanışını asla unutmayacaktı.

Şimdi o ve Majesteleri, Kraliçe Soteira'nın Şifa Mabedi turunda Tenebran elçiliğine eşlik .

Cassia yavaşladı ve yaklaştı. "Bu yatağın özel bir önemi var mı Büyükelçi?"

"Boş. Zaferin güçlü bir kanıtı." Lio gülümsedi ve Kraliçe Soteira'nın bir adım gerisinde ilerledi. "Bu gece bizi Şifa Mabedinizde bizzat ağırladığınız için teşekkürler Annassa."

"Komşularımıza burada neler yaptığınızı göstermek için sabırsızlanıyordum." Arkasındaki ölümlülere işaret etti.

Javed diğer yanında ona eşlik etti. "İnsanlık adına yaptığın büyük işler seyahat programında öncelikli olmalıydı Annassa. Hizmet Haftası haklı olarak burada başlamalıydı."

"Benim adıma yaptığınız protestolar not edildi ve takdir edildi. Ancak, İmparatoriçe ile yazışmalarım bizi ertelemeye mecbur etti. Onun yerine bu turu final olarak yapacağız."

Görüşmeler yarın gece başlayacaktı. Nihayet. Lio bunu her düşündüğünde, karnına bir tekme yemiş gibi hissediyordu.

Ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı. Yarın gece, onlar tüm Orthros'un haftalar çabasının ölümlüleri etkilemeye yetip yetmeyeceğini bilmek. Ve tarihi değiştirmeye.

Bu onların kalpleri ve zihinleri değiştirmek için son geceleriydi. Halkının kapanış konuşmasını Annassa Soteira'nın yapması doğruydı.

Bir çift yan kapının önünde durdu ve elçiliğe döndü. "İmparatorluk hastalarımızın nekahat dönemlerini tamamlamak için kuzeye gitmeleri gerektiğinde kaldıkları kanatların girişi. Zamanı geldiğinde, bir kez daha bizimle birlikte güneye giderler ve evlerine dönerler."

Ariadne Pakhne'ye, "Burada bu kadar çok kanat olduğuna inanamıyorum," diye mırıldandı.

"Keşke bizim tapınağımızda da böyle bir kanat olsaydı," diye fısıldadı Pakhne.

"Sizi ne kadar iyi anlıyorum." Kraliçe Soteira saygılı hizmetkârlarla doğrudan konuştu. "Eğer size ölümlü yıllarımı anlatacak olsaydım, bu kurtaramadıklarımın bir tarihçesi olurdu."

Pakhne tereddüt etti ama sonra Kraliçe'ye baktı. "Bu kadar çok hayatın yükünü taşımak çok ağır, Annassa."

Kraliçe Soteira ciddiyle başını salladı. "Hayatım bana ihtiyacı olanlara doğru sürekli bir yolculuktu. Her zaman çok geç vardığım köyler, zamanında ulaşamadığım insanlar ya da beni en acı kararlara zorlayan, ülkenin iki ucundaki felaketler oldu. Bununla birlikte, bir

Hesperine, sihrimi başkalarının yararına kullanmam için gereken tüm zamana sahip olmamı sağladı. Halkım burada, Orthros'ta Şifa Mabedimi kurmamı ve ihtiyacı olanları bana getirmemi mümkün kıldı. Hepsinden iyisi, artık bir çift göz ve bir çift el değilim. Burada eğitimlerini tamamlayan şifacılarımız sürekli olarak İmparatorluğu hasta ve yaralılar için tarıyor, mümkünse onları bulundukları yerde tedavi ediyor ve en zor vakaların zamanında bana ulaşmasını sağlıyorlar."

Üstat Gorgos etrafını işaret etti. "Büyük işlerle ilgili cesur iddialar duyuyorum ama kanıt göremiyorum."

"Ne yazık ki," diye yanıtladı Kraliçe, "size işgal altındaki kanatları gösteremem. Bu konuyu kardeş hükümdarımız Majesteleri ile uzun uzun tartıştım ama kendisi burada hasta olan halkının rahatsız edilmemesini istiyor. Tavrını yumuşatacağı umuduyla ziyaretinizi olabildiğince geciktirdim ama kendisi kararlı."

"Ne kadar uygun," dedi Chrysanthos.

Lio, Dexion'un keskin yorumunu duymazdan geldi ve büyücünün yüzündeki kalıcı morluklara hayranlıkla baktı.

"Evet." Lord Gaius Chrysanthos'a kuşkuyla baktı. "Yaralıların iyiliği için turun çok uzun sürmesini istemeyiz."

"Biliyor musunuz, Saygıdeğer Üstat," dedi Lord Adroğan, "biz buradayken neden Hesperine şifacılarından yardım istemiyorsunuz?"

Lord Severin'in gözlerinde nadir görülen bir alaycılık parıltısı vardı. "Semna'dan bile şifa kabul etmeyecek kadar mert biri."

Lio, Chrysanthos'un adamların alaylarına dudak bükemediği için kendini tebrik etti. Eğer Dexion yüzünde en ufak bir ifade belirmesine izin verirse, bunun canını acıtacağı kesindi. Semna'nın büyülerine boyun eğmesine izin vermeyeceğine göre, gururu daha da zedelenmiş olmalıydı.

Tychon efendisi adına gücenmiş görünüyordu ama bu gece burada başka müttefiki yoktu. Misafirhane yangını, Sklerös'u simyadan uzak tutmak için bu turun dışında tutmak için bir gerekçe sağlamıştı.

Malzemeler. Yine de Lio, Eudias'ın yokluğuna oldukça üzülmüyordu. Çırağın bilgili ve mantıklı yorumları her zaman bir kazançtı. Lio, genç büyücünün sırf ustasının nutuklarını dinleyerek uzun bir geceden daha kaçınmak için hasta olduğunu söylediğinden şüpheleniyordu.

Üstat Gorgos bir sonraki kanadın kapalı kapılarına bakıyordu. "Görmeden, bu koridorun ötesinde neler olup bittiğini merak etmek gerekir."

"Hayal kırıklığınızı paylaşıyorum," dedi Kraliçe Soteira. "İmparatorluk hastalarımızla şahsen tanışma fırsatı bulacağınızı umuyordum, böylece deneyimlerini sizinle ilk elden paylaşabilirlerdi."

"Burası sizin Şifa Mabediniz," dedi Lord Adroğan. "Elbette bize istediğiniz yeri gösterebilirsiniz."

"Onlar İmparatoriçe'nin halkı," diye yanıtladı Kraliçe Soteira. "Bize emanet ettiği misafirlerin güvenliğine ilişkin emirlerini asla göz ardı ."

"Durumları bu kadar kırılğan mı?" diye sordu Semna.

"Bazılarının durumu kritik," diye yanıtladı Kraliçe Soteira, "ama birçoğu ziyaret için yeterince iyi. Ne yazık ki öyle olmayacak. Gelin, Hesperine şifacılarımızın çalıştığı bölümde bana katılabilirsiniz. Sizi burada eğitim gören bazı inisiyelerimle ve onları eğitmemde bana yardımcı olan ustalarla tanıştıracam."

Javed eğildi. "Size ilaçları hazırladığımız eczaneyi gezdirirken Annassa'ya eşlik etmek benim için bir zevk olacak."

Kraliçe Soteira herkesi ileriye götürmek için döndü ama Cassia bir eli Şövalye'nin üzerinde, geride kaldı.

"Annassa," dedi masumca, "eminim ki sizinle tanışma şerefine nail olmak için gereken her türlü hazırlığı yapmaya hazırız."

İmparatorluk misafirleri. Sığınak cübbesi giysek ya da köpeğimi burada bıraksam onları görmemiz mümkün olur mu?"

Kraliçe durakladı, aurasında bilmiş bir ışık vardı. "Buna gerek yok Leydi Cassia. Korkarım bu bir diplomasi meselesi, sağlık değil."

"Ne kadar yazık. Hastaları ziyaret etmemizin ne gibi tehlikesi olabileceğini sorabilir miyim, eğer bizim eşlik etmemiz için yeterince iyilerse?"

"Bu talihsiz meseleyi daha fazla tartışmak istemiyorum." Kraliçe Soteira başını salladı. "Büyükelçi, Orthros'un İmparatorluk ve Tenebran misafirleri arasında bulunduğu hassas duruma biraz ışık tutabilirsiniz, ancak her ikisine de onlara borçlu olduğumuz onuru göstermeye özen gösterin."

Lio eğildi. "Elimden geleni yapacağım Annassa. Tenebra'dan gelen saygıdeğer konuklar, İmparatoriçe'nin ataları, kendi halkları ile sizin halkınız arasındaki temas konusunda çok özel kararnameler yayınladılar ve Majesteleri bu politikayı sürdürmeyi uygun görüyor. Halkının güvenliğini ne pahasına olursa olsun sağlama konusundaki kararlılığına saygı duyduğunuzdan eminim ve konunun bizim dışımızda olduğunu anlıyorsunuzdur. eller."

"Oh, anlıyorum." Cassia reverans yaptı. "Bu durumdan derin üzüntü duyuyoruz."

Lordlar ve şövalyeler ona baktı, yüz ifadeleri endişeliden şaşkına ve bilgisizliğe kadar değişiyordu.

Benedict boğazını temizledi. "Eminim öyledir , ama belki siz bu konuya biraz daha açıklık getirebilirsiniz."

Lordların arasında göz gezdirdi. "Hiç kimse bu konuyu Prenses Alexandra'nın seçkin konuğu, Harkhuf Khemkare? Hayır mı? Ah." Hepsine kederli bir bakış attı ve ellerini dengeli bir şekilde kavuşturdu. "Gördüğünüz gibi, İmparatoriçe *bizi* halkının Orthros'ta karşılaşabileceği en büyük tehlike olarak görüyor."

Lio, Tenebralıların farkına varışlarını izledi. Bakışları Chrysanthos'a yöneldi.

"Saygıdeğer Üstat," dedi Cassia, "eminim bize daha fazlasını anlatabilirsiniz. Anthros Tarikatı'nın felaketle sonuçlanan yolculuğu, İmparatoriçe'nin dünyanın bizim bölgemizden gelen tüm ziyaretçileri geri çevirmesini gerekli kıldı."

Chrysanthos ustalık mantosunu düzeltti. "Haksız tecrit politikasına yol açan yanlış anlaşılma her ne , benim gibi Solorum'dan gelen bir Tenebran ustası en az sizin kadar cahildir. Bunlar Akron'un Corona'da sıkı sıkıya kilit altında tuttuğu türden sırlardır, eminim."

"Ah, elbette," dedi Cassia. "En azından Hesperine'in anlattıkları eğitici."

Lio glmek istedi ama kendini tutması gerektiğini biliyordu. Chrysanthos'un buna misilleme yapmanın bir yolunu bulacağından emindi.

"Gerçekten de bu tur oldukça açıklayıcı." Dexion'un bakışları salonda dolaştı, sonra Kraliçe Soteira'nın alnına yakın bir yere indi. "Kanat kanat ölümlülerle dolu, gözden uzak ve ulaşılmaz. Kaç tanesinin kaderi ebedi karanlık?"

Kraliçe Soteira sakince, "Sadece Hesperin yolunu seçenlerin sayısı kadar," diye cevap verdi. "Biz Armağan'ı her derde deva olarak dağıtmıyoruz. Olağanüstü durumlarda, Armağan'ın bir kişinin bedenini eski haline getirebilecek kadar büyük tek güç olduğu doğrudur, ancak bu teklifi en son çare olarak saklıyoruz. Bu noktadan çok önce, ölümlü yaşamın korunması için gücümüz dahilindeki tüm iyileştirme sanatlarını uyguluyoruz. Hastalarımızın ezici çoğunluğu

İmparatorluktaki aileler ve yaşamlar. Ölümlüleri buraya onlara hizmet etmek için getiriyoruz, kendimize değil."

Dexion, "Ne kadar yüce gönüllüsünüz," diye karşılık verdi.

Dalos bir keresinde, Lio ona Hesperinlerin yaşama olan saygısını anlatmaya çalıştığında, aynı tonda, "*Ne kadar da hoşgörlsn*," demişti. Hiçbir zaman Chrysanthos'un sesi daha önce, yüksek sesle alay ettiği son rakibine bu kadar çok benziyordu.

Elçiliğin geri kalanı arasında, boğuk mırıltılar ve şüpheli auralar savaş büyücüsünü yankıladı. Lio, Kraliçe Soteira'nın sabrını taklit etmeye çalıştı. Ay taşlarını dağıttığında, adamların onları sahte paralar gibi ısıracığını biliyordu.

Dexion, "Bu Şifa Mabedi'nin yeni Hesperinlerin ana kaynağı olduğunu inkâr mı ediyorsun?" diye meydan okudu.

Lio boğazını temizledi. "Annassa, izninizle?"

Kraliçe devam etmesi için eliyle işaret etti.

"Saygıdeğer konuklar," diye devam etti Lio, "annemin dün gece elçiliğe Orthros'a yeni gelen herkesin yaşadığı tipik uyum sürecini anlatırken aktardığı gerçekleri lütfen hatırlayın."

"Ah evet," diye konuştu Cassia. "Kâhya'nın bizimle tartıştığı nüfus raporları. Orthros'un nüfus artışının kaynakları, en *azdan* en çoğa doğru, şunlardır: Sadece Hediye ile iyileştirilebilen İmparatorluk hastaları; Sığınak arayan yetişkin Tenebralılar; Tenebra'dan Solaced edilen terk edilmiş çocuklar; ve İmparatorluk'tan gelen ve kalmayı tercih eden yetişkin misafirler. Hesperinler ya da burada mesleklerini icra edenler."

"Neden, Basilis." Dexion ona derin bir baş selamı verdi. "Bir tapınak öğrencisi olarak çağrını ."

"Temel nüfus sayımı verileri sizi şaşırtıyorsa, Saygıdeğer Üstat, tapınak okulunda hangi yararlı bilgilerin öğretildiğini merak ediyorum."

"Gerçek bir akademisyen yalnızca bir kaynağın iddialarını , kaynağın kendisinin geçerliliğini de sorgulamayı öğrenir."

Kraliçe Soteira Chrysanthos'a baktı. "Kendi büyülü duyularının geçerliliğine güveniyor musun?"

"Elbette," diye karşılık verdi, ama onun bakışlarına karşılık vermedi.

"Auramı sorgula," dedi. "Ölümlülerin hayatlarını kurtarmak için Yeteneğe ihtiyacım yok, sadece iyileştirme yeteneğime ihtiyacım var."

Lio itirazlarını geri çekti. Kraliçesi büyücünün şüphelerine tenezzül etmeliydi! Ama onu sorgulamak ona düşmezdi.

Gücünün dalgası salonun içinde fısıldadı. Sonra büyüsü, halkının damarlarındaki ritim, etraflarında aktı ve aktı, ama asla üzerlerine düşmedi. Güzel ve derin, muazzam ve nazik, gücü onları sular altında bıraktı. Lio sanki koca bir ay ışığı okyanusunu yutmuş gibi hissetti. Cassia'nın soluğunu duydu.

Kraliçe Soteira bir insandan diğerine bakarak her bir erkeği ve kadını süzdü. Auralarından bir titreme geçerek Birlik'te yankılandı ve Lio ürperdi.

Lord Adrogon Kraliçe'nin gözleriyle bir an için karşılaştı, sonra kendi gözleri de büyüdü ve yüzünü başka tarafa çevirdi. Lord Gaius alnından terler boşanırken, çenesi yukarıda ve ayaklarını yere sağlam basarak ona bakmaya cesaret etti. Ama Lio gördü

Cassia, Annassa Soteira'nın gözlerine sık sık yaptığı gibi, sanki neredeyse kavrayabileceği bir şey arıyormuş gibi baktı. Bunu hisseden tek kişi o değildi. Semna ne irkildi ne de gözlerini kaçırdı.

"Bu boş kanattaki yataklar sizin için," dedi Kraliçe Soteira onlara. "İhtiyacınız olduğunda her zaman yanınızda olacaklarını bilin."

Chrysanthos'un gözleri, Lio'nun Kraliçe Alea ile ilk konuşmasından sonra büyücüde hissettiği aynı öfkeyle parladı. "İçiniz rahat olsun, biz İmparatorluklar kadar yardıma muhtaç değiller. Kyria ve Akesos Tarikatlarımız ihtiyaçlarımızı karşılamaya devam edecek."

Kraliçe Soteira tüm dikkatini ona verdi. "Topraklarınızda bu kadar çok şifacı olmasına hayret ediyorum. Tek bir annenin bile dünyaya bir çocuk getirmek için hayatını feda etmediğini mi söylemek istiyorsunuz? Tek bir çocuğun bile bebekken ölmediğini mi? Tek bir adam bile savaştan sağ çıkmıyor mu?

Bir şifacı onun üzerinde çalışırken yaralarından ölür mü? Hiçbir savaşçı eksik bir göz, parmak ya da bacakla mücadele edemez mi?"

Lio, Callen'la birlikte irkildi. Perita kolunu kocasının koluna daha sıkı sardı.

"Hatırladığım kadarıyla," dedi Kraliçe Soteira, "son zamanlarda büyük bir korku vardı

Tenebra'daki Don Humması salgını üzerine. Ne harika bir haber.

Kyrialılar ve Akesialılar bu felaket için o kadar hazırlıklıydı ki, tüm insanlar ihtiyaçlarının karşılanacağından emin olabilirdi."

Semna, Dexion'a bir *hmp* sesi çıkardı.

Chrysanthos'un aurası, sesinde ve morarmış yüzünde çok dikkatli bir şekilde kontrol ettiği öfkeyle sıcaktı. "Sayılarınıza kaç ölümlü hayatı eklediğinizin çetelesini tutan sadece Hesperinler değilSözde Sığınak arayanları sınırdan geçirmenizi engellemeye çalıştıklarında hayatlarını kaybeden büyücülerin kayıtlarını tutuyor musunuz? Tutuyor musunuz?

sizin serseri Hesperinlerinizin sözde kurtarma çabalarında ölenlerin sayımını yapalım mı?"

Kelimeler ağzından daha yeni çıkmıştı ki bir feryat havayı böldü. Kan Birliği bir Hesperine'in acısıyla çığlık attı. Kraliçe Soteira gözlerini kapadı ve yüzünü buruşturdu. Lio da onunla birlikte ürperdi.

Panik onu tüketti. Acı çeken aurada tanıdığı birinin varlığını aradı. Ama bu Hesperine ile hiç karşılaşmamıştı. Ta ki kanlar içindeki kardeşine yardım etmek için elinden gelen her şeyi yapacağı o ana kadar.

Javed'in sesi nefes nefese çıkıyordu. "Onu Batı Oktagonon'a getirdiler. Senin adına ben gideyim mi Annassa?"

Lio dişlerini sıktı. "Sizi işinizle baş başa bırakalım. Ben elçiliğe dışarı kadar eşlik edeceğim."

Kraliçe Soteira başını salladı, çoktan kanadın sonuna doğru ilerlemeye başlamıştı. çift kapı önünde açıldı. "Gelin. Gözlemleyebilirler."

Onlar takip ederken Javed, "Batı Oktagonon, hayatları acil tehlikede olanlar için kabul odasıdır," diye açıkladı.

"Sessiz ve düzenli olmalıyız," diye ölümlülere seslendi Lio, "ve şifacıları engelleyecek hiçbir şey yapmamalıyız."

Cassia elçilik adına cevap verdi. "Size söz veriyoruz."

Dexion onu bu şekilde bağladığı için ona kızdıysa da hiçbir şey söylemedi. Lio, Cordium'un pis casusunu burada, boş kanatta kilitleyecekti ama Annassa Soteira hepsini çağırmıştı. Lio ve Javed onlara rehberlik etti.

Elçilik onun peşinden çift kapıdan geçerek batı kanatlarının birleştiği sekiz kenarlı geniş odaya girdi.

Hava yanmış et kokuyordu. Savaş büyüsünün artçı yanığı Lio'nun midesini bulandırıyor. Bir başka çılgık yüksek tavana ve Birlik'e doğru yankılandı; yetişkin bir erkeğin hayal bile edilemeyecek bir acıya katlanan ulumasıydı bu. Lio'nun Birlik'ten çıkıp Hypnos'un sözlerini hatırlaması bir an sürdü. parmakları kendi damarlarını tırmalamıyordu.

Lio elçiliği odanın çevresinde durmaları için yönlendirirken, Kraliçe Soteira ve Javed odanın ortasında, acı akımlarının yayıldığı yerde duran Sığınak inisiyelerine ve Şarjörlere katıldı. Grup Annassa Soteira için ayrıldı.

Yaralı Hesperine, Rudhira'nın gri yün pelerininin üzerinde yatıyordu. Sığınak'ın havada duran çöpleri. Annassa Soteira onun üzerine eğildi. Çılgıkları sustu.

Lio'nun gördüğü şey kafasına dank etti. Kömürleşmiş figür bir Hesperine'di, bir insandı.

Saçının bir kısmı kurtulmuştu. İs lekeli tutam Grace örgüsüyle karışmıştı. Sadece o ve köpek dişleri hâlâ tanınabiliyordu.

Dişlerini gösterdi ve sessiz yakarışı Birlik'in içinde yankılandı. Annassa Soteira sanki onu okşamak istercesine elini havada gezdirdi. Yüzü olan kabarmış, sızan suratı. Büyüsünün engin derinlikleri tek kişiyi sarmaladı. Kararmış elini ona doğru uzattı. Parmağı yanağını okşadı, sonra da küle dönüştü.

Annassa Soteira'nın yüzünden bir damla yaş süzüldü. "Seninle tanıştığım çok sevindim canım. Evine hoş geldin."

Keder Cassia'nın içinden taşı ve Lio'yu doldurdu. Sempatisi Birlik'te parladı, odaklanmış ve kasıtlı bir şekilde, sessiz bir destek eylemi olarak tüm Hesperinler orada. Lio onun zihnine dokunarak onu teselli etti.

Duyguları etrafındaki Tenebralıları dalgalandırdı. Yani etkilenmemiş değillerdi. Ne düşünürlerse düşünsünler, neye inanırlarsa inansınlar, önlerinde gördüklerini hissediyorlardı.

"Kim o?" Cassia'nın sesi .

Kraliçe onun gözlerinin içine baktı. "Adının Alkaios olduğunu söylüyor."

Lio, Cassia'nın yanı başında taşa dönüşmesini izledi ve ona ulaşamadı. Kadının içinde demir gibi bir iradeyle sakladığı tüm kargaşayı hissetti.

Onu kurtaran ve kız kardeşine Merhamet veren Hesperinlerden birine bakıyorlardı.

Lio, Grace'ine ihtiyacı olan desteği vermek için hiçbir şey yapamazdı. Alkaios için de neredeyse hiçbir şey yapamazdı.

Görevli şifacı sakin ve etkili bir şekilde açıkladı: "Annassa, bazı yanıklar birkaç gecelik, bazıları ise yeni, hepsi de büyü kaynaklı. Onu sahada stabilize etmekten başka bir şey yapma şansımız yoktu. Onu doğrudan size getirdik."

"Doğru yaptınız," dedi Kraliçe. "Onunla biraz zaman geçirene kadar daha fazla hareket edemeyecek kadar kırılğan. Bana neler olduğunu anlatın."

"Eve dönmeye çalışıyordu. İki savaş büyücüsü " Hücüm şifacısı elçiliğe baktı. "Yoldaşlarımızdan biri onu takip eden büyücülerini uzaklaştırırken biz de Alkaios'u koğuştan geçirdik."

Kraliçe Soteira bir an sessiz kaldı. "Hesperine arkadaşlarınızdan biri iki savaş büyücüsünü durdurmak için geride tek başına mı kaldı?"

Ücretli şifacı boğazını temizledi. "O bizim en iyimiz, Annassa."

İşler bu noktaya gelmişti. Rudhira ve savaş büyücülerini açık bir çatışma içindeydi. Lio dua edecek kelimeleri bulamadı. Tanrıça'ya sessiz bir yakarış gönderdi.

Öfke, Cassia'nın aurasında patlamaya hazır bir büyü gibi titreşiyordu. "Bu çatışmanın nerede gerçekleştiğini bilmemiz gerekiyor."

"Severitas'ın kuzey ormanları," diye yanıtladı Ücretli Şifacı. "Kuzeydoğu vahşi doğası değil mi?" Lord Gaius mırıldandı. "Hatta sınır."

"Tam Tenebrada," diye fısıldadı Benedict. Cassia, Lord Severin'le bakıştı.

"Bilmiyorum," dedi Lord Severin. "Buna babam mı yoksa kral mı izin verdi, yoksa sadece sınırda olmamızdan kaynaklanan bir durum muydu, bilemiyorum."

"Alkaios'un orada ne işi vardı?" Lord Gaius Ücretli Şifacı'ya sordu.

"Eve gitmeye çalışıyordu," diye cevap verdi. "Tenebra'dan ayrılıyordu. Gitmesine izin verebilirlerdi."

"Belki de büyücüler haydut mürtedlerdi," diye önerdi Benedict ikna olmadan.

Ücretli şifacı Dexion'a bakmadı. "Onlar Aithourialıydı. Cüppelerini görmemiş olsam bile, hangi hain bir Hesperine'e bunu yapabilecek eğitime sahiptir?"

"Yeterince gördük," diye açıkladı Chrysanthos.

Kraliçe Soteira başını salladı. "Hastalarımızla tanışmak istediniz. Bu beklenmedik fırsatı sizi memnun etmek için kullanacağız."

"Buna gerek kalmayacak." Dexion gitmek için döndü.

Lio yoluna çıktı. "Annassa size bir davetiye gönderdi." "Birbirimizin kültürünü öğrenmek için bu fırsatı kaçırmamalıyız. teknikleri," dedi Kraliçe Soteira. "Eminim burada birçoğunuz sahada yanıkları tedavi etme fırsatı bulmuşsunuzdur."

Lord Severin Kraliçe Soteira'ya doğru bir adım atarak elini uzattı. "Eğer babamın ardında bıraktığı parçaları hep ben toplayacaksam, her birini ben toplayacağım. Adamlarımın savaş yanıklarını gerçekten de önemsedim. Sana yardımcı olabilir miyim Annassa?"

Kraliçe Soteira onun bakışlarıyla karşılaştı. Başka tarafa bakmadı.

Yüzü kızarmış olan Gorgos Usta bir şeyler gevelemek için ağzını açtı. Semna koluna vurarak onu susturdu ve öne doğru kaydı.

"Sizin adınıza bu onuru bana bahşedin," dedi Lord Severin'e. "Kyria'nın merhametinizi gördüğü bilinsin. Vicdanınız rahat bir şekilde izleyin."

Başını öne eğdi. "Teşekkür ederim, Semna." Tereddüt etti, sonra Kraliçe Soteira'ya başını salladı, neredeyse onun önünde de eğiliyordu. "Annassa. Babamın bundan haberi olacak, sizi temin ederim."

"Tanrıların ve benim huzurumda söylüyorum ki," diye yanıtladı Kraliçe, "sen uzattığın elinle şimdiden pek çok hayat kurtarmış iyi bir adamsın. Semna, Mabedimizde sihrini konuşturmandan onur duyuyoruz."

"İki çift yaşlı el bu çocuğu getirir, ha?" dedi Semna. "Parmaklarım bugünlerde pek sağlam değil, ama büyülerim tanrıçamın ve başarısız olmayacaktır."

Kraliçe Soteira, Alkaïos'un üzerindeki Semna'ya gülümsedi. "İki tanrıça ona hayatını geri verdiğine göre, gerçekten de kutsanmış demektir."

OceanofPDF.com

HER ŞEYİ YAPABİLİR



Gül Evi'nin ana salonunda Efendi Gorgos dışında KİMSE konuşkan değildi. Cassia büfelerden düzenledikleri masanın kendi tarafına oturdu ve sessiz lordlardan herhangi birinin konuşup büyücüye kimsenin onun öğütlerini dinleyecek yüreği olmadığını söyleyip söylemeyeceğini merak etti.

Büyücü, Lio'nun penceresinden en uzaktaki yerinde duruyordu ve toplandıklarından beri oturmamıştı. "Anthros'un kendisini memnun edenleri ödüllendirdiği ilahi mutluluğu unutmayalım. Acılarla dolu uzun bir yaşam, O'nun Salonundaki sonsuzlukla kıyaslandığında göz açıp kapayıncaya kadar geçer. Bu dünya hayatındaki hiçbir anlık rahatlama, onun tarafından terk edilmeye ve görkemli mutluluğu kaybetmeye değmez. geleceği var."

Lord Severin kaşığını el değmemiş yulaf lapasının yanına fırlattı. "Bunu ölmek üzere olan eşlerini ya da sakat çocuklarını Orthros'a getiren İmparatorluk mensuplarına anlat."

Cassia, "Tek umursadıkları sevdiklerini dayanılmaz şeylerden uzak tutmak," diye onayladı.

"Bu İmparatorlukların yöntemleri hakkında çok az şey biliyoruz." Üstat Gorgos bir el salladı. "Hangi sapkın varlıklara taptıklarını bilemeyiz."

"Tüm hikâyelere göre," dedi Benedict, "toprakları güneş tarafından kutsanmıştır."

"Eğer durum buysa," diye yanıtladı Üstat Gorgos, "o zaman bir zamanlar asil olan ruhlarının kan tanrıçası tarafından lekelenmesi beni üzüyor. Kraliçe Soteira gibi onlar da güneşe sırtlarını döndüler ve Hespera'yı karanlığa kadar takip ettiler. Kafirler her zaman tanrısal ödülleri soymaya çalışırlar."

Lord Gaius içkisinden başını kaldırdı. "Karınız var mı?"

Üstat Gorgos belirsiz bir kahkaha attı. "Hiçbir büyücünün karısı olamaz. Kendimizi tamamen tanrılara adamak için gururla bekârlık yemini ederiz."

"Hiç çocuğunuz var mı?" "Kesinlikle !"

diye mırıldandı büyücü.

"O zaman ne konuştuğunuzu bilmiyorsunuz ve daha fazla konuşmadığınız için size teşekkür edeceğim." Lord Gaius başını salladı. "Birçoğunu kaybetmemiş olsaydık daha kaç çocuğum ve torunum olurdu diye düşünüp duruyorum. bebekler."

Lord Severin, "Burada sevdiği birinin ölümünü izlememiş tek bir kişi bile yok," dedi. "Koruması gereken birinin."

Büyücü öne doğru eğildi. "O halde, sizinkilerin sapkın Hesperine büyüüne maruz kaldığını hayal etmek sizi kesinlikle derinden rahatsız ediyor olmalı. Onlarla Anthros'un Salonu'nda tekrar buluşma şansını kaybeder miydiniz? Zihinlerini Karanlıklar Kraliçesi'nin egemenliğine teslim eder miydiniz? Onları bir daha geri dönmek üzere kendi dünyasına sürüklemesine izin verir miydiniz?"

Cassia, Callen'ın, "Büyücü ve benzerlerinin onlar için düşündüğü karşılama buysa, geri dönmek istemeleri şaşırtıcı olurdu," diye mırıldandığını duydu.

Cassia ona baktı ve nadiren görülen bir rahatsızlık gösterisiyle masanın altında kalçasını ovuşturduğunu gördü. Perita onun boştaki elini kendi eliyle kavradı ve kulağına bir şeyler mırıldandı.

Büyücü, masanın etrafındaki rütbeliler dışında kimseye aldırış etmedi. "Kafirlerin sayısını artırmak için kaç İmparatorluk hastasının esir alındığını bir düşünün! Hespera'nın karanlık ordusuna katılmış! Tenebralıların da aynı şeye boyun eğeceğini hayal etmeye bile değmez!"

Lord Adroğan homurdandı. "Eminim onları Orthros'ta lüks bir hayatın Tenebra'da açlık ve haydut korkusuyla yaşamaya tercih edileceğine ikna etmek için bir akıl büyücüsü gerekecektir."

Büyücü ellerini, kimsenin fark edemeyeceği şekilde, tombul göbeğinin üzerinde duran kollarının içine soktu. "Seçme şansları olsaydı, eminim ki böyle dindar insanlar mütevazı ve erdemli bir yaşamı zenginliğe tercih ederlerdi. kötülük."

"Oh, evet," diye yanıtladı Lord Adroğan. "Aklı başında hiç kimse ipek çarşaf altında kutsal olmayan güzel yemekler ve yozlaşma istemez."

"Sakın aldanmayın," diye tekrarladı büyücü. "Tüm bunlar Hesperinlerin merhametli ve dostluğumuza layık olduklarına inanmamızı sağlamak için yapılan bir gösteri. Güvenimizi kazandıklarında, işbirlikçi Kraliçeler bize ihanet edecekler."

Cassia'nın öfkesini yutması ve medeni bir dil tutturması her gece daha da zorlaşıyordu. Solum büyücüsünün lordlar ve şövalyelerle ilerlemesini engellemesine izin vermemeliydi, ancak Üstat Gorgos'un Yeni Konuk Evi'ndeki Cordian büyücülerine katılmak yerine Rose House'da kendisi ve destekçileriyle sarayda bulunmasını bir zafer olarak görüyordu.

Zavallı Eudias bile yemeğini huzur içinde yemek için buraya geliyordu ama daha sonra galerideki yerine çekilmesine izin vermek zorundaydı. Baskı altında efendisine ne kadarını tekrarlayabileceğinden hiçbiri emin olamazdı.

Cassia ciddi ve masum bir ses tonu takınmayı başardı. "Efendi Gorgos, eğer Hesperinlerin gücü bu kadar büyük ve korkutucuysa, bize istediklerini zaten yapamazlar mıydı? Parmaklarını şıklatıp bizi Anthros'tan kopararak sonsuz bir karanlığa mahkûm etmek varken, neden bir oyun yaratmak için bu kadar zahmete girsinler ki?"

"Burada bulunduğumuz her an ruhunuz için korkmanız akıllıca. Sadece Anthros'un koruması bizi bu kadar uzun süre korudu."

"Dedim ya," diye uyardı Lord Gaius, "bu kadar yeter büyücü. Biz kendi zihnimizi biliriz. Dikkat et de düşüncelerimizi çarpıtmaya kalkışma." "Bu gece ne gördüğümüzü hepimiz biliyoruz," dedi Lord Severin. "Kraliçe Hesperine'in etini ve kemiğini gözlerimizin önünde yeniledi. Biz ayrıldığımızda *onun derisini yeniden büyütüyordu*. Eğer bunu yapabiliyorsa, iyileştiremeyeceği bir şey var mıdır?"

Cassia sandalyesinde arkasına yaslandı ve destekçilerinin ifadelerini dinledi.

"Elbette kendi köleleri üzerinde böyle bir sihir yapabiliyor," dedi Üstat Gorgos.

"Kendi türünden biri, en büyük zayıflığı tarafından yok edildi," diye karşılık verdi Lord Severin. "Magefire. Eğer bir Hesperine'i Anthrian büyüsünden kurtarabiliyorsa, bir ölümlüyü iyileştirmek onun için önemsiz bir görev olmalı."

Üstat Gorgos kaşlarını çattı. "Kan Tanrıçası'nın yumurtasını Anthros'un adaletinin aldı. Savaş Tanrısı çok kızgın."

"Efendi Gorgos," dedi Pakhne, "Kyria'nın kendi gücünün Alkaaios'u kurtarmaya yardım ettiğini unuttun mu? Semna'nın hiçbir şifasının Anthros'un hoşuna gitmediğini duymak istemiyorum."

Ariadne, yaptığı büyük büyü'nün etkisiyle uyuklayan akıl hocasının etrafına sıcak yün bir örtü sardı.

Üstat Gorgos hüznle baktı. "Kardeş büyücülerimin, Kyria Ana'nın merhametini hak etmeyenlere bahşetmeye teşvik eden hassas kalplerini ne kadar iyi bilirim."

"Ölü bir Hesperine'e hiçbir şey öğretemezsin," dedi Ariadne. "Tanrıça'nın bağışlayıcılığını duymasını istiyorsan, onun hayatını kurtarmalısın. önce."

"Sanırım bu fırsatı bize Kyria gönderdi," dedi Pakhne. "Tanrıçamızın gücünü Hesperinlere göstermek için ne zaman böyle bir şansımız oldu?"

Büyük bir iyiliğe dönüşecek bir tohum ektik."

Efendi Gorgos iç çekti. "Semna boş bir dava uğruna kendini tüketti. O Hesperine, dişlerini çıkardığı anda zaten ateşe mahkum edilmişti."

Cassia ayağa kalktı. "Bu gece kim Alkaios'a bakıp da çektiği acıya merhamet duymadan durabilir? Kim bir yaratığın bu kadar acı çektiğini görüp de bunu hak ettiğini söylemeye cesaret edebilir?"

"Sen Kyria'nın gerçek bir kızıysın, tanrıça tarafından merhamete sevk edildin," diye yanıtladı Üstat Gorgos. "Ben Anthros'un bir büyücüsüyüm, tanrısal adaleti dağıtmakla görevliyim."

Cassia olabildiğince hareketsiz durdu, böylece onun öfkeyle titrediğini görmeyecekti. "Böyle bir işkencede nasıl bir adalet olabilir ki?"

"Bir Hesperine'in savaş büyücülerinin elinde cezalandırılması kadınlara uygun bir manzara değildir. Otur Basilis ve kendini dinlendir. İşte bu yüzden Anthros böylesine zor görevleri erkeklerin güçlü iradelerine emanet eder."

Cassia . "Kyria'daki şifacıların tapınakta kaç tane yanık hastasını tedavi ettiğini unutuyorsun."

"Leydi Cassia revirimizde çalıştı," dedi Ariadne. "Zayıf bir mideye sahip olmakla suçlayacağınız son kadın odur."

"Ölümle birlikte , değil mi?" Cassia cevap verdi. "Burada hepimiz ölümle yüzleştik."

Lord Severin iç çekti. "Bir keresinde kalp avcılarının ateşli okları yüzünden birkaç dakika içinde bir düzine muhafız kaybettim. Rakip bir savaş grubunun babamın avcılarıyla olan kan davası onları kaleye çok yaklaştırdı. İnsanlar ve Hesperinler sadece aynı."

Lord Gaius içkisinden yudum daha aldı. "Onuncu Para 'nı ateşli oklar ve kaynar yağ yüzünden kaybettik."

Üstat Gorgos gözünü kırpmadan düzenli cevabını verdi. "Anthros'un savaşında onurlu bir şekilde ölen adamlarla ve ilahi yargıyla karşılaşan kötüler."

Benedict'in deri günlüğü notlarının üzerine kapandı. Cassia ona . Sonbahar Selamlaması'ndan beri hiç bu kadar kederli görünmemişti.

Lordlardan biri konuştu; Lord Adrogon'ın genç, küstah ve entrikacı rakibi de bu girişimden ne kazanabilirse onun peşindeydi. "Efendiyi dinleyin. Bu gece olan her şey çok uygundu. Masum bir Hesperine'in savaş büyücüleri tarafından zarar görmüş olma ihtimali nedir?

Tam da Yüce Şifacı Kraliçe'nin güvenimizi kazanmaya çalıştığı anda buraya güvenli bir şekilde getirildiniz?"

Elbette onun gibi bir adam bundan şüphelenecektir. Hem vicdansızlardan hem de dindarlardan bir "evet" korosu yükseldi.

Lord Adrogan'ın rakibi sıkıntılı mırıldanmalar arasında sesini yükseltti. "Bana sorarsanız bunların hepsi tesadüf değil, işbirliğiydi."

"Onların Hesperin olduklarını asla unutma," diye kapı aralığından Chrysanthos'un sesi geldi. "Onlar her şeyi yapabilirler."

Cassia döndüğünde Dexion ve çırağının gül pencerenin altındaki salona girdiğini gördü. Eudias'ı galeriden geçerken yakalamışlardı anlaşılan, çünkü şimdi kapının girişinde pusuya yatmıştı.

"Saygıdeğer Üstat," dedi, "bu ne sürpriz. Bize katılmanız ne kadar sıra dışı."

"Elçiliğin ruhani rehberi olarak görevlerimden kaçamazdım." Masanın etrafında döndü ve Cassia'nın karşısında durdu. "Bu geceki olaylar kafa karışıklığına neden olabilir. Hatta insanları yoldan çıkarabilir."

Tychon kendini Dexion'un yanına dayattı ve Üstat Gorgos onlara yer verdi.

"Üstat," diye sordu Tychon Chrysanthos'a, "bize ne gibi bilgiler verebilirsiniz?"

Cassia büyücünün vermek üzere olduğu hasarı geri almak kendini hazırladı. Resmi müzakereler yarın başlayacağı için, bu gece son sözü Chrysanthos'un söylemesine izin vermeyecekti. Bu kritik anda Zirve'yi rotasından saptırmasına izin veremezdi.

Dexion oturdu ve kendine bir kadeh Hesperine şarabı doldurdu.

Kadehi burnuna götürdü ve nefes aldı. Sonra kadehi kendisinden uzağa koydu.

Mantarlar etraflarında patladı ve tüm salondaki şarap şişelerinin içindekiler dökülmeye başladı. Cassia sıçramayan tek kişiydi.

Chrysanthos, koyu kırmızı şarap katliamının beyaz ipek masa örtüsünü lekelemesini ve fayansın üzerine dökülmesini izledi. "Yeğenim üç . Babasıyla, yani kardeşimle ilgili herhangi bir anısı olması için çok küçük." Onlara soğuk bir gülümseme verdi. Yaraları ifadesini ürkütücü hale getirdi. "Kardeşim bir süredir Mezara gireli bir yıldan az oldu ve çocuğun annesi onu tek başına büyütmeye çalışıyor. Yeğenim için elimden geleni yapıyorum ama bir tapınağın duvarları arasında çoğu zaman ulaşılmaz oluyorum."

Cassia sessizlik içinde, "Kaybınız için üzgünüm," dedi.

"Asıl üzülmesi gereken Hesperinler," dedi Chrysanthos. "Tanrı adına Kardeşimle işleri bittiğinde, ondan geriye çok az şey kalmıştı."

bu gece gördüğün Hesperine serserisinin. Kraliçe Soteira'ya, Hesperinler bir anne ve çocuğu kardeşimden mahrum bırakırken halkının ölümlülere karşı merhametinin nerede olduğunu sorardım. Buradaki herhangi bir adama, onu öldüren Hesperinlerin Anthros'un ateşinde yanmayı hak edip etmediklerini sorardım."

Cassia'nın buna verecek bir cevabı yoktu. Böylesi bir kedere, böylesi kör bir nefrete karşı hiçbir şey söyleyemezdi.

Hiçbir fikri yoktu. Lio'yla birlikte karşılaştıkları düşman buydu. Sadece bir Aithourian değil. Hesperinlere karşı derin, kişisel bir kını olan, kayıplarla yoğrulmuş biri.

Chrysanthos'un bir şekilde hiç şüphesi yoktu. Ama bunun bir önemi yoktu. Kardeşinin ölümü için Hesperinleri suçluyordu.

Dexion cüppesine sıçrayan şarabı fark etmemiş gibiydi. "İşte bu yüzden buradayım. Kardeşim için. Siz de neden geldiğinizi hatırlasanız iyi olur."

Bununla birlikte, ayağa kalktı ve salondan çıktı.

OceanofPDF.com

KUTSANMIŞ HAINLER



CASSIA avluya çıktığında, kendi kendine teslim olmayacağını söyledi. Chrysanthos'un kınamasına rağmen elçiliğin Hesperinlere olan inancını güçlendirmek için elinden geleni yapmıştı. Daha fazla bir şey söylerse, kimin tarafında olduğu çok belli olacaktı.

Yapabileceği başka bir şey yoktu. Olan olmuştu.

Chrysanthos kardeşinin ölüm koşullarını bile açıklamamıştı. Bunun bir önemi yok gibiydi. Duygusal konuşması adamların zihninde kök salmış ve her türlü şüpheye, spekülasyona ve ikinci düşünceye meyve vermişti.

Cassia Sığınak güllerinin arasına sığındı ama yalnız olmadığını fark etti. Demek Benedict'in kaybolduğu yer burasıydı. Çeşmenin yanındaki banka oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, elindeki Andragathos'un tılsımını düşünüyordu.

"Yalnızlığınızı böldüğüm için beni bağışlayın," dedi Cassia. "Size iyi geceler dileyip odama gideceğim."

Başını kaldırdı. "Önemli değil, Leydim. Benim adıma içeri girmenize gerek yok."

Chrysanthos'un açıklamasını nasıl karşıladığını henüz öğrenememişti. Benedict'i kendi tarafında tutma umudu hâlâ var mıydı? Her şeye rağmen, vicdanına hitap ederek onu etkilemek mümkün olabilirdi. Bir şans olmalıydı. Benedict'i kaybetmeyi göze alamazdı.

Aslında, onu kaybetmek canını yakacaktı. Sadece planlarına değil, kendisine de zarar verir.

"O halde size katılabilir miyim?" diye sordu.

"Elbette, Leydim." Odalarının bulunduğu yöne doğru baktı. Camdan içeride

Perita ve Callen görünüyordu. Adab-ı muaşeret konusunda tatmin olmuş görünen Benedict, Cassia'ya yer açmak için ilerledi.

bankta.

Onun yanına oturdu. "Andragathos bu geceki olaylarla ilgili olarak size herhangi bir zihin açıklığı sunuyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Hesperinlerin motivasyonlarından buradaki herhangi bir adamdan daha fazla emin değilim. Ya da bir kadından."

Daha fazlasını söyleyip söylemeyeceğini görmek için bekledi. Ama adam onunla birlikte sessizce oturmuş, parmaklarının arasında tılsımıyla ilgileniyordu.

"Üstat Gorgos bize suçluluk dersi vermeye çalıştığında, Scionlara öğüt veriyor, değil mi?"

Benedict yüzünü buruşturmadan, "Gerçekten de," dedi. "Utanç içinde yaşamaktansa ölmenin ne kadar daha iyi olduğunu çok iyi biliyorum."

"Sen ve ben biliyoruz. Yine de ikimiz de henüz yatıp ölmedik, değil mi?"

"Bu, yaşamamıza izin verenlere borcumuzu ödemek için kötü bir yol olurdu."

"'Bırakın yaşayalım' diyorsunuz, sanki buna zaten hakkımız yokmuş gibi. Buna gerçekten inanıyor musunuz? Gerçekten burada oturup herhangi bir insanın Hesperinler tarafından hayata döndürülmektense ölmesinin daha iyi olacağını mı düşüneceksiniz? Annem bir cariye, baban da bir köle olduğu için ikimizin de ölmesinin daha iyi mı?"

Hain mi?"

"Beni affettiğiniz için her zaman minnettar oldum. Ama korkarım ki ne sen ne de ben birbirimizi affedecek güce sahibiz. Bunu sadece tanrılar yapabilir."

"Bu yüzden mi kendini Andragathos'a adadın? Kefaretini ödemeye çalıştığın için mi? Sanmıyorum, Benedict. Bence asıl sebep Tanrınıza yemin etmenizin sebebi babanız gibi olmamanız. Başkalarını korumak istiyorsun. Birileri tarafından ihtiyaç duyulmak."

"Orthros'a yaptığım bu yolculuğu, verdiğim sözleri yerine getirmeye değer buluyorum. Tanrılar için hayatımı ortaya koymaktan korkmuyorum. Anthros'un büyücüleri Hesperinlerin niyetleri konusunda haklıysa, yine de bunu yapmam istenebilir."

Onu kendi vicdanına karşı kaybediyordu. Onu geri kazanma zamanı. Gerçeğin dışında hiçbir şey yeterli olmayacaktı. Chrysanthos'un ifşaatlarına kendi ifşaatlarıyla karşılık verme zamanı gelmişti. Benedict için, onunki çok daha güçlü olacaktı.

"İyi misin?" diye sordu. "Neden olmayayım ki?"

"Alkaios'u gördüğümüzde," dedi, "ne hatırladığını biliyorum."

"Önümüzde gördüklerimiz bize kendi deneyimlerimizi hatırlatsa da hatırlatmasa da, korku dolu anılar çoğu zaman bize rağmen aklımıza gelir."

"Kendine çok yükleniyorsun, Ben."

Genie'nin onun için kullandığı sevgi dolu isim karşısında elleri durdu. "O gece hakkında konuşmak şöyle dursun, düşünmemek bile daha akıllıca."

"Neden? Biz artık çocuk değiliz. Sessiz kalmamıza gerek yok. Hatta bence sessiz kalmayı bırakmalıyız."

Tılsımı tekrar elinde çevirdi ve tekrar. "Mancınıklar." "Evet."

"Tanrılar." Yumruğunu muskanın üzerine kapattı. "Mancınık düşüncesi senin için tamamen farklı bir anlam ifade ediyor olmalı."

"Evet. düşündüğümde aklıma kız kardeşimin cesedini surların üzerinden fırlatanlar geliyor. Senin de babanın durduğu surların üzerine ateş yağdıran kralın mancınıklarını düşündüğünü biliyorum."

"Bunu gerçekten konuşmamalıyız."

"Kız kardeşimin cesedini hiç görmedim," diye devam etti. "Babaninkini gördün mü?"

Benedict kaçırıldı. "Hayır. Kral hainlerin kutsanmış bir şekilde gömülmesine izin vermez."

"Bazen hayal ettiğimiz şey gerçekte olandan daha kötüdür." "Hiçbir şey yaşamak zorunda olduğumuz gerçeklerden daha kötü olamaz. Ben çok Üzgünüm."

"Üzgün olman için bir neden yok. Babanın kız kardeşimle Sonbahar Selamlaması dansını izlediğinde sadece sekiz yaşındaydın. Bellator ve Solia'nın nişan sözünde kendi parlak geleceğinden başka bir şey görmedin. Sadece Roborra'nın bir sonraki Özgür Lordu değil, bir prens olacaktın. Hepsinden iyisi, yeniden bir annen olacaktı, hem de ne kadar nazik ve sevgi dolu bir anne."

"Bana hatırlatmana gerek yok."

"Hayır, sanırım yapmalıyım. Bu gece hatırlamamız gereken o gecelerden biri."

"Bu konuda söylenecek başka bir şey yok."

"Ama var, Ben. Her şeyi bilmiyorsun."

Bakışlarını kaldırdı ve çatık kaşlarla ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Hükümdarlar Kuşatması'nda değildin. Hepimizin bildiği gibi, Lord Titus'un ailesinin himayesinde güvendediniz ve bu sayede hayatınız kurtuldu. Baban hakkında başka ne söylenebilirse söylensin, o seni seviyordu ve seni güvende tutmak, sana iyi bir gelecek vermek istiyordu. Bunda da başarılı oldu."

Benedict acı bir iç geçirdi. "Onun hakkında nasıl tek bir iyi şey söyleyebilirsin?"

"Çünkü burada oturuyorsun." Onun bakışlarına karşılık vermedi.

"Lord Titus o gecenin bedelini çok ağır ödedi," dedi. "Müdahale etmekten kaçınarak, asi özgür lordları kralın adaletine terk ederek, krala olan sadakatini ilk ve son kez kanıtlamak için kendi hizbinin üyelerinin ölmesine izin verdi. Ama Lord Titus da kazandı. Kral'ı sekiz yaşındaki bir çocuğun babasının suçları için cezalandırılmaması gerektiğine ikna ederek seni kazandı. Seni sadık biri olarak yetiştireceğine söz verdi, böylece büyüyünce sorun çıkarmayacaktın. Ama bence Lord Titus'un ailesine sadakati öğreten kişi genellikle sizsiniz. Onlara olan hayat borcunu defalarca ödedin. Flavian ve Genie'nin sana olan sevgisi bunun kanıtıdır."

"Onlar da senin bana karşı cömertler."

"Bu sadece cömertlik değil, Ben."

"Neden?" diye sordu.

"Senden başka kimse senden utanmıyor. Tanrıların önünde secde etmeyi bırak Ayağa kalk ve kılıcını kuşan, Andragathos Şövalyesi. Size söyleyeceğim zor gerçekle yüzleşmek için tüm cesaretinize ihtiyacınız olacak."

İrkilmiş görünüyordu ve onun yanında doğruldu. Güzel. Onun dikkatini çekmişti.

"Kuşatmadaydım," diye hatırlattı ona. "Olanlara tanık oldum." "Bir kız için acı bir deneyim. Babamın seni bu duruma maruz bıraktığı için üzgünüm. Bu."

"Babam beni buna maruz bıraktı."

Kraldan bahsedilince Benedict gerildi.

"Bizi duyamaz," dedi Cassia. "Ve Tenebra'da bile, ne zaman düşünürseniz düşünün, düşüncelerinizi duyamaz."

Benedict geri çekildi. "Asla krala karşı düşünceler beslemem. Daha iyisini biliyorum."

" de öyle. Gerçeği sessizce taşıırken bile ikimize de daha iyisini bilmemiz öğretildi. Gerçeği taşıyan çok az kişi var, Ben. Sessizce taşıdığımız meşalenin sönmesine izin veremeyiz."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Babam hepimize acı çektiren bir zalim. O senin babandan iyi değil."

Benedict şok olmuş gibi görünmüyordu. Kimin duyduğunu görmek için endişeyle etrafına bakmadı ya da ayağa fırlayıp onun ihanetini dinlemeyi reddetmedi. Elini ciddiyetle onun elinin üzerine koydu muskası ellerinin arasında asılı kaldı. "Bu konuyu daha fazla konuşmayalım . Sizin için."

"Endişenizi takdir ediyorum. Ama beni korumana ihtiyacım yok. Gerçeği savunmana ihtiyacım var."

"Hayatımı ortaya koyarım, ama seninkini değil."

"Ne benim hayatımın ne de sizin hayatınızın kimseye faydası yok. Kendimizi ve gerçeği canlı tutmak zorundayız. Beni dinleyecek misin?"

Şimdi üzgün görünüyordu. "Böyle meseleleri mezara bırakmak daha iyi.

Ama ben bunu zaten seninle taşıyorum. Şimdi bundan çekinmek benim için korkaklık olur." "Teşekkür ederim. Cesaretine güvenebileceğimi biliyordum.

Sana anlatacağım

Sadece benim ve Lord Hadrian'ın bildiği bir şey."

Benedict daha dik oturdu. "Gerçeği Lord Hadrian'ın merhametine bırakamayız. Segetia'nın kendi adamlarından biri onu savunmalı. Bana yüreğinizde ne olduğunu söyleyin, Leydim."

"Bunca yıldır bu sırları senden başka kimseye söylemedim."

Sadece bir Hesperine için. "Kralın o geceki zalimliği özgür lordlarınkiyle yarışır."

"Castra Roborra'dan bir örnek çıkarması gerekiyordu." Benedict, tüm yaşamları boyunca içlerine kazınmış olan öğretileri okudu. "Kendilerini hükümdar ilan eden lordlar -babam da dahil- bir parça onur olmadan. Fidyeye taleplerini karşıladıktan sonra bile prensesi öldürmeye devam ettiler."

"Fidyeye taleplerini karşılamadı, Ben. Yalan söyledi. Kral onların tüm şartlarını reddetti ve onları durdurmak için parmağını bile kıpırdatmadan Solia üzerindeki tehditlerini gerçekleştirmelerine izin verdi."

Sustu. Yüzü karardı. Kadın anlamıştı. Gerçeğin insanın ayaklarının altından kayması zaman alıyordu.

Devam etti, "Asi lordlar rehineleri surların üzerinden gönderdiğinde, babam cesetleri toplamadı. Onları arazide bıraktı. Kız kardeşimi terk etti."

"Ama-" Başını iki yana salladı. "Solorum'daki cenaze törenleri. Onlar için oradaydım. Tapınaktaki mahzeni her yıl ben de ziyaret ediyorum, biliyorsun."

"Vücudu hasar gördüğü için üstü kapalı bir taşımadılar. Taşınacak bir ceset yoktu. Mezarı başından beri boştu."

"On Dört Scion adına." Ay ışığından daha solgun bir renge büründü, yüzü hasta bir ifadeye büründü. "Onun gerçek kaderi bu muydu? Müstakbel kraliçemiz kutsanmış bir cenaze töreni bile görmedi mi?"

"Bu düşünceye dayanamadım ve o gece mancınıklar sustuktan sonra onu bulmaya gittim."

"Sen mi? Tek başına mı? Yedi yaşında bir hizmetçi mi? Hayatta kalman bir mucize."

"Neredeyse . Biri duvarlardan bana ateş etti. Orada tek başıma bir çocuktum ve beni yaklaşan oktan kurtaracak kimse yoktu."

Şimdi sessizlik içinde dinliyordu. Onun gözlerinde ilk farkındalık belirtisini izledi.

"Beni o oktan kimin kurtardığını biliyor musun?" diye sordu.

"Gecenin karanlığında terk edilmiş bir savaş alanında çok az kişi olduğunu düşünüyorum..."

"Bir Hesperine. Ok bana önce beni yoldan çekip aldı. Ve ona babamın yakında olduğunu söylediğimde, ne yaptı biliyor musun?"

O ve iki serseri Hesperin arkadaşı ona geri götürdüler ve uyumam için kendi yatağıma yatırdılar."

Benedict başını salladı, konuşmak için ağzını açtı. Ama hiçbir şey söylemedi.

"Cassia, Beni siyasi amaçlar için mi geri gönderdiler diye merak edebilirsiniz, çünkü kralın kızını alırlarsa halkları için sonuçları olurdu. Ama benim öyle biri olduğumu bilmiyorlardı. Bilmiyorlardı.

kalenin mi yoksa kampın mı haklı olduğunu bilmiyorlardı. Babanın bir lord, benimkinin bir kral olduğunu ya da ikisinin de canavar olduğunu bilmiyorlardı. Tek bildikleri benim kayıp bir çocuk olduğum, ailemin yanımda olduğu ve kız kardeşimin sahada ölü yattığıydı."

"Cesedini aldılar," diye nefes aldı.

"Hayır. Onun kalıntılarını kutsal saydıkları ayinlerle tanrılara sundular. Anthros'un Şampiyonu, aramızdaki en değerli kişi olan kız kardeşime karşı bu kadar acımasızken, onların uygulamalarını nasıl kınayabilirim?"

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Hiçbir şey değilse bile, bu gece Şifa Mabesinde gördüklerinize inanın - acı çekmeyi hak etmeyen cesur ve onurlu bir insan. Alkaios o gece tanıştığım üç Hesperin'den biriydi. Solia'nın eşyalarını benim için cesedinden çıkaran kişi."

Cassia, Benedict'in yanına oturmuş, söyledikleri aklına kadar onunla birlikte beklemişti. Ne söyleyeceğini bilemiyor gibiydi. O korkunç gece hakkında konuşacak kelimeleri bulması uzun zaman alabilirdi, tabii . Onun da uzun zamanını almıştı ve Lio'nun yardımına ihtiyacı vardı.

Lio'yu düşüncelerinde tutarken bile, onun tanıdık elinin dokunuşunu omzunda hissetti. Ne zamandır burada, avluda onu gözlüyordu? Onun dokunuşuyla rahatladı, varlığı için ne kadar minnettar olduğunu hissetmesini istedi.

"Ben, eğer bugüne kadar sana öğretilen her şeyi sorgulaman gerektiğini düşünüyorsan, haklısın. Eğer bizi tanrısal ya da değil olarak işaretleyenin kökenlerimiz değil, eylemlerimiz olduğunu düşünüyorsan, bence sen de haklısın." Ellerini kolyesinin üzerinde birleştirdi. "Bunu onurla tak. Sen kraldan daha değerlisin."

Cevap vermedi ama kadın kolyeyi onun elinden aldığında onu durdurmadı. Kolyeyi bir kez daha başının üzerine koymasına izin verdi.

OceanofPDF.com

LÜTUFLARIN KADERİ



BENEDICT avludan ÇIKAR çıkmaz Lio banktaki yerini aldı ve Cassia'yı kollarının arasına aldı. "Sen iyi misin?"

"Alkaios'un durumu daha iyi mi?"

"Annassa Soteira onu tedavi etmeye devam ediyor." "Bana Rudhira'nın büyücülere ne yapacağını söyle."

"Alkaios geldiğinde hâlâ nefes alıyor olduklarından şüpheliyim."

"Umarım Chrysanthos'un yakması için onlardan geriye bir şey kalmamıştır. Onu görür görmez Alkaios'a gitmeliyim."

"Annassa Soteira yarım saat sonra odasına gelmemizi istedi bile. Beklemek için fazla vaktimiz yok."

"Peçe saatleri geldi bile. Uyku zamanı hikâyelerini kaçırdım." Hayal kırıklığı Cassia'nın aurasını ezdi geçti. "Yarın Zoe'den özür dilemeliyim."

Lio, kız kardeşini görüp rahatlamasını engellediği için sessizce politikaya lanet okudu. "Benedict ile konuştuklarınız bu gece sizin için özellikle zordu."

"Burada olmana sevindim."

Elini onun sert ve düz omurgasında gezdirdi. "Bana da Benedict'e verdiğin kadar eğitim verdin. Onun Lord Bellator'ın oğlu olduğunu bilmiyordum. Şimdi ona olan saygınızı anlıyorum."

Kaşlarını çattı. "Ona olan 'saygım' sizi rahatsız mı etti?"

"Onunla olan dostluğunuzu anlamak benim için zordu, çünkü benim gözümde o Flavian'ı temsil ediyor. Ama şimdi neden Flavian'ı önemsediyini anlıyorum. Benedict."

"O gece bizi birbirimize bağladı. Bu onun hatası değildi, benim de değildi."

"Güveninizi kazanacak kadar şanslı olan herkesin buna layık olduğunu bilmeliydim."

"O onurlu bir adam. Tenebra'nın alabileceği her birine ihtiyacı var. Elçiliğin kalplerini ve zihinlerini kaybetmemek için ona ihtiyacımız var."

Dexion." Geri çekildi. "Lio, Chrysanthos'un kardeşi hakkında ne dediğini duydun mu?"

"Mak, Lyros ve ben dinliyorduk. O bunları söylerken aurasını hissettik. Zihnini büyümle işgal etmemiş olmama rağmen ne düşündüğünü duymadan edemedim. Düşüncelerini bağırarak söylüyordu. Yalan söylemiyordu. Ya da en azından kendi sözlerine kesinlikle inanıyordu."

Cassia başını salladı. "Bu istenen etkiyi yaratmak için uydurulmuş bir masal değildi. Kardeşinin ölümünden Hesperines'i sorumlu tutuyor. Elbette ölümlüler, kendi

Sonsuz algı, bunun ne kadar saçma olduğunun farkında değilsin."

Lio başını salladı. "Hesperinler Cordium'a girme riskini alamaz, hele ki prenslik hanedanından birinin oğluna suikast düzenleyip dul eşini ve küçük çocuğunu yas tutmaya terk edemez. Prometheus'un ölümünden bu yana, hiçbir Hesperin serserisi

Rudhira tarafından şahsen onaylanması gereken en dikkatli ve gizli gezintiler dışında Magelands'a girmeye kalkışmayın."

"Elbette asla çatışmayı körüklemesiniz. Keşke elçiliğin geri kalanına Cordian aristokrasisine saldırarak hiçbir şey kazanamayacağınızı anlatabilseydim. Gerçeği öğrenmemiz gerekiyor."

"Lyta Teyze'yi çoktan bilgilendirdik. Elçilere danışacak ve gerçekte ne olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmeye çalışacak."

"Kardeşinin başına her ne geldiyse, Chrysanthos'un kederi neden duygusal ve kontrolsüz olduğunu açıklıyor. Ne yapacağını kimse bilemez. Buraya çevresinin politikaları için gelmedi. Bu kişisel bir mesele. Kardeşinin intikamını alma şansı."

"Kişisel kinini açığa vurması bir hataydı. Elimize bir koz verdi. ne kadar tehlikeli olduğunun doğru bir şekilde değerlendirilmesi ve onu neyin motive ettiğinin daha iyi ."

"Hatırlattığınız için teşekkür ederim. Korkarım ilk düşündüğüm şey, kişisel duygularını ona karşı nasıl kullanacağım değil, onunla mücadele etmenin ne kadar zor olacığıydı. onları."

"Tenebralıların bir kez daha onun egemenliği altına girmesini engelleyeceğiz. Bu gece yorulmadan çalıştınız."

"Ne kadarını başardığımdan emin değilim." Başını iki yana salladı. "Çok yaklaştık!"

"Çok yaklaştık."

"Chrysanthos'un bu darbeyi anlaşıma şartlarının ilk resmi teklifinden hemen önceki gece vurduğuna inanamıyorum. Yarın nihayet müzakerelere başlamak için çok iyi bir zaman gibi görünüyordu. Ama şimdi emin değilim."

"Planımız hâlâ sağlam." Eğer Lio Cassia'yı buna ikna edebilirse, belki kendisi de bundan daha emin olurdu. "Kış Gündönümü Festivaller önümüzdeki hafta başlayacak, onların beğenisini kazanmak ve yeni bir Yeminin faydalarını göstermek için bir şansımız daha olacak."

"Chrysanthos'un bir hamlede ne kadar iyi iş değerlendirecek vaktimiz yok."

Çanlar yarım saati çaldı. Daha fazla zaman yok.

Lio ayağa kalktı ve Cassia'nın kalkmasına yardım etti. "Bu kolay olmayacak ama bunu birlikte başaracağız. Hazır mısınız?"

Cassia derin bir nefes aldı. "Kendimi hazır hissedip hissetmeyeceğimi bilmiyorum. Sonunda kurtarıcılarımdan biriyle tanışmak... Onu nasıl onurlandıracağımı bilmek zor. Hangi teşekkür yeterli olabilir ki?"

"Onun için, şu anda acı çekerken yanında olmaktan daha büyük bir iyilik yapabilir misiniz?"

Başını salladı, sonra bir elini kaldırdı. "Bekle, bir şey var..."

Odasına geri döndü ve bir süre sonra Solia'nın kolyesini taşıyarak geri döndü. Lio, Cassia'nın ona kız kardeşiyle ilgili ilk sırrını verdiği gecedен ahşap sarmaşık üçlemesini ne kadar da iyi hatırlıyordu.

Onları Şifa Mabedi'ne götürürken içinde düğümlenen korku, umut ve hüznü hissedebiliyordu. Alkaios'un odasının dışındaki koridor ıssızdı ve hafif bir büyü ışığıyla aydınlanmıştı. Kapının üzerinde asılı duran kumaş ve büyü perdesinin arkasından hiçbir ses çıkmıyordu.

Kraliçe Soteira odadan çıkıp koridorda onlara katılırken perde kıpırdamadı. "Burada olmanız çok güzel."

Cassia'nın dudağı titredi. "O Alkaios."

"Biliyorum." Kraliçe Cassia'yı kollarının arasına aldı.

Cassia nefesini tuttu, sonra uzun bir süre Annassa Soteira'ya sarıldı. Lio bir elini Grace'in sırtına koydu.

"O nasıl?" Cassia sonunda sordu.

"İçeri girin ve görün. Sizi uyarıyorum, bu yüreği zayıf için bir karşılaşma değil, ama yürekleriniz tam da olması gereken yerde."

"Teşekkür ederim, Annassa." Lio ona kalp selamını verdi.

Gözden kaybolmadan önce onu alnından öperek kutsadı.

Lio, Cassia'nın önden gitmesi için perdeyi geri çekti. Alkaios'un odasına adım atar atmaz acı dolu inilti ve kan kokusu üzerlerine çöktü. Cassia olduğu yerde donup kaldı ve Lio onu kendine doğru çekti, eğer ihtiyacı olursa onu geldikleri yoldan geri götürmeye hazırды.

Annassa Soteira'nın Alkaios üzerinde yarattığı mucizelere rağmen, sanki her nefeste savaşıyormuş gibi uzun, gırtlaktan gelen bir acı çığlığı çıkıyordu. Ama tek başına acı çekmiyordu. Rudhira iki koluyla onu sararak yatağa oturdu.

Alkaios'un tekrar derisi vardı. Elindeki parmak izi yeniden çıkmaya başlamıştı. Birisi Grace'in uzun, sarı örgüsünü ve kendi omuz hizasındaki açık kahverengi saçının kalan tutamını temizlemişti ve üzerinde yeni bir Sığınak cübbesi vardı. Yine de, bükülmüş yatak örtülerinin arasında sertçe titredi. Alkaios'un her titreyişinde Rudhira onu destekledi. Hesperine serseri prensine sarıldı, yüzü Rudhira'nın omzuna dönüktü.

Cassia kaçırıyor gibiydi. "Neden hâlâ bu kadar acı çekiyor? Annassa Soteira onun yanıklarını iyileştirdi. Büyücüler onun üzerinde kötü bir büyü mü bıraktı?"

"Rudhira'nın onunla ilgilenmeye devam etmesine izin vermeliyiz," diye girdi Lio.

Cassia'nın sorusunun cevabını biliyordu. O gece Birlik aracılığıyla Alkaios'un acısını ilk hissettiği anda bunu anlamış olmalıydı. Alkaios, Lio'nun kendi kanında buz ve ateş olarak hissettiği, onu içten dışa doğru parçalayan bir güçten başka bir lanete maruz kalmamıştı.

"Elimizden geleni yaptık." Prens sesinde keder vardı. "Hastalığı basit. Aylardır açlıktan ölüyor."

"Ne?" Cassia sordu. "Nasıl bu kadar mahrum kalabilir? Tenebra'da İçki'yi temin etmesinin pek çok yolu vardı elbette."

Rudhira Lio'ya baktı. "Bir şifacı olarak tecrübelerime dayanarak, bu baharın bir zamanından beri lütfundan yoksun olduğunu söyleyebilirim."

Lio kolunu Cassia'nın etrafında sıktı. İlkbahar, ondan ayrıldığı zaman. Şimdi Orthros'ta olmasaydı kendi kaderinin ne olabileceğini gördü.

OceanofPDF.com

MINNETTARLIK BAĞI



CASSIA önündeki Hesperine'de çocukluk kurtarıcısını GÖRMEYE ÇALIŞTI. Alkaaios'un vücudu bir deri bir kemik kalmış ve ısırapla buruşmuştu, yeni büyümüş teni hâlâ parlak ve al aldı. Cassia mecbur kalmasın diye Castra Roborra'nın surlarının altındaki arazide cesurca savaşan o güçlü, nazik koruyucuya hiç benzemiyordu.

"Burada olmamızın bir sakıncası var mı?" Cassia sordu.

"Kalabilirsiniz," diye cevap verdi Rudhira, "ama buna gerek yok."

"Ben kalacağım." Alkaaios'u acısıyla baş başa bırakmayacaktı. Bu odadan kaçmayacaktı. Sarmaşık kolyeyi Solia'nın kalıntılarından kurtaran ve kız kardeşinin ona son hediyesini eline veren oydu.

Cassia bir adım öne çıktı. İçinden bir ürperti geçti, tıpkı Hesperine, Tenebran kışında ormanda üşümüş ve korkmuş bir çocuk gibi yatağın üzerindeydi. Bu gece arkasında babasının kampı değil, Lio'nun sıcaklığı vardı. Önünde bir düşman kalesi değil, prens ve onun destek sözü. Bu gece ona ihtiyacı olan Alkaaios'tu. "Ona dokunursam canı yanar mı?" diye sordu Rudhira'ya. Prens,

"Sadece nazik ol," diye öğüt verdi.

Cassia elini uzattı ve Alkaaios'un alnını okşadı. Gözlerinin altında çukurlar vardı. Sönük yanaklar. Alnındaki gerginlik çatallaşmaları onu sonsuza dek genç yaşta olması gereken bir Hesperine'e değil, yorgun bir adama benzetiyordu. Kadın adamın başını nazikçe kendisine doğru çevirdiğinde, adam kısık bir inilti çıkardı.

Ay ışığı ve büyü ışığının oluşturduğu gölgeler. Alnındaki pişmanlık çizgileri. Solia'nın daha iyi bir yerde olduğunu vaat eden kendinden emin, nazik bir ses.

"Alkaaios?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Artık eriyip kapanmayan göz kapakları açıldı. Bakışları etrafı taradı. Sonra kahverengi gözleri ona odaklandı. Kadın adamın yaralı eline dokunduğunda, adam battaniyeyi sıkıca kavrayan elini yavaşça bıraktı. Elini ters çevirdi ve sarmaşık kolyeyi avucuna yerleştirdi, sonra elini iki elinin arasında tuttu.

"Beni tanıyor musun?" diye sordu.

Bakışları kolyeye sabitlendi. Çenesi hareket etti. Sonunda sesi boğuk bir mırıltı halinde çıktı. "Solia."

Lio'nun ve prensin bir nefes verdiğini duydu. Cassia başını salladı. Ağlamayacaktı. "Kız kardeşim."

Alkaios'un gözleri tekrar onunkilerle buluşmak için kalktı. "Cassia?"

"Evet! Ben Cassia'yım." Ona gülümsedi. Şu anda onun gülümsemesine ihtiyacı vardı. "Benim için yaptığınız her şey için size teşekkür etmeye geldim. Sen benim minnettarlık."

Alkaios'un ifadesi hafifledi ve vücudu gevşedi. Onu anlamıştı. Sözleri önemliydi.

Boğazındaki ağrıya rağmen gülümsemesi genişledi. "Benim için ne yaptığını görüyor musun? Hayatta kaldım, güçlü bir şekilde büyüdüm ve evime, Orthros'a geldim. Şimdi sen de bize döndüğün için çok mutluyum."

Alkaios'un parmakları kolyenin etrafında kapandı ve gözleri . İçinden bir ah çekti ve sonra nefes almak için çaba göstermeyi bırakır gibi oldu. Ama sessiz odada, kalbinin çalışmaya devam ettiğini duyabiliyordu.

Lio kolunu tekrar kıza doladı ve kız da ona yaslandı.

"Hatırlıyor. Bu gece aldığımız tek iyi işaret bu." Prens başını salladı. "Annem Soteira bana Alkaios'un Orthros'a ilk kez geldiğini söyledi. Bir Hesperine ona tarlada yetenek vermiş olmalı. Ne güzel bir eve dönüş."

Cassia Alkaios'un ellerini bırakmadı. Sorusunun cevabını daha o söylemeden biliyordu. Ama cevabı kabul etmeyi reddetti. "Nasıl açlıktan ölüyor olabilir? Artık evde olduğuna göre, ona ihtiyacı olduğu kadar içki misiniz?"

"Hiçbir şey istemeyecek," dedi Lio. "Şifa Mabedi'ne eğitim için gelen İmparatorluk misafirleri de kanlarını Hesperine'e veriyor. hastalar."

"Ona Ayin İçkisini kendim verdim." Prens sesinde güvence yoktu, sadece pişmanlık vardı.

Lio'nun yüzü de aynısını yansıtıyordu. "Hiç şaşırmadım Rudhira. Herhangi bir Hesperine serserisi için kanını dökeceğini biliyorum. Bu gece Alkaios için harika bir şey yaptın."

Rudhira başını iki yana salladı.

Kraliçelerin ilk armağanları olan kanları şaşırtıcı bir güce sahip olmalı. Eğer bu bir Hesperine'i ölümden döndürmek için yeterli değilse.

açlığın eşiğindeyken neydi?

Cassia kendi gözyaşlarına tecavüz ettiği için kızgındı, tek yapabildiği burada durup Alkaios'un ellerini tutmak olduğu için öfkeliydi. "Türünüzden kaç kişi Hylonome'un yolunu izliyor?"

"Bu hikayeyi sana kim anlattı?" Lio talep etti.

"Deneme kardeşleriniz." döküldü. "Kendisi için değil de başkaları için nasıl bu kadar çok savaşılabılır?"

"Hâlâ onun için savaşıyoruz," dedi prens. "Kanla, iyileştirici büyüyle ya da kılıcımla da olsa savaşmaktan vazgeçmeyeceğim."

"Savaş büyücülerine adaleti sağladınız mı?" Cassia sordu.

Rudhira uzun bir süre sessiz kaldı. "Bu gece onlara yaptığım şey şimdiye kadar yaptığım en zor şeylerden biriydi." İçini çekti ve Lio'ya baktı. "Dexion'ları burada, Orthros'tayken Chrysanthos'un kardeşlerini idam edersem Zirve'ye bir darbe indirmiş olurum diye düşündüm. Bu yüzden onları Solorum'a kadar kovaladım ve zarar görmeden bıraktım."

"Rudhira, ben..." Lio başını iki yana salladı. "Hayal kırıklığına uğradığım kadar size minnettarım da."

"Akıllıca bir karar, Birinci Prens," dedi Cassia. "Teşekkür . Keşke bu gece kendimi daha akıllı hissetseydim."

"Zirvenizden vazgeçmeyin," diye cevap verdi Rudhira. "Siz ikiniz de Alkaios için savaşıyorsunuz. Ne yaparsanız yapın, teslim olmayın."

Tam o sırada Alkaios'un yatağının karşı tarafında bir Hesperine belirdi. Javed ve Kadi'nin yaşlarında görünüyordu ama Tenebran kıyafetleri giymişti. Ormanın kahverengileri ve yeşilleri. "Beni tarladan mı çağırdınız Prens?"

"Sebepsiz değil," diye yanıtladı Rudhira. "Cassia, Lio, sizi Kalos'la tanıştırmak istiyorum, Tugay'ımdaki en iyi gözcü."

Kalos onların gözlerine , sadece hafifçe eğildi. "İyi tanıştık, Kalos." Lio eğildi.

"Bu bir onurdur. Hakkında çok şey duydum amelleriniz."

Kalos cevap Knight Cassia'dan ayrıldı ve Hesperine'i selamlamaya gitti. Kalos bir adım geri çekildi, yüz ifadesi şaşkındı. Şövalye'ye diz çökmesini emretmek için ağzını açtı.

Ama Kalos elini kaldırdı. "Hayır, onu çağırma. Lütfen."

Kalos'un Kraliçe'nin kanından olmadığı açık olmasına rağmen Knight onun üzerine atılmış, kokluyor, salyalarını akıtıyor ve kuyruğunu sallıyordu. Cassia izledi, Şövalye'nin haddini aşması ihtimaline karşı dilinin ucunda bir emir vardı.

Kalos köpeğin önünde çömeldi ve ellerini uzattı. Çekingen bir tavırla parmaklarını Şövalye'nin fırfırının içine kaydırды. Hesperine'in ağırbaşlı yüzü yumuşadı. "Senin gibi iyi bir köpek yanıma yaklaşmak istemeyeli çok uzun zaman oldu."

Cassia, "Belli ki sen bir köpek insanısın," dedi. "Knight seni bu yüzden seviyor olmalı."

Kalos ellerini Knight'ın omuzlarında, sırtında ve sağrısında gezdirdi. "Vücut yapınıza bir bakın, efendim. Baştan aşağı Solorum Royal'siniz, ancak..." Kalos, Şövalye'nin patilerinden birini eline aldı. "Bir saray köpeği için oldukça büyük bir ayak izi. Sanırım azgın bir Severitan, senin güzel hanımefendi atalarından birinin kulübesinde yuvarlanmış."

"Kesinlikle haklısın." Rahatladı ve Kalos'a gülümsedi. "Birkaç Nesiller önce Severitas'ın bir Lordu, kraliyet soyağacına dayanıklılık katması için o zamanki krala bir damızlık hediye etti. Kraliyet bir sürü dağa savaş açtı. O günlerdeki kampanyalar. Köpekleri iyi tanıyorsun. Orthros'a gelmeden önce tazılarla vakit geçirmiş olmalısın."

Gözlerindeki zevk kayboldu. "Benim de kendime ait bir köpeğim vardı."

Ses tonunu yumuşattı. "Onları kaybetmek bizim için ne kadar zorsa, bizi kaybetmek de onlar için o kadar zor."

Omuz silkti. "Sanırım böylesi onun için daha kolay oldu. Efendisinin bir Hesperine olduğu bir dünyada yaşamaktansa savaşarak ölmeyi tercih edeceğini düşünmüşümdür hep."

"Buna inanmıyorum."

Kalos Knight'ın çenesini kaşıdı. "Sence onun efendilik bağı benim Yeteneklendirmemden kurtulmuş olabilir mi?"

"Üstat Arkadia, Hippolyta'nın Spor Salonunda bir tur eğitim için Knight ile ortaklık kurdu."

Kalos'un gözleri büyüdü ve başını salladı.

"Köpeğiniz hangi soydan geliyordu?" Cassia sordu.

Kalos şimdi Knight'ın kuyruğunun dibini kaşıdı ve tazının onu sallamasını izledi. Hesperine'in cevap vereceğinden emin değildi.

"Benimkiyle aynı soydan geliyorum," dedi Kalos sonunda. "Ama artık Hücum'un bir Ritüel koluyum ve bu benim . Geçmişle ilgili güzel bir şey var - arkanızda kalıyor."

"Özür dilerim. Perdeyi aşmak niyetinde değildim."

Rudhira, "Hesperinlerin yanında yatan liegehoundlara bak," dedi. "Bu odada önyargılar yok, Kalos."

"Sen bir harikasin," dedi Kalos Knight'a.

"Cassia sana geçmişi hakkında çok şey anlatacak," diye ekledi Rudhira. "Hespera'nın senin hakkındaki kararını biliyor. Yeteneklendirilmenden sağ kurtuldun."

Kalos köpeğine bakmaya devam etti. "Ben bir kalp avcısıydım."

Kalos'un onun aurasında hissettiği şaşkınlığı yanlış yorumlamadığını umuyordu. Ona az önce insanlığa olan inancını büyük ölçüde tazelediğini söylemek istedi. Eğer bir kalp avcısı bir Charge izcisi olabiliyorsa, sonuçta kaybedilmiş bir dava olmamalıydı.

Eğer bir kalp avcısı Hediye'den sağ ıkabildiyse, kralın sarayında hayatta kalmayı başarmış biri de bunu yapabilirdi.

Diz çöktü ve eli Kalos'unkinden sadece birkaç santim ötede Knight'ı okşadı. "Hesperines bana nezaket göstermemiş olsaydı, kendi postumu kurtarmak için herkesi satabilecek bir saray piiydim. Bunun yerine Tenebra Kralı'na ihanet eden bir hain ve Orthros'un savunucusuyum."

Kalos ilk kez onun bakışlarıyla karşılaştı. Kibar yeşil gözleri vardı.

"Kalos, boynuz taşıyıcısının bir ky yerle bir etme emrine itaat etmedi," dedi Rudhira. "Savaş grubu ona sırt çevirdi. Köpeği onu eski yoldaşlarına karşı koruyarak sonuna kadar savaştı ve ayaklarının dibine düştü. Böylesine sadık bir yoldaşı kurtarmak için çok geç kaldığımız için zgnm."

"Grup beni köyün kalıntıları arasında bıraktı," dedi Kalos. "Hesperinler için beni gzetlediler. Bakalım nasıl cevap verecekler."

Rudhira'nın yüzünde bir gülümseme belirdi. "Artık Kalos, Hesperinlerin izini sürme becerisini yurt dışında kaybolan bizleri bulmaya adıyor."

"Buraya gelmenin senin için bu kadar zor olmasına üzüldüm," dedi Cassia, "ama gelebildiğine sevindim."

"Size teşekkür etmeme izin verin," dedi Lio. "Nike'ı ararken gösterdiğiniz özveri için ailem adına size minnettarız."

Kalos ayağa kalktı ve prene baktı. "Uzun süre gözümün önünden ayrılmasına izin verirsem iz yine soğuyacak."

Rudhira gözlerini Alkaios'a dikti. "Nike'ın bir süre daha kendini koruyacağına güvenmeliyiz. Nephalea'yı bulman için seni yeniden grevlendirmeliyim."

"Prensım, siparişlerinizin ne kadara mal olacağını size bildirmek benim görevim.

Nephalea'nın izini süren başka gzcleriniz var ve onların yetenekleri bu görev için yeterli. Dava kardeşinizi aramaya devam edersem size daha çok faydam dokunur."

"Biliyorum, Kalos. Nike'ı bulmak için en ufak bir şansı bile olan tek kişi sensin." Rudhira umutsuz, sevecen bir kakhaha attı. "Kendi stratejilerimizi bize karşı kullanma konusunda uzman. İlk stat

Stand'ın Vekilharcı, annesinin gardiyanlığı ve babasının thelemancy'siyle, yaklaşık bin altı yüz yıllık hayat tecrübesiyle ve sekiz yüz yıl boyunca bir Hesperine serseri olarak bulunmak istemiyor."

"Korkarım öyle, Prensım. Son çabalarım, Kan Emici'nin dikkat çekmemek için kullandığı yöntemlerin aynısını bizden kaçmak için kullandığını gösteriyor. düşman büyücüler."

Prens elini yüzünde gezdirdi. "Bu arada Nephalea'nın izi sanki hiç olmamış gibi kayboldu, Grace'in tüm yol boyunca tökezlemesine rağmen Orthros'a. Neden eve öylece adım atmadığını biliyor musunuz? Neden yolculuğu aşamalı olarak yaptı ve kendisini savaş büyücülerinin tekrarlanan saldırılarına savunmasız bıraktı?"

"Yaraları," diye tahmin etti Lio. "çok kötü olduğunu, tek bir hareketle sınıra kadar gitme iradesini gösteremeyeceğini düşündüm."

Rudhira başını salladı. "Görünüşe göre kasıtlı olarak bir iz bırakıyordu - Nephalea'nın onu eve kadar takip etmesi için mi yoksa bizim onu takip etmemiz için mi, emin değiliz. Diğer gözcülerimiz onun zorlu geçişini Nephalea'yla en son birlikte oldukları noktaya kadar takip etti ve hiçbir şey bulamadı. Başarısızlığımızın ona neye mal olduğunu görüyorsunuz."

Kalos prensin hastasını inceledi. "Korkarım kimsenin duymak istemediği sözleri söyleyen kişi ben olmalıyım. Nephalea'dan emin misin?"

"Yaşıyor," diye mırıldandı Alkaios. "Zarafet Birliğimiz..."

"İşte cevabımız," dedi Rudhira. "Eğer her şey kaybolmuş olsaydı, Alkaios bunu bilirdi."

Alkaios derin bir nefes aldı. "Ölmemeliyim."

Prens, "Yaşayacaksın," diye söz verdi.

Kalos yatağa bir adım daha yaklaştı. "Alkaios, Birliğin aracılığıyla ona nerede olduğunu sorabilir misin? Bulunduğu yer hakkında bir şeyler hissedebiliyor musun?"

"O benden daha zayıf."

"Onu son gördüğünde Nephalea neredeydi?" Kalos'un sesi sessiz ve eşitti.

"Iskhyra ile."

"Bana Nephalea ve Iskhyra'nın nerede olduğunu söyleyebilir misin?" "Nephalea için yaşıyorum. Lütfen.

Beni hayatta tutun. Onun için."

Kalos, Alkaios'un zarafet saç örgüsüne saygılı bir el dokundurdu.

"Nephalea'nın örgüsü savaş büyücülerinin büyülerinden nasıl kurtuldu?"

Cassia sordu.

"Muhtemelen Nephalea onu kendisi korumuştur," diye yanıtladı Lio. "Yoldan çıktığında yaptığın bir ritüeldir. Siz ya da güvendiğiniz biri Grace örgülerinizi korur."

Rudhira, "Genellikle ailelere geri getirdiğimiz tek şey bu," dedi.

Kalos elini geri çekti. "Nephalea'nın aurasına dair bir izlenim edindim." "Şimdi dinlen." Prens, Alkaios'un başını bir kez omzuna indirdi

Daha fazla. "Biz hareket tarzımızı tartışırken, ben de Alkaios'u biraz rahatlaması için uyutacağım. Önce söylemek istediğin başka bir şey var mı Cassia?"

Cassia Alkaios'un kulağına konuşmak için eğildi. Şimdiye kadar sahip olduğunu bildiği tüm nezaketi içinde topladı. Alkaios, Nephalea ve Iskhyra'nın o gece ona verdiği tüm gücü sesine yansıtmaya çalıştı, bu da mutlak umutsuzluk karşısında umut varmış gibi görünmesini sağlayabilirdi. "Pes etme, Alkaios. Nephalea seni seviyor ve Hücum onu eve getirdiğinde burada onu bekliyor olmana ihtiyacı var. Lütfen pes etme. Güçlü kalmana yardım edeceğiz. Bunların hiçbirini tek başına yapmak zorunda değilsin."

Bir başka ürperti onu sararken elini Solia'nın kolyesinin etrafında sıkıttı.

Prens kıpırdamadı ama büyüğü işe yaramış olmalıydı. Alkaios rahatladı ve işkence görmüş ifadesi yerini dingin bir dinlenmeye bıraktı.

"Keşke sana daha fazlasını anlatabilseydi, Kalos," dedi prens, "ama duydukların onu bulduğumuzdan beri ondan öğrenebildiklerimizin hepsi."

Kalos başını salladı. "Sorularımla onu yormak istemem. Hâlâ konuşabiliyor olması onun gücünün bir kanıtı."

"Biliyorum dostum. Onun durumunda çok fazla yoldaşımız bu kadar uzun süre dayanamadı." Rudhira yataktan kalkarak Alkaios'u oraya yerleştirdi. Orthros'un Birinci Prensi hastasının etrafındaki yatak örtülerini eliyle düzelitti. Bir komutanın etkinliği ve bir babanın şefkati. "Diğer kayıp Hesperinlerimizin nasıl bir tehlike içinde olabileceğini bilemeyiz ama onların yeteneklerine güvenmeli ve Alkaios'a yönelik acil tehdide karşılık vermeliyiz."

Kalos bir dakika sessiz kaldı. "Anlıyorum, Prens'im."

Nike'ı arama yolunda aylardır kaydettiği ilerleme için bir anlık saygı duruşu muydu bu? Bu prens için dayanılmaz bir karar olmalı. Hiç şüphesiz, kaçak Hesperine'lerini Tenebra'nın tehlikelerinden korumak için vermesi gereken pek çok karardan biri. Hayatlarını büyücülerle takas etmeye ve idamlarının ateşiyle tahtını güçlendirmeye çalışan kraldan.

"Teslim olmayacağız," diye söz verdi Cassia.

"Nike'in da bunu isteyeceğinden eminim," dedi Lio. "Alkaios tehlikedeysen onu aramak için zaman harcamanızı istemezdi."

Prens başını salladı. "Cassia, senden Kalos'a Castra Roborra'da Alkaios, Nephalea ve Iskhyra ile tanıştığın zaman hakkında anlatabileceğin her şeyi anlatmanı istemek zorundayım. O gece hakkında konuşmanın senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum, ancak-"

"Hayatları buna bağlı olabilir." Cassia Kalos'a döndü. "Onları bulmana yardımcı olarsa hiçbir ayrıntıyı atlamayacağım. Ama bu on dört yıl önceydi."

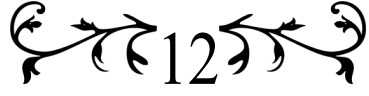
"Yakın zamanda mı?" Kalos sordu. "Bu iyi haber. Çok büyü kullandılar mı?"

Lio Cassia'nın sırtına güven verici bir dokunuş daha yaptı. "Iskhyra, Cassia'nın kız kardeşi için Merhamet'i gerçekleştirdi."

"Özür dilerim, bilmiyordum. Senin acını damarlarımda taşıyorum." Bir Hesperine için alışılmadık derecede garip bir hareketle ayaklarının üzerinde kaydı. "Merhamet bir dramatik bir kan büyü eylemi. Geçişlerine dair daha güçlü bir kanıt isteyemezdim."

"Solia'nın anısı yaşamaya devam ediyor," dedi Lio, "ve şimdi onu taşıyanlara ulaşmamızda bize rehberlik edebilir."

Cassia Alkaios'un elini ve tuttuğu kolyeyi yatak örtüsünün altına sıkıştırdı. "Umarım beni kurtarma şekilleri şimdi de onları kurtarmamıza yardımcı olur."



geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OceanofPDF.com

ÇEMBERİ AÇMAK



TENEBRAN elçisine amfiteyatroya KADAR EŞLİK EDEN Lio, İlkkan Çemberi'ne Zirve'yi önerirken hissettiğinden daha fazla endişe duymanın mümkün olduğunu keşfetti. İlkkan Çemberi önünde son kez konuştuğunda Orthros'taki her ailenin birinci kanından biri olarak ölümle burun buruna gelmişti. Bu kez, sayısız ölümlünün ve Hesperin'in hayatı Çember'in Tenebran elçiliğiyle yaptığı müzakerelere bağlı olabilirdi.

Ama bu gece Arzu'dan kurtulmuştu. Ona çelme takacak bir baş dönmesi yoktu. Düşüncelerini durduracak ve sözlerini elinden alacak bir acı yoktu. Cassia'nın kanının hayati tehlike yaratması nedeniyle kürsüde yığılıp kalma tehlikesi yoktu. İçinden sürekli bir güç akıyor, bu gece elinden gelenin en iyisini yapmak için tüm yeteneklerini ortaya kararlılığını besliyordu. Tanrıça'ya şükürler olsun ki tek başına çabalamıyordu.

En büyük müttefiki damarlarında ve yanı başındaydı. Cassia durdu ve önlerinde uzanan amfiteyatroya ve kadim gücün kişileştiği kalabalığa baktı. Aurasında endişesinden daha güçlü bir heyecan yükseldi. Orthros'un Tenebra'dan ne kadar farklı yönetildiğini yakında kendi gözleriyle görecek. Bir kralın önünde sessiz sedasız diz çökmeyecekti. Burada, Kraliçelerin önünde duracak ve sesini duyuracaktı.

Ne olsun, ne o ne de Cassia bu geceyi dizlerinin üzerinde bitirecekti.

Lio sanki tüm Kan Birliği göğsünde kabarmış gibi hissetti. Ne zaman İlk Kan Çemberi'nde bulunsa, kendi halkı onda her zaman hayranlık uyandırır ama Majesteleri'nin bunu ilk kez görmesi daha da anlamlıydı. Ve Orthros'un düşmanlarının da görmesi gerekiyordu.

Dexion sesini bulana kadar birkaç dakika sessiz kaldı. "Hespera'nın tapınaklarının Orthros'un hafızasında büyük bir yer kapladığını görüyorum. Ama sonra, onlardan geriye kalan tek şey anılar."

"Onun Büyük Tapınakları hayatta ve iyi durumda." Lio, büyücünün görmesi gereken inkâr edilemez gerçeği söyledi.

Dexion'un bakışlarını amfiteyatronun zeminine işlenmiş İlk Kan Gülü'ne kadar takip etti. Hespera'nın devasa mermer yorumu Rose, halkının pusulasının okları olan dikenlerini, onu çevreleyen heykellere doğru işaret etti.

"İlk Hesperinler henüz nöbete devam ediyor," dedi Lio. "Babamın anma töreni Ritüel İlk Kan Anastasios'un heykeli, onun Gifter'i, soyumuzun ve Ritüel kollarımızın koltuklarının önünde duruyor, böylece her zaman Anastasios'un Prismos olduğu Kuzeydeki Hespera'nın Büyük Tapınağı Hagia Boreia'nın kökenleri. Batının Büyük Tapınağı Hagia Zephyra'nın mirasçıları Kan Timarete ve Kan Kitharos'un koltuklarının önünde Ritüel İlkkanlar Daedala ve Thelxinos'un heykellerini görüyorsunuz. Ve Büyük Tapınak Hagia Anatela'dan gelen Kan Argyros ve Kan Hypatia'nın önünde Ritüel İlkkanlar Eidon ve Ourania'nın anıtları vardır. Doğu."

Tychon her zamankinden daha yeşil görünüyordu ve Lio bunun sadece efendisinin kanalı olmanın bedeli olmadığını biliyordu. Eudias'ın dişleri İlkkan Çemberi'nin büyüünün etkisiyle gerçekten de takırdıyordu. Çırak sıkıntısının suçunu soğuğa atamazdı. Jeomajik sıcaklık ayaklarının altındaki taşlardan yukarı doğru süzülüyordu. Bu gece bir koruma tüm amfiteyatroyu soğuktan koruyordu.

ve onları dünyanın en güçlü kan büyücüleriyle birlikte kapattı.

Lio Dexion'a baktı. "Heykellerden daha fazla Hesperin var."

Chrysanthos ona değil, sadece güneydeki iki anıta bakıyordu. "Korona'daki Hagia Notia'nın Prismos ve Prisma'sının arkasında bir duvardan başka bir şey yok."

"Ereba'nın adının yazılı olduğu bir duvar. Orthros'un yaşlı ilk kanlarından olmak ve Ritüel İlk Kan Eukairia'nın Hediyesini devam ettirmek için hayatta kalamadı. O tapınağın yaşayan tek büyücüsü İlkkan Ritüeli Khariton'un mirasını onurlandırmayı başaramadı ve adının bu tapınakta anılmasına layık değil. Daire."

"Khariton ve Eukairia heykellerini bir kenara itmenize şaşmamalı."

"Güney bölümünü tamamen Yaşlı İlkkan Cassandra'ya ve onun birçok Ritüel koluna ayırmak daha iyi olur."

Chrysanthos sanki oyun tahtasında bir hamle yapmış gibi, "Güneydeki İmparatorluk müttefikleriniz hakkında ileri görüşlü bir hatırlatma," diye yorum yaptı.

Gerçekten de kurnazca hamleler yapmanın zamanı geçmişti ve ikisi de bunun farkındaydı.

Bu gece, kazanmak için birbirlerine yaklaştıklarını göreceklerdi.

Dexion, Kraliçelerin tahtadaki en güçlü taşıyıcılar olduğunu unutmamalıydı.

Lio, "Prisma Alea bir heykel değil," dedi.

Birinci Kan Gülü'nün en üst dikenini doğrudan Kraliçeleri işaret ediyordu.

Arkalarındaki kraliyet soylarıyla dolu sıra sıra dizilere. Annassa Soteira'nın, Majestelerinin Yeteneği'nin başladığı tapınağın ötesinde inşa ettiği tüm güce.

Lio, Cassia'nın zaten bildiği düzenlemeler hakkında elçiliğe bilgi verdi.

"Çember katında koltuklarınız sizi bekliyor. Her biriniz Tenebra'nın eviniz olarak adlandırdığınız kısma uygun olarak soylarımızdan birinin önünde yer alacaksınız. Solum'un kraliyet temsilcisi kraliyet ailemizin önünde oturacak."

Ona derin bir reverans yaptı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum Büyükelçi. Bu tür onurlandırmalara pek alışık değilim. Geçen yılki Zirve'de oturduğum yeri hatırlarsınız."

"Bu Ekinoks Zirvesi değil Leydi Cassia ve biz de Tenebra'da değiliz. Burası Orthros'taki Gündönümü Zirvesi. Kraliçelerimizin huzurundaki onurlu yerinize kadar size eşlik etmeme izin verin."

Galeriden inmeye hazırlanırken Cassia'nın omuzları gergindi ve eteklerini yumruklarının arasında sıkıca tutuyordu. Genç olan ve bu kadim koroya seslerini katmaya çalışan herkesi saran endişeye karşı kendini desteklediğini hissedebiliyordu. Bu geceye hazırlanırken ona iyice öğüt vermişti ama burası Kraliçelerin Terası'ndaki çember değildi ve hiçbir hazırlık insanı tüm birinci kanların ihtişamına karşı bağışık hale getiremezdi.

Xandra ve Nodora aşağıdan gülümseyerek cesaret verirken, Kia önünde yığınla notla Cassia ve Lio'ya unuttukları tarihi gerçekleri kurnazca anlatmaya hazır bekliyordu. Mak ve Lyros elçiliğin arkasında nöbet tutuyordu. Lio, Cassia'nın da arkadaşlarından kendisi kadar güven alacağını umuyordu.

Kraliçeler Konstantina'ya başlarını salladılar. Lio, İkinci Prenses'in annesine boyun eğip Lio'ya işaret ederkenki isteksizliğini ancak hayal edebiliyordu.

"Çember bizim için hazır," diye duyurdu.

Mak doğudaki Tenebralıları ve Lyros batıdakilere el koydu; kuzeydeki Tenebralılar ise

Lio'nun annesi eşlik ediyordu. Cassandra'nın Ritüel kollarından oluşan küçük bir ordu güney Tenebralılara yaklaştı ve büyücüleri kuşattı.

Lio, Dexion'un bakışlarıyla karşılaştı. "Bir zamanlar komşu olduğumuz ve tüm kültlerimizin başladığı Cordium' onuruna, Tenebra'nın Kyria, Chera, Anthros ve Hypnos tapınaklarından meslektaşlarımız güney bölümünün önünde oturacaklar."

Tychon'un aurasındaki duman, ustasının Zirve üzerindeki otoritesini savunmak ya da belki de Cordium'la hiçbir ilgileri olmadığı numarasını tekrarlamak için patlamak üzere olduğunu gösteriyordu. Lio'yu daha çok endişelendiren şey, Chrysanthos'un sakince çırağının omzuna bir el koymasıydı. Dexion, kendisinin ve Cassia'nın oturma düzenini itiraz etmeden kabul etti. Güneşi oyuna sokmak isteyen bir stratejist gibi tahtı tazılara feda etmişti.

Ölümlülerden oluşan bir grup beş koridorun her birinin tepesinde yerini aldığında, Lio Cassia, Knight, Perita ve Callen'ı aşağıya doğru yönlendirdi. Elçilik, beş alay halinde amfi tiyatronun içine doğru inmeye başladı. birinci kanların ve onların soylarının safları. Yol boyunca, Orthros'a geldiklerinden beri ölümlüleri karşılayan, kutlayan ve onlara meydan okuyan Hesperinler, Çember'e katılmak için gelen Hesperinler gibi onları selamlamak için koltuklarında veya ayağa kalktılar.

Her dostça sözde Lio, Cassia'nın gerginliğinin azaldığını hissetti. Bu güç dokusunun tanıdık yüzlerden oluştuğunu görüyor olmalıydı. Burada her konuştuğunda hissettiği gibi, burada olmaya hakkı olduğunu hissetmeliydi. Solorum'daki erkekler konseyi masasında birkaç dakikalarını kazanmak için Tenebran savaşçılarından oluşan düşmanca bir kalabalığa göğüs gerdiği zamanın aksine, halkının arasında olduğunu hissetmeliydi. Kürsü ile kraliyet koltukları arasındaki sandalyelere ulaştıklarında, Cassia Kraliçelere derin bir reverans yaptığında, Lio dizlerinin artık titremediğini söyleyebilirdi.

Konstantina Orthros tarihinde ilk kez Birinci Kan Çemberi'nde Vulgusça konuştu. "Leydi Cassia, sevgili Kraliçelerimiz adına, onların en büyük kızı ve iradelerinin sesi olarak, size ve Tenebra'dan gelen tüm misafirlerimize Orthros'un İlk Kan Çemberi'ne hoş geldiniz diyorum."

"Ülkenizin en yüksek yönetim organına katılmamız için bizi davet ettiğiniz için size minnettarız."

"Dünyanın sizin bölgenizden hiçbir ölümlü İlkkan Çemberi'ne adım atmadı, sadece Yeteneklerini bekleyenler hariç. Bu gece, İmparatorluk'tan gelen ölümlü ileri gelenleri sık sık ağırladığımız gibi ilkkanlar, biz de şimdi size hoş geldiniz diyoruz, Tenebra'nın elçiliği. Umarım bu

Müzakere geceleri Gündönümü Zirvesi'nin başarılı bir şekilde sonuçlanmasını ve yeni bir dönemin umut verici başlangıcını beraberinde getirir."

"Bu gece hepimize fayda sağlayacak bir emsal oluşturmayı umuyoruz."

Konstantina Lio'ya başını salladı. "Büyükelçi Deukalion, Firstgift Komnenos. Annassa sizi törenlerin yöneticisi olarak hareket etmeniz ve her konuşmacıyı çağırmanız için yetkilendiriyor."

Onun önünde eğildi. "Teşekkür , Asil Birinci Kan Konstantina, İkinci Prenses."

Lio Cassia'ya dokunamasa da, onu oturturken zihnini cesaretle doldurdu.

Cassia'nın yanıtı, onu da kanı kadar ısıtan bir kararlılık parıltısıydı. Bahçe lekeleri içinde, Tenebra'nın kraliyet renkleri olan mavi ve altın rengindeki resmi elbisesi ile birlikte giydiği yıpranmış muşamba çantasına uzandı. Haftalar boyunca bu olay için özenle kaleme aldığı notları çıkardı.

Lio kürsüye çıkarken parşömen kutusundan kendi notlarını çıkardı. akşamın programını açtı, teklifini ve Cassia'nın yaptıklarının listesini de prensip gereği arkasına sıkıştırdı. Ne kadar yol kat etmişlerdi.

Tanrıçam, bu olaylar boyunca beni hala şaşırtıyorsun.

ikimizi bu yüce topluluk önünde bu kadar seçkin koltuklara getirdi. I

Yolun ilk adımında olduğu gibi son adımında da kanımda benimle birlikte olduğunuz için mutluyum.

"Prenses Konstantina," dedi, "ben hazırım."

Kalabalığa seslendi. "Tanrıça hepimizi duyar, en güçlü ilk kandan en küçük çocuğa kadar, Hesperin ve insan, kendi ve diğer tanrılara tapanlar. Tüm Hesperinler hatırlasın ve konuklarımız arasında bilinsin ki Orthros'un yasası budur: bu çemberde, herkes konuşabilir ve herkes . Herhangi biri kürsüye çıkabilir ve sözleri her bir soy tarafından değerlendirilip oylanacaktır.

Son oylama birinci kanlara ait olsa da, gençlerin sesi çıkmaz, ancak partizanlık gösterileriyle isteklerini duyurabilirler. Orthros'un izleyeceği yolun nihai kararı Hesperinlere ait olsa da, Tenebra burada sessiz değildir ve ortak geleceğimize karar verirken bize katılacaktır." Yerine oturdu ve Lio'ya devam etmesi için başıyla işaret etti.

Etrafına baktı, bu sefer hem yıpranmış, güneş lekeli ölümlü hem de tanıdık Hesperin alınlarına. Hızlı insan kalpleri Hesperin kanının yavaş ve güçlü nabızı arasında çırpınıyordu.

Lio sözlerine şöyle başladı: "Annassa, Birinci Kanlar, kanın mirasçıları ve Tenebra'dan gelen konuklar, Tanrıça'nın Gözleri altında beni dinlediğiniz için teşekkür ederim. Alatheia'nın ışığıyla, vicdanıma göre sadece doğruyu söylemeye gayret edeceğim ve Tenebran misafirlerimizden de aynı şeyi yapmalarını, tanrılarının şahitliğinde vicdanlarına göre doğrularını söylemelerini rica ediyorum. Katılmak istediğinizi belirtmek için istediğiniz zaman çember dilekçesini verin

müzakereler." Lio elini podyuma uzattı, avuç içi yukarı bakıyordu. "Bu gece herkesin katkıları için zamanımız tükenirse, tartışmanın gelecek birçok gece boyunca devam edeceğinden emin olabilirsiniz. Düzenli ve saygılı bir şekilde ilerleyen süreçte herkes kendi toprakları ya da tapınakları adına konuşma fırsatı bulacaktır. Orthros ve Tenebra arasındaki ilişkilerin, himayeniz altındakilerin her birini nasıl etkilediği göz önünde bulundurulacaktır - tabileri ve vasalları, aileleri ve yoldaşları, büyücüler ve tapınanları."

Ölümlüler haftalardır Orthros'ta olmalarına rağmen sürprizleri tükenmemişti. Mırıltılar yükseldi, başlar birbirine eğildi ve Lio'nun kulakları ona herkesin söz sahibi olacağı bu vahiy ışığında hazırlanan birçok spontane konuşmanın ipuçlarını getirdi. En çok Kyria ve Chera büyücüler kendi aralarında konuşuyordu. Bu gerçekten de geçen yılkinden oldukça farklı bir Zirve olacaktı.

Lio sözlerine şöyle devam etti: "Müzakereler ilerledikçe düşünmeniz ve tartışmanız için öncelikle kendi halkımın şartlarını sunmama izin verin. Orthros'un bu Zirve için umutları basittir. Evlerimizde ve kütüphanelerimizde, müziğimizde ve sanatımızda, savaşçılarımızda ve şifacılarımızda tanık olduğunuz gibi, geleneklere karşı en derin saygıyı sizlerle paylaşıyoruz. Tek arzumuz Orthros ve Tenebra'nın güçlü gelenekler.

"Bu ruhla, Tenebra'dan her iki halka da her zaman fayda sağlamış olan asırlık Yemini yenilemede bize katılmasını istiyoruz. Gündönümü Yemini, Ekinoks'nin sözlerini yankılasın. Antlaşmamızın bu dirilişi, halkımın insan hayatına duyduğu saygıya tanıklık etsin; bu saygıya Tenebra'daki sahada olduğu kadar kendi Şifa Mabedimizde de bağlıyız. İzin verin

Tıpkı sizin yöntemlerinizi burada, kendi sınırlarımız içinde hayata geçirdiğimizi görmekten mutluluk duyduğumuz gibi, sizin yöntemlerinize karşı parmağımızı bile kıpırdatmayacağımıza dair size yemin ediyoruz. Karşılığında sizden, sadece halklarımızı bu dünyanın tehlikelerinden korumak için çabalayan Hesperine'lerimizin güvenliğini sağlamanız için yalvarıyoruz.

"Müzakereler başlasın."

Konuşmak istediğini ilk belirten Cassia oldu. Önündeki notları düzeltirken diğer eli biraz titriyordu.

"Leydi Cassia," diye karşılık verdi Lio, "Çember sizi duyuyor."

"Teşekkür ederim, Büyükelçi. Elçiliğimizin her bir üyesiyle yaptığım dikkatli istişareler sonucunda bir terimler listesi hazırlama cüretini gösterdim. Bu önerilerin, topraklarımızdaki Hesperin varlığına ilişkin tüm Tenebralıların ihtiyaç ve endişelerini umuyorum. Halkımın sizinkilerle ilişkiler konusundaki isteklerinin doğru bir temsili olduğunu düşündüğüm bu önerileri sunmak ve ardından Tenebran elçi arkadaşlarımı kendi adlarına söylediklerime ekleme yapmaya veya bunları gözden geçirmeye davet etmek istiyorum."

Tenebralılar arasındaki baş sallamalar ve "evet"ler Çember'e kimin hâlâ Cassia'nın tarafında olduğuna dair kabaca bir fikir verdi. Temkinli ya da kızgın aurlar, büyücünün meşalesi yerine Cassia'nın bayrağını taşıyacaksa ikna edici argümanlar duyması gereken zor durumdaki kişileri uyarıyordu. Elçilik derinden bölünmüştü. Ama kaybedilmemişti.

"Lio, Özverili çabalarınız için size teşekkür ediyoruz ve şartlarınızı duymak için ," dedi. Söz sizde, Leydi Cassia."

Lio onun konuşmak için nefesini çekişini dinledi ve son hücumlarını duyuracak olan sesini bekledi. Onu sevdiğinde haykıran ve kaleleri yıkan sözleri fısıldayan sesi. O küçük nefeste, savaşını kazanmak için verdikleri sözü duyabiliyordu.

Lio'nun arkasında metal metale çarptı. Ölümlü olsaydı, yerinden sıçrayabilirdi. Ama Hesperine soğukkanlılığıyla dönüp, elini uzatmış oturan ve yüzüklerini önündeki masaya vurarak konuşma niyetini belli eden Chrysanthos'a baktı.

Büyücü Lio'nun kendisini onaylamasını beklemedi. "Tapınağımın şartlarını sunmama izin ."

Lio eğildi. "Solorum'daki Güneş Tapınağı'ndan böylesine değerli bir meslektaşımızın bize katılma onurunu bahşetmesinden memnuniyet duyuyoruz ve Anthroslu bir büyücünün barış davasına sesini katmasını dört gözle bekliyoruz. Kral'ın temsilcisi sunumunu yaptıktan sonra söz alma nezaketini gösterir misiniz?"

Chrysanthos güldü. Elini cüppesinin iç cebine attı ve Lio gerildi. Dexion, yıpranmış görünümlü bir parşömen çıkardı. Zirve'nin tamamını Chrysanthos'un üzerinde geçirdiğine tanıklık etti.

"Büyükelçi, İlk Kan Çemberi'nin vaktini boşa harcamayalım. Orthros'un Lucis Basileus'un bana ifade etme yetkisi verdiği gerçek şartlarını duyması gereken saat geldi ve sizi temin ederim ki bunları duymak istiyorsunuz.

Bu ölümsüz varoluşun bir ironisi, değil mi? Ölümlüler hala zamanı size karşı kullanabilir. Kaderlerini müzakere etmek için buraya geldiğim Hesperine tutsakları için çok az zaman kaldı."

Kan Birliği'nin şok Lio'nun gücünü temellerinden sarstı. Demek Chrysanthos'un başından beri planladığı şey buydu. Ne kadar zamandır? Eğer söyledikleri doğruysa, Gündönümü Zirvesi sanki zaman bir lüksmüş gibi ağır ağır ilerlerken, bu Hesperinler kaç haftadır çürüyüp ?

Önemli değildi. Lio'nun onu yeniden değerlendirmek için harcayacak bir anı bile yoktu.

kararlar da eğlenceli keşkeler. Önemli olan tek şey onun kürsüde olmasıydı ve bu da onu Hesperine rehinelerinin ilk savunma hattı haline getiriyordu.

Lio büyücüden şunu talep etti: "Açıkla kendini. Bildiğini iddia ettiğin bu tutsaklar kimler ve bize doğru konuştuğuna dair ne kanıt sunabilirsin? Gerçek mi?"

Chrysanthos sandalyesini geriye yasladı, sonra yavaşça ayağa kalktı. "Birincisi, Orthros'tan sağ salim dönmezsem, gözaltında tutulan yedi Hesperin için ölüm cezası olacağını bilin. İkincisi, meslektaşlarımdan tutsakları benim bilmediğim bir yerde tuttuklarını, dolayısıyla bu bilgiyi benden almaya yönelik her türlü girişimin sonuçsuz kalacağını bilin. Bu noktalar, şu andan itibaren atacağınız her adıma yön vermelidir. Sizi pervasızca bir şey yapmamanız konusunda uyarıyorum."

"Zamanın tehdidi hakkında ne dersiniz deyin," diye uyardı Lio, "ama biz ebediyiz. Hiç kimse yanıtlarını Hesperinlerden daha dikkatli düşünemez, ancak bir kez yanıt verdiğimizde, Orthros'un tüm gücünü arkasına alan karara dikkat edin."

Dört figür büyücülerin koltuklarına yaklaştı. Tüm Stand Chrysanthos'un etrafında toplandı, sessiz yaklaşımları herhangi bir büyü gösterisinden daha yüksek sesli bir uyarıydı. Lyta Teyze, Kadi, Mak ve Lyros, her şeye hazır oldukları belli olan bir düzen içinde duruyordu. Lio, kendi soyunun oturduğu yönden, babasının gücünü hazırladığını hissetti.

Chrysanthos onlara bakmadı. "Kısa bir süre önce sadece bir inisiye olan bir elçi için, hayal kırıklığına uğratmadınız. Yaşlı ilk kanların gücü ve öğretileri sende çok güçlü. Bu münazarayı nasıl dört gözle beklediğimi anlatamam. Orthros'un Cordium ile ilk ve tek müzakeresinde Hespera'nın aracı olduğun için kendini şanslı say."

Sıcak, yakıcı güç Lio'nun duyularını yaktı ve amfiteyatronun zemini ayaklarının altında sarsıldı. Koğuşun içinden Stand

Chrysanthos'un etrafını sarmış olan Lio, büyücünün yüzünün acı ya da coşku içinde buruştuğunu gördü.

Ama onları tüketmek için ateşten bir duvar yuvarlanmadı. Gücün sarsıntıları sadece büyücüyü sarstı, Hesperine'in duyularına birbiri ardına darbeler indirdi, her biri bir Aithourian savaş büyücüsünün tüm gücü herkesin önünde parlayana kadar adamın aurasını parçaladı.

Chrysanthos, Dalos'tan daha kurnazdı. Ne yüzü ne de sesi herhangi bir ön uyarı vermemişti. Ama Lio'nun, Dalos'un Ekinoks Zirvesi'nde yürürlüğe koyduğu aynı sapkın büyü sürece tanık olduğundan hiç şüphesi yoktu. Chrysanthos az önce tüm gücünü geri kazanmış, Tychon'u koltuğunda bayıltmış ve hiç şüphesiz çaresiz gemiyi Tenebra'da ölüme terk etmişti.

Lio dişlerini gösterdi. "Bize kendinizi tanıtabilecek cesareti bulup bulamayacağınızı merak ediyorduk. Aithourian Çemberi'nin Dexion'u Chrysanthos olduğunuzu bilmiyormuşuz gibi davranmak zorunda kalmayacağımıza göre bu tartışma daha verimli olacaktır."

Chrysanthos nefes nefese kaldı, gözleri buğulandı ve , saçları terden alnına yapıştı. "Benim zeki düşmanım. Seni yakalamama izin vermeyecek kadar sinsi habersiz."

"Şimdi ne olacak, Dexion?" diye sordu Lio. "Senin çemberinden bir büyücü bir kez daha Tenebralıların kendi meseleleriyle ilgili görüşmelerini sabote mi edecek? Bu sefer bir suikastla değil, rehinelerle mi?"

"Buna katlanamayız!" Cassia Lio'nun arkasından bağırdı. "Tenebralı dostlarım, kaderimize bir yabancıнын karar vermesine izin verecek misiniz? Başka bir yabancıнын

Dalos gibi bir büyücü bizi Cordium'un Hesperinleri göndermek istediği ateşe çıra mı ?"

Tüm Tenebran elçiliği bir kargaşa içindeydi ama Chrysanthos sesini onlarınkinden daha yüksek çıkardı. "Eğer kendi kaderinizi zerre kadar önemsiyorsanız, sessiz olacaksınız. Hesperine tutsakları konusunda bir çözüme ulaşamazsak ev sahiplerimizin sizi hoş karşılayacağından şüpheliyim. Eminim ki Tarikatım

müdahale ederseniz sizi hoş karşılamayacaktır. Ben sadece kralınızın elçisi değil, aynı zamanda Akron'un atanmış temsilcisiyim."

Lio lordları işaret etmek için bir elini uzattı. "Bizde Tenebralı yok Cordium'un suçlarından sorumlu. Buraya davet ettiğimiz Tenebralılar tamamen güvendedir. Aynı şeyi Tenebran büyücülerinin elçilikteki haklı yerlerini gasp eden Cordialılar için söyleyemem."

Chrysanthos ona, "Mahkûmların kaderini biraz olsun önemsiyorsan," diye hatırlattı, "susacak ve beni dinleyeceksin."

"Bunun sadece bir blöften fazlası olduğuna dair henüz bir kanıt sunmadınız. Anthros ve Hespera arasındaki çatışma tarihinde zaman savaş tanrısı esirleri tutacak sabrı bulamamıştır. Eğer çevrenizin Akron Sunağı'na kurban sunma konusundaki doymak bilmez susuzluklarına direnmeyi başardığına inanmamızı bekliyorsanız elimizde kanıt olmalı."

"Rehinelerimizden biri bize sizin için bir mesaj verdi. Doğruluğundan şüphe etmeyeceğinize dair bizi temin etti. Umarım bizi yanıltmamıştır, aksi takdirde geri döndüğümde kendisini ayrıldığımdan daha kötü bir durumda bulacak."

"Sözlerini ilet," diye emretti Lio.

"Kesinlikle dokunaklı bir mesaj. Diyor ki, 'Ben Nephalea'yım, kaçak Hesperine ve elimden geldiğince sadık kalacağım. Alkaios'a olan sevgim hala yaşadığımın kanıtıdır ve hala yaşıyor olmam da ona olan sevgimin kanıtıdır. Yedimiz de Orthros için hayatlarımızı seve seve feda edeceğiz, ama Bize güvenenler, Hespera'nın kurtuluşu için dua ediyoruz."

Özlemine ailesinden saklamak için gösterdiği tüm kurnazlığa, açlıktan ölmek onu ayakta tutan tüm kararlılığa rağmen Lio, tepkisinin hiçbirinin yüzüne yansımaya izin vermedi.

Tenebra ya da Cordium'dan hiçbir ölümlü Zarafet'in sırrını bilmiyordu, en azından Aithourian Çemberi. Bu, Hesperin doğasının düşmandan saklamayı her zaman başardıkları bir yönüydü. Kendi Lütuflarını ölüme mahkûm etmemek için hiçbir Hesperin bunu herhangi bir işkence altında ifşa etmezdi. Nephalea, Alkaios'un en iyi umudunun onu esir alanların, onu öldürmenin kendi hayatını da sona erdireceğini asla öğrenmemeleri olduğunu biliyordu.

Nephalea'nın mesajı Lütuf'un sırrını ele vermeden ima ediyordu. Aithourialıların böyle sözler uydurması mümkün değildi.

"Bu kanıtı kabul ediyor musunuz?" Chrysanthos sordu.

Lio ne söyleyeceğini bilmesine rağmen Konstantina'ya döndü. "İkinci Prenses, yasal yetkilimiz olarak bize sunulan kanıtları yeterli buluyor musunuz?"

"Ağır bir kalple, evet."

Lio kendini Cassia'ya bakmaktan alıkoyamadı. Bir an için bakışları buluştu, acıları birleşti ve Cassia'nın gözlerinde Alkaios ve Nephalea için bir yakarış gördü, hatta kalbinin Chrysanthos'a intikam yemini ettiğini hissetti.

Lio'nun tutsakların kurtulması için Hespera'ya ettiği dualar kelimelerden ibaret değildi. Kederi ve öfkesi onun dualarıydı. Bir kez daha Chrysanthos'a dönmesi onun sözüydü.

Vazgeçmeyecekti. Tüm Hesperine kaçakları koğuşun arkasında güvende olana kadar.

Lio büyücüyle yüzleşti. "İnsanlarımızı hangi amaçla hapsedtiniz ve onları burada, Orthros'ta sevdiklerinden ayırdınız?"

"İnsanlığa karşı işledikleri suçlar için. Nephalea tek başına iki adamımı gönderdi.

Anthros's Hall'un kardeşleri, en son rehinelerin kaçışına öncülük etmeye çalıştığında."

"Kendi yasalarınız, biri kendini savunmak için savaştığında şiddeti haklı görmüyor mu?"

"Hangi gerekçe bu davetsiz misafirleri Tenebra'ya, o krallığın isteklerini ihlal getirdi? Yemin dört yüz yıl önce sona erdi. Bu Hesperinlerin Tenebralıların topraklarına girmek için izin almamıştı."

"Tenebra da dört asır önce krallarıyla birlikte ettiğimiz son yemini iptal ederek bize izin vermedi. Hesperine'lerimizin en sık savaştığı saldırganlar haydutlar, mürtedler, vahşî hayvanlar ve Hepsi de Tenebra'nın dürüst ve çalışkan insanlarına büyük zarar veren unsurlar. Topraklarında Hesperin avlamak için Tenebra'dan izin aldınız mı?"

"Zaman, Büyükelçi. Zaman. Onun elimize nasıl ve neden geçtiğini düşünerek zamanınızı boşa harcamayın. Bunun yerine onu bekleyen kaderi düşünün. Tanrıçanızın sapkın davası için verdiği mücadele yakında sona erecek."

Lio, Tenebralılara son ricasını yaptı. "Hesperinler pes etmez. Köşeye sıkıştığımızda, toplanırız. Çaresiz kaldığımızda ayağa kalkarız. Çünkü değer verdiğimiz ilahi ilkeleri yerine getirerek asil bir sonla karşılaşmayı tercih ederiz. Bu, kendi halkımızın başladığı topraklar olan Tenebra'dan gelen cesur komşularımızla ortak noktamız olduğuna inandığım bir şey. Ne Hesperinler ne de

Tenebralılar teslim olur, hele de Emirlerin önünde."

Elçilik, ortak düşmanlarına karşı Hesperinlerle birleşecek miydi? Yoksa Tenebralılar ölümlü dostlarına karşı önyargıda birleşecekler miydi?

"Tutsakların hayatları için savaşımaya ne kadar kararlıysan," dedi Dexion, "Anthros Tarikatı'nın serbest bırakılmaları için öne sürdüğü şartları kabul edeceğinden emin olabilirsin."

"Şartlarınızı belirtin. Onları birinci kanların ve Kraliçelerimizin önünde sunun. Kan bağlarının oyları ve Annassa'nın İradesi şu konularda karar verecektir

kabul ediyoruz."

"Bana emir kanunundan alıntı yapma cüretini gösterdiniz. Sizi bu konuda eğitmeme izin verin. Yasalarımız bir cana karşılık bir canı zorunlu kılar.

Cinayetin cezası, katilin hayatının kurbanın ailesine bağışlanmasıdır."

Büyücünün nefes alış veriş i artık daha düzgündü, yüzü daha az kızarmıştı ama aurasındaki şiddet Lio'ya başka bir büyü'nün tüm gücüyle çarptı.

"Hiçbir suçu kabul etmediğimizi unutmayın. Bizi hangi suçla itham ediyorsunuz?" "Aithourian Çemberi'nin Onurlu Üstadı Dalos'un öldürülmesi.

Eğer siz

Adalet'e boyun eğen Tarikatımız, Nephalea ve diğer mahkûmları tüm Hesperinlerin hak ettiğ i cezadan kurtarmaya hazırdır. Dalos'un yedi katiline karşılık yedi mahkûmu size iade edeceğiz."

Lyta Teyze ve Kadi'nin koğuşu güçle şişti. Lio, Argyros Amca'nın aurasının bir fırtına gibi gürlediğ ini hissetti. Lio, Argyros'un evinde süt emen çocuklarla birlikte olan Javed'in olduğ u yerde durmuş olması gerektiğ inden emindi. Belki Basir ve Kumeta bile Tenebra'nın neresinde olurlarsa olsunlar büyücünün talebinin dalgalarını hissetmişlerdi.

Ama Lio'yu saran Cassia'nın öfkesinin dalgalarıydı. Onda, Dalos hayatını tehdit ettiğ inde kendisine verdiğ i sözün bir yankısını hissetti. *Sana dokunmasına izin vermeyeceğ im.*

"Ne kadar da uygun," dedi Lio sakince. "Bu benim kendi hayatım için Bu gece pazarlık yapalım. Talebinden korkmuyorum, Dexion. Ama korkmalısın. Çünkü aynı zamanda ailemin ve onların Ritüel kollarının hayatlarını da istedin. Kendi adıma, onları elimden gelen her şeyle savunacağ ım."

"Neyi savunacaksınız Büyükelçi? Barış ı mı yoksa onların hayatlarını mı? İkisini birden seçemezsiniz."

Chrysanthos parşömeni açtı ve havaya kaldırdı. Belgede sadece Tenebra Kralı'nın mavi balmumu mührü yoktu. Parşömen üzerine sihirle yakılmış Aithourian Çemberi'nin alev kırmızısı amblemi ve Akron'un Anthros'un altın glifi vardı.

"Anthros Tarikatı'nın Akron'u, Aithourian Çemberi'nin Synthikos'u ve Tenebra Kralı Lucis Basileus adına konuşuyorum. Rehine değ iş imi için makul taleplerimizi karşılamazsanız, hem Cordium hem de Tenebra bunu reddetmenizi, sizinle ateşkese varma girişimlerimizin kasıtlı olarak reddedilmesi olarak değ erlendirecektir. İnsanlığ a karşı bu savaş eylemini gerçekleştirirseniz, Kralın, halkının güvenliğ ini sağlamak için Cordian Anthros Tarikatı'nı Tenebra'ya getirmekten başka çaresi kalmayacak. Bu tek yol.

Orthros'un elçileri Akron Sunağı'kendi hayatlarını feda ederek barışı güvence altına alabilirler."

Lio cevap veremeden Konstantina'nın sesi amfi tiyatroyu doldurdu, bir büyü kadar güzel, bir tokmak kadar güçlüydü. "Dexion'u Hesperine yasaları konusunda eğitmeme izin verin."

Büyücü prensese kaşlarını kaldırırken Lio gözlerini Chrysanthos'tan ayırmadı.

"Yasalarımız," dedi, "aynı zamanda bir cana karşılık bir canı zorunlu kılar. Cinayetin bedeli kurtarmaktır. Bir hayatı yok etmenin tek kefareti hayatı geri getirmektir. Aldığınız canlar için adalet olarak kaç Hesperine canını bize geri vereceksiniz? Ölümlü dünya üzerindeki kötü hükümdarlığınızın kefareti ödemen için kaç insan hayatını daha iyi hale getireceksiniz?"

"Kafirlerin yaşam bedeli yoktur."

"Karar Çember'e ve annelerime aittir. Ama ben, Asil Birinci Kan Konstantina, oyumu soyumdan yana kullanıyorum. Barış için çalışan elçilerimizin kanıyla ödeme yapılmasını duymayacağım. Hesperine'i ve insan hayatını yok etmeniz sizi derin bir borca batırdı ve bu dünyaya borçlu olduğunuz merhamet dışında sizden hiçbir ödeme kabul etmeyeceğim. Sizden tövbe dışında hiçbir şart kabul etmeyeceğim."

Tüm amfi tiyatro sessizliğe büründü, Kraliçelerin cübbelerinin hışırtısıyla sustu. Annassa' ayağa kalktı, elleri kızlarının omzundaydı.

Tenebran hükümdarının soylu bir savaşçıyı cesaretinden dolayı şövalye ilan etmek için kılıç kuşanmasından daha etkileyici.

Kraliçeler kürsülerinden indiler. Annassa Soteira Xandra'nın gözündeki bir damla yaşı silmek için durakladı. Kraliçeler amfitiyatronun zeminine ulaştıklarında tek ses Annassa Alea'nın çıplak ayak sesleriydi.

Çember'e her katıldıklarında kendi halkları arasında yaptıkları gibi Tenebralılar arasında yürüdüler. Lordlar bir kez daha ayağa kalktı, Antriyalı büyücülerin bakışları Kraliçeleri takip ederken. Cassia onların Lio'ya yaklaşmasını izledi. Elini kalbinin üzerine koyarak eğildi.

Annassa Alea bir elini başının üzerine koyarak onu kutsadı. ", Büyükelçi Deukalion. Anastasios'un yanındaki yerini al."

"Yanınızda kalacağım."

Annassa Soteira, "Hayatınız pazarlığın içinde ve uzun zamandır bizim korumamız altında," dedi. "Kendinizi geri çekin ve Prisma Alea'nın tapınağı için pazarlık yapmasına izin verin, bu kez yanında Majesteleri ile birlikte."

"Elbette, Annassa."

Yerine oturur oturmaz annesi onun elini tuttu ve babası da omzunu kavramak için arkasına uzandı. Lio onların ellerini sıktı.

güvence verdi ve Anastasios'un heykeli gibi bakışlarını Kraliçelere sabitledi.

Annassa Alea, Annassa Soteira ile birlikte podyumda durmuş, kendilerine meydan okumaya cüret eden genç büyücüye bakıyordu.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" Annassa Alea sordu.

"Gerçekten de. Huşu içinde duruyorum." Büyücünün özenli eğilmesi alaycıydı. "Sen kültürünün büyük bir kısmını Aithouros'un elinden alan Sığınak büyücüsüsün. Tapınağın Hespera'nın son kalesiydi.

Tapanlar peşlerinde bizim ateşimizle kaçtılar. Bizden kurtulmayı başaranlar son güvenlik umutlarını Cordium'dan en uzaktaki tapınak olan Hagia Boreia'nın Sığınak koğuşunun arkasında buldular." Chrysanthos Anastasios'un anıtına bir el attı. "O, en güçlü ateş büyücülerimizin kuşatmasına karşı koğuşları güçlendirirken sizi hayatta tutmak için ölene kadar gücünün son damlasına kadar harcayan şifacıdır. Ama bizden yeterince uzağa kaçamadın. Orthros yeterince uzak değil, Prisma Alea."

"Sözlerinizle yaralamaya çalışarak burada gerçekten ne yaptığınızı anlıyor musunuz?"

"Sizi çok iyi anlıyorum. Dalos, Hesperinlerin ana canavarlarını intikam için harekete geçirebileceğini düşünerek kritik bir hata yaptı. Ben senin doğanı çok daha iyi biliyorum. İntikam için parmağını bile kıpırdatmayacaksın ama çaresiz kaldıklarında ve yıkımla yüz yüze geldiklerinde kendinden olanları kurtarmak için hiçbir şeyden kaçınmayacaksın. Kendini, son Ritüel ilk kanını, Aithouros'a tutsak olarak pazarlayan sensin, böylece yavruların kaçıp saklanmak için. Hesperinler sinsidir, ama en da siz. Korona'daki gözaltından kaçmayı ve İmparatorluğa, ulaşamayacağımız bir yere kadar kaçmayı bile başardın. Ama yanında getirdiğin cadı seni Anastasios'tan daha fazla kurtaramaz. İmparatorluk müttefikleriniz Anthros'u korkutmuyor."

"Bana pek çok şey söylendi," diye cevap verdi Annassa Soteira, "senden daha güçlü adamlar tarafından 'cadı'dan daha kötü şeyler söylendi. Bu sözlerle sadece kendi zayıflıklarına ihanet ettiler. Karşımızda gördüğüm tek şey, güçlü olduğunu kanıtlamaya çalışan bir adam. Eğer bunu kanıtlamak zorundaysan, değilsin. Sesinizde duyduğum tek şey bizim gücümüzden duyduğunuz korku."

"Bir bakışla beni dize getirebileceğini sanma!" Chrysanthos haykırdı. "Kendi ruhuma bakmaktan korkmuyorum. Eğer bugün Anthros'a cevap verirsem, ruhumu tanrıma gururla açacağım."

Chrysanthos bununla mı övünüyordu? Büyücünün tanrısını gururlandırdığına inandığı şey bu muydu? Lio Anthros'un iradesini anlayamıyordu ve anlamak da istemiyordu. Ama savaş tanrısının sadıklarından hangisinin onu yanlış duyduğunu merak etmek zorundaydı. Yıkımdan zevk alan Aithouros mu, yoksa acılara son vermek için savaşan Laurentius ve kralı mı? Nephalea'nın durumunu Hesperinler'in üzerinde tutan Chrysanthos mu, yoksa Alkaaios'un çektiği acılardan etkilenen Tenebranlılar mı?

"Tatmin oldunuz mu?" Annassa Alea sordu. "Tarikatınızın efendisi gibi hissetmek için kulaklarımızı yeterince rahatsız ettiniz mi?"

"Bana kulak versen iyi edersin, Prisma. Devam edin. Müzakere edin, ellerinizi ovuşturun ve oylarınızı verin. Ama çok uzun sürmesin. Eğer Hesperine elçiliği gözetim altında olmadan Orthros'tan ayrılırsam, ölümlü topraklara dönüp bir infaz emri verin. Ne ? Anthros'a kurbanım yedi diplomat mı olacak yoksa yedi Hesperin mi?"

"Oylama yapılmayacak." Kraliçe Alea elini Majestelerine uzattı.

Kraliçe Soteira elini Kraliçe Alea'nın elinin üzerine koydu. "Veto yetkkullanıyoruz."

Annassa Alea, bir zamanlar Hagia Boreia'nın duvarlarında durduğu gibi, tapınak cüppeleriyle İlk Kan Çemberi'nin kürsüsünde durdu. "Sana Aithouros'un kendisine verdiğim cevabın aynısını vereceğim: Hespera tek bir hayattan bile vazgeçmez. Onun adına kimseyi feda etmeyeceğiz. Kendimizden hiç kimseyi size teslim etmeyeceğiz ve tüm halkımız koğuşun arkasında güvende olana kadar dinlenmeyeceğiz. Tarikatınızın üzerimizdeki kuşatmasını kırmak ve kaçmak için Aya Boreia'nın savunmasını düşürdüğümüz gibi, bu koğuşun düşmesine izin vereceğimizi sanmayın. Bu kıyılarda sığınağımızı yarattık ve burada kalacağız. Orthros, Hespera'nın asla yıkılmayacak Mabedi'dir ve siz onun iyiliğine dayanarak içinde duruyorsunuz. Bizi kovalayabildiğiniz kadar kovaladınız ve eve eliniz boş döneceksiniz."

"Mahkûmlarınızı ölüme mahkûm ediyorsunuz!" Chrysanthos uyardı.

"Buradan bir infaz emri veremezsiniz ve Emriniz dağ geçitleri çözülene kadar geri dönmenizi beklemiyor. Bahara kadar burada ev hapsinde kalacaksınız. Bakalım o zamana kadar tutsaklarımız hâlâ sizin gözetiminizde olacak mı?"

"bir kurtarma ekibi gönderin. Onlar sadece esirlerimizin sayısını artıracaktır."

"Bugün efendinizi gerçekten gururlandırdınız. Aithouros bir keresinde bana, Akron'un üzerinde Anthros'a kurbanlarının saflarını genişleteceğime söz vermişti.

Altar."

Chrysanthos bu kez meydan okuyan bir karşılık vermedi. Ama tabii ki Kansız savaş büyücüsü son sözü söylemek zorundaydı. Stand muhafızlarını güçlendirirken bile ellerini kaldırdı. Umbrrous kalkanlarının içinde, sert ve kör edici altın bir ışık parladı. Duman kokusu Lio'da ilkel bir korku uyandırdı. Tekrar görebildiğinde, Chrysanthos'un kapanış konuşmasını izledi.

Büyücünün ayaklarının dibindeki taşın üzerinde, İlk Kan Gülü'nün bir yaprağını tahrip eden Anthros'un bir glifi yanıyordu.

"Bu ne cüret!" Xandra bağırdı.

Chrysanthos'un önünde, tam koğuşun içinde, glifinin kenarında duruyordu. Kalabalığın geri kalanıyla birlikte Lio da ayağa kalktı, daha fazla hareket etmeye cesaret edemedi.

Chrysanthos ona alaycı bir gülümseme verdi. "Beni bir büyücü düellosuna davet etmeye mi geldiniz Prens? Eğitiminizin ne kadar iyi olduğunu gerçekten test edelim mi? benimkine dayanır mı?"

"Tapınağımı senden temizlemeye geldim. Kraliçelerimizin huzurunda Çember' kirletmeye nasıl cüret edersin?"

Altındaki zemin cızırdadı ve kızıl ışık savaş tanrısının glifinin çizgilerini izledi. Ateşi Chrysanthos'unkini yedi ve büyüsünü yakıp yok etti, yerine Hespera'nın parıldayan kırmızı bir glifini bıraktı. Büyücünün alaycı gülümsemesi öfkeyle büküldü.

Konstantina aurasındaki hayranlıkla en küçük kız kardeşine baktı. "Chrysanthos, Aithourian Çemberi'nin Dexion'u, Kraliçelerimiz şartlarınızı reddetti. Tanrıça'nın Gözleri hapishanenizin kapılarını gözlesin."

HYPNOS'UN DAMARI



Yeni Konuk Evi'nin avlusu, çıkmaza girmiş savaş alanı gibi ıssızdı. Lio'nun kulakları, büyücünün elçiliklerini başarıyla ele ardından saklandıkları ölümlülerin lojmanlarından gelen birçok sesi duyuyordu. Koridorlarda hararetle tartışmalar, korku dolu mırıltılar ve umutsuzluğun sessizliği yankılanıyordu.

Lio'nun burnu ona çeşitli

ilgisizlik, çaresizlik ve keder kokuyordu; hepsi de adamların vicdanlarını ya da üzüntülerini içinde boğdukları alkol gibi kokuyordu.

Chrysanthos'un kamarası gizlenmemiş savaş büyüğü gibi kokuyordu. Dexion'un yeni odaları şimdi Aithourian savaş kaplanmıştı. Hesperinlerin ultimatomuna karşı misilleme yapmalarına cesaret mi ediyordu?

"Meydan okuma kabul edildi," diye mırıldandı Lio.

Lio, Mak ve Lyros'un Gül Evi'nden galeriye doğru yaklaştıklarını hissetti. Devriyeleri onları kendi yoluna getiriyordu. Peçesinin onları geçip geçemeyeceğini merak ediyordu. Mak ve Lyros'tan öğrendiği bir gizlenme Argyros Amca Lyta Teyze'nin eğitimine karşı ne yapabilir? Lio'nun bir hilesi, Deneme kardeşlerinin içgörüsüne karşı nasıl ölçülebilirdi? İşi şansa bırakamazdı. Bu, sırlarını göz önünde taşımanın daha iyi olduğu durumlardan biriydi.

Peçesini indirdi ve galerinin çıkışında duraklayan Trial kardeşlerine . Kemerin iki yanında hazır olda durmak yerine, kollarını birbirlerine dolayarak nöbet tuttular.

"Lio," dedi Lyros. "Sen iyi misin?"

"Hayır. Herhangi birimiz iyi miyiz?"

Mak başını salladı. "Bize diğer mahkûmların isimlerini söylemedi." "Nike onlardan biri olamaz." Lyros'un sesi sanki bir repliği tekrarlıyormuş gibiydi. O ve Majesteleri'nin mantık yürütme yöntemleri çoktan tükenmişti. "Chrysanthos, Blood Errant'lardan birini gözaltına almakla övünürdü."

"Tabii kimliğini tam da bu nedenle gizli tutmuyorsa." Mak bakışlarını gökyüzüne kaldırdı.

Lio suçluluk duygusunun ağırlığını daha iyi bir konuma getirmeye çalıştı, böylece onu taşımaya devam edebilecek gücü bulabilecekti. "Mak..."

"Özür dileme," diye tehdit etti Mak. "Zirve'yi sen önermiş olabilirsin ama bu rehinelerin durumunu senin suçun yapmaz."

"Haklısın. Chrysanthos'un söylediği gibi ellerimi sıkmak zaman kaybı olur. Ben sadece bunun henüz bitmediğini söyleyecektim. Kraliçeler bu akşam hareket tarzımızı belirlemek üzere bir çember oluşturuyorlar. Ben de şimdi oraya gidiyorum."

Mak'ın duygularında hiçbir azalma olmadı. "Haber aldık. Elçiler, Maslahatgüzar ve diplomatik servis harekete geçecek. Stand burada duracak."

Lyros Mak'ın sırtını sıvazladı. "Bu bizim görev alanımız. Biz evimizi koruruz. Rehinerler Yurtdışında faaliyet gösterenlerin maharetli ellerinde." Mak,

"Ailemiz her zaman Stand'ın yetki alanındadır," diye karşılık verdi.

Lio, "Her Hesperine'in hayatı Kraliçelerin yetki alanında," dedi. "Rehinerler onların elindedir."

Sonunda Mak'ın çalkantılı da olsa aurasında parça güvence belirdi ve başka bir şey söylemedi.

"Cassia seninle çembere gelmiyor mu?" Lyros sordu.

"Tenebralılardan uzaklaşmadan çember başlıyor," diye yalan söyledi Lio. "Şimdilik önden gideceğim, böylece en azından birimiz yok olmayacağız, sonra onu almak için geri geleceğim. Ona göz kulak olabilir misin? Eğer ben dönmeden önce ortaya çıkarsa, ona yolda olduğumu söyle."

"Elbette," dedi Mak. "Gül Ev'e doğru devriyeye çıkacağız." Lyros avluya göz gezdirdi. "Grace Anne içerideyken Yeni Konuk Evi Chrysanthos'un koşuşlarına nefes aldırıyor, Mak ve ben diğer konukları hizada tutacağız. Yine de onlardan bir ses duyacağımızdan şüpheliyim. Dexion onları kırdı."

Yani Orthros'un Muhafızı da Lio ile hedefi arasındaydı. Bu gerçekten de zorlu bir görev olacaktı. "İkinize de teşekkür ederim. Cassia'ya uzun dair güvence verin."

Lio uzaklaşırken üzerine ağır bir örtü çekti, böylece ayrıldığı yerle geldiği yer arasında aurasının izini kaybedeceklerdi. Kraliçelerin Terası'na değil, avlunun tam karşısındaki ortak salona gittiğini asla tahmin edemezlerdi.

Şimdi gücünü gerçek bir teste tabi tutacak. Argyros Amca'nın öğretileri Lyta Teyze'ye karşı. Ama Lio'da daha fazlası vardı. Kraliçe Alea'nın öğretileri.

Onun derslerini uygulamaya koymasý için uygun bir geceydi. Bir zamanlar Hagia Boreia'nın tahkimatının bir parçasını oluşturan illüzyonlarda ustalaşması yıllarını almıştı; bu yöntemler şimdi bile Orthros'un üzerindeki koğuşta yaşamaya devam ediyordu. Elbette onun büyülerinin koruma bileşenini yapamazdı ama ışık büyüyle, hayatta kalan son Sığınak büyücüsünün ona öğrettiği şekilde perdeler yapabilirdi. Lio gücüne uzandı ve onun sözleri üzerine meditasyon yaptı.

Bize gölge büyücülerini diyorlar çünkü geceden korkuyorlar. Biz kendimize ışık büyücüsü diyoruz çünkü öyle değiliz.

Nefes aldı ve etrafındaki gölgeler kıpırdandı. Tenini bir ürperti kapladı. Bu, üzerine hayatınızı koyabileceğiniz bir sihirdi. Lio bunu şimdi yapmalıydı.

Hespera karanlığın ve ışığın tanrıçasıdır. İkisiyle de sevin.

Lio nefes vererek damarlarındaki ışığı serbest bıraktı. Odadaki ay ışığı sanki gökyüzü bulutlardan arınmış gibi daha parlak parlıyordu. Lio kendi bedeninin gözlerinin önünde gölgeye dönüşmesini izledi.

Odanın içinden, Cassia'nın sandalyesine dokunan kısa bir karanlık olarak geçti, sonra bir duvara yapışan kasvete karıştı. Odanın çevresinden dolanarak loş koridorların ötesine geçti. Chrysanthos'un güneş ışığıyla parlayan koğuşlarına yaklaştı.

Ama yaklaştıkça Lyta Teyze'den hiçbir iz hissetmedi. Dexion'un kapısının dışında, aynı derecede tanıdık, farklı bir aura belirdi.

Görünüşe göre Rudhira Orthros'un Muhafızını görevden ve nöbeti kendisi devralmıştı.

Şu anda Kraliçelerin dairesine varması gerekirken bunu neden yapsın ki?

Lio uyarı hissini büyüyle besleyerek kendini daha ince gölgelere dönüştürdü. Bir Kraliçe'nin büyüünü Birinci Prens'e karşı test etmesi gerekecekti.

Rudhira, yüksek bir vitray pencereden gelen kan kırmızısı bir ışık huzmesinin içinde duruyordu. Lio Ritüel babasının arkasından yaklaşıp ışığın ulaşamayacağı derin bir gölgeye yerleşti. Rudhira kıyafetlerini bile değiştirmemişti. Zincir ana ve Tenebran binici çizmeleriyle Dexion'un kapısının önünde duruyordu.

Lio izlerken, Ritüel babası kapıyı açmak istercesine elini uzattı.

"Rudhira," dedi Lio.

Dondu kaldı. Başını eğdi, sonra yavaşça arkasına döndü ve gölgeleri taradı. "Küçük kız kardeşim Konstantina'nın biz çocukken saklambaç oyununu kazanmak için bu büyüü kullanması yeterince kötüydü. Ritüel oğlumun bana sinsice yaklaşmak için onu kullanması hakkında ne hissettiğimi bir düşünün. Pusuya yatmayı keser misin?"

Lio?"

Lio gölgeleri ayarlayarak kendisini sadece bir Hesperine'in görüş açısına göre görünür hale getirdi. "Rudhira, burada ne yapıyorsun?"

"Benden kendimi açıklamamı istemeniz hiç hoş değil."

"Kraliçelerle birlikte Hesperine'lerinizin kaderini ilgilendiren bir toplantıyı kaçırmak size yakışmıyor."

"Tam tersine. Ben çok gevşek bir prensim. Orthros'taki önemli olayları kaçırmaktan başka bir şey yapmıyorum."

Ritüel babasının sözleri, Lio'nun nadiren duyduğu ama çoğu zaman içinde olduğundan şüphelendiği bir acılıkla süslenmişti.

"Rudhira, buraya seni uyarmak için gelmedim, dolayısıyla senin de kendini uyarmana gerek yok. Beni kız kardeşin ya da gölgeler içinde sana musallat olan vicdanın sanma."

"Neden buradasın, Lio?"

Bir an sessizlik içinde birbirlerine baktılar.

"Ben çok gevşek bir diplomatım," dedi Lio sonunda. "Buraya Apollonca bir eylemde bulunmak için geldim. Eminim amcam bana öğrettiği büyüü bu amaçla kullandığım için üzülecektir. Ama bunu takdir edeceksiniz."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Chrysanthos tarikatının tutsakları tam olarak nerede tuttuğunu bilmiyor olabilir ama o Aithourian Çemberi'nin güneşe bağlı Dexion'udur. Onun zihni, Synthikos'unkinden sonra, tüm sırların en önde gelen kütüphanesidir. Chrysanthos muhtemelen Tarikat'ın nasıl işlediğini Akron'dan daha iyi biliyordur. Tutsakların tam nerede oldukları onun zihninde değil ama nerede olduklarını bulmak için ihtiyacım olan bilgi kesinlikle onun düşüncelerinde bir yerlerde."

"Lio, eve git."

"Dexion kendisini Anthros'un kendi ateşinden bir kaleyle kuşatmış olabilir ama aradığım şeyi bulabileceğimden hiç şüphem yok. Mesele benim Aithourian savaş muhafızlarını aşmanın zorluğunu hafife almayın. Bana neye mal olacağı umurumda değil. Bunu yapabilirim. Bunu yapacağım. İster İşim bittiğinde Chrysanthos'un aklından geriye bir şey kalacak mı, bilemiyorum. Umarım kalmaz."

"Buna gerek yok," dedi Rudhira.

"Daha iyi bir planın var mı?"

"Mesele halledildi. Lütfen gidip daireye geç kalacağımı söyleyin. Kraliçelere uzun sürmeyeceğime dair güvence verin."

Dehşet Lio'nun etrafını sardı ve yakınında tuttuğu karanlığın dallarını rahatsız etti. "Rudhira... ne yapacaksın?"

"Annem beni eve, tutsak Hesperines errant ile ilgili çıkmazın çözülmesine yardım etmem için çağırdı ve ben de bunu yapmaya niyetliyim. Orthros Beni çağırdıklarında, nasıl cevap vereceğime hazırlıklı olmalılar."

"Anlıyorum." Lio vicdanının araya girip girmeyeceğini görmek için bekledi. İradesinin onu sadece ilerlemeye ittiğini fark etti. "Eğer niyetin buysa, o zaman bizim

başarı garantidir. Dexion'un İradesi, benimkiyle birleşen ikna boy ölçüşemez."

"Lio! Buraya büyücüyü sorgulamak için gelmedim." Rudhira bir elini yüzüne . "Lütfen. Kraliçelere üzüntülerimi iletir misin?"

"Eğer niyetin bu değilse, o zaman ne olacak?" Lio bir adım daha yaklaştı. "Ne pişmanlığı?"

"Prensiniz olarak, size söylediklerimi yapmanızı rica ediyorum."

Lio'ya en kötüsünün henüz gelmediğine dair bir inanç geldi - en kötüsü onların üzerindeydi. Olduğu yerde durdu.

"Büyükelçi Deukalion, Birinci Elçi Komnenos, huzurumu derhal terk etmeniz için size kraliyet emri verdim."

"Orthros'un kraliyet ailesi emir vermez. Siz istersiniz, biz de itaat ederiz, çünkü sizi seviyoruz. Bu sefer tam da bu nedenle itaatsizlik edeceğim. Babam bana kraliyet emri verdiğinizi duyduğu ilk ve tek zamanı anlattı. O da ona ve Nike'a engizisyon mahkûmlarıyla birlikte gitmelerini emrettiğin zamandı, böylece geri dönüp Methu'yla birlikte ölebilecektin. Seni oradan güç ve büyüyle çıkarmak zorunda kaldılar. Hespera aşkına, bu gece buraya ne yapmaya geldin?"

"Sorumlu olduğun hiçbir şey yok. Bunu bilin. ettiğimiz o anlarda, Hesperines olarak uzun yıllarımızdaki her dönüm noktasını yeniden yaşadığımızda ve neyi farklı yapabileceğimizi merak ettiğimizde... bunu değiştirip değiştiremeyeceğinizi asla merak etmeyin."

"Rudhira, buraya her ne yapmak için geldiyse, ben de seninle geleceğim. Bunu birlikte yapacağız."

"Bu gece adım atmaya cesaret ettiğim yere, sen gelemesin." "Yanınızdan ayrılmayacağım, Prensım."

Rudhira büyücünün kapısından bir adım uzaklaştı. "Lio. Kalman gereken çok şey var."

Rudhira'nın sesindeki, Birlik'teki, zırhındaki bir çatlak, Lio'nun ciğerlerindeki nefesi kesen bir sevgi ve umutsuzluk parıltısını ortaya çıkardı.

Nutku tutulmuştu. Bu düşünülemezdi.

Ama bunu durduracaksa, sesini bulmalıydı. Şimdi.

"Rudhira, lütfen bana ne olduğunu söyle. Yardıma ihtiyacımız var, ancak bunu tek başınıza çözmek zorunda değilsiniz. Plan yapabilir ve birbirimize en iyi çözümü bulmamızda yardımcı olabiliriz. çözüm."

Rudhira'nın bir sonraki adımı onu ışıktan çıkarıp Lio'nun gölge pelerinin içine soktu. "Tek bir çözüm var. Tarikat'ın en çok aranan Hesperinleri elçilikten değil. Aithourialıların her şeyi yapabileceği suçlular.

Yakalananlar hayatta kalan Blood Errant'lar. İçlerinden biri asilse rehine ne kadar değerli olur. Chrysanthos'tan bile daha sıkı pazarlık yaparım.

Eğer o Hesperine bensem, bir Hesperine'i yedi Hesperine karşılığında alacağı kesin." "Hayır." Lio'nun ilk başta bulabildiği tek kelime buydu.

"Rudhira, *hayır*."

"Bir diplomat gibi düşün, Lio, Ritüel oğlum gibi değil. Bu, soruna etkili bir çözümdür."

"Bir diplomat olarak bunun hiçbir şeyi çözmeyeceğini biliyorum. Aithourian Çemberi rehine takası istemiyor. Savaş istiyorlar. Herhangi bir plan yapacaklar Daha fazla insanımızı ateşe atmak için bahane. Hangi talepleri karşılırsak karşılayalım, Anthros Tarikatı'nın rehineleri bırakacağına güvenemeyiz. Teslim olman bize hiçbir şey kazandırmaz ve *sana* mal olur."

"Annem Alea'nın tüm Aya Boreia'yı bu şekilde kurtardığını hatırlatabilir miyim?"

"Annassa Alea çocuklarından birinin kendi Tarikat'ın himayesine girmesini asla onaylamaz. Bu Kraliçelerle yaptığınız bir plan değil.

Rudhira." Lio'nun sesi kesildi. "Bir konuda haklısın. Kötü bir şöhrete sahipsin. Senin için İmparatorluk'tan kaçış yok. Sana ne yapacaklarını biliyorsun."

Rudhira bir elini Lio'nun başına koydu ve onu çekti. "Sana bu acıyı yaşattığım için özür dilerim."

"Elçiliğin yerine gitmene izin veremem. Benim ." Lio Ritüel babasına sıkı sıkıya sarıldı.

Rudhira onu uzun bir süre kucakladı, sonra uzaklaştırdı. "Bu benim seçimim."

Bir diplomat gibi düşün, Lio, Ritüel oğlum gibi değil.

Hayır, Lio bir diplomat gibi düşünmeyi bırakmalıydı. Rudhira'nın bunu ona açıklamak için bir diplomata ihtiyacı yoktu. Aithourian Çemberi'ni biliyordu. Eğer kendisini savaş büyücülerine sunarsa, ne kendisinin ne de rehinelere Orthros'u bir daha göremeyeceklerdi. Rehine krizini sona erdirmenin bir yolunu aramak için buraya gelmemesi gerektiğini bilmeliydi.

Buraya hayatına son vermek için bir yol aramaya gelmişti.

Tenebra'nın toprağında kuruyacak, diyor. Şehit olmadan önce onu kurtarmalı.

Konstantina haklıydı. Tabii ki. O bir theramancer'dı.

Annassa Soteira'nın kanı. Rudhira'nın kız kardeşiydi. İşaretleri görmüştü.

Tenebra'nın onu şehit edeceğinden endişelenmiyordu. Onun bir gece kendini şehit edeceğini biliyordu.

Lio bunu nasıl fark etmemişti? Rudhira'nın kendisinin de umutsuzca kurtarılmaya ihtiyacı olduğunu hiç fark etmeden sayısız kez destek için Ritüel babasına gitmişti. Rudhira'nın hâlâ yas tuttuğunu biliyordu ama nasıl olduğunu bilmiyordu.

Onun yasını tutmaya çok yaklaşmışlardı.

Rudhira içinde hiçbir şey kalmayana kadar hizmet etti, hizmet etti ve hizmet etti. Ta ki her gece gördüğü acılar, her yıl kaybettiği Hesperinler ve asla kurtaramayacağı ölümlüler onu o kadar üzdü ki artık acıya dayanamaz hale geldi.

Ölümde kaçış ararken bile, başkaları için canını vermedikçe kendisinin Sığınak olmasına izin vermezdi.

Konstantina onu kendinden kurtarmaya çalışıyordu. Onun kılıcını asla bırakmayacağını biliyordu, bu yüzden elinden almaya çalışıyordu. kendini kendi kılıcının üzerine atmadan önce. Sevdığı bir insanın hayatını kurtarıırken herkes için en iyisini yapmak amacıyla Orthros'un siyasetini ustalıkla şekillendirmişti. Tıpkı hâlâ bir öğrenci olan Lio'nun Cassia'yı bir savaş başlatmadan kurtarmaya çalışması gibi.

"Zirve'yi önerdiğinde sana söylediklerimi unutma," dedi Rudhira. "Aramızdaki minnettarlık bağı koparılamaz. Birlikte çalıştığım Senin ve Cassia'nın bize kazandırdığı zaman sayesinde Hesperites tamamlandı. I Hücum'u olmasını istediğim her şeye dönüştürdüler. Kale Ustalarım benim başlattığım şeyi devam ettirmeye uygunlar."

"Kimse senin yerini dolduramaz."

"Konstantina Orthros'u çok iyi ediyor. O annelerimizin gerçek varisi." "Bizim için her şekilde gerekli olduğunuzdan asla şüphe duymayın."

En büyük koruyucusu olduğu halde kız kardeşinin kendisinden utandığını düşünüyordu. Lio bu uçuruma nereden yaklaşımaya başlayacağını bilmiyordu. Perdeyi aşabilirdi ve kraliyet kardeşlerinin farklılıklarının açtığı yarayı deşerse bunun Rudhira'yı rahatlatmaktan çok acı vermesinden korkuyordu.

Yerinde olmayan tek bir kelime, Lio'yu Ritüel babasının sınırına yaklaştırabilir.

Lio bir zihin büyücüsü olabilirdi ama zihin şifacısı değildi. Acı çeken bir ruhu Hypnos'un eşiğinden döndürmek için hiçbir şekilde yeterli değildi. Hele hele kalbi neredeyse on altı yüzyıllık savaş yaraları taşıyan Rudhira'yı.

Ama Lio kürsüdeydi. Nedenini sadece Tanrıça biliyordu ama karanlıkta İlk yalnız kalan, onunla kesin ölüm arasında duran Lio'ydu.

Annesinden bu durumda ne yapması gerektiği konusunda ne öğrenmişti?

Sorular sormaya başladı. "Bu gece kalbin neden bu kadar ağır, Rudhira?"

"Yorulдум, Lio. Orthros'la birlikte yakında bin altı yüz yaşına gireceğim. Yılların ne kadar ağır olduğunu anlayamazsın. Senin için asla bu kadar zor olmayacaklar çünkü hepsiyle Zarafetinle yüzleşeceksin."

"Sana ağırlık veren bu mu? Zarafetini henüz bulamamış olman mı?"

Rudhira sırtını büyücünün odasının karşısındaki duvara yasladı ve geçmeye niyetlendiği kapıya baktı. "Majesteleri öldü."

Korku Lio'nun sözlerini bir kez daha elinden aldı. Sessizliğin içinde bir dua okudu. "Hespera. Bu olamaz."

"Bu gece Cassandra'ya Aithourialıların rehineleri nerede tuttuklarını bilip bilmediğini sordum. Bana tamamen farklı bir kehanetle cevap verdi. gelecekler hakkındaki tahminleri ile değişime tabi olmayan şeyler hakkında mutlak bir güvenle konuştuğu o nadir anlar arasındaki farkı biliyorsunuz. Bana açıkladı, sanki

İlahi yasa, Majestelerinin bir Sığınak büyücüsü olduğunu söylüyor. Kraliçelerin gerçek varisleri olacağız, diye beni tebrik etti, ben Annassa Soteira'nın çifte yakınlığıyla, Majesteleri de Annassa Alea'nınkiyle. Olabilirdik. Cassandra'nın benim ulaşamayacağım bu yaşam vizyonunu kıskanıyorum."

"Neden ulaşamayasınız ki? Bunlar sizin ve halkımız için harikulade haberler değil mi? Bir Sığınak büyücüsü!"

Rudhira başını salladı. "Gerçek çok açık. Tüm Sığınak büyücüleri Son Savaş'ta öldü. Majesteleri ancak Hespera'nın Orthros'a ulaşamayan büyücülerinden biri olabilir."

"Kassandra böyle mi söyledi?"

"Hayır, ama tarih kendi adına konuşuyor. Grace'im biz tanışmadan önce öldü. Yine de

Her nasılsa, Kraliçelerin beni, çaresiz ve ölmek üzere olan bir çocuğu, Hesperite köyünün yıkıntılarından çıkarması için bir yıldan fazla süren tehlikeli ölümlü varoluştan sağ çıktım.

Bir şekilde beni buraya güvenli bir şekilde getirdiler ve beni kendi halklarının en güçlüsü ve şanslısı yaptılar. Çok kutsanmışım. Ama bence bin altı yüz yıl yeterince uzun bir süre."

"Kehanetin geçmişle ilgili olması gerekmiyor. Geleceğinizde bir Sığınak büyücüsü olmalı."

"Bunca zaman sonra aramızdan bir başkasının çıkacağına inanmak hayalcilik olur."

"Kassandra'nın size açıkladığı şeylerle neden mücadele ettiğinizi çok iyi anlayabiliyorum. Hepimiz zaman zaman onun kehanetlerinden rahatsız olmuşuzdur. Ama o seni seviyor. Sizi tanıyor. Bunu asla sizi umutsuzluğa düşürmek için söylemez. Bu gece senin lütfun hakkında kehanette bulunmasının bir sebebi olmalı.

Umutlanmak için bir nedene ihtiyacınız olduğunu biliyor olmalı."

"Onun sözlerine inanacak cesareti kendimde bulamıyorum."

"O halde babamın tecrübelerinden cesaret alın. Onun bulduğu mutluluğu sizin de bulacağınıza tüm kalbimle inanıyorum. Ya yüz yıl önce vazgeçmiş olsaydı? Anneme ve bana ne olurdu? Zarafetiniz sizi bekliyor ve sizin ona ihtiyacınız olduğu kadar onun da size ihtiyacı olacak."

"Babanın umudu, isteyebileceği en iyi evlatla ödüllendirildi. Ben de seninle gurur duyduğumu söylemiş miydim? Sanırım yeterince sık değil. Charge'da birlikte at süremediğimiz için üzgünüm. Ama sanırım uzun bir süre Tenebra'ya geri dönmek istemeyeceksin. Konstantina ve Adwene'den Cassia'nın Ritüel ebeveynleri olmalarını iste. Bunun kız kardeşim için anlamı büyük olacaktır."

Lio onu kaybediyordu.

Lio, "Kraliçeleriniz vetolarını çoktan kullandılar," dedi. "Onların isteği, rehineler karşılığında tek bir Hesperine'in bile feda edilmemesi yönünde. Şu anda burada bulunan tek sözcüleri olarak bir kenara çekilmeyeceğim. Sahip olduğum tüm kelimeleri sana hayatının bizim için ne anlama geldiğini hatırlatmak için harcayacağım. Senin *hayatın* Rudhira, ölümün değil. İçlerinden birinin ölmesinin ne kadar önemli olduğunu biliyor musun? kahramanlarımızın bir takımyıldızı ya da heykel olmadığını? Yardımına ihtiyaç duyduğumuzda onun kanlı canlı eline uzanabileceğimizi?"

Rudhira'nın kaşları çatıldı ve ellerine baktı.

"Bu eller kaç kişinin hayatını ölümden kurtardı?" Lio sordu.

"Yeter. Hayatım boyunca yaptığım işlerden memnunum."

Eğer durum buysa, Lio Rudhira'yı bu hayatta tutmak için ne önerebilirdi?

Konstantina'nın örneğinden ne öğrenebilirdi? "O

zaman eve gel," dedi Lio.

Rudhira başını kaldırdı.

"Eve gel ve bizimle ," diye yalvardı Lio. "Etrafta kahve iç

Komnena Evi'ndeki Ritüel çemberine katılın ve Zoe'nin büyümesini izleyin.

Xandra'nın evinizdeki ocakta yakmaya devam ettiği ateşin başında kendinizi

ısıtın. İlk Kan Çemberi'nde oy verin ve herkesi kızdırın. Konstantina'nın

torunlarıyla oyna ki onlar da seni onun gibi sevebilsinler. Seni özlemekten

vazgeçelim."

Rudhira yutkundu. "Burada kalamam."

"Lütfunuz olsun ya da olmasın, burada sizi bereketli bir yaşam bekliyor. Size yardım edeceğiz. Yıllarınız amaç ve mutluluk dolu geçebilir. Dört gözle

bekleyeceğiniz çok şey var."

Rudhira yine başını salladı. "Bunların hepsi bende vardı."

"Lio elinden geldiğince nazik bir şekilde, "Trial kardeşini kaybetmiş olmana rağmen onu ," dedi.

"Orthros'tayken tek gördüğüm Methu'nun anısı oluyor. Artık tanıdık olan hiçbir şey beni rahatlatmıyor."

"Bir zihin büyücüsünün bir zihin şifacısına reçete yazması pek doğru olmaz ama Orthros'taki en büyük terapistlerden birinin tavsiyelerini aktarabilirim. varsa bir zihin şifacısıyla konuşun. Olaydan biraz uzak biriyle konuşmak isterseniz annem sizi meslektaşlarından birine yönlendirebilir."

Kendi sözlerinin kendisine aktarıldığını duyan Rudhira cevap vermedi ve Lio yalvarışının kulak arkası edilip edilmediğini bilmiyordu.

Lio tekrar denedi. "Şunu bil ki. Konuştuğumuz o anlarda, biz Hesperinler uzun yıllarımızdaki her dönüm noktasını yeniden yaşarken ve neyi farklı yapabileceğimizi düşünürken... Methu'nun o gece yaptıklarını değiştirip değiştiremeyeceğini asla merak etme."

Rudhira irkildi.

"Onun adım atmaya cesaret ettiği yerde," dedi Lio, "sen takip edemezdin." "Onun da en az benim kadar kalacak yeri vardı."

"Ioustin," dedi Lio ilk kez, "bu o gece değil. Bunlar rehineler o mahkumlar değil. Methu'nun bu fedakarlığını taklit etmeye çalışmak

bu durum hiçbir hayat kurtarmayacak. Onun başına gelenler sizin suçunuz değildi ve şimdi hayatınızı bir kenara atmanız hiçbir şeyi düzeltmeyecek."

Ioustin büyücünün kapısına sanki Anthros'un kendi salonuna açılan bir kapı gibi bakıyordu ve tüm gücünü savaş tanrısının kendisine karşı kullanmak için kapıdan içeri hücum edebilirdi. "Şimdi benim Dava kardeşim onların tutsaklarından biri olabilir. Bunun tekrar olmasına izin vermeyeceğim."

"O zaman bunun olmasına izin verme. Teslim olmayın. Çembere gel, orada onu kurtarmak için bir plan yapacağız."

Ioustin şimdi Lio'ya baktı ve bakışları netleşti. Elini Lio'nun omzuna koydu.

Titriyordu. "Teşekkür , Lio. Hadi... hadi çembere gidelim. Lyta döner dönmez."

Lio elini Ioustin'in elinin üzerine koydu. "Birlikte gideceğiz."

Destek için Lio'ya yaslanırken Ioustin'in eldiveninin tutuşu ağırdı.

Koridordaki gölgeler Lyta Teyze'nin gelişiyi sarsıldı. "Orucumu bozarken bana göz kulak olduğun için tekrar teşekkür Ioustin. Dexion'la uğraşırken her zaman tam gücümde olmayı tercih ederim."

"Gücünüzden bir çay kaşığı yeterli olurdu ama yardımcı olmaktan mutluluk duydum."

Ondan Lio'ya bakarken bakışları yumuşadı. "Gördüğüm kadarıyla bu gece size destek olan tek şanslı kişi ben değilim."

Lio onun Ritüel babasının tavsiyesini almak için burada olduğu varsayımını düzeltmedi. Ioustin, Lio'yu serbest bırakıp doğrulurken hiçbir şey söylemedi.

"İyi misin, Lio?" Lyta Teyze sordu.

Ioustin onun yerine cevap verdi. "Bu geceki olaylara katlanmak zorunda kalmamalıydı, ancak bunu yapma şekli Orthros ve Tanrıçamız için bir övgüdür."

Lyta Teyze her birinin omzuna bir el koydu. "Gözleri rehineler için güvenliğe giden yolu aydınlatsın. İkinizi de çemberden daha fazla uzak tutmayacağım." Eğer Nike'ı düşünüyorsa, bunu ele verecek bir tutuş ya da ses tonu yoktu. Dexion'un kapısında hazır bir şekilde nöbet tutmaya başladı.

Limandaki heykelinin duruşu, taş gibi sarsılmaz iradesi.

Lio onunki gibi güçlü olmak için dua etti ve bu geceki olaylardaki rolüne kadar güvenebilmeyi diledi.

Ioustin uzaklaştığında, Lio aceleyle onu takip etti. Ritüel babasının yanında olduğundan emin olana kadar Ioustin'in yanından ayrılmayacağına dair verdiği sözü tutacaktı.

gerçekten çembere gidiyor ve kendini tehlikeye atacak başka bir yol aramıyor.

Ioustin yolda başını örtmedi. Kraliçelerin Terası'na çıkan merdivenlerin dibine yan yana .

"Gidip Cassia'yı getirsen iyi olur," dedi Ioustin. "İkinizle de birazdan görüşeceğim."

Lio, Ritüel babası merdivenlerin tepesine çıkana kadar bekledi. Kraliçelerin oğullarını selamlamalarını dinledi.

Rahatlama Lio'nun dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. Ritüel babası güvendeydi. Şimdilik.

Lio şimdi rehineleri kurtarmak zorundadır.

Aithourian koruyucuları gerçekten ne kadar zarar verebilirdi? Bunların gerçek birer koruyucu olmadığını , Anthros'un koruyucu büyüye yatkın büyücüler tarafından yapılan koruyucu büyü bariyerler gibi değillerdi. Hayır, Aithourianlar savaştı.

büyücülerdi ve ateş büyülerini silahlı savunma olarak kullanmanın çok etkili, çok acı verici yollarını geliştirmişlerdi. Eğer gerçek koğuşlar bir kalenin duvarları olsaydı,

savaş koğuşları, ona doğru uzanan alanın her tarafındaki kazık sıralarıydı. Ve surlardan yağın ateşli oklar. Ve cinayet deliklerinden gelen kaynar yağ.

Lio, Dalos'un ateş büyüsünün acısını hissetmişti. Hatta Özlem'den yarım yıl boyunca kurtulmuştu. Dexion'u sorgulamaya kesinlikle dayanabilirdi.

Ama yapmadıysa?

Hypnos'un Ioustin'i baştan çıkardığı bilgisinin tek taşıyıcısı oydu.

Lio şimdi birini uyarmalı.

PERDEYİ GEÇMEK



LIO TEKRAR ÖRTÜNDÜ, terastan kraliyet yaprak dökmeyen ağaçların altındaki gölgelere çekildi. Acele etmeliydi ama ihtiyatı elden bırakmamalıydı.

Ioustin'in özel savaşını kime emanet edebileceğini ve etmesi gerektiğini biliyordu. Konstantina kardeşini kurtaracak bilgiye ve güce sahipti. Ama ona nasıl yaklaşacaktı? Çoktan terasa çıkmış, bu eşi benzeri görülmemiş rehine durumuyla ilgili hukuki içtihatlar konusunda çevresindekilere tavsiyelerde bulunuyor olmalıydı.

Şehrin çanları çalarken aklına bir fikir geldi. Çanları saydı. Son kuryelerin evlerine, gençlik uykularına dönmeleri için yeterli zaman vardı.

Lio terastan görünmeyecek şekilde kırmızı-beyaz bir büyü ışığı yaydı. Yazı malzemelerini parşömen kutusundan daha yeni çıkarmıştı ki bir kurye belirdi. Onu birkaç hafta önce Deneme Çemberi'ne notlar teslim ettiği zamandan hatırlıyordu. Çenesini çatlatan bir esnemeyi bir eliyle kapatmış, göz kapakları sarkmıştı.

Çağrının onu nereye getirdiğini görünce daha da uyandı ve Lio'ya gülümsedi. "Annassa Hanesi'ne bir çağrı mı? Geceyi bitirmek için ne güzel bir yol! Sana nasıl yardımcı olabilirim İlk Hediye?"

Lio önündeki kâğıt parçasını havaya kaldırdı ve İkinci Prenses'i kritik bir çemberden çıkmaya neyin ikna ettiğini merak etti. Queens, Orthros'un geleceğine ilişkin vizyonuna karşı çıkan genç büyükelçiye dinleyecek.

Zirve'ye kadar tüm hayatı boyunca yaptığı gibi ona hitap etti. Çok uzun zaman önce aralarına siyasetin girmediği o zamanı hatırlattı.

Kona Teyze,

Sana hemen söylemem gereken bir şey var. Bu, toplulukta konuşulamayacak kadar özel, bir aile meselesi. ve geciktirilemeyecek kadar acil. Lütfen. Beni terasın hemen ötesinde bulabilirsiniz.

- Lio

Lio notu kaniyla mühürledi, ve kuryeye uzattı. "Daha önce örtülü bir kan mührü teslim etmiş miydin?"

"Evet, Firstgift!" Kurye notu büyük bir saygıyla aldı. "Bunu gecikmeden, sadece alıcının ellerine teslim edeceğimi ve gönderenin kim olduğunu asla ve asla başkalarına açıklamayacağımı biliyorum. Bana güvenebilirsiniz. Bu kimin için?"

"İkinci Prens. Yukarıda, Kraliçelerin Terası'nda."

Kuryenin tüm aurası aydınlandı. "İkinci Prens için! *Hikâye kitaplarından* bahşış veriyor. Bu hafta *Laiya ve Dışlı Tanıdığının Maceraları'nı* vereceğini söylüyorlar." Göz açıp kapayınca kadar gitmişti.

Lio, çocukken Kona Teyze'den aldığı tüm hikâye kitaplarından oluşan koleksiyonunu ona hediye ettiğinde Zoe çok heyecanlanmıştı.

Çanlar çalalı daha çeyrek saat olmamıştı ki Konstantina karşısına çıktı. Gelmişti ve aurasının üzerindeki perdeden hissetmesine izin verdiği şey onun endişesiydi.

"Teşekkür ," dedi hemen. "Bahçeme gel."

Onun güçlü varlığını takip ederek komşu arazisine doğru adım attı. Serasında durdu, eski cam duvarlar peçe büyüler ve nemle sislenmişti. Büyü ışıkları nemli camlarda binlerce küçük parıltıyı yansıtıyordu.

"Bana güvenmek için neye ihtiyacın olabilir?" diye sordu. "Beni bu çemberin dışına çağırdığına durum vahim olmalı."

"Ioustin'in yardıma ihtiyacı var. Bunu istemeyecektir ve onun adına bunu yapma çabamı hoş karşılayacağından . Ama bu savaşı tek başına sürdürmeye devam ederse kazanamayacak."

"Kardeşimin hangi savaşları onun için bu korkmanıza neden oldu?" Lio derin bir nefes aldı. "Kona Teyze, bu gece kendi hayatına son vermeye çalıştı. Ben de oradaydım."

Omzuna dokundu ve onu Sığınak Gülü'nün altındaki bir banka oturttu. O zamana kadar kanının nasıl çarptığını ve kalbinin nasıl sızladığını fark etmemişti. Buraya yardım istemeye değil, yardım teklif etmeye gelmişti. Kendisinin de bu gece bir şeyler yaşamış olduğu aklına gelmemişti.

"Orada başka kim vardı?" Kona Teyze sordu.

"Sadece o ve ben."

"Denediğini söylüyorsun. Ama başaramadı, çünkü biz konuşurken annelerimizin yanında güven içinde duruyor. Senin bununla bir ilgin var mı?"

"Sanırım öyle. Onu vazgeçirmek için aklıma her şeyi yaptım. Çembere ulaştığından emin oldum. Ancak terasa ayak bastığı anda yeniden tehlikeye girecek. Ertelemesinin ne kadar kısa süreceğini bilemeyiz. umutsuzluktan . İhtiyacı olan iyileşmeyi sağlayamazsa, ölümün onu her an yeniden çağırabileceğini biliyorum. Çok büyük bir tehlike altında olduğunu herkesten saklamaya çalışacak ama perde güneşe bağlı olacak. Onu korumak için perdeyi geçeceğim."

"Bana ne gösterir misin?"

"Evet. Akli durumunu değerlendirebilmeniz için tam olarak ne söylediğini ve ne yaptığını bilmeniz gerekir. Sadece size anlatırsam, önemli olduğunu fark etmediğim ayrıntıları atlayabilirim."

Büyüsü ortaya çıktı ve Birlik'i derin, hoş kokulu bir ışıkla doldurdu. Dexion'la ilgili planlarını zihinsel savunmasının arkasına gizledi, sonra da geceyle ilgili anılarını anlatarak Ioustin'le aralarında geçenleri tüm çıplaklığıyla ona gösterdi.

Zihni seraya döndüğünde, onu teselli etmek ve desteklemek için yeterli sözcükleri bulmaya çalıştı. Bu gece neredeyse kardeşini kaybediyordu.

İlk o konuştu. "Kendinizi içinde bulduğunuz durum korkunçtu. İyi iş çıkardın ve yardım istemekle doğru olanı yaptın."

Omzundaki eli aramak için değil, vermek içindi. Onun gözünde, bilgeliğe ihtiyacı olan bir Ritüel evladı, terapiye ihtiyacı olan bir hasta, liderliğe ihtiyacı olan bir Hesperine olduğunu fark etti. Kraliyet peçesinin ardındaki kederinin gücü onun için bir gizemdi ve bu gece özel acısını birine açtığında, bu kesinlikle genç kanlardan biri olmayacaktı.

"Ona yapabileceğim tek yardım yeterli değil," diye itiraf etti Lio, "ama keşke bunu ona daha önce yapsaydım. Ne kadar zamandır böyle olduğunu bilemeyiz -bu geceden önce onu kaybetmenin eşiğine gelip gelmediğimizi de-"

Bir elini kaldırdı. "Sevdiğiniz biri bu durumda olduğunda, suçlunun siz olduğunuzu düşünmek çok kolaydır. Ona karşı bundan daha nazik olmalısınız. kendin."

"Biliyordun. Başından beri onu eve getirmeye çalışıyordun çünkü ona neler olduğunu görebiliyordun."

" sonunda başına ne geleceğini biliyordum. Ben bile onun bu noktaya geldiğini fark etmemiştim. Fark etmiş olsaydım çoktan eve dönmüş olurdu."

"Bunu sizden sakladığı için üzgünüm, bu konuda güvenebileceği ilk kişi sizdiniz."

Konstantina içini çekti. "Bu konuda güveneceği son kişi benim, çünkü onu sahadan uzak tutacak güce sahip olduğumu biliyor. Belli ki bunu annelerimizden ve benden saklamak için büyük çaba sarf etmiş. Bildiğiniz gibi, Hücüm'da hizmet veren her Hesperine'in, hizmetlerinin onları çok derinden yaralamadığından emin olmak için düzenli olarak bir zihin şifacısını ziyaret etmesi gerekir.

Ioustin de bundan muaf değil. Kraliçeler onun akıl sağlığı hakkında Kale Efendisi Baruti'den düzenli raporlar alıyor."

"Firstblood Baruti tarihteki en nitelikli teramancılardan biridir. İşaretleri nasıl gözden kaçırmış olabilir?"

"Yapmaz. Tabii Ioustin onu kasten kandırmadıysa. Çok az teramancı Baru'dan daha güçlüdür ama..."

"Hiç kimse Annassa Soteira'dan ve onun gücünü miras alan daha güçlü değildir."

Konstantina başını salladı. "Ioustin gücünü Baru'yu iyi olduğuna inandırmak için kullandı. Ritüel babanın bir zihin şifacısına ihtiyacı olduğunu fark etmediğin için neden kendini suçlamaman gerektiğini anlıyor musun?"

Lio ellerine baktı. "Teşekkür , Kona Teyze." Onun omzunu sıktı.

Yukarı baktı. "Sadece Nike'ı kurtarma umudu onu büyücünün kapısından uzaklaşmaya ikna etmeye yetti. Bundan sonra yapmak isteyeceği şey atına atlayıp gitmek ve rehineleri kendisi kurtarana kadar geri dönmek olacaktır."

"Şu anda biz konuşurken, kendisi de bu yönde bir adım atılmasını istiyor."

"Büyücüler onun için en büyük tehlike değil. En kötü anılarına doğru at sürmesine izin veremeyiz. Geri dönmeyebilir. Dönmeyeceğinden emin olabilir."

"Annemiz Soteira'ya kadar koğuştan dışarı adım atmayacak. bunu yapmak için uygun durumda olduğunu bildirir. Korkmayın. Onu kaybetmeyeceğimizden emin olacağım. Git Cassia'yı getir ve çemberde bize katıl. Göreceksin."

Lio'nun görevi tamamlanmıştı. Bu, Dexion'un beklediği anlamına geliyordu.

Tam banktan kalkmak üzereydi ki, kadın elini onun elinin üzerine koyarak onu durdurdu. "Lio. Sana minnettarım."

"Bu paha biçilemez bir hediye, Prensesim."

Kalp selamı vermesine izin vermek için elini bırakmadı. "Ayrıca bilmelisin ki Kia'yla aranızdaki ilişkiyi her zaman bir iltifat olarak kabul etmişimdir. büyü deneyinizin nesnesi olarak benim parşömenlerimden birini seçtiniz. Metni daha hızlı kopyalamak için büyü kullanmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordun. bilginin yayılmasını teşvik edebilir. Hukuki yazılarımın ilk tercihiniz olmasının benim için ne anlama geldiğini bir düşünün."

Bakışları eğlenceyle parıladı. Şaşkınlık Lio'yu bir an susturdu, sonra güldü. "Tabii ki sizin yazılarınızdan biriydi. Topraklarımızın kanunu. Değer verdiğimiz her şey."

Gülümseyerek onu serbest bıraktı.

Ayağa kalktı, ona kalp selamı verme isteğini bastıramadı. "Parşömeninizi mahvettiğimiz için hâlâ üzgünüm."

"Metni sihirli bir şekilde yazıya dökmenin hala bir yolunu bulamadığımız için üzgünüm. Cesur deneyler sıklıkla yıkımla sonuçlanıyor, ancak kalbiniz her zaman doğru yerde oldu."

"Bu gece seninle Zirve konusunu açmayı planlamıyordum, Kona Teyze."

"İyi iş çıkardın," dedi tekrar. "Ioustin'in durumu sadece Ayrılış'ı çağırma kararlılığımı güçlendirecek, ama bu gece başkalarının iyiliğini siyasi amaçlarınızın önüne koydunuz, işte tam da bu yüzden siyasette olmanızdan memnunum."

"Politikaya atılmamın sizin onayınızı izlenimine kapılmışım."

"Siyasi bir tartışmanın karşı tarafındayken sizi daha az sevdiğimi düşünüyorsanız, Orthros'un tarihindeki birkaç çalkantıyı daha yaşamanız gerekir. Hesperinlerin aynı fikirde olmama özgürlüğünü koruyan yasaları ben belirledim. Ritüel annemle birbirimizi daha az sevdiğimizi mi düşünüyorsun, çünkü o senin Zirve fikrini gerçeğe dönüştüren karar verici oyu verdi?"

"Elbette hayır, Kona Teyze. Size ve Cassandra'ya defalarca minnettarım."

"Şimdi yapacak işlerimiz var. Çemberde görüşürüz."

Lio bir süre daha tereddüt etti. "Kona Teyze, eğer sorabilirsem, Zirve konusunda neden Cassandra ile aynı fikirde değilsiniz?"

"O ne yaptığını biliyor. Ben de öyle. Orthros'un, halkımızın geleceği ne şekilde olursa olsun, ikimize de ihtiyacı var. düşeni yapmaya devam edin."

Bu görevden alma, bu kutsama ile Lio seradan dışarı çıktı.

Yeni Konuk Evi'ne geri döndü ve gizliliğini bir kez daha artırdı. Mak ve Lyros şu anda avluda değillerdi ama büyücüyü sorgulamak için Lyta Teyze'yi geçmesi .

Lio'nun etrafında yarattığı gölgelerin içinden, hazır tuttukları Hesperine koruma büyüyle kuşanmış olan Trial kardeşleri belirdi. Konuk evine giden yolu kapattılar.

"Biz diplomat değiliz," dedi Lyros. "Sizi planınızdan vazgeçirmeye çalışmayacağız."

"Sizi yolunuzda durduracağız," diye söz verdi Mak. "Zarafet Dansı değil de koğuşları kullanacağımız için memnun ol. Burnunun tekrar kırılmasını hak ediyorsun. Rudhira'nın bir zihin şifacısına ihtiyacı var ama sen sadece aptallık ediyorsun."

"Seni o gönderdi."

"Aslında," diye düzeltti Lyros, "Cassia'dan önce çembere gitmekle ilgili o saçmalığa bizi inandırmaya çalıştıktan sonra seni takip ettik. Dava kardeşimizi ve prensimizi gözetlemek için gizli saldırı eğitimine ihtiyacımız olacağını hiç düşünmemiştim."

"Kan Kırmızısı Prens'i bir şeyden vazgeçirdin!" Mak böbürlendi. "Çağlar boyu sürececek bir başarı. Kendi tavsiyene uyacak kadar zeki olmaman çok kötü."

"Pekâlâ," dedi Lio. "Ona yaptığım teklifin aynısını sana da yapacağım. Yapar mıydın

Chrysanthos'u kırmama yardım etmek ister misin? Yardımına ihtiyacım olduğunu inkar edemem. Bu kolay olmayacak. Ama bana başka bir seçeneğimiz olduğunu söyleyemezsin."

"Sana bunu söylemeyeceğiz," dedi Lyros. "Mak ve benim senin için başka bir seçeneğimiz ."

"Lio."

Cassia'nın sesiyle Deneme kardeşlerinden uzaklaştı. Cassia onun arkasında durmuş, ay ışığı ve yeşilliklerin arasından çıkmış bir tanrıça gibi görünüyordu.

"Cassia sana söyleyecek," diye açıkladı Mak. "Sen Rudhira'ya çembere kadar eşlik ederken, biz de takviye kuvvet çağırdık."

Ellerini Lio'ya uzattı. "Bundan daha iyisini yapabiliriz."

"Gerçekten yapabileceğimizi düşünüyor musun?" Lio sordu.

"Fikirlerim tükendi," dedi. "Ama buradan gidersen ve birlikte denersek, belki de uğruna çalıştığın her şeyi bir kenara atmandan daha iyi bir fikir bulabiliriz."

Ellerini tuttu ve onu kendine çekti. "Alkaios ve Nephalea için çok üzgünüm."

"Ben de öyle."

"Seni güvende tuttukları için onlara borcumu böyle ödüyorum. Nephalea'yı esir alanlarla elçilik oynayarak, o ve Alkaios ziyan olurken."

"Aithourian Çemberi'nin kilit büyücülerinden birini Orthros'a yönelik diplomatik misyon, tüm Hesperinelerimize daha fazla misilleme getirecektir. Barış yolunuzdan vazgeçmeyin, Sayın Diplomat."

"Hiçbir şey başaramadı."

"Bu gece Ritüel babanın hayatını kurtardın. Bu bir şey değil mi?"

"Cassia'nı dinle," dedi Lyros. "Ve ona sımsıkı tutun." "O seni yola getirecektir," diye kabul etti Mak.

Bununla birlikte, Trial kardeşleri onu ve Cassia'yı gölgelerine ve bahçeye sarılmış bir şekilde yalnız bıraktı.

"Çembere gel," dedi Cassia. "Sonra eve gel ve Zoe'ye bir hikâye anlat. O zaman benimle yatağa gel. Çünkü Lio, bu gece bana sarılmana ihtiyacım var."

Cassia'yı yanına Lio, büyücüye açılan kapıya doğru döndü ve arkasına bakmadı.

SAVAŞ ESİRLERİ



SONUNDA LIO, Kraliçe'nin Terası'ndaki çembere, Majesteleriyle el ele KATILDI.

"Ah, işte buradalar." Annassa Alea Kraliçelerin bankında tek başına oturuyordu.

Annassa Soteira ve Konstantina yoktu. Şu anda bile Konstantina, Ioustin'in durumu hakkında Annassa Soteira'yı özel olarak bilgilendiriyor olmalı.

Kassandra Kraliçe'nin kürsüsünün yanındaki sandalyede oturuyordu. Onun sağında, 'in simgesi olan Ioustin duruyordu. Basir ve Kumeta onun yanındaydı ve elçilik servisini temsil ediyorlardı. Annassa'nın solunda dört kişi bekliyordu Lio'nun şahsen tanımadığı Hesperinler, daha önce İlk Kan Çemberi'nde gördüğü tüm soy başkanlarıydı. Yanlarında Argyros Amca ve Lio'nun babası da vardı.

Elbette bir zamanda Argyros Amca'yı çağıracaklardı. Rehine durumuyla ilgilenmek için Lio'dan çok daha nitelikliydi.

Cassia kalp verdi. "Geç geldiğimiz için herkesin affına sığınıyorum. Bu gece elçilikten kaçmakta zorlandım ve Lio'yu konuk evinin dışında beklettim."

Lio peçesini sabit tuttu ve orada toplanan herkesin Cassia'nın mazeretini fazla düşünmeden kabul edeceğini umdu.

Annassa Alea, Lio ve Cassia'ya başıyla selam verdi. "Sizin de orada yapmanız gereken önemli işler vardı."

Kraliçe Alea, üzerinde çok düşünmeden hiçbir şeyi kabul etmezdi. Lio da ona kalp selamını verdi. "Teşekkür , Annassa."

"Bu gece çocuklarımız adına yaptıklarınız için teşekkür ederiz."

Dinleyen diğerleri, onun İlk Kan Çemberi'nde Dexion'la yüzleştğinde kendi halkı için yaptıklarından bahsettiğini düşünecekti. Lio onun Ioustin için yaptıklarını kastettiğini biliyordu, çünkü Grace Union sayesinde Annassa Soteira'nın Konstantina ile yaptığı görüşmeyi şimdi bile biliyordu.

Annassa Alea'nın minnettarlığını bir ışık, bir kalkan gibi kendisine topladı. Bir Sığınak koruması.

"Cassia," diye sordu Kraliçe Alea, "yarıda kesilen görüşmelerin ardından konuklarımız Dexion'un komplosuna nasıl tepki verdi?"

"Korkuyorlar," yanıtladı Cassia, "Cordium'un gücüne karşı koyamayacak kadar korkuyorlar, tek bir adam bile olsa ve onlara salladığı tek büyülü ateş Akron'dan bir parşömen olsa bile."

Annassa Alea'nın asırlık hüznü Birlik'in içine işledi. "On altı yüzyılda ne kadar çok şey değişti ama yine de ne kadar az şey. Geriye kalan gerçeklerden biri de bu: Hespera her zaman Kyria'nın çocuklarını Anthros'un gazabından kurtarmıştır. Tenebran elçiliğini de Anthros'un gazabından kurtarabilir miyiz? Dexion."

Lio ve Cassia, "Evet Annassa," diye onayladılar.

Lio'nun babası yanına yaklaştı ve kolunu sıktı. "Bu gece İlk Kan Çemberi'nden o kadar çabuk ayrılmak zorunda kaldın ki, durumu idare ediş tarzınla ne kadar gurur duyduğumuzu sana söylemeye fırsat bulamadık."

Lio da karşılığında babasının kolunu kavradı.

"Nasılsın Cassia?" Babası ona sordu.

Cassia babasının yanında henüz rahat edememişti ama gülümsemeyi başardı. "Kızgın. Bu yüzden rehineler için çok faydalı olacağım, çünkü öfke üretkendir."

"Tam benim gönlüme göre bir kadın," diye yanıtladı babası.

Kraliçelerin kürsüsünün arkasındaki cam kapılar açıldı ve Kraliçe Soteira ile Konstantina Annassa Evi'nden çıktı. Kraliçe Soteira Kraliçe Alea'ya katılırken, Konstantina da Ioustin'in yanına gitti. Elini kardeşinin koluna koydu. Kardeşi ona döndü.

Annassa Soteira hitap etti. "Bu gece çok şey tehlikede. Savaş ya da barış. Zafer ya da teslimiyet. Orthros ve Cordium arasındaki güç dengesi. Ancak bu gece burada toplanmamızın *nedeni* bunların hiçbirisi değil. Halkımız için buradayız."

Annassa Alea elini Annassa Soteira'nın elinin içine kaydırды. "Oğlum, bize uğruna burada olduğumuz Hesperines errant'ları anlat. Bu andan itibaren attığımız her adımda onların isimlerini, yüzlerini ve sevdiklerini kalbimizde tutalım. ileri."

Ioustin başını eğdi ve Lio'nun tanımadığı dört isim okudu. "Bu Hesperine'lerin hepsi son aylarda yurt dışında kayboldu.

ve Tarikat'ın gözetiminde oldukları varsayılıyor. Soylarını bu doğrultuda bilgilendirdim."

Annassa Alea sol taraftaki Hesperinlere döndü. "Bu gece burada olduğunuz için hepinize teşekkür ederim. Bu krizden etkilenen her ailenin ilk kanının kararlarımıza taraf olması en doğrusudur."

Tanıdık olmayan dört Hesperin'den biri elini kalbinin üzerine koyarak eğildi. "Birinci Prens bana büyük torunumun yurtdışında kaybolduğunu haber verdiğinden beri ailemizin yapabildiği tek şey umut etmek ve dua etmektir - ve evdeki Görev'e mümkün olan her türlü desteği sunmaktır. Hiçbir şey bilmemenin, Tarikat'ın gözetiminde olduğunu bilmekten daha iyi olduğunu söylemeyeceğim. En azından şimdi hareket et."

"Diğer üç rehine kim?" diye sordu sakallı ilk kan. "Acımızı paylaşan başka hangi soylar var?"

"Dexion'un da teyit ettiği gibi," diye yanıtladı Ioustin, "Alkaios'un Majesteleri Nephalea gözaltında. Bu da bizi altıncı rehinenin onların Yoldaş Iskhya."

"Orthros'ta aileleri yok," diye konuştu Cassia, "benden başka."

Diğer rehinelerin aileleri Cassia'nın etrafını birlik içinde sardı. Onların sempati ve desteğini hissedemese de, aurası güçlendiği için bunu onların ifadelerinde kesinlikle görebiliyordu.

Lio'nun babası Ioustin'e baktı. "Cevaplanmamış sorularda gerçekten de rahatlık yok. Söyle bize, yedinci rehinenin Nike olma ihtimali nedir?"

Ioustin bir elini yüzünde gezdirdi. "Bir süre için Kalos bana onun izinin kaybolduğunu değil, saklandığını gösterdiğini söyledi. Ama ben ondan Nephalea'yı aramasını istemeden önce bile takip edebileceği işaretler tükenmeye başlamıştı. Nike'in özgür mü yoksa Tarikat'ın gözetiminde mi olduğunu kesin olarak söyleyemem. Şunu söyleyebilirim ki Kalos Nephalea'yı bulursa tüm rehineleri de bulacaktır."

Argyros Amca sessiz kaldı. Ioustin'in bakışlarıyla karşılaşmadı.

Ne de buraya diplomat olarak gelmemişti. Krizden etkilenen bir ailenin ilk kanı için buradaydı. Kızlarından biri neredeyse kesinlikle rehineydi. Emirler ödeme olarak diğer kızını, Grace-oğlunu, kendi Grace'ini ve kendisini talep etmişti.

Lio'nun babası buradaydı çünkü Tarikat ödeme olarak Lio'yu talep etmişti. Bu gece burada, Orthros'un tüm diplomatik servisini temsilen Lio. Ama yalnız değildi. Sanki aklından neler geçtiğini hissetmiş gibi,

Cassia onun elini sıktı ve bir ölümlü bile onların Lütuf Birliği'ni hissettiğini düşünmek, terasta, çaresizliklerinin ortasında yüzüne neredeyse bir gülümseme getirdi.

Annassa Soteira konuştu. "Birinci kanlar, kayıp aileniz için korkmayın. Büyükelçiler, kendiniz için korkmayın. Hespera halkımızı güç bakımından zenginleştirdi ve biz bu güçten daha yeni yararlanmaya başladık. Yapacağımız şey şu." Lio ve Cassia'ya döndü. "Bu soruna diplomatik bir çözüm aramıyoruz. Rehine krizi. Rehinelerin serbest bırakılması için müzakere etmek ideal olurdu, ancak bu fırsat bizim için mevcut değil. Dexion diploması girişimlerimizi daha büyük zararlar vermek için bir tuzağa dönüştüreceğini açıkça ortaya koydu."

"Cordium pazarlık yapmaz," dedi Kraliçe Alea. "Bunu ilk elden biliyorum."

"Annassa," dedi Konstantina, "izin verirseniz?"

Kraliçe Alea başını sallarken Kraliçe Soteira, "Elbette kızım," diye cevap verdi.

İkinci Prenses ellerini açarak etrafına bir göz attı

Herkesi kapsayacak bir teras. "Aithourian Çemberi'nin Dexion'unun aramızda olduğu bu yürek parçalayıcı zamanda, herkesi özellikle mahkumlara yönelik muamele konusunda yasalarımızın bilgeliğinden yararlanmaya davet ediyorum."

Bakışları bir an daha Ioustin'in üzerinde durdu. Sonra Lio'ya.

Kupa ve dikenler. Düşüncelerini o kadar yakından gizlemişti ki. Dexion'a ne yapmaya niyetlendiğini biliyor olabilir miydi?

"Bir insanın yaptıkları ne kadar kötü olursa olsun," diye öğüt verdi

Konstantina onlara, "ister düşmüş yaşlı bir ilk kan olsun, ister küstah bir savaş büyücüsü, Hespera'nın ilkelerine uygun olarak, tüm yaratıkların hak ettiği şefkat ve haysiyetle muamele görmelidir. Gücümüz altında olduğu sürece, temel ihtiyaçları karşılanacak; herhangi bir zarara ya da tehlikeye katlanmak zorunda bırakılmayacaktır.

Beden veya zihin acısı; ve kendisine veya başkalarına derhal zarar gelmesini önlemek için daha fazla eylem gerekmedikçe, hapsedilmesi İradesinin engellenebileceği en büyük ölçüdür."

Apollon içini çekti. "Bazılarımıza hatırlatılması gerekebilir."

"Hespera bize vahşi kalpler verdi," yanıtladı Konstantina, "tıpkı onlara rehberlik edecek ilkeler verdiği gibi."

"Bu ilkelerin hatırına," dedi Annassa Alea, "Soteira ve ben diplomatlarımızın Gündönümü Zirvesi'nin gidişatını sürdürmelerini diliyoruz."

"Elbette Annassa," diye cevap verdi Lio ve Cassia.

"Çabalarınızı müzakerelerin asıl amacına yoğunlaştırmalısınız: Orthros ve Tenebra arasında barış. Bu bir Zirve değil

Orthros ve Cordium arasında. Dexion'un yapmasına izin vermeyeceğiz. Halkımızın Tenebra ile olan ateşkesinin yenilenmesi için çalışmaya devam edin."

Lio kalpten bir selam verdi. "Evet, Annassa."

Hayal kırıklığını dile getirmedi ama Kraliçe Soteira ona hitap etti. "Yemini yeniden canlandırmaya çalışarak rehinelere yardım ettiğinizden asla şüphe duymayın. Diplomatlarımız Cordium'un ilerleyişini durduran ve halkımızı eve getirmek için ihtiyacımız olan zamanı bize veren açık eldir."

Lio bunu biliyordu ama Kraliçelerinden biri ona hatırlattığında bunun doğruluğunu hissetti. "Çabalarımızı iki katına çıkaracağız."

"Resmi müzakereler artık askıya alınmıştır. Bunu büyük bir sahnede başılamayacak işleri yapmak için bir fırsat olarak değerlendirin. Ardından, Kış Gündönümü başladığında, panayırda, oyunlarda ve konuklarımıza yönelik diğer gösterilerimizde yaptığınız gibi, etkinlikleri kendi yararınıza kullanın."

", " diye söz verdi Cassia.

"Çok iyi," dedi Kraliçe Alea. "Dikkatli bir değerlendirmeden sonra Soteira ve ben, bu kriz zamanında bile Kış Gündönümü kutlamalarının planlandığı gibi yapılmasının en iyisi olduğuna karar verdik. Durum göz önüne alındığında Dikenler Nöbeti uygun ve bu beş geceyi rehinerler için dua etmek ve desteğimizi sunmak için bir fırsat olarak değerlendirmeliyiz. Bunu takip edecek olan Gül gelince, bunun bir kutlama zamanı olmadığı doğrudur. Ancak, Bu beş gece aynı zamanda önemli diplomatik etkinliklerdir ve Tenebralılarla ilişkilerimize daha fazla zarar verme riskini göze alamayız. Bu eğlencelerin de en az Nöbetler kadar rehinerlerimize adanmış olduğu bilinsin. Bu olayları barış davasını ilerletmek için kullan, bizim Hesperine'lerimizin hatırı için."

Kraliçe Soteira Ioustin'e baktı. "Biz de rehine krizinde Hücum'un çözümünü aramıyoruz."

Yüz ifadesi şaşkınlığını ele veriyordu. "Annassa mı?"

"Büyücülerin rehinerleri nerede tuttuğunu öğrenene kadar, Hücum'un harekete geçmesi akıllıca olmaz."

Ioustin'in gözlerinde bir öfke vardı. "Büyücülerin Hesperine tutsaklarını götürdüğü tek bir yer var. Biz konuşurken, rehinerler Akron Sunağı'ndan bir adım ötede, engizisyoncuların hapisanesinde bulunuyorlardır."

"Cordium'a bir sefer düzenlemek için gerekeni yaptınız, ancak son çare olarak bu yola başvuramayız."

"Bamaayo," diye başladı.

Kadın başını salladı.

"Bunun bir tuzak olabileceğini göz önünde bulundurdum," dedi, "ama Cordium'a at sürmem tam da Aithourian Çemberi'nin istediği şey bile, yine de bunu yapmalıyım. Şimdi gitmeliyim ve onları bulup özgürleştirene kadar geri dönmemeliyim."

Kassandra gülümsedi. "Kan Emiciler, Corona'da idam edilecek sapkınları şimdiye kadar başarıyla kurtaran tek kişilerdir. En büyük eyleminizi tekrarlayabilirsiniz."

Ioustin Ritüel annelerinin, kahinlerinin gözlerinin içine baktı. Lio onun şimdi fikrini söyleyip söylemediğini ya da Ioustin'e gecenin ikinci kehanetini verip vermediğini merak etti.

"Ama bu gece değil," dedi Annassa Alea. "Elçiler, size güveniyoruz."

Basir ve Kumeta kalp selamını verdiler.

"Rehinelerin nerede bulun," dedi Kraliçe Soteira onlara. "O zaman kurtarıcıları nereye göndereceğimizi bileceğiz."

"Evet, Annassa," diye yanıtladı Kumeta. "Elçilerimiz en büyük hız ve ihtiyatla ve en az tehlikeyle hareket edecekler."

Ioustin annelerine bir adım daha yaklaştı. "Elçiler ve Muhafızlar aramaya başlarsa rehineleri yarı zamanda bulabiliriz. Kalos şimdiden Nephalea'yı arama konusunda ilerleme kaydetti."

Annassa Soteira, "Kalos'u onun izinde bırakın," diye kabul etti, "ama halkınızın geri kalanı mevcut çabalarına devam etmeli."

Annassa Alea'nın ses tonu acıldı. "Hala Hesperinler var Son Çağrımıza kulak asmayan rehinelerin yanı sıra. Ücret onlara ulaşmalı ve çok geç olmadan onları geri dönmeye ikna etmelidir."

Bir Kraliçe tarafından söylenen bu emir Lio'yu dehşete düşürdü. Konstantina'dan annelerine baktı. Ayrılış'a her zamankinden daha mı yakındılar?

Annassa Soteira sözlerine şöyle devam etti: "Elçiler rehinelerin yerini tespit ettikten sonra, Hücum onları büyücülerin gözetiminden kurtarabilir. Bu girişim en ince ayrıntısına kadar kusursuzca planlanmalıdır. İşte bu nedenle, kurtarma çalışmalarını annen ve benimle görüşmek üzere Orthros'ta kalmana ihtiyacımız var, oğlum."

Ioustin'in duruşunda biraz gerginlik vardı. "Elbette, *Bamaayo*. Bu çember sona erer ermez, eğer isterseniz, Hücum'un araştırmasına liderlik etmek üzere sahaya dönmeden önce her bir noktayı onayınıza sunacağım."

Kraliçe Alea öne doğru eğildi. "Sizin Saha Ustalarınız Hesperine'lerimizin en deneyimli, güçlü ve güvenilir olanları değil mi?"

"Elbette anne." Sözlerinin sonunda dile getirilmemiş bir itiraz vardı. "Aramaya öncülük edebilirler."

Annassa Soteira, "Burada olmanız gerekiyor," dedi.

Annassa Alea başını salladı. "Elçiler cevaplarla dönene kadar. Oraya gittiğinizde karşılaşabileceğiniz herhangi bir şey için plan yapmak en az o kadar zaman alacaktır. rehineleri kurtarın."

Kraliçeler bu birkaç makul sözle Ioustin'in hayatının ve mahremiyetinin korunmasını sağladılar. Kimse bir zamanda onu neden yanlarında istediklerini sorgulamayacaktı. Bu gece ölüme bu kadar kimsenin bilmesine gerek yoktu. Orthros, kendisinin ve Kraliçeler'in

Lio'nun hiç şüphesi yoktu ki Annassa Soteira ve Konstantina'yı zihin şifacılarıyla geçirdiği zamanı koordine ederken bulacaktı.

Kraliçeler konuşmuştu ve Ioustin, koğuşun arkasına bağlanmış olmaktan duyduğu ıstırap ne olursa olsun, daha fazla bir şey söyleyemezdi. Terasta sessizlik hüküm sürüyordu.

Lio, Cassia sınırın diğer tarafındayken Orthros'ta kapana kısılmış bir şekilde yarım yıl geçiren Ritüel babasının neler hissettiğini tahmin edebiliyordu.

Lio'nun önündeki tüm yollar kapandığında, yeni bir yol açmaya çalışmıştı. Zirve'yi denemişti.

Şimdi o yol hepsinin altında parçalanıyordu.

HESPERA'NIN GÜLÜNÜN DİKENLERİ

Acı çekenlere merhamet göster,

kaybolanlara teselli ver,

Her bir kişinin İradesinin kutsallığını koruyun,

herkesle Birlik içinde yaşamak için çaba

gösterin,

herhangi birine Hediye sunun.

OceanofPDF.com

VIGIL OF
MERHAMET



Kış Gündönümüne 5 Gece Kala

OceanofPDF.com

ALKAIOS'UN HIZLI



Alkaios'un Sığınak cüppesinde KAN LEKESİ YOKTU ama güçlü temizlik büyülerinin kokusu Cassia'ya aklıktan ölmek üzere olan Hesperine'in bu gece HİÇBİR şey yiyemediğini söylüyordu.

"Şimdi burada olduğum için çok mutluyum," dedi Lio'ya. "Tüm bu olaylar Alkaios ve beni bu gece bir araya getirmek için gerçekleşti, böylece onun yanında Merhamet Nöbeti tutabilirim."

Sandalyesini onunkine dayayan Lio, Solia'nın ölüm yıldönümünde yıkık sarayın bahçesinde nöbet sırasında olduğu gibi ona sarıldı. "Alkaios'a büyük bir onur veriyorsun. Hiçbir Hesperine kaçını, kurtardığı birinin yaptıklarına tanıklık etmesinden daha fazlasını isteyemez."

"Keşke minnettarlığım onu besleyebilseydi." Cassia Alkaios'un elinin arkasını okşadı. Solia'nın kolyesinden görebildiği tek şey yumruğundan çıkan yırtık pırtık kurdeleydi.

"Benim iyi niyetim de onu beslemeyecek."

Cassia Lio'ya döndü. "Bu senin hatan değil. Gündönümü Zirvesi en iyi umudumuzdu."

"Evet. Öyleydi."

"Bu hafta Kraliçelere verdiğimiz Zirve'yi kurtarma sözünü tutmak için elimizden gelen her şeyi yaptık. Denemeye devam edeceğiz."

"Elinden gelen her şeyi yaptın. Ben Kış Gündönümü etkinlikleri için düzenlemeler yaparken, sen her ay saatini konuk evlerinde fikirleri değiştirmeye çalışarak geçirdin." Lio yüzünü ovuşturdu. "Alkaios burada yatarken, elçiliğin bile katılma ihtimali olmayan bir konuk ziyafeti için mutfak ustalarıyla o kadar çok zaman harcadım ki."

"Elçilikte şimdilik yalnız çalışmama izin vermek iyi bir plandı. Eğer bu kadar korkak olmasalardı, uyguladığım ikna yöntemleri onları masanızdan bir şeyler koparmak için yalvartırdı. Bunun yerine kadehlerinde kara kara düşünüyor ve Orthros'tan kaçmak için dua ediyorlar."

Kendini Ekinoks Zirvesi'ne geri dönmüş, Callen'ın başucundaki sandalyede çaresizce otururken, bir savaş büyücüsünün tehdidi herkesin başının üzerinde asılı dururken hissetti. Ancak bu sefer düşmana karşı kullanabileceği sırları kalmamıştı. Onun ve kendilerinin sırlarının hepsi masadaydı. Ortaya çıkarılacak bir tuzak yoktu, tuzağın içindeydiler.

Lio başını salladı. "Chrysanthos'un bizi köşeye sıkıştırması yolu ne kadar da temizlemişim."

"Bağışlayın beni. Durumumuzdan yakınmamalıyım. Bu sadece yaralarınıza tuz basar."

"Ve seninki. Kendini suçlamanın kimseye faydası olacağını düşünüyor musun?" "Hayır," diye fark etti. "Hayır, öyle değil. Bu sadece kendini suçlamana neden olur. daha da fazla."

Bir an sessiz kaldı. "Suçluluk duygusu da onu beslemez, değil mi?"

"Haklısın." Alkaïos'u serbest bıraktı ve Lio'nun ellerini tuttu. "Sen ve ben Zirve'de elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz. Elçilere güvenmeliyiz ki Nephalea ve diğerleri."

Lio başını Cassia'nın omzuna yasladı ve yüzünü onun boynuna doğru çevirdi. "Hesperinlerin nadir bir münzevi dürtüye kapıldıkları yılın tek gecesi için ne güzel bir zaman. Merhamet Nöbeti sırasında ziyafet çekmek yanlış olurdu. Ama keşke bu gece kederimi senin içinde boğabilseydim."

Onun başını okşadı. "Sana olan minnettarlığım orucun boyunca seni ayakta tutsun."

"Minnettarlık hepimizin içindeki bir şeyi besler."

"Ne olursa olsun Gündönümü Zirvesi'nden asla pişmanlık duymayacağım. Yanlış karar verdiğine bir an bile inanmayacağım. Çünkü farklı bir şey yapmış olsaydın, şu anda burada, Orthros'ta olmazdım."

Lio Alkaïos'a bir bakış attı. "Sen gelmeseydin kaybolurdum."

Lio'nun gözlerinde kendi çaresizliğini gördü. Birlikte içinde boğuluyorlardı. Onu Chrysanthos'un kapısından uzaklaştıran inançlarını tekrarladı. "Birlikte daha iyi savaşabiliriz. Eğer bir araya gelip denemeseydik her şey çok daha kötü olurdu."

Avuçlarını öpmek için başını eğdi. "Haklısın. Birlikte yaptıklarımızdan pişmanlık . Tanrıça da biliyor ki seninle birlikte olduğum için pişman değilim."

Cassia aniden yalnız olmadıklarını fark etti. Başını kaldırdı ve Lio da başını kaldırdı. Sessiz adımlarla yürüyen Trial kardeşleri yatağın etrafını sarmak için odaya girmişlerdi.

"Bu Merhamet Nöbeti'nde," dedi Mak, "Alkaios'u ve kız kardeşini onurlandırmaya geldik."

Cassia ondan Lyros'a, Xandra'dan Kia'ya ve Nodora'ya baktı. "Hepinize teşekkür ederim. Burada olmanıza çok sevindim. Ama... umarım hâlâ Nike'ın anıtına gitmeyi planlıyorsunuzdur?"

"Kısa bir süre içinde." Mak elini Cassia'nın omzuna koydu. "Alkaios'un yanından ayrılmak istemiyorsan sorun değil."

"Kız kardeşinizi de onurlandırmak benim için çok önemli ama..."

"Nike'ın anıtında birçoğumuz saygı duruşunda bulunacağız," diyerek Mak ona güvence verdi. "Gerçi Alkaios'un burada yanında nöbet tutacak bir ailesi yok."

Kapı aralığından Komnena'nın sesi geldi: "Evet öyle," dedi.

Cassia, Alkaios'un odasının girişinde Lio'nun anne ve babasını görmek için .

Komnena yatağın yanına geldi ve elini Alkaios'un nemli alnına koydu.

"Orthros'ta akrabası olmadığına göre, onun yerini memnuniyetle dolduracağız."

Apollon başını salladı. "Bu tür meseleleri düşünebilecek kadar güçlendiğinde, kendimizi onun Ayin ebeveynleri olarak sunacağız."

"Bundan daha uygun bir şey düşünemiyorum," dedi Lio. "Alkaios'un Ritüel ailemize katılmasını dört gözle bekliyorum."

"Cassia'yı kurtardığı için," dedi Komnena, "Alkaios her zaman koşulsuz desteğimize sahip olacak."

Cassia tekrar Alkaios'un elini tuttu. "Söyleyecek söz bulamıyorum. Alkaios daha azını hak etmiyor. Ama benim adıma bu kadar çok şey yaptığınız için..."

Komnena yatağın diğer tarafına oturdu. "Senin bağın Minnettarlık bizindir Cassia. Onun için tuttuğun nöbeti paylaşacağım. Zoe, Bosko ve Thenie ile birlikte Argyros Evi'nde kalıyor. Lyta ve Argyros bu gece yavruların üzerine titreme ihtiyacı ."

"Kan Argyros'un evde birlikte biraz zamana ihtiyacı var." Apollon'un gülümsemesi şefkat dolu bir gülümseme değildi. "Ben sırayla büyücülerini koruyacağım, böylece Stand'ın hiçbir üyesinin konuk evlerinde bulunmasına gerek kalmayacak. Benim varlığım aynı zamanda Hücum'u oradaki nöbetinden kurtarmak için de yeterli olacaktır, böylece onun yerine sınırda devriye gezebilirler."

Mak'ın yüzü aydınlandı. "Teşekkür ederim amca. Herkesin Vigil'e zaman ayırabilmesi için vardiyalarımızı ayarlamakta zorlanıyorduk."

"Mak ve diğerlerine Nike'nin heykelinde katılmak istersen," diye Cassia'ya güvence verdi Komnena, "Alkaios'un bir an bile yalnız kalmayacağını bil."

Tıpkı Lio'nun dediği gibi, minnettarlık bir tür beslenmeydi. Cassia fincanının dolup taşığını fark etti.

Ayağa kalktı ve Mak'a döndü. "Hazır olduğunuzda, beni kız kardeşinizle tanıştırsanız onur duyarım."

OceanofPDF.com

ZAFER NOKTASI



Kayalıkların ÜZERİNDEKİ GÖKYÜZÜ o kadar berraktı ki Cassia'nın yukarıya bakması canını acıtiyordu. Gökyüzü

auroralar Aydınlık Ay'ın altında ışıltılı parlıyordu ve Hesperinlerin adaşı olan yıldızlar Kanlı Ay'ın ağaran hilalinin etrafında keskin ve parlak bir şekilde parlıyordu. Bir kar fırtınası denizi huzursuz ve dalgalı bir hale getirmiş ve Komnena Evi'nin arazisini ikinci bir beyaz denizin altında bırakmıştı.

Eğer Lio onu yanına almasaydı, kar yığınları onu yutabilirdi. Genç Hesperinler karların üzerinde hafifçe yürüyorlardı.

Kar yağıyordu, ayakları kayalıklar boyunca uzanan ışıltılı beyaz patikayı neredeyse hiç rahatsız etmiyordu ve Cassia ipek terliklerinin altında kirecin yumuşak ezilmesinden başka bir şey hissetmiyordu.

derin ve yarı saydam bir gölge belirdi. Sanki geceden işlenmiş bir kalkan, orada duran karanlık heykelin önündeki uçurumun üzerine konmuş gibiydi. Taş ve büyü, denize doğru uzanan kayalık çıkıntının en ucunda ağırlıksız bir şekilde duruyordu.

Mak işaret etti. "İşte . Zafer Noktası."

Lyros'la el ele kaya mızrağına doğru ilerledi.

Heykelin arkasında durdular.

Uzun boylu, geniş omuzlu, siyah granitten bir kadın Stand kıyafetleri içinde uçurumu koruyordu, ayakları annesinin limandaki ayakları kadar sağlam basıyordu. Bir elini önüne uzattı, avuç denize doğru, sanki o gölge kalkanını çağırıyormuş gibi, sanki hepsini Orthros'un kapılarında durduracağını dünyaya ilan ediyormuş gibi.

Cassia bu saygılı sessizliği bozacak hiçbir şey söylemedi; bu sessizlik sadece aşağıdaki dalgaların çarpmasıyla bozuluyordu. Sanki sessiz bir anlaşma içindeymiş gibi, hepsi Mak'ın konuşup konuşmayacağına ve ne söyleyeceğine karar vermesine izin verdi.

"Kadı, Apollon Amca'nın mükemmel bir benzerlik yaptığını söylüyor. Nike'ın neye benzediğini bilmekten, ailem bana onunla ilgili hikâyeler anlatırken aklımda onun gerçek bir görüntüsünün olmasından memnunum." İçini çekti. "Bildiğim kadarıyla annem ve babam buraya hiç adım atmadılar ve Kadı da savaştan sonra bir daha geri dönmedi.

Apollon Amca'nın heykeli adadığı gece. Amcam portrenin bittiğini hissetmediğini söyleyince ben de yardım etmeyi teklif ettim. Bu koğuğu en sona bıraktım."

"Çok güzel," dedi Cassia. "Kız kardeşin için gerçek bir övgü."

Nike'ın yakında eve dönüp ağabeyinin kendisi için yaptıklarını göreceğinden emin olduğunu söylemek istedi. Ama bu sözleri söyleyecek özgüveni kendinde bulamadı ve Mak'ı inanmadığı basmakalıp sözlere boğmak istemedi.

Lyros Mak'ın elini çekti. "Bir süre onunla oturalım, olur mu?"

Mak başını salladı ve herkes onu büyüsünün sığınağına kadar takip etti. Koruyucusu, Hükümdarlar Kuşatması gecesı Cassia'yı koruyan büyü kadar güven vericiydi.

Ekinoks Zirvesi sırasında Solorum Kalesi'ndeki Hesperine elçiliğı. Büyüsü arkasındayken durdu ve ilk kez Nike ile yüzleşti.

Cassia donup kaldı ve gözlerini değışmeyen, unutulmaz Hesperine'e dikti.

Büyü ışığıyla canlı renklerde ortaya çıkmak yerine siyah granitten yontulmuş olsa da, güzel oval yüzünü, gururlu kaşlarını ve dolgun dudaklarını karıştırmak mümkün değildi. O zamanlar bir başlık ve cübbe giymişti. Ama burada tamamen ortaya çıkmıştı, uzun, kadim saçları arkasından akıyor, Stand kıyafeti güçlü bedeninin etrafında bir rüzgâr gibi dalgalanıyordu. Artık yüzünde gözyaşı yoktu, sadece cesur ve neşeli bir meydan okuma ifadesi vardı.

"Cassia, ne ?" Lio sordu. "Onu tanıyorum."

Nefes alışları ve şaşkınlık mırıltıları gecenin sessizliğini bozdu.

Cassia Mak'a döndü. O gece Nike'yaptığı gibi ona da elini uzattı ve yanağından süzülen gözyaşlarına dokundu. "Nike'la tanıştım ve sana söyleyebilirim ki o efsanede anlatıldığı gibi biri. Kız kardeşin benimkine Merhamet verdi. Nike beni o oktan kurtaran Hesperine errant'tır."

Mak başını salladı, sonra yüksek sesle güldü. "Bunca zaman tarlada kalarak ne yaptığını biliyordu. Her şeye değdi. Çünkü eve gelseydi seni kurtaramazdı."

Cassia birden kendini bir ayı sarılmasıyla sarmalanmış buldu. Mak karanfil gibi kokuyordu ve kendisini büyüğü kadar, kız kardeşinin o gece hissettiğı kadar güvende hissetmesini sağlıyordu.

"Bahsettiğı kardeşı Methu'ydu," dedi Cassia. "Şimdi onun acısını anlıyorum."

"Düşünüyorum da, kız kardeşim Alkaios ve Nephalea ile seyahat ediyordu."

"Nike Iskhyra," fark etti Cassia, "o olmalı, çünkü o gece üçüyle birlikte karşılaşmıştım."

"Nike, Rudhira'nın nerede olduğunu duymaması için başka bir isim almış olmalı." Mak'ın bir anlık neşesi sesini terk etti.

Cassia Mak'ı tuttu. Gerisini yüksek sesle söylemek istemedi, ancak hepsi bunu düşünüyor olmalıydı.

Mak geri çekildi, elini gözlerine bir kez sürdü ve sonra gözyaşları gitmişlerdi. "Lyros ve ben, Kalos, Basir ve Kumeta'ya haber verebilmeleri için bu yeni bilgiyi derhal Maslahatgüzar'a ve elçilik servisine bildireceğiz. Artık Nike'ın Nephalea ve diğer rehinelerle birlikte Aithourian Circle'ın gözetiminde olduğunu ve Iskhyra adını kullandığını kesin olarak biliyoruz.

Savaş büyücüleri, iki yaşlı birinci kanın varisi Blood Errant'lardan birine sahip olduklarının farkında değiller."

Lyros bir kez daha Grace'inin elini tuttu. Lio bir kolunu Cassia'nın omuzlarına koyup onu kendine çekerken, Deneme kardeşleri sessizce durdular.

Cassia bunu ilk söyleyen kişi olma görevini üstlendi. "Mak, çok özür dilerim."

"Olma. Bize on yıllardır sahip olduğumuz en değerli ipucunu verdin.

Bize verdiğin umudu kaybetmemeliyiz. Kalos ve elçiler artık Iskhyra ve Nike hakkında öğrendikleri her şeyi bir araya getirebilirler. Bu daha önce sahip olduklarının iki katı bilgi demek. Bu onları ona götürebilir ve diğer rehineler."

"Keşke yapabileceğim daha fazla şey olsaydı," dedi Cassia.

", " diye yanıtladı Mak. "Gidip Kadı'ya ve ailemize söyler misin? Kolay olmayacağını biliyorum ama bu senin için bir onur olmalı."

"Elbette söyleyeceğim. Nike ile aramızdaki minnettarlık bağı adına, ailene onun hayatımı kurtardığını söyleyeceğim."

"Teşekkür . Lyros ve ben bir an bile kaybetmeden Hücum'a ve elçilere haber vermeliyiz."

"Hadi gidelim." Lyros, Mak'ın elini sıktı. Birlikte gözden kayboldular.

Lio Cassia'yı kollarıyla sardı. "şeye değdi. Çünkü eve gelmeseydin onları kurtaramazdın."

Ama Nike, Nephalea ve kederli aileleri olan diğer beş Hesperin güvende değillerdi, henüz değil. Ta ki elçiler nerede olduklarını öğrenene ve Charge onları sağ salim sınırdan geçirene kadar.

Gerçek, Cassia'nın gözlerinin içine bakıyordu. Eğer Nike Orthros'ta kalsaydı, birçok hayat kaybedilmiş olacaktı.

Eğer Cassia Orthros'ta kalsaydı, kaç kişiyi kurtaramayacaktı?

OceanofPDF.com

SOLSTICE HEDİYESİ



BÜYÜK, YUMUŞAK kar TANELERİ Argyros Evi'nin terasında dönüyor, terk edilmiş kahve servisinin üzerine konuyordu. Parmaklıkların ötesindeki meyve bahçesi sessiz ve sakindi.

Bir kıkırdama Cassia'yı ürküttü. Aşağıya baktı. Tertemiz örtünün altından beyaz masa örtüsü, Zoe, Aurora ve Ay Işını yüzlerindeki kir lekeleriyle dışarı baktılar. Zoe başını kaldırıp Lio'ya baktı ve parmaklarını oynatarak kendini işaret etti.

Lio küçük kız kardeşine gülümsedi. Cassia onun büyüünün işe yaradığını hissetti ve sonra Zoe ortadan kayboldu.

"Duvak ve adım oyunu oynuyorlar," diye mırıldandı Lio. "Lyta Teyze o. Kimsenin şansı yok."

"Ağabeyinin sana yardım etmek için sihrini kullanması hile mi?" Cassia sordu.

"Oh, hayır. Spor salonunun aksine, çocuk oyunlarında her türlü büyüye izin verilir. İşin komik yanı, ve güçlendikçe daha da eğlenceli hale geliyorlar."

"Eğer amcan da oynuyorsa, ona verdiğim hediyein tekrar nakledilmesi gerekmeden önce onu bulabileceğimizden şüpheliyim."

Masanın altından Zoe'nin fısıltısı geldi: "Amcam Thenie'yle birlikte ağaçtaki bankta oturuyor." "Ona Gündönümü Hediyesini şu anda mı veriyorsun?"

"Evet," diye yanıtladı Lio. "Oyununuz bittiğinde neden ailenin geri kalanını ağaç bankına getirmiyorsunuz?"

"Pekala."

Lio hediyeği önlerinde havaya kaldırırken Cassia bir elini peçeli hediyeğin üzerinde tutarak ona yol gösterdi. Lio'nun tüm gücüyle bile taşıması çok ağır olurdu.

Bahçe işlerinden aldığı güçle. El ele terastan indiler ve meyve bahçesine girdiler.

Çok uzaklaşmamışlardı ki, Lyta'nın bir arabaya yaslandığını gördü. nar ağacı. Orthros'un Koruyucusu sırttı ve parmağını

dudakları, onun üstünü işaret ediyordu. Cassia narların arasına gizlenmiş kıvrıcık bir baş seçebiliyordu. Birden Lyta havalandı ve Bosko'nun omuzlarını yakaladı. Önce irkilmiş bir çığlık attı, sonra bir kahkaha attı ve ağaçtan yuvarlandı.

Bir gölge kozası düşüşünü engelledi ve koşarak yere çarptı. O Lyta onu yakalayıp kollarının arasına önce üç adım kadar ilerleyebilmişti. Cassia'yı şaşırtacak şekilde, adam kaçmak için mücadele etmedi. Sadece gülmeye devam etti ve Cassia'nın onu gereğinden uzun süre tutmasına izin verdi.

"Biri gitti!" Lyta bağırdı. "Biri gitti."

"Keçileri de sayarsan üç." Bosko ellerinin tozunu aldı. "Onları bulmana yardım edeceğim!"

"Sayıca az olabiliriz ama zafer kazanacağız. Bu masum seyircileri sorgulayalım. Belki bir şey görmüşlerdir." Lyta kollarını kavuşturdu ve Cassia ile Lio'ya doğru yürüdü.

"olsaydı bile," diye yanıtladı Lio, "bildiklerimizi açıklamamakla yükümlüyüz."

Cassia, "Bizler ağaç bankına giden hacılardan başka bir şey değiliz," dedi, "Gündönümü Hediyesi taşıyoruz."

Lyta Teyze'nin gülümsemesi dalgalandı. "Bu gece için nazik bir düşünce. Argyros bunu takdir edecektir."

"İkiniz için de bir hediyem var."

"Çok nazıksınız. Hemen geliyorum."

Bosko büyükannesinin kolunu çekiştirdi. "Bu . Sana Zoe'nin en sevdiği saklanma yerlerinden göstereceğim."

Döndü ve terasa doğru koşmaya başladı. Lyta, Lio ve Cassia'ya göz kırptıktan sonra torununu takip etti.

Lio ve Cassia meyve bahçesinin ortasına doğru ilerlediler; burada Argyros'un arazisindeki ilk ve en yaşlı ağaç olduğunu söylediği ayyıldız ağacını çevreleyen taş bir bank vardı. Kurucu ağacın mütevazı büyüklüğü yaşını yalanlıyordu. Pürüzsüz gövdesi ve bozulmamış meyveleri yeni yağmış kar kadar taze görünüyordu. Argyros, ağacın dalları arasında Thenie'yi kucağına alarak oturdu.

Thenie kimsenin bakışlarıyla karşılaşmazdı, ama işte buradaydı, sesler çıkarırken büyükbabasının gözlerinin içine bakıyordu. Büyükbabası onu pür dikkat ve keyifli bir gülümsemeyle dinliyor, arada bir başını sallıyordu. Cassia'nın aklına, çocuğu karşılıksız seven ve aynı zamanda kadim bir thelemancer olan birinin, Thenie'nin aklından geçenleri muhtemelen başka hiç kimsenin anlayamayacağı kadar iyi anlayabileceği geldi.

"Cassia, Lio." Argyros başını kaldırdı ve Thenie'yi kucağına yeniden oturttu. "Bu beklenmedik zevki neye borçluyum?"

Lio Cassia'nın omzuna cesaret verici bir dokunuş yaptı.

Boğazını temizledi. "Bunun sana Gündönümü Hediyesi vermek için iyi bir zaman olacağını düşündüm."

Argyros'un çoğu zaman okunamayan yüz ifadesi yumuşayarak şaşkınlığa dönüştü. "Ne kadar nazıksın Cassia."

Çok geçmeden Lyta ve Bosko da yaşlı yıldız ağacının altında onlara katıldı. Bosko'nun dikkati Thenie'ye yöneldi. Argyros onu kardeşine uzattı ve Bosko suratını asmadan, şüpheli bir şekilde teşekkür eder gibi başını salladı. Thenie'nin, Bosko'nun büyükbabalarıyla olan ilişkisindeki Ekinoks Yemini olduğu açıktı. Bir süre sonra Zoe, yanında Kadı ve Javed'le patikadan geldi ve onlar da ağaçtaki bankın etrafında toplandılar.

Cassia Lio'ya baktı. O da başını salladı ve hediye görünür hale geldi.

Argyros'un nefesi kesildi. Ayağa kalktı ve fidana bakmak için yaklaştı.

"Aferin Cassia," dedi Javed.

Thenie miyavladı ve , Bosko da onu beceriksiz bebek elleriyle yapraklara dokunabileceği bir yerde tuttu.

Zoe, Ay Işını ve Aurora'yı bankın üzerine zıplamalarından bir an önce kucakladı. "Amcanın bitkilerini yemek yok."

Lyta genç ağaca hayranlıkla bakmak için yaklaştı. "Bu nasıl bir bitki böyle?"

"Yani onu tanımadığınızı mı söylüyorsunuz?" Cassia sordu.

Argyros ellerini açtı. "Birlikte geçirdiğimiz onca yıl boyunca hiç canlı bir tane bile görmedi."

Lyta'nın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Bunun bir kahve ağacı olduğunu söylemek istemezsin herhalde."

Argyros gözlerini fidandan ayıramıyor gibiydi. "Orthros Boreou'nun ortasında, İmparatorlukla olan ticaretimiz mevsimsel olarak durmuşken, nasıl olup da sadece bir kahve ağacı temin etmekle kalmayıp, aynı zamanda bu en iyi örneği kapınızla benimkinin arasında canlı tutmayı başardığınızı "

"Bu senin kahve ağacın," dedi Cassia. "Saksı farklı çünkü iki kez daha büyük bir saksıya nakledilmesi gerekti."

Gözleri büyüdü. "Kahve bitkim mi? Bu gelişen şaheser, üzerinde çalışmanız için size emanet ettiğim zavallı yaratık olamaz."

"Benden tamir istedin. şekilde bırakamazdım."

"Gelecekteki girişimlerinize ışık tutacak bir şeyler keşfedebileceğinizi düşündüm." Argyros bir kahkaha attı. "Onu hayata döndürebileceğini hiç düşünmemiştim."

Cassia gülümsemesini gizleyemedi. "Sürpriz."

"Masanızdaki kahve ağacı bu mu?" Kadı sordu.

"Annenizin evimizdeki çirkin varlığına müsamaha gösterecek kadar cömert davrandığı kişi."

Lyta sıırıttı. "Her deneyin hakkında sana ne söyledim?" "Ve kaç başarımın sadece senin sayende mümkün olduğunu Destek mi, aşkım? Ama bu durumda, böyle bir zaferin kredisi tamamen Cassia'ya ait."

Argyros tekrar ona döndü. "Bunu nasıl başardın? Bana her şeyi anlatmalısın. Hayır, bekle, kütüphaneden yazı malzemeleri alacağım. Not almak istiyorum."

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Cassia. "Gerçekten çok basitti. Yine de Lio olmadan bunu yapamazdım."

Lio hemen, "Bu Cassia'nın fikriydi," dedi. "Yardımcı olmaktan mutluluk duydum." "Kahve ağacınız için, kaybettiğimiz gülleri canlandıran şeyi yapmamızı önerdim. Tenebra'da keşfedildi."

Argyros kaşlarını çatı. "Güllerin ve kahvenin biyolojisi ve bakım gereksinimleri tamamen farklı. Aynı teknikler nasıl işe yarayabilir?"

"Bu yöntem her zaman işe yarar." Lio gülümsedi. "Ona kanımızı verdik," diye açıkladı Cassia.

Argyros'un kaşları çatıldı. "Anlamıyorum. Bunun bitkiyi hiç etkilememesi ."

"Benim fikrimdi," diye cevap verdi Cassia, "ama sanırım çoğunlukla Lio'nun gücüydü. Hesperin kanı her şeyi canlandırabilir, değil mi?"

Javed başını salladı. "Kan büyüü sadece kanlı yaratıklar üzerinde işe yarar. Bu yüzden örneğin denizanası ya da yassı solucanlarla Kan Birliği hissetmeyiz. Hesperin kanının bitkileri iyileştirmemesinin nedeni de budur."

Lio ona bakıyordu, yüzünde hafif bir gülümseme vardı, kaşları beklentiyle kalkmıştı. "Senin yeşil parmağın."

"Teşekkür ," dedi Lyta ona.

"Cassia, "Sen ve ailen için en azından bunu ," söze başladı. Bu gece buraya sana söylemek için geldiğim bir şey var. Acı hatıralarla yüzleşmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum. Huzurunuzu bozmak ve aklınıza bir şeyler getirmek istemem.

Bu gece hatırlamak istemezsiniz... ama bunu size Merhamet Gecesi'nde söylemem doğru olur."

"Beklemenizi istemeyeceklerdir," dedi Lio nazikçe. "Zaten hepimiz bunun için çok uzun süre bekledik."

Lyta tereddüt etmedi. "Bize söylemek istediğin şey nedir Cassia?"

Cassia derin bir nefes aldı. "Hepimiz Mak'la birlikte Lio'nun babasının Nike için yaptığı güzel heykele gittik."

Argyros'un yüzü bir kez durgunlaştı ve silikleşti. Lyta sadece başını salladı.

"Sevindim," dedi Kadi, sesi kalındı.

Cassia ellerini düğümledi. Ama Hesperines ona elleri için bundan çok daha iyi işler öğretmişti.

Cassia elini uzattı. Lyta Teyze'nin ellerinden birini kendi eline, Argyros Amca'nınkini de diğer eline aldı.

"Onu tanıdım," dedi Cassia.

Argyros Amca'nın eli onun elini sıkıca kavradı.

Lyta Teyze'nin nefesi kesildi. "Kızımızı gördün mü?"

"O, on dört buçuk yıl önce beni kurtaran Hesperine errant. Şu anda burada durmamın sebebi o. Hayatımda yaptığım her şeyi o mümkün kıldı. Bunca yıldır onsuz yaşamak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm ama umarım sizi biraz olsun teselli edebilirim."

Cassia'nın etrafındaki hava güçle kabardı. İlk kez Nike'ın kollarında hissettiği koruma büyüsünün derin, güvenli karanlığı. Lio'nun ona güvenmeyi öğrettiği zihin büyüsünün parlak gelgiti. Kendini bir büyünün içinde buldu.

Lyta Teyze ve Argyros Amca'yı kucakladı ve Mak'ın başkalarını kucaklamayı nereden öğrendiğini fark etti. Birinin ağladığını ; Kadi gözyaşlarını saklayamayacak kadar güçlüydü.

Orthros, Cassia'nın yokluğunu hissedecek insanlarla doluydu. Vazgeçmesi gereken sevgiyle doluydu.

Nike'ın ailesine, Nike'ın çektiği acının aynısını çektirmeden ve Sığınak'tan ayrılmadan önce, küçük bir insanın verebileceği kadar rahatlık verecekti.

VIGIL OF SOLACE



Kış Gündönümüne 4 Gece Kala

OceanofPDF.com

BEYANAT



ARGYROS AMCA Alkaios'un başucunda sessizce OTURUYORDU ve Lio amcasına söyleyecek doğru kelimeleri bulabilmeyi diledi. Cassia Nike ile ilgili haberi verdiğinde, Lio'nun konuşmaya eklediği hiçbir şey yeterli gelmemişti. Şu anda amcası en büyük teselliği kendini Nike'ın hasta yoldaşına adamakta buluyor gibiydi.

Alkaios'un odası ailesiyle doluydu. Lio kendini bir köşeye sıkıştırmayı başarmış, Zoe'yi kucağına alarak yere bağdaş kurup oturmuştu. O ve Thenie hayvan heykelcikleriyle bir hayal dünyasına dalmışlardı. onlar için renkli taşlardan oymuştu. Bosko, Mak ve Lyros'la birlikte arka duvarı tutarken, yeni kılıçlarıyla kendini çok etkileyici hissediyordu.

Lio, çocukların Teselli Nöbeti hediyelerinin dikkatlerini sorunlu büyüklerinden uzak tutmasından memnundu. Orthros'un çocuklarını kutlamaya adanmış bu gecenin tüm hediyeleri ve oyunlarından sonra, Şifa Mabedi'ne yapılan ziyaret süt emenlerin moralini bozmamıştı. Lio, odaklanmaları gereken süt emenler olmasaydı diğerlerinin geceyi nasıl geçireceklerinden emin değildi.

Cassia kendini çok hissediyordu. Merhamet Nöbeti orucunu bozmadan onu Rose House'a geri götürmek çok zor olmuştu. Ama şimdi peçe saatleri onu bir kez daha elçilikten çıkardığına göre, açlığının ham sınırına rağmen akrabalarına onunla gerçek zaman geçirme şansını çok göremezdi.

Tek umduğu, Cassia'nın gösteriş meraklısı aile üyeleri tarafından fazla bunaltılmamış olmasıydı. Lyta Teyze, Cassia'nın kollarından ayrılmasına izin verecek gibi görünmüyordu. yakında.

"Beni hoş gördüğünüz için teşekkür ederim," dedi Lyta Teyze ona. "Doksan yıldır kendimi kızıma bu kadar yakın hissetmemiştim."

Cassia kucaklamadan kaçmak için hiçbir hareket yapmadı. "En azından bunu ."

Lio, kız kardeşinin öldüğü geceyle bir kez yüzleşmesine rağmen dayanabildiğini hissetti. Aslında, aurasındaki tüm gergin duygular zor duygular . Bu konuda da tesellisiz değildi. Zaman verildiğinde, o

tıpkı onun gibi ailesinin de onu rahatlatacağından emindi. Herkesin ona duyduğu sevgi, Tenebra'nın içinde keskinleştirdiği acı verici kenarları yumuşatacaktı.

"Alkaios ona söylediklerimizi kesinlikle anlıyor," Javed Argyros Amca'ya. "Hiç kuşkunuz olmasın, durumuna rağmen bu zamana dair anıları olacaktır."

"Güzel. Yalnız olmadığını hatırlamasını istiyorum." Argyros Amca bir elini Alkaios'un ensesinin altına kaydırdı ve Lio, amcasının açlıktan ölmek üzere olan Hesperine'in acısını dindiren sihirbazlığını hissedebiliyordu.

Lyta Teyze tekrar, "Onun bizim Ritüel oğlumuz olmasının doğru olduğunu düşünüyorum," dedi.

"Nike'in sahadaki yoldaşıydı. Belki de onun Dönüşeni olabilir. Tıpkı Cassia'nın kızımızla olan minnettarlık bağı gibi, o da Blood Argyros'tan biri."

Lio'nun babası ısrarla, "Ama Cassia sayesinde onunla aramızdaki minnettarlık bağı çok derin," dedi. "Kan Komnena'nın İlk Kan Çemberi'ndeki bölümünde onu bekleyen bir yer var."

"Dört Ritüel ebeveyni olamaz mı?" Anne onay için Argyros Amca'ya baktı. "Yasada onu iki ile sınırlayan bir şey var mı?"

Argyros Amca kaşlarını kaldırdı. "En iyisi danışmak
Bu konuda Konstantina'ya katılıyorum, ancak her Hesperine'in iki Ritüel ebeveyne sahip olmasının temelinde yasaların değil geleneklerin yattığına inanıyorum."

"Şey," diye yanıtladı, "Kan Komnena gelenekleri bükmekte ustadır." "Her iki soyumuz üzerinde de hak iddia ettiği için, gerçekten parlak bir geleceği var.

onu bekliyor." Lio kendini görmemeye çalışarak Alkaios'a bir bakış attı. Bu onun geçmişinde kalmıştı. Sadece yakında Alkaios'un da geçmişinde olması için dua edebilirdi.

"Bu geleceğin tadını çıkarmasını sağlayacağız," dedi Lyta Teyze. "Dört yaşlı birinci kandan Ritüel İçkisi alarak, Nephalea dönene kadar dayanabilecek."

Tam o sırada Kadı ve bir tutam kar tanesi ortalarında belirdi. Hepsi Javed'in Grace'in yanına sıkışmasına izin vermek için yer değiştirdiler. Thenie'nin bir yere sıkışmasına gerek kalmadı, çünkü bir çift elden diğerine annesine teslim edildi.

Thenie'yi koluna alan Kadı, Bosko'nun kollarını çekiştirerek gülümsemesini sağladı.

"Koğuştaki işler ?" diye sordu ona önemle.

"Elçiler ilerlemelerini bize bildirmek için temas kurdular."

"Aramadan ne haber?" Lyta Teyze'nin sesi gergindi.

Thenie annesinin zarafet saç örgüsüyle oynarken Kadı ciddi bir rapor verdi. "Elçi servisi Tenebra'nın her yerinde arama yapıyor. Basir ve Kumeta, Magelands sınırının hemen içinde, orada kalan birkaç Mabedimizden birinde ileri bir karakol kurdular.

Aithourianların rehineleri Cordium'götürüp götürmediklerine dair kanıt bulmayı umuyorlar."

Bosko kaşlarını çatarak mırıldandı: "Nike Teyze'yi bulmaları için neden burada beklemek zorundayız? İyileştirme Mabedi çok sıkıcı."

"Sen bekle," dedi annesi ona. "Yeterince büyür büyümez, seni koğuş devriyesine ben götüreceğim."

"Reşit olur olmaz," dedi Javed kararlı bir şekilde.

Kadı ve Bosko komplocu bir bakış attılar. Mak, kız kardeşinin arkasından başını sallayarak Lio'ya sırtıttı. *Tıpkı amcası Mak gibi*, diye mırıldandı Lio, Lyros da başıyla onayladı.

Peçe saatleri azaldı ve sonunda Cassia'yı tekrar Lio'ya yaklaştırdı. Zoe gülümsedi ve Cassia'yla birlikte onun için yaptıkları çiçek küresini çevirdi. Birlikte büyülu camın içindeki betony yapraklarının çırpınışını izlediler. Lio bu seferlik kendine bir iyilik yapmaya karar verdi. Politikayı kapının dışında bıraktı ve o ana odaklandı.

Kraliçe Soteira Alkaios'u kontrol etmeye gelene kadar şifacının emri üzerine hepsi eve doğru yola çıktı. Kadı ve Javed, Lyta Teyze ve Argyros Amca ile birlikte eve dönmek üzere uyuyan yavrularını kucaklarına aldılar. Zoe, Cassia'nın kucağında uyuyakalmıştı ve Lio'nun kız kardeşini kucağına alıp babalarına vermesine izin verdi.

Lio ve Cassia nihayet onun evinde tekrar yalnız kaldıklarında giriş holünde bir teslimat buldular. Masanın üzerinde, Ritüel gobleninin altındaki korumalı kanvas çantaya kaşlarını çatarak baktı.

Beraberinde gelen parşömeni açtı ve ona yüksek sesle okudu.

Sevgili Lio ve Cassia,

Suçlama yenilgiyi kabul etmiyor. Bunun yerine yeniden toparlanmak için geçici bir ara verelim. Kale Ustalarım bana tüm yeteneklerin benim komutam altında büyülu kutuyu açamadılar.

Dexion'un odalarından çıkarıldı, bu yüzden eseri bana burada, Orthros'ta geri verdiler.

Ben hala Castra Justa'da Hücüm'un deneylerini denetlerken, o şeyi Apollon'un çekiciyle ezmeyi bile denedik. Kuşkusuz, o Güneşin Çekici, Apollon'unkinden başka hiçbir elde daha az etkili değil ama yine de kutuda bir çizik bile bırakmamasına şaşırdım. Ona söyleyelim mi? Buna katlanıp katlanamayacağını sizin kararınıza bırakıyorum. gururuna bir darbe.

Şu anda Annassa Hanesi'nde meşgul olduğum için, eseri size iade ediyorum. Selas'in uzmanlarından yardım isteme işini size bırakıyorum. Belki bazıları daha başarılı olur.

Kutunun bu haliyle sizin için acil bir tehlike arz etmediğine eminim. Açma girişimlerimizden dolayı Tüzük'teki hiç kimse zarar görmedi. Ancak, daha ileri deneylere nasıl yanıt verebileceği henüz belli değil.

Siz ikiniz de son zamanlarda benim kadar umursamaz olduğunuza göre, uyarılar sırayla. çalışmadığınız zamanlarda kutuyu korumalı çantada tutun. Mak ve Lyros sizi korumak için yanınızda olmadan hiçbir koşulda eser üzerinde bir girişimde bulunmayın. Ve güneşe bağlı şeyi keçilerin ulaşamayacağı bir yerde saklayın.

Şerefe,

Rudhira

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Sanki keyfi son derece yerindeymiş gibi konuşuyor."

Lio başını salladı. "Darağacı mizahı. Acı çektiği zamanlar dışında asla küstah değildir. Bunu yüz yüze bile söyleyemediğine göre, zihin şifacıları onu çok yakından izliyor olmalı." Lio tereddüt etti. "Tabii eğer benden kaçtığı için gelmemeyi seçti."

Cassia bir elini onunkine dokundurdu. "Sence Konstantina'ya ne söylediğini biliyor mudur?"

"Eğer öyleyse, sadece sahada olup rehineleri aramak isterken onu burada tuttuğum için kısmen suçlu olduğumu biliyor."

"O bu konuda ne hissederse hissetsin, siz doğru olanı yaptınız. O güvende." "Onunla konuşmalıyım."

Cassia parşömeni Lio'nun elinden aldı ve korumalı çantanın yanına koydu. "Bu yarına kadar bekleyebilir. Açlıktan ölüyorsun."

Lio onun bu gecenin tadını biraz daha çıkarma davetine karşı koyamadı. Onu kütüphaneye çekti. "Yatmadan önce yiyecek bir şeyler ya da içecek sıcak bir şeyler ister misin?"

"Oh, hayır. Bir şey yiyebileceğimi sanmıyorum. Yine de orucunu bitirmek için olmalısın."

"Uzun bir gece oldu." Onun gergin omuzlarını okşadı. "Ailem zaman zaman oldukça bunalıcı olabiliyor."

"Hayır, her yönden harikalar. İnsanlarınız çok... fiziksel. Kucaklaşıyorlar. Ne hissettiklerini gösteriyorlar. Çocuklar gürültü yaptığında kimse onları azarlamıyor ya da sessiz olmalarını emretmiyor. Ağırbaşlı büyükleriniz sadece gülümsüyor, gülüyor ve onlarla oynuyor. Bunlar şimdiye kadar öğrenmem mümkün olmayan şeylerdi. Başkalarından istemeniz için yetiştirildiğiniz sevgiyi size nasıl göstereceğimi bilmek istiyorum."

"Sevgini, nasıl rahat öyle göstermeni istiyorum. Bunun için çalışmana gerek yok."

"Ama bu Hesperine yolu benim için harika. Bunun benim yolum olmasını istiyorum."

"O zaman seni onunla yıkayacağım."

"Üzerimizdeki baskıya rağmen bu zamanın değerini bileceğim."

Başparmağını kızın kaşlarının arasındaki çatlağa koydu. "Bizimle geçirdiğin zamanı lekeleyen her şey için çok üzgünüm."

"Hayır, buna izin vermeyeceğim. Hiçbir şeyin bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim." Uzandı ve onun saç örgüsüne dokundu. "Sana söylemem gereken bir şey var. Geldiğimden beri bunu söylemem gerekiyordu ama... sanırım şimdi nihayet doğru zaman. Daha fazla bekleyemem, Lio."

Nefesini tuttu, onun tatlı sıkıntısının ve ateşli kararlılığının kokusunu aldı. Bunu nasıl da beklemişti! Evet, kesinlikle bu, müzakerelerin bir bölümünün başarılı olduğunu ona söylediği an .

Onu kalmaya ikna et.

Müzakerelerin en önemli kısmı. Başlarına ne gelirse gelsin atlatabilirlerdi. Korkularını ve kederlerini birlikte taşıyabilirlerdi. Neşeye giden bir yol bulabilirlerdi.

Özel dualarını söyledi. "Yeminimiz üzerine, dinliyorum." "Ama bunu söylemek yeterli değil." Ellerini birbirine doladı, sonra parmaklarını kasıtlı olarak çözdü, tereddüt etti, sonra uzandı ve

Avuçlarını göğsünde birleştirdi. "Geçmişte sözlerimden şüphe duymana neden olacak şeyler söyledim. Söylediklerimde ciddi olduğumu anlamanız için size göstermeliyim."

Ellerini onunkilerin üzerine koydu. "Sözlerinden asla şüphe duymuyorum."

"Bu farklı bir şey. Bu çok önemli. Daha önce hiç kimseye bir şey söylememiştim."

Tanrıça korusun. sözlerini dilinde tadabiliyor, aurasında hissedebiliyordu. Kanı kadar zengin ve güçlüydü. Birlikte geçirdikleri gecelerden beri aralarında filizlenmekte olan şeyi nihayet yüksek sesle söylediğinde ondan şüphe edeceğini nasıl düşünebilirdi?

Tenebra mı?

"Nasıl göstermek ya da söylemek iste Cassia, bana söylediğin her şeye değer veriyorum."

İki elinden tuttu ve onu odanın içine doğru çekti. Onu masasına götürdü. Adam şaşkın bir halde, kadının kendisini sandalyesine oturtmasına izin verdi.

Hâlâ onun ellerini tutarken, önünde dizlerinin üzerine çöktü ve gözlerinin içine baktı. Kupa ve dikenler, hiçbir şey söylemesine gerek yoktu. Sadece ona bakışı bile başlı başına bir ziyafetti.

Tanrıça, çok şanslıydı. Cassia' ellerini saçlarına gömme şekli, onunla işi bittiğinde kendisini daha da şanslı sayacağına söz veriyordu. Parmaklarını Cassia'nın kafa derisinin üzerinde gezdirdi ve Cassia gözlerini kapayarak bu hissin tadını çıkardı.

"Lio. Senin zihnin şimdiye kadar karşılaştığım en parlak zihin. Ama gücü beni hiç korkutmadı. Sadece beni hayrete düşürdü." Ellerini adamın saçlarından çekerek alnını okşadı. "Tüm kararlarınıza rehberlik eden bilgeliğinize ve bilginize her zaman hayranlık duydum." Onun iki gözünü de öptü. "Pek çok şeyi açıkça görmeme yardımcı oldun. Ben de dahil." Parmakları sonra dudakları dudaklarının üzerinde öpücükler bıraktı. "Benimle aklımdan geçenleri konuşan ve karşılığında benim de aklımdan geçenleri söyleyerek kendimi güvende hissetmemi sağlayan ilk kişi sendin."

Konuşmak için ağzını açtı ama kadın onu daha derinden öptü. Çaba sarf ederek ellerini sandalyesinin kollarında tuttu. Bu gece kalbinden geçenleri göstermek onun için çok önemliydi. Ona verdiği bu hediye bozmak istemiyordu.

Yakasını yavaşça çözdü. "Sesin benim için sihirli. Büyüleyici, güven verici. Her konuştuğunuzda beni baştan çıkarıyorsunuz, tıpkı her şeyin yolunda olduğunu hissettirdiğiniz gibi."

Kadın boğazını öperken nefesini tuttu. Yavaş ve gösterişli bir şekilde damarını dilleyerek nazikçe emdi. Arzu onu kavradı ve neşe tenini titretti. Onun ne söylemeye çalıştığını biliyordu. O da biliyordu.

Göğsünden aşağıya doğru öptü. Kalbinin üzerinde durdu. Yanağını ona yasladı. Adam ona baktı ve kalbinin onun teninde attığını hissetti.

"Ama senin en büyük gücün kalbinde yatıyor, Lio. Senin en büyük gücün doğru olana duyduğun sevgi, yanlış karşısında gösterdiğin cesaret, değer verdiğin her şeye olan bağlılığın ve onları korumak için gösterdiğin vahşettir. Dünyada bu kadar iyi kalpli birinin var olduğunu bilmiyordum, ta ki siz tüm acı kesinliklerimin yanlış olduğunu kanıtlayana kadar. Dünyamızda çirkin ve acımasız olan her şeyle yüzleştiniz ve nazik olmaya devam ettiğiniz gerçeğiyle bunların sonunda hiçbir güce sahip olmadığını kanıtladınız."

Bir elini Cassia'nın başına götürerek onu kendine doğru çekmekten kendini alamadı. "Teşekkür ederim, Cassia."

Tekrar ona baktı ve elini karnından aşağı kaydırıçin bornozunu daha da açtı. "Ama bana dünyada ne kadar gerçek güzellik olduğunu göstermenin başka bir yolu daha var. Çirkinliğin mahvetmeye çalıştığı şeyi bana geri vermenin başka bir yolu."

Bornozunu açarak onu tepeden tırnağa çıplak bıraktı. Parmaklarını nazikçe rabdosunun etrafına sardı ve elini şaftında aşağı yukarı kaydırdı. Sandalyenin kollarını bir kez daha kavradı ve parmaklarını demirin üzerinde sıktı.

Başparmağını rabdosunun uzunluğu boyunca gezdirerek damarını izledi. "Bana arzusun bir silah olmadığını gösterdin. Seninle tutkunun ne kadar ilahi olabileceğini öğrendim. Vücudunun her santimi benim için kutsal."

Nefes nefese kaldı ve dişleri diş etlerinden fırlarken gülümsedi. başını öptü, sonra da tutabildiği kadarını ağzına alarak ne demek istediğini gösterdi. Zevk derisini ve kaslarını kavradı, sonra onu emip başını geri çekerken sıcak bir dalga halinde kanına doldu. Ayaklarını yere dayadı ve sandalyeden kalkarken elleriyle onu destekledi.

Birbiri ardına uzun, derin bir hayranlıkla onu ağzıyla sevdi. Öz disiplini uykuya yatırdı ve açlığını uyandırdı. Ama o kontrolü elinde tuttu. Sadece biraz daha. Bu an, sonsuzluğundaki bu kutsanmış an. Çok çabuk bitmesini istemiyordu.

Dişlerini sonuna kadar açtığında ve dilinin rabdosundaki her sıcak, ıslak darbesi bir ıstırap olduğunda, ağzını geri çekti ve onun önünde ayağa . Adam bir iniltiyi bastırdı ve rabdos'u ikisinin arasından çıkıntı yaparak ona baktı.

Arkasındaki pencereler, adamın irileşmiş gözleri için canlı bir ışık ve renk bulanıklığıydı. Kız onun önünde soyunurken etrafında ışık kırıntıları oynayıyordu. Duyuları açlıkla dolup taşarken, çıplak bedenine baktı ve onu görünce doruğa ulaşmamak için kendini zor tuttu.

Onun kucağına kaydı ve kranasını ulaşamayacağı bir yerde tutarak üzerine oturdu. Başını geriye yatırarak yüzünü okşadı ve parmaklarıyla dudaklarını araladı. Elini adamın ağzına götürdü ve avucunu adamın dişlerinden birinin üzerinden geçirdi. Dişinin ucunu, kanını ilk kez kokladığında kendini kestiği yerin üzerinde gezdirdi. Tam da onları Dalos'tan kurtaran Hesperine büyüünü beslemek için kendi etini açtığı yere.

Dişinin derisini açtığını hissetti. Elini büktü ve kanından ılık, zengin damlacıklar ağzına süzüldü. Yutkundu ve bir sonraki yudum için ağzını ayırdı.

Kupa ve dikenler, evet, sonunda kranasını onun gergin rabdosunun üzerine indirdi. Onu ağzıyla tatmin ettiği kadar yavaş ve derinlemesine sürmeye başladı. Yutkuna yutkuna, kranasının içindeki kasları masaj yapmak için çalıştırırken ona kanını verdi. İçindeki rabdos.

"Zihnini bana aç," diye davet etti. "Sana ne söylediğimi hisset."

Bunu hissetti. biliyordu. Onun karşı konulmaz mesleğine teslim olarak ona uzandı.

Zihni onunkine dokunduğunda, sanki başka bir damara dokunmuş gibiydi. Kadının içindeki her şey dışarı taşıtı ve içine doldu. Onun kendisiyle elleri ve kranasıyla konuştuğu kadar kesin bir şekilde Birlikteliklerinde konuştuğunu hissetti. Zihnine fısıldadı. Bedenine, ona nasıl hissettirdiğini gösterdi. Kalbinde bunu ilan etti. Ve her ne kadar bunu iyi bildiğine inansa da, ona bunun ne anlama geldiğini yeniden öğretti ve o da bunu içti.

"Seni seviyorum," dedi.

Bununla birlikte, sırtını kamburlaştırarak ona doğru uzandı ve yüzünü boynuna dayadı. Bir çılgınlıkla onu kendine doğru ve dişlerini ona geçirdi.

Zevki biliyordu ama bu kendinden geçmeydi. Vücudunun her santimini tüketmiş, gücünün her zerresini harekete geçirmiş ve zihinlerinin her köşesini doldurmuştu. Doruk noktasının gücüyle sandalyede birlikte sallandılar ve adam içindeki tüm güçle ısırdı. Kızın haykırışını duydu ve aniden kollarında dalgalanmaya başladı.

Kadının aşkı adamın damarlarına doldu ve onun bir parçası haline geldi. Doğal birliktelikleri bu daha büyük, daha derin Birliğin içinde alevlendi ve nabız gibi attı.

"Seni seviyorum," dedi tekrar. Onun kucağında, nemli ve nefes nefese, bu kelimeleri ona yedirmeye devam etti. "Seni o kadar çok seviyorum ki içimde tutamıyorum. Bana ne olduğunu bile anlamadan önce sana aşık oldum ve ne olduğunu anladığımda, imkansız olduğunu düşündüğüm her şeyin aniden gerçek olduğunu hissettim. Sanki yanlış olan her şey düzeltilebilirmiş gibi."

Titreyen elleriyle kızın yüzünü çerçeveledi. "Bu kadar mükemmel anlattığın için teşekkür ederim. Ben de bunu kelimelere dökmekte zorlanıyordum."

Yüzüne çarpıcı bir gülümseme yayıldı ve asla unutamayacağı güzel bir kahkaha attı.

"Seni seviyorum," dedi ona.

"Biliyorum. Bunca zamandır beni herkesten daha çok seviyordun."

Hiçbir şeye inanmayan Cassia'nın onun aşkına inancı vardı. "Ben de seni böyle sevmek istiyorum," dedi.

"Tanrıça, bu gecedен sonra sanırım *sana* yetişmeliyim."

Korkularının son kalıntıları da aurasından silinip gitti. "Geçmişte romantizmin ne kadar saçma olduğuna dair pek çok kalpsiz şey söyledim. Bu konuda yapabileceğim herhangi bir itirafa şüphe düşürdüğümden korktum."

Başını iki yana salladı. "Bana bunu defalarca gösterdin. Benim adıma sevgi eylemleri için hayatını riske attın. Hiç kimse beni senin sevdiğin sevmeydi."

Bir iç çekti ve aurasından rahatlama ve şaşkınlık soludu.

"Yatağa gelecek misin?" diye fısıldadı. "Bunu sana söyleme sırası bende ve bu gecenin geri kalanını alacak."

VIGIL OF
WILL



Kış Gündönümüne 3 Gece Kala

OceanofPDF.com

ŞEMALAR DIŞINDA



CASSIA şafaktan korkmaya ALIŞKINDI. Ama ayın çanlarıyla uyandığında, onlardan korktuğunu fark etmek ona Orthros'tan bir parçayı çoktan kaybettiğini hissettirdi.

"Biliyorum." Lio onun boynunu öptü. "Rose'a geri dönmeni istemiyorum Ev de öyle." Kızın omzuna doğru bir şeyler mırıldandı. "Ama sadece kısa bir süre için." Eli, sanki daha ileri gitmeye hevesliymiş gibi kızın karnında gezindi.

Kadının umduğu gibi, adam hâlâ dün gecenin etkisindeydi. Daha incelikli bir büyüğü örten daha güçlü bir büyü gibi, aşk ilanı Lio'nun duyularını acısına karşı kör etmişti. En azından şimdilik.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, büyüğü daha sıkı örerek. Kelimelerin tadını . Sadece bir süre daha.

Başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla buluştu. "Seni seviyorum gülüm."

Onun gözlerinin içine baktı ve oradaki ifadeyi ezberledi. Lio sevdiği kişiye böyle bakıyordu. Bu sınırsız bir şefkatti.

Koşulsuz dostluk. Engel tanımayan tutku. Çağlar boyu bağlılık. "Bir zamanlar alay ettiğim gibi, aşkı ozanlar icat etmedi. Ama onların söylediği aptalca türkülerden çok daha kahramanca şarkıları hak ediyor."

Yavaşça gülümsedi ve sesi derin ve alçak, kendi büyüsunü dokuyarak onu sardı. "Sen hiç Hesperine aşk türküsü duymadın."

"Ne yazık ki biz sadece Tenebran şarkılarıyla dans ettik."

"Bunu düzeltmenin tam zamanı." Onun yanına oturdu ve ayağıyla Knight'ı dürttü. "bana yer açın, Sör Şövalye. Leydinize sormam gereken çok önemli bir şey var."

Başını patilerinin üzerine koyan Knight kıpırdamadan onlara baktı. Cassia bacaklarını pencere kenarındaki koltuğa doğru salladı ve Lio'nun yanına oturup diğer tarafındaki yatağı okşadı. Köpeği oturur pozisyona geçti ve başını onun yanına yasladı. Lio sadece kıkırdadı.

Sonra yataktan kaydı ve Cassia'nın önünde tek dizinin üzerine çöktü. Esprileri azaldı ve Cassia onun yüzünde çok sevdiği ciddiyeti gördü. Önemli bir Hesperine geleneğine daha mı tanık olmak üzereydi? Birinin sevgilisi bunu her zaman tek bir dikiş bile atmadan mı gerçekleştirirdi, yoksa bu onların durumunda sadece mutlu bir durum muydu?

Lio onun elini tuttu. "Bu gecedan bir hafta sonra Orthros, müzik ve dansla dolu uzun bir gece olan Zarafet Festivali'ni düzenleyecek. Bu tüm aşıkların kutlamasıdır. Söz verme ve sözünü tutma zamanı. Benimle birlikte Lütuf Dansı'na katılma onurunu bana bahşeder misin?"

Evet, oh evet. Yakında ona ne kadar acı çektireceğini bildiği halde bu daveti kabul etmesi bencilceydi. Ama Flavian'la dans ettiği Sonbahar Selamlaması'nı Lio'yla bir adımda geri almak, onun olduğunu kendine hatırlatmak istiyordu. Ona kalbini burada, onunla birlikte bıraktığını göstermek için.

Lio'ya sadece onun için sakladığı gerçek gülümsemesini verdi. "Kabul etmek benim için bir zevk."

O da gülümsedi, hayat karnavalında ödülü kazanmış birinin gülümsemesiydi bu ve öpücüğü o kadar umut doluydu ki Cassia buna dayanamadı. "Cassia. Seni seviyorum."

"Seni çok seviyorum," diye cevap verdi.

Artık sözcükler ağızlarından çıktığına göre, aralarında çok kolay anlaşıyorlardı. Sırf söyleyebildikleri için söylemeye devam ettiler. Sanki bu, onları söyleyemediği onca yılı telafi edebilirmiş gibi, tekrar tekrar söylemeye etti.

Lio ayağa kalktı ve Cassia'yı bir havalanma dokunuşuyla ayağa kaldırdı. "Festivalde bütün gece elini elimde tutacağımı bilerek seni Perita'ya geri götürmeye kendimi ikna edebilirim."

Birbirlerini giydirirken, geri adım atarken, onu odanın kapısında bırakıp güllerin arasında kaybolduğu ana kadar aşklarının büyüsünü sürdürdü.

Sonra ona bir şey oldu. İçeri girdi ve yatağın çöktü. Bir daha ayağa nasıl kalkacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Acısı gözyaşları için çok büyüktü. Gülleri görmeye daha fazla dayanamayana kadar oturup avluya baktı ve gidip perdeleri kapattı. Orada yine felç geçirdi. Knight eteklerine dolanarak inledi. Elleri şövalyenin sırtında durmak için kaydı ama hiçbir şey bulamadı.

onu rahatlatacak sözler söyledi. Örtülü kapının önünde durdu ve alnını örtüye

"Oh, leydim, hala kıyafetlerinizi mi giyyorsunuz?"

Perita'nın sesiyle Cassia sıçradı. Donmuş zihnini bir önce savunmaya çağırmalıydı. Ama daha önce hiç hissetmediği bir kayıtsızlık çökmüştü içine ve Perita'nın ne düşündüğünü umursamadığını fark etti.

Cassia ilgilenmenin bir yolunu bulmalıydı. Önümüzdeki yıllarda pek çok bakımı olacaktı ve bunlar onun tüm yeteneklerini zorlayacaktı.

Perita dilini şaklattı ve Cassia'nın yanına gelerek iki elinden tutup onu tuvalet masasına oturttu. "Callen'a dün gece gözüne uyku girmeyeceğini söylemedim mi? Bütün gece volta attın, değil mi, bugün şafak sökmeden bir çıkış yolu bulmaya çalıştın."

"Bugün günlerden ne?" Cassia boş boş sordu.

"Benim için rol yapmanıza gerek olmadığını biliyorsunuz leydim. Bu Kyria's Loom'un otuz birinci günü ve bundan ne kadar korktuğunuzu biliyorum."

"Tabii ki. Dokuma Günü. Tenebra'lı kadınlar soğuk havalar için yeni battaniyelerini bitirdiğinde ve erkekler kış bitmeden Hypnos'un onları alması ihtimaline borçlarını ve anlaşmalarını bağladığında. Kral ve Lord'un Titus, Flavian'la olan nişanımı tamamlayacak."

"Tek düşündüğünüzün Yaşlı Lord Pretty Breeches ve Majesteleri'nin bir bira içip Lord Fancy Soap ile geleceğinizi karartmak olduğunu biliyorum. İşte, benim için ayağa kalkın leydim. Sizi giydirmem gerek."

"Ama bu gece Zirve etkinliği yok."

Perita içini çekti. "Onları vazgeçirmek için elimden gelen her şeyi yaptım ama kararlılar. İyi dileklerini iletenler koridorun hemen aşağısında, nişanınızı kutlamak için yiyecek ve içeceklerle içeri girmeyi bekliyorlar."

"Benedict," diye suçladı Cassia.

"Korkarım öyle. Bunca zamandır çantasında senin için bir hediye saklıymış." Perita Cassia'nın omzunu okşadı. "Onlara hasta olduğunu söyleyeyim mi?"

Cassia yutkundu. "Nazik olmaya çalışıyorlar. Hazırlanmama yardım et."

Yarım saat içinde Benedict, neşeli Kyrialı büyücülerden oluşan bir grup ve vakur bir Callen'la birlikte Cassia'nın oturma odasına geldi.

Benedict alışılmadık bir gösterişle Cassia'ya kadife ve kurdelelerle sarılmış bir paket sundu. "Tebrikler, . Sizi Segetia'nın en önemli sarayında resmi olarak karşılayan ilk kişi olmak benim için bir onurdur. soylu bir aile."

Cassia . Gülümseme. Korkunç derecede inandırıcı ve çekici bir şekilde sahte olan saray maskesi. O maskeyi takmanın zor olduğunu düşünmüştü. Selamlama sırasında Solorum'a gülümseyin. Ama hayır, onu şimdi, burada, Orthros'ta takmak çok daha zordu. Gülümsemeyi taktığı her saniye Lio'ya biraz daha ihanet ettiğini ve Benedict'in onurunu kırdığını hissediyordu. Yüzündeki ifadeyi korumak zorlaştıkça nezaketi biraz daha kötüleşti.

İşe yarayıp yaramadığını görmek için etrafına bakındı. Genç Kyrialıların gözleri peçelerinin üzerinden zevkle parlıyor, Semna kıkırdıyor ve Benedict yüzündeki beklentiyle Cassia'yı izliyordu. Gülümseme pahalıya mal olabilirdi ama Cassia bu işte hâlâ iyiydi.

Hediyesini kabul etti ve oldukça ağır olduğunu fark etti. Kadifenin içindeki şekli hissetti. "Andragathos'un ağırbaşlı Şövalyesi bana bir testi şarap getirdi mi?"

Kızardı, gülümsedi. "Lord Hazretleri'nin kendi mahzenlerinden. Lordum Flavian kadeh kaldırmak için burada olamadı, bu yüzden onun yerine biz kaldıracakız. Onun kartlarından bir deste de getirdim ama kumar oynamamıza gerek yok."

Semna Ariadne'nin kolundaki sepeti okşadı. "Bu becerikli genç büyücüler Kyria'nın kendi kilerinden sağlığım için biraz erzak getirme nezaketinde bulundular."

"Bizim küçük sırrımız," dedi Pakhne.

Benedict'in alışlagelmiş öfkesi yine kendini gösterdi. "Eudias'ın bize katılmayacağını da eklemeliyim. O günü, bir günlüğüne birlikte geldiği kişiler."

Semna, "Ve kutlamamızın geri kalanında *onlar* hakkında söylenecek tek şey bu," diye ilan etti. "Tüm bu olanların kutlamamızı bozmasına izin vermeyeceğiz. bu vesileyle."

Benedict ona, "Hanımefendileri kendi aralarında dinlenebilirler," diye güvence verdi.

Cassia kendi kendine bunun iyi bir alıştırma olduğunu söyledi. Eğer bu günü atlatabilirse, bir diğerini de atlatabilirdi. Ve bir başkasını. Ve ondan sonra bir tane daha.

Ama ne kadar uzun bir gündü. Sonbahar Tebriği kadar uzun ve kendi tarzında bir o kadar da şatafatlıydı. Lord Gaius bile bir şişe Hadrian baharatlı şarabıyla uğrayıp onu yaklaşan evliliği için tebrik etti, ancak damat adayına alışlagelmiş iltifatlarda bulunmadı.

Ay saatleri ilerledikçe Callen'ın kaşları da çatıldı ve Perita Cassia'nın üzerine daha fazla titredi. Şövalye bir an bile onun erişemeyeceği bir yere gitmedi. Kyrialıların sevincinden memnun görünmek için çabalarını iki katına çıkardı.

şarkı söylemek ve Benedict'in kart oyunları. Korkusu artmıştı. Kontrolünü kaybedip herkesin önünde ağlarsa ne yapardı?

Benedict sonunda ayağa kalktı, ayaklarının üzerinde biraz sallandı ve boş şarap kadehlerini özenle topladı. "Bu Tüm yolculuk sizin için son derece yorucu oldu, Hanımefendileri. Biz ayrılalım ve sizi dinlenmeniz için yalnız bırakalım."

Eğer hepsi çakırkeyif olmasaydı, Cassia'nın zar zor söyleyebildiği iyi geceler dileklerini kesinlikle . Callen'in arkasına saklandı. ırsarları ve Perita'nın kışkırtmalarıyla. İşgalciler gider gitmez yatak odasına kaçtı ve tekrar tuvalet masasına sığındı.

Perita ellerini Cassia'nın omuzlarına koydu. "İşte şimdi oldu. Her şey bitti." "Şimdilik."

"Kendini Ladyship'ten kurtarmak için hiçbir fikrin olmadığını söyleme bana. Muhtemelen dün gece boyunca baykuşunla birlikte şahinden nasıl kaçacağınıza karar vermek için planlar yaptınız."

"Entrikacılık mı?" Cassia sordu. "Ben gerçekten bu muyum? Bir entrikacı mı?"

"Evet, Tenebra'daki en iyi entrikacı. Yerde bir delik giydiğinde o boş ifadenin arkasında neler olduğunu biliyorum. Sık sık kendi kendime, 'Terliklerinin her adımı Tenebra'nın lordlarına çizmelerinin içinde titremek için daha fazla neden veriyor' diye düşünüyorum."

Cassia omzunun üzerinden uzandı ve Perita'nın elini kavradı. "Teşekkür ederim."

Perita, Cassia'nın karşısına geçip tuvalet masasına yaslandı, yüz ifadesi endişeyle gölgelenmişti. "Bu sefer çok mu zor?"

"Bu imkansız. Her şeyi düşündüm, her şeyi *denedim*. Onunla birlikte olabilmem için bir yol göremiyorum."

Perita'nın yüzünü öfke kapladı. "İhtiyacın olduğunda sana nerede yardım edecek?"

O mu? Eğer seni bu kadar çok seviyorsa, tüm yükü senin omuzlarına bırakmamalı." "Bırakmadı. Benim için çok şey yaptı."

"Sen buradayken Tenebra'da senin için bir şey üzerinde çalıştığını umuyordum."

"Tüm Zirve boyunca davamız için yorulmadan çalıştı. Ancak bazı güçler üstesinden gelinemeyecek kadar büyüktür. Onun için bile."

"Bu doğru değil! Bir böyle bir günde mutlu olması gerekir."

"Aramızda nişanlandıktan sonra sevinmeyen çok kişi var." "Leydim onların arasında olmamalı."

"Benim için üzülme Perita. Şanslıyım, nişanımda değilse bile, mutsuzluğumun nedeni bu."

Perita bir hışımla tuvalet masasına bir broş yerleştirdi ve çekmeceyi çarparak kapattı. "Eğer bunu tamir edemiyorsa, o zaman benim leydim için yeterince iyi değil demektir."

"Kızma Perita. O.. en iyisi."

"Kızgınlım. Çalıdaki kuşa, elindeki kuşla mutluluk şansını mahvettiği için kızgınlım. Flavian Segetian olabilir, ama bence seninle ne kadar şanslı olduğunu anladığında bu durumun üstesinden gelebilir. Benedict iyi bir tiptir. Lordunun aklını başına getirecek ve doğru muamele görüyorsunuz. Aile hakkında kötü bir şey söyleyemem, unvan hakkında söyleyebilsem bile. Lord Titus cömert bir adam ve Leydi Eugenia senin için iyi bir arkadaş olacak."

"Risara ve ben birbirimizi çok iyi anlıyoruz," dedi Cassia.

Titus'un cariyesinin Sonbahar Tebriği'nin yapıldığı gün ona söylediklerini hatırladı. *Neyi hak ettiğini asla unutma.*

"Bak işte," dedi Perita. "Bence Lord Süslü Sabun seni gerçek olmayan illüzyonlarla kandırmısaydı bugün mutlu olabilirdin."

"Eğer o olmasaydı, kendimi şanslı sayar ve mutsuz olduğumu asla bilmezdim. Flavian'ı avantajlı görürdüm.

ve aşkı işe yaramaz diye reddettim. Kendimi Flavian'a karşı görevlerime teslim ederdim ve gerçek tutkuyu asla tatmazdım."

Ya Lio'yu hiç tanımamış olsaydı? Böyle bir hayatı hayal etmeye dayanamazdı. Geleceklerinden vazgeçmek zorundaydı. Ama kimse onu geçmişlerinden mahrum edemezdi.

Ne de Zirve sona ermeden önce şimdiki zamanlarının son, değerli kalıntıları.

Tekrar. Onu yine kaybedecekti.

Perita'nın öfkesi dinmedi. "Mutluluk, aşk ve tutku seni babanın evinden çıkarıp Kendine mi? Ve yeterince yemek? Ve evi ve yılları dolduracak, yaşlandığınızda size bakacak bir aile?"

"Bana her şeyi verirdi."

Tek yapması gereken sormaktı. Arzularını dile getirmek. Ona ne kadar istediğini söylemek.

"Keşke'ler ve belki'ler yeterli değil," diye sözlerini tamamladı Perita. "Leydim için değil."

OceanofPDF.com

SONSUZA DEK SÜRECEK GECE



Çalıdaki kuş Cassia'nın kapısının hemen dışında duruyordu. Gül yaprakları ve bir perde Lio'nun Cassia ve Perita'nın konuşmasının sonunu duymasını engellemeye yetmedi. Kulak misafiri olması yanlış mıydı? Öyle düşünmüyordu, çünkü Cassia geçen gece Benedict'le dertleşirken onun yakınlığından memnun kalmıştı. Şimdi bile Lio'nun yakınında olduğunu biliyor olmalıydı.

Demek onu üzen şey bu nişan saçmalığıydı, oysa her şey yolundaymış gibi davranıyordu. Bunun farkında değil miydi? anlamsız anlaşma artık onun için bir tehdit değil miydi? Perita'nın gitmesi yeterliydi ve Cassia'nın korkularına çare bulacaktı.

Ama Perita gittiğinde Cassia dışarı çıkmadı. Aurası, sanki dışarıda olan her şeyden saklanıyormuş gibi gölgeli odasında kaldı.

Gelenekleri boş ver ve Grace Dance'de ona sor. İhtiyacı vardı. Şimdi güvence veriyor. Gerçekten de niyetini açıkça ifade edememiş miydi? Eğer onun

Eylemler onu ikna etmemişti, konuşmasının tam zamanıydı. Gözyaşlarını dindirmesi uzun sürmeyecekti.

Camın diğer tarafından, onu beklediğini görmesi için perdenin yavaşça açılmasını diledi. Avludaki çalıların arasından seçtiği mükemmel beyaz goncayı havaya kaldırdı. Kız onun bakışlarıyla karşılaştı. Gözyaşları yüzüne damladı.

Kapıyı açma zahmetine girmedi, sadece yanına gitti ve önünde diz çöktü. Kızın kederli yüzünü ellerinin arasına aldı. "Cassia. Ağlama gülüm. Her şey yolunda."

"Flavian'la olan nişanım bugün itibariyle sona ermiştir."

"Babasının kralla yaptığı pazarlık havadan ibaret. Flavian'ın sana karşı olan iddialarının burada hiçbir geçerliliği yok. Bırakın nişan sözlerini, Tenebran evlilik yeminleri bile Orthros'ta yasal ağırlık taşımaz."

"Önemli olmayacağını umuyordum."

Majesteleri Tenebra'da el sıkışmanın bir önemi olduğunu sanıyordu! "Elbette değil. Yeminimiz her şeyden önce geldi ve her şeyden üstün olacak."

"Bunun her şeyi değiştirmesine dayanamam."

"Bu gece ağlamak için bir neden yok." Lio onu ayağa kaldırdı. Gözyaşlarını öperek yakınlardan pelerinini çağırdı ve onu sardı. "Benimle gel. Sadece ikimiz. Sana göstermek için beklediğim bir şey var."

"*Baat*, Şövalye." Köpeğine kalmasını söyleyerek kollarını Lio'ya doladı.

Onu kendine yakın tuttu ve ayaklarının yerden kesilmesine izin verdi. Bir düşünceyle önlerindeki cam kapıyı açtı ve onları havaya kaldırarak avluya çıkardı. Onu etrafında döndürdü. Dans etmek için festivale kadar beklemlerine gerek yoktu. Onları gökyüzünün onları çevreliyor gibi görüldüğü ve yerin çok aşağıda olduğı cama doğru sürükledi.

"Sıkı tutun," dedi.

Onları varacakları yere kadar götürdü ve yavaşça gözlem güvertesine indirdi. Cassia sanki kendini sabitlemek için ya da belki de sadece soğuktan dolayı ona sarıldı.

Etraflarındaki beyaz taşların genişliğine ve gökyüzünün uçsuz bucaksız, karanlık uzantılarına baktı. "Neredeyiz biz?"

"Hypatia'nın Gözlemevi'nin tepesi, tüm Orthros Boreou'daki en yüksek yapı. Buradan her şeyi net bir şekilde görebilirsiniz." Onu güneye doğru çevirdi. Şehrin ısıltısı uyuyordu ve ay boyunca kimsenin göremediğı yıldızlar Umbral Dağları'nın ve bir aurora perdesinin üzerinden yükselen saatler onlara parıldıyordu. "Sonbahar Ekinoksu'nun arifesinde, burada saatlerce tek başıma durup Zirve Feneri'ni izledim. Seni bir daha göremeyeceğimden korktum. Şimdi burada kollarımdasın, Orthros'ta benimle güvendesin. Bak ne kadar ilerledik."

Sanki dağlara bakıyormuş gibi bir an sessiz kaldı.

"Şimdi önünüzde uzanan her şeye bakın." Kolunu ona doladı ve onu kenara doğru götürdü.

Onun bir nefes çektiğini duydu. Sonra aşağı baktı.

Neredeyse onu sevdiği zamanki gibi yumuşak bir ünlem çıkardı. Adam onun arkasında durdu ve iki kolunu ona dolayarak beyaz gül goncasını kendilerine yakın tuttu. Birlikte Sela's'a ve peçe saatlerinin derin karanlığına baktılar. Dağınık gizli ışıklar onlara doğru parlıyordu.

Oradan buradan pencerelerden mücevherler. Karlı çatılar ve mermer sanat eserleri ayın ışığını yansıtarak ya da içerek beyaz, kırmızı ve siyah renklerde parlıyordu.

Lio, Cassia'yla özel saatlerinde onu memnun edecek şekilde konuşuyor, onun zihnine dokunuyor ve sözlerini büyüyle derinleştiriyordu. "Orthros'a bak, aşkım. O senindir ve her zaman öyleydi, her zaman da öyle olacak."

Rüzgâr üzerlerinden geçti ve kadının gözyaşlarıyla tuzlanmış, merakla tatlanmış kokusu onu sardı. Kollarını onunkilere doladı.

"Kimse Orthros'u senden alamaz Cassia. Tenebra'daki hiçbir şeyin artık sizin üzerinizde gücü yok. Hepsini diğer tarafta bırak. dağlar."

Neredeyse hıçkırık gibi bir nefes aldı. "Keşke peçe saatleri hiç bitmese."

Onun boynunu öptü. "Bana bu gecenin sonsuza dek sürmesini istediğini söyle, ben de öyle olmasını sağlayayım. Bu güce sahibim."

"Seni çok istiyorum."

"Seni babanın evinden alacağım ve sana bir ev vereceğim.

Komnena," diye söz verdi. "Sadece yeterince yemek yemeni sağlamakla kalmayacağım. Her sana bir ziyafet vereceğim. Mutluluğumuz, aşkımız ve tutkumuz o kadar büyük olacak ki, sadece yıllar hepsini tutmaya yetmeyecek. Sonsuzluğu bununla dolduracağız... ve ailemizle. Senin ve benim kanımızdan mutlu, güvenli, sevgili çocuklarımız olabilir. Asla yaşlanmayacaksın. Sadece daha güçlü, daha mutlu ve daha çok sevineceksin."

"Geri dönmek istemiyorum," diye bağırdı. "Orthros'ta kalmak istiyorum."

Yanağını onunkine yasladı. "Benimle kal. Benim için kal. Benim için kal. sen."

Göğsü titriyordu. "Yapamam. Ne kadar istersem isteyeyim. Yapamam."

"Yapabilirsin. Artık kendini savaşıma sözüne bağlı tutmana gerek yok.

O zaman geçmişte kaldı. Artık birlikte savaşıyoruz." "Kaybettik."

Lio ona daha sıkı sarıldı. "Hiçbir şey kaybetmedik."

"Mutluluğumuz için hayatları feda edemem."

Acısı Birlik'in içini parçaladı. Lio bir adım geri çekildi.

Sanki ona dokunmak içini yakıyormuş gibi kollarından çekildi. "Eğer Nike Orthros'ta kalsaydı, ölmüş olurum. Bu kadar çok hayat kurtarabilecekken burada kalmayı nasıl haklı çıkarabilirim?"

Rüzgâr onu savururken Lio olduğu yerde durdu. "Ne yaşıyor Cassia? Elçiler Nike, Nephalea ve diğer rehineleri arıyor. Tarikat'ın gazabı indiğinde hepimiz burada, koğuşun arkasında güvende olacağız."

Cassia kollarını kendi etrafında sardı. "Elçiler başarılı olsa bile, Aithourian Çemberi Orthros'u kızdırmak için daha sonra kimi tehlikeye atacak? Savaş büyücüler savaş olmadan bir hiçtir. Hesperinleri savaşa çekmeye çalışmaktan asla vazgeçmeyecekler ve kral da halkına sonuna kadar hizmet edecek. Emirler."

"Keşkeler," diye karşı çıktı Lio. "Başka bir şey değil. Ama burada bizimle olmanız için daha fazla sebep var. Solorum'un 'Hesperite büyücüsü' zulmün ilk hedefidir."

"Lordlar ve şövalyeler bizimle Yemin etmeyi kabul etseler bile ne olmasını bekliyorduk ki? Soylular, özgür lordları bir arada tutacak bir liderlik olmadan krala ve Tarikatlara karşı duracak kadar güçlü değil. Yemin, eve döndükleri an ölecek. Kral, bu yeminin yaşamak için barış umudu."

"Cassia, Zirvemize olan inancını kaybetme. Şimdi değil."

"Rüya görüyorduk, Lio! Dexion'un elçiliği ele bizi uyandırdı. Lucis tahtta olduğu sürece umut yok."

Rüzgâr, panayıp gecesinden beri aynı örgüyle ördüğü, artık dağılmış olan saçlarını yırttı. Lio ona doğru uzandı ama artık çok geçti. Rüzgâr, Lio'nun saçına ördürdüğü sözü çözmüştü.

"Geri dönmeyi düşünüyor olamazsınız."

"Her şeyin eski haline dönmesi, gölgelerde saklanmam ve kralın planına elimden geldiğince saldırmak için beklemem durumunda ne kazanabileceğimi merak ediyor olmalısınız. Zirve'ye müdahale ettiğinizde en iyi çabalarımın etkisi zaten azalırken daha fazla ne yapabilirdim? Haklısın. I eskisi gibi devam etmeye niyetim yok. Benim için her şeyi değiştirmenin zamanı geldi."

"Anlamıyorum."

"Biliyorum," dedi, o kadar nazikti ki canı acıdı. "Sen bile, benim zihin büyücüm, henüz göremedin. Hiç kimse bunun mümkün olduğunu düşünmedi. Ama ben yapabilirim, Lio."

"Nedir bu görmediğim planın?" diye sordu çaresizce. "Kendimi Tenebra Kraliçesi yapacağım."

BAŞKA YOLU YOK



avluya GERİ DÖNDÜLER. Cassia, Lio'nun çeşmenin yanındaki banka çöküşünü izledi. Başını ellerinin arasına aldı.

Hiçbir şey söylemedi. Aralarındaki sessizlik, kesinliği içinde korkunç bir şekilde uzadı.

"Yapabilir misin?" diye sordu sonunda. "Evet."

"Flavian olmadan yapabilir misin?"
"Hayır."

Başını kaldırdı ve ona baktı, ellerini bir protesto, bir yalvarma hareketiyle uzatmıştı. "Gerçekten bunu düşünüyor olamazsın. Flavian'ı değil."

"Özgür lordlar bir piç kızı asla tek başına kabul etmezler. Ama o, tahta giden yolu sağlayabilir ve yanında popüler bir lord, ona soyluların onayını kazandırabilir."

Lio'nun yüzü kızardı. "Kendin için öngördüğün gelecek bu mu? Flavian'ın gölge kraliçesi olarak bir hayat mı? Onun *karısı* olarak mı?"

"Bu sadece siyasi bir birlik olacak! Benden ne beklememesi gerektiğini zaten açıkça belirttim. O ve Sabina benim onayımı aldıklarını biliyorlar. Varisler evlat edinilebilir. Ya da Titus ve Risara'yı Eugenia'nın kendi kızları olduğunu kabul etmeye ikna edebilirsem, kız kardeşi tarafından doğurulabilir."

Lio sanki biri ona vurmuş gibi başını salladı. "Her şeyi planlamışsın. Başından beri aklında bu vardı. Buraya geldiğinden beri."

"Hayır. Evet. Bu her zaman son çaremdi. Dexion Solorum'a vardığında bunu yapmak zorunda kalacağımı düşündüm. Siz Gündönümü Zirvesi'ni toplayana kadar savaşı önlemenin tek yolunun bu olduğuna inanıyordum. Tekrar bir araya gelir gelmez, bunu yapmak zorunda kalmayacağımı umdum. Başka bir yol bulabileceğimizi. Ama görmelisin, Lio. Başka bir yol yok. Yapmam gereken şey bu."

"Hayır, göremiyorum." Ayağa fırladı. "Bu . Orthros'un sana ihtiyacı var. Sen buraya, bize aitsin."

"Evet. Biliyorum." Onun yüzündeki şok ve acıya bakmaya dayanamıyordu. Onu inciteceğini biliyordu. Ama şimdi darbeyi indirdiğine göre, korktuğundan çok daha kötüydü.

"Bunu kendine, bana, hepimize yapamazsın!" diye bağırdı.

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Senden ikinci kez vazgeçmeye nasıl dayanacağım bilmiyorum. Ama bir yolunu bulmalıyım. Keşke öyle olmasaydı, keşke

bu yükü üstlenecek başka biri olsaydı, ama . Sahip olduğumuz tek şey benim. Bizi kraldan kurtarabilecek tek kişi benim."

" bu mu? Kral mı? Tabii ki. Yaptığı onca şeyden sonra onu iktidarda bırakmanızı istemek çok fazla."

"Hayır. Onun yeri yok," dedi Lio'ya, Tenebra'da bir gece yaptığı gibi. O zaman kanını reddettiğinde kendini çok kızgın ve aşağılanmış hissetmişti.

Bu çok daha kötüydü. Onu kızdıran oydu.

Ama o zaman olmadığı kadar haklıydı da. İnancına, vicdanına sıkı sıkıya bağlı kalmalıydı.

"Belki de intikam almak istediğimi düşünüyorsunuz," dedi. "Eğer öyle olsaydı, geri dönmezdim. Bir zamanlar tek umursadığım şeyin kraldan kurtulmak olduğunu biliyorsun. Son gülen olmak için ondan sonsuza dek kurtulmaktan daha iyi bir yol var mı?"

"Bir zamanlar intikam almak istiyordun."

"Ve o hayaleti kovdum. Bunu yaptığımı biliyorsun, çünkü yapmamış olsaydım, benden ilk içkini asla alamazdın. O gece sana sorduğum gibi, şimdi de soracağım. Düşüncelerimde haykırdığımı duyduğun şey intikam mı?"

Zihni onunkinin üzerine çöktü, güzel bir karanlık. Kararlılığı titredi. Sonsuza dek o karanlığın altında yatabilirdi. Ona bunu yapabileceğine söz vermişti.

"Hayır, senin içinde intikam yok." Sesi zihnini onunkinin derinliklerine götürdü. "Sadece istek. Sen arzu dolusun. Bir zamanlar sana söylediğim şey doğruydü.

Tenebra senin için asla yeterli olmayacak."

Onun sözleriyle, sesiyle, zihnindeki varlığıyla ziyafet çekebilir ve asla . İsteddiği her şey tam burada, avluda duruyordu, bir kol mesafesinde, zihninin içindeydi.

Eğer onu istemesine izin verirse, onu bir an daha içmesine izin verirse, çok geç olacaktı.

"İstediğime sahip olamıyorum!" diye bağırdı.

Sanki güneş doğmuş ve geceyi kovmuş gibi geri çekildi. Kadın ondan birkaç adım ötede yanarak durdu.

kaçırdı, nefes alış verişi bir Hesperine'e göre çok hızlıydı. "Tenebra'ya geri dönmek sana istediğin bir şeyi verecek. Solia için adalet."

"Kralı cezalandırmaktansa onu onurlandıran Hesperinlere minnettarlığımı göstermeyi tercih ederim. Kız kardeşimi hayatta tutmayı tercih ederim."-
Cassia'nın

"Solia'nın bana öğrettiği şekilde Zoe'ye kardeş olarak. Bu benim için yeterli. O kadar da cesur ve özverili bir intikamcı değilim. Hiçbir zafer, kralın benden esirgemeye çalıştığı her şeyi kendim için ele daha tatlı olamaz -özgürlük, güvenlik. Sevgi. Öfkem mutluluğa dayanacak kadar güçlü değil."

"Bana geldiğinden beri yapmaya çalıştığım tek şey seni mutlu etmek oldu." ". Bana her şeyimi verdin, ve bu kalbimi kırıyor.

Sana borcumu ödeyeceğim. Ama olacakları durdurabilecek güce sahip olduğumu bildiğim için vicdanım rahat bir şekilde kalamam. Bu vicdanım hala genç bir yaratık ama güçlü. Onu bir zamanlar beni yöneten vicdan yoksunu kadar pragmatik buluyorum. Kralı devirmenin Solia'yı geri getirmeyeceğini biliyorum. Ama birçok kişiyi ondan kurtaracak -Hesperinler ve Tenebralılar."

"Nasıl Cassia? Lucis, Tenebra'nın nesiller boyunca gördüğü en zorlu kral! Onu nasıl tahttan indirebilirsin?"

Merak ettiği için Lio'yu suçlamıyordu. Ondan şüphe etmiyordu, gerçekten. Hiç . O sadece bunun inanmak istiyordu. İmkânsız ihtimallerin bunun onların geleceği olmadığı anlamına gelmesini istiyordu.

"Zehir," dedi. "Ateşinde biraz doğru bitki. Smothersweet Aynı akça ağaç gibi kokuyor. Onu soluyacak. Masasında ölü bulunacak. Ve her şey sona erecek."

"O ateşin içinde duracaksın."

"Uzun sürmeyecek. Bir an önce ayrılmak zorunda olmam umurumda değil. Aslında bunun görmek istemiyorum." Yutkundu. "Ama üzgün değilim. Orada olacak muhafızlar için bile. Onların tacizlerini çok iyi biliyorum."

"Ona suikast düzenleyeceksin. Kendi ellerinle."

"Ben Skleros değilim! Bundan hiç zevk almıyorum! Ama bir Hesperine bile bazen masumları korumak için bir hayatı sona erdirmek zorunda kalabilir."

"Peki ya Caelum? O kralın varisi."

"Ben söz verdiğimde, Lord Deverran ortaya çıkacak ve Caelum'un merhum kraliçeden olan oğlu olduğunu açıklayacak.

Kral onu ondan çaldı." "Caelum
Lucis'in oğlu değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok ama önemli değil. Kardeşim Lord Deverran'ın oğlu olarak daha iyi durumda olacak. Ona daha iyi bir hayat sağlamak için tahtı ondan almaktan çekinmiyorum. Kuşatmamda onu Solia yapmayacağım.
Hükümdarlar."

"O halde yolunuzu çoktan açtınız."

"Tüm hazırlıklar . Döner dönmez onları harekete ."

"Ne kadar körmüşüm," dedi Lio. "Ben, senin yaptıklarının uzmanıyım. Bütün bunlar başından beri oradaymış ve ben görmemişim."

"İkimiz de bunun doğru olmasını istemedik." "Bu doğru olamaz."

"Çok özür dilerim. Umarım bir gün beni affedebilirsin. Çünkü sana ihtiyacım olacak."

"Gelecek bahar Ekinoks Zirvesi için Tenebra'ya geri dönmemi gerçekten isteyecek misiniz? Kraliçe Cassia ve Kral Flavian ile birlikte Ekinoks Yemini etmemi mi istiyorsunuz?"

"Gündönümü Zirvesi'nden önce, seni bir daha görebilmemin tek yolunun bu olabileceğini düşünmüştüm. Sırf bunun için tahtı bile alabilirdim, Lio."

"Bir bahar daha için mi? Sence buna değer mi, bir kaçamak için hayatından vazgeçmeye? Sence bu yeterli olur mu?"

"Sonsuza kadar hiçbir şey yeterli değil. Ama sana bir bahar daha vaat edebilirim. En azından buna sahip olacağız."

"Bunu yapamam."

"Lütfen, Lio. Bana yardım etmezsen ben de bunu yapamam. Orada ölmeyeceğimi bilmeden Tenebra'ya geri dönemem. İşim bittiğinde, barış sağlandığında, lütfen. Benim için geri gelmene ihtiyacım var. Burada hâlâ beni bekleyen bir yer olduğunu bilmem gerek. Önümde Orthros'a ihtiyacım var, yoksa bir adım daha atamam."

"Peki işinizin bitmesi ne kadar sürecek?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Eğer etkili olursam sadece on yıl. Öngörülemeyen engeller çıkarsa belki on beş yıl. On beşte bitirmek zorunda kalacağım. Yirmi yıl dayanmaya çalışmak istemem, beni koruyacak bir mihmandar ve bir Sığınak muhafızı olsa bile. Neyse ki doğum tehdidi olmayacak ama yine de hastalıklar, yaşlılık ve suikastlar var."

"Tanrıça," diye bağırdı. "Böyle yaşamamı nasıl beklersin? Sen sürekli tehlikedeyken ve ben seni eve getirmeye fırsat bulamadan Hypnos'un seni benden alıp almayacağını asla bilemezken mi?"

"Bilmiyorum. Hâlâ bununla nasıl yaşayacağımı bulmaya çalışıyorum."

"Sana on, on beş ya da yirmi yıl sonra ihtiyacım yok, Cassia! Benim sana ihtiyacım var.

Şimdi."

"Yemini geri getirdikten sonra Tenebra sizin için o kadar da tehlikeli . Daha önce de beni görmek için saraya gizlice girmiştin."

Başını iki yana salladı. "Gözyaşlarını kurutana kadar sana söylemek istemedim. Buradaki geleceğimiz hakkında konuştuktan sonra bu habere katlanmanın daha kolay olacağını düşündüm."

Ağzı kurumuştı. "Ne haberi?"

"Konstantina ayrılmayı teklif ediyor." Lio beyaz gül goncasını hâlâ elinde tutuyordu. "Dexion rehinelerle ilgili ültimatomeni verdikten sonra, sessizce formaliteleri harekete geçirdi. O kadar hızlı hareket etti ki, Xandra'nın beni uyardığı bu geceye kadar kraliyet ailesindeki pek çok kişinin haberi bile olmadı. Konstantina teklifini oylamak üzere Birinci Kan Çemberi'ni toplamak için sadece Gündönümü'nün bitmesini bekliyor. Hesperine'lerimizin yakalanmasını Tenebran işlerine karışmanın neden çok tehlikeli olduğunun kanıtı olarak gösterecek."

"Oyları kaybedebilir."

"Tüm Zirve'yi oyları güvence altına almak için harcadı. Kendisi ve Dava çevresi ne zaman bir etkinliğe katılmasa, kapalı kapılar ardında diğer birinci kanlarla partizanlık vaatlerini müzakere ediyorlardı. Konstantina çoktan çoğunluğu sağladı. Xandra son anda fikirleri değiştirmeye çalışıyor ama onun etkisi en büyük kız kardeşininkinin önüne geçemiyor. Ioustin zihin iyileştiricilerle birlikte, sonucu değiştirmeye çalışacak durumda değil. Artık çok geç.

Oylama kesin bir sonuç. Rehineler kurtarılır kurtarılmaz, Konstantina sınırları kapatacak. Kraliçe Cassia döneminde Orthros'tan elçilik gelmeyecek. Artık Hesperinler olmayacak.

Tenebra."

İşi bittiğinde onun için geri gelecek Hesperinler olmayacaktı. Lio yaşamaya devam edecekti. Onsuz.

Cassia hepsini ayakta tutan büyü'nün son parçasını da bıraktı. bu geceler. Geride bıraktığı tek şey, derinliklerindeki hastalıklı bir histi. "O zaman ölümlüleri tek başıma kurtarmalıyım."

"Yine mi," diye uyardı Lio. "Bana Orthros'ta güvende ve mutlu olmamı söyleme."

"Seni mutlu etmeyi çok istedim. O kişi olmak istedim." Mutluluk sahayı terk ettiği için öfkesi ona geri dönüyordu.

Bu kez öfkesinin kazanmasına izin vermemeliydi. "Ama kimsenin anlamadığı bir şeyi anlayacak olanın sen olduğunu biliyorum. Politikayı ve kahramanlığı biliyorsun."

"Hayır, Cassia. Bunun nasıl geleceğimiz olabileceğini anlayamıyorum. Sensiz bir yıl bile dayanamam, on yıl bile dayanamam. Ben. Yapamam. Bunu yapamam."

"Tek yol bu. Herkes için iyi olanı yapmak için bizim için iyi olandan vazgeçmeliyiz."

"Beni sevdiğini söylemiştin!"

"Seni her zaman seveceğim."

Gülü onun ellerine bastırdı. "Bundan nasıl vazgeçebilirsin? Dün gece bana nasıl hissettiğini gösterdikten sonra, benim-"

"Lütfen." Onun ellerini itti. "Yapma. Bu yeterince zor. Azmim neredeyse . Beni kalmaya ikna etmeye çalışmama nezaketini göster."

Gülü onun ayaklarının dibine bıraktı. "Geldiğinizden beri yaptıklarım sizi ikna etmeye yetmediyse, söyleyecek başka bir şeyim yok."

"Çok özür dilerim."

"Eğer yapılacak doğru şey buysa - eğer Tanrıça'nın bizden istediği buysa -O zaman ben ne kahramanım ne de dindarım."

Topuklarının üzerinde döndü ve Cassia'yı ürperten ve camı titreten bir güç patlamasıyla avludan çıktı.

VIGIL OF
BİRLİK



Kış Gündönümüne 2 Gece Kala

OceanofPDF.com

GÖZ GÖZE



Lio, Prometheus'un önünde olduğu yerde **DURDU** ve ellerini dizlerine dayadı.

Kıpırdamadan durur durmaz, düşünceleri yine onu ele geçirdi. Çıplak ayaklarının anıtın etrafındaki bozulmamış beyazlıkta bıraktığı izi ilk kez fark etti. Araziyi son sürat koşarak geçmesi karı oymuştu.

Lio, Prometheus kadar büyüdüğü zamanları hatırladı. O zamandan beri sık sık yaptığı gibi, şimdi de çocukluk portresinin önünü kesip ilk kandan doğanla yüzleşti. Göz göze geldiklerinde manzara çok farklıydı. Lio'dan başka hiçbir Hesperine'in göremeyeceği kadar uzun bir manzaraydı bu.

Kraliçe Alea'nın Zirve teklifi gecesinde söylediği sözler şimdi aklına geliyordu. *Neden bilgelik için taş gözlere baksın ki?*

Prometheus'un gözleri daha büyük bir iyilik için bu dünyaya kapanmıştı. Bu karar anlaşılabilir miydi? yaptığında anlamış mıydı? Yoksa sadece yapması gerektiği için mi yapmıştı?

Tek yapmanız gereken onu damarlarınızda aramak.

"Kızgıyım," dedi Lio Prometheus'a.

Kendi damarlarının sunduğu son içgörü damlaları.

"Neden seni kaybetmek zorundaydık?" diye sordu. "Eve dönmeyi başarmış olsaydın, senden bana kalan tek şey anıtın olmazdı. Tanrıça, neden bizden geriye kalan tek şey bu olmak zorunda?"

Lio'nun içinde bir Özlem soğuğu kadar sakatlayıcı bir umutsuzluk yükseldi. Destek için elini Prometheus'un omzuna .

"Geleceğimin böyle olmasını istemiyorum."

Zoe bir gece kardeşinin heykelinin önünde durup Nike'ın Methu için tuttuğu gibi onun için de yas tutacak mıydı? Zoe'nin boyunun Lio'nun taştan omzuna erişecek kadar uzaması kaç yıl alacaktı? Özleyeceği yıllar.

Anne, hayatta kalmasını güvence altına aldığını düşündüğü oğlunun kaybını atlabilecek ? Cassandra'nın acısı nasıl bir şekil alacaktı?

umutsuz bir kehanet olarak mı yaşamaya başlamıştı?

Babam öfkesi onu tüketmeden bir kayba daha dayanabilir miydi? Onu iyileştiren aile parçalandığında, kederi neyi parçalayacaktı?

Peki ne için?

Hayat kurtarmak için. Bir kez daha, Emir'in bir saldırısından daha. Cassia'nın sarayı Lio'nun efsanesindeki engizisyon hapishanesi olacaktı. Zulümden kurtardığı tüm Tenebralılar, onun fedakârlığının özgürlüğünü mümkün kıldığı mahkûmlar olacaktı.

"Dava kardeşinize verdiğim ilacı midem kaldırmıyor," dedi Lio. "Ioustin'e söylediğim tüm argümanlar, söz konusu benim hayatım olduğunda farklı geliyor. Fedakârlığımın boşa gitmeyeceğini bildiğim zaman. Her şeyi değiştirebilirim."

Lio tüm kariyeri boyunca uğruna çalıştığı barışı sağlayabilirdi. Halkı tüm tarihleri boyunca bunu inşa etmeye çalışmıştı. Tenebra tahtında, Büyücü Kral ve Değişen Kraliçe'den beri hiç olmadığı kadar altın bir çağ başlatacak iyi bir hükümdar olacaktı. Nazik bir kraliçe onlara bakarken hiçbir yetim Teselli'ye ihtiyaç duymayacaktı. Güçlü bir kraliçe savaşları durdurduğunda hiçbir asker savaş meydanlarında Merhamet'i beklemeyecekti. Bir Hesperine'i seven bir kadın tacı giydiğinde hiçbir büyücü sapkınlara zulmetmeyecekti.

Lio'nun bu altın çağdaki rolü kolaydı. Tek yapması gereken Grace'inden vazgeçmekti. Tek yapması gereken yere uzanıp ölmekti.

"Bu doğru olamaz," diye bağırdı. " ne olacak? Ya o da şimdi hayatta, ne yapıyor? Yaşasaydın kurtarabileceğin onca insan ne olacaktı?"

Lio taş kahramandan uzaklaşırken etrafını saran çocuklara takılıp tökezledi.

"Neden bizi kurtarmak için Nike, Rudhira ve Baba mı? Ya sizi bize farklı bir arayış getirseydi, almaktan daha mutlu bir arayış? Neden gerçek bu olmak zorunda? Neden sizin için farklı bir gerçek olamazdı?" Lio geri çekildi. "Bununla yaşayamam."

Asıl soru şuydu: Lio bunun için ölmeye hazır mıydı?

"Ölmemeliydin. Daha iyisini hak ediyordun."

Lio, ölümün görkemi içinde gülümseyen efsaneye baktı.

"Kendin için ne istiyordun?" Lio ilk kez Methu'ya sordu. "Senin gerçeğini kendi ağzından hiç duymadım. Tek bildiğim gerçek Orthros senin hafızanı oluşturdu."

Sadece rüzgar cevap verdi.

"Biz size ne yaptık? Seni nasıl bu hale getirdik? Sen ve ben anıtlardan daha değerli değil miyiz? Daha fazlasını hak etmiyor muyuz? Taş mı?"

Ayak sesleri Lio'ya artık yalnız olmadığını söylüyordu. Büyük, zarif ayaklar yaklaşırken karı zar zor sıyrılıyordu. Mak. Lio, bağırıışlarının kayalıklarda yankılanmasını engelleyen perdeyi bir kenara atarken, bir yandan da öfkelerini Birlik'ten saklayan büyüler.

Mak ağaçların arasından çıkıp heykelin önünde Lio'ya katıldı ama Mak'ın incelediği kişi Lio'. "Ahh. Bu Cassia'yla ilk kavgan mı?"

"Şey." Lio kızardı. "Gizleme gücüm buraya kadarmış." "Cassia'nın elçilikten kaçamayacağını iddia etmek Zoe üzerinde işe yarayabilir, ama geri kalanımız değil."

Lio saçlarını yüzüne doğru itti. "Bu sadece bir tartışma değil. Bu bana kızdığını diğer zamanlar gibi değil."

"Heh. Her zaman öfkeli olmayı sevmişsindir." "Bana kızgın değil. I-"

Mak ılık çaldı. "Ona kızgınsın! İşte bu bir ilk. Önemli değil. sırada sinirlenmek senin için iyi bir şey. Bunu yeterince sık yapmıyorsun."

Lio şimdi kafasının içindeki konuşmayı duyabiliyordu. *Tenebra'ya geri dönüyor Mak. Kendini kraliçe yapacak.*

Bunu yapamaz!

Oh, ama yapabilir. Uzmanlığının sınırı yok. Yapamayacağı tek bir şey var. Orthros'ta kalmak.

Ama Mak'a söylemeyecekti. Kuzeninden Ioustin olmasını ve Methu'yu tutsaklar uğruna ölüme terk etmesini istemeyecekti. Bu, arkadaşlarından ve ailesinden istemek için çok fazlaydı. Ioustin'in kendisinden böyle bir şey istediğini ne kadar iyi biliyordu.

Lio Sonbahar Ekinoksu'nda başladığı yere geri dönmüştü. Cassia'nın planlarından kimseye bahsedemezdi. Söylediği anda hayatını kurtarmak için müdahale etti.

Eğer bu fedakârlığı yapacaksa, bu sadece ve sadece onun kararı olmalıydı.

"Bana ne olduğunu söylemek ister misin?" Mak sordu.

"Söyleyemem."

"Perdeyi geçmeyeceğim. Sadece şunu sormama izin verin. Ona henüz söylemedin mi?"

Lio esprisiz bir kahkaha attı. "Grace Dansı'na kadar beklemek gibi romantik düşüncelerim vardı."

"Gelenekler güneşe bağlı. Ona şimdiden söyle! Aranıza her ne girdiyse, o öğrenir öğrenmez konu dışı kalacağından eminim."

Lio yerine bir tahtı seçmesi önemsiz mi? Mutluluğa sahip olabilecekken kendini Tenebra'ya mahkûm etmesi mi? "Benim kesin ölümümden başka bir şeyin onu etkilemesini istiyorsam beni bağışlayın."

"Onu neyin etkilediğini biliyorsun. Seni seviyor."

"Evet. Evet, seviyor."

Lio bunu biliyordu. Ama onu sevmesine rağmen, başkalarının iyiliği için ondan vazgeçecek gücü kendinde bulabiliyordu.

Nasıl daha azını yapabilir ki?

Lio Mak'a, "Babanın tavsiyelerine hiç bu geceki kadar ihtiyacım olmamıştı," dedi. "Tam da o ve ben birbirimizle neredeyse hiç konuşmadığımız bir zamanda."

Mak bir sessizce durdu. "Eee?" "Peki ne?"

"Bana neden böyle davrandığını mı soracaksın?" Lio kuzenine uzun uzun baktı. "Başından beri biliyordun."

Mak başını salladı, yüzünde hüzünlü bir ifade vardı. "Ne zaman debelenmeyi bırakıp benden tavsiye isteyeceğini merak ediyordum."

Lio pişmanlığını Kan Birliği aracılığıyla dile getirdi. Mak homurdandı. "Bu hiç aklına gelmedi, değil mi?"

"Bu Birlik Nöbeti'ne senden özür dileyerek başlamam gerektiğini düşünüyorum. Babanla senin aranda arabuluculuk yapmaya o kadar alıştım ki, sana çok fazla

Bu durumda çok az itibar gördünüz ve onunla olan bağınıza leke sürdünüz."

Mak bir el salladı. "Daha iyi hissetmeni sağlayacaksa özrüm kabul edildi. Yıllar boyunca ikimize de gösterdiğin sabır için minnettarım. Değişiklik olsun diye iyiliğinin karşılığını verebildiğim için gerçekten mutluyum. Biliyorsun, onunla her zaman anlaşıyor olmamız onu anlamadığım anlamına gelmiyor."

"Elbette. Ayrıca, ikiniz son zamanlarda her zamankinden fazla aynı fikirde görünüyorsunuz."

"Graced olmak insanın olaylara bakış açısını değiştiriyor. Çocuklar da öyle."

"Bosko üzerindeki etkiniz için herkes size minnettar."

"O çok eğlenceli biri." Mak sırtıttı. "O ve Thenie, Lyros ve bana kendi geleceğimiz hakkında tartışacak çok şey verdi."

Lio, yaşadığı sıkıntıların kuzeninin sırtışını yok etmesine izin vermeyecekti. Kendisi de gülümsemeyi başardı. "İki sorum var. Hâlâ bir Ritüel babası olarak değerlendiriliyor muyum? Ve ne zaman başlıyorum?"

"Hiç düşünmedim bile. Elbette çocuklarımızın Ritüel babası olacaksınız, ancak bu biraz zaman alacak."

Lio bunun için de burada olmak istedi. Sadece ailesinin acı çekmesini istemiyordu. Dört gözle beklediği her şeyi istiyordu.

"Ritüel annesi pozisyonu hâlâ boş," diye ekledi Mak. "Cassia'yı bizim için işe almakla meşgul olsan iyi edersin."

Lio hayatın çok tatlı olmasını bekliyordu. Hiç bitmeyeceğini düşünmüştü.

Mak çocukluk portrelerine bakarak başını eğdi. "Çocukların ebeveynlerine ihtiyaç duyduğu kadar de çocuklarına ihtiyaç duyduğu aklıma . Bu yüzden babamın ihtiyaç duyduğu şey olmak için biraz çaba sarf ettim. Ve bundan memnunum."

"Bunun onun için ne kadar önemli olduğunu tahmin edebiliyorum. Biliyorsun, senin açık sözlülüğün ne onun ne de benim sahip olduğumuz bir tür bilgeliği barındırıyor. Şimdi bana verebileceğin kadarına minnettar olurum."

"Sana bir sürpriz yapacağım ve babamın kitabından bir yaprak alıp sana cevap vermek yerine bir soru soracağım. Bana Cassia'dan bahsettiğinde ilk tepkim ne oldu?"

Lio kaşlarını kaldırdı. "Benim için endişeleniyordun."

"Dehşete düşmüş," diye düzeltti Mak, ama başını salladı. "Peki ya ikincisi?"

Lio, neredeyse düşünemeyecek kadar hasta olduğu o gecenin karmaşasını düşündü. Yüreği burkuldu. "Sana söylemediğim için incinmiştin."

"Her zaman hızlı bir çalışmacıydın. Aferin sana."

"Kan Birliği tarafından. Amcamın duygularını incittim." "Onun da duyguları var, biliyorsun."

"Tabii ki öyle. Ama çoğu zaman..."

"Geçilmez mi? Öyle görünüyor, evet. Bu yüzden bu tür şeyler onun için çok zor. Annem, Kadi ve ben herkesin görebileceği şekilde gardlarımızı takıyoruz. Ama o bir peçe takıyor."

"Onunla bu yıl birbirimize peçe başka bir şey yapmadığımızı düşünmeye başlıyorum."

"Cassia'yı ondan başka herkese anlatman çok zoruna gitti. Aslında, Cassia'yı ondan saklamak için elinden geleni yaptın ta ki-"

"İlk Kan Çemberi." Lio yüzünü ovuşturdu. "Thorns. Orthros'un geri kalanıyla birlikte öğrenmesine izin vermeme ne sebep oldu? O, benim akıl hocam?"

"Özlem yüzünden sağlıklı düşünemiyordun," diye hatırlattı Mak ona. "Bu bir bahane değil, gerçek bir engel."

"Ben daha burnumun ucunu bile göremezken ve kendi amcama yanlış yaptığımı fark edemezken, nasıl olduysa Orthros'un tarihini değiştirmek için bir plan sunmayı başardım."

"Söz konusu planı sunduktan sonra çöktün. O zaman babamla aranı düzeltmeye çalışsaydın neler bir düşünsene. Meyve ağaçlarının üzerine kusmaktan bile daha kötü olurdu ve bu çok kötüydü."

"Ona söylememek için nedenlerim vardı."

Mak parmaklarıyla saydı. "Büyüklerimizin Cassia'yı kaçırmasını engellemek. Kraliçe'nin Baş Elçisi'nin, kralın kızı tarafından dışlerin parlatıldığı için seni diplomatik hizmetten atmasını engellemek..."

"Beni Gündönümü Zirvesi planımdan vazgeçirmesinden korkuyordum. O tedbirin ruhudur."

"Olabilir. Ama sanılanın aksine, o aklın vücut bulmuş hali değil. O da ailemizin geri kalanı gibi değişken."

"Babanıza tam olarak 'dengesiz' diyemem ama..."

Mak başını salladı. "Neden bütün çocukları bizim gibi oldu sanıyorsun? Neden Annem'le boy ölçüşebileceğini düşünüyorsun? Tapınağını yerle bir etmeye kararlı bir orduyu sadece aklıyla nasıl durdurabildiğini sanıyorsun? Mantıklı davranarak değil."

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Bunu bilmelisin. Ona çok benzeyen sensin. Seni Cassia'ya uygun kılan ne? Gündönümü Zirvesi fikri nereden aklına geldi?"

"Tanrıça'nınki tamamen iyilikseverlik, benimki ise düpedüz küstahlık."

Mak kıkırdadı. "Çok Argyran bir cevap. Ama asıl cevap, her şey hakkında o kadar tutkulusun ki, kendinle ne yapacağını bilmiyorsun yarısı her zaman. Çok önemsiyorsun. İşte. Haklılığımı için yumruk kaldırmama bile gerek kalmadan seni eğittim." Kendi sırtını sıvazladı.

"Sanırım bana kendim hakkında en az baban kadar çok şey öğrettin."

"Şimdi öğrendiklerinizi kullanın ve ondan özür dileyin. Vigil'in Birlikteliğin bir uzlaşma zamanı olması gerekiyor. Peçe saatleri azalıyor ve ben ikinizin bu geceyi iyi şartlarda bitirmenizi istiyorum."

"Kütüphanesinde mi?" Lio sordu.
"Hayır, seninkinde, senden özür dilemeyi bekliyor."
Lio, Mak'a zafer selamı verdi. "Zihin büyücüsü olmadığına emin misin?"
Mak ürperdi. "Kesinlikle hayır, Tanrıça'ya şükürler olsun."
"Bu geceki yardımın için sana minnettarım."
"İyi şanslar." Mak, Lio'nun omzunu kavradı, sonra onu çevirdi ve Komnena Hanesi'ne doğru nazikçe itti.

OceanofPDF.com

TAŞTAN DAHA FAZLASI



Lio kulesine ADIM attı, sonra da ön basamaklardan yürüyerek kapısına çıktı. Amcasının içindeki aura, bir zihin büyücüsünün varlığını kibarca ifşa etme biçiminde belirgindi.

Lio daha önce hiç olmadığı kadar, amcasının yüzeyin altında ne kadar çok şey sakladığını düşündü.

Lio giriş holüne adımını atar atmaz, daha önce hiç duymadığı bir kahve kokusuyla karşılaştı. Amcasının yeni bir icadı olmalıydı. Eğer bu bir barış teklifiyse, muhteşem bir teklifti. Eğer tadı kokusu gibi, Lio bir daha asla başka bir kahve içmeyebilirdi.

Argyros Amca, Lio'nun sehpasının başında onlar için bardak servisiyle bekliyordu. Aralarında iki boş kadeh davet için duruyordu.

"Geldiğinize çok sevindim," dedi Lio.

"Gördüğüm kadarıyla sürpriz unsuru benim tarafımda değil."

"Bir savaşçının iki diplomatı müzakere masasına getirmesi olağanüstü gece, değil mi?"

"Oğlum konusunda şanslıyım."

"Ben de kuzenim ve Trial kardeşimde." Lio amcasının karşısına oturdu.

"Bu yeni hakkındaki görüşlerinize değer veriyorum." Argyros Amca kahve fincanına uzandı.

O daha dökmeden, Lio elini kaldırdı. "Yapmam gereken bir şey var. katkıda bulunmak istedim. Onları paketleyecek vaktim olmadı ama..."

Boş fincanları sehpanın altına yerleştirdi ve kendi yaptığı yeni cam kahve fincanlarını çıkardı. Amcasının Winter'ını Gündönümü hediyesi aralarındaki masanın üzerinde.

Argyros Amca'nın aurasında duygular kıpırdandı. "Her yıl olduğu gibi geleneğimizi sürdürdünüz."

"Tabii ki."

Simgesel fincanlar aralarında duruyordu. Lio her gündönümünde amcasının kaliteli kahve takımlarından oluşan koleksiyonu için yeni bir parça tasarlardı. Her seferinde, birlikte kutlayabilsinler diye iki tane yapardı. Bu yıl, çok renkli camı dikenleri andıran karmaşık bir desene dönüştürmek saatler süren özenli bir cam üfleme işlemi gerektirmişti. Lio, koyu kahve kapları doldururken renklerin değişimini izledi, ardından soluk krema bardakların içinde dönmeye başladı.

Argyros Amca, "Bu yeni içki genç biri için bir hediye," dedi, "Orthros'un diplomatik hizmetine davet etmek istediğim bir sonraki kişi."

"Yeni bir öğrenci için cömert bir hediye olduğu kesin." Lio'nun umutları suya düştü. Amcası onun yerine geçecek kişiyi mi arıyordu?

Fincanını kaldırırken isteksiz görünmemeye çalıştı. Kahve, Argyros Amca'nın içeceklerini hazırlarken kullandığı alışılmadık bir yöntemle, yoğun kremalı ve köpüklü, koyu kumral bir demlemeydi. Lio aromanın onu cezbedtiğini inkâr edemezdi, çok tanıdıktı ama aynı zamanda yeni ve tuhaftı. Argyros Amca'nın bu işe ne kadar sihir kattığını ilk kez merak etmiyordu.

Lio amcasına itaat etti ve tadına baktı. Ağzı, diğerlerinden daha iyi bildiği bir tadın yankısıyla doldu ve yüzünü saran buharda, hayatını değiştiren kokuya bir övgü olduğunu fark etti.

"Cassia."

"Sadece adaşının üzerine toz serpmek yeterli olmazdı. Ona yakışacak çekirdekleri kavurup harmanlamak, olağanüstü demlemek ve sinameki, şeker ve kremayı son içeceğin ayrılmaz bir parçası haline getirmek gerekiyordu."

"Cassia için diplomatik hizmette bir gelecek öngörüyorsunuz."

"Kendini başka bir yere adamadan önce onun yeteneğini kaparsam kendimi şanslı sayacağım. İkiniz böylesine mükemmel bir ortaklığı devam ettirme fırsatına sahip olmalısınız. Sizce teklifimi kabul edecek mi?"

Lio fincanını yere bıraktı. "Onun başka planları var." "O zaman çok geç kaldım."

Orthros'un kendisi kadar ağır bir keder Birliğin üzerine çöktü.

"Hayır," dedi Lio. "Buna daha fazla katlanamam. Seni seviyorum amca. Yaptığım her şeye rağmen, bunu bilmenizi istiyorum. Bunu göstermediğimi biliyorum. Ama bu hiç değişmedi."

"Lio!" Argyros Amca'nın sesi şaşırmış

gibiydi. Lio kendini ona bakmaya zorladı.

Gözlerinde yaşlar vardı. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Lio ünlem dolu bir nefes verdi. Bildiği bir sonraki şey, amcasının aralarındaki mesafeyi kapattığı, onu ayağa kaldırdığı ve ona sıkıca sarıldığıydı.

Lio akıl hocasına tutundu. "Seni kaybetmekten çok korkuyordum."

Sonunda Argyros Amca onu serbest bıraktı. "Bana zarar vermek için skandal bir konuşmadan daha fazlası gerekir, yeğenim. Bana genç bayanın senin için çok önemli olduğunu söyleyebilirdin. O zaman şoku atlatırdım. Neden önce arkadaşlarına ve ailene sırrını açtığını anlayabiliyorum elbette. Ama seni temin ederim, ben de bu açıklamayı yapacak metanete sahibim."

"Sana söylemediğim için çok üzgünüm. İlk Kan Çemberi'nden önceki adresimi öğrenmeni istemezdim."

Argyros Amca sandalyesine geri çöktü. "Keşke teklifini hazırlamana yardım edebilseydim."

Lio tekrar yerine oturdu ve kahvelerini yudumlarken öne doğru eğildi. "Sana güvenmeliydim. Lütfen gerçeği senden bu kadar uzun süre sakladığım için özrümü kabul et."

"Hayır, özür dileme. Hiçbir şey için. Bu benim isteklerimle ilgili değil. Başından sonuna kadar doğru olanı yaptınız. Keşke sana yardım edebilseydim ama . Bunu yapmak zorundaydın. Senin . Bizimkini değil. Benim değil."

Lio amcasının acısının devam ettiğini hissedebiliyordu. Birlik'teki o açık yara henüz kapanmamıştı. "Bağışlayın beni. Böylesine tehlikeli bir planı sanmıştım."

"Yapmazdım. En çılgın rüyalarımda bile bunu hayal edemezdim."

Amcasının taştan ifadesi gitmişti, peçesi de öyle. Lio amcasının öfkesini, ıstırabını ve sevgisini gördü.

"Kendimi hiç bu kadar hayal kırıklığına ," dedi Argyros Amca. "I Bu kış yaptıklarına katılmaktan kendimi mahrum ettim. Kendimi yaşlanmaya bıraktım."

"Bundan daha yanlış bir şey olamaz," diye itiraz etti Lio. "Bildiğim her şeyi bana sen öğrettin."

"Aksine, en büyük başarınız size öğrettiğim her şeyin tam yapmaktan geldi. Konuşmanı yapar yapmaz

tüm planınızdan elimi çekmem gerektiğini fark ettim. Ne kadar zor olsa da."

"Sizin katılıminıza değer verirdim. Bunu kaç kez dilediğimi sayamam."

"Sizi yanlış yöne sevk etme riskini göze almış olurdum."

Argyros Amca bunca zamandır bunu mu düşünüyordu? Dokunuşunu kaybettiğini mi? Dümeninin bir şekilde bu yolculuğa uygun olmadığını mı?

Argyros kendinden şüphe mi etti?

"Bunu kastetmiş olamazsın, amca."

"Açıkça görülüyor ki, yol boyunca bir yerlerde sizi yanlış yönlendirmişim, en azından kendim hakkında. Size onaylamamaya çok eğilimli olduğum izlenimini verdim, değerli bir ortağa olan gerçek sevginiz için sizi sırf kurallara aykırı olduğu için azarlayabilirdim. O kadar sert bir tavır takındım ki, onun planlarını takdir etmek yerine onlara müdahale edeceğime inandınız. Sizi, Hesperine diplomasi tarihindeki en parlak yeniliklerden biri olduğu aşikâr olan bir şeyden vazgeçirecek kadar gerici olduğuma inandırdım. Eğer size böyle görünüyorsam, yanlış bir şey yapmışım demektir. Daha da kötüsü, bunların hiçbirinin doğru olmadığından emin değilim."

Lio amcasının böyle bir kriz yaşadığını hiç bilmiyordu. Ama Tenebra'ya yaptıkları yolculuğa kadar, amcasının hiçbir şeyden emin olmadığını ifade ettiğini de duymamıştı. "Tüm bunlardaki amacım asla öğretilerinize, fikirlerinize, desteğinize verdiğim değer konusunda şüphe uyandırmak değildi. Hepimizin Zirve'de kalıp Dalos'la savaşıma karar verdiğimiz gece söylediklerimde ciddiydim. Bir an için bile öğretilerinizi her zamankinden daha az sevdiğimi düşünmeyin... ama inisiyeniz olarak başka neler öğrendiğimi bir düşünün. Buna henüz öğrenmediklerimi de eklemeliyim."

"En son seninle bir hayat dersi paylaşmaya çalıştığım da tam bir felaketti."

Oh. Kan Birliği'nde kalan yaralardan biri de Lio'nun kendi yarasıydı. "Şehit Geçidi'nden sonra bana söylediklerinizi ima ediyorsunuz."

"Son Savaş sırasında tapınağımı kurtardıktan sonra olanlarla ilgili gerçeği öğrenmenin zamanının geldiğini düşündüm. Tapınağımdan O geceki kahramanlığımın coşkulu günlüklerini çok hızlı bir şekilde okudum ve bunun sonucunda ortaya çıkan trajediyi anlamaya vardı. Ancak öyle görünüyor ki, duymak istediğiniz şey bu değildi."

"Amca, ordunun zihnini kontrol altına aldığı ve onları tapınağından püskürttüğü için *sen* bir kahramansın. Daha sonra serbest kalmaları senin suçun değildi. Lyta Teyze'nin köyüne yaptıkları için kendini asla suçlamamalısın. Bunu görmene yardım etmesine sevindim, çünkü başka kimsenin bunu yapamayacağını biliyorum."

Kendinize bunca yıl işkence etmemeniz için sizi ikna edeceğim."

"Akıl hocanı sonuna kadar savunuyorsun. Gerçeği açıkladığımda seni incitmiş olsam bile."

"Kabul ediyorum, bu konuşma bana hâlâ acı veriyor. Ancak bu, bana güvenmenizden onur duyduğum gerçeğini değiştirmiyor."

"Sanırım size en başarısızlığımı, başarısız olduğunuza inandığım için anlatmadığımı açıklamam gerekiyor."

"Neden o zaman?" Lio başını salladı. "Spor salonunda, o gülün üzerindeki dikenler ne anlama geliyordu?"

"Seninle gurur duyduğumu!"

"Bunu, Chrysanthos'a karşı gösterdiğim özdenetimi onayladığınız anlamına aldım, çünkü Şehit Geçidi'nde daha önceki disiplinsizliğimi aşmıştım."

"Hespera'nın Merhameti. Orthros'un en önde gelen iki diplomatı arasındaki diyalog tamamen koptu. Önceki başarılarınızı beyaz güle layık görmeseydim neden dikenleri size bahşedeyim?"

"Şehit Geçidi'nde gücümün kontrolünü kaybettiğime ve kazayla yüzlerce ölümlüyü öldürdüğüme inandığınızı sanıyordum."

"Yapıp yapmamanız benim için önemli değildi. Ama senin için çok önemliydi. Büyünün kontrolünü kaybetmek senin en büyük korkun. Böyle bir şey yapmış olabileceğin düşüncesi kalbini parçalıyordu."

Lio yutkundu. "Anlamıştın."

"Savaş sırasında kendi başarısızlığımdan öğrendiğim şeyi, Lyta'nın bana affediciliği ve sevgisiyle tekrar tekrar öğrettiği şeyi anlatmaya çalışıyordum. Hayal edebileceğin en büyük hatayı yapsan bile, her şey yoluna girecek."

Lio başını ellerinin arasına aldı. "Amca, bu gece başarısız olacağım." "Her şey yoluna *girecek*, tıpkı geçitte olduğu gibi."

"Ne yapacağımı şaşırdım. Lütfen, eğer çok şey istemiyorsanız, tavsiyelerinizle bir kez daha cömert davranırsanız size minnettar olurum."

"Bu sefer, sana olan güvenimden hiç şüpheden olmasın. bulacaksınız. Şimdiye kadar her engel karşısında bunu yaptınız."

Lio, umutsuzluğunu kontrol altında tutan perdeyi kavrayışını serbest bıraktı. "Yardımaınıza ihtiyaçım var."

Birliklerinde zonklayan yara nihayet hafiflemeye başladı.

Mak, ebeveynlerin çocuklarına ihtiyaçı olduğunu söylemişti. Kastettiği şeyin bir parçası da bu olmalı. Büyüklerin kendilerine ihtiyaç duyulduğunu hissetmeye ihtiyaçları vardı.

"Başvurabileceğim başka kimse yok," dedi Lio tüm dürüstlüğüyle.
"Gerçekler konusunda senden başka kimseye güvenemem. Bu yükü ve çağımızın bana yüklediği talepleri yalnızca sen ."

"Ayrılık mı seni bu kadar etkiliyor?"

"Bundan daha da fazlası. Bunu size çok gizli olarak söyleyebilir miyim?"
İşte, sonunda, Lio bunu hissetti. Aralarındaki kan ve bilgelik bağı,
Birlik'teki kalp ve zihin akımını. Her zamanki gibi güçlü bir şekilde açıldı.

"Elbette ," dedi Argyros Amca.

Lio başını kaldırdı ve amcasına baktı. "Cassia kendini Tenebra Kraliçesi yapmak niyetinde."

Bu itirafın kendisini ne kadar küçük düşüreceğini tahmin edememişti.
Zarafetini kaybediyordu. Hiçbir başarısızlık bu kadar acı verici olmamıştı. Akıl hocasına yaptığı hiçbir itiraf bu kadar dayanılmaz olmamıştı.

Ne bir şok ne de bir kınama geldi. Amcasının sevgi ve ilgisinin sıcaklığı onu sardı. Lio, Argyros Amca'nın gerçekten böyle biri olduğunu nasıl unutabilirdi?

"Nasıl yardımcı olabilirim?" Argyros Amca sordu.

"Tenebra'nın siyasetini ve tarihini gözlemledikten sonra, başarılı olacağını düşünüyor musunuz?"

"Böylesine tehlikeli bir girişimde başarı garanti , ancak planı kesinlikle mümkün, hatta muhtemel ve şüphesiz zekice. Mevcut durumda, onun galip geleceğini tahmin ediyorum."

"Ben de aynı sonuca ulaştım. Aşılamaz bir şey yok
engeller onun planına karşı bir tartışma zemini sunuyor. Saltanatının uzun vadeli etkisine gelince, halkını böylesine adil ve yetenekli bir kraliçeden mahrum bırakmak kalpsizlik olur ve bir Hesperine sempatizanının Tenebra tahtına geçmesini engellemek aptallık olur."

"Büyücü Kral ve Değişen Kraliçe'den bu yana en iyi hükümdarları ve Yemin'in daha da büyük bir savunucusu olurdu. Cordian saldırganlığı karşısında Tenebra'yı ve bizimle olan ilişkilerini iyileştirmek için yorulmadan çalışacaktır. Önündeki engellere rağmen, Konsey'i etkileyerek politikalarını hayata geçirmeyi başaracağından hiç şüphem yok... ve onun kuklası olarak seçtiği kralı."

Lio bunu söylemeye cesaret edemedi.

Argyros Amca onun yerine söyledi. "Flavian'ı ustalıkla yerleştirdi." "Buna nasıl katlanacağım?"

"Buna katlanacak mısın?"

"Onun güvenliği ve mutluluğu için duyduğum korkular kulak ardı edildi."

"Peki ya seninkiler için yalvarışların?"

"Bunun bana neye mal olacağını bilmiyor. Daha önce ona söylememiştim. Bu haberi bana o verdi. Aramızdaki çekişmenin ortasında böylesine değerli bir gerçeği açıklamakta tereddüt ettiğim için beni suçlayabilir misiniz? Onun beni seçmesini istemem anlaşılabilir bir şey değil mi?"

"Artık Lyta'dan Cassia'dan sakladığın gerçeklerden çok daha az tatlı sırlar sakladığımı biliyorsun. Bu benim hatamdı. Başarısızlığım değil ama sahtekârlığım neredeyse onun aşkına mal oluyordu."

"Ama aşkın zafer kazandı. Lütfen amca, bana geçmişinizde umut bulabileceğimi söyle. Siz mutlu olmak için hayatta kalan iki Hesperines'siniz."

"Bunun pek çok örneği için etrafınıza bakmanız yeterli." "Tek gördüğüm Kanla Doğan'ın Yolu."

"Hayır." Argyros Amca'nın sözlerindeki kesinlik Birlik'te yankılandı. "Bu senin yolun değil. Sen değilsin."

"Onu kaybediyorum. Onun planı hakkındaki tüm düşüncelerimi doğruladın. Görüyorsunuz."

"Teyit ettiğim şey siyasi durumdu. Tek gördüğüm Tenebra'nın onsuz idare etmek zorunda kalacağı, çünkü Orthros'un onun üzerinde öncelikli bir hakkı var."

"Bu kez siyaseti yolumuzdan çekemiyorum. Daha ne ?" "Siyasetle güreşmeyi bırak."

"Ne?"

"Politikayı unutun," dedi halklarının tarihindeki en büyük diplomat. "Tüm gücünüzü sizin ve Cassia'nın ihtiyacı olan şeye adayın."

"Ama vicdanımız rahat bir şekilde ihtiyaçlarımızı siyasetin önüne koyabilir miyiz?" "Ne kadar uğraşırsak uğraşalım, değiştiremeyeceğimiz bazı şeyler var."

"Ama eğer bir şeyleri değiştirebiliyorsak, aksini yapmak bencillik değil mi? Cassia çok şeyi değiştirebilir, eğer ben..."

Argyros Amca başını salladı. "Söz konusu bile olamaz."

"Bunu amcam olarak mı yoksa bir büyükelçi olarak mı söylüyorsunuz?"

"İkisi de. Orthros'un geri kalanının güvenliği için Nike'ı feda eder misin? Nephalea'yı ve dolayısıyla Alkaïos'u feda eder miydiniz? Rehinelerden herhangi birini feda eder miydiniz?"

"Tabii ki hayır!"

"Saygıdeğer, pervasız prensimizi böyle bir fedakarlık yapmaktan vazgeçiren kişinin siz olduğunuzu da hatırlatabilir miyim?"

"Mak sana bundan da bahsetmişti."

Argyros Amca içini çekti. "Hayır. Ioustin bana bundan bahsetti." Lio doğruldu. "Onunla konuşmuşsun."

"O gece onu durdurmasaydın neler olabileceğini düşündüğümde... Nike'ın Trial kardeşlerinden birini zaten kaybettik. Bir başkasını kaybetmeye dayanmam."

"Amca, bunu söylediğini duyduğuma sevindim."

"Cassia... kızımın Yurtdışında kalma kararını sorgulamamam gerektiğinin en büyük kanıtı. Nike'ı o kadar çok özleyorum ki ona ve Deneme kardeşine haksızlık . Bu Birlik Nöbeti'nde Ioustin ile aramızı düzelttim."

"Bu pek çok duaya bir cevaptır."

"Ioustin ve Nike, tıpkı sizin gibi, isteklerimi dikkate almayarak doğru olanı yaptılar. Eğer herhangi biriniz farklı davransaydı, Cassia şu anda bizimle olmazdı. Hepimiz için bu kadar değerliyen onu gözümün önünden ayırmaya niyetim olduğunu sanmayın."

"Başka bir seçeneğimiz olduğundan emin değilim."

"Diplomasinin amacı nedir?" diye sordu amcası.

Lio hiç düşünmeden, "Tüm halkımızın güvenliğini ve diğerleriyle barışı sağlamak için," diye cevap verdi.

"*Tüm* halkımız. Sen ve Cassia da onların arasındasınız. Siyasi durumla ilgili ne yapabileceğimizi sorarak kendimizi tükettiğimiz zaman geliyor. Buna rağmen ne yapabileceğimizi sormaya başlamalıyız. Bu kadar yanlışın ortasında nasıl bir iyilik yaratabiliriz? Cevap her zaman aynı olsa da birçok şekle bürünür: aşk."

"Siz kesinlikle bizim söylemlerimizde böyle bir derse yer vermediniz. Güç dengesi ya da ekonominin insan acıları üzerindeki etkisi. Ama şimdi bunu kelimelere döktüğünüzü duyduğuma göre, bunu bana yıllardır örnek olarak öğrettiğinizi söylemeliyim."

"O halde umarım bunu daha kolay bir şekilde öğrenmişsinizdir. Son Savaş sırasında, muazzam acılara karşı koyan küçük bir sevgi bizi ayakta tutan tek . Hayatta kalmak için tek umudumuz sevgiydi."

"Ama o zamanlar pek çok kişi başkaları için hayatlarını feda etmeyi seçti."

"Onun yerine çoğumuz hayatta kalmayı başardık," dedi amcası kuru bir sesle. "Orthros'u yeğenim, öğrencim, dostum için kurmadım. kendini feda eder. Ve Gündönümü Zirvesi'ni Cassia'nın Tenebra'ya nihai bedeli ödemesine izin vermek için kurduğunuza inanmıyorum."

"Hayır. Yapmadım. Bunu kendine nasıl yapabilir? Onu güvende ve mutlu kılmak için ilk çaba göstermesi gereken ben, oturup kalbini yok etmesini mi izleyeceğim?"

"Öyle misin?"

"O *buradaki* halkımız için daha değerli. Ben... ben halkımız için bir anı olmaktan çok canlı olarak daha değerliyim. Hayatımı Orthros'a adadım; bunun yerine onlar için ölmemin bana ne faydası olacak?"

"Nasıl olacak?"

"Bu hiçbirimiz için istediğim bir şey değil, kendim için de." Lio duraksadı. "Vicdanımı rahatlatmak için sayısız gerekçe sıralayabilirim ama aslında hepsi birer bahane. Ben kendimi sandığım gibi fedakâr bir idealist . Sadece mutlu olmak istiyorum. Bu yanlış mı?"

"Öyle mi?"

"Bilmiyorum."

"Cassia vicdanıyla mutluluğunu uzlaştırmak için mücadele ediyor. Bunu onun için yapamazsın. Ben de senin için yapamam. Ama sana öğrettiklerimi hatırlatabilirim. Orthros'u neden kurduk?"

"Halkımıza Sığınak vermek için."

"Sığınak nedir?"

Lio, Gül Evi'nin penceresi için bu sözcükleri camla işlerken ve yine bu odanın penceresine uyarlamalarını nakşederken geceler boyu bu sözcükler üzerinde durmuştu. Onları Cassia için tercüme ettiğinde yeni bir anlam kazanmışlardı. "Bana gel, kesin kucağıma, sığınacağın karanlık kanadımın altına, güç bulacağın kalbime, sevinçle parlayan gözlerimin ışığına, özgür olacağın sonsuz gökyüzüme gel."

Argyros Amca onun önünde durdu ve başına dokunarak yüzünü kaldırdı. Lio'nun kendi penceresinden gelen ışık gözlerinde parlıyordu.

"Affet bizi," dedi amcası, "seni anıt heykellerle çevrelediğimiz için. Yıldızlara şehitlerimizin isimlerini vererek gökyüzünün güzelliğini bozduğumuz için bizi affedin."

Lio ayağa kalktı. "Mirasınız için her zaman minnettar oldum."

"Çocuklarımıza minnettarlık, şefkat ve merhameti öğretmeye çalıştık. sorumluluk. Ancak bunu yaparken niyetimiz asla size suçluluğu öğretmek değildi. Başkalarına göstermeniz gereken şeyden kendinizi mahrum bırakmanızı asla istemedik. Kendinize karşı merhametli olun. Kendinize biraz teselli verin. Kendi iradenize saygı gösterin. Yeteneğinizin tadını çıkarın ve Birliğinizden sevinç duyun."

"Bunu yaparken başkalarına zarar vereceğim korkusunu üzerimden atmak çok zor. Çok şey tehlikede. Tek bir hata yaparsam, çok şey kaybedeceğim."

"Her ne kadar doğru düzgün açıklayamamış olsam da, size asla öğretmediğim bir şey olduğunu kesin olarak söyleyebilirim. Korku. Size hatalarınızdan korkmayı öğretmedim. Size gücünüzden korkmayı öğretmedim. Sana onu akıllıca kullanman gerektiğini telkin ettim, evet, ama..."

"Onu *kullanmayı* bana sen öğrettin."

"İlk Kan Çemberi'nin önünde durup Zirve'yi önerdiğinizden beri bunu yapıyorsunuz. O zaman, iki dayanılmaz alternatif arasında kaldığınızda ne yaptınız?"

"İkisini de reddettim ve kendiminkini yarattım."

"Şimdi bu yolda tereddüt etme. Sana inandığımı söylemeyeceğim, ama inanıyorum. Kendine güven diyeceğim." Lio'nun amcası, her zaman bir onay işareti olarak algıladığı omzunu kavradı. Acaba amcası da destek için mi uzanmıştı? "Eğer bir nedene daha ihtiyacın varsa, seni kaybetmeye dayanamam."

"Kaybetmeyeceksin," diye söz verdi Lio. "Kimse beni ya da Cassia'yı kaybetmeyecek. Ne ben yere yatıp pes edeceğim ne de Cassia buna izin verecek."

UZLAŞMA



"SİZE BİR ÖZÜR BORCUM VAR."

Lio başını kaldırıp Prometheus'a baktı. Siyah taştaki kızıl damarlar nabız gibi atıyordu. Baba heykeli , arkadaşı ve Ritüel oğlunun bu portresine hayat ve büyü katmak için kendi kanından ne kadar akıtmıştı?

Babam bu eserin Methu'nun bir anma değil, yaşamına bir övgü olduğuna yemin etti. Babam Prometheus'u Kanla Doğan'ın Yolu'na göndermemişti.

Lio'nun vardı.

"Nasıl öldüğünle o kadar meşguldüm ki," diye itiraf etti Lio, "nasıl yaşadığına dikkat etmedim."

Balmumundan bir adak mumu çıkardı. Küçük bir mum yaptırmıştı. Tenebralıların kaldıkları süre boyunca rahat etmeleri için bir servet. Cassia'nın prensesin bahçesindeki nöbetleri sırasında kız kardeşi için yaktığına benziyordu.

Kolunu geri çekti ve mumu uçurumdan denize doğru fırlattı. "Tüm ruhunla yaşadın. Tüm kalbinle sevdin. *Asla* yere yatıp teslim oldun. Savaşarak öldün."

Lio tekrar elini cebine attı ve Sklerös'un çıra kutusunu çıkardı.

"Orada asla bir engizisyon hapishanesi olmamalıydı. Oradaki insanlar inançları uğruna asla ölüme mahkum edilmemeliydi. Senin hayatın asla onların özgürlüğünün bedeli olmamalıydı. Ama oldu. Sen bunu ödemeyi seçtin. Sen en iyimizsin."

Lio çakmak taşını çeliğe vurdu. Tekrar ve tekrar. Anthros'un elementi ona direndi. Ama eliyle çırasını rüzgârdan korudu ve sonunda bir kıvılcım çaktı.

"Senin sayende, Methu, buradayız. Hapishanenin duvarlarını yıkmak için buradayız. Herkesin istediği gibi ibadet etmesini güvenli hale getirmek için buradayız. Buradayız, özgürlük içinde yaşıyoruz."

Lio parşömen kutusundan Dexion'un İlk Kan Çemberi'ne sunduğu belgeyi aldı.

Lio parşömeni ateşe verdi ve savaş büyücüsünün şartlarının alevler içinde kalmasını izledi.

Tenebra Kralı'nın mavi balmumu mührü karın üzerine damladı. Bu Synthikos ve Akron'un amblemleri kendi ateşlerinde yandı. "Sizin sayenizde fiyatı değiştirmek için buradayım." Lio elindeki Methu'nun ayaklarının dibinde yanan bir adak. "Yaşayacağız."

OceanofPDF.com

TAPINAK VİCDANI
HEDİYE



Kış Gündönümüne 1 Gece Kala

OceanofPDF.com

GÜVENLİ BİR YER



Lio, Cassandra'nın karşısındaki ipek minderin ÜZERİNE DIZ ÇÖKTÜ ve hediyesini onun önüne koydu. "İyi Armağan Nöbetleri, Ayin Annesi. Umarım bu yıl bulduğum şeyi beğenirsin."

Gülümseyerek minderinin üzerinde bacak bacak üstüne attı ve opak camdan yapılmış hediye kutusunu kendisine doğru çekti. Kutu, hediye etmek için basit bir parçadan başka bir şey değildi.

İçeride ne olduğuna dair küçük bir sürpriz kalmıştı ama o iplik saklayacağını biliyordu. Lio ve Ritüel annesinin de tıpkı o ve amcası gibi kendi özel gelenekleri vardı.

"Size ne vereceğimi her zaman biliyorsunuz," dedi. "Ama her seferinde yeni olan tasarımdır."

"Sanırım bunu sen de biliyorsun."

"Asla hediye öngörmemeye özen gösteriyorum. Eğlenceyi mahvediyor." Hediye kutusunun kapağını açtı ve yüzü . "Ah, Lio, bu sefer kendini aşmışsın."

"Teşekkür , Ritüel Anne. Sizi memnun ettiğime sevindim."

Bu yılın vitray fenerini kaldırdı ve her yöne çevirerek dört tarafına işlediği desenleri inceledi. "Filomdaki en iyi gemiler, minyatür olarak yelken açıyor. Mükemmel detaylar. Buna değer vereceğim."

"Yakalım mı?"

Yeni feneri sehpanın üzerine, önceki hediyesinin yanına koydu. Geçen yıl ipek güveleriyle boyanmış yuvarlak küre, büyü ışığının altın kıvılcımıyla parlıyordu. Her ikisinin de yan tarafındaki küçük kapıyı açtı. fenerler ve elini hareket ettirerek ikna etti.

Güve küresinin içindeki ışık parladı ve içinden yeni bir biblo yükselerek gemi fenerine doğru süzüldü. Işık, Cassandra'nın dokuma odasında yer değiştirdi ve tezgâhının üzerinde okyanus mavileri ve filosunun yelkenlerinin kırmızısıyla parladı.

Kassandra her iki fenerin de kapısını kapattı ve Lio'ya bilmiş bir gülümseme verdi. "Armağan Nöbeti sadece Ritüelinizi yerine getirmek için bir zaman değildir.

ebeveynlerin hediyeleri. Bu gece aynı zamanda onların tavsiyelerini almaya adanmıştır."

"Sizinle konuşmam gereken çok önemli bir konu var. Belki de size şimdiye kadar sorduğum en önemli soru."

Her zamanki gibi bekledi ve dinledi. Eğer adamın ne söyleyeceğini zaten biliyorsa, bunu belli etmedi. Lio onun anlatmasına izin vermeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Sık sık birbirleriyle konuşmanın söyleyecekleri her şeyden daha önemli olduğunu söylerdi.

Lio ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Elçiler rehineleri ararken boş boş oturamam. Onlara buradan yardım etmek için elimden her şeyi yapacağım. Kraliçelerin beni Zirve'nin asıl amacının peşinden gitmem için görevlendirdiğini biliyorum ama halkımızı eve getirmek Zirve'yi kurtarmanın da anahtarı olabilir. Müzakere yoluyla rehinelerin serbest bırakılmasını sağlayabilirsem, bu sadece onları kurtarmakla kalmaz, aynı zamanda Orthros ve Tenebra'nın Zirve'ye olan inancını da geri getirebilir."

"Serseri Hesperine'lerimizin serbest bırakılması için Dexion'la pazarlık yapmaya niyetlisiniz."

"Evet. Zirveyi mahvetmek için kullandığı durumu dağıtabilirim, Tenebralılarla barış için hâlâ bir şansımız ve Ayrılışı durdurma umudumuz olacaktır. Ancak bunu başarmak için pazarlık gücüne ihtiyacım var." Lio onun acı çekmesine neden olmaktan çekinerek sesini yumuşattı. "Tarikat'ın takas etmeye istekli olabileceği tek şey Akron'un Meşalesi."

Kassandra gülümsedi. "İşte bu cesur bir fikir."

"Kanla doğan birine yakışır bir fikir, umarım."

"Bana daha fazlasını anlat."

"Büyücüler rehine krizini sadece çatışmayı körüklemek için kullanıyorlar. Her türlü yanıtı düşmanca olarak yorumlayacaklardır. Onların isteklerini yerine getirip getirmememiz umurlarında değil.

talep etseler de de. Ancak taleplerini Akron'un Meşalesi ile , umursamalarını sağlayacağız. Meşale sadece büyük bir güce sahip olmakla kalmaz, aynı zamanda Tarikat'ın gücünün de bir *sembolüdür*."

"Ve onların aşağılanması."

"Emin olmak için. Bize karşı gerçek bir avantaj elde etmek için, ama özellikle Rehine krizinin sunduğu savaşı meşrulaştırma fırsatını feda etmeye razı olabilirler. Elbette, savaşı başlatmaya çalışacaklar ve bize karşı kullanabilecekleri bir Meşale'ye sahip olacaklar." "Ama rehinelerimiz evde olacak."

Lio başını salladı ve artık düşünmek için çok geç olan tüm şüpheleri bir kenara itti. "Rudhira'ya ve babama sık sık Meşale'ye ne olduğunu sordum ama Methu

Onlara sadece onu güvenli bir yere koyduğunu söylemiş. Bu yüzden, o zamanı düşünmenin zor olduğunu bilmeme rağmen, Methu'nun size Meşale'nin nerede olduğuna dair bize ipucu verebilecek bir şeyden bahsedip bahsetmediğini sormak istedim."

"Rehinelerin iyiliği için birkaç acı hatırayla yüzleşmekten çok daha fazlasını yapardım. Sorduğunuza sevindim."

"Teşekkür ederim Ayin Annesi. Methu bir şey söylediye ya da senin görüşün Meşale hakkında bir ipucu verdiyse, bu bizim en iyi umudumuz. Yüz yılı aşkın süredir kayıp olan bir eseri bulma ihtimalimizin çok düşük olduğunun farkındayım. Bulsak bile, kim bilir ne kadar zor olacak. saklandığı yerden çıkarmak ya da ona zamanında ulaşmak mümkün olsa bile. Ama denemeliyiz."

Kassandra çenesine vurdu. "Bir düşüneyim. Hmm."

"Ne kadar önemsiz olursa olsun, her ayrıntı konuyla ilgili olabilir."

Kendine bir fincan kahve daha doldurdu, sonra da ipek kumaşa uzandı. Her zaman dokuma tezgahının altında tuttuğu saklama kutusu. Kapağını çevirdi ve bir çile iplik çıkardı. Her zaman elinde ipek varken daha net görebildiğini söylerdi. Çileden kaçan gevşek ucu tuttu ve onu kendi etrafında döndürmeye başladı.

Sonra ucunu içeri soktu, çileyi bir kenara koydu ve ipek kutusundan her bir iplik çilesini ve iplik makarasını metodik olarak çıkarmaya başladı.

Çile ve makaraların arasından ışık parlamaya başladığında, Lio'nun omurgasından aşağı bir ürperti indi. Ritüel annesinin, altında sakladığı şeyi ortaya çıkarmak için büyüyle çok güçlü olan ipeği kaldırmasını izledi.

Sırıttı. "Ben çok güvenli bir yerim."

Lio merakla nefesini bıraktı ve onunla birlikte kutunun üzerine eğildi.

Akron'un Meşalesi, değerli taşlarla işlenmiş ve Antakya efsanesinden küçük, ayrıntılı sahnelerle oyulmuş som altından bir sütundu. Tepesindeki filigranlı bir kafesin içinde bir büyü ışığı kütlesi parlayıp . Lio ona baktı ama ne derisini ürpertti ne de ağzını yıkımın doldurdu. Ne kadar garip. Bu ona Cassia'nın bahçecilikle ilgili anılarında güneşin sırtında nasıl hissettirdiğini hatırlattı.

"Efsanevi bir hazinenin parçası görünüyor, değil mi?" diye sordu.

"Anthros Tarikatı kudretlerinin böylesine bir sembolünü bulabilirdi. Bunca zamandır burada mıydı?"

"Bir şeye ayak uydurmak istiyorsan, onu annene emanet et."

"Tehlikeli değil mi?"

"Sadece ondan korkarsan." Kafesin içinden küçük bir ışıık topu süzülerek kızın eline düştü.

Lio bu biblodan dokuma odasının etrafında, sehpanın üzerinde, kirişlerde, parşömen raflarının üstünde ve dokuma tezgâhının üzerinde parıldıyan düzinelerce vitray fenere baktı. "Bunca yıldır tam burada, duruyordu."

"Onu kullanman diye seni yavaş yavaş ona alıştırıyordum."

Lio Ritüel annesinin elini öptü. "Onu iyi kullanacağıma söz veriyorum."

"şimdi al. Dexion ile görüşmelere başlamadan önce dikkatinizi vermeniz gereken bir müzakere var."

"Daha acil ne olabilir ki?"

"Konstantina Ayrılış'ı teklif etmek için Gündönümü'nn bitmesini beklemeyecek. Özel bir çember toplayacak. Duyuru yarım saat sonra her birinci kanın elinde olacak."

"*Bu gece oylama mı yapacak?*"

"Benim oyum bu kez sizi kurtaramayacak. Adwene ve Khaldaios'un İmparatorluk soyları arasında büyük etkisi var. Kabilelerim de Orthros'un geri kalanı. Halkımızın kalbini sadece sözlerinizle kazanmalısınız."

"Henüz rehinelerin serbest bırakılmasını sağlamadım. Elimde bir argüman yok. Ne söyleyeceğimi bilmiyorum."

"Sadece doğruyu söylemeye devam edin. Hepimizin yapabileceği tek şey bu."

Lio eserden gelen garip ve güçlü ışığa baktı. Derin bir nefes alarak Meşaleyi eline aldı.

ÇEMBERDE ATEŞ



LİO amfiteyatroya adımını ATAR Kan Birliği'nde bir irkilme ve ürperme yaşandı. Oradaki tüm Hesperinler koltuklarında döndü, en yüksek galeriye baktı ve gözlerini ona dikti.

Birinci kanların auraları arasında, Akron'un Meşalesi yanlış saatte çalan bir çan gibi hissettiriyordu. Meşalenin büyüğü Lio'nun kolundan aşağı yayıldı ve göğsünü ısıttı, tuhaf ve canlandırıcıydı. Prometheus'un mirasını herkesin görmesi için kaldırdı. Işığı daha da parladı.

Birçok Hesperin gözlerini korumak için ellerini havaya kaldırdı. Nefesler ve mırıltılar kalabalığın içinde dalgalanırken, bazı birinci kanlar ayağa .

Lio'nun babası muzaffer bir kahkaha attı ve alkışlamaya başladı.

Lio'nun annesi ilk oldu, ardından Argyros Amca ve Lyta Teyze. Mak ve Lyros bir tezahürat kopardı. Alkışlar Lio'nun ailesinin Ritüel kolları, akrabaları ve müttefikleri arasında dalga dalga yayıldı. Podyumda, Hypatia Anatelan bölümüne döndüğünde Kia'nın orada isyankâr bir alkış tufanına önderlik ettiğini gördü. Zefiryalılar arasında Kitharos, kızının bu kadar gürültü yapabildiğini görünce dehşete düşmüş gibi Nodora'ya göz kırptı. İkinci Prenses'ten birkaç koltuk ötede Xandra tek başına ama sembolik bir kraliyet alkışı yaptı.

"Firstgift Komnenos!" Konstantina'nın sesi amfiteyatroda yankılandı.

"Akron'un Meşalesi'ni İlkkan Çemberi'ne getirmeye nasıl cüret edersin!"

"Onu tanıyorsunuz, İkinci Prenses."

"Onu Prometheus'un elinde göreceğim kadar uzun yaşadım. Orthros sınırını geçtiğini öğrendiğimde şok oldum."

"Tanrıça'ya şükürler olsun ki öyle oldu. Prometheus bize yedi Hesperine rehinesi için yeterli fide sağladı."

Alkışlar ve tezahüratlar bir kez daha yankılandı.

"Saygınlığını geri kazan!" Konstantina talep etti. "Burası İlk Kan Çemberi, spor salonunda bir dövüş maçı değil."

Kraliçe Soteira elini kaldırdı. Amfi tiyatro sessizliğe büründü.

Kraliçe Alea Lio'ya işaret etti. "Akron'un biblosunu Çembere getirebilirsin."

Lio onlara derin bir kalp verdi. "Hoşgörünüz için teşekkür ederim, Annassa."

Konstantina ona, "Yerine otur," dedi.

Lio ona hitaben, "İkinci Prenses," dedi, "konuşma programında bir yer talep ediyorum."

"Önünüzdeki herkes tamamlayana kadar beklemelisiniz. Konuşmacılara herhangi bir zaman sınırlaması getirilmediğini biliyorsunuz. bittiğini kabul ederse, bir sonraki podyuma çıkmayabilir."

"Rehinelerimiz konusu son derece önemlidir. Saygılarımla, daha fazla gecikmeden onların durumunu birinci kanlarla görüşmek istiyorum."

"Kraliçelerimiz rehineleri çoktan elçilere emanet etti."

Bu geceki oylama kesinlikle Ayrılma ile ilgilidir."

"Birini ele almadan diğerini ele alamayız."

"Yaşlı Birinci Kan Hypatia şu anda kürsüde. Siz beklemelisiniz."

Argyros Amca çember dilekçesini verdi. "Hypatia kürsüyü bana devrettiğini çoktan kabul etti ve dönmek üzereydi. Bu vesileyle programdaki yerimi yeğenime veriyorum."

Konstantina onun üzerine yürüdü. "Argyros, teklifimi sunmak üzere kürsüye çıkmadan önce, karşı çıkmana rağmen, kısa bir açıklama yapmana izin tamamen sana duyduğum saygıdan kaynaklanıyordu. Böyle mi karşılık veriyorsun?"

"Elbette benim güvenilir ve ihtiyatlı bir ihtiyarı zorunlu muhalefet sesi olmaya davet edersiniz. Mazeretlerimi bildirmek zorundayım."

Hypatia onu ihanet dolu bir bakışa maruz bıraktı.

Yumuşak bir yüz ifadesi ve delici gözlerle geriye baktı. "Yaşlı bir ilk kan olma hakkımla, yeğenimi kürsüde benim adıma konuşması için görevlendiriyorum."

"Minnettarım amca. İkinci Prenses, bu Çember'in kurallarına uygun mu?"

Konstantina ve Lio arasındaki İlkkan Gülü boyunca bir anlık sessizlik uzandı.

"Çember'in ruhuna uygun olarak," dedi, "üzerime düşeni yapmaya geldim."
İç çekişi zar zor duyulabiliyordu. "Öyle olmalı."

Ona kalp selamını verdi. Ardından, Meşaleyi yüksekte taşıyarak galeriyi ve İmparatorluk bölümünün yanındaki koridordan aşağı indi. Geçerken Ön sıraya geçip Kassandra'yı Meşale ile selamlayacaktı ama Kassandra orada değildi.

Hypatia onu kürsünün yanında bekletirken, kendisi de parşömenlerini küstah bir hassasiyetle topladı. "Meşalenin elimize geçmesinin korkunç sonuçlarına işaret ederek en büyük kahramanlarımızdan birinin anısına hakaret etmeyeceğim. Bununla birlikte, İlk Ekinci Komnenos'un son eylemlerinin açık sözlü bir analizini dile getirmekten çekinmiyorum. Unutmayın, ilk kan dostlarım, bizi bu kriz noktasına sürükleyen en başta gençliğin pervasızlığıdır. Kör idealizmin Orthros'u daha da ileri götürmesine izin vermemeniz için dua ediyorum. yıkım."

Bu etkileyici girişin ardından kürsüyü Lio'ya bıraktı ve koltuğuna döndü.

Lio Meşaleyi podyumun üzerine koydu ve sonra serbest bıraktı. Meşale kendi gücüyle havada asılı kaldı. *Tarafgirliğin için teşekkürler Methu.*

"Annassa, Birinci Kanlar ve kanın mirasçıları, Tanrıça'nın Gözleri altında beni dinlediğiniz için teşekkür ederim. Prometheus'un en büyük zaferinin ışığında, vicdanıma göre sadece gerçeği söylemeye çalışacağım. Yalan söylemeyeceğim. Bu gece sizi asla Ayrılış'ı çağırmamamız gerektiğine ikna etmek için buradayım. Bu uzun yıllar boyunca bize daha iyi bir dünya yaratmak için hayal kuran ve kan döken büyüklerimizin hatırına. Her pervasız genç için Orthros'taki Hesperine, taşa kazınmış olanın değişebileceğini hayal etmeye cüret eder."

Lio programda Konstantina'nın önünde bir yer çalmıştı. O bitirene kadar, Konstantina kürsüye çıkamazdı. Ayrılmayı teklif edemezdi. Çember bunun lehinde oy kullanamazdı.

Lio'nun tek yapması gereken konuşmaya devam etmektir.

KÂHİN KONUŞUYOR



ŞEHRİN ÇANLARI CASSİA'YLA ALAY EDİYORDU. Orthros parmaklarının arasından kayıp gidiyordu. Cassia

Lio'nun tıpkı dün geceki gibi onu almaya gelmeyeceğinden emindi. Gerçek, geçirdikleri zamandan geriye kalan her şeyi mahvetmişti.

Ayrılmak zorunda olduklarını bildikleri için birlikte olmaya dayanamayarak bu çıkmazın geri kalanını geçirecekler miydi? Orthros'tan ayrıldığında, birlikte geçirdikleri bu son gecelerin tesellisinden mahrum mu kalacaktı? Lio'nun tadını sonuna kadar çıkarabilseydi, bu fedakârlığı çok daha zor ama çok daha kolay olurdu.

Misafir odasının boşluğu Cassia'yı sürükledi. Yatak aradı. Eğer uzansa bile felç onu ve bir daha ayağa kalkmak için hiçbir neden bulamayacaktı.

Hayır. Hayır, ayakta kalması için bir neden daha olabilir.

Kassandra, Cassia onunla ilk kez karşılaştığında, *"Hediye Nöbeti sırasında birlikte geçirdiğimiz akşamdan çok keyif aldım,"* demişti. Kassandra'ya göre bu geceki karşılaşmaları çoktan gerçekleşmişti. Cassia, Chera Kahini ya da bir kuşun bağırsaklarından geleceği okuyabildiklerini iddia eden Tenebran gibi kâhinlere hiçbir zaman inanmamıştı. Ama Hesperines'le tanışana kadar iyiliğe ya da sevgiye de inanmamıştı.

Cassia pelerinini giymek için kendini zorladı. Tereddüt etti, boş yatağa uzun uzun baktı. Bu gece onu kandırmak için hiçbir hayali orada uyumayacaktı. gözleri ve zihinleri.

Cassia oturma odasındaki kanepeye gitti ve elini arkadaşının omzuna koydu. Perita irkilmedi. Uyumamış olmalıydı.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı leydim?"

"Plan yapmam lazım. Yatak odamın kapısını kapatacağım ve bir şeyler düşünene kadar dışarı çıkmayacağım."

Perita doğrulup oturdu. "İşte benim leydim. Callen ve ben, siz beni çağırana kadar kimsenin o eşikten geçmemesini sağlayacağız."

"Teşekkür ederim dostum. Sensiz kaybolacağımı biliyorsun."

Cassia yatak odasına çekilirken karanlıkta arkadaşının gülümsemesini bir anlığına yakaladı. Kapıyı sıkıca kapattı. "*Dockk*, Şövalye. Kassandra Hanesi'ne giden yolu bulacağız."

Adam canlandı ve onu avluya kadar takip etti; kadın da cam kapıyı sabitlemeden önce perdeleri arkalarından çekti. Çeşmenin yanında durdu ve kemerleri değerlendirdi. Hesperinler onu sürekli bir o yana bir bu götürdüğü için hangisinin nereye çıktığını unutmuştu. Ancak Kia ve Nodora'yla birlikte yürürken, şuradaki kemer onları konuk evinden yürüyerek çıkmaya yönlendirmişti. Cassia şansını denedi.

Bir galeri onu bir kapıya götürdü, kapı onu başka bir avluya götürdü ve bir gargoye yuvası onu misafir evlerinin arkasından geçen bir yola çıkarken izledi. Selas'ın geçmişteki tüm haritalarını düşündü.

Stand'la yaptığı birçok tur sırasında gözlerinin önünden geçti ve yönünü buldu.

Cassia, Rıhtım Bölgesi'nden çıkıp, geniş Selas'ın caddeleri ve karla kaplı agoraları. Geçtiği ilk birkaç sokak ıssızdı. Herkes evindeydi, diye düşündü, Ritüel ebeveynleriyle vakit geçiriyorlardı. Yeteneğin Nöbeti'nin, Yeteneğinizin dersleri üzerine meditasyon yapmak ve ölümsüzlük yolunda size rehberlik edenleri onurlandırmak için olduğunu öğrenmişti.

Bir armağan almış olabilir. Arkadaşları ve ailesi ay saatleri boyunca ona kucak açmış olabilir. Sonra, perde saatleri indiğinde, sonsuz geceye doğru yolculuğuna çıkmış olabilir. Lio'nun kollarında.

Öfke Cassia'ne yapacağını bilemeyecek kadar doldurdu ve vücudu sarsıldı. Durdu ve en yakın desteğe doğru uzandı. Eli, iki şeridin köşesini aydınlatan bir elektrik direğinin üzerine kapandı. Başının üzerinde, parlak ve güzel bir vitray fener parlıyordu.

Cassia birine zarar vermek istiyordu. Orthros'ta kalamamasına neden olan kişiye.

Ama o kişi oydu.

Burada biraz daha durursa, felç onu Selas'ın tam ortasında yakalayacaktı. Kassandra'nın evine gitmesi gerekiyordu.

Kassandra, Cassia'ya Orthros'a dönüp dönemeyeceğini söyleyebilecek tek kişi olabilirdi.

Cassia Kassandra Evi'ne yaklaştığında koşmaya başlamıştı. Ciğerleri havasızlıktan, yüzü soğuktan yanıyordu. Kafasındaki harita onu bir yere getirdi

Kısa bir taş duvar ve açık duran geniş bir demir kapı.

Bunu bir davet olarak kabul etti ve içeri girdi. Önünde budaklı, bükülmüş yaprak dökmeyen ağaçlarla kaplı bir yol uzanıyordu. Bu dayanıklı küçük ağaçları daha önce hiç görmemişti ama sanki on altı yüzyıl boyunca kar fırtınalarına dayanmış ve hikâyelerini anlatacak kadar yaşamış gibiydiler. Nefesini tutarak onların arasında sürüklendi.

Arkasındaki kapı beklediğinden daha kısa sürede gözden kayboldu. Arkasına baktı ama tek gördüğü bir bahçenin düzenli kaosuuydu.

Kassandra'nın arazisini kar ve gölge kaplamıştı ama kuru ve keskin, baharatlı ve yeşil kokular Cassia'ya göremediği harikaların ipuçlarını veriyordu. Hangisinin onu bu geceki kader karşılaşmasına götüreceğini merak ederek kokuları birbiri ardına takip etti. Bir gül kokusu onu bir yan patikadan saptırdı.

İlerideki geceden sıcak büyü ışıkları belirdi ve kırmızı ve mor ipekten bir pavyon ortaya çıktı. Cassia püsküllü tentenin altında durdu. Kumaş duvarlar kutup rüzgârında dalgalanıyordu ama pavyonun barınağının altında sadece sıcaklık hissediyordu. Güllerin ağır ve tatlı kokusu üzerine çöktü.

"Cassia! İçeri gel," diye seslendi Kassandra.

Vitray fenerler her yere asılmış ve her yüzeyde duruyordu. Her biri bir öncekinden farklıydı ve odayı sayısız eşsiz ışık dolduruyordu. Cassia kalın halıların üzerinden geçti ve ipek bir perdenin arkasına süzüldü.

Kahin muhteşem dokuma tezgâhının başında diz çöktü. Dizlerinin dibinde ipek bir kutu ve etrafına saçılmış bir yığın iplik ve iplik vardı. İpek minderler bakır kahve servisinin sıcaklık ve zengin aromalar yaydığı alçak bir masanın etrafını sarmıştı.

Kahve ısıtıcısının üzerindeki cam tabakta gül yağı titriyor, büyü ışığında altın rengine bürünüyor ve etrafa mis gibi kokular yayıyordu. Cassia yağa baktı, gözlerini kaçırmak istese de güzel kokusunu solumaktan vazgeçmek istemiyordu.

"Orthros'ta yağ bile gülden yapılır."

Cassia bakışlarını ayırdı. Nezaketi neredeydi? "Beni bu gece buraya davet ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Geldiğinize çok sevindim. Rahatınıza bakın."

Cassia kendini bir minderin üzerine bıraktı ve minderin üzerine uzandığında etrafına daha fazla kahve ve gül kokusu yayıldı. Knight yatış pozisyonuna geçti. o sormadan önce yanında.

Kassandra Cassia'ya beklentiyle küçük bir gülümseme verdi ve arkasına uzandı. Botanik bir desenle dokunmuş kalın, sağlam goblen kumaştan yapılmış büyük bir çanta çıkardı. Çantayı Cassia'nın önüne koydu.

"Benim için mi?" Cassia sordu.

"Devam et. Aç şunu."

Cassia, tarihi Tenebran bayrağını unutmayı tercih etse de, "Bana zaten bir hoş geldin hediyesi verdin," itiraz etti.

"Bir kahin olarak, sıra dışı hediyeler verme hakkımı saklı tutuyorum. Bunlar henüz gerçekleşmemiş birçok durum için bazı hediyeler."

Cassia goblen çantanın üzerinde tereddüt etti. Açarsa bu kadar güzel bir şey ona zarar verir miydi?

Buraya gerçekte yüzleşmek için gelmişti. Kayışları çözdü ve çantayı açtı.

İçinde parlak sarı çiçek desenli, kırmızı-kahverengi ipekten bir bohça vardı. Cassia giysiyi büyük bir dikkatle kucağına koydu, ancak çantada daha fazlası olduğunu fark etti. Ellerini yıkamak için bir dürtü hissetti. onlara dokunmadan önce. "Bunların hepsi benim için olamaz."

"Sanırım başlamanız için yeterli. Onları zamanında bitirdiğim için oldukça rahatladım. Apollon ve Komnena, karnında taşıdığı oğlu için benden Ritüel annesi olmamı ister istemez elyafları seçmeye başladım, ancak Lio diplomatik hizmete girene kadar dikişi bitiremedim. Beklediğimden daha erken geleceğini düşünmeye başlamıştım ama bu gecenin program geçerli oldu."

Cassia kusursuz kumaşı saygılı parmaklarıyla okşadı. "Elder Firstblood Cassandra, yani bunları... doksan yıl önce mi başlattınız?"

"Bana Cassandra demelisin. İpek Orthros'ta iyi duruyor."

Cassia lükslerle dolu bu çantanın kendisi için neredeyse bir asırdır hazırlandığını anlayamıyordu. "Beni düşünerek böyle bir şey yaptığınız için size minnettarım."

"Peki, devam et. Onları sallayın ve beğenip beğenmediğinizi söyleyin."

Cassia ayağa kalktı ve Cassandra'nın ilk hediyesini dikkatle açtı. İmparatorluk tarzında, yüksek yakalı ve önü etek ucuna kadar açılan bir cüppeydi.

"Benim için mükemmel boyutta ve uzunlukta." Cassia bornozu kendine doğru kaldırdı.

Kassandra sıırttı. "İnsanların ölçüleri konusunda her zaman iyi bir gözüm olmuştur."

"Bu bir başyapıt."

"Güzelliğini ona ilham veren doğaya borçlu. Bunların ne tür çiçekler olduğunu biliyor musun?"

Cassia başını salladı. "Sinameki ağaçlarının üzerinde açan çiçeklerdir. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım."

"Özel günlerde giymek için daha Hesperine bir şeye ihtiyacın var."

Cassia'nın katlayıp ona geri vermesi gerekiyordu. Ama Solia'nın Tenebran elbisesinin üzerine serdiği bornozla orada durmuş, kendine bakıyordu.

Kassandra Solia'nın elbisesinin eteklerini inceledi, kumaşı baş ve işaret parmakları arasında test etti. "Tenebran kumaşlarının ticaretini yapma konusundaki hevesimiz iltifat değil, biliyorsun. Zorluklara rağmen elde edilen zanaatkârlıkta önemli bir güzellik vardır." Dikişlerini incelemek için etek ucunu bir santim yukarı çevirdi. "Tenebran kadifesi. Lüks bir şekerleme. İmparatorluk morunu üreten deniz salyangozlarından yoksun olan dünyanın bir parçası için bu menekşe rengi boya oldukça olağanüstü. Dikişleri de sağlam. Bu, bazı sıkıntılar boyunca dayanmış."

"Bir zamanlar kız kardeşime ait olan bir elbisenin parçasıydı," diye açıkladı Cassia, "ancak o zamandan beri bir kraliçe için, sonra da benim için yeniden işlendi."

"Bu güzel bir parça ama giymesi ağır. Bir kez ipek giyip ağırlıksızlığını hissettiğinizde, başka bir şey giymek istemezsiniz."

Kassandra Cassia'nın eteklerini bir kez daha düzeltti ve arkasına yaslandı.

"Eskiden kız kardeşimle birlikte İmparatorluk Cassia korularında uzun yürüyüşler yapmaktan keyif alırdım."

"Ölümlü hayatında bir kız kardeşin mi vardı? Kraliçe'nin kız kardeşi olmadan önce?"

"Evet. Kız kardeşim ve ben birbirimizi senin ve Solia'nın seveceği gibi sevdik."

Cassia, Kassandra'nın kehanetlerinden bahsederken başkalarının seslerinde duyduğu özlemi ve hatta kıskançlığı anlamaya başladı. Cassia da Solia'nın geçmişinin değil geleceğinin bir parçası olduğu bir ruh halinde yaşamak istiyordu. "Sorabilir miyim, kız kardeşiniz sizinle birlikte Orthros'a gelmedi mi?"

"Beni buraya, kendi tahtını benimkinden üstün tutmak için sürgün etti. Bana olan sevgisi o kadar büyüktü ki, ebedi geleceğim için Kraliçelerle pazarlık yaptı ve kırk yıl İmparatoriçe olarak kalmayı kendine sakladı."

"İmparatorluğun kraliyet ailesinin bir üyesi misiniz? Affedin beni, bilmiyordum."

"Ben Kassandra, Orthros'un İmparatorluk yaşlı ilk kanındanım ve hiçbir şey için özür dilemene gerek yok canım. Otur ve sana bir fincan kahve doldurmama izin ver."

Cassia minderlerin üzerine çöktü, hâlâ bornozu ona doğru tutuyordu.

Kassandra Cassia'nın önüne dumanı tüten bir fincan kahve koydu. "Geri kalanına bir göz ."

Cassia çantaya döndüğünde sarı ipek dans ayakkabıları ve kırmızı-kahverengi ipekten bir çift rahat görünümlü pantolon buldu. Altında bir dizi pratik pamuklu iş elbisesi bekliyordu. Sonra yeşil bir tül saat Bahçe elbisesinin tam tonunda bir bornoz. Cassia arkasına yaslandı. Daha fazla bakmaya dayanamıyordu.

Kassandra ona yeni bir Hesperine için uygun bir gardırop hazırlamıştı. Ona yeni yetme bir kraliçeye yakışır bir sancak verdikten sonra. Cassia'nın tüm bunlardan ne anlam çıkarması gerekiyordu?

"Yeteneklerim ve kehanetlerim iki farklı şeydir."

Cassia gözlerini kırptırdı ve başını salladı. "Bana senin gücünün zihin büyücülüğü değil, öngörü olduğu söylendi."

"Bu konuşmada düşüncelerinizi daha yüksek sesle söyleme olasılığınız vardı. Bu gece bana karşı daha açık sözlü olmanızı sağlayacak bir hediye şekli olabilirdi. Ama sanırım

Düşünceleriniz aynı, ancak bunları dile getirmekte eskiden olduğundan tereddütlüsünüz."

Cassia'nın göremediği daha açık sözlü bir versiyonu var mıydı? dönüştü? Kaçındığı daha az dürüst bir Cassia mı? Yoksa Kassandra'nın algıladığı gibi geçmiş, şimdi ve gelecek şekilde doğru muydu? Bu, Cassia'nın hem dürüst hem de sahtekâr olduğu, hep öyle olduğu ve hep öyle olacağı anlamına mı geliyordu?

"Cassia, Bu cüppeleri kabul etmemin neden doğru olmadığından emin olmadığımı bilmelisin," dedi. Üzerimde ziyan olmalarından korkuyorum."

"Hediyeler böyle işlemez."

"Hediyenize leke sürmek istemem."

"Onları istiyorsun. Bu onları saklamanız için yeterli bir sebep."

Cassia onları istiyordu. Çok şey istiyordu. Tüm bunlar geri dönülmez bir şekilde ulaşamayacağı şeyler miydi? "Orthros'un kahinine ve Lio'nun Ritüel annesine dilekçe verme hakkım olduğundan emin değilim. Ama bana tavsiyelerinizi de armağan etmeyi uygun görürseniz, size minnettar olurum."

"Kimin kahini ya da Ritüel annesi olayım, sizi buraya ben davet ettim ve bu size her türlü hakkı veriyor."

"O halde, bana geleceğimi söylemenizi isteyebilir miyim?"

"Kesinlikle sorabilirsiniz. Ama buna gerek yok."

"Oh, ama var. Geleceğimi anlamaya hiç bu kadar ihtiyacım olmamıştı."

Kassandra ellerini kucağında kavuşturdu. "Benim öngörüm belirsiz gelecekleri yönlendirmek ve insanlara başka türlü hayal etmeye cesaret edemeyecekleri şeyler hakkında umut vermek içindir. Büyümü asla insanlara zaten bildikleri şeyleri söylemek için kullanmamaya özen gösteririm."

"Ama çok kararsızım. Bana ne olacağını bilmiyorum." "Bana geleceğinle ilgili şu rahatsız edici hayalini anlat."

Ne tür bir kahin Cassia'nın onun yerine iş yapmasını isterdi? "Lio sana niyetim hakkında bir şey söyledi mi?"

"Lio'nun son iki gecedir hepimize söylediği tek şey elçilikten kaçamayacağınızdı. Siyasi durum ve dengede duran hayatlar göz önüne alındığında, gerçek nedenin ne olduğunu düşünürsek düşünelim, kimse bunu sorgulamaya istekli değil. Hiçbiri Tenebra'ya geri dönüp tahtı babandan almayı planladığından şüphelenmiyor."

Cassia bu sözler karşısında küçük bir şok geçirdi. Kassandra bunları o kadar gerçekçi bir şekilde söylemişti ki.

"Argyros hariç," diye ekledi Kassandra. "Lio ona her şeyi anlattı."

"Demek niyetimi önceden sezdin."

"Sen ya da Lio eninde sonunda bana anlatacaksınız."

Cassia cübbesini ona doğru tuttu. "Başarılı olup olamayacağımı söyleyebilir misin?" "Cevabın ne olacağını tahmin ediyorsun?"

"Evet," dedi Cassia. "Bunu yapabileceğimi biliyorum. Ama bu bana neye mal olacak?" "Fiyatını söyle."

Cassia bu kadar yüksek bir bedeli kelimelere dökemezdi. "Bilemediğim çok şey var. *Bilmeliyim*, Kassandra. Politikalarım Orthros'u sınırı açık tutmaya ikna mı? İşimi bitirip Tenebra'dan kaçabilecek kadar uzun yaşayabilecek miyim? Hükümdarlığımdan sağ çıkabilecek miyim? Orthros benim için burada olacak mı? Eve dönebilecek miyim?"

"Tam tersine Cassia, bunu bilebilecek tek kişi sensin."

"Konstantina'nın sınırı sonsuza dek kapalı tutup tutmayacağını nasıl anlayabilirim? Bir ateşin beni tüketip tüketmeyeceğini ya da mürted bir büyücünün hayatımı kısa kesip kesmeyeceğini nasıl tahmin edebilirim?"

"Bunlar olsun ya da olmasın, ne olacağını çok önceden biliyorsunuz."

"Öleceğim," diye fısıldadı Cassia. "Açlıktan öleceğim. Bedenim dayanacak ve dayanacak ama geri kalan kısmım çoktan gitmiş olacak."

Sadece zamanın gelmediğini ve içinde hâlâ hayat olduğunu kendine kanıtlamak için bir nefes aldı.

"Bunun bedeli benim," dedi.

"Kahin konuştu, Cassia. Onun kehaneti hakkında ne yapacaksın?" "Biri benden bunu nasıl isteyebilir?" Cassia, kehanette bulunan tek kişiye yalvardı. ona soruyordu. "Bunu nasıl yapabilirim?"

"Korkmayın. Geleceğin için ihtiyacın olan her şey senin içinde var. Aksi takdirde geleceğiniz farklı olurdu."

"Bana bunun taşla bağlı olmadığını söyle. Bana başka bir yol olduğunu söyle."

"Bunu sen yaptın Cassia. Bu senin sanat eserin. Kendi yaptığın hiçbir şeyde korkacak bir şey yok."

"Korkuyorum. Böyle yaşamak istemiyorum, her yeni günün getireceklerinden korkarak, görünürde hiçbir umut olmadan. Kendimi bildim bileli yaptığım tek şey bu. Böyle bir gelecek tıpkı geçmişime benziyor."

Kassandra gülümsedi.

"Bunu geçmişime koyabilir miyim?" Cassia sordu. "Her şeyi geride bırakabilir miyim?" "Yapabilir misin, yoksa yapacak mısın diye mi soruyorsun?"

"Eğer yapmalıysam. Birçok hayat kurtardım. Ama çok daha fazlasını kurtarabilirim.

İşim bitmeden önce kaç hayat yeter?"

"Bu bir vicdan meselesi, kehanet değil. Ama bunun cevabı da sizde var. Argyros ve Lyta, Javed ve Kadi, Basir ve Kumeta Yeterli mi? Bosko ve Thenie ve Zoe ve tüm Erifit çocukları yeterli mi?"

"Onlar benim için fazlasıyla yeterli." "Lio yeterli mi?"

"Lio... o bolluk içinde."

Peçe saatlerinin çanları çaldı, güçlü, güzel ve netti, onları boğacak taş duvarlar yoktu.

"Gitme vaktin geldi," dedi Kassandra ona. "Bu gece Lio'ya onun hayatını kurtardığını söyleyeceğin gece. Ama bunu zaten biliyorsun."

"O şimdi nerede?"

"Çantayı tekrar aç. Bir bornoz daha var ve bu gece ihtiyacınız olacak."

FIRSTGRACE KOMNENA'NIN TEKLİFİ



LİO çanların çalmasını DİNLEDİ ama çanlar kurtuluşun habercisi değildi. Bu sadece ikinci perdeydi. Gece hâlâ önünde uzanıyordu.

Kurumuş boğazını temizledi ama bu sadece daha da kötüleştirdi. Akron'un Meşalesi, Lio'nun başındaki göz kamaştırıcı acı ile aynı anda titreşti. Ama bir şekilde

önündeki ışıktan güç aldı.

Kanla doğan savaşıarak öldü.

Lio boğuk kelimeleri ağzından iterek çıkardı. "Ayrılışın Tenebra ve Orthros üzerinde kalıcı ve ağır bir etkisi olacağına dair inkâr edilemez kanıtları duyduunuz. Sophia Eudokia'nın alıntı yaptığı araştırması, Tenebra'nın karşılaşacaklarını en korkunç netlikte ölçüyor. Artık Hesperinlerin tesellisi olmadan her yıl maruz kalan kaç çocuğun öleceğini tam olarak biliyorsunuz. Korkularımızın çocukları ölüme mahkum etmesine izin mi vereceğiz? Bu masum hayatlar pahasına Orthros'un güvende olduğu bir gelecekte nasıl yaşayabiliriz?

"Belki de davamı burada dinlendirmeliyim. Ama size soruyorum, gelişmeden sadece hayatta kalmak yeterli mi? Ölü sayısını göz önünde bulundurduğumuzda, yaşama verilen zararı düşünmeye değmez mi? Tedbir adına yaratıcılığı feda mı edeceğiz? İlham Perisi Menodora'nın size aktardığım görüşleri, Sığınak arayanların Orthros'un müzik ve sanatına katkılarının ne kadar önemli olduğunu ortaya koyuyor. İmparatorluktan yeni gelenler gibi Tenebralılar da zengin gelenekleri ve taze fikirleri beraberinde getirmektedir. Reddettiğimiz her yeni düşünce için Mabedimizin güzelliği etrafımızda biraz daha şekilleniyor.

"Bu kürsüde benden önce yapılan konuşmalar, Stand'ın halkımız adına şiddetin yükünü omuzlamaya ve açık bir sınıra eşlik eden her türlü tehditle yüzleşmeye devam eden istekliliğinin kanıtıdır. Biz böyle

Savunucularımızın yanında yer almayacak ve Tanrıça'nın bizi bu dünyada yapmaya çağırdığı şeylerin yükünü omuzlamayacak kadar korkak mıyız?

"Özünde bu bir kanıt meselesi . Bu bir vicdan meselesidir. İki yol arasında bir seçimle karşı karşıyayız.

"Ayrılış kesin bir yoldur. Hiç şüphesiz çatışmalara bir son . Ama ne pahasına? İçimizdeki en iyi şeyleri feda mı edeceğiz?

Kesinlik karşılığında mı? Siz, Hesperinli dostlarım, bu bedeli ödemeye gerçekten razı mısınız? Bu bedel vicdanlarımızdan başka bir şey değil. Umutlarımız. Başkalarına ve kendimize olan sevgimiz ve şefkatimiz.

"Açık sınır belirsiz bir yoldur. Her türlü riski beraberinde getirir ama en büyük ödüllere giden tek yol da bu değil midir? Bu belirsiz yol, her birimizi bu gece buraya getiren yoldur. Herhangi bir pişmanlığınız mı? Tüm sonuçlarına tekrar katlanmak istemez misiniz? Şimdi, bu gece, ne olursa olsun Hesperine yolunda kalma cesaretini bulmaya ve bununla hem cesaret hem de sevinçle yüzleşmeye istekli değil misiniz?"

"Öyleyiz."

Cassia'nın sesiyle Lio dönüp ona baktı. Durgun kalbi yeni bir enerjiyle çarptı ve saatler sonra ilk kez nefesini buldu.

Cassia en yüksek galerinin girişinde durmuş, Zoe'nin elini tutuyordu.

Lio Grace'e baktı. O buradaydı. Ve çok güzeldi. Başı açık, bağlanmamış saçları gece siyahı ipekten resmi bir cübbenin üzerine dökülüyordu. Kan kırmızısı işlemelerden oluşan geniş şeritler halinde güller etrafını sarıyordu. Zoe, mor resmi cübbesi ve en sevdiği mantosunun içinde mükemmel bir duruşla duruyordu; engin ve kadim bir gücün küçük, ipekten varisi. Şövalye onların onur muhafızıydı.

Cassia Zoe'yi kalabalığın arasından geçirdi ve Knight onlarla birlikte geçit törenindeki yürüyüşüne devam etti. İmparatorluk bölümünün yanından geçerlerken Cassia birine gülümsedi. Lio, Cassandra'nın yerine oturduğunu gördü. Cassia'ya başıyla selam verdi.

Cassia ve Zoe, Blood Komnena'nın oturduğu yere yaklaşırken, anne bir elini ağzına bastırdı, baba ise Zoe'nin bakışlarını tutarak gülümsedi. Cassia Zoe'ye onların arkasındaki yerini gösterdi. Lio kız kardeşinin Cassia'nın rehberliğinde ilk kez İkinci Hediye Komnena rolüne adım atışını izledi.

Sonra Cassia'nın gözleri Lio'nunkilerle buluştu. Firstgrace Komnena'nın haklı koltuğunun önünde durmak için hareket etti.

Lio destek için podyumu kavradı. Geleceklerine mi bakıyordu? Yoksa onun veda hediyesine mi?

"İkinci Prenses Konstantina, konuşmak istiyorum," diye duyurdu Cassia basit ama net bir İlahi dille.

"Ona yerimi vereceğim," dedi Lio.

Konstantina'nın aurasında bir uyarı vardı. "Argyros'un programdaki üçüncü el zamanının Çember'le alay konusu haline getirildiğini görmeyeceğim."

Cassia Konstantina ile yüzleşti. "İkinci Prenses, Birinci Kan emberi önünde herkesin konuşmasına izin Bu doğru değil mi?"

Konstantina meydan okuyan yüz ifadesiyle bakışlarını Cassia'nın üzerinde sabitledi. "Orthros'taki herkes. Müzakereler haricinde Tenebran elçiliğinin üyeleri değil. Bu bir İlk Kan emberi oturumu, Zirve etkinliği değil."

"Ben Orthros'tan değil miyim?" "Öyle misin?"

"Annassa Evi'nde bana kendi elinden bir Sığınak gülü verdin.

Bu ne anlama geliyor?"

Bu, birinci kanlar arasında belirleyici mırıltılar uyandırdı.

Prenses ona, "Ne seçersen o anlama gelir," dedi.

"Ben seçtim." Cassia'nın sesi -onun sesi- İlkkan Gülü'nde

İlk defa. Son kez. O seçmişti.

Cassia tekrar Lio'nun bakışlarını buldu ve gözlerini ondan ayırmadı. "Artık bir ölümlüyüm ama Yeteneklendirilmeyi bekliyorum. Tenebralılar gittiğinde, ben burada halkım Hesperinlerle birlikte kalacağım. Konuşma hakkımı kullanıyorum."

Bu sözlerle onun dünyasını yeniden bir araya getirdi. Lio alkışları ve hoş geldiniz nidalarını güçlükle duydu. Kalbi hızla atmaya başladı ve bu andan önce hiç atıp atmadığını merak etti. Açıklamasının gücü, gökyüzündeki en parlak ışık olarak ondan parlıyordu. Bu ışığın tadını sonsuza dek çıkarabilirdi.

Kalacaktı.

Kalabalık sessizleştiğinde, Konstantina'nın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme ve aurasında belirgin bir zafer notası vardı. "Buradaki hiç kimse o koltuğun senin hakkın olduğunu inkâr edemez. Orada çok şey başaracak ve çok şey öğreneceksin. Ben kürsüye çıkarken sen de şimdi otur."

Zoe ember dilekçesinde elini uzattı.

Lio onun küçük, güçlü eline baktı. Göğsünün tüm gururunu ve sevgisini taşıyamayacağını düşündü ve küçük kız kardeşiyle olan birlikteliğine taşmasına izin verdi. Kızın da ona gülümsediğini hissetti ama kız

İkinci Prenses.

Konstantina'nın ifadesi yumuşadı. Tüm kalabalık sessizleşti, Zoe'ye konuşması için yer açarak onu dinledi.

"Evet, Secondgift Komnena?" Konstantina davet etti.

Zoe güzel bir kalp verdi. "İkinci Prenses, Cassia ve ben kardeşimin taraftarı olduğumuzu gösterebilir miyiz?"

Konstantina ellerini, yüzyıllar boyunca kanının oyları ve Orthros'un gidişatını belirlediği önündeki parmaklığa dayadı. Şimdi, üzerine kendi versiyonunu yazdığı bir parşömenin açılmadan durduğu yerde

Yakın gelecekte, Ayrılış için yaptığı teklif. "Tanrıça hepimizi duyar, en güçlü ilk kandan en küçük çocuğa kadar." Bu ritüel sözlere şunu da ekledi: "Secondgift Komnena, siz Orthros'un geleceğisiniz ve bu nedenle geleceğimiz hakkındaki görüşleriniz çok önemli. Bu gece partizanlığını göstererek halkına büyük bir sevgi ve soyuna sadakat göstermiş oluyorsun. Kürsüde senin simgeni görmekten gurur duyacağız."

Şimdi Zoe'nin yüzünde bir gülümseme belirmişti. "Teşekkür , İkinci Prenses."

Lio'yu hayrete düşüren Zoe, podyuma yerleştirmesi için Cassia'ya kendisine ait bir şey vermedi. Cassia'nın elini de bırakmadı. Birlikte tribünlerden aşağı inen en yakın merdivene gittiler ve amfi tiyatronun zeminine çıktılar.

Panik, soylarının İlk Kan Gülü taçyaprağında hızla ilerledi. Zoe'nin korkusu Lio'nun hislerini parçaladı. Gözleri beyazlaştı ve etrafını saran boşlukta kaybolmuş vahşi bir şey gibi sağa sola baktı. Aileleri kilometrelerce uzakta görünüyor olmalıydı. Gökyüzü kocaman görünüyor olmalıydı. Lio kürsüden kalktı, ona doğru adım atmaya ve onu kollarının arasına almaya hazırdı.

Ama sonra Zoe'nin bakışları onun üzerinde sabitlendi. Küçük kız kardeşi felçli halinden kurtuldu ve Grace'in yanına doğru ilerledi.

Onlara ulaşır ulaşmaz Lio diz çöktü ve Zoe'ye sıkıca sarıldı. "Çok cesursun. Seninle çok gurur duyuyorum."

"Seni korumak için bir gargoyle'a dönüşeceğimi söylemiştim."

Lio onu sıkıca tutarak başının üstünden öptü. "Sana minnettarım."

Zoe'nin sıkıntısı Knight'ın tüm koruyucu içgüdülerini uyandırmış olmalı ki, Lio'nun kız kardeşini baştan aşağı kokladı ve tüylü cüssesiyle onu diğer tarafına yaklaştırdı.

Titremesi yerini huzursuz bir kahkahaya bıraktı. "Daha işim bitmedi."

Lio isteksizce onu serbest bıraktı. Cassia Zoe'ye cesaretlendirici bir baş selamı verdi. Zoe derin bir nefes aldı.

Sonra mantosunu başından kaldırdı.

Lio gücünü toplayarak üzerlerinde güven verici bir taş illüzyonu yarattı.

Zoe uzandı ve örtüsünü Akron'un Meşalesi ile birlikte podyuma bıraktı.

Lio yarı şekillenmiş büyüsunü serbest bıraktı. Zoe sonunda korkularıyla yüzleşecek cesareti bulmuştu. Gökyüzünün güzelliğini bozamayacaktı.

Konstantina yüzünü başka tarafa çevirdi. Gözüne götürdüğü eli... gözyaşlarını mı siliyordu?

Zoe, Lio'ya yüzünde hiç görmediği bir gülümseme verdi. Sonra arkasını döndü ve Anastasios'un heykeline doğru tek başına koşmaya başladı. Babaları onu bekliyordu ve parmaklıkların üzerinden eğilerek onu kucağına aldı. Onu kucağına oturttu, anneleri ise gözleri yaşlı bir şekilde onu sevgi ve övgü yağmuruna tuttu.

Cassia döndü ve tüm İlk Kan Çemberi'nin önünde Lio'yu kucakladı.

kollarının arasına aldı, korudu, ona yaslandı. Tanrıça, ona sarılmak çok iyi hissettirdi. Artık sır yoktu. Artık şüphe yoktu.

Konstantina bile kalabalığa tezahüratı kesmelerini söylemedi.

Cassia başını kaldırıp ona baktı. "Yapmamı istediğin şey bu muydu, Lio?"

"Tam da ihtiyacım olan şey buydu."

Cassia'nın elinin hareketi Lio'nun dikkatini onun üzerinde topladı.

Boynundaki glif parçasını kaldırdı. Kolyesini podyuma yerleştirirken taş, taş üzerinde yumuşak bir şekilde tıkırdadı. Sığınak büyüsunün tatlı, karanlık gücü Meşale'nin güneş sıcaklığındaki aurasıyla karıştı.

Şaşkınlık ve merak Birliği doldurdu. Birçok Hesperin gözlerini kırıştırdı, başlarını salladı ve sanki ilk kez görüyormuş gibi glif parçasına baktı.

Konstantina'nın gözleri büyüdü ve konuşmak için ağzını açtı. Kraliçe Soteira bir elini kızının omzuna koydu.

Kraliçe Alea amfiteyatroda etrafına bakındı. "Cassia, büyücü Makaria'nın kadim Mabet koğuşunu Hespera'nın Solorum'daki terk edilmiş tapınağından kurtardı. Bu güç ihtiyaca göre kendini gizler ve açığa çıkarır. Şimdi onu Orthros'un İlk Kan Çemberi'nde görün. Akron'un Meşalesi'nin taşıyıcısının konuşmasına izin vereceğiz ama bir Sığınak koğuşunun taşıyıcısının konuşmasına izin vermeyecek miyiz?"

Konstantina gözlerini kapadı, sonra başını salladı.

Cassia bir kolunu Lio'ya dolayarak kalabalığa seslendi. "Annassa, Birinci Kanlar ve kanın mirasçıları, Tanrıça'nın Gözleri altında beni dinlediğiniz için teşekkür ederim. Hayatıma tuttuğunuz ışık sayesinde, vicdanıma göre sadece doğruyu söylemeye gayret edeceğim.

"On dört buçuk yıl önce Pherenike Argyra hayatımı kurtardı. Ve Alkaios ve Nephalea, Merhamet'i kız kardeşime verdi. Ben bunun yaşayan kanıtıyım.

Tenebra'nın Hesperines'e ne kadar ihtiyacı var. Benim hayatım, insanlarımızın dünyayı daha iyi hale getirebileceğini gösteriyor.

"Halkımıza olan sevgimin sınırı yok. Nike, Alkaios ve Nephalea ile olan minnettarlık bağımın sonu yok. Bu gece sizden, korkudan kaynaklanan aceleci bir kararla onların fedakârlıklarına saygısızlık etmemenizi istiyorum.

"Herkes gibi ben de karşı karşıya olduğumuz ciddi tehlikelerin farkındayım. Hayatımı, Çember'i Ayrılmayı düşünmeye sevk eden tehditlerin ortasında yaşadım.

"İşte bu nedenle bu gece sizden şefkatli ve akıllıca bir uzlaşmaya varmanızı rica ediyorum. Sizden Ayrılma olasılığını göz ardı etmenizi istemiyorum. Sadece oylamayı daha sonraki bir zamana ertelemenizi istiyorum. Bilin ki o gece geldiğinde, sınırla ilgili kararınız ne olursa olsun, ben de bu tarafta sizinle birlikte olacağım."

Lio ona daha sıkı sarıldı ve kızın kolu onun etrafında sıkılaştı.

"Bu oylamayı bir sonraki Sonbahar Ekinoksuna kadar ertelemeyi öneriyorum." Cassia boğazını temizledi. "Eminim hepinizin neden bu tarihi önerdiğime dair soruları vardır."

Konstantina elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı. "Sonbahar Ekinoksuna aylar var. Bu süre zarfında hiçbir şey yapmamamız ve meydana gelebilecek felaketlere katlanmamız söz konusu olamaz."

"Bu sürenin çoğunu Orthros Notou'da güven içinde geçireceğiz," diye yanıtladı Cassia. "Sonbahar Ekinoksunda Orthros Boreou'ya döndüğümüzde Tenebra'daki yeni durumu değerlendirebilir ve Ayrılış hakkında daha iyi bir karar verebiliriz."

Argyros Amca daha sonra daire dilekçesini verdi. "Bu yeni durum ne olabilir?"

"Merhum kız kardeşimin tebaası için seçtiğim yeni kralın saltanatı. İktidarın *barışçıl* bir şekilde devredilmesini ayarladım. Anahtarımın yardımıyla Tenebra'da kalan müttefikler, Segetia'lı Flavian yasal ve şiddet içermeyen yollarla tahtı Lucis'alacaktır."

Lio, kalabalığın şaşkınlığı ve hayranlığı arasında Cassia'nın yanında durmaktan daha rahatlamış ya da gururlu hissedemezdi. İnançsızlık homurtuları da vardı. Ama birlikte bunların üstesinden daha önce defalarca gelmişlerdi.

"Kim bu müttefikler?" Hypatia elini uzatarak sordu. "Siz burada Orthros'ta otururken Tenebra'da nasıl hükümet değişikliğine kalkışırsınız?"

Cassia seyircilerin bir bölümünden diğerine baktı. "Geldiğimden beri hepiniz beni yakından tanıdınız. Sanırım burada öylece oturmadığımı biliyorsunuz."

İyi huylu bir kahkaha yükseldi.

Cassia gülümsedi ve devam etti. "Müttefiklerim arasında hizmetçiler ve terziler, ev muhafızları ve serseri şövalyeler, soylu hanımlar ve özgür lordlar var. Orthros'a gelmeden önce Lucis'i devirmek ve yerine daha iyi bir kral getirmek için zemin hazırladım. Partizanlarım

Elçilik sinyali onlarla birlikte Tenebra'ya taşıyacak. Döndüklerinde, destekçilerim harekete geçecek. Yaz geldiğinde, Özgür Konsey Lordlar bir zamanlar Lucis'e verdikleri yetkiyi geri almak için toplanacak. Soyluların tüm kesimleri arasında geniş bir desteğe sahip, genç ve hayranlık duyulan bir figür olan Flavian'ın etrafında toplanacaklardır."

Lyta Teyze avucunu gösterdi. "Eminim ki İç savaş önlemek için önlemler. Ayrıntıları bilmek Çember'in yararına olacaktır."

Cassia başını salladı. "Hadria kraliyetin askeri gücünün belkemiğidir ama Özgür Lord Hadrian'ın sadakati Lucis'e değil istikrara. Lord Hadrian nefret ettiği bir adama kendini adadı çünkü sadece güçlü bir kralın kan davalarını kontrol edebileceğini biliyordu. Lord Hadrian da Segetia'dan nefret eder ama iki düşman arasında bir seçim yapmak zorunda kaldığında onurlu olanı seçecektir. Lord Flavian düzeni sağlayabileceğini kanıtladığında, Lord Hadrian Lucis'ten desteğini çekme fırsatını değerlendirecek ve birçok kişi onun örneğini izleyecektir.

"Tek yapması gereken kılıcını kınına sokmak ve Lucis düşecek. Lucis'in sessizce teslim olmayacağı doğru, ama sadece kişisel muhafızlarıyla Özgür bir lordken yönettiği güçler ve kalan az sayıdaki destekçisi karşısında yeterli direnişi gösteremeyecektir. Meydana gelebilecek şiddet kısa ömürlü ve sınırlı kapsamda olacaktır."

"Eski krala ne olmasını bekliyorsunuz?" Lyta Teyze sordu. "Her şeyin kaybolduğunu anladığında," diye yanıtladı Cassia, "Cordium'a kaçacak. tıpkı korkak gibi. Ama Büyücü Tarikatı ona yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmayacaktır, çünkü onları bir kez hayal kırıklığına uğrattırsa, nüfuzlarını Nefret edilen, tahttan indirilmiş bir krala Tenebra. Özgür Lordlar Konseyi birleşip yeni krala yetkilerini verdiğinde, Tarikatlar şunları yapmak zorunda kalacak

meşru güç devrini kabul edecektir. Cordium'un Kral Flavian'a karşı durmak için ne motivasyonu ne de gerekçesi olacaktır. Bunun yerine neredeyse kesinlikle ona kur yapmaya başlayacaklar."

Cassia Lio'ya baktı. "Kendi politikalarını oluşturmak Flavian'ın omuzlarında olsa da, güvenle söyleyebilirim ki

Tarikatlarla ittifak kurma hırsı ya da Hesperinlere karşı olağanüstü bir nefret beslemiyor. Onun sadakati kendi halkına. Arkasında soylular varken, konumunu korumak için yabancı büyücülere ihtiyaç duymayacaktır."

"Flavian Tenebra'yı bir kraliçe gibi yönetmeyecek." Cassia'nın sesi ilk kez dalgalandı. "O genç ve kusurlu biri. Ama umarım bu Zirve size genç insanların tüm hatalarına rağmen yine de doğru olanı yapabileceklerini göstermiştir."

Hypatia elini tekrar yere attı. "Zirve karmakarışık. Tenebran elçiliği sinmiş durumda. Bize ne gibi bir güvence verebilirsiniz? destekçileri, korkulan bir krala karşı böylesine dramatik bir isyanın gidişatını durduracak mı?"

"Zirve henüz sona ermedi. Elçilik sadece liderliğin onları ayağa kaldırmasını istiyor. Alatheia'nın şahitliğinde, Büyükelçi Deukalion ve ben Tenebralıları Cordialıların etkisinden kurtarıp Kraliçelerimize teslim edeceğiz. Gül Festivali sona ermeden önce Tenebra'nın soylularıyla Gündönümü Yemini edecek ve bu söz üzerine her iki toprak için de yeni bir gelecek inşa edeceğiz."

Lio birleşen ellerini havaya kaldırdı. "Bize inanacak mısınız? Bize bu şansı verecek misiniz? Biz sonuna kadar gidene kadar Hesperine yolunda bizimle kalacak mısınız?"

Lio oylamayı bekledi ve etrafında belirecek kanlı beyanları saymaya hazırlandı

Hiçbir birinci kan parmaklarını kıpırdatmadan Konstantina ayağa kalktı.

"Newgift Cassia, ya planınız başarısız olursa?"

Cassia prensesin bakışlarından ya da sorusundan çekinmedi.

"Tenebralılar kendi kaderlerinden sorumlu olmak istiyorlar ve biz de onların iradelerine saygı duymalıyız. Bu nedenle onlara bir fırsat veriyorum. Bir tiran yerine bir krala sahip olabilirler. Hesperinleri onlara karşı kullanmayacak, Yemini ve Tenebra'daki haklarımızı geri getirecek bir hükümdar. Böylece artık Hesperinlerimizden hiçbiri asla kazanılamayacak bir zafer uğruna evlerine kırılmış olarak dönmeyecek, böylece artık hiçbiri fedakârlıklarını küçümseyen bir krallıkta ölmeyecek.

"Tenebralılar Kral Lucis'in yalanları karşısında sessiz kalmayı bırakma fırsatına sahip olacaklar. Korkularını ve önyargılarını bir kenara bırakmak için. Onlardan aldıklarını geri almak için. Bunun ne kadar pahalıya mal olduğunu biliyorum. Ama aynı zamanda kralın en ağır şekilde haksızlık ettiği kişilerin kalplerinde bile uyanmaya hazır bir cesaretin uyuduğunu da biliyorum. Özellikle de o kalplerde.

"Eğer Tenebra doğru olmayacaksa, eğer Tenebra adil olmayacaksa, eğer Tenebra cesur olmayacaksa, sonuçlarına kendi omuzlarında katlanmak zorunda kalacaklar. Eğer yanlış bir seçim yaparlarsa, bu onların seçimi olacaktır.

"Bin altı yüz yıl içinde, Hesperine'lerimizin gücü Tenebra'da değilse bile *Tenebrans*'ta kalıcı bir değişim yarattı. Bende de. Ölümlü kökenlerimin topraklarına veda hediye onları özgür kılmaktır."

Lio, Konstantina'nın aurasında hissettiklerine inanmakta güçlük çekiyordu. Onun kararlılığı, kendileri için sakladığı şeylere karşı temkinli olmasını sağlıyordu.

Ama aynı zamanda etkilenmişti de.

"Stratejiniz iyi geliştirilmiş," dedi Konstantina, "ve ilkeli." Lio, Cassia'nın nefesini tuttuğunu duyabiliyordu.

"Şu an için, en iyi durumda olanların güvenliğinden eminim.

Hesperine'lerimizin savunmasızlığı." Konstantina'nın Lio'yu başıyla selamlaması, onun Ioustin'i korumasına yardım etmesindeki rolüne dair aralarında ince ama anlamlı bir onaydı. Teklifini yuvarlayıp önünde tutarak Cassia'ya baktı. "Newgift Cassia'nın çabalarının başarılı ya da başarısız olduğunu görmek isterim. Bu nedenle teklifimi Sonbahar Ekinoksu'na kadar erteliyorum. Tanrıça'nın Gözleri yolunuzu aydınlatsın. Orthros olacak izliyor."

AKRON'UN FIDYESİ



LYTA TEYZE ayağa kalktı, elini daire dilekçesine uzattı. "İkinci Prenses, Ayrılış tartışması sona erdiğine göre, Çember'in dikkatini rehinelere çevirmesini rica ediyorum."

"Orthros'un Koruyucusu," diye onu onayladı Konstantina, "teklifiniz nedir?"

"Stand, Aithouros'un yavrusunu Çember'in önüne getirmeye hazır, böylece ona güneşe bağlı fidyesini verebilir ve kızımı güvenli bir şekilde eve götürebiliriz."

"Konstantina, Firstgift Komnenos'un planının uygulanıp uygulanmayacağına henüz karar verilmedi," diye belirtti. Ancak rehinelерimizin uzun bir oylama sürecini kaldıramayacağını kabul etmeliyiz. Dahası, Orthros'un Meşale'yi Aithourian Çemberi'ne sunup sunmayacağı kararı, Stand ve diplomatik servisin yetkisinde olan Hesperine güvenliği ve dış ilişkileri ile ilgili bir meseledir. Orthros Muhafızı'na başkanlık etme yetkisi verilmesini öneriyorum. İtiraz etmek isteyen ilk kanın bunu şimdi yapmasına izin verin."

Amfitiyatroda herhangi bir itiraz duyulmadı.

Prenses sözlerini şöyle tamamladı: "Akron'un Meşalesi'nin Tanrıça'nın Mabedine girmesine izin verilmesine itirazımı geri çekmediğim kayıtlara geçsin, bu bir saygısızlık eylemidir. Bu eserin halkımıza daha fazla yıkım getirmemesi için dua edelim. Bu vesileyle sözü Akron'un Orthros."

"Bunun için kalmak istiyorum," diye mırıldandı Cassia.

"Elbette." Lio bir elini onun sırtında gezdirdi. O buradaydı. Orthros ipeği giyiyordu. "Ailemizle birlikte oturduğün yerden izleyebilirsin aşkım ve ben de seni kendim örteceğim. Dexion burada olduğunu asla bilmeyecek."

Gülümsedi. "Çeşmede yaptığım gibi gizlendiğiniz yerden kaçacağımı sanmayın. Bu koltukta oturmaya devam edeceğim."

"Orthros inşa edildiğinden beri sizi bekliyordu ve her zaman sizin olacak."

Ağzının kenarına bir öpücük kondurduktan sonra İlkkan Gülü'nün geçerek merdivenlerden Kan'ın arasındaki yerine çıktı. Komnena ve kolları. Lio bu vizyonu asla hafife almazdı. Zarafetini büyüyle sarıp sarmalayarak onu ölümlü gözlerden korurken, güzelliğini halkının görmesi için açıkta bıraktı.

Konstantina, İlk Kan Çemberi'nehine pazarlığına geçişi onaylar onaylamaz Lyta Teyze sorumluluğu üstlendi ve Mak ile Lyros'u Dexion'u Yeni Konuk Evi'ndeki Kadi'den almaları için gönderdi.

"Lio," diye seslendi Lyta Teyze ona, "Stand seni rehine pazarlığında Orthros'un sözcüsü olarak atadı."

Başıyla derin bir selam verdi. "Nike'ı eve götüreceğiz."

Mak ve Lyros'un dönüşünü beklerken tüm amfi tiyatro sessizleşti. Lio'nun annesi babasıyla üstü kapalı bir şekilde konuştuktan sonra Zoe'yle birlikte oradan uzaklaştı. Dakikalar uzadı ve Lio azalan gücünü desteklemek için Cassia'nın yakındaki aurasına odaklandı. Üç gece süren Özlem'in ardından can pazarlığı . *Tanrıça, bana metanet ver.*

Sonunda Mak ve Lyros podyumun önüne çıktılar ve Chrysanthos gözlerini bağlamıştı. Gölge bir koğuş onları her taraftan kuşatmıştı. Mak Dexion'un kafasına uzandı ve Lio bir an için kuzeninin kontrolünü kaybedip büyücüye bir darbe indireceğini düşündü. Ama Mak'ın tek yaptığı Chrysanthos'un gözlerindeki bağı çekmek oldu.

"Ne olduğunu bilmek için onu görmeme gerek yok." Dexion başını kaldırdı ve Meşale'nin ışığı yüzünü aydınlattı.

Lio ellerini uzattı. "Öne çıkın ve gerçekliğini doğrulayın." "Hiç şüphe yok." Chrysanthos yaklaştı.

Mak ve Lyros hazır bekliyordu, dikkatleri ve güçleri Dexion'a odaklanmıştı.

"İçimde yanıyor." Chrysanthos yumruğunu selam verir gibi göğsüne koydu. "Onu rüyalarımda gördüm."

Lio, Dexion'u hiç bu kadar etkilenmiş görmemişti. İşe yarıyordu. "Tarikatınız bunu nesillerdir geri istiyor."

Chrysanthos başını kaldırıp Lio'ya baktı. "Demek, kandan doğan. En büyük kalıntımız bu hale . Prometheus sana mirasını bıraktı."

Lio, Cassandra'nın istediği gibi onu bu işe bulaştırmaktan kaçındı. "Dexion Chrysanthos, Akron'un Meşalesi'ni Korona'ya taşıyan adam olmak ister misin?"

"rehinelerinizi isteyeceksiniz, kadarıyla."

"Bu eser bir Akron fidesi değerinde. Eminim onu korumak için yedi kafiri bağışlayabilirsiniz."

Chrysanthos gülümsedi. Sonra güldü. "Değerli bir çaba, Büyükelçi. Ama biz meşaleyi değil, meşale taşıyıcısını istiyoruz."

"Beni pohpohluyorsunuz ama ışık büyüsüne sahip geç bir diplomatın Akron'un Meşalesi'ne kıyasla Tarikatınıza bir faydası olacağını pek sanmıyorum."

Chrysanthos ellerini kalabalığa doğru uzattı. "Bir kutsal emanet geride kederli bir aile bırakır mı? Bir kalıntı adalete olan susuzluğu giderir mi? Prometheus'un dln kaybettiğiniz için kaç gözyaşı dkeceksiniz? Son kan kaybınız için daha ne kadar gözyaşı dkeceğinizi bir düşünün."

Lio yumruklarını kürsüye dayadı. "Tarikatınızın en büyük emanetini feda mı edeceksiniz?"

"Oh, hayır. Biz de bunu isteyeceğiz. şartlarımızı gözden geçiriyoruz. Sadece siz ve Hesperine elçiliğinin geri kalanı teslim olmakla kalmayacak, aynı zamanda eğer Hesperine'lerinizin yaşamasını istiyorsanız, Akron'un Meşalesini de bize geri vereceksiniz."

"Kraliçeler konuştu. Halklarının kanıyla ödeme yapmayacaklar. Yapmaya tenezzül edecekleri tek teklif bu. Ya Akron'un Meşalesi'ni alırsın ya da şey almazsın. Seçimin nedir, Dexion? Elçilik yerine kutsal emanetinizi alıp rehineleri serbest bırakacak mısınız? Yoksa Meşaleyi geri almak için bu şansı feda mı edelim?"

"Kraliçeler Tarikatımın şartlarını duydu. Yedi cana karşılık yedi can. Hırsızlık için adaleti sağlamamızı istemiyorsanız, Akron'un kutsal emanetini de iade edin."

"Bu şartlara bağlı kalırsanız, kendinizi eli boş bulursunuz."

"Bunun dışında söyleyecek başka bir şeyim yok, kan doğumlu. Bir gün sen ve ben o Meşale ile aramızda buluşacağız ve bu bir pazarlık için olmayacak. Seni Akron Sunağı'nda yakmak için kullandığımda onunla o kadar gurur duymayacaksın."

SOLSTICE YEMİNİ



LYTA TEYZE BIRDEN Dexion'un önünde durdu. "Onu ben alacağım."

Mak yumruklarını sıkarak ileri atılmaya başladı ama kadın bir elini Mak'ın göğsünün ortasına . O ve Dexion ortadan kayboldu.

Bundan sonraki her şey Lio için bir bulanıklığa dönüştü. Cassia'nın oturduğu yerden podyuma nasıl çıktığını bilmiyordu, sadece ona yaslanabilmesi için kolunun altından kaydığını biliyordu. Glif parçası tekrar boynuna dolanmıştı.

Kassandra kapandı

Meşaleyi ipek kutunun içinde.

"Bu konuda birden fazla şansımız var," diyordu Cassia. "İlk müzakerede hiçbir anlaşmaya varılamadı. Chrysanthos ile tekrar deneyeceğiz. Meşaleyi kabul etmesi için onu ikna edebiliriz."

"Hâlâ gizli kutusu var." Arayan Nodora'ydı. "İçinde hangi güç saklıysa onunla pazarlık yapabiliriz."

"Onu açmaya çalışmaktan vazgeçmeyeceğiz," diye söz verdi Kia. "Onu tekrar tüm bilim çevrelerine götüreceğim."

"Kardeşi hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız var." Xandra da podyumdaydı. "Kişisel bilgiler. Zayıflıkları."

Mak, Lio'yu sert bir şekilde kucakladı ve fısıldadı, "Bir dahaki sefere sen onun zihnini kırarken benden yumruklarımla pazarlık yapmamı istersen, reddetmeyeceğim."

Lyros Mak'ı çekti. "Böyle şeyler söyleme. Özellikle de Lio üç gecedir açlıktan ölüyorken."

"Şimdi gidiyoruz," diye duyurdu Cassia.

"Adım atabilir misin, oğlum?" Lio'nun babası sordu.

Cassia Lio'nun yüzüne dokundu ve onu kendisine bakması için çevirdi. "Kış Gündönümü hediyem seni bekliyor. Hadi eve gidelim."

Lio'nun onları evlerine götürmek için Will'e ihtiyacı yoktu. Ev onu çekiyordu. Oraya vardıklarında, bıraktığı boş sessizlik şimdi Cassia'nın aurasıyla doluydu. Knight pencere kenarındaki koltuğun altındaki battaniyesine uzandı.

Lio kütüphanenin ortasında kıpırdamadan durdu, tüm duyuları kulenin tepesindeki işarete odaklanmıştı. "Cassia... bu...?"

Elini tuttu ve onu merdivenlere doğru götürdü. "Yatak odamıza gel."

Merdivenleri birlikte tırmandılar, döne döne. Lio onu taşıyacak ya da havaya kaldıracak gücü kendinde bulamadı. Kulenin en üst katını kaplayan bitmemiş çatı katına çıktılar ve Cassia Lio'ya ayakta durması için rehberlik etti. Odanın ortasına.

Daha önce taktırdığı iki vitray pencere odayı renklendiriyordu; güllerine ithafen kırmızı ve kâbusları kovan betony çiçeklerinden menekşe. Ancak altı boş pencere çerçevesinden içeri soğuk kutup havası girmiyordu.

Arkasında dolunay ve omzunun üzerinde Kanlı Göz'ün yarım ayıyla ona baktı. Tek bir rüzgâr esintisi bile cübbesini karıştırmıyordu. Sığınak büyüğü gölgesinin içinden duyularına göz kırptı ve bitmemiş çatının tonozlarına sessiz yankılar gönderdi.

Buna inanmakta güçlük çekiyordu. Elini uzattı ve gücünü tanıdık ışık büyüğü ile anlaşılması zor korumanın birleşimi üzerinde gezdirdi. Çalışma, farkındalığında iki farklı ritimle sessizce titreşti. Dinledikçe birinin kendi kalbiyle, diğerinin de onun kalbiyle aynı anda attığını fark etti.

"Cassia, burada bir Sığınak koğuşu hazırlamışsın!"

"İhtiyaç duyduğum anda büyü bir kez daha karşılık verdi. Bunu senin için yapmaya ne kadar ihtiyacım olduğunu hissetmiş olmalı." Yerden bir bohça kaldırdı ve görmesi için kollarının arasında tuttu. "Lio, sana bir hediye getirdim. Bu senin için. Ve kendim için."

Ona doğru bir adım attı. İlk kez, canlı gül kokularının ve büyüğü için akıttığı taze kanın altında odada kalan diğer kokuları yakaladı.

Eski kan, uzun süre kurumuş. Korku. Öfke. Keder.

Lio aralarındaki mesafeyi kapattı ve kollarında ne olduğunu gördü. Keteni kanı ve duygularıyla boyamıştı. Kumaşın rengi

Alev dili yağı. Solia'nın efsanevi giysileri, Cassia'nın kralın ocağında giydiği?

Lio ona doğru uzandı ama ellerini havada durdurdu, çoktan dökülmüş olan kan akışını durdurmak için çaresizdi. "Seni böyle kanatan neydi? Tenebra'da sana ne oldu da bana anlatmadın?"

Taşıdığı şeyi ortaya çıkarmak için kumaşı açtı. Tapınaklarındaki glif taşı. Büyüğü onun duyularına sesleniyordu. Ellerini onun kanlı parmak izlerine yerleştirdi.

Etrafını bir orman sarmıştı ve daha önce hiç görmediği tuhaf, ürkütücü bir ışıktı. Gökyüzünü yutan bu koyu sarı pus, yükselen bu etli pembe hayalet neydi? Bu şafak mıydı?

Kurşuni bacaklarını ileriye doğru iterek nefes almaya çalıştı. Glif taşı parçalanmış kemerden çıkarmaya çalışırken acı avuçlarını yırttı. Bir büyücü üzerine tehditkâr bir ısı çağılayanı gönderirken Anthros'un yüzüne baktı.

Lio, Sonbahar Ekinoksu sabahını birbirinden kopuk görüntü, ses ve koku parçaları halinde yeniden yaşadı, ta ki Hespera'nın tapınağındaki savaş büyüsü patlamasına daha dayanamayıp zihnini ve ellerini çekene kadar.

"Çok özür dilerim," dedi Cassia. "uğraştım. Ama kurtarabildiğim tek şey buydu." Lio onu kollarının arasına alıp sarıldı ve ellerini üzerinde gezdirdi. Glif taşı bedenlerinin arasında zonkluyordu. ". Güvendesin. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Artık Sığınak koğuşunu nasıl yanımda getirdiğimi biliyorsunuz."

"Eğer koğuşu uyandırmayı Eğer büyücüler bir an önce sana ulaşırdı- Neden bana söylemedin? Seni neredeyse kaybediyordum!"

"Bunu sana söylemeye yüreğim el vermedi. Ama o gün bunu seninle güvende olması için Orthros'a getireceğime yemin ettim. O buraya ait, tıpkı benim gibi."

Glif taşı ay ışığında, derme çatma bir yatağın başına koydu. Yün battaniyelerini ve ipek yastıklarını pencere kenarına sermiş ve üzerlerine gül yaprakları sermişti. Gül saksılarını bile kütüphaneden buraya kadar taşımıştı. Yavru sarmaşıklar kazıklarına tutunmuş, çiçekleri çoktan pencerelere doğru dönmüştü.

"Hediye saygısızlık ettim." Başını öne eğdi. "Birinin bana sunduğu en büyük hediye reddetmeye çalıştım. Mutluluk elimizin altındaydı ve ben kendime onu yakalamamam gerektiğini söyledim. Tanıştığımızdan beri çok değiştiğimi sanıyordum ama değişmemişim. Hayal ettiğimden daha zormuş."

"Biliyorum. Bu çok zor. Ama bunu birlikte yapabiliriz."

"Hayatta kalmam bir zamanlar hayatın daha tatlı şeylerini feda ettiğim bir sunaktı, ama onları Tenebra için tırpana koyarsam, aynı anlama gelir. O kadar uzun süre böyle yaşadım ki, kendimi nasıl mutlu edeceğimi bilemiyorum."

"Burada, benimle birlikte öğrenebilirsin. Bloodborn'un Yolunu takip etmek istemiyorum. Kendi yolumu çizmek istiyorum ve bunu seninle birlikte yapmak istiyorum. Bana yardım edecek misin?"

"Deniyorum ama bir yanımda bu kadar iyi bir şeyin olamayacağına, dünyanın böyle işlemediğine dair demirden bir kurala göre şekilleniyor. Ritim, onu düşündüğümde bile zihnimde devam ediyor. Hanımefendi

Cassia yapamaz. Leydi Cassia . Eğer Leydi Cassia yaparsa, birileri ölecek."

"Ama yapabilirsin Cassia. Yapmalısın. Eğer ..."

"Yaşamayı bırakacağım. Sadece hayatta kalmaya geri döneceğim. Sana gideceğimi söylediğimden beri Tenebra'da sensiz geçirdiğim tüm o geceleri yeniden yaşıyorum. Buna bir daha asla katlanamam. Kalbimi sana verdim. Bir daha asla senin ulaşamayacağın bir yerde yaşamaya çalışmayacağım. Sensiz yaşayamam."

"Sensiz ölüyordum."

"Seni incittiğim için çok üzgünüm. Neredeyse her şeyi mahvettiğim için beni affedebilir misin?"

"Hiçbir şey yıkılmadı gülüm. Tapınağımızı yeniden inşa ettin."

Onu glif taşının üzerinde durması için yanına getirdi. "Biz Laurentius ve Makaria'nın tarihine değer vereceğiz ama kendi tarihimizi yazacağız. Tapınağımız sonsuza dek ayakta kalacak. Bunun için ölmeyeceğiz. İçinde yaşayacağız."

"Ben Hylonome olmak istemiyorum, senin de Solia olmanı istemiyorum.

Bizim

Yıldızlar bizim için kutsaldır ve bize yol gösterirler. Ama bizi kör etmelerine izin veremeyiz. Seni bir daha kaybetmeyeceğim. Ne Tenebra'nın tahtı için, ne de herhangi bir şey ya da kimse için. Bu fedakarlığı yapmayacağım. Öylece durup seni izlemeyeceğim. kendini feda et."

"Hayatımı kralı devirmeye adanmak, onun hayatımı almasına izin vermekle aynı şey olur. Bunun olmasına izin vermeyi reddediyorum." Sözleri Sığınak koğuşuna, pencerelerden dışarıya ve bahçelerin üzerinden Komnena Evi. "Reddediyorum. Kız kardeşim, annem ya da Tenebra'nın trajik kraliçelerinden biri olmayı reddediyorum. Acısını yutan ve krallık için kendini feda eden bir sonraki kadın olmayı reddediyorum. Tenebra'da iyi şeyler uzun sürmez. Onlardan biri olmayı reddediyorum. Bu benim sözümdür."

Cübbesinin cebinden yeşil bir kurdele çıkardı. Uzandı ve saçının bir tutamını diğerlerinden ayırdı, parmakları emindi. Onun ince bir örgü örmesini izledi. Sonuna ulaştığında, kurdeleyle sabitledi.

"Seni asla terk etmeyeceğim, Lio. Bir gece daha asla aç kalmayacaksın. I Seni seviyorum ve seni o kadar uzun süre seveceğim ki, tüm bunlara zaman ayırabilmek için bir Hesperine olmalıyım."

Onun kararını aurasında, sözlerinde ve kendini ifade etme biçiminde hissetti. kollarını ona doladı. Ona sarıldı ve onu asla bırakmayacağını biliyordu.

Git. Alnından başladı, yüzüne, boynuna, ulaşabildiği her yere okşamalar ve öpücükler kondurdu.

"Lio, ellerin titriyor. Son birkaç gecedir çok mu acıktın?"

"Çok korktum. Seni tekrar kaybetme ihtimalinden korktuğum kadar hiç korkmamıştım... her şeyi kaybetmekten."

"Korkularını bırak." Örgüsünü onun boynuna dolayarak yüzünü yüzüne yaklaştırdı. "Yeminimiz artık kelimelerden bile öte, aşkım."

Kararını ve sözünü vermişti. Sonunda, umduğu tüm nedenlerden dolayı onu seçmişti. Artık önlerinde hiçbir engel kalmamıştı.

Zamanı gelmişti.

Her ne kadar Özlem'in pençesinde olsa da, önlerinde Zirve'yi kurtarmak için bir yol olsa da, her ne kadar Hesperine'leri Tarikat'ın gözetiminde acı çekiyor olsa da, bu gece ona gerçeği söyleyecekti. Şimdi.

Lio Cassia'nın elini kendi örgüsüne doğru kaldırdı. "Bizi birbirimize bağlayan çok daha fazla şey olduğu doğru. Sana hâlâ söylemem gereken bir şey var."

Adamın saç örgüsünü parmaklayarak dudaklarına götürdü. "Şimdi aramızda söylenmemiş hangi sözlerin kalabileceğini merak ediyordum. Sonunda bununla ne demek istediğini anlayabilecek miyim?"

Lio battaniyenin üzerine oturttu ve önünde diz çökerek ellerini tuttu. "Grace hakkında Hesperinlerin doğru zamanda doğru kişiye söylemedikleri bazı gerçekler vardır."

Aurası beklentiyle parıldıyordu. "Tam da Orthros'un tüm güzel sırlarını gördüğümü düşündüğüm anda, bana daha fazlasını gösteriyorsun."

Tanrım, Cassia'nın neşesini bir kelimeyle bozmasına izin verme. Açıklamak için doğru yolu seçmeli.

Ama hayatının ona bağlı olduğu ve onunkinin de yakında ona bağlı olacağı gerçeğini nasıl nazikçe söyleyebilirdi? Hayatı boyunca hiçbir seçeneği olmadıktan sonra, bu konuda da hiçbir seçeneği olmadığını ona nasıl söyleyebilirdi?

Onun ellerini öptü. "Zarafet güçlü bir bağdır. Bu kadar büyük bir güç bazen korkutucu olabilir. Lütfedilmenin ne demek olduğunu tam olarak öğrendikten sonra hakkımızda farklı düşünmeni istemiyorum."

"Lio." Başını iki yana salladı. "Ne kadar zor olursa olsun, sana olan sevgim her yeni gerçekle daha da güçleniyor."

"Umarım şimdi de böyle olur. Sana söz veriyorum, birlikte geçireceğimiz hayatın sana sadece zevk ve neşe getirmesini sağlayacağım."

"Geleceğimizin getireceği her şeyi dört gözle bekliyorum."

"Sonsuzluğu birlikte geçiren iki Hesperin'in nasıl bir şey olduğu hakkında artık bir fikriniz vardır. Birbirlerinden başka kimseden içki içmezler ve onları doyurmak için başkasına ihtiyaç duymazlar. Bu bağı bizim huzurumuzda kabul ederler.

bir yemin töreninde."

"Ölümlü kanı olmadan birbirlerine dayanabilmelerini sağlayan gücün ne olduğunu hep merak etmişimdir."

"Bu Hespera'nın halkımıza en büyük armağanıdır ve hepimiz bunu deneyimlemek. Ancak iki Graces'in birbirlerine olan ihtiyacı o kadar güçlüdür ki, tamamen birbirlerine bağımlıdırlar. Sadece bir kez tattıktan sonra tekrar tekrar tüketmek için doyumsuz bir ihtiyaç uyandıran bitkilere aşinasınızdır."

Kalbi daha hızlı atmaya başladı. "Anlıyorum. Elbette ben böyle şeyleri hiç denemedim, ama söylenenlere göre kutsal boynuzlarda tütsülenen karışımlar Hedon tapınakları vecd nöbetlerine neden olur. İnsanlar bir kadeh daha içene kadar çıldırırlar."

"Hedon'un Hespera üzerinde hiçbir etkisi olmadığını söylemiştim."

Ona gizli gülümsemesini verdi. "Demek Graces'lar birbirlerinin kanına bağımlı."

"Biz buna Özlem diyoruz. Bu ihtiyacı tatmin etmek en coşkulu şeydir. Hesperine'in varoluşunun zevki. Ancak birbirimiz olmadan gitmenin sonuçları çok tehlikelidir."

Yüzü düştü. "Oh, Lio. Hylonome bu yüzden diğerlerinin reddetti, değil mi?"

Lio bu hikâyenin peşlerini bırakmasını diliyordu ama Cassia'nın anlaması gereken gerçeklerden de kaçmamalıydı. "Zarafeti olmadan ömrünü uzatmak . Özlem'i tedavi etmenin bir yolu yok.

Diğer kanlar onu bir süre daha hayatta tutabilirdi, ancak yoksunluğa dayanmak giderek daha da zorlaşıyor."

"Alkaios'un sorunu da bu. Sadece açlıktan ölmüyor."

"Ama asla ayrı kalmak zorunda olmayan tüm Graces'leri düşünün.

Kraliçelerin ya da Argyros Amca ve Lyta Teyze'nin ne kadar zamandır birlikte olduklarını düşünün. Yapabilir misin

İhtiyacınız olan her şeyi sevdiğiniz kişide bulmanın bir buçuk bin yılını hayal edin?"

"Sonsuzluk için sabırsızlanıyorum," dedi, sanki yeni kelimeler deniyormuş gibi, "yine de bu kadar uzun zamanı kavramak benim için zor. İki insanı sonsuza dek birbirine bağlayabilen bu kan büyüğü nedir? Bana büyüğü açıklar mısın?"

Onun gözlerinin içine baktı. Orada çok fazla güven vardı. Ona verdiği hediyelerin en zor kazanılanı. "Büyüye gerek yok. Lütuf ne yapılması gereken bir şeydir ne de asla bozulabilir. Lütuf bir doğa gücü ya da bir doğa yasası gibidir. Zamana meydan okuyarak iki insanı birbiriyle eşleştiren sihir."

Yüzü karardı. Korku aurasında toplanmış, yaklaşmakta olan bir fırtınayı tehdit ediyordu. Zihinsel savunması, hayatta kalma içgüdüsünün hızı ve gücüyle ortaya çıktı.

Lio'nun onun tepkisiyle ilgili tüm korkuları haklı çıkmıştı.

Daha yakına eğildi ve ellerini Cassia' ellerine daha sıkı sardı. "Hayır Cassia, korkma. Söz veriyorum korkacak hiçbir şeyin yok."

"Seçme şansın yok *mu*? Sadece oluyor... ya da ?"

"Dehşetini hissedebiliyorum ama Kan Birliği bana buna neden olan düşünceleri söylemiyor. Yeminimize sımsıkı sarıl Cassia, çünkü bu tüm zihin büyülerinden daha güçlüdür. Bana bunun seni neden rahatsız ettiğini söyle ki korkularını kovabileyim."

Sırtını dikleştirdi ve omuzları demir gibi gerildi. "Bu herkesin başına gelir mi?"

"Herkes bunu umut ediyor. Bazıları diğerlerinden çok daha uzun süre beklemek zorunda ama herkesin Lütuf'u dört gözle bekleyebileceğine dair inancımız var. Ritüel babam yaklaşık bin altı yüz yıl sonra hâlâ arayış içinde ama babama bir bakın. Annem onun tüm umutlarını gerçekleştirdi."

"Bunun sizin başınıza geldiğinden nasıl emin olabiliyorsunuz?"

"Hiç şüphe yok. Majestelerinin kanını bir kez içtin mi, Özlem . Birkaç gece bile ayrı kalırsanız, belirtiler inkâr edilemez."

"Hespera'nın özgür irade tanrıçası olduğunu sanıyordum. Bunu çocuklarına nasıl yapabilir?"

"Bu büyük bir nimet," diye açıklamaya çalıştı. "Tarihimizin erken dönemlerinde, bizim

Ölümlü kanına güvenmek büyük bir çatışma ve üzüntü sebebiydi. Kraliçeler Lütuf'u ilk deneyimleyenler olduğunda, halkımız Hespera'nın bizi yeniden kurtardığını hissetti. Bazı filozoflarımız Tanrıça'nın bizim seçimlerimize karşılık olarak Lütuf bahşettiğini düşünür. Diğerleri ise onun birbirleri için Grace'ler yarattığına, yaratıldıkları andan itibaren onları mükemmel bir şekilde eşleştirdiğine inanıyor. Aslında Kia'nınki de dahil olmak üzere, Lütuf'u bir Tanrı olarak incelemeyi amaçlayan yeni bir tez var.

bilimsel fenomeni ve Hesperine deneyiminin kolektif kanıtlarını sentezler. İnsan doğası ölümlüler için ne kadar gizemliyse, kendi doğamız da bazen bizim için o kadar gizemlidir."

"Felsefe ya da bilim istemiyorum. Ben sadece seni istiyorum."

Bununla birlikte, zihinsel kalesi bir yumurtanın kabuğu gibi çatladı ve düşünceleri Lio'nun zihninde bir örsün üzerindeki darbeler gibi dövüldü.

Leydi Cassia yapamaz. Leydi Cassia yapmamalı. Eğer Leydi Cassia yaparsa.

"Doğruyu söyle, Lio. Tıpkı söz verdiğimiz gibi. Benden daha çok ihtiyaç duyduğun başka biri olacak mı? Seni bu isimsiz Grace'e mi kaptıracağım? İhtiyacınız olan her şey olmadığım için gelecek mi?"

En büyük korkusu bu muydu? Kapana kısılmış hissetmek değil de onu kaybetmek mi? "Hayır, hayır!" Onun düşüncelerini güvenceyle sardı ve ellerini

Saçlarından yanaklarına ve omuzlarına kadar. "Sana *zaman* sözü vermedim. Sana sonsuzluk sözü verdim."

Korkuları devam ediyordu ama bunların ötesinde, onun meydan okuyan haykırışını hissedebiliyordu. "Sana bağımlı olduğumu zaten biliyorum. Sen açıkladığın anda

Özlem, hissettiğim her şey anlamlıydı. Ama... benim için hissettiğin şey bu mu?"

"Özlem her zaman karşılıklıdır."

Cassia bir nefes aldı. "Benim olduğunuza hiç şüphe yok. Bu da demek oluyor ki... ben..."

Cassia'nın elini avucunun içine aldı ve avucunu kalbinin üzerine yerleştirdi, diğer elini de Cassia kalbinin üzerine koydu. "Cassia. Sen benim Grace'imsin."

Kalp atışları göğsünü tekmeledi. Aurasında geçici bir neşe parladı ve adam bunu kısa bir an için yüzünde gördü. Sonra içinden bir şok geçti. "Ölebilirdin."

"Artık buradasın. İyi olacağım."

"Rudhira, Alkaios'un ilkbahardan beri Nephalea'sız olduğunu söyledi!"

"Evet, Cassia. Ama-"

Ayağa , öfkesi odaya yaptığı büyüünün karanlık bir yankısıydı. "Neden bana söylemedin?"

Olduğu yerde kaldı, bir kolunu dizine yasladı. Kuzeninin öfkeli olmayı tercih etmesinde haklı olduğu anlaşılıyordu. Cassia'nın öfkesi Lio'nun en ufak bir pişmanlık duymasına neden olmamıştı. Sadece onun korkunç kaşlarını öpmek istiyordu. "Orthros'a geldiğin andan itibaren, aşkımızı kendin için seçene kadar sana benim Majesteleri olduğunu söylemeyeceğime dair kendi kendime yemin ettim."

"Senin için doğuracağı sonuçları bilmeden nasıl doğru seçimi yapabilirim? Sadece benim için neyin iyi olduğunu konuşursak, *bizim* için neyin en iyi olduğuna nasıl karar verebiliriz? Sana geri dönmeyi asla düşünmezdim. Tenebra, eğer bilseydim. Alkaios'un başucundaydım. Senin böyle acı çekmeni asla istemezdim."

"Başkasının iyiliği için mecbur olduğunuzu düşündüğünüz için gerçekten Orthros'ta kalmak ister miydiniz?"

"Asla ayrılmak istemem, sadece bunu keşfetmek için-" Dehşeti Kan Birliği'nin üzerine çöktü. "Senin ölümün olabilirdim."

"Ben senin kaçınılmaz kaderini belirlemeye çalışan adamlar gibi olmayacağım. senden önce. Sizi sınırlayacak hiçbir şey istemiyorum. Burada bulduğunuz özgürlüğe hiçbir yükümlülük duygusunun gölge düşürmesini istemiyorum."

Dudakları titredi. "Benim özgürlüğümü kendi hayatından üstün mü tutuyorsun?" "Elbette."

"Lio. Sen ölçülemeyecek kadar değerlisin. Dünya seni kaybetmeyi göze alamaz."

Ağzına bir gülümseme geldi ve ayağa kalkarak onu tekrar kollarının arasına aldı. "Beni kaybetmeyeceksin."

"Umarım bu birkaç dakika, bu durumla yüzleştiğim son anlar olur. Beklenti." Kollarını onun etrafında sıktı, vücutlarını birbirine yaklaştırdı, yüzünü onun kalbine yasladı.

"Grace'le ilgili açıklamamın sana başka biri olacağı izlenimini vermesini asla istemedim! Sadece bana bağlı olma ve başka seçeneğin olmama düşüncesinden nefret edeceğinden korkuyordum."

"Sen benim seçimimsin. Senin için gerekli olmak istiyorum. Bunun doğru olmasını istiyorum."

Lio'nun aylardır taşıdığı son ağırlık da omuzlarından kalktı. Cassia onun Grace'i olmak *istiyordu*.

"Hepsi doğru," dedi ona.

SONSUZLUĞUN TADI



CASSIA LIO'nun yüzüne BAKTI, onun ateşli mavi gözlerinde geleceğini inceledi. Onun nazık, şehvetli gülümsemesinde açıklanamaz olana bir açıklama bulmaya çalıştı.

"Ben sizin Grace'inizim," dedi. "Dünyadaki onca insan arasında ben varım."

"Sen her Hesperine'in bulmak için dua ettiği kişisin. Sen hayatım boyunca aradığım kişisin. Sen olduğunu anladığımda, öyle hissettim ki Doğru."

"O zaman... ben olduğum için mutlusun."

"Sevindin mi? Gerçeği öğrendiğim ilk andan itibaren çok sevindim. Aramızdaki mesafeden korktum, evet ama hayatımın en güzel anlarından biriydi."

"Senin de kendini kapana kısılmış hissetmeni istemem."

"Cassia, seni Grace'im olduğun için sevmiyorum. Tanrıça'ya şükürler olsun ki sen benim Majestelerimsin, çünkü sana çok aşığım."

Korkusundan ve hatta öfkesinden daha şiddetli bir şey kükreyerek canlandı. "Çok iyi bir şey *olabilir*."

"Benim dünyam böyle işliyor. Sonsuza kadar benimle yaşa."

"Artık bu benim de dünyam."

"Kalbinizin arzuladığı her şey olacak. *Ben* *senin* Grace'inim, Cassia. Seni mutlu edebilirim. İhtiyacın olan her şeye sahip olmanı sağlayacağım."

"Bunu başından beri yapıyordun. Sen bana açıklamadan önce bile Grace'in ne anlama geldiğini gösteriyordun." Kadın adamın saç örgüsünü yüzünden geriye doğru taradı.

"Başından örgümün anlamı buydu. Her zaman onu sana vermek niyetindeydim."

"Bu gece örgümü yaptığımda ve henüz her şeyi anlamamış olmama rağmen kalacağıma dair söz verdiğimde kalbimde aynı şey vardı."

"Yemin töreni sırasında saç örgülerimizi herkesin önünde değiştiririz ama artık birbirimize olan bağımızı kabul ettiğimize göre, onları özel olarak takas edebiliriz."

Elini kızın saçlarında gezdirdi. "Sözünü kimsenin göremeyeceği bir yerde taşımaktan zevk duyarım."

Gülümsedi. "O halde sizi bekletmeyeceğim."

Bahçe küreği, güllerin yanına bıraktığı yerden havalandırarak adamın eline geçti. Ona uzattı. "Başka hiçbir bıçak bu ana layık olamaz."

Onun elini okşadı, ardından hırpalanmış, sağlam küreğini aldı. "Bu onun şimdiye kadarki en büyük onuru olacak."

Lio başını eğerek saçlarını onun ulaşabileceği bir yere getirdi. Bir heyecan içinden gerginlik geçti. Sonsuzluklarının bu ilk kalp atışı çok önemli, çok paha biçilemezdi. Onu değerli sözlerle işaretlemek istiyordu.

Lio'nun ağzı Cassia'nın boynunu okşadı. "Seni çok seviyorum Cassia."

Her zaman olduğu gibi, birlikte doğru kelimeleri bulmak onlar için çok kolaydı. "Ve seni seviyorum, Lio, tüm kalbimle."

Başını okşadı ve aralarına giren sessizlik saygılı bir his uyandırdı. Saç örgüsünü saçının geri kalanından ayırdı, bıçağına fazladan tek bir telin bile takılmayacağından emin oldu. Örgüyü, kaybının görünmeyeceği bir yerden başlatmıştı. Ama yine de, yeniden uzaması çok zaman alacak, neredeyse bir asrın emeğini ona hediye farkındaydı.

Adam onun için hiç kıpırdamadan durdu. Büyük bir dikkatle, küreğinin keskin kenarını yerleştirdi ve örgünün tabanını kesti. Elinde serbest kaldığında nefesi kesildi. Çözülmesin diye uçlarından tutarak onu kucakladı.

"Dur sana takayım." Lio gülümseyerek küreği ondan aldı ve bornozunun cebine soktu.

Sonra onu yavaşça elleriyle ve sihirli bir dokunuşla soydu. Sığınak koğuşları sıcaktı ama kızın meme uçları dikleşti ve teni onun dokunuşu ve bakışları altında kızardı. Kız onun önünde çıplak durduğunda, adam örgüsünü ondan aldı ve ayaklarının dibinde diz çöktü.

Örgüyü ayak bileğinin etrafına doladı ve uçlarını bir arada tuttu. "Buraya ne dersin?"

"Mükemmel. Kimse görmeyecek... ve benimde bıraktığı hissi seviyorum."

Onun başparmağını dişine batırmasını izledi. Örgüsünün uçlarını başparmağı ve işaret parmağı arasında ovuşturdu ve elini geri çektiğinde, kadın örgünün tek ve sonsuz bir halka halinde birbirine örüldüğünü

gördü. "Senin bir parçanı takmak çok samimi hissettiriyor," dedi.

"Beni damarlarında hissetmenin nasıl bir duygu olacağını hayal et."

"Oh, Lio, sabırsızlanıyorum."

"Çok uzun sürmeyecek, gülüm."

Ayağa kalktı ve bir elini saçlarında gezdirdi. Onun büyüünün zihnini rahatlatıldığını hissetti ve başını onun ellerine yasladı.

Cebinden küreğini çıkardı. "Zihin büyüüyle bir dokunuş yaparsan bu biraz bile çekmez."

Güldü ve ses ağzından çıktığında örgüsü çözülmüştü. Küreği havalandırarak onlardan uzaklaştı ve bir gül saksısında dinlenmek üzere geri döndü.

Lio onun saç örgüsünü tutarak durdu. Örgüyü parmaklarının arasından geçirdi, tıpkı onun yaptığı gibi okşadı, yüzünde şaşkınlık vardı.

"Benimkini nerede takmak istersin?" diye sordu. Elini kalbinin üzerine koydu. "Tam buraya."

Boynundaki makam madalyonunu kaldırmak için uzandı. Gümüş disk ağırdı. Üzerine kazınmış olan Ekinoks sembolü daha da ağırdı; hilal şeklindeki aylar parlayan güneşle bir araya gelmiş, birbirine inanılmaz derecede zıt olan gök cisimleri sanki tekmiş gibi resmedilmişti. En büyük çabalarının tılsımını ayaklarının dibindeki battaniyelerinin üzerine bıraktı.

Yüksek yakasını açarak onu önce dış cübbesinin sert, işlemeli kumaşından, sonra da altındaki dar siyah ipekten kurtardı. Adamın üzerinde bir sicim parçasına takılı betony tılsımından başka bir şey olmadan karşısında durduğunda, ipi çözdü ve onu da bıraktı.

Onun yerine tılsımı örgüsüne geçirdi. Uçları için tutarken, adam parmağını bir kez daha batırdı ve ardından bir damla kanı örgüsüne sürdü. Gözlerinin önünde iki uç mühürlendi.

Alnını onunkine yasladı. "Cassia, bu gece beni ölümsüz yaptın."

"Karşılığında sen de benim için aynısını yapar mısın?"

"Tam burada, bu odada, yatağımızda," diye fısıldadı ona, sözlerini öpücüklerle noktalayarak. "Sana hediye edeceğim ve hiç bitmeyecek ziyafetimize başlayacağız. Doyana kadar damarımda kendini tatmin edebilirsin, sonra Kendini tekrar tatmin et."

Baştan çıkarıcı görüntüde dönüşümle ilgili korkularına yer yoktu. Sadece onun kendisini, bedenini ve kanını yaptığı gibi deneyimlemenin nasıl bir şey olacağını düşünebiliyordu. Onun tadının neye benzediğini öğrenecekti. Her şeye sahip olabilirdi -vazgeçmeleri gerektiğini düşündüğü her şeye.

Vücudunu onunkine yaklaştırdı ve ellerini göğsünde, örgüsünün iki yanında gezdirdi. "Nasıl bir his? Zihin büyücülüğünle bana gösterebilirsin, değil mi?"

"Evet... Size bir ön tat verebilirim."

"Şu anda hissettiklerini hissetmeme izin verirsen çok memnun olurum."

"Henüz Özlem'in tüm gücüyle yüzleşmene gerek yok."

"Her gece içime dolan arzudan daha mı güçlü?"

"Evet, ama memnuniyet de öyle. İzin verin size bunu göstereyim. Ziyafetimiz açlığımızı dindirdiğinde seni benimle Birlik'e getireceğim."

"Hayır, Lio. Hepsini hissetmek istiyorum - acıyı ve zevki, açlığı ve tatmini. Korkmuyorum."

Tereddüt etti, sonra bir kolunu onun beline doladı. ". Özlemle birlikte yüzleşelim ve korkmana gerek olmadığını göreceksin, çünkü birbirimizi doyurmak için buradayız."

Gözbebekleri genişlerken bakışları karardı ve gücünün ipeksi gölgesi düşüncelerinin üzerine indi. Bacaklarının titrediğini hissetti ve kollarını onun boynuna doladı. Adamın eli saçlarının altından kayarak ensesine masaj yaparken, diğer eli sırtını destekleyerek onu kendine yaklaştırdı.

Büyüsü her daha derine, ilk seviştikleri gece ona dokunduğu noktayı aşarak girmiş, onu tutkularından daha fazla sarmıştı.

Nefes nefese kaldı ve burnuna güçlü ve tuhaf kokular doldu. O kadar canlıydılar ki, onları tanıması bir anını aldı. Ayçiçekleri ve Cassia, kan ve güller. İkili bir zonklama kulaklarını, başını ve vücudunu doldurdu. Kalp atışları.

"Her duyduğun ve kokladığın şey bu mu?" diye merak etti. "Bu sadece bir anlık görüntü. Çok daha fazlası var."

Pencerelerinin renkleri gün kadar parlak ama çok daha derin ve zengin bir şekilde etrafında parıldıyordu. Gece gökyüzündeki auroralar fırtına sonrası oluşan gökkuşağından daha nefes kesiciydi. Aylar güneşi gölgede bırakıyordu. Lio'nun gözleri denizin derinliklerindeki ışık gibi parlıyordu.

Adamın büyüü kadının zihninde cilalandıkça, adamın arzusu bedenleri arasında daha da belirginleşti. Kadının kranası cevap olarak acıyla gerildi.

Sempatı içinde inleyerek ona süründü. "Sadece üç gece acı çekmen için yeterli mi?"

"İlk ya da iki gece idare edilebilir. Üçüncü gece... zor." "Bu"-soluğu kesildi-
"zor mu?"

"Dördüncü gece bir hal alıyor. Ondan sonrası dayanılmaz." "Artık dayanamıyorum. Lio, sana ihtiyacım var. Sana sahip olmalıyım."

Adamın eli kadının sırtında yumruk haline geldi. "Rose House'daki o gece, ziyafet çekmemiz için bir an bile bekleyemediğin zaman... bana sana ne olduğunu sormuştun. Şimdi sana doğru düzgün açıklayabilirim."

Derisinin altındaki hisler alevlendi ve çılgık atarak adamın kollarına yığıldı. Uzun zamandır beklenen bir buluşma öncesi gibi acıyor ve yarıda kesilen bir buluşma sonrası gibi yanıyordu. Dili sanki iki haftadır su tatmamış gibi kurudu.

Kelimeleri bulmaya çalışmaktan vazgeçti ve onun yerine ağzını kendi ağzıyla kapatarak ona gösterdi. Oh, evet, sonunda, onun tadına baktı. Onun ağzını yalayıp yuttu. Çok güzeldi. Ama yeterli değildi. Titreyen bacaklarını onun etrafına sardı.

Göğsünden gürleyen sessiz bir kahkaha, kadının içinde gök gürültüsü gibi yankılandı.

hassas kulakları. Onu sertçe öptü, biraz ısırıldı. Dilinde sıcak ve yeni bir şeyin tadını aldı. Bu tat duyularını ve bedenini hızla sarstı ve daha fazlasını arzularak kalçalarını ona doğru salladı. Kanın tadı gerçekten böyle bir şey miydi?

Nasıl olduğundan emin değildi ama aniden battaniyenin üzerindeydiler. Adam sırtüstü uzandı ve kadının çıkmasına izin verdi. Evet, sonunda ona ulaşabilecekti. Rabdos'u dimdik ve hazır bir şekilde bekliyordu. Krana'sının içindeki cevap titremesiyle inledi. İhtiyacı olan şey bu olmalıydı. Bu acısını dindirmeli.

Onun rabdosuna sertçe indi ve kendini onunla doldurdu. Saf bir şenlik iniltisi çıkardı. Adam çok iyiydi. Ellerini onun göğsüne dayadı ve ayaklarının üzerinde yükselerek omurgasını kavislendirdi ve başının geriye düşmesine izin verdi. Hiçbir şey ve hiç kimse onu böyle tatmin edemezdi.

Cevabı zihninde belirdi ve ikinci bir hamle gibi onu derisinin altına doldurdu. Almak için onundu. Neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Onu doyurabilirdi.

Ona hızlı ve sert bir şekilde, ihtiyaçtan dolayı vahşi bir şekilde bindi. Vücudu kontrol edilemez şekilde hareket ediyordu. Neredeyse oradaydı. Açlığını gidermeye çok yakındı.

Elleri kalçalarındaki tutuşunu bıraktı ve teninin üzerinde kaydı. Adamın sıcak parmaklarının kalçalarında gezinmesinin verdiği canlı hisle ürperdi,

Sonra da karnının alt kısmına. Başparmakları buklelerinin arasından geçti ve kranasının tepesine bastırdı. Kalux'una dokunduğunda, kız coşkulu bir çığlık attı. Adam onun ritmine göre ona masaj yaptı. Onu içinde daha sıkı kavradı, zevkini beslerken okşamalarına doğru sallandı. Mücevherli bakışları onunkileri kavradı ve dişleri ona doğru bembeyaz parladı.

Doruk noktası içinden taşı, daha fazla tutamayana kadar onu onunla doldurdu ve parçalandı. Onun üzerinde çırpındı, ona tutundu, düşüncelerindeki onun tadıyla inledi, onunla birlikte zevkten bir yemek yaptı.

Vücudu hâlâ doruk noktasının son sancılarıyla titriyor olsa konuşmaya çalıştı. "Bu yeterli değil. Daha fazlasına ihtiyacım var. Nasıl yeterli olmaz? Neye ihtiyacım var, Lio?"

"Bana ihtiyacın var. Benim sana ihtiyacım olduğu gibi." Bedenlerini birbirinden ayırmadan onları ters çevirdi ve kadını sırt üstü yatırdı. Rabdosunu onun içine daha güvenli bir şekilde soktu.

"Oh, evet, Lio, ihtiyacımız olanı ver bize." Bacaklarını onun için açtı, altında çırpınarak daha fazlasına ulaşmaya çalışırken battaniyelerinde satın alma bulmak için çabaladı.

Başını eğip dişlerini boğazına geçirmeden önce bir, iki, üç sert hamleyle içine girdi. Kanının sıcak bir şekilde içinden çıkıp adamın ağzına aktığını hissetti. Tatlı, sıcak zevk damarlarında dolaştı ve kranasında birikti, hatta rabdos'u içinde kalınlaşıırken ve

Zihnindeki varlığı, bütün bir gece boyunca sert bir şarap gibi üzerine çöktü. Kelimeler onu terk etti, gözleri kapandı ve onun içine işlediği sihir ve his şölenini içerek onun altına uzandı.

Doruk noktası onu kadının derinliklerine gömdü ve onu sıcaklığıyla doldurdu. Zevk dalgaları onu kalux'undan rahminin derinliklerine kadar ele geçirirken, daha da büyük bir coşku zihnini ve kalbini tüketti. Adam oradaydı, her zamankinden daha yakındı, bunu onunla paylaşmak için.

Adam onun üzerinde hareketsiz kaldı, gelişmiş duyuları için hâlâ güçlüydü. Onun bedenini okşadı, parlak renkler kadifeye dönüşene kadar üzerlerine baktı tekrar gölgeler. Etrafındaki kokular nefesini tuttu. Birden kulaklarında kumaş olduğunu hissetti. Ama başını omzundan kaldırdığında, gözleri hala auroraların kendi yansımasıyla ona parlıyordu.

Başını yumruğuna dayayarak onun üzerinde gevşedi ve sıırttı. Enerjisi kızın içinde yankılandı ve ölümlü uykunun örtüsünü defetti.

onu sahiplenmekle tehdit etti. "Ziyafet böyle bir şey işte. Dünyayı ele geçirmeye hazır hissetmiyor muyuz?"

"Ve öyle de yapacağız. Ama dünya yarına kadar bekleyebilir. Bu gece sadece seni almak istiyorum."

"Mm. Ve karşılığında nasıl verdiğinizi."

"Eğer üç gece ayrı kalmak sana bunu yapıyorsa, kaybettiğim zamanı telafi etmeye niyetliyim."

Kıkırdadı. "Sanırım bir Hesperine olarak doğuştan müthiş bir iştahınız olacak."

Yüzü kızardı ama ona pişmanlık duymayan bir gülümseme verdi.

Onu kendine yakın tutmak için battaniyenin üzerine yanına yerleşti ve saçlarına doğru iç çekti. "Biz gerçekten de birbirimize uyuyoruz."

Orthros'un en karanlık köşelerindeki Mabetlerinde çırılçıplak yatıyordu ve onu Hediye edecek olan iyi beslenmiş Hesperine ile sarmaş dolaştı. "Orthros'ta gerçekten çok güzel şeyler oluyor ve sonsuza dek sürüyor."

"Bu, majesteleri, sonsuzluğun ilk gecesi."

HESPERA'NIN GÜLÜNÜN YAPRAKLARI

Ritüel, Hespera'nın bize ilk hediyeı verdiğı şey.

Ölümün üstesinden gelmemizi sağlayan Armağan.

Başkalarının ölümü olmadan gelişebileceğimiz İçki.

Sığınak, Tanrıça'nın diyarı, ölüm bizi bulursa gideceğimiz ve dünyada gerçekleştirmek için çabaladığımız yer.

Bereketi deneyimlediğimiz lütuf.

OceanofPDF.com

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ



OceanofPDF.com

HAYAL DEĞİL



CASSIA ÇAN SESLERİYLE UYANDI. Çan seslerini ta aşağıdan, banyoda bile duyabiliyordu. Başını Lio'nun omzundan kaldırdı.

Onu kucağına daha güvenli bir şekilde yerleştirirken banyo suyu etraflarında dalgalanıyordu. Ayak bileğinin etrafındaki örgüsünü parmakladı. "Mutlu Kış Gündönümleri Grace."

Bu kelimenin tam anlamı, Grace, bir kez daha zihnine yerleşti ve kalbi onunla doldu. "Majesteleri. Orthros'ta kalıyorum."

"Orthros'ta kalıyorsun. Dün gece bir rüya değildi."

"Rüya olamayacak kadar güzeldi." Banyo odasının duvarlarını ve tavanını kaplayan aynalar ona yeni gerçekliğinin sonsuz yansımalarını gösteriyordu.

Lio'nun boğazını okşadı ve elini kendi saç örgüsünde gezdirdi. "Festivalin tadını tam anlamıyla çıkarabilmen için üç gecelik Aşermani iyileştirmeyi başarabildim mi?"

Gülümseyerek, dişlerini nasıl evcilleştirdiklerini gösterdi. "Yani festival bu değil miydi?"

"Mutlu Hediye Geceleri, aşkım."

"Söylemeye gerek yok, elimde hayalini kurduğum en güzel Hediye Gecesi hediyesi var."

"Gelecek yıl da sana aynı hediye vereyim mi?"

"Ve ondan sonraki yıl, lütfen. Ve ondan sonraki yıl..."

"Neden özel bir günü bekleyesiniz ki? Hediyeinizi dilediğiniz zaman alabilirsiniz."

"Şimdi banyodan çıkmak istemiyorum."

Cassia sadece gülümsedi, kulelerinin dışındaki dünyayı kabullenmek istemiyordu. Henüz değil.

Ama Lio'nun iyi niyeti kayboldu. Gözlerini tekrar kızın ayak bileğine dikti. "Sen olmasaydın, bu geceyle yüzleşemezdim."

"Hesperine'için elinden gelen her Şeyi yaptın. Dexion'a Meşaleyi sunmak harika bir fikirdi."

"Keşke bunun işleri nasıl daha da kőtüleŐtirebileceđini öngörebilseydim."

"Daha önce olduğumuzdan daha kötü bir durumda değiliz. Elçiler Hesperinlerimizi hatalı bulacaklar."

"Ama artık Anthros Tarikatı Akron'un Meşalesi'nin bizde olduğunu biliyor. Bunu son kez duymuyoruz."

"Dexion da bunun sonuncusunu duymadı. Seni tehdit etti. Söylediklerini asla unutmayacağım. Unutmasına izin vermeyeceğim."

Sonunda bir gülümseme Lio'nun asık suratını bir kez rahatlattı. "ok iyi bir Hesperine olacaksın."

"Tabii ki yapacağım. Kendi diŐlerime sahip olana kadar bekle."

"Sadece bir maa ile papazları devirebilirsin. DiŐlerle neler yapabileceğini görmek için sabırsızlanıyorum."

"Dexion, Zirve'nin kendisine karşı dönmesini izlerken küçük bir övizleme alacak."

"Öyle olacak. Planınız başarısız olmadı."

"Planımız. Sakın bana Zirve'nizden vazgetiğinizi söylemeyin, ona bu kadar gönöl verdikten sonra olmaz."

"Zirve'den vaz mı geçtiniz? Hayır. Ama ona kalbimi vermedim. Bu benim size hediye."

Elini onun kalbinin üzerine koydu. "Zirve de senin Orthros ve Tenebra'ya hediye. Bunu çarçur etmemek elçiliğe düşer."

Gözlerini tekrar onunkilere dikti. "Artık elçiliğin bir parçası değilsin."

"Hayır. Flavian olmadan planımı gerçekleŐtirememe ama bensiz de yapabilirim."

"Sen bir yol buldun. Bizim için."

"Orthros'a davetinizi alır almaz temelleri atmaya başladım. Lucis, Solorum ve Selas arasında beni ortadan kaldırmayı uygun görürse, iŐimin benimle birlikte ölmemesi için hazırlıklar yapmam söyledim."

Ağzını açtı, kaşları aşağı indi.

Onu bir öpücükle engelledi. "Doğrusu, kalbim zaten bana bir çıkış yolu buluyordu. Tenebra'nın kaderini Tenebralıların ellerine bırakacağım.

Bunun ötesinde, sadece bununla ne bilecek kadar bilge olmalarını umabiliriz."

"Eğer öyle değillerse, sizden hiçbir şey öğrenmemişler demektir."

"Kaçış planımı yarın uygulamaya koyacağız. Bu gece Hespera'nın kutsal festivali ve Majestelerinin Hediye Gecesi. Politikacıları bir kez olsun bekletirsem dünya beni affetmek zorunda ."

Lio onu tekrar öptü, çok anlamlı bir teşekkürdü bu. "Keşke bu gece benimle birlikte ilk Gündönümü Ayinine katılabilseydin."

"Bu Ritüel'in anısına, değil mi?" diye sordu.

"Evet, Hespera'nın Büyük Tapınaklarının liderleri ilk Hesperinler olduklarında. Biz... başlangıcımızı yeniden canlandırıyoruz Cassia, kutsal gece yarısı saatinde. Kraliçeler kanlarını yaşlı ilk kanlara verirler, onlar da çocuklarına ve kollarına, onlar da ailelerine verirler. Korkarım hiçbir ölümlü orada bulunamaz. Büyü akışı Hesperine olmayan birinin dayanamayacağı kadar büyüktür."

"Bunun bana gerçekten zararlı olacağını mı söylüyorsunuz?"

"Bu senin dönüşümünün ilk aşamasını başlatacak ve ben de bu geceyi geri kalanını atlatman için seni kanımla besleyerek geçireceğim. Acil bir Hediyeleşme için seni Gündönümü Ritüeli'nden çıkarmak, senin için düşündüğüm deneyim değildi."

sessizlik çöktü ve birbirlerine baktılar. "Keşke bunu bu gece yapabilseydik," dedi kadın.

"Tanrı biliyor, ben de biliyorum."

"Sadece biraz ölümlü olmam gerekiyor." Yutkundu. "Hâlâ Tenebran olduğumu düşünmelerine izin vermeliyim."

"Artık uzun sürmez." Eliyle onun yanağını okşadı. "Gelecek yıl,

Lio. Orada olacağım."

"Kutsal İçkiyi birlikte içeceğiz. Orthros'taki her Hesperine'in Annassa Evi'nde Kraliçelerin kendi Ritüel salonunda ağırılanması harika bir deneyimdir."

"Annassa Alea ile aynı Hediye Gecesi'ne sahip olduğunuzu yeni fark ettim."

"Başlangıcımı onunla ve türümüzle paylaştığım için kendimi olağanüstü kutsanmış hissediyorum." Lio iç çekti. "Ancak, ailemle Hediye Gecesi kutlamamı iptal etme konusunda konuştum. Hediye Gecesi'nde kutlama yapmak pek uygun görünmüyor.

bir zamanda. Yine de, önümüzdeki aylarda ihtiyaç duyacakları hediyeleri vermeyi geciktirmek kollarımıza yük olacağı için, sonunda devam etmeye karar verdik."

"Böyle bir zamanda, herkesin moralini yüksek tutmak için elimizden geleni yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Benim gibi mutluluğa yabancı biri bunu kolay kolay söylemez."

"Mutluluğa yabancı biri olarak, etrafınızdakilere çok şey veriyorsunuz. Geldiğiniz andan beri Hediye Gecemi dört gözle bekliyorum."

"Aklınızda özel bir şey olduğunu söylemişsiniz."

"Hediyelerimi herkese sunarken yanımda olmanı istiyorum; bu, Kan Komnena'nın tüm kollarına senin ve benim 'söyleyemediğimiz' şeyi ifade edecek. Henüz kimseye söyleyemesek de herkes birbirimize olan bağımızı kabul ettiğimizi bilecek. Gördüğünüz gibi, yemin aslında bir Halkımızın önünde, bize lütufta bulunulduğunu keşfettiğimize dair sözlü bir meslek. Bunu sadece yüksek sesle söylememiz yeterli ve bu yasal olarak bağlayıcı. Bunu törene saklamak istiyoruz."

Bir elini ağzına götürdü. "Banyodan çıkmadan önce bana bunu açıkladığın için çok mutluyum."

Sırıtsı bir anlığına geri döndü. "Ben de bunu Gözlemevinin tepesinden haykırmak istiyorum. Ama şimdilik bunu sadece özel olarak Yakın aile, resmi bir bağı çağrıştırmaz. Örneğin evde Zoe'ye Grace-kardeşim diyebilirsiniz ama Mak'a Grace-kuzenim diyemezsiniz maalesef. Soran olursa 'söyleyemem' ya da 'söylemiyoruz' deyin, ne demek istediğinizi anlayacaklardır."

"Dün gece hepimiz kürsüden bunu haykırdık."

"Dün geceki Çember'in kimsenin aklında şüphe bırakmayacağından , ancak uyulması gereken bazı gelenekler ve formaliteler var... ve gerçek şu ki, her anının tadını çıkarmak istiyorum."

"Bu gece soyumuzun kollarının önünde senin yanında durmaktan onur duyacağım. Bunun tadını çıkaracağız."

"Kuryelerin size ne getirdiğini görene kadar bekleyin. Ayın ilk saatlerinden beri giriş salonuna mesaj bıraktıklarını duydum.

başladı." Başını eğdi. "Bir düzine daha geliyor." "Eminim

Hediye Gecesi dileklerini kabul ediyorsunuzdur."

"Çoğu insan bunları yüz yüze ifade edecektir. Mesajlar sizin için. Sana göstereceğim... banyoda bir dakika daha kaldıktan sonra. Sadece bir dakika daha."

"Bu senin Hediye Gecen. Bir dakikadan fazlasını hak ediyorsun."

Banyoda oyalandılar ve birbirlerinin sabunlarıyla yıkandılar. Sonunda serulean desenli yer karolarının üzerinde su birikintileri bırakarak jeomajik kurutma köşesine gittiler ve orada toprağın derinliklerinden gelen rahatlatıcı sıcaklıkta birbirlerini okşayarak durdular. Kütüphaneye döndüklerinde, Lio kahvelerini hazırlarken o da Knight'la ilgilendi. Böylece

Bu ritme kapılmak çok kolay. Her gecenin böyle başlayabileceğini fark etmek çok şaşırtıcı.

Kahvelerini ve kahvaltılarını tekrar kulenin tepesine, Sığınak koğuşlarının sığınağına ve mahremiyetine taşıdılar. Lio onu doyurdu Orthros her zamankinden daha özenli çalışıyor.

"Bütün gece beni besledin ama bu da güzel." Hâlâ vekâleten Karnı guruldamasına rağmen, zihinleri birleşmiş bir şekilde ondan doyaya içerken yaşadığı tatmin duygusu.

"Zevkle yaşayamazsın," diye hatırlattı ona, "henüz."

"Şimdi beni sinameki hamur işleriyle doldurma konusundaki kararlılığınızı anlıyorum."

"Beslenmenizi çok ciddiye alıyorum." Yüzündeki tüm mizah izleri silinmişti. "İster ölümlülerin ister Hesperine'lilerin ihtiyaçları olsun, sizi beslemek benim sorumluluğumdur."

"Senin Grace'in olmayı seviyorum. Size hizmet etme sorumluluğum çok eğlenceli."

Bir lokma daha yiyemeyince dağılan giysilerini topladılar. Bir Tenebran elbisesini giymek hiç bu kadar zor olmamıştı. Ama aynı zamanda çok güçlü ama taşıması çok hafif olan örgüsünün sırrını da taşıyordu. Önünde diz çöktü ve büyümlü ipek ayakkabılarını ayaklarına geçirdi, örgüsünün çorabının altına gizlendiği yerde parmağıyla bileğini okşadı.

Yeni siyah resmi cübbesini dikkatlice katladı. "Hediye Gecenizde bunu giymem uygun olur mu?"

"İlahi olurdu. Cassandra'ya komplo kurduğunu görebiliyordum. Aslında, bakmaktan kendimi alamadım. Sanırım artık seni gözümün önünden ayırmalıyım - bir süreliğine - böylece Rose House'a gelebilirsin."

İç çekerek gül işlemeli cübbeyi Cassandra'dan aldığı goblen çantaya güvenli bir şekilde koydu. "Sen Ritüel'e giderken ben de elçiliğin şüphelenmesine gerek emin olacağım."

Giriş holüne indiklerinde Cassia, Lio'nun Ritüel duvar halısının altındaki masaya bakakaldı. Masanın üzeri, seramikten çömleğe kadar her türlü fincanla kaplıydı.

kupalardan gümüş kadehlere ve kristal kadehlere kadar. Kapların etrafına yığılmış ya da içlerine sıkıştırılmış sayamayacağı kadar çok parşömen vardı. Kütüphane kapısı kapandı. Parşömen kuleleri yıkıldı ve yere döküldü.

O anda ön kapı açıldı ve bir süt çocuğu hızla içeri daldı. Gümüş yıldızlarla süslenmiş kırmızı güllerden oluşan bir çelenk kurye kuşağını süslüyordu ve çantasında mektuplar kadar çok şeker vardı.

Bir kucak dolusu parşömeni daha yığının üstüne bıraktı, yarım düzine fincanı daha sığabilecekleri yerlere yerleştirdi ve kocaman bir şeker örgüsünün etrafında konuştu. "Mutlu Hediye Geceleri, İlk Hediye Komnenos. Orthros'a hoş geldin, Yeni Hediye Cassia."

Newgift Cassia. Kulağa harika geliyor.

Gündönümü'nün ve yeni hayatının küçük, neşeli müjdecisine gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Lio elini cebine attı ama eli boş çıktı. "Kuryeler Çemberi'ne geri döndüğünüzde, daha sonra bahşişlerle geleceğimizi haber verin. Cömert Gündönümü bahşişleri."

"Teşekkürler, Firstgift!" Kurye zıplayarak geri döndü.

Kapı üç kez daha açıldı ve Lio ile Cassia hepsini toplayıp masanın üzerinde bir düzene sokmayı başarana kadar festival ikramlarıyla donatılmış üç kurye daha yığına eklendi.

Argyros Amca'ya ait olduğunu anladığı telkari işlemeli bakır kahve fincanını eline aldı. "Bütün bunlar da *ne*?"

"Fincanlar, biri Grace'ini bulduğunda onu tebrik etmek için verilen geleneksel bir hediyedir. Bize birkaç cam dolap yapabilirim, böylece onları yıllarca evimizde sergileyebiliriz."

Cassia, Lio'nun gülümsemesini bulaşıcı buldu. "Ne güzel yadigârlar olacaklar."

"Parşömenlere gelince..." Yığınları karıştırdı, belirli bir tanesini çıkardı ve ona sundu. "Adresi okuyabilir misin?"

Parşömenin dışına yazılmış düzenli İlahi satırlara baktı, sonra başını salladı. "Hâlâ okumam üzerinde çalışmam gerekiyor."

"İlginç. Hızlı sözel yetenek ve sezgisel dudak okuma, ancak yazılı kelimeye karşılık gelen bir yakınlık yok. Daha fazla araştırma yapmam gerekiyor."

"Yakınlık mı dedin? Hâlâ büyü sayesinde Divine'ı çabucak öğrendiğime inanıyor musun?"

"Ve Orthros'un geri kalanı da öyle. Bu parşömenler çeşitli büyü çevrelerinden gelen resmi yakınlık okuma davetiyeleridir. Her yeni gelen kişinin Hesperine toplumuna kabul edilme. Gücüne sahip olabileceğiniz herhangi bir çevre, yakınlıkları için sizi okur, böylece doğru akıl hocasını bulabilirsiniz.

Bu da size hizmet ve zanaat seçmenizde yardımcı olacaktır."

"Ama ben henüz Hesperine bile değilim."

"Yakınlığınızın ne olduğunu öğrenmek için bunu beklemenize gerek yok. Hiçbir fikrimiz olmadığından, Orthros'taki tüm çemberler seni diğerlerinden önce okumak ve keşfetmek için ağzının suyunu akıtıyor." Lio ona uzattığı parşömene dokundu. "Thelemancer Çemberi de dahil. Utanmaz bir art niyetle, önce amcamdan gelen bu daveti kabul etmeni öneririm."

"Senin yakınlığın bende yok," diye alay etti.

"Hatırlıyor musunuz, Solorum'da, sitelerin nasıl Büyücü Kral'ın zamanı size nasıl hissettirdi? Sarayın aurasını ve Değişen Kraliçe'nin Yazı Tipi'ni doğru bir şekilde tarif ettiniz."

"Eminim herkes bu yerlerdeki gücü hissedebilir."

Başını iki yana salladı. "Anthrian büyüler tüylerini diken eder." "Çünkü ben bir kafirim."

"Kanınız gülleri, kahve ağaçlarını ve Sığınak koğuşlarını hayata döndürüyor."

"Bu senin kanındı," diye ısrar etti, "ve Makaria'nın büyüsünün kurban edici doğası."

"Cassia." Onun ellerini tuttu. "Sen bir büyücüsün."

Sessiz giriş holünde kendi kalp atışlarını duyabiliyordu. "Bu tamamen imkânsız," dedi. "Ben sadece dinlemekte iyiyim."

Ona düşünceli bir bakış attı. "Büyülü olman seni neden rahatsız ediyor?"

"Bu beni rahatsız etmiyor. Elbette harika olurdu. Ama istemiyorum." "Bundan ilk söz edildiğinden beri, bunu inkâr etmeye çok heveslisiniz. Eğer sizi rahatsız ediyorsa, içinizi rahatlatmak isterim."

Kürek kemikleri arasından ter boşandı. Parşömeni masaya geri koymak için ellerini onunkilerden çekti. "Neredeyse gitme vaktimiz geldi."

Parmağını onun omuzları arasında gezdirdi. "Korkmana gerek yok. Umutlanmak güvenlidir, çünkü gerçek olamayacak kadar iyi değildir. Bunu istemek güvenlidir ve hepimiz bunu senin için istiyoruz. Onu sevmek güvenlidir. Kral onu senden alamaz."

Cassia bir damla sesi duydu ve gözyaşlarının gül amblemiyle mühürlenmiş bir mektubun üzerine düştüğünü görmek için yere baktı. "Bu Çember'den bir davetiye mi?

Rosarians?"

"Bu Konstantina'nın elinde. Anladığım kadarıyla bahçe büyüsü için size okuma yaptırmak istiyor."

"Umarım bahçe büyüsüdür." Cassia Lio'ya döndü ve onun kollarında ağladı.

OceanofPDF.com

LEYDİMİN SON PLANI



CASSIA VE KNIGHT avludan misafir odasına geri döndüklerinde CASSIA yatak odasının boş olmadığını gördü.

Perita onu bekliyordu.

Sessizlik içinde Cassia cam kapıyı iterek kapattı ve sorgulayıcısına baktı.

Arkadaşı. Tenebra'daki en iyi müttefiki.

Cassia eldivenlerini çıkarıp tuvalet masasının üzerine fırlattı. "Sana daha fazla bahane uydurmayacağım Perita."

"Senden bunu istemeyeceğim."

Cassia ellerini uzattı ve arkadaşı da onları sıktı.

Perita'nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Planınızı düşündünüz, değil mi leydim?"

"İçimde bir tane daha olduğunu fark ettim ve bu şimdiye kadarki en görkemlisi olacak. Chrysanthos'un uğruna çalıştığımız her şeyi mahvetmesine izin vermeyeceğim."

"Kral beni huzuruna çağırıp sırlarınızı benden zorla için burada değil. Bana ne yapacağımızı söyle."

Cassia tereddüt etti. "Hâlâ seni ve Callen'ı güvende tutmak istiyorum. Aileleriniz size güveniyor. Sevdiklerinize zarar vermeyeceğim."

"Rüzgarın hangi yönden estiğini görebiliyoruz. Çok geçmeden hepimiz bir taraf seçmek zorunda kalacağız. Tenebra Kralı kendi halkına karşı büyücülerin tarafını tutarken, ister Cordium'un ister Tenebra'nın tarafı olsun, iki tarafın da güvenli olduğunu söyleyemem. Ama hangi tarafın doğru olduğunu söyleyebilirim ve ne kendi hayatımı ne de onlarınkini daha azı için riske atmayacağım."

Cassia arkadaşına sarıldı. "Ne olursa olsun benim için her zaman ne kadar değerli olduğunu bilmeni istiyorum."

Perita geri çekildi, yüzü düştü. "Bu kulağa son derece kesin geliyor. Sanırım gerçekten onunla kalacaksın."

Cassia'nın zihni, söylemeyi çok dikkatli bir şekilde planladığı kelimelerin üzerinden suyun üzerindeki bir taş gibi geçti.

Perita zaten biliyor olabilir mi?

Cassia düşüncelerini toparlamaya çalışarak başını salladı. "Her zaman içgörünüzün hafife alınmaması gerektiğini söylemişimdir. Çok dikkatli davrandığımı sanıyordum, Onunla konuşma şeklim, ona bakışım..."

"Sağduyunuz sizi hiç yanıltmadı. *Sana* böyle davranıyor. Hiçbir ölümlü onun o güzel, gizemli yüzünden bir şey okuyamaz. Ama eylemler yalan söylemez. Kalın kafalı lordlardan herhangi birinin romantizmle gaz sancısını ayırt edebileceğinden şüpheliyim ama Callen ve ben, Büyükelçi Dişlek'in senin etrafında dolanmasından hiç hoşlanmadık."

Cassia bir kahkaha attı. Onun samimi Lio'su. Tüm peçelerine ve illüzyonlarına rağmen, onu her zaman fazla dürüst olduğu konusunda uyarmıştı.

Perita kollarını kavuşturdu. "Dumanlar konusunda büyücünün üzerine o kadar sert gidince daha fazla görmezden geledim. Büyükelçi, kudretli babasının süslü için endişelenmiyordu. Sana karşı sahiplenici davranıyordu."

"Koruyucu," diye düzeltti Cassia.

"Tenebra'da sana o sabunu verdiğinden beri onun etkisi altındaysan, seni kurtarmak için neredeyse çok geç kaldığımı düşündüm."

"İçiniz rahat olsun, sabunun içinde büyü yoktu ve kurtarılmaya ihtiyacım yok."

"Eğer sana büyü yaptıysa, bunu nasıl bilebilirsin ki? Emin olmalıydım. Büyükelçi Toothy'nin kendi Ritüel annesinin ikramı olarak, büyükannemin lanetleri ortaya çıkarmak ve kovmak için bana öğrettiği tüm ilaçlarla dolu bir keseyle oradaydım."

"Kassandra sana bunu mu verdi?"

Perita başını salladı. "Hesperine büyüsüne direnen tüm maddelerden oluşan bir kit.

Onları kurcalamış olması mümkün değil. Ben de yapmam gerekeni yaptım." "Bu yüzden mi benim için yeni banyo tuzları yaptın?"

"Bu mineral karışımı suya değdiğinde suyu kan gibi kırmızıya çevirecektir. Hespera'nın dokunduğu birinin derisi. Ama eğer lanetli değilseniz, su berrak kalır. Kötü büyüünün etkisi altında olduğunuza dair hiçbir belirti göstermediğinizde ne kadar rahatladığımı bir düşünün!"

"Benim için korkmana gerek yok. Özgür İrade Hesperinler için kutsaldır ve Lio insan hayatına duyduğu saygı konusunda söylediği her sözde ciddidir. Bana asla böyle kötü davranmaz."

"Nişanınızın resmileştiği geceye kadar gerçekten endişelenmemiştim. Sonunda kendime bunun sadece onun tarafında olmadığını itiraf etmek zorunda kaldım.

baykuş bir Tenebran kuşu olmayabilir."

"Onun güzelliği de bu. O şahinlerden biri değil."

"Hımm. Gözlerinizdeki yıldızlar felsefeye karşı kalbinizi bile eritebilir, diyebilirim. Bu yüzden büyükannemin bilgeliğine ikimiz için de yeterince güveniyorum. Onun karışimleri dünya kadar eskidir.

Lustra ve muhtemelen içinde büyüünün var. Sizi ne büyülediği ne de zorladığı konusunda beni tatmin ettiler. Keşke leydimin tek şampiyonunun neden bir kafir olduğu konusunda beni tatmin edebilselerdi."

Perita'nın itirazları Cassia'yı yanıltmadı, birlikte yaşadıkları onca şeyden sonra değil. Arkadaşının sözlerinin altındaki gerçek umutsuzluğu duyabiliyordu.

Cassia elinden gelen en iyi güvenceyi verdi. "O beni seviyor. *Beni*, olduğum gibi. Daha iyi bir şampiyon isteyemezdim."

"Ama size ne sunabilir? Donmuş bir çorak arazi!"

"Lio'nun evi bir hanımefendinin çok daha güzel bir ev. Orada hiçbir şey istemeyeceğim."

"Sanırım ailesi oldukça önemli," diye kabul etti Perita. "Statü size verebileceği tek şey. Lüksün de zararı yok. Ama bu sadece soğuk

mermer ve cam. Bunların hiçbirisi bir evi ev yapan ya da bir erkeğin karısının akrabaları arasında hoş karşılanmasına yardımcı olan şeyler değildir."

"Perita, Lio'nun bir kız kardeşi var. Sadece yedi yaşında."

Perita duraksadı. "Ekselanslarınızı kaybettiğiniz yaştaydınız."

"Evet, bu küçük kız benim gibi çok acı çekti. Bana ihtiyacı var."

Perita kaşlarını çattı ve eteğine baktı.

"Aileleri çok nazik," diye devam etti Cassia. "Benim hiç ailem olmadı, gerçekten. Ailede bir kızları daha olduğu için çok heyecanlılar."

"Annesi size efendilik taslayacak ve size değerli oğlunun hizmetçisi gibi davranacak biri değil, değil mi?"

Cassia gülmekten kendini alamadı. "Ondan çok uzak! Biliyor musun, bana İlahiyat öğrenmemde yardım ediyor ve son dalına kadar istediğim gibi kullanmam için tüm bahçesini bana verdi. Çok büyük. Onu ayıklamam sonsuzluğun geri kalanını alacak."

Arkadaşının rengi soldu. "Buna gelince, Hypnos'un sakladıkları üzerinde durmamak için elimden geleni yapıyorum ama..."

"Evet, Perita. Bir Hesperine olmaya niyetliyim. Ruhumun kaderi için korkma. Umarım burada geçirdiğimiz zaman içinde Hesperin ruhunu iyi tanımışsındır."

Arkadaşının boğazında bir hıçkırık belirdi. "Callen ve benim sizi diğer tarafta göreceğimizi düşünmüştüm. Seni Anthros'un Salonu'na kadar takip ederdik."

Cassia sertçe yutkundu. "Zaten oraya hiç gitmemiştim ve oradaki yerini kazanman için kendi cesaretinden ve onurundan başka bir şeye ihtiyacın yok."

Perita kollarını Cassia'ya doladı ve birbirlerine sarıldılar. Cassia ağlamalarından hiç utanç duymuyordu. Perita gibi bir dosttan ayrılmak bir leydinin gözyaşlarına ve bir savaşçının ağıtlarına layıktı.

OceanofPDF.com

GÜNDÖNÜMÜ RİTÜELİ



CASSIA gül pencerenin ALTINDA DURDU ve gözlerini kapatarak gece yarısı çalan çanları dinledi. O güzel sesleri ne kadar çok duymuş olsa da hiçbirisi Gündönümü Ayini'ni duyuranlar kadar görkemli değildi.

Derin çanlar onu Hespera'nın kutsal karanlığına davet etti. Yüksek çanlar onu havada tutuyor, Hespera Gülü'nün yaprakları arasından kıpkırmızı parlayan Liman Işığı'nın parıltısına taşıyor gibiydi.

Çanlar sessizliğe gömüldü. Cassia nefesini tuttu ve daha da güzel bir şeyi, Kraliçelerin büyüsunü dinledi. Bahar Ekinoksu'nda halklarını eve çağırdıklarında, yaptıkları büyü Cassia'yı Solorum kadar uzaktaki derin uykusundan uyandırmıştı. Kış Gündönümü'nde burada, Selas'ta dururken, güçlerini halklarıyla paylaştıklarını kesinlikle hissedecekti. Eğer Cassia herkesin düşündüğü gibi büyüye sahipse, bu onun Ritüel'i hissetmesini sağlamalıydı.

Gece sessiz ve hareketsizdi.

Cassia bekledi. Gözlerini kapattı, uzanarak... neydi o? Zihninde her zaman Lio'yu duyabilen parçası. Öfkelenen, kibarlaşan ve seven yanı. Anthrian büyüyle karşılaştığında ürperen ve Hesperine gücünün dokunuşuyla heyecanlanan yanı.

Işık, gölgeler, her ikisi de onunla birlikte nefeslerini tutmuş gibiydi. Sonra ışık göz kapaklarının ötesinde daha da parlaklaştı. Cassia gözlerini kırptırarak açtı.

Gül pencere parladı. Ötedeki liman feneri gittikçe daha da parlaklaştı. Kıpkırmızı cam yapraklar salonu ışıkla doldurdu. Cassia durdu ve duvarların, zeminin, kendi teninin kan gibi kırmızıya dönüşmesini izledi.

Çanlar sevinçli seslerle tekrar çalınana kadar o beklenti sessizliğinde bekledi.

Cassia bir iç geçirdi. Elini kolundaki kırmızı hayaletlerin üzerinde gezdirdi ve ışıklarının solmasını izledi.

Annassa Hanesi'nin kapalı kapıları ardında ne tür sırlar dönüyorsa, o da gelecek yıl bunların bir parçası olacaktı.

Liman ışığı eski parlaklığına döndüğünde ve odadaki gölgeler yer değiştirdiğinde, bir kez daha kapının altındaki pankartı gördü Pencere.

Ona gülümsedi. Bu her zaman kız kardeşinin bayrağı olmuştu. Bakışlarını pencereye doğru kaldırdı. Hespera'nın Gülü her zaman onun olmuştu.

OceanofPDF.com

HEDİYE GECESİ



LIO, CASSIA'YI gül pencerenin altında meditatif bir havayla dururken BULDU. Kendini tam olarak göstermeden önce Cassia ona döndü, yüzü ıslıl ıslıldı.

Yavaşça gülümsedi. "Beni hissettin."

"Belki de büyüye sahip olabileceğime inanmak o kadar da zor değildir." Ona doğru bir adım attı. "Gücün artık farklı. Bunu sende hissedebiliyorum, Lio. Ritüel."

"Tanrıça'nın hayat damarı içimde yeniden akıyor. Bunu zar zor tarif edebilirim."

"Gelecek yıl buna kalmayacak."

Lio onu yakaladı ve etrafında döndürdü. Kahkahaları etraflarında yankılandı.

"Gecenin geri kalanını seni kutlayarak geçirmek için sabırsızlanıyorum," dedi. "Komnena Evi'ne gitmeliyiz."

"başlamak zorunda kalacağımızı düşünmüştüm. Peçe saatinden önce nasıl kaçtın?"

"Perita ve ben bir anlaşmaya vardık. Sana her şeyi anlatacağım. Sen, Knight ve ben de eve dönerken arazide uzun bir yürüyüşe çıkalım."

Komnena Hanesi'nin bahçelerine geri döndüklerinde, Lio hatırlayabileceğinden çok daha fazla umut hissediyordu. Kalbinde Tanrıçasının gücü, damarlarında Kraliçelerinin kanı, ellerinde de Majestelerinin vardı. Her şey kaybolmamıştı ve asla da kaybolmayacaktı.

Yürüyüşleri sırasında konuştukları planı hayata geçirmek için önlerinde hâlâ bir engel olmasına rağmen, şimdi bu konuda anlaştıklarına göre Cassia'nın üzerinden büyük bir yük kalkmış gibiydi. Elini çekerek, şu anda sadece kutup çalılarının yetiştiği bahçe yolunun kenarını işaret etti. "Tam orada bir rimelace yatağı var sanırım. Ne dersin?"

"Tabii ki. Bahçede rimel olmalı."

Ahıra vardıkları anda Zoe dışarı fırladı, keçileri arkasından . Knight onu selamlamak için öne atıldı.

"Cassia, gelmişsin bile! Daha fazla beklememize gerek yok mu?"

"Ben de daha fazla bekleyemedim." Cassia emzirdiği bebeğin Başı açık.

Zoe mantosunu omuzlarına attı.

Annem Zoe'yi keçi ahırından çıkarken takip etti ve birbirlerine Mutlu Gündönümleri dilerken Zoe ve Cassia'ya sarıldı.

"Bu gece çok eğleneceğiz." Annesinin sesi neredeyse Zoe kadar heyecanlıydı.

Lio eğilerek annesinin yanağına bir öpücük kondurdu. "Her şey için bu kadar çok çalıştığın için teşekkür ederim."

"O hoşuma gidiyor ki, bir çocuk daha yapmalıyım. Oh bekle. Yapıyorum!" Zoe'yi gıdıkladı.

Zoe kıkırdadı ve zıplayarak uzaklaştı, ancak babaları görüş alanına girdiğinde ona çarptı.

Babası onu kendine doğru çekti. "Hediyeni alma vaktinin geldiğini duydum." Anne ve babasına sırttı. "Ve seninkine de!"

"Bizimki mi?" Annem sordu. "Oh, Lio, pencereyi sevdiğimizi biliyorsun. Bize başka bir şey vermek zorunda değilsin."

"Hediye Gecem Gül Festivali sırasında olabilir ama hediyelerinizi birleştirmeyeceğimi biliyorsunuz." Lio zevkle cübbesinden bir çift parşömen çıkardı ve ailesine sundu. "Orthros Notou'ya göç eder etmez bunlardan faydalanabilirsiniz. Diplomatik bağlantılarım sayesinde, sizi Orthros Notou'da gözlerden uzak bir malikâneye davet ettirdim. İmparatorluk."

"En iyi tarafı da," diye ekledi Cassia, "nerede olduğunu kimseye söylememiş."

"Biz hariç," diye fısıldadı Zoe.

Babaları, Blood Errant'a yakışır bir gülümsemeyle parşömeni açtı. "Teşekkür ederim, oğlum. Sen benim gönlümdeki Hesperine'sin."

Lio sırttı.

Annem de gülümsedi, ama endişesi aurasını kararttı. "Sadece iki davetiye var."

"Korkarım Zoe, Cassia ve ben size katılamayacağız," dedi Lio. "Batı bozkırlarını gezmekle çok meşgul olacağız."

Zoe annelerinin kolunu çekiştirdi. "Lio buranın keçi ülkesi olarak bilindiğini söylüyor.

Koca bir keçi ülkesi olduğunu biliyor muydunuz?"

"Kır çiçekleriyle geniş düzlükler var," dedi Cassia, "ve onları yiyen büyük keçi sürüleri."

Zoe mantosunu tekrar düzeltti. "Sabırsızlanıyorum."

Şimdi annelerinin coşkusu hiç azalmamıştı. "Bu çok güzel. Çok teşekkür ederim, Lio."

Babası onu çekti. "Ne kadar heyecan verici, Majesteleri. Seninle birlikte kaçacağım."

"Tekrar." Ona bir öpücük verdi.

"Hediyen için hazır mısın?" Lio Zoe'ye sordu.

Gözleri büyüdü. "Keçi ülkesinde bir tur benim hediyem değil mi?"

Lio ellerini kız kardeşinin omuzlarına koydu. "Hediyen evde, üst katta seni bekliyor."

"Ben hazırım!"

Tüm aile, anne ve babasının uzun zaman önce gelecekteki ikinci eşleri için yatak odası olarak ayırdıkları üst kattaki odaya çıktı. Bu geceye kadar Zoe buraya sadece bir kez ayak basmıştı ve o da korkacak kadar uzun sürmüştü. Lio onu, sivri kemerleri ve şeffaf cam bölmeleri keçi ahırına bakan pencere duvarına bakması için çevirdi. Ortadaki pencere hariç hepsi vitrayla doldurmuştu.

Zoe yüksek, tonozlu tavana ya da uzun, geniş odaya bakmadı bile. Onun hediyesine koştu. "Bana da bir keçi penceresi yapmışsın!"

Ayışığı ve Aurora'nın camdan portrelerini okşamak için uzandı. Bir elini gerçek Şövalye'ye, diğerini de keçileriyle birlikte huzur içinde yatan Şövalye'nin resmine koydu.

Cassia pencerelerin önünde Zoe'ye katıldı. "Lio vitraya, betonyanın daha iyi büyümesini sağlayacak bir ışık büyüğü koydu. Ama sadece bitkinizin Daha fazla yer. Küçük saksısında yer kalmadı. Eğer onu naklederseniz, çiçek açmaya başlayacaktır."

Zoe ailesine döndü, yüzü heyecandan ıslıl ısıldı. "Artık bu odaya geçebilir miyim?"

"Bu oda atölyemin hemen üstünde," dedi babam. "Uyurken bana daha yakın olmanızdan çok memnun olurum."

Annenin aurası Zoe'nin mutluluğunu yansıtıyordu. "İstersen eşyalarını bu gece taşıyabiliriz."

Lio, Grace ve küçük kız kardeşinin yanına geldiğinde Zoe ona belinden sarıldı. "Teşekkür ederim."

Onu yakaladı ve yukarı kaldırdı. Onun şaşkınlığını hissetti ama korkmadı. Onu kalçasına yasladı, böylece pencereden daha iyi görebilecekti.

Kollarını onun boynuna doladı ve ahıra, otağa ve araziye baktı. Aurası, tıpkı ona hediyesini açıkladığı önceki an gibi aydınlandı. Onun yüksekliğinden dünya ona ikisinin de beklediğinden daha güzel görünüyordu.

Hep birlikte aşağıya, Ritüel salonuna indiler; kahve ve elma şarabı kokuları, tuzlu yahniler ve sinameki tatlıları eşliğinde. Sonra Lio'nun annesi aynı anda her yerdeydi, mutfak ustalarını, çiçekçileri ve kurdele sanatçıları yönlendiriyordu.

Kulakları yırtan bir ıslık sesi koridorda . Lio gülerek döndüğünde Mak ve Lyros'un bulundukları sütunun tepesinden aşağıya doğru havalandıklarını gördü. çiçeklerle süslüyorlardı. Nodora ve İmparatorluk sitaristi müzisyenlerin köşesinden el sallamak için ısınmalarına ara verdiler. Xandra ve Harkhuf Mumları dikeyliyorlardı ve Kia kolunda matematikçisiyle kütüphaneden çıktı. Arkadaşları etraflarında toplandı.

"Bakın kim Hediye Gecesi hediyelerini tek başına !" Mak öttü.

Lyros kolunu Mak'ın omuzlarına doladı ve yedek bir gülü Grace'in kulağının arkasına sıkıştırdı. "Yardım etmek için burada olman iyi bir şey Cassia. Bir yıl, Lio hediyeleri tek başına dağıtmaya çalıştığında-"

Lio, "Thorns, lütfen bu hikâyeyi anlatma," diye .

"Bu yıl çok farklı olacak," diye araya girdi Cassia. "Nasıl yardımcı olabilirim?" Lio onu kolunun altına aldı. "Burada kal."

Ona sırtarak baktı. "Bana en iyi görevi verdiniz."

"Bir de Ritüel salonunu boydan boya kaplayan hediye yığını var. Masanın üzerinde hafif eşyalar, altında ağır eşyalar ve raflarda Kollarımızın evlerine teslim edilecek malzemelerin listelendiği parşömenler. İkimiz birlikte, sanırım gece bitmeden hepsini doğru kişilere vermeyi başarabiliriz."

Cassia ellerini birbirine sürttü. "Sen hazır olduğunda hazırım."

"Hediye listesine bir göz atalım, böylece alıcılar gelmeye başladığında kendimizi hazır hissedeceğiz."

"Korkarım erken geldik," dedi Annassa Alea.

Lio sesin yöne döndü ve Kraliçelerin Ayın salonuna doğru yürüdüğünü gördü. Elini kalbinin üzerine koydu. "Beni onurlandırdığınız için Hediye Gecesi kutlamamda ağırlayabileceğim ilk kişi sensin Annassa."

Kraliçe Alea'nın aurası eğlenceyle parıldıyordu. "Anastasios'un şerefine, Apollon diyebilir miyiz?"

Babam güldü. "Geç kalmadığımızı fark etmeden öğrencilerinin gelmesini bir saat beklediği zamanı asla unutmayacağım."

"Annassa, tahmin et Lio bana ne verdi." Zoe, Kraliçelere yeni penceresini anlatarak onları eğlendirmeye başladı.

"Işık büyüsü derslerimizin güzel bir uygulaması," dedi Kraliçe Alea.

Zoe cüppesine sarılırken Kraliçe Soteira gülümsedi. "Bu gecenin değerini her zaman bileceksin, görebiliyorum."

"Onaylamana sevindim Annassa," dedi Lio. "Ama henüz benden hediye istemedin. Hediye Gecelerimizde tüm Hesperinlerin yaptığı gibi seninle olan minnettarlık bağımı onurlandırmaya ve sana yıllık lütfunu bahşetmeye hazırım."

Kraliçe Soteira başıyla onu onayladı. "Bu yıl sizin için büyük bir görevimiz var. Sizden bedeli ödenemeyecek bir hediye, Orthros'a yüzyıllar boyunca sürecek bir katkı istiyoruz."

Lio, Kraliçelerinin böyle bir görevi kendisine emanet etmesinden duyduğu endişe ve minnettarlık arasında kalarak kalpten bir selam verdi. Onun için ne hazırlamışlardı?

Kraliçe Alea bir eliyle Cassia'nın başına dokundu. "Gelecek Kış Gündönümü'nden önce sayımıza yeni bir Hesperine ekleyin."

Lio gülümsedi. "Elbette büyük bir görev ama seve seve üstleneceğim bir görev. O gerçekten de hepimiz için çok değerli bir armağan."

"Teşekkür , Annassa." Cassia'nın sesi duygusallıktan soluk soluğaydı.

Annassa'lara Ritüel çemberinde kendileri için hazırlanan şeref yerine kadar eşlik ettiler. Argyros Amca çoktan oradaydı ve Kraliçelere hazırladığı kahvelerin ilk tadımını ikram etti.

Kraliçe Alea'nın fincanına bir parça şeker atarken Lio ve Cassia'ya şöyle dedi: "Lyta bize daha sonra katılacak. Alkaaios'un yatağının başında ilk nöbeti o tutacak. O buradayken ben de sıramı alacağım. İkiniz bu gece Komnena Hanesi'nden ayrı kalamazsınız."

"Teşekkür ederim, amca."

Cassia bir eliyle Argyros Amca'nın koluna dokundu. "Alkaaios'un bu gece yalnız kalmayacağından emin olmanız bizim için çok önemli. Ayrıca sizden aldığım davet için de teşekkür etmek istiyorum. Elbette ilk yakınlık okumamı sizinle yapmalıyım."

Argyros Amca'nın yüzü . "Çok memnun olacağım, canım." "Önce bahçe büyüsü için okunmayacak mısın?"

Lio ve Cassia daha dik durdular. İkinci Prenses annelerine katılmıştı.

Lio onun önünde eğildi. "Bu gece burada olabilmene çok sevindim, Kona Teyze. Bu yıl seni bekleyip bekleyemeyeceğimizi bilmiyordum. Çok fazla bu önemli gecede sorumluluklar. Zaman ayırmanız bizim için bir onurdur."

Prenses, Lio'nun Zoe'nin de katkısıyla, kişisel hediyeler hazırlamadığı beklenmedik misafirlere hediye etmek üzere yaptığı cam heykelciklerden birini tutuyordu. İkinci Prenses küçük, süt beyazı keçiyi elinde evirip çevirdi. "Altıncı Beşinci Hediye Konstantina bundan çok etkilenecek."

"Kan Konstantina'nın en yeni süt çocuğunun Hediye Gecesi hediyelerimden birini alacak olmasından büyük mutluluk duyuyorum. Ama umarım size verdiğim hediyeyi almışsınızdır."

Kaşlarını kaldırdı. Görünüşe bakılırsa kadın, adamın onu misafir olarak beklediğinden daha fazla bir hediye beklemiyordu.

"Sizin için hazırladığım cam saksı şimdiye kadar evinizde olmalıydı." "Ben evde yokken gelmiş olmalı. Teşekkür ederim, Lio. Ben de döner dönmez göreceğim. Saksılardan bahsetmişken, Cassia, güllerin ne durumda?"

"İlk çiçekler hazır, ne zaman görmek isterseniz."

". Çabalarınız için onları bir taçtan daha iyi bir ödül olarak görmüyor musunuz?"

Lio prenesten Grace'e baktı. Cassia'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da en az kendisi kadar şaşırmıştı.

Konstantina'nın ağzı kıvrıldı. "Nihai hedefinizi algılayan tek kişi ben miyim?"

"Sen ve Kassandra," diye yanıtladı Cassia. "Flavian Tenebra'yı benim planladığım gibi değiştiremeyecek... ama Tenebra da onu değiştiremeyecek."

"Hiç pişmanlık duymayın. Önümüzdeki yüzyıllarda Orthros'taki başarılarınız, o küçük tahttan elde edebileceğiniz her şeyi gölgede bırakacaktır."

"Rosarians ile bir yakınlık okumasına davetiniz için teşekkür ederim. Kabul etmekten onur duyarım."

"Hımm," dedi Konstantina Argyros Amca'ya doğru, ama gülümsüyordu.

"Anladığım kadarıyla başka biri daha önce senin üzerinde hak iddia etmiş. Haksız avantajını kullanacağını tahmin edebilirdim, Argyros."

Argyros Amca muzaffer bir kıkırdamayla kolunu Cassia'nın omuzlarına doladı. "Thelemancers Çemberi'nin onun üzerinde ilk hakkı var. Elbette."

"Onun yeteneği için yarışacak tek çevrenin siz olduğunuzu düşünecek kadar aceleci olmayın. İkili bir yakınlığı olması tamamen mümkün."

"Ah, dikenler," dedi Cassia. "Bir dikenim olabileceği fikrine daha yeni yeni alışıyorum."

Konstantina kuşağından bir parşömen çıkardı ve Cassia'ya uzattı. "İzin verirsiniz size yakınlık okumalarınızdan sonrası için başka bir davetiye sunayım. Birlikte iyi çalışabileceğimizi düşünüyorum."

Argyros Amca, "Buna karşı çıkmalıyım," diye araya girdi. "Cassia daha sihrini keşfetmeden ona akıl hocalığı görevini veremezsiniz. Strateji konusundaki yeteneğinden ne kadar etkilenmiş olursanız olun, ailenin bir üyesi olarak ona siyasette akıl hocalığı yapmak için en uygun kişinin ben olacağıma hiç şüphe yok. Onu bir yargıç olarak yetiştirme zevkinden vazgeçmelisiniz, çünkü bir sonraki genç Hesperine'in o olmasında ısrar ediyorum. diplomatik hizmet."

Cassia ona baktı, aurası doluydu. "Bir sonraki inisiyen olmamı mı istiyorsun?"

Argyros Amca, "Bunu düşüneceğinizi içtenlikle umuyorum," dedi, "ancak bence sizi tam yetkili bir büyükelçi olarak başlatmalıyız. başarıları."

"Ne diyorsun?" Lio ona sordu. "Diplomasi alanında bir kariyer için ortaklık yapalım mı?"

"I..." Cassia tereddüt etti. "Bahçıvan olabileceğimi düşünmüştüm." "Bu bir zanaat, hizmet değil." Konstantina elindeki parşömeni Cassia'ya uzattı. "Büyün ne olursa olsun, Orthros'un bahçeciliğe adanmış en prestijli çemberi olan Rosarians Çemberi'nde hoş karşılanacaksınız. Argyros'un meyve ağaçları arasında yok olup gitmene seyirci kalmayacağım. Zanaatında sana akıl hocalığı yapmama izin vermelisin."

Lio, Cassia'nın bir meydan okumaya hazır olduğunda gözlerindeki bakışı tanıdı.

"Kabul ediyorum," dedi tereddüt etmeden.

"Elçilik ölümlü yuvalarına geri döner dönmez başlayacağız. Benden bir parşömen daha bekleyin." Konstantina bununla birlikte Argyros Amca'nın kahvelerinden birini tatmak için döndü.

"Kona Teyze," diye ekledi Lio, konuşmalarına hızlı bir perde çekerek, "Ioustin nasıl?"

"İhtiyacı olan şeyleri alıyor. Durumunun iyileşeceğinden eminiz."

"Zihin şifacıları onun bu geceye katılmasına izin verir mi?"

"Aslında onu yalnızlığından kurtarmak için elimizden geleni yapıyoruz. Ancak bu gece onu göremezseniz, sakın üzülmeyin. Bunun sizinle hiçbir ilgisi yok." Sehpanın etrafında ilerlemeden önce bir elini Lio'nun koluna kısa bir süre koydu.

Argyros Amca Cassia'ya, "Rosarians Çemberi'ndeki geleceğin için tebrikler," diyordu. "Çok yerinde bir seçim ve kesinlikle gurur duyulacak bir pozisyon."

"İkinci Prens'in danışmanlığı konusunda kendimi çok şanslı hissediyorum."

"Kona aynı zamanda çok mükemmel ve sabırlı bir öğretmen ve inanıyorum ki onun öğrencileri arasında kendinizi evinizde hissedeceksiniz."

"Hizmetime gelince..." Cassia başladı.

"Biraz düşün. Sen ve Lio bu gece diplomasiye ara vermeyi hak ediyorsunuz, değil mi?"

"Sabrınız için teşekkür ederim," dedi. "Acele etmeyin."

"Ne olursa olsun meyve ağaçlarınıza kesinlikle yardım edeceğim," dedi kararlı bir şekilde.

"Ah, benim kahve fidanım rahat bir nefes alabilir. Kahve demişken, bu akşam yanımda yeni bir karışım getirdim, umarım tadarsınız."

"Dünyada sevdiğim kahve bu," dedi Lio heyecanla.

"Adaşın olan kahvenin en sevdiğin kahve olduğunu sanıyordum." Cassia, Argyros'tan uzun bir fincan aldı ve kremesi, kırmızı-kahverengi demlemenin kokusunu solumak için durakladı. Anlayış yüzünde belirmeye başladı. Bir yudum aldı, sonra Argyros Amca'ya gülümsedi. "Bu gece yeni bir hediye, yeni bir rosaryan ve olası yeni bir diplomat olarak çok onurlandırıldım. Ama kahve olmak gerçekten de nadir bir onurdur."

Argyros Amca uzun zamandır bu kadar iyimser görünmemiştir.

Gece ilerledi ve ev, bu gece hepsini birbirine daha da yakınlaştıran Gündönümü Ritüeli'nin gücüyle büyüyen aile, arkadaşlar ve onların iyi niyetleriyle doldu ve taşı. Her yeni gelen, hediye masasına yaklaşımadan önce Annassa'ya saygılarını sunmak için durakladı.

Lio ve Cassia masanın başında birlikte dururken, her yaştan ziyaretçi hediye kuyruğundan geçiyordu. Ve Orthros'un tarihinde ilk kez, Hediye Gecesi hediyelerinin zulasını bir köpek köpeği koruyordu. Bu durum Lio ve Cassia'yı iyi dilek yağmuruna tutmakta tereddüt etmedi. Her bir konuk aynı sözü verdiğinde kalbi minnettarlıkla doldu.

"Eve dönerken Şifa Mabedi'nde Alkaios'u ziyaret edeceğiz." "Bundan sonra bize izin verirseniz, Alkaios'u görmeye gideceğiz."

"Bu gecenin, Alkaios'a Newgift Cassia'yı güvenli bir şekilde senin yanına getirmedeki rolü için minnettarlığımızı göstermeden bitmesine izin veremeyiz, Firstgift Komnenos."

"Gece bitmeden tüm hediye kuyruğu Alkaios'un kapısının önünde toplanacak!" Cassia hayretler içinde kaldı.

Lio onun elini sıktı. "Güçlerinin ona güç ve rahatlık getireceğinden hiç şüphelen olmasın."

Çok geçmeden Lyta Teyze de kutlamaya katıldı ve Argyros Amca'ya Alkaios'un odasına sığmayacağını söyledi.

Lio tebrikleri ve güvenceleri tekrar tekrar duydu ama onları dinlemekten asla yorulmadı. Becerikli yaşlılara el işi malzemeleri vermek ya da çocuklara cam biblolar dağıtmak hiç bu kadar zevkli olmamıştı.

Cassia'nın sorumluluğu güvenle ve soğukkanlılıkla üstlendiğini görmek onu şaşırtmadı.

"Bu işte doğuştan yeteneklisin," dedi Lio konukların arasında. "Senden mükemmel bir leydi, hatta kraliçe olacağını söyleyen oldu mu hiç?"

"Bunu bir yerde duymuştum. Ne sıkıcı bir fikir. Dokumacılık... vergiler... bütün gün tahtta oturmak... Sanırım bunun yerine bir kafir olacağım."

Sırıtarak dişlerini ona gösterdi. "Şiddetle tavsiye edebilirim."

Ay saatleri azaldı ve misafirlerin neşesi daha da arttı. Ebeveynleri Kanlı Komnena'nın tadını çıkarırken, yavrular sağa sola koşuşturuyor, perde ve adım oyunlarına dahiıyorlardı. Yaşlılar birinci kanlar Kraliçelerle oturup anılarını tazelediler. Lio'nun Deneme çevresi ve onların

Hediye kuyruğundaki duraksamalar sırasında refakatçiler ona ve Cassia'ya eşlik etti ve Nodora müzisyenlere hepsinin eğlenmesi için doğaçlama birkaç dans yaptırdı.

Kan Birliği'ndeki herkes, birlikte korku ve endişelerinden daha güçlü olana kadar şenlikli duygular takas etti. Lio bununla ve Cassia'nın yakınlığıyla teselli buluyordu. Tek dileği Ritüel babasının Orthros'ta nadiren bulunma fırsatından yararlanıp gelip burada, Ev'de onlarla vakit geçirmesiydi.

Komnena. Eğer Kona Teyze aksini söylemeseydi, İustin'in kendisinden gerçekten hoşnut olmadığına inanacaktı.

Hediye kuyruğu, neredeyse örtü saati gelene kadar yerini İyi dileklerini tekrarlayanlar ve ayrılanlar. Hoş geldiniz nidaları geri kalan konukları heyecanlandırdığında ilk tül çalmıştı. Nihayet, kalabalığın arasında kan kırmızısı saçlarıyla dikkat çeken bir baş göründü. Lio rahat bir nefes aldı.

Ioustin'in konuklar arasında ilerlemesi uzun zaman aldı, onun burada oluşunu kutlamak için çok hevesliyidiler. Lio ve Cassia'ya ulaştığında, içeri girdiğinden bile daha az festival ruhu içinde görünüyordu.

Lio onun bileğini sıktı. "Seni görmenin ne kadar güzel olduğunu anlatamam." Ioustin onu daha yakına çekti ve bilek tokasını bir kucaklaşmaya dönuştürdü.

"Mutlu Hediye Geceleri, Lio."

Lio geri çekilerek, "Mutlu Gündönümleri," diye cevap verdi. "Benim için bu kadar endişelenme."

"Şenliklerin tadını çıkaramadığınız için üzgünüm."

Ioustin iç çekti. "Gelmemeliydim. Kutlama konusundaki yetersizliğimle sadece başkalarına acı çektireceğimi biliyordum."

"Hayır, hayır, burada olduğunuz için çok mutluyuz," dedi Cassia. "Böyle bir zamanda kutlama yapmak istemediğın için özür dilemene gerek yok. Eğer hediyeleri Kan Komnena'nın Ritüel kolları için bu kadar önemli olmasaydı Lio her şeyi iptal ederdi."

"Teşekkür ederim Cassia." Ioustin bir adım daha yaklaştı ve etraflarında kraliyet gücüyle dolu bir perde yükseldi. "Basir ve Kumeta'dan gelen son raporla meşgul olduğumu itiraf etmeliyim."

Cassia öne doğru eğildi. "Magelands'tan haber getirmeyi başardılar mı?"

"Artık Cordium'a sızdıklarına göre, evle temas kurmak için ayrılma riskini göze alamazlar, ancak diğır elçiler aracılığıyla haberleşiyorlar."

"Bize ne söyleyebilirsiniz?" Lio sordu.

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Ioustin. "Kayda değır derecede hiçbir şey. Bir infaz beklendiğinde, genellikle Cordium'dan söz edilir. Tarikatın Anthros, Hesperinler ne zaman göz altına alınsa övünmeyi ihmal etmiyor. Ve yine de her şey sessiz."

Lio kaşlarını çattı. "Tarikat'ın gizliliği mantıklı değıl mi? Dexion'un tam olarak hangi anda bir fırsat yakalayacağını bilemeyebilirler.

rehineleri olduğunu ortaya çıkarırlar. Bu arada, haberin muhbirlerimize ulaşmasını da istemezler."

Ioustin başını salladı. "Öyle bile olsa, bu gibi durumlarda tepki veren bazı oyuncular vardır. Tanıdığımız bazı gizli işaretler var ama bunlar garip bir şekilde ortada yok. Orthros nöbette ama Cordium değil."

Cassia, "Umarım Basir ve Kumeta güvende kalırlar," dedi.

Lio tereddüt etti. "Nasılsın Ioustin?"

Ioustin'in bakışları Lio'nun nadiren gördüğü bir ateşle . "Sekizinci kandan doğan Prometheus'un meşalesini devraldığına göre, bu Corona'ya kadar hissedilecek. Aferin sana. Tanrı biliyor ya, keşke bunu görmek için Çember'de olsaydım."

"Ben de öyle. Ama bunun için burada olmana çok sevindim." Lio masadan Ioustin'in hediyesini aldı. "Bu kalabalıkta açmak zorunda değilsin."

Kan kırmızısı ipekle sarılmış paketi kabul ederken Ioustin ona meraklı bir bakış attı. "Peki, şimdi size teşekkür edeceğim." Arkasında sıralanan iyi dilekte bulunanlara kederli bir bakış attı.

Lio, Ioustin'i gitmemesi için ikna etmeye çalışmadan Zoe kalabalığın arasından sıyrıldı ve Ritüel babalarının elini iki elinin arasına aldı. "Rudhira! demek! Babamın yapmama yardım ettiği mağarayı görmek ister misin?"

Kan Birliği yeni olabilirdi ama güçlüydü. Ioustin, Lio ve Cassia'dan ayrılırken gülümsedi ve Zoe'nin onu kalabalıktan uzaklaştırıp saklandığı yere doğru götürmesine izin verdi.

Cassia kolunu Lio'nun koluna doladı. "İyi seçilmiş bir hediye." "Umarım Ioustin de aynı fikirdedir."

"Endişelenmeyi bırak."

Lio, Cassia'dan bir öpücük çalmak üzereydi ki, Trial kardeşlerinin auraları tekrar yaklaştı.

Mak, Ioustin gelirken kız kardeşinden haber sorduysa da hiçbir işaret vermedi ve hınçla şakalaşmaya başladı. "Ah, nasıl bir şey olduğunu hatırlıyoruz, değil mi Lyros?"

"Ah, evet." Lyros başını salladı. "Gerçek aşkı ilk kez bulduğumuzda içimizi kaplayan o duygu."

Mak elini kalbine götürdü. "Birdenbire etrafımızdaki herkesi eşleştirmek istiyoruz... ebeveynler için romantik tatiller ayarlıyoruz..."

Lio gülerek, "Bunu yeni Kutsanmışlar söylüyor," dedi.

"Bizi eşleştirmek için savaşa gidenler," diye ekledi

Cassia.

Mak, Lio'ya elini uzattı. "Lyros'a karşı kullanacağım kaçış davetiyem nerede?"

"Dövüş ringinde bir parşömen mi?" Lio sordu. "İlginç bir savaş olabilir, ama sanırım bu bir silah olarak diskalifiye edilir."

"Onu ringi terk etmeye ikna etmek için," diye açıkladı Mak, "ve benimle romantik bir izne ayrılmak için."

Lyros ona baktı. "Bunun için süslü bir davetiyeye ihtiyacım yok majesteleri. Bana sadece yapmak istediğini söyle."

Mak, Lyros'tan bir öpücük çalmak üzereydi ki Lio boğazını temizledi. "Senin için hediyelerim var elbette."

"Kutlamadan sonra," dedi Cassia, "hep birlikte Lio'nun gidelim." Lio kollarını ona doladı. "*Bizim evimiz.*"

Son misafirlerini de kapıya kadar uğurladıktan, iyi dileklerini sunduktan ve emzirilen yavruların yatırılmasına yardım ettikten sonra, arkadaşlarıyla birlikte ana evden ayrıldılar. Konuşarak ve gülerек hep birlikte bahçeden gizlice geçtiler, sanki onlar da bir peçe ve adım oyunu oynuyorlardı, belki de yarı kapalı Kan Gözü ile onları gözetleyen Tanrıça ile.

Kütüphanede Lio onları bekleyen kahveyi koydu ve sehpanın altındaki saklama sepetinden hediyelerini çıkardı. Hediyeleri yerleştirdi. Deneme çemberinin önünde ipekle sarılmış birbirinin aynı beş koli ve onlar için yaptığı, üzerlerinde kendi özel gliflerini taşıyan cam mühürleri açmalarını izledi.

Nodora kendininkini yüzünün önünde tuttu, böylece oymalı lir ışığı yakaladı. "Çok güzeller!"

"Taşdıkları düşünceler, daha da fazlası." Kia parşömene gülümsedi. "Bunlar yüzyıllar boyunca aramızdaki önemli yazışmaları işaretleyecek. gel."

"Teşekkür ederim," dedi Xandra mutlu bir şekilde ipek güve mührü için.

Mak, "Genelde bu tür ufak tefek bilgin hediyelerine pek rağbet etmem," diye takıldı, "ama bu eşleştirmeler fena değil."

"Bir kalbin iki yarısı gibi birbirine uymuyorlar," diye ekledi Lio, "biz öğrenciyken birbiriniz için yaptığınız o metal olanlar gibi."

"Dikenler." Lyros yüzünü kapattı. "Altmışıncı Hediye Gecenizle ilgili hikâyeyi anlatmaya çalıştığım için özür dilerim!"

Lio gülerек son hediye almak için sepete uzandı ve Cassia'nın önüne koydu. Cassia şaşkınlıkla baktı.

"Bu gece sana bir hediye vermeyeceğimi mi sandın?" Lio sordu.

"Bana belirli bir Hediye verme sözünüzün benim hediyem olduğunu sanıyordum," diye cevap verdi.

Gülümsedi. "Bunu da alabilirsin."

Kadın da ona gizli bir gülümsemeyle karşılık verdikten sonra hediyesini açtı. Üzerinde bir kürek resmi bulunan cam mührü iki eliyle kavradı.

"Mükemmel," diye herkes hemfikir oldu.

Cassia sonunda Lio'ya istediği öpücüğü verdi. "Bana ilham verecek bu şeyle, rekor sürede yazmayı öğreneceğim."

Son bir kez sepete uzandı kendi mührünü ve bir parça ince kâğıdı çıkardı. Başparmağını batırarak kanını kâğıda damlattı.

Mührün yivlerini açtı, sonra kâğıda ayçiçeği mührünü bastı. Cassia'ya doğru bir el uzattı. "İzin verin bu onuru bana bırakın." Cassia mührünü uzattı ve Cassia iyileşmiş başparmağını bir kez daha deldi, Mührünü, kendi kanını taşıyan adamın kanıyla kapladı. Kâğıdın üzerine kendi glifini damgaladı. Arkadaşları da teker teker onu takip etti, ta ki bir zamanlar altı, şimdi yedi olan sembolleri sayfayı bir daire şeklinde işaretleyene kadar.

Lio kâğıdı Cassia'ya uzattı. "Bu, Deneme çemberimize davetiyeniz olarak hizmet ."

Her tek tek baktı. "Yine de sizin İnisiyasyon Denemenize katılmadım."

"Hediyeyi yetişkin olarak kabul eden Hesperinler için," diye açıkladı Kia, "Hediyenin kendisi Deneme olarak kabul edilir."

"Hediye Gecesi'nde sana destek olmak için burada olacağız," diye söz verdi Mak. "Ve bunu atlattığında," dedi Lyros, "seni Tıpkı geçen yıl birbirimize yaptığımız gibi."

Sonunda Cassia, Lio'dan kan lekeli sayfayı aldı. "Bunun hepiniz için bir hediye olduğunu sanıyordum."

Nodora tereddüt etmeden, "Öyle," dedi.

"Birlikte çok şey ," dedi Cassia. "Yanımda durduğun için teşekkür ederim. Ben her zaman senin yanında olacağım."

Lyros ona gülümseyerek, "Bunu kanıtladın," dedi.

"Orthros'ta seni Trial kardeşi olarak görmekten gurur duymayacak bir Hesperine yoktur," dedi Mak. "İyi ki sana önce biz ulaştık."

Lio, Cassia'nın şakağına bir öpücük kondurdu ve onunla birlikte oturdukları banka geri yerleşti. Bu kadar çok tanınmaktan dolayı dolup taşan duyguları bir kez daha yerini

Arkadaşlar arasında memnuniyetin kolaylığı.

Herkes kahvesini yudumlarken Kia, "Evet Lio," dedi, "Akron'un Meşalesi hakkında."

Nodora Lio ve Cassia'dan Mak'a baktı. "Belki de bu konuyu başka bir geceye saklamalıyız."

Kia onu görmezden geldi. "Neredeydi?"

"Şimdi sen söyleyince," diye araya girdi Xandra, "neden Bu gece beni davet ettin mi? Bunların hepsini Meşale ile yakabilirdin." Ceplerini hâlâ dolduran ekstra dekoratif birini salladı ve fitil alev aldı.

Kia sıçradı. "Kütüphanede olmaz!"

"Sadece annenin kütüphanesi hakkında bir söz verdim." Xandra ikinci bir konyak salladı, o da alev alıp üzerine balmumu damlattı. "Oops."

Lio onları bu korkunç konuşma konusundan kurtardığını düşündü ama Kia çok inatçıydı. Tabii ya.

Kia tekrar Lio'ya döndü. "Eseri nasıl yeniden keşfettiğinize dair tezinizi ilk benim okumama izin vermenizde ısrar ediyorum."

Lio parmaklarını dizine vurdu. "Ne risalesi?"

Kia, "Seni bu sonuca götüren araştırmayı belgeleyerek yazacağın bir tane tabii ki," diye yanıtladı.

"Korkarım tüm sorularınızı Kassandra'ya yöneltmeniz gerekecek," dedi Lio. "Ondan ödünç aldım."

"Şu ipek kutu," dedi Lyros farkına vararak. "Çember'in sonunda onu içine koyduğu..."

Mak'ın gözleri büyüdü. "Tezgâhının altında sakladığı şey."

"Yeni mi fark ettin?" Xandra güldü. "Onu podyuma getirdiği anda tanıdım. Düşünsene, onca zaman oradaymış ve hiçbirimiz bilmiyormuşuz. Aslında çok rahatlatıcı. Ben bile hissedemedim. Bu da ateş büyümün savaş büyüsüyle hiçbir ilgisi olmadığını gösteriyor."

Bu, Lio'nun objeyi ürkmeden tutma yeteneği hakkında ne söylüyordu? "Sevgi sevgiyi çağırır, değil mi?"

Lio ne kadar çabalasa da rehine pazarlığının gürültüsünü bastıramadı.

Akron'un Meşalesi'ni İlk Kan Çemberi'ne getirmeye nasıl cüret edersin!

...o meşalenin korkunç sonuçları...gençliğin pervasızlığı...kör idealizm...yıkım...

Bir gün sen ve ben o Meşale ile karşılaşacağız ve bu bir pazarlık için olmayacak. Seni Akron Sunağı'nda yakmak için kullandığımda onunla bu kadar gurur duymayacaksın.

Lio ve Cassia aynı birbirlerine baktılar. "Eğer hoşlanmak hoşlanmayı gerektiriyorsa..." diye tekrarladı.

"...Dexion'un kutusunun anahtarı tam elimizde olabilir," diye bitirdi Lio.

OceanofPDF.com

ANAHTAR



NODORA DAHA DİK OTURDU. "Zekice."

"Bu neden bilim çevrelerinin aklına bile gelmedi?" Xandra sordu.

"Küçük zihinleri yüzünden," diye yanıtladı Kia. "Meşaleyi Antrialılara karşı kullanmak gibi fikirlere izin."

"Lio," diye uyardı Lyros, "bunun ne kadar tehlikeli olabileceğini sana söylememize gerek yok."

"Koğuşlarımız hazır," dedi Mak. "Eğer bu kız kardeşimi geri almamıza yardımcı olacaksa, kaybedecek bir dakikamız bile yok."

"Şimdi denemeliyiz." Cassia ana evi işaret etti. "Kassandra hâlâ burada. Git ona sor."

"Hemen döneceğim." Lio sehpanın üzerinden kalktı. Tam adım atacaktı ki bir şey duyularını durdurdu ve duraklamasına neden oldu. Kütüphanenin kapısına doğru yürüdü.

"Bahçelerde yürümeyeceksin, değil mi?" Mak talep etti. "Şuraya geç artık."

Lio bir elini kaldırdı. "Bekle."

Giriş salonuna çıktı. İpek kutu masanın üzerinde, Ritüel gobleninin altında bekliyordu.

Ona doğru gitti ve onu almaya çalıştı. Bakışları Kassandra'nın ilk Ayininin şerefine onun için yaptığı ipek duvar halısına kaydı. Her zaman olduğu gibi, Kassandra'nın dokuduğu, boyadığı ve işlediği ince, karmaşık desenler gözlerini şaşırtıyor ve baştan çıkarıyordu. Birine bakar bakmaz, önünde dönüşüyor ya da dikkatini başka bir yere yöneltiyor gibiydi.

Bu kez bakışlarını goblenin en solundaki bir şekle, küçük insan figürlerinin üzerinde yükselen uzun, altın bir kuleye çekti. Çevresini kabartmalar süslüyor, rengârenk pencereleri ıslıl ıslıl parlıyordu. Lio onu her zaman büyük bir anıt, belki de bir

Diplomatik bir yolculukta göreceği mimari harikalar. Şöyle bir baktı.

Şimdi daha yakından baktım. Telkari ve değerli taşlarla süslenmiş som altından bir sütundu. Bakışlarını sütunun tepesine kaldırdı; burada bir Zirve Feneri ya da güneş gibi bir ışık, ışınlarını tüm goblenin üzerine yayıyordu.

Lio başını salladı ve Akron'un Meşalesi'ni kütüphaneye taşıdı.

Deneme kardeşlerinin gücünün birkaç katmanının oturma alanını çevrelediğini hissedebiliyordu. Cassia, Chrysanthos'un kutusunun içinde bulunduğu korumalı çantayla hazır bekliyordu. Lio ipek kutuyu sehpanın üzerine bırakıp Meşale'nin ışığının yayılması için açtığı anda hepsinin üzerine bir sessizlik çöktü kütüphanenin karşısında.

"Bunu nasıl kullanacağız?" Cassia Lio'ya sordu.

"Doğruyu söylemek gerekirse, yolumu bulmaya çalışıyorum." Kendini destekledi.

Elini bir kez daha Meşale'nin sapına doladı ve o yabancı ama heyecan verici güç hissi fırladı. Arkadaşları sıçradı. Dikkatle Meşaleyi kaldırdı ve Cassia'ya uzattı.

Dexion'un hazinesini çantadan çıkardı. Mak bir elini onun omzunda tuttu, parmak uçlarında bir koğuşun karanlık başlangıcı vardı. Chrysanthos'un kutusunu iki eliyle sıkıca kavradı ve Meşale'nin ışığının üzerinde tuttu.

Hepsi bekledi.

Sessizlikte bir klik sesi duyuldu.

"Açıldı!" Cassia ağladı.

Mak çantayı uzattı. "Buraya ver, çabuk."

Başını iki yana salladı. "Bence yok. Dokunulacak kadar sıcak bile değil."

Lio elini kutunun üzerine koydu ve bir güç dalgası kutunun içinden geçerek Meşale'ye ulaştı. Ürperdi. "Aralarındaki bağlantıyı hissedebiliyorum ama bunun tehlikeli olduğunu sanmıyorum."

Nodora kollarını ovuşturdu. "Meşaleyi şimdi kaldırsak olur mu?"

Lio başıyla onayladı ve Kassandra'nın onun için hazırladığı kabın içine bir kez daha yerleştirdi. Cassia Dexion'un kutusuyla birlikte önüne oturdu ve Herkes etrafta toplanmıştı.

Kapağı kaldırdı. Lio içine baktı.

"Kâğıtlar!" diye haykırdı memnuniyetle.

"Mükemmel," dedi Lio.

"Bir obje değil mi?" Mak başını salladı.

"Daha iyi, kuzen. Söz veriyorum." Lio en üstteki ilk sayfaya uzandı.

"Belgelerinde ona karşı kullanabileceğimiz neler bulabileceğimizi bilemeyiz."

Kia elini uzattı. "Hepimiz şimdi okumaya başlarsak, ay saatlerine kadar rehineleri kurtarmanın bir yolunu bulabiliriz."

Lio ve Cassia kâğıtları elden ele dolaştırdılar. Aralarına sessizlik çöktü, sadece Lio'nun Cassia'ya yüksek sesle okuduğu bölümleri mırıldanmasıyla noktalandı.

Bunu ilk söyleyen Cassia oldu. "Bunlar sadece belge değil. Bunlar onun mektupları."

"Özel mektupları," dedi Mak tiksintiyle. "Bir kadına."

"Buraya bakın." Lyros mektubun bir bölümünü işaret etti. "Herhangi bir kadın değil."

Lio başını salladı. "Kardeşinin dul eşi, yeğeninin annesi."

Xandra az önce üzerinden geçtiği notu yere fırlattı. "Bu mu yani? Bunu Cordium'dan buraya kadar taşımış... ne için?"

"Aşk," dedi Cassia.

Kutunun dibine uzandı ve son kâğıtları da çıkardı. Onları teker teker üzerine koydu. Birbiri ardına çizilmiş, bir çocuğun basit, renkli çalışmaları.

Lio, Cassia'nın omzunun üzerinden sanat eserine baktı. "Bunu hiçbir erkeğe karşı kullanamam, Dexion'a karşı bile."

Cassia köpek olabilecek yeşil bir şekli inceledi. "Bence yeğenini gerçekten seviyor."

Lio yüzünü ovuşturdu. "Chrysanthos yeğeninin çizimlerini, çocuğun annesinin yazdığı ve günlük yaşamlarını anlatan ayrıntılı mektuplarla birlikte Orthrosa kadar yanında taşıdı. Eğer bu sevgi değilse, nedir bilmiyorum."

"Kalpsiz olduğuna inandığım Chrysanthos." Cassia başını salladı.

Kia masanın üzerine bir dizi kâğıt yığdı. "Bunlar envanterler ve bütçeler. Bu rakamlara göre, Chrysanthos onlar için mütevazı bir mülk işletiyor. Her şeyi düşünmüş. Bir harcama ödeneği, hizmetçiler için maaşlar, geniş bir kiler, kadın ve çocuk giysileri, hatta oyuncaklar ve çocuk için primerler."

"Bu onun tamamlanmamış cevaplarından biri." Nodora zaten uzun olan mektubu kaldırdı. "Bütün bir sayfayı onu bir şifacı çağırmakta tereddüt etmemeye ikna etmeye ayırmış ve Akesos Tarikatı'ndaki meslektaşlarından birine atıfta bulunmuş."

Lio önündeki kanıt yığınınına baktı. "Başka ne olursa olsun Chrysanthos'un hayatındaki kadınlara ve çocuklara iyi baktığını kabul etmek zorundayım."

"Yanlış türden bir kadın ya da çocuk olmadıkları sürece sapkınlar." Cassia kaçırdı, sonra kaşlarını çatarak kadının mektuplarından birine baktı. "Bu kısmı bana tekrar oku."

Lio mektubu aldı. "Ağabeyinin beni kendi seçimi olduğunu ilk kez açıkladığı ve beni dünyanın en talihli kadını konumuna yükselttiği günden beri, bana bahşedilen büyük ayrıcalığın ve aynı zamanda büyük sorumluluğun bilincindeyim. Beni kardeşinizin sırlarının koruyucusu olarak kabul edin, çünkü onları en sevdiğini taşıyan kadından daha yakın kim tutabilir ki?"

"Onun en sevdiği..." Cassia mırıldandı.

"Onun çocuğu," dedi Lio.

"Ya da en sevdiği kişi, en sevdiği sır gibi mi?" Cassia etrafındaki herkese baktı. "Bu mektupların herhangi bir yerinde aslında kardeşinin karısı olduğunu söylüyor mu? 'Dul' kelimesi bir kez geçiyor mu?"

Herkes kendi yığınınına döndü ve okuduklarına tekrar baktı.

Lio sonunda, "Sanmıyorum," dedi.

Arkadaşları başlarını sallayarak onayladılar.

Cassia sanki mektuplarla arasında daha fazla mesafe olmasını diliyormuş gibi oturduğu bankta arkasına yaslandı. "Bu konuda konuşma tarzında tanıdık bir şeyler olduğunu biliyordum... kendini küçümseyen ikna kabiliyetiyle gizlediği cesur istekleri... Bunu daha önce fark etmeliydim. Bu sadece... bir sürpriz."

"Onun kardeşinin..." mi demek istiyorsun? Lio sözünü kesti.

Cassia başını salladı. "Bunlar güçlü bir adamın cariyesinin, çocuğunun geleceğinden korktuğu için yazdığı mektuplar. Eğer adamın dul eşi olsaydı, çocukları bir sır olmazdı ve bir Cordian prensinin oğlunun ve varisinin annesi olarak, asla hiçbir şey istemezdi."

Kia, "Bu konudaki görüşüne güveniyoruz, Cassia," dedi.

"Elbette," dedi Lio. "Bundan ne çıkarıyorsunuz? Güçlü bir adamın evlilik dışı bir çocuğu olduğunu bilmek neden birilerini ilgilendirsin ki?"

Cassia, " bir skandal sayılmaz," diye cevap verdi. "Ağabeyin konumundaki bir adamın cariye tutması doğaldır ve kazara çocuklar olur. Ancak, çocuk bir erkek. Piç oğullar

daha sonra ortaya çıkıp miras sorunu yaratmanın bir yolu var. Kardeşi muhtemelen hanedanını endişeden kurtarmaya ya da piç oğlunun sırtından bıçaklanmasını önlemeye çalışıyordu."

Lio ürperdi. "O dünyada yaşadığın için senden nefret ediyorum."

"Artık olmadığımı inanmak hâlâ zor," dedi Cassia.

"Şuna bir bakın." Lyros bir elinde bir not, diğerinde ise safirlerle kaplı ve tavus kuşu tüyleriyle işlenmiş gösterişli bir altın yüzük tutuyordu.

Mak notu ondan aldı. "'Dexion makamına yükselişiniz vesilesiyle, sevgili anneniz, Yüce Majesteleri Prenses Piles-of-Names-and-Titles'dan'."

Lyros yüzüğün üzerindeki detaylı yazıları inceledi. "Üzerinde büyücünün adı, makamı, dairesi ve mertebesinin yanı sıra doğum adı da yazıyor. Kuyumcu tüm bunları buraya sığdırabilmek için ağlamış olmalı."

"Doğum adı ne o zaman?" Cassia sordu. "Florian

Pavonis, öyle," diye yanıtladı Lyros.

Cassia alçak sesle bir ıslık çaldı. Knight başını ayaklarının üzerine uzandığı patilerinden kaldırdı.

Başının üst kısmını okşadı. "Cordian prensliklerindeki iktidarın incelikleri konusunda pek uzman sayılmam ama siyasete kulak veren herkes Pavones hakkında bir şeyler duymuş. Onlar Corona'nın en büyük iki hanedanından biri ve diğerinin, Tauri'lerin ezeli rakipleri."

Lio başını salladı. "Argyros Amca bana Pavones ve Tauri hakkında bildiklerimiz konusunda ders verdi."

"Hadria ve Segetia'nın kan davası olduğunu mu düşünüyorsun?" Cassia başını salladı. "Duyduğuma göre, birden fazla Pavo bir Boğa'ya yanlış bakmanın bedelini hayatıyla ödemiş."

Mak harflere kaşlarını çattı. "Yani Chrysanthos bu çocukla kıskanç bir Pavo ya da kan davalı bir Boğa tarafından öldürülmesi arasında duran tek şey olabilir."

"Chrysanthos'un kadını ve çocuğu kendi çıkarları için neden yararlı bulabileceğine dair her türlü açıklamayı yapabilirim." Cassia tereddüt etti.

"Ama onlara gerçekten inanmıyorsun," dedi Lio.

"Hayır," diye cevap verdi Cassia. "Kardeşinin piçini bir güç yarışında kullanmak isteyen bir adam, bebeğin büyülerle kaplı bir kutudaki saçma sapan çizimlerine değer vermez, onu açmak için Akron'un Meşalesi gerekir."

"Çocuğu her an özlüyorum," diye okudu Lio. "Ona söyle, onun çizimler hep benimle. Onu tekrar görebilmek ve onda kardeşimi bir anlığına daha görebilmek için günleri sayıyorum."

"Tanrıça," dedi Xandra. "Dexion için gerçekten üzülüyorum."

"Ben de öyle." Cassia nefesini içine çekti. "Bana en kötü kadın diyen o adam. Göğsünde bir kalp var. Ölmüş kardeşinin cariyesine ve onun yetimine ..."

Sözünü bitirmedi ama Lio onun ne düşündüğünü biliyordu. Kral kendi cariyesine ve çocuğuna karşı çok daha acımasız davranmıştı. Onunla ölüm arasında duran tek şey sevgi dolu bir kardeşi Lio kolunu Cassia'ya doladı.

"Görünüşe göre kardeşi çok özlenmiş." Mak okudu, "'Babamız metanetle devam ediyor ama kardeşimin ölümünün ona verdiği zararı görüyorum. Babamız için dua edin. Bulunduğu konum ne acı çekmesine ne de yas tutmasına izin veriyor."

"Kadının mektuplarından anladığım kadarıyla," diye ekledi Lio, "o ve erkek kardeşi birbirlerine çok bağlılarmış."

Cassia dudaklarını büzdü. "Chrysanthos'un gözüne girmek için kesinlikle böyle söyleyecektir."

"Ama sen de buna gerçekten inanmıyorsun," dedi Lio.

"Hayır." Cassia içini çekti. "Hiç isimden bahsetmediklerini fark ettiniz mi? Belli ki yazışmalarının ele geçirilmesi ihtimaline karşı dikkatli davranıyorlar. Kardeşinin anısını, birbirlerini ve özellikle de çocuğu koruyorlar."

"Tarih yazıtlarında adı hiç geçmeyenler gibi bir kadın daha." Kia başını salladı.

Lio kadının el yazısını inceledi. "En azından kendi adına konuşabileceği bu mektuplar elimizde."

Bir an daha sessizlik çöktü.

Lio, "Bence bunları Zirve kayıtlarından çıkarmalıyız," dedi. Mak içini çekti, sonra başını salladı. Lyros onun elini tuttu.

"Kesinlikle yapmalıyız," diye kabul etti Nodora.

Xandra ve Kia yazışma yığınlarını masanın üzerinden Lio'ya doğru kaydıldılar.

Sessiz kalan Cassia'ya baktı. "Onu manipüle etmek ya da tehdit etmek için bir kadını ve çocuğu kullanmayı vicdanım kabul etmez. Senin de yapamayacağını biliyorum."

"Hayır," dedi kararlılıkla. "Bir zamanlar yapardım ama o başka bir hayattı. Annem gibi bir kadının ve benim gibi bir çocuğun politik bir oyunda, hatta kendi oyunumuzda bile bir simge haline gelmesine izin vermeyeceğim."

FESTİVALİ HEDİYE



1 Kış Gündönümünden Sonraki Gece

OceanofPDF.com

SAVAŞLA DENEME



Lio, peçesinin ARKASINDAN Yeni Konuk Evi'ni tüm duyularıyla değerlendirdi ve büyükelçinin kendilerini ziyaret ettiğini yerleşik büyücülere belli etmemeye dikkat etti. "Cordialılar koğuşların içinde hiç kıpırdandı mı?"

Lyros sırtarak galerinin kapısına doğru eğildi. "Skleros, Chrysanthos ve Tychon'un kaşları bile kıpırdamadı."

"Akıllıca bir seçim." Cassia, kuşatmaya hazırlanan bir saha komutanının gözleriyle ortak odanın kapısına baktı.

"Hayal kırıklığına uğradım." Mak dişlerini gösterdi. "Umarım bize bir bahane verirler."

"Grace Anne koridorda," dedi Lyros, "uslu durmamızı sağlamak için. Büyücülerin her birinin etrafında ayrı ayrı nöbet tutuyor. Birbirleriyle temas etmelerine izin verilmiyor."

Mak'ın dudağı kıvrıldı. "Cordium Çiçeği'nin ayakkabı gözlüğü olmadan yapması ne büyük bir ayarlama. Sence ayakkabılarını nasıl giyeceğini biliyor mudur?"

Tychon olmadan giysiler ona hizmet eder mi?"

"Yeğenini nasıl giydireceğini biliyor," diye hatırlattı Lyros majestelerine. Mak dişlerini sıkı.

"Peki ya Eudias?" Cassia sordu. Mak ofladı.

"Tek tedirgin olan o."

Lyros başını salladı, kaşları çatılmıştı. "Bir an odasında volta atıp kıpırdanıyor, bir an sonra hasta gibi yatağında halsiz yatıyor."

Cassia kaşlarını çatı. "Umarım . Onun sürekli varlığından için ne kadar memnun olsam da, içinde bulunduğu durum için üzgünüm."

"Ben de öyle," diye onayladı Lio. "Her ne kadar onu efendilerinin ev hapsine dahil etmemiz gerekse de, bunu hak edecek hiçbir şey yapmadı."

"Savaş büyücüsü olmak dışında," dedi Mak.

Cassia, "Bu konuda seçme şansı yoktu," diye belirtti.

Lio başını salladı. "Anthros, kendisine tapanlar da dahil olmak üzere herkesin iradesini ihlal etmekte ustadır."

Lyros içini çekti. "Ne yazık ki, bu Stand'ın Eudias'ı da kısıtlamasını gerekli kılıyor."

"Annemin emirleri," dedi Mak, "hepsi bu ."

"Kadı yine sınır devriyesinde," diye bilgilendirdi Lyros onları. "Bu gece ve yarın Grace Anne, Mak ve beni lordlarla görevlendirdi. Her şeye hazırız. Gölge zirvenizi hiçbir şey engelleyemeyecek."

"Bu Zirve'nin sonuna birlikte geldiğimiz için ne kadar mutluyum," dedi Cassia. "Sanırım hazırız."

"Rose House'daki ilk görüşmemiz bizi bekliyor." Lio ona kolunu uzattı.

Kadın kabul etti, Lio'dan samimi ama ihtiyatlı bir mesafede durdu.

"Bunu yaptığınız için teşekkür ederim."

"Bu akıllıca bir siyasi hamle. Aynı zamanda benim için de bir zevk."

"Keşke size bir tavsiyede bulunabilseydik," dedi Lyros, "ama ölümlü bir ailenin hayır duasını alma konusunda hiç deneyimimiz yok."

"Lyros zaten sana yardım edemezdi," diye ekledi Mak, "çünkü hiç sormak zorunda kalmadı."

Babamın beni örmesi için ona yalvaracağını sandım."

"Grace-Babam benim 'hayata karşı düşünceli yaklaşımımın' Mak üzerinde 'ılımlı bir etki' yarattığını düşünüyor." Lyros çok ölçüsüz bir sırtışıla parladı.

Mak onlara "İyi şanslar" diledi.

Lio ve Cassia galeriye doğru ilerlerken kuzeni onu omzundan .

Lio, Trial kardeşlerinin , "Tanrı korusun," dediklerini duydu.

Cassia, "Sanırım bu ay anne baban için yapılan kutlama iyi geçti," diye düşündü, "her ne kadar sen ve ben seninle benim aramda hiç uyumamış olsak da onların."

"Zoe'yi nadiren bu kadar heyecanlı gördüğümü söylemeliyim," yanıtladı Lio.

"Her şeyi hazırlarken bana üç kez Hediye Festivali'ni anlattı. Kendisini Hesperine yaptıkları için teşekkür etmek amacıyla ailenize bir hediye vermek için sabırsızlanıyordu."

"Yardım etmek için orada olmanız onu çok heyecanlandırdı."

"Keçi pencerelerinin kurulumunu kaçırmazdım. Ama hala beni rahatsız ediyor-"

Lio ona gülümseyerek başını salladı. "Sakın hediye getirmediğini söyleme."

Gül Evi'nin avlusunda olduklarını fark etti ve Cassia ona endişelerini bir anlığına unutturdu. Kupa ve dikenler, Grace'i seviyordu.

"Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?" diye sordu.

hazır olda duran köpeğine baktı. "Şövalye onaylıyor. En zorlu savaş geride kaldı."

"Ne yazık ki, insan muhafızlarınızı ikramlar konusundaki iyi niyetime ikna edemiyorum."

"Siz Orthros'un Tenebran gelenekleri konusunda en önde gelen uzmanlarından birisiniz. Bu konuda sizden daha nitelikli kimse yok."

Ağzını ovuşturdu. "Korkarım bunlar beni umutsuzca diskalifiye ediyor."

"Saçmalık. Diğer tüm taliplerimde önemli bir özellik eksikti. Dişler. I dişlerinde ısrar ediyor." Perdeli kapısına dönmeden önce dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu.

Lio gülümsedi ama içeride bekleyen rakiplerini hissedebiliyordu. Cassia kapıyı açıp perdeyi geri itti ve Lio onu koluna odasına götürdü.

Perita zaten tertemiz olan odayı toplarken durdu. Onlara bakarak donakaldı. Yüzündeki renk kaybolmuştu. Knight'a bir bakış attı ve aurasında inançsızlık parladı. Kalbinin nasıl hızla çarptığını dinlemek Lio'ya acı veriyordu.

Garip sessizlikte onu duydu. Odadaki diğer kalp atışı, yumuşak ve sessiz ama güçlü, Perita'nın içinde atıyordu.

Lio onu daha fazla telaşlandırmamak için gülümsememeye ya da bakmamaya çalıştı. Orada durdu ve çalışarak dinledi. Kadının iki kalbi vardı. İçinde küçük bir beden taşıyor, onu hiç uğraşmadan bir büyü gibi işliyordu.

Onun önünde derin bir şekilde eğildi.

"Perita," dedi Cassia, "seni Lio ile tanıştırmak istiyorum."

"Büyükelçi." Perita'nın korkusu sesinin titremesine neden olmadı. Derin bir reverans yaptı.

"Bu bir onurdur," dedi ona.

Lio'nun sesi sanki bir alarmmış gibi Callen kapıdan içeri daldı. Karısının önüne atılarak onu arkasından sürükledi.

"Callen, rahat ol," dedi Cassia. "Tehlike yok."

Elleri tırpanının sapında kenetlenmişti. Lio'yla kol kola girmiş Cassia'ya ve bir Hesperine'in yanında umursamazca duran hırçın köpeğine bakakaldı.

Lio ellerini kaldırdı. "Benimle güvendesiniz. İlk olarak, çünkü ben bir Hesperine acı çektirmemeye çağırırdım. İkincisi, çünkü ben bir diplomatım ve hayatımı barışa adadım. En önemlisi, çünkü sen

Cassia'nın koruması altında ve o da benim korumam altında. Kalbim attığı sürece ondan hiç kimse zarar görmeyecek."

Callen elini gevşetti ama Perita'nın önünden çekilmedi. "Leydim hâlâ benim korumam altında. Karım burada kötü bir büyü olmadığına dair bana güvence veriyor ama sakın saatimi teslim ettiğimi düşünmeyin."

Cesaret böyle bir şeydi işte; korkuyla kaplanmış onur, cesaretle . Lio, Callen'ı ona ne kadar hayran olduğuna ikna edebilmeyi diledi. "Dalos'un durdurulmasındaki rolünüz için size teşekkür etmek için buradayım. Size borçluyum ve

Perita benim hayatım, Hesperine elçiliğinin her üyesi gibi. Orthros adına, size en derin şükranlarımızı sunduğumuzu söylememe izin verin. Bizim için yaptıklarınızı onurlandırmaktan geri kalmayacağız."

Perita Callen'ın arkasından çıktı ve Callen da ona izin verdi, ancak bir kolunu Perita'nın omuzlarına dolayarak onu kendine yakın tuttu.

"Bir lütufta bulunmak istiyorum," dedi Perita. "Bir isteğimi yerine getirerek sana nasıl yardım ettiğimizi onurlandırır mısın?"

Cassia'nın aurası umut dolu bir şaşkınlıkla parladı. Ama Callen'ın yüzü karardı ve Lio'ya cevap verecek zaman bırakmadı.

"bakmayın ama," diye homurdandı Callen, "karımın Hesperinlerden bir şey kabul etmesine izin vermeyeceğim."

Perita onunla yüzleşti. "Bunu kabul etmeyeceğim. Sen kabul edeceksin. Benim için yaptıklarını onurlandırmama izin vereceksin."

Başını iki yana salladı. "Sen benim her şeyimsin Pet. Seninle ilgilenmek için çok daha fazlasından vazgeçebilirim."

"Biliyorum. Ama ben seninle ilgilenmezsem nasıl bir eş olurum?" Perita Lio'ya döndü. "Şifacılarınızdan kocamın bacağına bakmalarını rica ediyorum."

Callen onun yanında kaskatı kesildi.

"Hiç tereddüt etmeden söyleyebilirim ki," diye yanıtladı Lio, "şifacılarımız kocanızın yaralanmasının etkilerini tersine çevirmek için hiçbir çabadan ."

"Bak şimdi-" diye itiraz etti Callen.

Perita ısrar etti, "Onun için ne kadar şey yapabileceklerini biliyor musun? Kraliçeniz Hesperine için yaptığını gördüğümüz şeyi bir ölümlü için gerçekten yapabilir mi? Bana dürüstçe cevap verin."

Lio başını salladı. "Benimki çok nitelikli bir görüş değil. Ancak Kraliçe Soteira'nın, ölümlü şifacıların tek çaresinin uzuv kesmek olacağı kadar hasar görmüş uzuvlara sahip İmparatorluk askerlerini tedavi ettiğini söyleyebilirim."

Callen bir adım geri çekildi.

Lio onun bakışlarına karşılık verdi. "O askerlerin her biri İmparatorluk ordusuna katılmak üzere geri döndü."

Perita kocasının elini tuttu. İlk kez, aurasındaki düşmanca zırh çatladı ve Lio bir parça özlem yakaladı.

Cassia korumasının yanına gitti. "Tenebra'dan ayrılmadan önce Lord Hadrian'dan senin ve Perita'nın ne olursa olsun onun hizmetinde her zaman bir yeriniz olacağına dair söz aldım. Halkına verdiği sözü ne kadar iyi tuttuğunu biliyorsun. Ama Perita'nın sana verdiği hediyeyi kabul edersen, bunu ne kadar iyi tutabileceğini bir düşün."

Perita kocasına baktı, gözleri yalvarır gibiydi, çenesi inatçıydı. Callen gerçekten de aşk konusunda şanslıydı ve Lio adamın bunu herkesten daha iyi bildiğinden şüpheleniyordu.

"Size ve lord hazretlerine minnettarım leydim." Callen tereddüt etti.

"Seni tanıyorum," dedi Perita. "Seni maaşında tutmak için icat ettiği boş bir pozisyon sayesinde onun sadakasıyla yaşamayacaksın. Gerçek bir işten daha azını kabul etmeyeceksin."

"Lord Hadrian'ın sana ihtiyacı olacak," diye ısrar etti Cassia. "Boşa harcanmayacak kadar iyi bir adam ve iyi bir savaşçısın. Onu sahada kılıcından mahrum bırakacak mısın?"

Lio ağırlığını koydu. "Bu konuda yorum yapmam belki de çok iddialı olur. ama şüphe duymadan söyleyebileceğim bir şey var. Siz kadınları ne pahasına olursa olsun koruyan bir adamsınız. Cassia'yı nasıl koruduğunuza büyük saygı duyuyorum ve karınızın kocası konusunda ne kadar şanslı olduğunu görebiliyorum. Ayrıca anladığım kadarıyla annen dul ve sen de birkaç kızın arasındaki tek oğulsun."

Şimdi Callen'in dikkatini çekmişti ama soğukkanlı savaşçı Lio'ya ilerleme kaydedip kaydetmediği konusunda hiçbir ipucu vermiyordu.

"Lio, "Ailemin en büyük ve tek oğlu olarak bunu ciddiye alıyorum," dedi. Sanırım benim kız kardeşim de sizin en küçüğünüzle aynı yaşta. Onu Cordium'un yükselen saldırganlığının tehdidinden korumak aklımı kurcalıyor. Sizin aileniz için de benim ailem için olduğu gibi aynı tehdit söz konusuyken ne kadar şaşırtıcı bir zaman."

"Evet," dedi Callen sonunda. "Bir Hesperine ile kendimizi savaş meydanının aynı tarafında bulacağımızı hiç düşünmemiştim."

Lio bir adım daha yaklaştı. "Yaklaşan sıkıntılar sırasında ailene yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi memnuniyetle yaparım. Sen benimkini bu kadar sadakatle koruduktan sonra en azından bunu yapabilirim."

Lio elini Cassia'nın kolunun dirseğinin hemen üzerine koydu. Hissetti Tenebran erkeklerine özgü bir sahiplenme jesti yapmak rahatsız ediciydi ama Lio bunun ne anlama geldiğini kendine hatırlattı. Sadece Cassia'nın çilli dirseğine dokunuyordu.

"Zor bir pazarlık yapıyorsunuz," dedi Callen. "Leydimin geleceğini düzenlemek bana düşmeyebilir ama babası burada değil. Bu yüzden onun olmadığını söyleyeceğim.

Bunu da onu Segetia'yla takas ederek gösterdi." İsmi söyleme şekline bakılırsa kral Cassia'yı Hedon'un özel temizlikçisiyle nişanlamış olabilirdi. "Lord Hadrian'ın yokluğunda, ona olması gerektiği gibi davranılmasını sağlamak bana düşüyor."

Lio tekrar eğildi. "İşte tam da bu yüzden bu gece sizden onu istemeye geldim."

Callen kendini yukarı çekti. Perita, Cassia ile bakıştı.

Elbette Cassia elinin ve geri sonsuza kadar nerede kalacağına çoktan karar vermişti. Ancak o ve Lio, Callen ve Perita'nın desteğini almalarının siyasi konumlarını güçlendireceği konusunda hemfikirdi.

Arkadaşlarının onayını almanın önemli olduğunu da birbirlerine itiraf etmişlerdi. Bunun ruhu Tenebran ve Hesperine gelenekleri arasında kaybolmayacaktı.

Cassia oturma odasını işaret etti. "Neden hepimiz oturup bunu birlikte tartışmıyoruz?"

Yan odaya geçtiler ve Lio Cassia'yı bir kanepeye oturttu. Callen, Perita'ya bir sandalyeyi gösterdi, sanki ipek dolgunun içinde sivri uçlar saklıymış gibi. Sonra Lio saygılı bir mesafeyle Cassia'nın yanına oturdu. Callen karısının yanında hazır oldu durdu.

Lio, Cassia ile birlikte prova ettikleri konuşmaya başladı. "Endişe duyduğum ilk konu, sanırım Tenebran yasalarına göre yakın zamanda sonuçlandırılan bir nişan sözü. Her ne kadar bu anlaşmanın Orthros'ta yasal bir geçerliliği olmasa da, Cassia ve benim kutsal değerleri ihlal ederek yaşamayacağımızdan emin olmanızı istiyorum.

Yeminler."

"Eh, sonuçta bu sözü bozmanın bir yolu yoksa," dedi Callen. "Eğer bir sınırı sessizce geçmek Segetia'nın onun üzerindeki hak iddiasını boşa çıkarmak için yeterliyse, bu konuda tatmin oldum."

"Leydinizi böylesine değersiz bir eşten kurtardığım için mutluyum. Ancak biliyorum ki layık olduğumu kanıtlamak benim için zor olacak. Bana istediğinizi sorun, ben de sizi rahatlatmaya çalışayım. O isteyecektir

Hiçbir şey. Bir başkasına bakarak bile ona asla ihanet etmeyeceğim. Onu güvende ve mutlu tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Callen kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sen bir diplomasın, kelimeleri çabuk . gücendirme riskini göze alarak, açık gerçeği söyleyeceğim. Sen aynı zamanda bir kâfir ve büyücüsün. Tenebra'da böyle bir karakterin sözüne inanmak bizim tarzımız değil."

"Niyetimi size nasıl kanıtlamamı istersiniz? Sadece söyle." "Sizden kendimden ne daha fazlasını ne de daha azını istiyorum. Sen de istekli olmalısın

onun için ölür. Bir kadın için uygun olan tek bir başlık parası vardır, o da kocasının hayatıdır."

Lio, Callen'in bakışlarıyla buluştu ve yargılayan gözlerin içine baktı. "Bu konuda inancımız aynı. Benim hayatım zaten onun hayatı. Onun için yaşıyorum ve onun için ölebiliyim. Bırakın yaptıklarım benim adıma konuşsun."

Callen'in cevabı tek bir baş sallama oldu. "Evet, öyle de yapıyorlar."

Cassia tuttuğu nefesi o kadar sessizce verdi ki sadece Lio duyabildi.

"Teşekkür Callen," dedi Lio. "Senin gibi bir adam için bu benim için çok şey ifade ediyor."

Callen ciddi ama kınamadan baktı. "Tenebra'nın Konseyi uğruna bir savaş büyücüsüyle karşı karşıya gelmek için yeterince nedenin yoktu. Kendi postunu kurtarmak için Ekinoks Zirvesi'nden kaçabilirdin, tıpkı büyücülerin kaypak Hesperinlerin her zaman yaptığı gibi. Ama sen kaldın. Bu pek çok adamın yapacağından daha fazlasıydı. Ben sırtüstü yatarken sen leydimin hayatını kurtardın, hem de kılıcıma gülebilecek bir düşmandan. En eski kanun dövüşle yargılanmaktır, senin ve benim yöntemlerimden daha eski. Bu kadim sınavda layık olduğunuzu kanıtladınız ve onun elini adil bir şekilde kazandınız."

"Hiç kimse beni böyle sözlerle onurlandırmamıştı. Yargınızı yürekten kabul ediyorum. Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Cassia Callen'a "Teşekkür ," dedi. "Bu için de çok şey ifade ediyor." Perita'ya döndü.

"Benim onayımı aldığını zaten biliyorsun." Perita Lio'ya baktı. "Benim leydim yüksek standartları var ve onları karşıladığınızı söylüyor. Krallıktaki en soğuk insan o. Sanırım buzun içinden geçmek için bir Hesperine gerekir."

Cassia güldü ve ayağa kalktı. Lio da onu takip etti ve arkadaşına izledi. O ve Perita bir an için birbirlerine sarıldılar. Lio'nun ruh halini ilk kez karartan bu sevgi jestiydi. Cassia'yı önemseydiği birkaç kişiden ayırmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Dört gözle bekleyebilirdi

Burada sayısız arkadaşı vardı ama hiçbirisi kendisi için kazandığı ilk ve en değerli arkadaşının yerini tutamazdı.

"İkinize de teşekkür etmek istiyorum," dedi Lio, "Cassia için yaptığınız her şey için. Bilin ki ben ve soyum kendimizi size minnetle bağlı sayıyoruz. Sizin için yapabileceğimiz bir şey varsa, istemeniz yeterli."

Perita geri çekilerek kocasının koluna tekrar girdi. "Orthros'un en eski ailelerinden birinin bize borçlu olduğunu düşünsene. Böyle bir avantajı küçümseyebilecek kadar iyi durumda mıyız? Leydi Valentia'nın kesesine sahip olabiliriz ama hiçbir altın senin sağlığını satın alamaz. Cordium'dan gelen Akesyalı bir şifacı bile Hesperinlerin yapabildiğini yapamaz."

"Bu konuda geleneklerimize büyük saygı gösterdiniz, leydimin sake." Callen Perita'ya baktı. "Karım için, kendi içimde bir şeyler bulmaya çalışacağım.

Hesperine bile olsa büyüünün dokunuşuna dayanabilirsin. Tek istediğim Semna'nın iyileşmede yer alması. Belki bu Anthros'un Salonu'ndaki şansımı kurtarır. İki sağlam dizle, hayatımın geri kalanında Güneş Tapınağı'nda diz çöküp bağışlanmak için dua edebilirim."

Perita'nın gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Tüm tanrılara şükürler olsun!"

Aurası o kadar mutluydu ki, Lio onun gerçekten de Hespera dahil tüm tanrıları kastetmiş olabileceğini düşündü. Ama her ihtimale karşı, kendi sessiz teşekkür duasını sundu.

"Cassia, Senin gibi bir çocuğa ayak uydurmak için iki sağlam dize ihtiyacın olacak," diye tahmin etti.

Lio ellerini arkada kavuşturdu, sadece öyle olmadığını vurgulamak için Hespera'nın karanlık yavrularını beslemek için hamile kadınları kaçıran biri. "Bir Hesperine'in, doğacak çocuğunuz için tebriklerini kabul eder ? aile?"

"Hayır, efendim," diye yanıtladı Perita. "Ama leydimin niyetinden gelen tebrikleri kabul edeceğiz."

"Onlar sende, kalbimden."

"O halde," dedi Perita, "bir hanımın düğüm atılmadan yeni ailesine katılamayacağını biliyorsun."

Callen başını salladı. "Leydim elçilik görevi sona erene kadar bizimle birlikte kendi evinde kalmalı. Bu konuda pazarlık yapılamaz."

"Buradaki işinin henüz bitmediğini biliyorum," diye cevap verdi Lio.

Cassia Callen'dan Perita'ya baktı. "Lio ve benim bu elçiliği Cordium'un elinden almamıza yardım edecek misin?"

OceanofPDF.com

CESARET ÇAĞIRDIĞINDA



CASSIA, Tenebra ile son yüzleşmesi için daha iyi bir g  isteyemezdi. Arkasında Callen ve Perita, yanında da şövalye olduğu halde avludan Yeni Konuk Evi'ne girdi. Kralın hapishanesinde birlikte başladıkları yolculuğun sonunda, şimdi burada birlikte oldukları için mutluydu.

Onu ve maiyetini görünce ortak salonda toplanan lordlar sessizliğe gömüldü. Benedict, Lord Severin ve diğer birkaç kişi ayağa kalktı.

Cassia birlikte üzerinde çalıştıkları terimlerin listesini tuttu ve şöyle bir baktı seyrek, bastırılmış toplantıya meydan okudu. Çoğu kaçırırken, diğerleri inatçı bir sessizlik içinde erzaklarını kemirmeye devam etti.

Benedict onun yanına geldi. ". Hizmetiniz son birkaç gecedir bize sağlığınızla ilgili çok kötü haberler verdi. İyileştiğinizi gördüğümüze ne kadar sevindik."

"Hastalığımın sebebinin vicdanım olduğunu keşfettikten ve ona kulak vererek tedavi olduktan sonra tamamen iyiyim. Bu odadaki hasta bakışlara bakılırsa, hepimiz aynı tonikten bir doz alabiliriz."

"Bunu şirketimizin hanımlarından daha iyi kim yönetebilir?" Lord Gaius karşı kapıdan içeri girdi.

Semna onun kolunda içeri girdi ve genç Kyrialılar ve Cheralılar çok yakındı. Semna ayaklarını sürüyerek yerine geçti ve Lord Gaius'un onu sandalyeye izin verdi. Bu yolculuğun ona ne kadar zarar verdiği, özellikle de hizmetkârlarının özenli bakışlarından belliydi ama yine de büyük bir vakarla bastonuna yaslandı. Cheralılar Kyrialılarla birlikte sessiz ama sakin bir şekilde oturdular.

ittifakın inkar edilemez bir ifadesi.

Semna, Cassia'ya, "Geldiğini duyduğuma ne kadar sevindim, canım," dedi. "Belki bu horozlar ardıkuşumuzun  t ş ne kulak verirler, her ne kadar onları yumurtadan çıkaran kıza kulaklarını tıkasalar da."

Benedict eğildi. "Bizi bağışla Semna, ama korkarım yapabileceğimiz başka bir şey yok. Mümkün olsaydı, bu fırsatı memnuniyetle değerlendirirdim."

Lord Gaius başını salladı. "Yenilginin Hadria ve Segetia'yı aynı tarafa koyduğu üzücü bir gün. Biz kılıcsız oturup büyücülerin Özgür Şart'ı ateşe vermesini izlerken tüm atalarımız mezarlarında ters dönüyor."

Semna, "Leydi Cassia'nın elinde taşıdığı şeyi henüz yakmadılar," dedi. "Teslim olmuş gibi görünmüyor."

"Cordium Tenebra'nın uğruna çalıştığı her şeyi tehlikeye atarken nasıl ?" yanıtladı Cassia. Krallığımızın geleceğine Emirlerin karar vermesine nasıl izin verebilirim?

Kader mi? Lordlarım, yenilgiyi kabul etmek ne Hadrian'a ne de Segetian'a yakışır, aslında Tenebran'a da yakışmaz. Zaferin ulaşamaz olduğuna inanmıyorum. Cordian büyücüleri ev hapsindeyken, Gündönümü Zirvesi'ne devam etmemizi engelleyecek kimse yok. Tenebra'nın Orthros'la olan ilişkilerinde haklı müzakereciler onlar değil, biziz ve şartlarımızı bir ateşkese ulaşma umuduyla. Kapılara saldıracakken boş boş oturmak için hiçbir mazeretimiz yok."

Lord Adrogon işlemeli Hesperine mendilini kullanarak dişlerinin arasından bir parça kurutulmuş Tenebran eti çıkardı. İpek ve kıkırdakları tabağına döktü. "Burada ahlaki üstünlüğü ele geçirecek bir ordu bulamayacaksınız, ". Cordium, Hesperinlerle yapılan ticaret anlaşmalarından elde edilen her türlü servete el koyacaksa, Hesperinlerle yapılan ticaret anlaşmaları ne işe yarar? kafirler?"

Rakiplerinden biri de onunla aynı fikirdeydi. "Evet, zenginlik ne işe yarar ki Engizisyoncular seni Anthros'un ateşine mi gönderdi? Hypnos'un diyarına para ."

Lord Severin başını salladı. "Hesperine'in yardımı iyi bir hasat sağlayacaksa, Cordium güçlerinin tarlaları çiğnemesinin ne faydası var?"

Semna ellerini üzerinde kavuşturdu. "Tanrıçamın merhametini uygulamak için yemin ettim. Birini ateşten kurtarmanın tek yolu merhamettir. Tanrılar bize daha önce hiç böyle bir şans vermemişti.

Bunu Orthros'un karanlığına ışık getirmek için yaptım ve bunun mahvolduğunu görmek beni üzer."

Pakhne, "Sadece hizmet etmekte özgür olabilmek için dua ediyorum," dedi.

"Biz kendi

Tanrılara yemin ederiz ama yine de insanlar bizi ilahi olana tamamen itaat etmekten alıkoyar. Eğer Tarikatlar Tenebra'da daha büyük bir hakimiyet kazanırsa.

Cordialı kardeşlerimizle aynı kaderi paylaşacağız."

Ariadne başını salladı. "Tarikatın mührünü alabilmeleri için her duaları Anthros'un kâtiplerinin önünden geçmeli!"

Cassia büyücülere, "Desteyiniz için teşekkür ederim," dedi. "Bu gerçekten de üzücü bir gün. Tenebra'daki tüm kan davalı lordlar beyaz bir bayrak etrafında toplanıyor.

Bu arada kadınlarınız sizden daha cesur. Anthros nasıl bir kocanın karısı üzerindeki gücünü elinde tutuyorsa, onun düzeni de Kyria'nınki üzerinde yaşam ve ölüm gücünü elinde tutuyor. Anthros'un Chera'nın kocası Demergos'u panteondan kovması , onun emri de Chera'nın hizmetçilerinin yas tutmasına neden olabilir. Ve yine de bunlar

Büyücüler kutsal yeminlerini tutmak ve barışın peşinden gitmek için her şeyi riske atmaya hazır. Sen neyi riske atacaksın?"

Lord Severin durduğu yerde kaskatı kesildi. "Pek çok hayat bize . Cordium'un öfkesini halkımızın üzerine çekmemeliyiz."

"Bu kadar soylu mazeret yeter," diye verdi Lord Adroğan. "Savaş büyüsünün sıcaklığını şimdiden teninde hissedebiliyorsun ve bu her erkeğin pantolonuna işemesi için yeterli."

"Sözlerine dikkat et," diye araya girdi Benedict. "Burada hanımlar var."

Lord Adroğan, "Bu kadarı sana yeter de artar bile," diye karşılık verdi. "O tılsımın arkasına saklanmayı bırak. Sen de en az bizim kadar korkaksın."

Benedict, Lord Adroğan'a doğru bir adım attı. "Elimde kılıcım olsaydı, böyle bir hakaretin karşılıksız kalmasına izin vermezdim. Eğer Tenebra'yı tekrar görecektir kadar yaşarsak, sözlerinizi unutacağımı sanmayın."

"Eğer doğruysa, bu bir hakaret değildir. Leydi Hazretleri'nin umutsuz kampanyası için kendini riske atmak için acele ettiğini görmüyorum."

"Yeter!"

Cassia'nın sesi odadaki tüm erkekleri susturdu ve bakışlarını ona çevirmelerini sağladı.

"Utanç verici!" diye bağırdı. "Tenebra'nın savaşçıları, krallığın kaderi ellerindeyken çocuklar gibi didişiyorlar. Yine de korkak olmadığınızı biliyorum. Orthros'a isteyerek ayak bastığında bunu kanıtladın. Kanıtlayın Tekrar! Dexion Chrysanthos'a rağmen Hesperinlerle anlaş! Ya Cordium misilleme yaparsa? Tekrar kanıtlayın! Sıkı durun ve tarlalarınıza ayak basmalarına izin vermeyin. Cordian büyülü ateşinin sıcaklığını hissettiğinizde Tenebran büyücülerimizin koşuşlarının gücü."

"Bu kargaşa da neyin nesi?" diye bir ses geldi kapı aralığından. Usta Gorgos içeri girdi.

Cassia ona döndü. "Dexion Chrysanthos gibilerinin tapınağınızda yürümesine izin verecek misiniz? Onun antik çağa hakaretlerini hoş görecektir misiniz? Tenebra'nın büyücülerinin yetenekleri? Tenebran'ı örnek alan sen

Disiplin ve erdem, Corona'dan gelen o parfümlü ayyaşın Anthros'un itaatkârlarını yoldan çıkarmasına izin mi versin?"

Büyücü tereddüt etti. "Kâfirlerle uğraşmanın tanrımızın beğenisini nasıl kazanacağını anlayamıyorum."

"Ben sadece bir kadını. Anthros adına konuşmak bana düşmez. Ben sadece küçük bir çocukken tapınağında aldığım öğretileri tekrarlayabilirim. Korkaklık savaş tanrısının hoşuna gitmez. O her türlü düşmanla yüzleşmemizi ve dindarları dinsizlerden korumamızı talep eder.

Cesaretimiz bizi Hesperinlerle yüzleşmeye çağırdığında, barış güçlü bir kılıç değil midir?"

Bunu büyücünün gözlerinde görebiliyordu. Kendi ilkelerini ona geri vererek, onu harekete geçirmişti. Etrafındaki tüm erkeklerin iplerini parmak uçlarında hissedebiliyordu ve onları en iyi nasıl çekeceğini biliyordu.

Ama dikkatlice çekmeli. Bir kadının ve piçin çekişini hissederlerse, kopup giderler.

"Neyi riske atacaksın?" Lord Adroğan alay etti. "Evine döneceksin Tenebra, kralın seni koyduğu dokuma odasında oturacaksın. Soylu erkeklerin eşleri için güzel elbiselerini giymeye devam edeceksin. Severin'in köylülerinin hayatları boyunca göremeyecekleri kadar iyi etle safkan köpeğini şımartacaksınız."

Cassia'nın öfkesi, keskin ve hazır olan eline geldi ve onu Lord Adroğan'a doğru hassas bir vuruşla çevirdi. "Eğer görmek istersen Ödemeyi göze alıyorum, Tenebra'ya bir sonraki gelişinizde kız kardeşimin mezarını ziyaret edin." Oda sessizliğe gömüldü.

"Oraya neden hiç adım atmadığımı merak ediyor musun?" diye sordu. "Çünkü kral bana yasakladı. Sahip olduğum tek anne olan kız kardeşimin anısını onurlandırmak için en temel fırsatı benden esirgedi. Prensesimiz, bizi, halkını besledi."

"Kyria onu kutsasın," diye mırıldandı Semna.

Lord Gaius, "Ve Anthros onu salonunda övüyor," dedi.

Kimse Cassia'ya kralın onu kız kardeşinin kutsal gömü yerinden neden men ettiğini sormadı. Hepsi bunun utanç verici doğumu yüzünden olduğuna inanmış olmalı.

Cassia hepsine, "Neden burada olduğumu sorabilirsiniz," dedi. "Dexion'un yaptığı gibi, Zirve'den ne kazanacağımı bilmek isteyebilirsiniz. Ona verdiğim cevabın aynısını size de verebilirim. Tenebra için sadece en iyisini istiyorum. Bu doğru. Ama dünyanın adamları gibi

Kamu yararı hakkında şiirsel söylersem, kendinizi Dexion kadar tatminsiz hissedeceksiniz.

"Bu yüzden size başka bir cevap vereceğim, bu daha da doğru, buradaki hiç inkâr edemeyeceği bir gerçek. Hayatımı kız kardeşime borçluyum. O babamı ikna etti.

Beni, cariyesinden olan çocuğunu ortaya çıkardı. Yedi yıl boyunca piç üvey kardeşine kendi çocuğu gibi şefkatle davrandı. Aranızda en katı olanlar bile hayat borçlarını anlar. Onun anısına yapılan bir sezonluk cesur eylemin, bir mahzende ömür boyu diz çökmekten daha değerli olduğunu biliyorsunuz."

"Buradaki hiç kimse onun sizinle gurur duyacağını inkâr edemez," dedi Lord Gaius. "Teşekkür ederim lordum. Hadria'nın bu konudaki ifadesini yürekten kabul ediyorum." "Ama geri kalanımızdan utanırdı," dedi Benedict.

Odadaki bütün gözler ona çevrilmişti. Cassia onun yanında durarak etrafında yükselen kınama dalgasını görebiliyordu. Bunu ne kadar iyi biliyordu.

Onların bakışlarıyla yüzleşti. "Prenses Solia tahta layıktı. Onun hükümdarlığı altında hepimizi güzel bir gelecek bekliyordu. Sıradan halkı önemsiyor ve lordların haklarına saygı duyuyordu. Ve bakın o lordlar ona nasıl karşılık verdi? Onu. Onu çarçur ettiler. Onun eli için çekiştiler ve onu yok edene kadar yanında yer istediler. Emri babam verdi ama aramızda kimin eli kana bulaşmadı ki?"

Lord Adroğan oflayıp pufladı. "Evet, evet, küçük tatlı prensesimizin hazin hikâyesi. Fark etmediysen söyleyeyim, o artık sadece bir kemik. Onun bu zirveyle ne ilgisi var?"

Lord Gaius'un sandalyesinin arkasından gelen ayak sesiyle Lord Adroğan sıçradı. Lord Gaius, Lord Adroğan'ın kolunu kavradı ve onu sandalyeden öyle bir güçle çekti ki, genç lord bir uluma sesi çıkardı.

Yaşlı savaşçı Lord Adroğan'ı yüzüne doğru döndürdü. "Sınıra ayak bastığımız anda kılıcını hazırla. Sör Benedict'in sana ilk darbeyi vurmasına izin vermeyeceğim. Sana bir saygı dersi vereceğim."

Lord Adroğan'ın tek cevabı hırıltılı bir ses oldu.

"Leydi Cassia hâlâ ayaktayken tekrar oturursanız, bir kez ayağa kalkmanıza yardım edeceğim." Lord Gaius vurgulamak için genç adamın kolunu bir kez daha bükte, sonra Lord Adroğan'ı bıraktı ve arkasını döndü.

Genç lord tökezledi ve bir eliyle kendini sandalyesinde tuttu, yüzü kül rengiydi, diğer kolu omzundan doğal olmayan bir açıyla sarkıyordu.

Semna dilini şaklattı. "Bunun üzerine yavaş bir iyileşme büyüsü yapsam iyi olur evlat. Umarım bundan sonra herkes daha dikkatli olur."

Lord Gaius Semna'yı selamladıktan sonra Cassia'ya döndü. "Prensesimizin anısının bu Zirve'yle çok ilgisi var, bu çok açık."

"Eğer onun bize vereceği geleceği istiyorsak," dedi Cassia, "bunu biz yapmalıyız. Kralın bunu bizim için yapmayacağını söylememe gerek yok."

Kimse onun az önce vatana ihanetten söz etmesine itiraz etmedi.

Lord Gaius sert bir gülümseme takındı. "Kral bir şey yapmak için burada değil."

Benedict göğsüne bir yumruk indirdi ve Cassia'nın elindeki kâğıdı selamladı. "Majestelerini ilk onurlandıran benim eylemlerim olsun. Barışı desteklemek için sizinle birlikte duracağım."

Onun için her şeyi yapmıştı. "Teşekkür ederim Benedict. Tenebra senin yanında olduğun için çok şanslı."

"Tenebra'nın geleneklerinin prensesimizle birlikte ölmesine izin vermeyeceğim. Halkının güvenliğini kendi krallarından bile korumakta başarısız olmayacağım. Ben Konsey'e karşı görevi olan özgür bir lord değilim. Ben bir şövalyeyim ve kılıcım onurumla bağlı. Andragathos adına, eğer Tenebra lordları bu gece Özgür Şart'a başvuracaksa, onların vicdanı olacağım ve kraliyet otoritesine kamu yararı için meydan okuduğumuzu görecek."

"Kamu yararı için," dedi Lord Gaius, "sizin yanınızda olacağım, Sör Benedict."

"Teşekkür lordum," dedi Cassia ona. "Hadria'nın desteği devamıza büyük bir güç ve onur katıyor."

Lord Adroğan acı yüzünü buruştursa da sesini buldu. "Yemin etmek için bir şövalye ve bir lordtan fazlası gerekir. İkiniz de özgür lordlar bile değilsiniz."

Lord Gaius ona uyarıcı bir bakış fırlattı. "Bizim ne Antlaşma haklarımız ne de Konsey'de sandalyemiz olduğu doğru, ancak efendilerimizin . Burada, Orthros'ta Özgür Lord Hadrian ve Özgür Lord Titus adına hareket etme yetkisine tamamen sahibiz, dolayısıyla onların adına Şart'a başvurma hakkımız var.

bu gece isimler."

Lord Severin solgun görünüyordu. "Babamın varisi ve bu elçilikteki temsilcisi olarak, onun Tüzük haklarını ben de kullanabilirim, ancak bunu Hesperinlerle barış yaparsam, uzun süre onun varisi olamayabilirim. Son varisleri olarak konumumu riske atmadan önce, bunun halkım için en iyisi olduğundan emin olmalıyım. efendilerine karşı savunma."

Lord Adroğan'ın rakibi alnındaki terle, "Acele bir şey yapmamalıyız," diye onayladı. "Tüzüğe başvurmakla vatana ihanet etmek arasında ince bir çizgi vardır."

Zamanı gelmişti. Cassia onlara şimdi söylemeliydi. "Bırakın gerçek sizi ihanet etme korkunuzdan kurtarsın. Burada bir tanıgım var.

Tanrılara kralın bize ihanet ettiğini ve artık sadakatimize layık olmadığını bildiriyoruz. Bize karşı sorumluluklarını ihlal etti, bu nedenle artık sadakat yeminlerimize bağlı değiliz."

Bunun üzerine toplantı şaşkınlık ve huzursuzlukla çalkalandı.

Cassia onlara, "Ekinoks Zirvesi hakkındaki tüm kötü söylentiler doğru," dedi. "Callen, hapisteyken Dalos hakkında neler öğrendiğini bize anlatır mısın?"

Callen öne çıktı. "Emredersiniz leydim. Tanrıların huzurunda, kralın büyücü Dalos ve Tarikatı ile birlikte sadece Hesperine elçiliğine değil, Özgür Lordlar Konseyi'ne de suikast düzenlediğine edeceğim."

Diğer adamlar ayağa fırladı. Yumruklar masaya vurdu ve haykırırlar yükseldi.

Callen, tanıştıkları ilk gün Cassia'ya gösterdiği vakarla onların çıktı. O zaman Cassia'ya gösterdiği gibi, şimdi de

Lordların önünde, Dalos'un savaş büyüsünü kralın esirleri üzerinde kullandığını gördüğüne tanıklık etti. Ama bu kez, Cassia'nın daha sonra keşfettiği komplonun tüm ayrıntılarını hikâyesine dahil etmişti. Cassia'ya nasıl olduğunu sormamıştı.

Gerisini öğrenmişti ve lordların da bilmesine gerek olmadığını kabul etmişti.

İfadesinin sonu büyükelçilikteki kargaşada neredeyse kayboluyordu.

Cassia lordların üzerine konuştu. "Bazılarınız Zirve'de oturuyordu Dalos büyüsünü serbest bıraktığında masa. Buradaki her adamın o köşkün altında bir babası, kardeşi ya da lordu vardı. Kral Cordium'a soylularımızı yok etmesi ve Tenebra'yı yerle bir etmesi için izin verdi bile."

AKLIN UYGULANMASI



LIO, MAK'LA BIRLIKTE Eudias'ın odasının önünde DURDU. "Eudias'ın Cassia ile görüşme talep etmesi için en uygun zaman."

"Annem bunu onaylamayacak elbette, ama onunla konuşmanızı istiyor."

"Cassia'ya lordlarla yüzleşirken onu kollayacağımı söyledim." Mak onun omzuna vurdu. "Birkaç dakikalığına iyi olacak."

Sen ve ben Eudias'ın ne istediğini öğrenirken Lyros onu ve elçiliği korumaya devam edecek. Bu bir diplomata göre bir görev ve senin bir zihin büyücüsü olarak kavrayışın çırağın gerçek niyetini öğrenmemize yardımcı olabilir. Annem tüm dikkatini diğer büyücülerin üzerinde tutacak. saptırma."

Lio, Lyta Teyze'yi birkaç koridor ötede hissedebiliyordu, aurası Chrysanthos, Tychon ve Sklerös'un lojmanlarının etrafındaki korumalarının merkezinde güçlüydü. "Acaba Eudias bu kadar hasta göründüğünde Cassia'yı görmek istemeyi mi düşünüyordu?"

"Bir tür karara varmış gibi görünüyor. İsteği konusunda anneme yaklaştığından beri, alışılmadık derecede sakindi. Neredeyse kendinden emin."

Zavallı farenin kendine güvenmesini sağlayan nedir? Efendilerinin beğenisini kazanma umudu mu? Yoksa onlara ilk kez meydan okuyacak cesareti bulmak mı? "Onun hakkında daha iyisine inanmak istemekle aptallık ediyor olabilirim ama onu düşmanımız haline getirecek bir şey yapmayacağını ummaktan kendimi alamıyorum. Hatta isteğinin bir şekilde bizim için avantajlı olabileceğine inanmaya bile cüret ediyorum."

"Dalos Ekinoks Zirvesi'nde hepinizi öldürmeye çalıştığında Eudias'ın onun kanalı olduğunu unutamam."

"Eudias'ın merhum efendisi onu kullandı."

"Sen devam et ve ona şüpheyi yaklaş. Senin için onun hakkında kötü düşüneceğim ve ikimiz birlikte gerçeği bulacağız." Mak elindeki muştalarıyla uğuldayan kapıya vurdu. "Çırak Eudias,

Büyükelçi Deukalion isteğiniz hakkında sizinle konuşmak istiyor." Büyücüyü bu şekilde uyardıktan sonra Mak kapıyı açtı ve Lio'yu içeri aldı.

Mak çırağın alışılmadık özgüveni konusunda haklıydı. Eudias elleri kollarında bekledi, kıpırdamadı bile. Lio'nun gözleriyle karşılaşmadı ama dik durdu. Artık kambur durmuyor, Tychon kadar uzun olduğunu kanıtlıyordu.

Eudias'ın düzenli bir şekilde yerleştirilmiş eşyaları Lio'ya şaşırtıcı derecede tanıdık geldi. Hayranlık uyandıran bir parşömen ve yazı malzemeleri koleksiyonu masanın üzerinde düzenlenmişti, yedek bir bornoz paravanın yanındaki sehpa asılmıştı ve bir Nadiren dokunulan tıraş seti, basit ama iyi kullanılmış bir kalıp sabunun yanındaki yıkama standını işgal etti.

"Çırak Eudias," diye selamladı Lio onu, "anladığım kadarıyla Leydi Cassia ile konuşmayı talep etmişsiniz."

"Evet, Büyükelçi." Her zamanki gibi yumuşak konuşuyordu ama kekelemiyordu. "Basilis'le konuşmama izin verilmesi şart."

"Ev şartlarına göre," diye hatırlattı Mak ona, "hiçbir Kordialı dostunuzla ya da Tenebralılarla temas kurmanıza izin verilmiyor. Orthros'un Muhafızı, büyükelçi seni kabul etmediği sürece talebini onaylamayacaktır. Zirve için önemli olduğunu düşünmektedir."

Eudias başıyla derin bir selam verdi. "Basilis'le Stand nerede ve nasıl bir refakatçi isterse orada buluşacağım. Büyükelçi, izninizi kazanmak için ne yapmalıyım?"

Lio zihnini Eudias'ınkine açtı ama genç adamın düşüncelerine müdahale etmedi. "Onunla neden konuşmak istediğinizi sorabilir miyim?"

"Kusura bakmayın ama Büyükelçi, bu Orthros ile diplomasi meselesi değil." Eudias'ın düşünceleri ve ses tonu da aynı derecede nazikti. "Bu, topraklarınızdaki ölümlü elçiliğinin iki üyesi arasında geçen bir konuşma."

"Korkarım size buranın Tenebran Büyükelçiliği olduğunu hatırlatmak zorundayım.

Ne yazık ki, mevcut koşullar altında, Tenebra ve Cordium arasında burada meydana gelen herhangi bir tartışma gerçekten de Orthros'un diplomatlar."

"Anlıyorum. Karşılaşmada hazır bulunmanıza bir itirazım yok. Sadece onunla konuşmama izin verilmesini istiyorum."

"Bu isteğinizin nedenlerini açıklarsanız belki bir anlaşmaya varabiliriz. Leydi Cassia ile görüşmek istediğiniz konu nedir?"

Eudias'ın aurasında bir inanç duygusu kıpırdandı. "Sanki tek bir varlığın adıymış gibi 'Cordium' diyorsun, ama Cordium tek bir zihin değildir ve o zihin

Akron'un ki değil."

Lio, Eudias'ı devam etmeye teşvik etmek için, "Özür dilerim," dedi.

"Savaş büyüsünün Anthros büyücüler arasında en az yaygın olan ilgi alanı olduğunu biliyor muydunuz? Tarikatımızın büyük çoğunluğu gardiyandır, geomancerlar... hava büyücüler. Aithourian Çemberi her birini ismen tanıyabileceğim kadar küçük. Yine de tarikatımızın tüm kademeleri ve hatta dünya üzerinde orantısız bir güce . Akron, Korona tapınaklarının dışına nadiren adım atan büyücüler arasından her zaman iktidara yükselen bir yöneticidir. Tarikat içindeki politikayı yönlendiren Synthikos'tur, ancak onun öncelikleri Tarikat'ın önceliklerinden daha da uzaktır.

Antros'a tapanların çoğunun endişeleri."

"Türkiye'nin iç dünyasına dair içgörünüzü takdir ettiğimi söylerken samimiyim.

Düzeninizin işleyişi. Bu Zirve'nin tek taraflı bir alışveriş olmasını asla istemedim ve kendi halkımızı sizin gözünüzde gizeminden arındırmaya çalıştığımız için sizden bir şeyler öğrenme fırsatına değer veriyorum."

"Yine de bunun benim talebimle ne ilgisi olduğunu merak ediyor olmalısınız." "Sanırım sorularına cevap bulmak istiyorsam dinle."

"Teşekkür ederim." Eudias tereddüt etti. "Eleştirel analiz benim Tarikatımda çok eski bir felsefi uğraştır, her ne kadar aklın Büyü ve büyümlü kurumlar artık geçmişte olduğundan çok daha tehlikeli. Ancak sizinle gerçekleri konuşmaktan korkmuyorum."

Lio ellerini iki yana açtı. "Bir kâfir olarak sizi engizisyon mahkemesine şikâyet edecek değilim. Umarım halkımın fikirlerin özgürce araştırılmasına duyduğu sevgiye ikna olmuşsunuzdur?"

"Sophia Eudokia'nın kütüphanelerinizde benimle geçirdiği zaman, Prenses Alexandra'nın ve benim gösterilerim gibi bana büyük bir düşünce gıdası verdi. İlham Perisi Menodora ile büyü hakkında konuştuk. Umarım sizi bir büyücü olarak önceliklerim konusunda da ikna etmişimdir."

"Tarikatınızın tarihi hakkında keskin bir farkındalığa sahip, kendini işine adanmış ve iyi okumuş bir akademisyen olduğunuz açık."

"Büyü gerçeğin peşinde koşmaktır, hırsın değil. Hepimiz Dexion gibi değiliz. Basilis'e söylemek istediğim de bu."

"Anlıyorum. Ona bir mesaj götürmemiz sizi tatmin etmeyecek mi?"

Mak başını salladı. "Stand'ın en fazla izin verebileceği şey bir mesaj."

Eudias başını salladı. "Bunu yüz yüze söylemeliyiz." Tekrar tereddüt etti.

"Buraya iki görevle gönderildim. Tarikatımın çıkarlarına hizmet etmek

ve Basilis'i büyülü tehlikelerden korumak. Bu iki zorunluluğun birbirine zıt olduğu kanıtlandı. Efendilerimin yarattığı büyülü tehlikelerin davasını tehlikeye attığı için ona üzüntülerimi sunmak istiyorum."

Lio karşıt görevleri, özellikle de Cassia'yı ne kadar iyi anlıyordu. "İlginizi takdir edeceğinden eminim. Ancak..."

Eudias'ın aurasında, bir zamanlar kötü hava koşullarından ve kıtlıktan koruduğu köyünü anlatırken hissettiklerinin yankısı olan bir koruyuculuk titreşimi belirdi. "Basilis bana adil davrandı ve buna karşılık verecek durumda olmadığım için üzgünüm."

İnanılmazdı. Eudias'ın içinde hâlâ onur vardı ve bu onur Corona'da çektiği çileler yüzünden yok olmamıştı. Cassia'nın savunucusu olarak hareket etme fırsatı, hayatının daha mutlu bir döneminde, bir zamanlar evinde kendi halkı için oynadığı role dokunmuş gibi görünüyordu.

Ama Eudias'ın ani vicdan azabı, ne kadar düşünceli olursa olsun, şu anda Cassia'nın davasına daha çok zarar verecekti.

Lio içini çekti. "Anlıyorum."

Mak, "Bir mesajın yeterli olacağına inanmaya devam ediyorum," dedi.

Lio başını salladı. "Düşüncelerinizi ona bir mesajla memnuniyetle iletirim. Sözlerinizi sizin adınıza iletmemiz konusunda bize , ona kendiniz bir mektup yazabilirsiniz ve biz de size cevabını getirebiliriz."

Eudias yutkundu ve dudaklarını ıslattı, sinirlerine ilk ihanetini yaptı konuşmaya başladıklarından beri. "Ona söyleyeceklerimi kâğıda dökmeye cesaret edemiyorum. Bir Hesperine'den duyması halinde sözlerime güvenmeyeceğini söylediğimde lütfen alınmasın."

Lio kaşlarını çatı. "Çıracak Eudias, bana öyle geliyor ki ona bir özürden daha fazlasını söylemelisin."

Mak, "Bizimle açık bir şekilde anlaşmanız sizin yararınıza olacaktır," dedi.

"Pekala." Genç büyücü derin bir nefes aldı. "Kâfirlere dinden döndüğünü itiraf etmenin ne zararı var? Büyükelçi Deukalion ve Vekilharç Telemakhos, Aithourian Çemberi'ndeki kariyerimi çöpe atmama yardım etmek ister misiniz, ki çoğu büyücü bunun adam öldürür ve öldürmüştür?"

Lio bir adım daha yaklaştı. "Çıracak Eudias, sen... iltica mı ediyorsun?"

Mak kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ama Eudias'ı dikkatle inceledi.

Eudias Lio'dan Mak'a baktı. "Bu gecedен sonra bana ne olacağını pek bilmiyorum ama tarikatımdaki yozlaşma hakkında ne eksik ne fazla, gerçeği söyleyeceğim. Basilis'e gerçekte neler olduğunu anlatacağım."

Geçtiğimiz kış Ekinoks Zirvesi'nde. Bazı Tenebralılar gibi sizinkilerin de gerçeğe ilgili şüpheleri olduğuna inanıyorum. İhtiyaçları olan tek şey birilerinin ortalıkta dolaşan söylentileri doğrulaması. Bunu ben yapabilirim."

"Ne biliyorsun?" Lio sordu.

Eudias'ın aurası öfkeyle ısınırken bile endişeyle ürperdi. "Üstat Dalos'un Basileus'la yaptığı tüm konuşmalardan haberim vardı. Tenebralıların kralının soyluların çoğunu ve elçiliğinizi öldürmek için benim emrimle komplo kurduğunu biliyorum."

Eudias, Cassia'nın doğruluğuna tanıklık etmeye hazırды.

"Biliyorduk," dedi Lio, "ama Tenebralılar büyücüleri ve kralları hakkında böyle bir şeye inanma konusunda daha tereddütlüler."

"Gerçeği bilmeyi hak ediyorlar." Eudias'ın sesi hiç bu kadar sert çıkmamıştı. "Bana inanacaklarını düşünüyorum, çünkü bu benim en iyi Bunu söylemek çıkarlarına. Bence bana yardım edeceksiniz çünkü bunu duymaları sizin de çıkarınıza. Kariyerimi bitirecek bir konuda neden yalan söyleyeyim ki? Kariyerimi bitirecek."

Ya da onun emriyle idam edilsin.

"Eudias," dedi Lio, "aldığın riski takdir ediyoruz. Yaptığın fedakârlığı takdir ediyoruz."

"Evet, sanırım öyle."

Lio Trial kardeşine baktı.

Mak başıyla onayladı. "Stand adına, ev hapsinden bizim korumamız altında serbest sağlayabilirim."

"Ne olursa olsun," diye söz verdi Lio, "Orthros'un kıyılarında size zarar gelmemesini sağlayacağız."

Eudias sanki bir engeli aşmış gibi derin bir nefes daha aldı. "Geleceğim hakkında daha sonra endişeleneceğim. Lütfen beni Basilis'i görmeye götürün ki ona gerçeği söyleyebileyim. Diğer Tenebralılar onu dinleyecektir."

"Orthros Muhafızı'na durumun yeni gerçeklerini anlatmama izin verin." Mak görüş alanından çıktı.

Bir an sonra Eudias'ın misafir odasında yeniden ortaya çıktı. Lio, Mak'ın koruyucularının indiğini hissetti ve Eudias da hissetmiş olmalıydı ki gözleri büyüdü.

Mak ona kısa bir selam verdi. "Orthros'un Muhafızı talebinizi onayladı ve tehlike karşısında gösterdiğiniz cesaret ve onur için size teşekkür etti. Büyükelçi ve ben sizi hemen Leydi Cassia'ya götüreceğiz."

"Aslında şimdi tam zamanı. Görünüşe göre burada, ortak salonda lordlarla konsey halinde." Lio masumca ekledi, "Ne olduğunu hayal bile edemiyorum

tartışıyorlar, ama belki de bu sizin açıklamalarınız için uygun bir ortam olabilir."

Eudias başıyla onayladı. "Ben hazırım."

Lio ona elini uzattı. "Bunu bir Hesperine'den duymak çok şey ifade eder mi bilmiyorum ama size büyük saygı duyuyorum."

Eudias eline baktı. Uzun bir hiçbir şey söylemedi. Sonra Lio'nun bileğini sıktı.

Üçü ortak salona giden koridora girdiklerinde Lyros belirdi. Mak olanları Majestelerine anlatmış olmalıydı ki Lyros, Eudias'a başıyla selam verdi. "Biz hazırız. Korumamıza güvenebilirsiniz."

Eudias teşekkür etmek için sadece başını salladı. Görünüşe göre şimdi tüm sözlerini yapmak üzere olduğu şey için saklaması gerekiyordu. Lio yanında yürüdü, Mak ve Lyros da onları korudu. Ortak salonun açık kapısına yaklaştıklarında, içerideki kargaşa daha da gürültülü bir şekilde dışarı taşıtı.

Lord Adrogon'un sesi diğerlerinin üzerinde yükseldi. "Benedict krala karşı taraf tutardı. Baba gibi, oğul gibi."

"Leydi Cassia'nın bundan kazanacağı hiçbir şey yok," diye karşılık verdi Benedict, "kaybedeceği her şey var. Bizim iyiliğimiz için kendi babasına karşı konuşmanın ona neye mal olduğunu bir düşünün."

Lio kapı aralığında belirlediğinde Cassia'nın bakışları ona sabitlendi. Yuvarlak masanın karşı tarafında durmuş, ellerini önünde kavuşturmuş, ay ışığı arkasındaki avludan içeri süzülüyordu. Lio onu cesaretlendirerek zihnini destekledi.

Onun önünde eğildi. "Böldüğümüz için bağışlayın, Leydi Cassia. Açıkça görülmüyor ki

Hesperine kulaklarına göre bir tartışma değil ve araya girdiğimiz için üzgünüm. Ancak yanınıza gerçek bir müttefik getirmeye geldik. Çırac Eudias sizinle bir görüşme talep etti."

Odadaki tüm gözler Eudias'a çevrildi. Lio büyücünün teninden akan terin kokusunu alabiliyordu.

"Amacını duyduktan sonra," dedi Lio, "onu bu masada eminim."

Cassia'nın zihninde, onun şaşkınlığını ama aynı zamanda kararına olan güvenini hissetti.

Doğruldu ve sonra kenara çekilerek Eudias için masada bir yer açtı, bir zamanlar Ekinoks Zirvesi'nde kazandığı gibi bir yer.

Büyücüyü yanında durmaya davet etmek için işaret etti. "Lütfen bize katıl, Çırac Eudias. Ne söylemek istiyorsunuz?"

"?" Benedict sordu. "Bunun akıllıca olduğundan emin misiniz?"

Efendi Gorgos Eudias'a ters ters baktı. "O, sahte bahanelerle tapınağımı işgal eden bir sahtekar!"

Lord Gaius uyardı: "Büyükelçi kusura bakmasın ama Eudias'ın niyetine dair elimizde başka bir tanık yok."

Lio bu kez Lord Gaius'a bir selam daha verdi. "Lütfen Cordium'a yardım etmek için hiçbir nedenim olmadığını ve elçiliğinizi desteklemek için her türlü nedene sahip olduğumu göz önünde bulundurun."

Mak boğazını temizledi. "Stand, diğer Cordian büyücülerinin Çırac Eudias'la temas kurmamasını sağlayacak - kendi güvenliği için."

"Sonuç olarak," dedi Lyros, "bu gece olup bitenler hakkında ondan herhangi bir bilgi almaları da imkânsız olacak."

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Bir Aithourian çırağının kendisini savaş büyücüsü arkadaşlarından koruması için Hesperinlere ihtiyaç duymasına ne sebep olabilir? Bana öyle geliyor ki Eudias bu gece en az bizimki kadar tehlikeli bir risk alıyor ve ben kendi adıma bunun ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Çocuğu bir dinleyelim," dedi Semna.

"Onu dinlemekten ne zarar gelebilir ki?" Lord Gaius kabul etti.

", " dedi Benedict. "Onu kendi sözlerimizden haberdar edip onun sözleriyle karar verelim."

Hâlâ nutku tutulmuş olan Eudias, Cassia'nın masada kendisi için hazırladığı yer dışında her yere baktı.

Ariadne onun bakışlarını yakaladı ve tuttu. Uzun bir bakış alışverişinde bulundular.

Eudias ileriye doğru yürüdü. Ayakkabıları halıya yumuşakça vuruyordu.

Sonunda

Cassia'nın yanına ulaştı ve yavaşça masaya doğru adım atarak etrafındaki Tenebralıların her birine baktı.

Lio genç adamın desteğini hissetmesini diledi. "Konferansınıza ."

"Kal," dedi Eudias. "Yani, izinle Basilis. Bence Hesperinler, Tenebralılar ve bir Cordialı olarak ben, söyleyeceklerimi bilmeliyiz."

Kendi kökeninden açıkça bahsettiğinde, sanki fark edilemeyecek kadar ince bir buz kırılmış gibi toplulukta bir irkilme oldu.

Cassia Eudias'ı inceledikten sonra başını salladı. ". Zarif ev sahiplerimiz, lütfen bu konseyde bize katılma onurunu bize bahşedin."

"Teşekkür ederiz Leydi Cassia," diye yanıtladı Lio. "Orthros ve Hippolyta'nın diplomatik servisini temsilen masada size katılacağız. Ayağa kalk."

Masanın Lio ve Deneme kardeşlerine en yakın tarafındaki Tenebralılar onlara yer açmak için hızla yana kaydılar. Ama verdikleri rıhtım Ekinoks Zirvesi'ndeki kadar geniş . Lio masada Cassia'nın karşısında duruyordu, önünde Cassia ve iki yanında Deneme kardeşleri olduğu için minnettardı ve sarılar içindeki zayıf, tereddütlü genç adamda bir müttefik umudu vardı Çıracık kübbeleri.

Eudias boğazını temizledi. Sonra bir kez dimdik ayağa kalktı. "Çevremdekilerin niyetlerini artık vicdanen destekleyemem. Beni efendilerime ihanet eden biri olarak değil, sadık bir hizmetkâr olarak görmeniz için dua ediyorum.

Tanrım." Nefes almak için durakladı. Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Onurlu Üstat Dalos'un çırağı olarak, daha sonra Aithourian Çemberi'nin Solorum'daki tek temsilcisi olarak ve son olarak Dexion Chrysanthos'un emrinde hizmet ederken, Anthros Tarikatı'ndaki en üst düzey yetkililerin kralınıza nasıl komplo kurduğunu kendi kulaklarımla duydum. Bu ihanet, Aithourian Çemberi'nin Synthikos'u tarafından, ancak Akron'un tam bilgisi ve desteğiyle yürütülmektedir. Üstat Dalos Tenebra'ya sizi kralınızdan korumak için gönderilmedi.

Hesperine elçiliği, ama onlarla birlikte size de suikast düzenlemek için. Özgür Lordlar Konseyi'nin tamamını ateş büyüünün içine çekmeyi planlıyordu."

Odanın her yerinden nefesler ve haykırışlar yükseldi.

"Gördünüz mü?" Benedict lordlara meydan okudu. "Hanımefendilerinin size söylediği her şey doğru. Eudias Callen'ın hikâyesini doğruladı."

Lord Severin başını salladı. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum. Kral yemin etti."

"Teşekkür ederim Eudias," dedi Cassia.

Gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Biliyor muydun Basilis?"

Callen'a işaret ederek başını salladı. "Korumam yanlışlıkla hapsedildiğinde, Dalos'un kralın zindanında yaptığı her şeyi gördü ve duydu. Dalos gerçek amacını saklamadı çünkü Callen'ın ölmek üzere olduğuna inanıyordu."

Callen, Eudias'a saygı ifade eden bir baş selamı verdi. "Benimle birlikte tanıklık ettiğiniz için teşekkür ederim."

Eudias başını öne eğdi. "Dalos büyüünü serbest bırakmadan önce biliyordum ama yine de hiçbir şey söylemedim. Eğer başarılı olsaydı, hepiniz... Ben... Bu gece söylediklerimin beni affetmenize layık kılması için sadece dua edebilirim."

"Bize gerçeği söylemek için hayatını tehlikeye attın," diye cevap verdi Cassia. "Bunun için sana hayranım."

Eudias onun bakışlarına karşılık verdi. "Teşekkür ederim."

"Dalos başarılı olamadı," diye hatırlattı Benedict hepsine. Bakışları Lio, Mak ve Lyros'un üzerindeydi.

"Elbette hayır," diye yanıtladı Mak. "Orthros'un Muhafızı Aithouros'un kendisiyle savaştı."

"Onun yanında Dalos'a karşı durmak benim için bir ayrıcalıktı," dedi Lio. "Neyse ki savaş büyücüleriyle olan uzun deneyimimiz sayesinde saldırıya karşı hazırlıklıydık ve büyüsünü serbest bıraktığında ona karşı koymaya hazırдық."

Birdenbire Eudias masanın etrafındaki şaşkın tartışmanın konusu olmaktan çıktı ve Lio odadaki herkesin ağzında kendisinin ve elçiliğın adını duydu.

"Sen kaldın," diye açıkladı Perita. "*Bizi* korumak için. Kendinizi korumak isteseydiniz, şimdi bizi terk ederdiniz, değil mi?"

"Evet," dedi Callen, "bizi kendi kralımızdan korudukları için Hesperinlere teşekkür borçluyuz."

GERÇEĞİN TAŞIYICILARI



LORD GAIUS sessizlik İSTEDİ ve gürültü bir ölçüde kesildi. "Kralımızdan böyle bir şeye inanmamızı istemek çok büyük bir şey."

Cassia onun bakışlarını araştırdı. Lord Hadrian'ın yakın yoldaşlarından herhangi biri tüm gerçeği biliyor musun? "Hükümdarlar Kuşatması'nda lordunuzun yanında olsaydınız, kralın bu sözlerine inanmanız kolay olurdu. Lord Hadrian oradaydı. Kralın neler yapabileceğini söyleyebilir. Ben de öyle. Herkesten daha iyi biliyorum."

Kuşatmayla ilgili sorular, lordların sırayla Cassia'nın ve Lio'nun masanın iki yanına fırlattıkları yaylın ateşine katıldı. Lio'nun varlığı bu önemsiz ayrımı kolayca aşarak odayı ışıyla ve gölgesiyle doldurdu, böylece Cassia etrafının muhaliflerle değil, en yakın müttefikleriyle çevrili olduğunu hissetti. Cassia'nın kız kardeşini kaybettiği gece olanları anlatacak kelimeler bulduğu ilk gecede olduğu gibi burada da onunla birlikte olması ne kadar doğrudu.

Benedict ona yakın durdu ve alçak sesle konuştu. "Bunu yapmak istediğine emin misin?"

"Evet. Sonunda zamanı geldi."

"O zaman bil ki senin yanımdayım ve gerçeği seninle birlikte taşıyorum."

"Teşekkür ederim, Ben."

Cassia'nın omurgasından aşağı bir ürperti indi, hatta göğsünün üzerinde kalkmaya hazır büyük bir ağırlığın titrediğini hissetti. O kadar uzun süre beklemişti ki. Bu sözleri herkesin önünde söylemeyi hiç hayal etmemişti.

Cassia Semna'ya baktı. "Hasat Anamız yeminimi duyacak mı?"

Büyücü ritüel sözleriyle cevap verdi. "Kyria dinliyor. Annenin kulaklarını yalanlarla yaralama. Tanrıçanın önünde sadece doğruyu söyle."

"Kyria şahidim olsun, sadece doğruyu söyleyeceğim," diye söz verdi Cassia.

Gözlerindeki gerçeği görmelerini isteyerek bir kişiden diğerine baktı. Acıyı. Dehşet. "Bu çok yanlış, böyle bir şey icat edemezdim. masalı."

O anda, yılların gerginliği ulaştı. Baraj yıkıldı. Kelimeler ağzından fırladı. "Babam kız kardeşimi öldürdü."

Odanın üzerine ölümcül bir sessizlik çöktü.

Cassia elini masaya vurdu. "Onu kaçırانların fidye taleplerini karşılamadı. Bir an bile tereddüt etmeden şartlarını reddetti. Ona kendi varisini ölüme mahkûm ettiğini söylediler. Ve o ne dedi biliyor musunuz?"

Beklediler, onu izlediler. Solia'nın insanları, güçlü ve zayıf, onurlu ve bencil. Her biri dinledi.

"Ona bir tane daha getireceğini söyledi." Cassia ağlamadı. Gerçek onu güçlü kılıyordu ve konuşmaya devam etti. "Sanki başka bir Solia olabilirmiş gibi. Asla yeri doldurulamayacak prensesimizi böyle bir kenara attı."

Sessizliği ilk bozan Lord Gaius oldu. "Sözlerinizden şüphe duymuyorum. Oğullarımdan biri Castra Roborra'da prensesimizin intikamını almak uğruna öldü. Ama kralın en iyi adamlarını neden harcadığını, onları o kalenin duvarlarına fırlatılacak cesetlere dönüştürdüğünü hiç anlamadım."

"Kaybınız için çok üzgünüm," diye cevap verdi Cassia. "Kral, aralarında oğlunuzun da bulunduğu o adamları gerçeği gömmek için mezarlarına gönderdi."

Bir an için yaşlı savaşçının yüzü tüm yaralarını gösterdi. Sonra zırhı tekrar yerine oturdu. "Lordumun o geceden beri içinde taşıdığı kederin daha fazlası olup olmadığını hep merak etmişimdir."

"Gerçeği sessizlik içinde taşıyor, çünkü hepimizin iyiliği için bunu yapması gerektiğini biliyor. Ama o zaman geride kaldı. Gerçek, tüm iyi insanları zalim krala hizmet etmek."

"Bunun için senin sözüne mi güveneceğiz?" Efendi Gorgos talep etti. "Kadınlar mahkemede tanıklık bile edemez."

Semna yere vurdu. "Her ölümlü tanrıların önünde yemin edebilir. Bu, kralın yargıçlarından önce gelir."

"İhtiyacın olan tüm kanıtları nerede bulabileceğini söyleyebilirim," dedi Cassia. "Tenebra'ya döndüğünde tek yapman gereken onun mezarını açmak. Boş olduğunu göreceksin, çünkü babam onun cesedini bulmaya bile zahmet etmedi."

Lord Gaius'un yüzü soldu.

Cassia başını salladı. "Oğlunuzun mezara götürdüğu bir gerçek daha var. Onun gibi ben de kız kardeşimin, hizmetkârlarının ve muhafızlarının cesetlerini Castra Roborra surlarının üzerinden fırlatan mancınıkları dinledim. Onlar aşağıdaki alanda onursuzca yatarken, Lord Hadrian'ın adamları krala yalvardılar

Yetim olmadığımı söylediğimde beni kampa geri gönderdiler. Ve işte buradayım."

Cassia buna inanmakta güçlük çekiyordu. Az önce en değerli sırlarını masaya dökmüştü.

Biri hariç hepsi. Cassia sırları gerektiği gibi paylaşırdı ve henüz kimsenin onun kralı gözetlediğini ya da ne şekilde gözetlediğini bilmesine gerek yoktu. Bu yüzden mi kolundaki hançeri ortaya çıkarmaya hazır değildi? Yoksa Artık ihtiyacı olmadığına kendini inandıramadığı için mi?

Şu anda bile Alkaios'un elinde olan sarmaşık kolye Solia'nın mirasıydı. Cassia'ya Solorum'un içindeki gizli geçitleri miras bırakmıştı. Cassia'ya bunun Tenebran kraliyet soyunun "kadın sırrı" olduğunu ve öyle kalması gerektiğini söylemişti. Cassia'nın Ebah'ın adını söylediği sessizlik kalbine hükmediyordu ve bu sessizliği bozmayacaktı.

"Tenebra'nın Lordları!" Üstat Gorgos Cassia'yı işaret etti. "Hesperinlerin etkisi altına giren ilk kişiyi görüyorsunuz. Belli ki kurnazlıkları ve sinsî büyüler Leydi Cassia'nın hislerini çalmış. Zihnine geçmişiyile ilgili sapkın görüşlerini yerleştirmişler ve onu Buna inan."

"Bu Leydi Cassia'ya karşı bir hakaret ve haksızlık," dedi Lio. "Eğer niyetlerimize güvenemiyorsanız, onun irade gücüne çok daha fazla itibar ."

Mak, Üstat Gorgos'a dik baktı. "O gece onun hayatını kurtaran Hesperinlerden biri Stand'ın Usta Vekilharcıydı. Hedeflerimize ulaşmak için 'kurnazlığa' ihtiyacımız var gibi mi görünüyor?"

Lyros Mak ve Lio'ya sabit bir bakış attı. "Hesperinlerimiz Ekinoks Yemini'ni korumak için hayatlarını tehlikeye atıyor. Hiçbirimiz bu konuda yalan söyleyerek onların kutsal amacını lekelemeyiz."

"Bakın," diye konuştu Perita, "Kyria'nın huzurunda yemin ederim ki leydimin üzerinde kötü bir büyü yok."

Tanrıçanın önünde doğruluk yeminini ettikten sonra, büyükannesinin kötü büyülerin işe yarayıp yaramadığını anlamak için verdiği tarifleri okudu. "Hesperinlerin ona zarar vermediğinden emin olmak için her birini leydimin üzerinde kullandım."

"Bu çit büyücülüğü Anthros'u tatmin etmeye yetmez," diye yanıtladı Gorgos Usta.

Semna kendini yukarı çekti. "Kyria'nın kendi faydalı bitkilerine büyücülük mü diyorsun?"

Lord Severin, Usta Gorgos'a bir bakış fırlattı. "Bir ifşa büyüsü yapıp aksini kanıtlayabilir misiniz?"

"Şey," diye pufladı büyücü, "yani, Hesperine büyülerinin tüm kalın katmanları ortadayken, böyle bir test her halükarda sonuçsuz kalacaktır..."

"Ama yeteneklerinizin ötesinde değil elbette!" Lord Severin cevap verdi, sesindeki alaycı ifade çok açıktı. "Hanımefendiyi Cordium'dan gelen kardeşlerinizin önüne götürelim mi ki ellerini üzerinde sallasınlar?"

"Saçmalık," dedi Üstat Gorgos, "haklı olduğumu kanıtlamak için bir Cordian büyücüsüne ihtiyacım yok."

"Açığa çıkarma büyülerini yapabilirim," diye konuştu Eudias.

Sanki çoğu kişi onun orada olduğunu unutmuş gibi dikkatler ona döndü

Cassia bunu ve Sığınak muhafızına güvenmekle birlikte çırağın niyetine de güveniyordu. "Beni tabi tutacağın her türlü teste memnuniyetle katılırım, Çırak Eudias. Herkesi rahatlatmak için yardım edersen minnettar olurum."

"Yapabilirim," diye tekrarladı Eudias, "ama . Güvenim ne kadar değerli olursa olsun, sana güveniyorum Basilis, yurttaşların da güvenmeli."

"Güveniniz benim için çok değerli," dedi Cassia. "Karşılığında benim de sana güveneceğimi bil."

kaçırdı, böyle bir açıklamaya nasıl karşılık vereceğinden emin değildi.

"Emrim Tenebra'nın işlerine yeterince karıştı. Bu işe hiç karışmamalısın. açığa çıkarma büyülerimize ya da başka herhangi bir şeye daha fazla inanç."

"Çırağa katılıyorum," dedi Lord Gaius. "Davetsiz misafirlere ötücü kuşumuzun itibarını sarsma ve Tenebra'nın bu Zirve'nin amacı olan Orthros'la görüşmesini engelleme şansı vermeyelim."

Lord Adrogon yüzünü buruşturdu. "Sanırım en iyisi hepinizin Hiç var olmamış bir kraliçeye duyulan nostaljiyi bir kenara bırakıp isyanın gerçekliğini düşünün. Solia'nın ölümünden çıkarılacak bir ders varsa o da Lucis'e karşı isyanların hiç kimse için iyi sonuçlanmadığıdır."

"İsyan mı?" Cassia sesini öfkeyle doldurdu. "İsyan hakkında kim bir şey söyledi? Ben burada isyancı görmüyorum, sadece Tenebra'nın koruyucularını görüyorum, onlar da hiç kimsenin halkına ettiği yemini çiğnememesine seyirci kalmayacaklardır. Yasalara başvurmalıyız, onları çiğnememeliyiz."

Benedict defterini masanın üzerine koydu. "Evet. İsyan babamın yaptığı bir hataydı. Şiddet hiçbir şey başaramayacak

masum hayatlara zarar veriyor. İşte size ibretlik bir hikâye, lordlarım. Bunu yaşadım ama Hesperinler bana ışık tutana kadar ne anlama geldiğini anlamamıştım."

Cassia günlükten ona baktı. "Zirve ile ilgili notlarınız mı?" "Hayır.

Hükümdarlık Kuşatması'yla ilgili ayrıntılı anlatımım.

Orthros kütüphanelerinde araştırılmış, mancınıkların çizimleriyle birlikte." Bir çizimin üzerindeki deri kapağı açtı.

Cassia da onunla birlikte sayfanın üzerine eğildi. "Kassandra'nın çizim aletlerini işte bunun için kullandın."

"Hephaestion'un yazılı açıklamalarından yeniden üretmek için bir mühendisin çizim araçlarına ihtiyacım vardı. Böylece emin olabilirdim."

Lyros masanın etrafında döndü. "Sör Benedict, izin verir misiniz?" Benedict günlüğü Lyros'un görebileceği şekilde çevirdi.

Lyros çizimleri inceledi. "İnanılmaz. Açıklamaları ne kadar çok okusam da, neye ancak hayal edebilirdim. Sör Benedict, çalışmalarınız başlı başına incelenmeyi hak ediyor. Sayenizde Hephaistion'un icatlarını bin altı yüz yıldan uzun bir süredir gören ilk insanlarız."

"Aksine," diye yanıtladı Benedict "birileri onları son on altı yıl içinde inşa etti."

Cassia bir eliyle Benedict'in koluna dokundu. "Onları kralın kampına girerken izledim. Bunlar Castra Roborra'yı tarihteki tüm kuşatmalardan daha hızlı yıkmak için kullandığı mancınıklar. Ama onları nasıl tanıdın?"

"Ben çocukken, kral Lord Titus'tan babamı öldüren kuşatma makinelerine bakmam için beni götürmesini istedi. Eğitim amaçlı, anlıyorsunuz ya. Onun ihanetini taklit ederek büyümediğimden emin olmak için."

Lyros başını eğdi. "Kederinizi damarlarımda taşıyorum, Sör Benedict."

"Kimse bir hainin yasını tutmaz, Vekilharç Lysandros," dedi Benedict.

"Hesperinler herkesin yasını tutuyor," dedi Lyros.

"O gece yas tutun o zaman." Benedict tüm elçiliğin görmesi için diyagramı havaya kaldırdı. "Burada kralın Anthros Tarikatı'yla ne kadar uzun süredir işbirliği yaptığının ve itaat etmemizi istedikleri yasaları ne kadar kapsamlı bir şekilde ihlal ettiklerinin kanıtı var. Bu kuşatma makineleri Aithourialı savaş büyücüsü Hephaestion'un savaşta hiç kullanılmamış eski icatlarıdır, çünkü kendi Tarikatı insanların hem büyü hem de savaşla yaşamasını yasaklamıştır. Büyücüler büyü yapmalı. Krallar mancınık inşa eder. Öyleyse, savaşın başlangıcında

Hükümdarlar Kuşatması, Hephaistion'un kralın kerestesinden inşa ettiği mancınıklar, Castra Roborra'nın sıradan duvarlarını delip geçen ateş büyüleri mi fırlattı?"

"Böyle zamanları görecek kadar yaşamalıydım." Semna elini göğsüne götürdü. "Üstat Gorgos, Tenebra tapınaklarının bunu görmezden gelemeyeceğini kabul etmelisiniz."

Anthros'un büyücüsü tereddüt etti. "Hesperine kütüphanesindeki bir sürü parşömenin neyi kanıtladığını anlamıyorum."

Eudias Benedict'in günlüğünün sayfasını çevirdi ve bir sonraki diyagramı inceledi. "Bunlar Tarikat'ın kendi yasaklarına açıkça aykırı. Yasalar kılıç ve büyü kullanan insanlarla sınırlı değil; Tarikat'ta kuşatma silahları ile ilgili kesin sınırlamaları detaylandıran bir makale. Daha kötüsü, Aithourian Çemberi bu şekilde siyasi bir mücadelede krala yardım ettiğinde, savaş büyücülüğü tarafsızlık yasalarını ihlal etmiş oldu. Düzenimizin kurucu ilkelerini unutmak için ne kadar da hevesliler. Orijinal, kilit Tarikatların kuruluş amacı, her kan davalı soylunun yanında çalışan paralı savaş büyücülerinin yol açtığı kaos ve zararı ortadan kaldırmaktı."

Semna Efendi Gorgos'a baktı. "Tanrıların sözcüleri tanrılara itaatsizlik ettiğinde ne yapacağız?"

Benedict Andragathos'un bir glifini imzaladı. "Gerçekten de Tenebran büyücülerimizin gücüne, Semna'ya ve senin erdemine güvenmeliyiz. Arkasında Cordium olan bir krala karşı durmak için tüm gücünüze ihtiyacımız olacak."

Cassia Benedict'in günlüğüne vurdu. "Krala karşı silaha sarılırsanız, savaşta karşılaşmayı bekleyebileceğiniz şey budur. Ama Emirler savaşamaz mançınıklarla barış. Yasayı ateşle çiğneyebilirler ama onu yok edemezler."

Lord Gaius sonunda, "Hadria ve Segetia bu işte birlikte durmalı," dedi. "Bölünmüşlüğümüz bizi savunmasız bırakacak ama Tenebra'nın tüm lordları güçlerini birleştirirse, kralı tahttan indirecek ve onun yabancı topraklarını elimizde tutacak kadar güçlü oluruz. müttefiklerimizi topraklarımızdan çıkaracağız. İsyana değil, sadece Özgür Şart'a ihtiyacımız olacak."

Lord Severin kaşlarını çatarak konuştu. "Babam ve benim bu konuda aynı fikirde olduğumuza inanıyorum. Hesperines'e karşı tutumu ne olursa olsun, kralının kendisini öldürmeye çalıştığını öğrendiğinde, beni Tüzüğü uygulamaktan alıkoymaya çalışmayacaktır."

Cassia şartlarını önündeki masaya yaydı. "Konsey masasının yüksek yerini almalı ve Tenebra'daki her özgür lorda antlaşma yapma yetkisi veren Özgür Şart'ta belirtildiği gibi yasalara uymalıyız. kendi halkının güvenliği ve refahı için sözleşmeler yapar."

Benedict günlüğünü masanın ortasına itti. "Kanun bizim tarafımızda."

"Güç bizim elimizde," dedi Lord Gaius.

"Yabancı müttefiklerimiz de yok değil." Cassia Lio'ya baktı.

"Hizmet etmek için buradayız," diye yanıtladı Lio, "ve tüm gücümüzü barışı korumak için harcıyoruz."

"Gücümüze güvenebilirsiniz," diye söz verdi Mak.

Lyros savaşçıları selamladı. "Cordium'a karşı Tenebra'nın müttefikleri olarak duracağız, eğer siz de bizimle durursanız."

Cassia bir kez daha bakışlarıyla odadaki her bir erkeğe meydan okudu. Bu sefer gözlerini kaçırmadılar ve Cassia onların gözlerinde öfke ve kararlılık, kızgınlık ve cesaret gördü.

Başardı. İplerini kesmesi için hazırdılar.

"Sizi gerçekten silahlandırıdım lordlarım," dedi Cassia. "Onu alacak ve değer verdiğiniz her şeyi savunmak için kullanacak cesareti bulmalısınız."

FESTİVALİ İÇECEK



2 *Kış Gündönümünden Sonraki Gece*

OceanofPDF.com

CASSIA'NIN SİĞİNAĞI



AY SAATLERİ GELDİĞİNDE, ölümlülerin duyguları Selas sokaklarında tavan . Uykusuz geçen bir gecenin ardından Kraliçelere önerecekleri şartlar üzerinde düşünürken auraları alev alev yanıyordu. Lio'nun kendisi de bir müzakere için nadiren bu kadar heyecanlı hissetmişti.

Ama Cassia'nın Lio, Mak ve Lyros ile birlikte Annassa Hanesi'ne ağırbaşlı elçilerden oluşan düzenli bir kol oluşturdular.

Tarihi Tenebran bayrağını taşıyan büyükelçilik

Hesperin nesillerinin ayak izlerini takip ederek Kraliçelerin Terası'nın merdivenlerini tırmanmak.

Annassa Alea'nın gözleri onların yaklaşmasını izlerken parıldadı ve Majesteleri onun elini sıktı. Toplantıya katılan birinci kanlar Birlik içinde ortak bir şaşkınlık dalgasını paylaştı.

"Tenebra'dan gelen konuklar, sizi burada, terasımızda görmekten ne kadar mutluyuz." Annassa Soteira, yemek tabaklarının soğumaya başladığı etraflarını işaret etti.

"Tüm ölümlülere bize gösterdikleri cömertlik için teşekkür ettiğimiz İçki Festivali'ni kutlamak üzere sizin için bir ziyafet hazırladık, ancak onur konuklarımızın katılmayacağından korkmaya başlamıştık."

"Bu harika sürprizi neye borçluyuz?" Kraliçe Alea sordu.

Lio kalbi Kraliçelerinin önünde eğdirdi. "Annassa, Tenebran elçiliği tam da bu gece sizinle görüşmek istediklerini bildirdiğinde ne kadar şaşırdığınızı tahmin edersiniz."

Cassia Kraliçelerin önünde derin bir reverans yaparken, Lord Gaius ve Benedict eğildiler ve Eudias ellerini kollarının arasına sokarak başını eğdi.

"Annassa," diye hitap etti Cassia onlara, "Dexion Chrysanthos'un Orthros'a karşı yaptıkları için Tenebra'nın resmi özrünü sunmaya geldik."

"Hadria'ya sadık olan herkes adına konuşuyorum," dedi Lord Gaius, "sizi büyücünün gerçek doğası hakkında uyarmadığımız için affınıza sığınıyoruz. Biz

Cordium'un ajanının topraklarınıza izinsiz girmesinden dolayı pişmanlık duyuyorum."

"Segetia'nın bayrağını taşıyan herkes adına konuşuyorum," diye devam etti Benedict, "onun çevresinin Hesperines'i esir tuttuğundan haberimiz olmadığı bilinsin ve rehinelerin durumu için üzüntünüzü paylaşıyoruz."

Lio, Eudias'ın titrediğini görebiliyordu. Görünüşe bakılırsa genç büyücünün misafirhanede yaptığı büyük iş, topladığı tüm özgüveni tüketmişti ve şimdi Kraliçelerin önünde son cesaretiyle duruyordu. Eudias'ın aurasındaki dayanılmaz korkuyu hisseden Lio, en başta utangaçken bu topluluğun önünde konuşmanın ne büyük bir çile olduğunu tahmin edebiliyordu.

"Eudias," Kraliçe Soteira, "efendilerinin seni iyiliğinden utandırmasına izin ."

Durduğu yerde irkildi, gözleri kısılmıştı. Ama cevap verdi. "Annassa. Efendilerimin yanlışlarına ortak olduğum için Tenebralılardan af diledim. Çember'in suiistimallerine daha fazla ortak olmayacağım. Tarikat'taki, hatta Cordium'daki tüm büyücüler buna katılmıyor. bu saldırganlık. Birçoğumuz sadece... sadece büyümüzü... halkımızın iyiliği kullanmak istiyoruz."

Cassia belgeyi açtı. "Aithourian Çemberi ve Hediye Toplayıcısı'nın hatalı davranışlarını telafi izin verin. Cordium'un, Orthros ve Aithourian Çemberi'nin uğruna mücadele ettiği barışı baltalamasına izin vermemeye kararlıyız. Tenebra emek verdi. Orthros, Dexion'un İlk Kan Çemberi'nde teklif etmemizi engellediği şartları duyacak mı?"

Elçilik, Kraliçe Alea'nın yüzündeki ifadenin ne olduğunu görebiliyor muydu? Lio bunu çok iyi biliyordu, çünkü aynı sevgi dolu bakışların kendisine ve tüm çocuklarına çevrildiğini sayısız kez görmüştü.

"Hespera hiçbir ricaya kulak tıkamaz," diye teminat verdi Kraliçe Alea onlara. "Biz de sizin şartlarınızı dinleyeceğiz."

"Ayağa kalk." Kraliçe Soteira elini kaldırdı. "Buraya hoş geldiniz."

Kraliçe Alea Lio'ya işaret etti. "Büyükelçi Deukalion, bizim adımıza müzakerelere devam edebilirsiniz."

"Benim için onurdur, Annassa."

Hesperinleri ölümlü dilekçe sahiplerinden ayıran önemsiz mesafenin ötesinde, Lio Cassia ile yüzleşti. Bakışları ve zihinleri buluştu ve tatlı bir zafer anını paylaştılar.

"Leydi Cassia, sonunda şartlarınızı kesintiye uğramadan sunabilirsiniz."

"Teşekkür , Büyükelçi. Toplanan lordların, şövalyelerin ve büyücülerin sizinle görüşmek istedikleri konular hakkında genel bir bilgi vermeme izin verin Bu gece. İlk olarak, Hadria ve Segetia'nın özgür lordları, kendilerinin ve Tenebra'nın çoğunluğunu oluşturan vasallarının yetkisi altındaki tüm topraklarda Ekinoks Yemini'nin tüm geleneksel korumalarının yeniden tesis önermektedir."

Lord Gaius ve Benedict başlarını salladılar.

Cassia sözlerini şöyle sürdürdü: "Anthros'un Tenebran büyücüleri bu korumaları sürdürmeye ve herhangi bir çatışma çıkmamasını sağlamak için Yemin'in Hesperinler üzerindeki geleneksel kısıtlamalarının uygulayıcıları olarak hareket etmeye hazırdır."

Üstat Gorgos'un bakışları Lio'nun adamlarını şahinler gibi izleyeceklerine söz veriyordu ama o buradaydı ve itiraz etmedi.

Cassia gözlerinde bir gülümsemeyle Semna'ya baktı. "Kyria'nın Tenebran büyücüleri, Yemin'in çocuklarla ilgili orijinal ilkelerinde yapılacak değişiklikleri, yani Hesperinlerin Tenebra'nın yetimhanelerine erzak, giysi ve diğer ihtiyaçlar şeklinde doğrudan yardım sağlama olasılığını görüşmek istiyorlar."

Lio Semna'nın önünde eğildi, ona bakıp dişlerini göstermemek için kendini zor tuttu.

Saygıdeğer büyücü bir dirseğinin üzerinde . "Sizi tek ortak noktamızdan men edersek hiçbir şey başaramayız."

"Genç Lord Severinus," dedi Cassia, "kıtlık yardımı karşılığında kalp avcılarını ıslah etme ve kısıtlama çabalarına öncülük etmeye hazır."

"gelen her şeyi yapacağım," diye söz verdi Lord Severin. "Babamı ılımlılaştırmak için benimle birlikte duracak destekçilerimden yoksun değilim."

Cassia devam etti, "Diğer bazı lordlar burada geçirdiğimiz süre boyunca Orthros'un soyuyla görüştükleri ticaret anlaşmalarını mühürlemek istiyorlar."

Lio'nun daha sonra Cassia'ya Lord Adrogan'ın neden Cassandra'nın hediyesi ipekten bir askı.

Genç lordun başına her ne gelmiş olursa olsun, Cassia sözlerini bitirirken ona değil Callen'a bakıyordu. "Son olarak, Annassa Soteira'nın cömert şifa teklifini kabul etmek isteyenler var ve Semna bir kez daha yardım etmeye hazır. Bu halklarımız arasında bir minnettarlık bağı olarak kalsın."

Endişe Callen'in aurasını canlandırdı ama Annassa Soteira'ya doğru bir selam verdi. Bakışları buluştuğunda duyguları

Güven.

Kraliçe Soteira, "İyileştirme işini kendim halledeceğim," dedi.

Cassia kâğıdını yuvarladı. "Hesperines'in bizim adımıza yaptıkları için Orthros'a teşekkür etmeliyiz."

Lord Gaius yaklaştı. "Bildığınız gibi, Özgür Lordlar Konseyi'nin ve Ekinoks Zirvesi'ne katılan herkesin hayatlarını Hesperine elçiliğine borçlu biliyoruz. Büyükelçi Deukalion, Üstat Büyükelçi Argyros, bu adamların ve ailelerinin minnettarlığını iletmemize izin verin."

Benedict, "Lütfen minnettarlığımızı kabul edin," diye yineledi.

Lio, "Böylesine feci bir can kaybını önleyebildiğimiz için mutluyuz," diye cevap verdi.

Amca Argyros, "Mesajınızı ailemin geri kalanına ve orada bulunan meslektaşlarımıza iletceğim" dedi.

Lord Gaius'un ağır kalbi Kan Birliği'nin üzerine çöktü. "Topraklarımızdaki olayların çirkin gerçeğini gördünüz. Kral, Cordian Tarikatlarının yardımıyla halkına ve Yemin'e ihanet etti."

Benedict'in aurası kararlıydı. "Bu elçiliğin Cordium'la ittifak yerine Orthros'la barışa olan bağlılığı, kraldan ve en yüksek dini otoritelerden bir kopuştur. Bu ayrılığın sonuçlarını hep birlikte göreceğiz."

Lord Severin başını salladı. "Karşılaşabileceğimiz muhalefete rağmen bu gece verdiğimiz taahhütleri yerine getirmeye çalışacağız."

"Sizden sadece denemenizi istiyoruz," dedi Lio. "Krala ve Tarikatlara karşı gelerek ne kadar büyük bir risk aldığınızı takdir ediyoruz. Ne olursa olsun, arkanızda Orthros'un olduğunu bilin."

Cassia'nın gözleri parladı. "Hayatlarına dokunduğunuz bizler biliyoruz ki Bizim için yapmaya istekli olduğunuz her şeyin derinliği ve genişliği. Halkınızın ve benim huzurumda, sevgili prensesimiz Solia'ya gösterdiğiniz Merhamet için size şükranlarımı sunuyorum. Hayatımı bana hediye ettiğiniz için ben de size teşekkür ederim. Umarım

"O Hesperinler beni kurtardıkları için çok mutlular."

Lio, Cassia'ya son hamlelerinde katıldı ve birlikte planladıkları gibi cevap verdi. "Yaptıkları aramızda çok iyi biliniyor. Keşke senin sözlerini duyabilselerdi, çok değer verirdi."

"Onlardan birinin burada, kendisine teşekkür edebileceğim Orthros'ta olduğunu biliyorum. Şifa Mabedine geldiğini gördüğümüzde adını tanıdım. Alkaios."

"Leydi Cassia, Alkaios'un yaşamasının beklenmediği haberini size vermekten büyük üzüntü duyuyorum. Yurtdışında yaşadıklarının kalıcı etkileri bizim bile iyileştirme gücümüzün ötesinde."

Cassia bir elini göğsüne götürerek soluk soluğa kaldı. "Bizim için yaptığı onca şeyden sonra mı? Peki ya diğer iki kurtarıcım? Lütfen bana onların başına bir şey gelmediğini söyleyin."

Lio başını eğdi. "Onlar Aithourian Çemberi'nin tutsakları arasında."

İzleyen insanlar arasında bir şok mırıltısı geçti. Cassia'nın yüzünden herkesin görebileceği şekilde bir damla gözyaşı süzüldü. Lio bunun Orthros için döktüğü tüm kan, ter ve gözyaşları kadar gerçek olduğunu biliyordu.

"Kız kardeşim ve benim için yaptığın onca şeyden sonra buna katlanamazsın," diye bağırdı.

"Hesperinlerde borç yoktur," dedi Lio. "Sadece minnettarlık bağları vardır."

"Yine de yasalarınız bir hayat için bir hayat talep ediyor. Bir cinayet için kurtarma. Öyle mi? Öyle değil mi?"

Lio etkili olması için durakladı, Cassia'ya dikkat ve endişe dolu bir ifadeyle baktı. "Vicdanında bir cinayet yok."

"Yine de aralarında benim kurtarıcılarımın da bulunduğu sekiz Hesperine'in hayatı tehlikede. Teraziye eşitlemeye başlayamam ama yine de yapabileceğim bir şey var."

Benedict'in aurasında endişe yükseldi ve Lord Gaius kaşlarını çatı. Eudias her zamankinden daha şaşkın görünüyordu. Semna bile şaşkın görünüyordu.

Cassia döndü, önce Hesperinlere, sonra Tenebralılara bir bakış attı. "Ölümlü dostlarım, Hesperin ve insan yasalarının ruhunda benden ne talep ettiğini kesinlikle görüyorsunuz. Bunu halkımız için yapmalıyım. Çünkü onurumuz için. Prensesimiz için." Bir kez daha Kraliçelere döndü. "Bu kraliyet ailesinin teşekkürü ve Tenebra'nın barış sözü olsun. Halkınızın kurtardığı bu hayat artık size ait. Bu vesileyle kendimi Orthros'a sunuyorum."

Perita rolünü oynamak için öne atıldı. Rol yapmasına gerek olmadığına söz vermişti. Gözyaşları ve leydisine yalvarışları Lio'nun yüreğini parçaladı. Cassia nazık bir sertlikle arkadaşına güvence veren sözler mırıldandı.

Benedict Cassia'nın koluna girdi, yüzü öfkeyle kızarmıştı. "Leydim, bu doğru değil. Rehinelerin hayatlarının -kralın suçlarının- bedelini ödeyecek kişi siz olmamalısınız! En azından siz!"

"Hesperinlerin Hükümdar Kuşatması'nda yaptıklarını onurlandırmalıyım. Anlıyorsun, değil mi?"

"Hayır! . Bunu nasıl düşünebilirsin? Bana söylediğin sözlerin hiçbir anlamı yok muydu? 'Ne benim hayatım ne de seninki bir işe yarar.'"

"Orthros ölümümü talep etmiyor. Bu bir kurban değil, bir adanmışlık. Bunu Solia'nın halkı için yapmak beni üzmüyor."

"Halkının Tenebra'da sana ihtiyacı var!"

Lio ellerini sıktı ama kendini fırtınanın dinmesini beklemeye zorladı. Eylemlerini sonuna kadar götürmeliydiler. Kendi üzerine düşeni yapmalı ve Cassia'nın da kendi üzerine düşeni yapmasına izin vermeliydi.

Korkuya kapılmamalıydı. Sözünü vermişti.

Benedict'in ellerini tuttu. "Benim oradaki işim bitti. Artık onun işini orada sürdürmek sana bağlı. Flavian'ın önümüzdeki günlerde senin bilgeliğine ve gücüne ihtiyacı olacak."

"Ona verdiğin nişan sözü ne olacak? Hiçbir anlamı yok mu?"

Cassia bahçe çantasından bir tomar kâğıt çıkardı. Onları sabitleyen yeşil balmumunun üzerinde mühür yoktu. Bu belgeleri yazanın ne kadar güçlü olduğunu kimse tahmin edemezdi.

Ama Lio, Cassia'nın bir tahtı, bir krallığı ve bütün bir halkın geleceğini elinde tuttuğunu biliyordu.

Benedict'in ellerini belgelerin etrafına sardı. "Bu benim lordum Flavian'a olan borcumu ödemem için. Başlık paramın fazlasıyla alacak. Bunu benim için ona vermeni istiyorum."

Benedict suskun bir şekilde kâğıtlara baktı. Efendisi kâğıtları açtığında Cassia'nın Flavian'a barışçıl ele geçirme planını en ince ayrıntısına kadar sunduğunu görecekti.

Cassia elçiliğin şartlarını içeren listeyi Benedict'in elindeki kâğıtlara ekledi. "Ondan çok şey istediğimi biliyorum ama inanıyorum ki bu vesileyle. Bunları ona ve sadece ona güvenle teslim edeceğinize dair bana söz vermelisiniz."

Benedict cevap vermeden önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Hayatın üzerine yemin ederim. O yüzden kaybetmesen iyi edersin."

"Güvende ve iyi olacağım," diye ona güvence verdi.

Callen planlandığı gibi konuştu. "Segetia sizi bu kadar kolay teslim edebilir ama Hadria teslim etmeyecektir!"

"Lordum beni sizi sağ salim eve götürmekle görevlendirdi ve götüreceğim." Lord Gaius Hesperinlere döndü. "Bunu ondan isteyemezsin."

"Biz sormuyoruz," diye yanıtladı Kraliçe Alea. "O teklif etti."

Kraliçe Soteira başıyla onayladı. "Bu tamamen onun seçimi."

"Bana sahip olacak mısınız?" Cassia sordu.

"Sevinçle," dedi Kraliçe Alea, "sizi kendimizden biri olarak karşılayacağız."

"Orthros kalmak isteyen herkese açıktır." Kraliçe Soteira bakışlarını elçiliğin geri kalanı üzerinde gezdirdi ve pek çok göz geri çekilmedi.

"Böyle yaparak Hesperin yasalarını yerine getirmiş olacak mıyım?" diye sordu Cassia. Lio, "Bu konuda Prenses Konstantina'ya danışalım," dedi.

Prenses aslında onların gösterisinde yer almaktan memnun görünüyordu. "Leydi Cassia'nın teklifini destekleyen önemli yasal emsaller var. Sığınak Yasası'nda belirtildiği üzere, isteyen herkese Orthros'ta bir yuva sağlamalıyız. Bu yasa genellikle Kefaret Yasası ile birlikte uygulanır. Suçlular Orthros'ta güvenli bir yere teslim edilerek adalete hizmet edilebilir ama asla güç kullanılarak değil. Leydi Cassia'nın seçimi İrade Yasasına uygundur"

Cassia, "Sekiz cana karşılık bir canım var," dedi.

"Sizin bu isteğinizin büyük bir hukuki ağırlığı var. Sadece sayı değil, kurtarmanın büyüklüğü de dikkate alınmalıdır. Seçiminizle her iki halk için de büyük bir iyilik yapıyorsunuz."

"Ne kadar seçeneği var?" Lord Severin talep etti. "Onu bu onur yükünden kurtarmak sizin elinizde."

"Hayır," diye konuştu Semna, "bu güç yalnızca onun vicdanında yatıyor."

Büyücü elini uzattı ve Cassia doğru giderek yanında diz çöktü.

Semna Cassia'nın üzerinde Kyria'yı kutsarken Lio başını eğdi. "Tanrıçanın çağrısına kulak vermene hiç kimse engel olmamalı," dedi Semna. dedi sonunda. "Ona harika bir cesaretle cevap veriyorsun. Onun kutsamalarıyla bu merhamet görevini üstlen."

"Teşekkür , Semna. Lütfen Prisma'ya ve tapınaktaki herkese vedalarımı iletin."

"Yaptıklarını duyacaklar!"

Oradaki hiç kimse başka bir itirazda bulunmadı.

Biri hariç. Cassia ayağa kalkıp Semna'dan uzaklaştığında kendini Eudias'la yüz yüze buldu. Lio'nun kalbi Cassia'nın diğer savunucuları kadar genç büyücüye de gitti.

Eudias başını eğerek Cassia'nın yüzüne baktı. "Basilis, seni koruyacağıma söz verdim."

Ona gülümsedi. "Verdiğiniz sözün ötesine geçtiniz.

Bana karşı olan görevin tamamlandı ve kendini Aithourian Çemberi'nden kurtardın. Şimdi ne yapacaksın?"

Etrafında toplanan Hesperinlere, savaşçılara ve büyücülere baktı. "Başladığım işi bitireceğim."

Benedict Cassia'nın belgelerini havada tuttu. "Prensesimizin ölümünü ya da leydimizin hayatını boşa harcamayacağız. Orthros'tan ayrılmadan önce ateşkes kararını ."

"Lord Gaius, "Barışın şampiyonları ve özgürlüğün koruyucuları olarak eve döneceğiz," diye seslendi.

Büyükelçilik onların sözlerini bir "evet" korosuyla karşıladı. Etkilenmemiş gibi görünen birkaç kişi de desteklerini dile getirene kadar nazik olmayan dürtüklemeler aldı. Üstat Gorgos, Semna'dan geri kalmamak için aceleyle Cassia'nın güvenliği için Antoryen bir dua okudu ve onun cesaretini göklere çıkardı. Lio, Laurentius'un bunu takdir edeceğini düşündü.

Sonunda Cassia Lio'ya döndü. "Büyükelçi, teklifim geçerli."

Elçilik için bir diplomat yüzü takınmıştı ama konuşurken Cassia'nın zihnine ona duyduğu tüm sevgiyle dokundu. "Orthros adına, seni her zaman için halkımızın arasına kabul etmek benim için bir onur ve zevktir. Hespera'nın adına, size Sığınak'ı bahşediyoruz."

FESTİVALİ SANCTUARY



3 *Kış Gündönümünden Sonraki Gece*

OceanofPDF.com

HAREKETE GEÇME ZAMANI



CASSIA ve Lio'nun hilesinin KALINTILARI, aralarında yarım kol uzunluğunda bir rıhtım şeklinde .

Ona biraz daha yaklaştı ve onunla sessizce konuşabilmek için parmak uçlarında durdu. "Sayın Büyükelçi, bu etkinliği planlama onurunun kime olduğunu sorabilir miyim?"

Eğilerek ona daha da yaklaştı. "Her Sığınak Festivali'nde gecenin ilk töreni olan Kurucuları Anma Töreni, İkinci Prens ve onun geçen yılki etkinlikten sonraki gece atadığı bir komite tarafından denetlenir."

"Ah." Cassia başını salladı. "Ayrıntılara olan dikkatini ve tarihe olan düşkünlüğünü işte görüyorum."

Lio hafifçe eğildi, ağzının kenarları seğirdi.

Cassia arkasından Callen'ın boğazını temizlediğini duydu. Lio onunla arasındaki mesafeyi artırmak için kenara çekildi.

Cassia içini çekti ve dikkatini orta rıhtımdaki podyuma vermeye çalıştı.

Adını unuttuğu bir başka yaşlı yetkili yine uzun bir konuşma yapıyordu. Kraliçeler ve yaşlılar arasındaki beş dakikalık bir konferansın kalıcı, dünya çapında tarihi etkisi hakkında bir şeyler

Limana varışlarından sonraki üçüncü saatte sahilde belirli bir noktada birinci kanlar.

Cassia'nın rolü, Anma Töreni'ndeki devasa kalabalığın en önünde yer almasını gerektirmeseydi, uzun boylu Hesperinleri asla göremezdi. Kilometrelerce uzunluktaki görkemli perdelerle kaplı festival koltuklarında Kraliçeler ve yaşlı birinci kanlar Hespera'nın ayaklarının dibinde oturuyordu.

Her nasılsa, gerçek kurucular devasa heykellerinin karşısında otururken bile küçük görünmüyorlardı.

"Işık çalışmalarını dört gözle bekliyorum," diye mırıldandı Lio. "Bu gecenin ilerleyen saatlerinde, usta ışık büyücülerimiz büyü ışıkları ve illüzyonlardan oluşan bir gösteri düzenleyecek."

Limana."

"Bunu ne zaman bekleyebiliriz?" Cassia sordu.

"Anma töreninden sonra koğuştaki bir tören daha var. Ardından kurucular Komne Denizi'ni geçip Limana inerler. İşte asıl festival o zaman başlar."

Cassia bir esnemeyi yuttu. "Kahve olacak mı?"

Seyircilerin dağılması onu biraz kendine getirdiğinde, gerçekten ayakta uyuyup uyumadığından emin . Uzunlarındaki rahat yorgunluk, gerçekten de az uykunun iyi huylu etkilerini yaşadığına dair ona güven verdi. Neyse boş ver. Hesperine olduğunda da uyuklayabilirdi.

Lio, "Şimdi hepinize Gül Evine kadar eşlik edeceğim, saygıdeğer konuklar," dedi. "Lütfen kurucuların, Kraliçelerin koğuşundaki bir sonraki törende onlara katılamayacağınız için duydukları üzüntüyü kabul edin. Festivalin yoğun bir programı var.

tüm katılımcıların etkinlikler arasında adım atmasını gerektirmektedir ki bu da sizi maruz bırakmayacağımız bir taleptir."

"Ah, denize açılmak çok uzun sürer tabii ki." Eudias'ın sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Hiç sorun değil, Büyükelçi." Şövalyelerin omuzlarındaki tahtırevanına uzanmış olan ufak tefek Semna, Lio ile göz hizasındaydı.

"Dalgalı denizde bir yolculuk daha yapmak istemiyorum," diye mırıldandı Perita, "şu adım büyücülüğü de cabası."

"Düşünceli bir karar," dedi Lord Gaius.

Benedict başını salladı. "Özellikle de hanımlarımız adına."

Cassia ve Lio bakiştılar. Ne de Tenebralılar dışlanma gerekçelerini kabul ettikleri için, herhangi bir uygunsuz merakı savuşturmaları gerekmiyordu. Elçilik katılma zorunluluğundan muaf olmaktan memnun görünüyordu, kurucuların Mabet Festivali'nde koğuşu ziyaret etmelerinin formaliteden öte bir şey olduğundan habersizdi.

Lio, Rose House'un giriş holünde vedalaştı ve evin içinde kayboldu. Yeni Konuk Evi'ne giden galeriye. Denizcisinin bu kıyıda kalacağını bilen Cassia kendini daha güvende hissedemezdi. Bu geceki olaylardan habersiz olan büyücülerin, tüm Stand'ın kurucularla birlikte koğuştaki olduğu birkaç saat içinde bir şey yapmaya kalkışması pek olası değildi ama Lio bunu sağlayacaktı.

Lordlar ve şövalyeler ana salona sürüklendi. Cassia neredeyse

Onları takip ederken, bir cereyan dikkatini kapıya çekti. Kapı hâlâ açıktı, sadece zayıf Eudias'ın oyalanabileceği kadar genişti. Denize doğru baktı ve

Kutup rüzgârı şapkasının altından saçlarını çekip çıkardı. Alnı terden parlıyordu.

"Perita," dedi Cassia, "bana bir kadeh Notian kırmızısı koyma nezaketini gösterir misin?"

Perita ondan Eudias'a baktı. "Elbette leydim."

Cassia korumasız olmadığını hatırlatmak için elini Knight'ın omuzlarında gezdirdi.

"Boş zamanınızda, leydim." Callen girişten görülebilen ana salondaki yerlerini işaret etti. "Biz hemen içeride olacağız."

Adımları uzaklaşırken Cassia genç büyücüye yaklaştı. "Çırak Eudias? İyi misin?"

Elleri hiç kıpırdamadan ya da titremeden kapının kolunun üzerine kapandı. Ağır paneli iterek kapattı. Gümbürtü yankılandı ve soğuk hava kayboldu.

Eudias dik durarak Cassia'ya döndü. Cassia ona bakabilmek için başını geriye eğmek zorunda kaldı.

"Ben iyiyim, belki de hayatımda ilk kez." Ürkek tonlardan sesi neredeyse tanınmaz haldeydi. "Artık harekete geçme zamanı."

"Öne çıktığınız için pişman olmamanıza sevindim."

"Daha yeni başladım. Büyü eğitimi aldığım süre boyunca gördüklerimi ve duyduklarımı hayal bile edemezsin." Bakışlarında yeniden bir sıkıntı titreşimi belirdi ve sesi titredi. "Keşke daha önce fark etseydim. Bunun ne anlama gerçekten anlamalıyım. Ama şimdi bildiklerimi bilmeden nasıl anlayabilirdim ki? Şimdi geriye dönüp bakmanın zamanı değil, zaman çok önemli. Önemli olma ihtimaline karşı sana söylemeliyim."

"Eminim size yardımcı olabilecek çok şey biliyorsunuzdur." "Rehinelere yardım edebilirim, Basilis."

"Yalvarırım, söyle bana!"

"Bana tahammül edin." Eudias derin bir nefes aldı. "Üstat Sklerós bir süredir Aithourian Çemberi'nin bazı üyeleriyle birlikte çalışıyor. Resmi olarak değil, anlıyorsun ya, çünkü seçkin savaş büyücüleri başaramayacakları bir şey olduğunu asla söylemezler, hele ki bir Hediye Toplayıcısından yardım istemeye tenezzül ettiklerini hiç."

"Sklerós ve Chrysanthos'un uyumunu sık sık merak etmişimdir. Bir geçmişleri olduğu açık."

"Synthikos kendini, kendisinin ve Akron'un koyduğu kuralların üstünde tutuyor.

astlarına dayatırlar. Dalos ve Chrysanthos her zaman

aynı. İşlerine geldiğinde bir Hediye Toplayıcısını kullanmaktan çekinmediler. Dexion pozisyonu için giriştikleri acımasız rekabette, ellerindeki en uç araçlara başvurdular. Usta Skleros yaptığı işte en iyisidir."

"Yani birbirlerine karşı onlara yardım mı etti?"

"Onu kim tuttuysa, ne yapmak için tutulduysa onu yaptı. Ancak artık Aithourian Çemberi'nin iki Onurlu Üstadının ara sıra görüştüğü bir kişi değil. Her şeyi gören Hypnos Tarikatı'nı Üstat Skleros'un faaliyetlerini görmezden gelmeye teşvik eden Dexion'un kendisidir."

"Usta Skleros'un Dexion için yaptığı işin doğası hakkında ne biliyorsunuz?"

"Neden, onun işi. Görmüyor musun?"

"Oh, görüyorum. Nasıl görmem? Çok zekisiniz."

Yüzü kızardı. "Şimdi neden daha önce fark bir ıstırap içinde olduğumu biliyorsunuz. Bir Hediye Toplayıcısı herhangi biri için başka ne yapabilir ki..."

"...Hesperinleri topluyor. Dexion, İlk Kan Çemberi önünde böbürlenmiş olabilir ama Skleros'un onun için kirli işlerini yaptığına hayatım üzerine bahse girerim."

Eudias başını salladı. "Hediye Toplayıcısı'nın Hesperine rehinelerini Aithourian Çemberi için ele geçirdiğini söyleyebilirim."

"Şimdi soru şu: Onları nereye teslim etti?"

"Başka bir şey daha var." Bir adım öne çıktı. "Üstat Skleros bir yılı aşkın süredir Cordium'a ayak basmadı. Ödülleri tahsil edilmeden birikiyor. Ekinoks Zirvesi'nden önce Dalos, Solorum'a varışımıza hazırlık için onunla Namenti'de ayarlamak zorunda kaldı."

Eudias başka tarafa baktı.

Bu, Skleros'un Dalos'ta Eudias için üzücü bir deneyim olan temel yer değiştirme işlemini gerçekleştirdiği zaman olmalıydı. Karşısında temel yer değiştirme konusunda çok değerli bir bilgi kaynağı duruyordu. Dalos'un kanalı olarak çektikleri konusunda ona baskı yapmak istemediği kadar, bir kadını ve çocuğu Dexion'a karşı kullanmak konusunda da isteksizdi. "Öğrendiğime göre, Üstat Skleros bu sonbaharda İç Gözler'in onayıyla Corona'dan doğrudan Solorum'daki Dexion'a katılmış. el."

"Oh, getirdiği parşömen mi? Hayır, hayır, onu Dexion yazdı. Yolda teslim etmem için beni gönderdi. Üstat Skleros'un eline kendim verdim, böylece

Solorum'a onunla girdi, sanki başından beri ondaymış gibi." Eudias'ın alnından yeniden ter boşandı. "İçinde ne olduğunu bilmiyordum - diğer büyücüler, Corona'nın gerçekten gönderdikleri..."

Cassia onların cansız bedenlerinin görüntüsünü hatırladı ve göğsü sıkıştı. Cahil numarası yapmak için elinden geleni yaptı. "Tarikat elçiliğe katılmaları için Cordian büyücülerini mi gönderdi?"

"Görüyorsun, bilmiyordun bile. Sanki hiç var olmamışlar gibi. Onlardan bir sürü var. Onları mahkum ettiğimi bilmiyordum-"

"Bir tiran yönetimindeki hayatı bilirim," dedi Cassia. "Eylemlere tanık oluyorsunuz. Hatta yaparsınız. Kendinize başka seçeneğiniz olmadığını söylersiniz, bir yandan da nasıl daha iyisini yapabileceğinizi düşünürsünüz. Sizin de acı çektiğinizi fark etmek önemlidir."

"Herkesin beni suçladığı gibi zayıf biri değilim." Eudias'ın sesi yükseldi. "Tabii ki hayır. Buradaki herkes senin onların tacizleriyle yüzleştiğini gördü."

güç ve cesaret. Hayatta kaldık, Eudias. Minnettarlık bizi güçlü kılar."

Eudias zorlukla yutkundu. "Bunu düzelteceğim. Bir hayat için bir kurtarma, değil mi? Yedi yeterli değil ama bu bir başlangıç."

"Anlıyorum. Gidip hayatlarını kurtaralım."

ÖDÜNÇLER



MAK, Dexion'un kapısında KOLLARINI kavuşturdu. "Korumalar bizim dönüşümüzden çok kadar sürecek. Sınırdan döner dönmez sizi rahatlatacağız."

"Mak, ben iyi olacağım." Lio kendini Chrysanthos ve Sklerós'un misafir odalarının arasına yerleştirdi.

Aurası güçle parlayan Lyros, Hediye Koleksiyoncusu'nun odasının önünde durakladı. "Korumalar sadece seni kabul edecek. Grace Anne'nin her büyücüye taktığı kan prangaları, içeri girmeniz gerekirse herhangi bir şey denemelerini engelleyecek ve bunu yapmamalısınız. Onlara hiçbir fırsat vermeyin. senin için tuzaklar."

"Ateş veya kan olmadığı sürece," diye talimat verdi Mak, "büyücülerle tüm temaslar Stand tekrar Selas'a gelene kadar beklemeli."

"Peki ya çılgınlıklar?" Lio sordu.

"Eh, bunları görmezden gelebilirsin." Lyros elini Tychon'un kapısına doğru salladı. "Muhtemelen ustası için ağlayan bir çıraktır."

Mak karanlık bir şekilde güldü. "Pekâlâ, daha fazla beklememeliyiz. Eğer Yenilenme Ayini'ne geç kalırsak, Anne'nin efendiliğimizi bir yüzyıl geciktireceğini söyleyebilirim."

"Gidin, Koğuşun Vekilharçları," dedi Lio. "Bu, Stand ve Orthros'un güvenliği için yılın en önemli gecesi. Zirve'nin müdahale etmesine izin vermeyeceğim."

Lyros ona doğru yürüdü ve önünde durdu. Mak, Majesteleri ile omuz omuza durdu.

"Merak etmeyin," dedi Lio onlara. "Lyta Teyze her türlü önlemi aldı.

Tüm Stand'ın ve tüm yaşlı birinci kanların tüm dikkatlerini Kraliçelerin büyüsüne tamamen güvenlidir. Orthros Muhafızı büyücülerin tehlike arz etmediğinden emin olursa, endişe duymadan Yenileme'ye katılabilirsiniz."

"Büyücüler konusunda endişeli değiliz," diye Mak.

"Lio," dedi Lyros, "Dexion'la sohbet etme. Meşaleyi Dexion'a teklif etme."

Mak, Lio'ya doğru eğildi. "Rehineler hakkında bilgi almak için Dexion'un zihnine baskın yapmayın."

Lyros'un gözleri parladı. "Kendini baştan çıkarılmış hissedersen, Hediye Gecesi'nde yanında duran, güvende kalmak için güçlü motivasyonu hatırla kutlama."

Lio her ikisinin de omuzlarını kavradı. "Endişelenmeniz için bir neden yok."

Mak iç çekti ve bir elini kaldırdı. "Hâlâ Korona'ya çıplak yürüyormuşuz gibi geliyor. Arkamızda büyücüler varken tüm konsantrasyonumuzu yarıda kesilemeyecek bir büyüye vermemiz hoşuma gitmiyor."

"Ve benim merhametime mi?" Lio kaşlarını çatı.

"Keşke Yenileme'yi elçilik gidene kadar erteleyebilseydik," dedi Lyros. "Yine de Kraliçeler buna karşı çıktı. Biz Orthros Notou'dayken koğuşun boş şehri korumasını azaltabileceğinden endişe ediyorlardı. Mimari onarımlar ödenecek küçük bir bedel olabilir ama bahçelerin ve vahşi yaşamın zarar görmesini istemiyorlar."

"Böyle bir şey söz konusu bile olamaz," dedi Lio. "Zirve'nin aksini düşündürmesi beni dehşete düşürür. Annassa'lar önümüzdeki yıl için koğuşa sihirlerini aşılmalı ve tüm yaşlı birinci kanlar güçlerini bu işe vermelidir. Vekilharçlar için bir onurdur katılabilir ve koğuşa olan bağınızı güçlendirebilirsiniz. Bunun nasıl bir his olduğunu ancak hayal edebilirim."

"Yatmadan önce Bosko'ya her şeyi anlatacağımıza söz verdik," dedi Mak. "Neden sen ve Cassia Zoe'yi buraya getirmiyorsunuz?"

Lio gülümsedi. "Bunu yapacağız."

Lyros onu biraz daha yaklaştırdı. "Ciddiyim, Glasstongue. Büyücülerle konuşmak gibi bir fikre kapılma."

Lio kalbinin üzerine Alatheia'nın takımyıldızını işaret etti. "Dudaklarım mühürlü. Sorun çıkarırlarsa gözlerini kör edici bir ışıkla oymak ya da zihinlerini küçük parçalara ayırmak için konuşmama gerek yok."

Mak sırtıttı. "Onları senin için tutacak birkaç Şarjör'e ihtiyacın olmadığına emin misin?"

Lyros biraz isteksizce Lio'yu serbest bıraktı. "Biz oyuncu seçimine dalmışken elçilerin rehineler hakkında haber göndermesi ihtimaline karşı Chargers'ın sınırda tetikte olması gerekiyor."

"Yüzlerce kalp avcısını öldürmeden idare ettim," diye hatırlattı Lio onlara. İki büyücü ve bir çırak konusunda bana güvenebilirsiniz."

Trial kardeşleri onu selamladı ve uzaklaştı.

Lio bir iç geçirdi. Düşüncelerini yan binadaki Cassia'nın aurasına odakladı. Ona evine dönmesi için rehberlik eden Liman Işığı gibi, Cassia da rehineler ve onları arayan elçilerle ilgili korkunç düşüncelere dalmasını engelliyordu.

Aurasının ısıltısı şaşkınlıkla daha da parladı, sonra umut öyle şiddetlendi ki Lio onun tadını alabildi. Gözlerini kapattı. Her iki konuk evinde de başka kimse yoktu, sadece... o ruh Eudias'ı mı ateşlemişti? Gerçekten de öyleydi.

Lio hâlâ bunun görev yerini terk etmesini haklı çıkarıp çıkarmayacağını tartışıyordu ki galeriden gelen ayak seslerini duydu. Cassia bir anda koridora çıktı ve Eudias, Callen ve Perita'yla birlikte yaklaştı. Büyücülerin kapısına yaklaştıklarında Knight'ın tüyleri diken diken oldu.

İlk olarak Cassia konuştu. "Çırak Eudias rehineler hakkında yeni bilgilere sahip, bu da büyücülerin onları nerede tuttuğunu bulmamıza yardımcı olabilir."

"Tanrıça'ya şükürler olsun." Lio genç büyücüye döndü.

"Bunu şimdi burada yapmak güvenli mi?" Eudias koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. "Bu gece tek muhafız siz misiniz Büyükelçi?"

"Evet."

"Ama-ama-sen bir ışık büyücüsüsün."

"Öyleyim." Lio onu Hesperinlerin sahip olduğu ve artık kendi tarafında olan tehlikeli gizem yeteneklerini hayal etmeye bıraktı.

"Bunu şimdi yapmalıyız," dedi Cassia, "risk ne olursa olsun. Kaybedecek zamanımız yok."

Lio duraksadı, bir eli göğsünde az önce Alatheia'nın takımyıldızını imzaladığı yerdeydi. "Gerekli olmadıkça riskli bir şey önermeyeceğini biliyorum."

Eudias Cassia'ya işaret etti. "Devam et Basilis."

Cassia hızlıca konuştu. Lio, Hediye Koleksiyoncusu'nun savaş büyücüleri için yaptığı çalışmalar ve onun hakkında öğrendiklerini anlatırken sessizce dinledi. geçen yıl boyunca nerede olduğu.

"Gördüğünüz gibi," diye bitirdi, "Sklerös'un yedi Hesperin'i Dexion için yakaladığına inanmak için nedenlerimiz var. Hediye Koleksiyoncusu'nun bir yıldır Cordium'da olmadığını da biliyoruz. Bu konuda herhangi bir nedeniniz var mı?

rehinelerin o zamandan önce alındığına inanıyor musunuz?"

Lio, Ioustin'in ona yurtdışındaki kaybolmalar hakkında anlattıklarını düşündü. "Öyle olmadıklarına eminim. İlkbahar ve Sonbahar Ekinoksları arasında kaybolduklarını en iyi ben biliyorum."

"Bu Sklerós'un rehineleri Tenebra'da bir yere teslim ettiği anlamına geliyor olmalı." "Nerede olduğunu bulmalıyız."

"Korkarım o zamandan bu yana büyücülerin onları taşımış olabileceğini göz önünde ."

"Öyle olsa bile, bilinen son konumlarına göre, arama ekiplerimiz izlerini bulma umuduna sahip olabilir. Sklerós şu anda nerede tutulduklarını ve Dexion'un hangi 'meslektaşlarının' onları tuttuğunu bile biliyor olabilir."

Cassia kibar duruşuyla ayakta duruyordu ama kalbinin çarpma sesi sessiz koridoru dolduruyordu. Onun gözlerinin içine baktı, kendi yalvarışları. "Bir Hediye Koleksiyoncusu bildiklerinden kolay kolay vazgeçmez. Pazarlık etmeyi denemeliyiz."

Bu, rehineleri Akron Sunağı'ndan kurtarmak için bir şanstı. Lio, Deneme kardeşlerine az önce verdiği sözü tutamazdı ama bunu ilk anlayan onlar olacaktı. "Bir Hediye Toplayıcısı mantık dinlemez."

"Basilis'e katılıyorum," dedi Eudias inançla. "Eğer o Üstat Sklerós'la görüşürse, elçilik mensuplarıyla yaptığı gibi, kesinlikle büyük işler başarabilir."

"Leydi Cassia'nın bir müzakereci olarak başarılarına son derece saygı duyuyorum, ancak herhangi bir diplomat bir Hediye Koleksiyoncusunun fikrini nasıl değiştirebilir? Ona sunabileceğimiz, istediği hiçbir şey yok. Ona karşı kullanabileceğimiz hiçbir sırrımız yok. Kalbinde hitap edebileceğimiz bir parça iyilik varsa da ben bunun farkında değilim."

"Yine de tek çaremiz müzakere etmek," diye ısrar etti Cassia.

Adam onun bakışlarıyla karşılaştı. "Öyle mi?"

"Öyle olmalı," diye yalvardı ona. "Bir diplomat başka türlüünü nasıl düşünebilir?"

"Hediye Koleksiyoncuları gerçekten de baş düşmandır, Leydi Cassia. Hesperine diplomatlarının en büyük silahına karşı bağışıklıkları var. Kelimeler. Sen olsan ne yapardın? yapmamı ister misin?"

"Barış yolunda kalmaya devam edin. Baş düşmanınızla çatışmaya girerek kendinizi ya da halkınızı tehlikeye atmayın."

Eudias, Lio ve Cassia arasındaki konuşmayı izliyordu. "Ah, Büyükelçi, halkınızın ünlülerinden birini askere almayı mı düşünüyorsunuz?"

thelemancers? Böylesine zorlu bir usta, bir Hediye Koleksiyoncusu'nun zihinsel savunmasını aşabilir mi? Ne düello olurdu ama."

Cassia çırağa doğru döndü. "Hangi zihinsel savunmalar?" "Hediye Koleksiyoncuları'nın fiziksel acıya karşı toleransı sadece efsanevi. Zihinsel saldırılara karşı koymak için özel, gizli stratejileri vardır." Çırak fısıldadı, "Rüya koğuşları."

Lio ile yüzleşti. "Tehlikeli bir büyücü düellosu Zirve'ye yardımcı olmayacaktır."

"Basilis haklı. Hediye Toplayıcısını kışkırtmayı göze alamayız. En azından tartışmalı alternatifleri denemeden önce onunla müzakere etmeye çalışmasına izin verin."

"Söz konusu bile olamaz," diye yanıtladı Lio. "Tehlikeli bir müzakere de Zirve'ye yardımcı olmay. Leydi Cassia'nın güvenliğinden endişe ederim. Hediye Toplayıcısı'nın varlığı."

Cassia ona bir adım daha yaklaştı. "Bizler, çocuklarımızın güvenliği için Hesperine thelemancer, Skleros'la çatışmaya girecek. Tüm riski kendi halkınıza yüklememelisiniz. Bu hepimizi ilgilendiren bir krizdir. Biz Tenebran topraklarında Cordian büyücülerine karşı harekete geçen bir Hesperine kurtarma ekibinden bahsediyoruz."

Lio başını salladı. "Bu ne kadar çok insanı dahil edersek, o kadar uzun sürer."

Cassia, "Orthros ve Tenebra'nın ortak baskısı, topraklarımızdan herhangi birinin tek başına hareket etmesinden daha etkili olacaktır," diye savundu. "Eğer yeni anlaşmamızı duyurursak, büyücüler dezavantajlı durumda olduklarını anlayacaklardır. Cordium ile Tenebran elçiliği de hazır bulunurken müzakere etmeliyiz."

"Cordium?" Lio sordu. "Dexion'u da bu işe dahil etmemizi mi öneriyorsun?"

"Evet. Chrysanthos'u bizim için ondan bilgi almaya ikna edebilirSkleros'tan bilgi almamıza gerek kalmayacak."

"Ah, Basilis," diye araya girdi Eudias, "bilgi almak için doğrudan Efendi Skleros'a gitmek istemediğine emin misin? Rehineler önce Dexion'la müzakere göze alabilir mi? Bu çok zaman alabilir. O ve Üstat Skleros'un bize karşı ittifak halinde kalarak kazanacakları çok şey, kaybedecekleri hiçbir şey yok."

"Eminim," diye yanıtladı Cassia. "Chrysanthos ikna çabalarımıza çok daha çabuk kanacaktır, çünkü sözlere karşı bağışıklığı yoktur."

Lio, Cassia'nın kendisi için duyduğu korkunun kokusunu alabiliyordu ama aynı zamanda çok güvendiği Cassia'nın zihninin işleyişini de hissedebiliyordu. "Onu yardım etmeye nasıl ikna etmeyi düşünüyorsun?"

Bize mi?"

"Skleros, Dexion'un konumu için yapılan savaşta her iki tarafa da yardım etti." Cassia dedi ki. "Kim kazanırsa , zafer onun olacaktı. Ya avantajını güvence altına almak için bir adım daha ileri gidip zaferi tercih ettiği tarafa verseydi?"

Ateş Lio'nun hafızasında parladı ve onu kullanan büyücünün yanmış kokusunu aldı. "Bu tamamen mümkün."

Eudias, "Bunun böyle olduğunu gösteren hiçbir kanıtım yok," diye itiraz etti.

"Biliyorum." Lio çırağa baktı. "Sanırım Dexion'un kılık değiştirerek Orthros'a girmesini sağlayan büyünün Dalos'un Solorum'da kimliğini gizlemesini sağlayanla aynı olduğunun farkındasındır ve Skleros bunu her ikisi için de gerçekleştirdi."

Eudias bakışlarını kaçırdı.

Cassia onunla göz göze gelmeye çalıştı. "Minnettarlık bizi güçlü kılar." "Bunun bize bir faydası olmayacak Basilis."

"Ölüm büyüsü Chrysanthos'a iyi hizmet etti," dedi Lio. "Hepimiz İlk Kan Çemberi'nde büyüyü bozduğu ve gerçek gücünü ortaya çıkardığı ana tanık olduk. Onun için ne kadar farklı olduğunu nasıl unutabiliriz? Dalos Ekinoks Zirvesi'nde aynısını yaptığında?"

"O gece ne olduğunu anlıyor musun?" Cassia Eudias'a sordu.

Genç büyücünün sesi boğuk çıkıyordu. "Bunun rehinelerle bir ilgisi yok."

"Yardımcı olabilir," dedi Cassia nazikçe.

"Dalos'la düello yapan bizler onun aurasındaki kargaşayı hissettik," diye açıkladı Lio. "Savaş tecrübesi olan büyüklerimi bile şaşırttı. Ölüm büyüsünün gücü üzerinde garip ve tehlikeli bir etkisi olduğu açıktı. Hediye Toplayıcısı'nın Dalos'u sabote etmiş olması tamamen mümkün."

"Ama Chrysanthos değil," dedi Cassia. "Dexion makamı için rakibini ortadan kaldırmak için büyücüyü tutmuş olamaz mı? O bir Pavo olarak doğdu. Bu bir aile geleneğidir."

Eudias'ın bu sefer bir karşı cevabı yoktu.

Cassia ona sorgulayıcı bir bakış attı. "Bunu doğrulayacak ya da yalanlayacak bir şey biliyor musun?"

Eudias içini çekti. "Dalos bir Boğa burcu olarak doğdu."

Cassia'nın aurasında şaşkınlık ve memnuniyet bir araya geldi. "Daha ne söylemem gerekiyor?"

"İkna oldum," diye yanıtladı Lio.

"Çırak Eudias, Aithourian Çemberi'nin liderlerinin kendilerini kuralların üstünde tuttuğunu söylemişsiniz. Dexion'unun komplo ve suikast yoluyla bu makamı çaldığını öğrenmek Synthikos'u rahatsız eder mi?"

Boğazı düğümlendi. "Çember senin kardeşlerin. Synthikos babandır. Cübbeleri giymeden önce kim olursanız olun, Hagion'un merdivenlerinde diğer tüm sadakatlerinizi bırakırsınız. Birlikte durur ve dünyaya ihanet edersiniz, ama birbirinize değil. Bu, çiğnemeyeceğiniz tek kuraldır."

"Dexion sessizliğimiz için yalvaracak," diye yemin etti Lio.

"İhanetini Aithourian Çemberi'ne açıklamakla tehdit edeceğiz." Cassia gülümsedi. "Bakalım Sklerös'tan Aithourian Çemberi'nin yerini ne kadar çabuk öğrenecek? rehineler."

ZALIM ENGİZİSYONCU VE NAZIK ENGİZİSYONCU



Lio ana salonun kenarlarında GÖLGELER TOPLADI. Odanın üzerine çöken kasvet, derme çatma Zirve masalarını gül pencereden gelen fener ışıklarıyla aydınlanmış halde bıraktı.

Kızıl ışık orada oturan ölümlülerin yüzlerini yıkıyor ve sırtı pencereye dönük oturan Cassia'nın omuzlarını okşuyordu. Perita beyaz ipek masa örtüsünü düzeltirken, Cassia'nın arkasındaki karanlıkta oturan Callen uğursuz bir figür çiziyordu.

Lord Gaius onun sağındaki sandalyeye oturdu. "Bunu Konsey'in Orthros ile yaptığı yeni anlaşmanın ilk testi olarak görebiliriz. Eğer bunu onurlu bir şekilde yerine getirirsek, Cordium'a güçlü bir mesaj gönderebilir ve gereksiz yere kan dökülmesini engelleyebiliriz."

"Daha fazla katılamazdım." Lio, Cassia'nın solundaki yerde durdu.

Benedict, Lord Gaius'un sağına oturdu. "Çırak Eudias, Dexion'dan önce aramızda görünmek zorunda değilsin. Taraf değiştirdiğin sırrını saklayabilirsin."

Eudias Benedict'in yanındaki sandalyeyi çekti ve masada onlara katıldı.

"Tarafımı seçtim. Herkesin bunu bilmesini sağlayacağım."

Benedict ve Lord Severin onu omuzlarından alkışladılar. Yüzüne tereddütlü bir gülümseme geldi.

Cassia Lio'ya döndü. "Yaklaşan çatışmada bize yardımcı olacak kavrayışınız için teşekkür ederiz."

"Kan Birliği müzakereler sırasında belli bir avantaj sağlıyor.

Dexion'da güçlü bir duygusal tepki hissettiğimde, size bu işareti vereceğim." Lio bir eliyle madalyonuna dokundu. "En savunmasız olduğu anda, kırılma noktasını bu şekilde göstereceğim." Lio gülümseyerek ellerini arkasına koydu.

Cassia onun gülümsemesine karşılık verdi. "Biz hazırız."

"Büyücüyü geri getireceğim," dedi Lio.

Chrysanthos'un kapısının dışındaki koridora adım attı.

"Yanlış bir şey yok." Xandra kıkırdarak Sklerös'un metal kapı kolunun altından bir alev çıkardı.

Nodora Xandra'nın omzunun üzerinden kaşlarını çattı. "Sklerös'un bir çeşit derme çatma silah yapmış olması dışında. Onu defalarca duvara fırlattığını duyabilirsiniz."

Lio başını salladı. "Orthros'un Muhafızları'na karşı bunun bir işe yaramayacağını biliyor olmalı."

Kapının kolu kırmızı renkte parlarken Xandra sırtıttı. "Hadi ama Usta Sklerös. Sadece biraz aptal ol. Kapıyı dene."

"Bence sadece can sıkıntısını savuşturmaya çalışıyor." Kia bir kulağını Tychon'un odasına doğru eğdi. "Bu bir dizi sınav *daha* çekiyor."

"Benim için onlara göz kulak olduğunuz için hepinize teşekkür ederim," dedi Lio. "Bizim için zevkti," diye yanıtladı Kia.

Nodora elini onun koluna koydu. "Dikkatli ol, Lio."

"Olacağım," diye söz verdi.

Lio elini kaldırdı ve Chrysanthos'un kapısını çaldı. "Dexion Chrysanthos, bir davetiye iletmek için buradayım."

"Sizinkini Hypnos'tan almadınız mı Büyükelçi?" diye seslendi büyücü.

Adil bir uyarıda bulunan Lio bir süre daha bekledikten sonra akrabalarının koruyucu büyüünün tanıdık kucağından geçerek kendini odaya bıraktı. Trial kardeşleri kapıyı arkasından kapattı.

Chrysanthos Lio'ya alaycı bir bakış attı. Büyücü mükemmel bir şekilde yapılmış yatağında sırt uzanmıştı. Başının üzerindeki tavana bir krallar ve büyücüler tahtasının ana hatlarını çizmiş ve simgeler için küçük alevler yaratmıştı.

"Gerçekten mi, Dexion?" Lio kaşlarını kaldırdı. "Babamın mimarisine karşı böylesine küçük bir intikam eylemi. Eminim kafanı meşgul etmen için sana kâğıt ve mürekkep sağlayabilirdik."

"Duymadınız mı? Stand büyü bir şeyler yazabileceğimi ya da tüy kalemle intihar edebileceğimi düşündü. Anne Vekilharç, kendi büyülerimden bile zarar görmeyeyim diye beni kundakladı. Çünkü Mahkumların iyiliği için, biliyorsunuz."

"Onların hayatta kalmasını kendininkine bağlı hale getirdiğinde, eminim bu tür sonuçlara hazırlıklıydın. Başkalarına zarar vermenizi engellemek için size kan prangası vurduğunu da biliyorum. Neyse ki, bu

Bu tatsız deneyim sizin için çok yakında sona erebilir. Benimle gelerseniz, Tenebran elçiliği sizinle konuşmak istiyor."

"Bu hödüklerin söyleyecekleri hiçbir şeyle ilgilenmiyorum. Ancak, yapacak daha iyi bir işim olmadığından, onları eğlendireceğim." Chrysanthos içini çekti ve cüppesini düzelterek ayağa kalktı.

"Üzerinizdeki kan prangalarını aklınızdan çıkarmayın. Rose House'a doğru yapacağımız gezinti, İlk Kan Çemberi'nin önünde yaptığın öfke nöbetini tekrarlamam için bir fırsat değil."

Dexion masa sandalyesinin arkasından mantosunu aldı ve omuzlarına yerleştirdi. "Gül Evi mi? Ben onları terbiye etmeden, o akılsızlar Basilis'in elinden yemek için geri mi döndüler?"

"İyi bir liderliğin nazik ve istikrarlı elini, kötü niyetli bir tutuştan ayırt edebiliyorlar."

"Kendilerini besleyen eli ısırıklarına pişman olacaklar."

Lio onun için kapıyı açtı. Dexion, Güneş Tapınağı'nın koridorunda resmi bir geçit töreni yapar gibi Lio'nun Deneme kız kardeşlerinin arasından ilerledi.

Lio büyücüyü kör noktasında gölgeledi, duyuları en yüksek uyanıklığa kadar zorlandı.

Galerinin yarısına gelmişlerdi ki Chrysanthos olduğu yerde durdu.

Lio büyüsünü hazır tuttu. "Uyarılarımı lütfen unutmayın."

Chrysanthos ani bir hareket yapmadı, sadece yavaşça Lio'yla yüzleşmek için döndü ama aurası vahşiydi. "Bir ikiyüzlüden daha fazla nefret ettiğim bir şey yoktur.

Kibirli diplomasınız midemi bulandırıyor. Ne dersiniz deyin, ne yaparsanız yapın, bu Zirve nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, sizi sadece hor gördüğümü bilmenizi isterim."

"Barış birbirimizi sevmemizi gerektirmez, sadece kendi tutkularımız yerine ortak iyiliğe göre hareket etmeyi seçmemizi gerektirir."

"Büyükelçi Deukalion, iğrenç prensiplerin dipsiz sürahisi.

Orthros'un çıkarlarını acımasızca desteklemenizi örtmek için bundan daha sinsî bir perde olamaz."

"Görüyorum ki sizin gözünüzde laf ebesi bir acemiden acımasız bir politikacıya terfi etmişim. Jimnastik salonundaki turumuz bir izlenim bıraktım. Sizinle ilgili kendi varsayımlarımın da aynı şekilde yanlış olduğunu keşfettiğime göre, hakkımdaki her iki değerlendirmenin de yanlış olduğuna sizi ikna edebilmeyi gerçekten isterdim."

"Benim hakkımda anlamam gereken tek şey, seni adalete teslim edeceğim. Bu kış olmayabilir ama sen işaretlendin ve buradan Corona'ya kadar her büyücü senin benim olduğunu biliyor."

Lio, Chrysanthos'un Zirve sırasında geliştirdiği bu kişisel kinin şimdi yoluna çıkmasına izin veremezdi. Rehinelerin hayatları tehlikedeydi. Lio, Chrysanthos'un dövüş ringindeki bir utanç yüzünden duyduğu intikam hırsı yüzünden ölmelerine izin veremezdi. "Aramızdaki meseleleri çözme arzunuzu en azından bu bir kenara bırakmanızı tavsiye ederim. Bunun yerine kendi işlerine bak. Geleceğiniz Tenebralılar'ın elinde. Onları bekletmememizi öneririm."

Chrysanthos olduğu yerde durmuş, öfkeden kuduruyordu. Her şeye rağmen bu işi zorlaştıracak mıydı?

Sonunda Dexion galeride ilerlemeye devam etti. "Senin ve benim burada işimiz bitmedi."

Ana salona girdiklerinde Dexion'u dikkatli bakışlar ve düşmanca aurlarla dolu bir masa karşıladı. Lio onu oturdukları koltuğa doğru itti. Cassia'nın karşısında onun için hazırlanmış, iki yanında Tenebran büyücüleri vardı. Lio, Dexion'un kör noktasında ayakta duruyordu. Chrysanthos kendini büyük bir vakarla koltuğa bıraktı ama fener gözlerinde parladığında gözlerini kıstı ve yüzünü buruşturdu.

Cassia ayağa kalktı, pencereye karşı siluet halindeydi. "Dexion Chrysanthos, Cordium'un Orthros ve Tenebra'nın Özgür Lordlar Vekil Konseyi ile ilk ve tek müzakeresine hoş geldiniz."

Chrysanthos güldü. "Bu kendini beğenmiş saçmalık da ne?"

Cassia önündeki belgeyi kaldırdı. "İşte Annassa ve yaşlı ilk kanların kanını taşıyan Orthros ve Tenebra arasındaki anlaşmanın yazılı tasdiki."

Benedict Dexion'a ters ters baktı. "Bu elçilikte temsil edilen Hadria, Segetia ve Tenebra'daki her özgür bölgenin mühürlerini kolayca tanıyacağınıza eminim."

"Anthros, Kyria ve Chera'nın Tenebran büyücülerinin gliflerinin yanı sıra," diye gürledi Üstat Gorgos.

"Kazanmak için yaptığın hamle *bu* mu Basilis?" Dexion eliyle belgeyi işaret etti. "Ne de olsa ilk düşündüğüm kadar aptalmışsın. Bir kez daha babanın egemenliğine girbu güzel kâğıt parçasının ne kadar dayanacağını sanıyorsun?"

Cassia gülümsedi. "Özgür lordlar ondan yetkilerini geri aldıktan sonra burası onun alanı olmayacak."

"Oh, şimdi anlıyorum. Anlaşılan sen de diğerleri gibi intikam peşinde koşan acımasız, nankör bir piçsin. Yazık sana. Daha ilginç biri ve daha uzun yaşayabilirdin."

"Sana yardım etmemize izin vermezsen senden daha uzun yaşayacağım."

"Kralın daha önce de isyanları temizlediğini hatırlatmama gerek yok."

"Aithourian kuşatma motorlarının yardımıyla," dedi Benedict. "Çemberinizin Tarafsızlık Yasası ile Kılıç ve Büyü Yasasını ne kadar zamandır ihlal ettiğini biliyoruz."

Chrysanthos parmaklarını masaya vurdu. "Görüyorum ki Hephaistion çalışmanızdan bir şeyler öğrenmişsiniz, Sör Benedict."

"İnkâr bile etmiyor musun?" Benedict karşılık verdi.

"Buna izin !" Üstat Gorgos parmağını Dexion'a doğru salladı. "Corona'nın kendi içinde döneklik!"

Semna, "Tenebra'nın iyi büyücülerini gözetimimiz altındaki insanlara böyle davranılmasına göstermeyecektir," dedi.

"Tenebra'yı çok ," diye uyardı Lord Gaius. "Kendini hazırla, çünkü Anthros'un Aegis'i seni geri püskürtecek."

"Dexion." Cassia'nın kısık sesi gölgeler arasında yankılandı ve onun sesini çok iyi tanıyan Lio bile şaşkınlıkla ürperdi. "Zalim Engizisyoncu ile Nazik Engizisyoncunun Hikâyesini duydun mu?"

Chrysanthos başını Lio'ya çevirdi. "Masalda zalim Hesperine diye biri yok."

Cassia'nın kahkahası Hypnos'u kendi diyarına çekebilirdi. "Büyükelçi Deukalion nazik biri."

Lio gülümsedi. "Başlamadan önce, bu müzakerenin kurallarını açıklayacağım. Muharip olmayanların dokunulmazlığı vardır. Bu akşamki sonuç ne olursa olsun, hiçbir masum kadın ya da çocuk olaya karışmayacaktır."

Cassia bahçe çantasından Chrysanthos'un mektup kutusunu çıkardı ve masanın üzerine koydu.

Adamın aurasında öfke patladı. "Bu ne cüret!"

Lio kutuyu masanın üzerinde havaya kaldırdı. "Mektuplarınızın elime geçmesinden ve karakterinizin bir kanıtı olmasından pişmanlık duymayın. Her şeye rağmen

Artık sizin onursuz bir adam olduğunuza inanmıyorum. Hatta o kadar ileri gideceğim ki, umudumu vicdanınıza seslenmeye bağlayacağım."

Kutu Chrysanthos'un ulaşabileceği bir yere gelir gelmez, onu kaptığı gibi kendisine doğru çekti ve kapağını kapattı. "Nefesini boşa harcıyorsun."

"Hesperinlerin nefes almaya ihtiyacı olmadığını hatırlayın." Lio, Chrysanthos'un arkasında adım atmaya başladı. "Bunu bütün gece yapabilirim ve bir anlaşmaya varmak için bu gerekiyorsa yapacağım."

"Şartlarım değişmeyecek."

"Anthros Tarikatı'nın şartlarının bunu sağlamayacağına eminim, peki ya sizinkiler? Senin için değer verdiğin bir hayatı güvence altına alabilirim, yeter ki sen benim değer ver."

Chrysanthos'un eli mektup kutusunun üzerinde sıkılaştı. "Kimin hayatı?"

"Senin. Hayatta kalmanızı kastetmiyorum. Alışkın olduğunuz hayatı kastediyorum."

Cassia büyücünün göğsünü işaret etti. "Geldiğinde Dexion'un madalyonunu geride bırakmak zor oldu mu, onu kazanmak için yaptığın onca şeyden sonra?"

"Yaşayacağım," diye tersledi Dexion.

"Belli ki hayatın ince zevklerine düşkünsünüz." Cassia, Notian kırmızısı kadehini masadan kaldırdı. "Konumunuz kesinlikle en iyisini sağlıyor."

"Giydiğin cübbelerin senin için lüksten daha fazlasını ifade ettiğini görebiliyorum," dedi Lio. "Onları gururla giyiyorsun."

Cassia büyücünün şerefine kadeh kaldırdı. "Şüphesiz ki hiçbir şey Etrafınızdakilerin bakışlarını deneyimleyin ve Corona'daki en güçlü üçüncü adama baktıklarını bilin. Geleceğin Synthikos'u. Hatta belki de geleceğin Akron'u."

Chrysanthos oturduğu yerde eğildi. "Ne kadar tehlikeli bir insanla oynadığınızı anladığınızı görüyorum. Bunu sakın unutma."

Ama madalyon, cüppe ve hayranlık dolu bakışlar gittiğinde geriye ne kalır?" diye düşündü Cassia.

"Büyü, kesinlikle," dedi Lio, "ama aynı zamanda onu kullanma yetkisi olmadan işe yaramaz hale getiren kısıtlamalar. olduğu her şeyi kaybetmiş bir adam. Doyurulması gereken aç boğazlar."

Chrysanthos kutuyu daha da yaklaştırdı. "Onları bunun dışında bırakmayı kabul etmiştin."

Lio onun arkasında durdu. "Ama sen . Aldığın her risk, onları da riske atar. Yaptığın her hata onları incitir. Eğer düşersen, onlar da seninle birlikte düşer."

"Sorumluluklarım konusunda bana ders verme."

"Bakmakla yükümlü olduğunuz kişilere karşı sorumluluklarınızı anlıyorum. Görevin zorluğunu.

Geleceğinizi ve onların geleceğini güvence altına almak için yerine getirmeniz gereken yükümlülükler."

Cassia şarabından bir yudum aldı. "Aithourian Çemberi'ne kabul edilmek gerçekten ne kadara mal oluyor? Eminim ailenizin rahatlıkla karşılayabileceği bir meblağdır."

"Peki ya o zamandan bu yana ödemeye devam ettiğiniz bedeller?" Lio sordu. "Kaç terfinin bedelini kanla ödediniz?"

Odanın üzerine bir sessizlik çökmesine izin verdiler.

Lio bir elini masaya dayayarak Dexion'a doğru eğildi. "Hesperin kanı. Tarikat'ın öldürme kayıtlarındaki kayıtlarınız, madalyonu ulaşabileceğiniz bir yere getirdiğinize göre gerçekten etkileyici olmalı."

Dexion'un bu fırsatı övünmek için kullanmaması garipti. Sinirlerine mi dokunmuşlardı? Lio kendi makam madalyonuna dokundu.

Cassia kadehini yere bıraktı ve kırmızı şarap beyaz masa örtüsünün üzerine sıçradı. "Başladığında, insan kanıyla da ödeyeceğini biliyor muydun?"

Dexion cevap vermedi.

Lio, "Vicdan üzerindeki ağırlıkları anlıyorum," dedi.

"Yolunuza çıkanlar var." Cassia şimdi salonun kendi tarafında sinsice başlamıştı. "Onlar hakkında bir şeyler yapılmalı. Yapamazsın zaman lüksüne ya da ölmeyi hak edip etmediklerini bilme lüksüne sahip değilsiniz. Ya siz ya da onlar ve bir seçim yapmak zorundasınız."

Lio masayı çevreleyen gölgelerin arasında volta atıyordu. "Ama bir gün kimin ölümünü kalbinde taşıyacağını hayal ettin mi?"

"Akranlarınız arasında en değerli biri." Cassia durakladı.

"Tanrıların sağ tarafında olan biri." Lio onun yanına çekildi. Onun yanında, Chrysanthos'la yüz yüze geldi. "Sana güvenen biri." "Bir kardeş," diye açıkladı Lio.

Chrysanthos'un aurasından geçen titremeyi hissetti, ancak büyücü hareketsiz ve sessizdi. Adamın kalbinden, acıyı gizleyen türden bir öfke fışkırdı. Lio ellerini arkasına koydu.

Cassia, "Dalos'u öldürdüğünü biliyoruz," dedi.

Büyücü onlara vurdumduymaz, harap olmuş yüzünü gösterdi.

"Cinayeti kendi elinle işlememiş olabilirsin," diye etti Cassia, "ama şüphesiz sorumlusu sendin."

Sessizlikte, Lio Chrysanthos'un kalbinin çalıştığını duydu.

"Lütfen, onun ölümündeki rolünüz hakkında dürüst olun." Lio hafifçe eğildi. "Sizi yargılayacak son kişi benim. Ne de olsa bundan kısmen ben de sorumluyum."

"Başarısızlıklarım ne olursa olsun," diye tükürdü Chrysanthos, "ben senin gibi değilim."

"Başarısızlık mı?" Lio . "Hiç de değil, Dexion. Sayısız insanı ondan koruduğun için sana teşekkür etmeme izin ver."

"Birçoğumuz Ekinoks'ta onun alevlerinin yolu üzerinde oturuyorduk. Zirve," dedi Cassia. "Bu masanın etrafındaki hiçbirimiz onun ölümü üzerine uykularımızı kaçırmayacağız."

"Hypnos'a git," diye tısladı Chrysanthos.

Lio yüzünü buruşturdu. "Korkarım ki, aslında, bu sizin hedefiniz olabilir, eğer . Dalos'la olan meşhur rekabetinizin nasıl sonuçlandığını öğrendiklerinde bunu bizim kadar iyi karşılamayabilirler."

Cassia, "Siz savaş büyücülerinin rekabetten beslendiğini anlıyorum," dedi, "ama kendi kardeşine ihanet etmek? Bu affedilemez."

Chrysanthos'un alnında bir damla ter titredi.

Cassia ellerini masanın üzerine koydu ve öne doğru eğildi. "Dalos'un rakiplerinden kurtulmak ve Dexion'un makamına giden yolu açmak için bir suikastçi tuttuğunu tüm dünya öğrendiğinde madalyonuna veda edebilirsin."

Chrysanthos alay eder gibi bir nefes verdi. Sonra gülümsedi. Sonra başını geriye eğdi ve güldü.

"Oh, Büyükelçi." Chrysanthos sandalyesinde arkasına yaslandı, hâlâ kıkırdıyordu. "Diken gerçekten de çalılıktan çok uzağa düşmüş. Büyük manevranız bu mu? Senin ve bu sahtekârların bana söyleyecek bir şeyiniz yok. Beni odalarımına geri götürün."

Lio yüz ifadesinin şaşkınlığını ele vermemesi için yüzünü gizledi. Nerede yanlış yapmışlardı?

Cassia'nın hayal kırıklığı ve dehşeti karıştı. "Eminim bu kadar kolay olmasını isterdiniz ama rehineler konusunda bir anlaşmaya varana kadar bu masadan kalkmayacaksınız."

"Büyükelçi benimle birlikte ayrılmadıkça bu gerçekleşmeyecek."

Chrysanthos'ta az önce tanık oldukları ani değişim, sadece soğukkanlılığın geri kazanılmasından çok daha fazlasıydı. Lio, büyücünün derin duygularını hissetmişti.

suçlamalarına cevap verdiler. Lio cevapların önünde olduğundan emindi ama henüz öğrenmemişlerdi. Onun zayıflıklarını araştırmaya devam etmeliydiler.

Lio tekrar Dexion'a doğru döndü. "Dalos'un Tenebra'da başka ne yaptığını biliyor muydun?"

"Sanırım öyle." Cassia ters yönde adım attı. "Aithourian Çemberi'nin tüm çirkin sırlarını biliyorsun, değil mi?"

"Korkarım bana çok fazla kredi veriyorsun." Chrysanthos omzunun üzerinden Lio'ya değil, mektup kutusuna baktı. "Dalos'un o sırada neler yapıyor olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Anlatmak ister misin? Madem sırlarımızı paylaşıyoruz."

Lio büyücünün hemen yanında durdu. "İki düzine çocuğu sapkınlık suçundan ateşe atmayı planladığını gerçekten bilmiyor muydun?"

Chrysanthos sandalyesinde kayarak mesafe koydu. "Hesperines'in benim aileme karşı böyle kötü niyetli suçlamalarda bulunmasını dinlemeyeceğim. daire."

Lio, "Sanırım vicdanın seni duraksattı," dedi, "Dalos'un ki onu rahatsız etmese de. Prenses Alexandra'nın geçmişiyile ilgili anlattıklarına verdiğiniz yanıtı duydum. Ayrıca yeğeninize olan sevginizin kanıtlarını da gördüm. Çocukların hayatına Dalos'tan daha fazla değer veriyorsunuz."

"Sapkın ailelerden kurtarılan çocuklar, doğru eğitim almaları için Kirya yetimhanelerine teslim edilir. Aithourialılar çocukları öldürmeye tenezzül etmezler."

Lio yüzünü yaklaştırdı. "Eriphite çocukları bile mi?"

"Beni aptal sanıyor olmalısınız. Anthros'un Tenebran büyücülerinin avladığı haydutlar çocuktan başka her şeydi."

Cassia Semna'nın yanında durdu. "Yani Dalos'un Namenti Tapınağı'nın işbirliği karşılığında Erifitleri tutuklama niyetinde olduğunun farkındaydınız."

"Solorum Tapınağı bu konuda hiçbir şey bilmiyordu!" Üstat Gorgos'un çenesi titredi.

Chrysanthos ona bir bakış attı. "Kraliyetten bir Anthros büyücüsü Bir Hesperine ile işbirliği yapan tapınak. Böyle bir gün göreceğimi hiç düşünmemiştim. Akron böyle bir günü bir daha asla görmememizi sağlayacak."

"Günahların başına kakılsın, seni Anthros haini! Savaş Tanrısı'nın erdemlerine karşı yaptığın bu bariz saygısızlık sana onun salonuna mal olacak!"

"Evet, Büyükelçi, görüyorum ki Üstat Gorgos'un dinini değiştirmişsiniz. Korkarım Cordian büyücülerinin kararlılığı çok daha büyük. Çocuk cinayetleriyle ilgili iğrenç hikâyeleri geçip bana ne istediğinizi söyleyebilirsiniz."

"Hayır, sanırım bu ilginizi çekecek." Lio kollarını kavuşturarak masanın kenarına yaslandı. "Eriphites'ten bir haber almış olabilirsin."

Hesperine elçiliğinin eve dönmesiyle aynı zamanda Tenebra'dan kayboldu."

Chrysanthos sandalyesinde doğruldu. "Gerçekten de sırlarımızı paylaşıyoruz, kâfir. Dexion'un önünde Eriphites'in sana Sığınak için yalvardığını ve Hesperine elçiliğinin yardımıyla Orthros'a geldiğini mi itiraf ediyorsun?"

"Hayır," diye cevapladı Lio. "Dalos Tenebra'ya vardığında yetişkin Eriphitler çoktan gitmişti. Bir zamanlar gelişen bir tarikattan geriye kalan tek şey, yaşları iki ile on arasında değişen yirmi dört çocuktü. Dalos onları yakarak öldürmesin diye onları teselli ettik."

"Bu, düşüncelerimi kendi çevreme karşı çarpıtma girişimi mi?" Chrysanthos talep etti.

Aurasındaki dehşet, Dexion asla kabul etmese de Lio'ya başardığını söylüyordu. "Ben sadece Dalos'un zalimliğine son verme motivasyonuna sempati duyanlar olduğunu sana anlatmaya çalışıyorum."

"Ne yazık ki," dedi Cassia, "Synthikos'un onlardan biri olduğunu sanmıyorum."

"Bu bir tehdit mi?" diye sordu Chrysanthos. "Emin olmak için," diye mırıldandı Cassia.

"Düşünsene." Lio güldü. "Hesperinler engizisyon mahkemesine bir suç ihbarında bulunuyor."

Chrysanthos bakışlarını tavana kaldırdı. "Sanki buna itibar edeceklermiş gibi."

"Gerçekten de," dedi Cassia, "elçinin sözüne pek inanmazlar. Ancak Dalos'un eski çırağı, Aithourian Çemberi'nin iyi bir üyesi; Solorum'un Antoryalı bir ustası ve geleceğin kraliyet büyücüsü; Cordium'un kuzeyindeki en eski Kyria Tapınağı'nın Prisma'sı ve Ekinoks Zirvesi'nde hazır bulunan herhangi bir sayıda Tenebran soylusunun yeminli ifadesine itibar edebilirler. Eğer tüm bu insanlar ortaya çıkar ve Corona'da bir soruşturma başlatırlarsa, bu sizin başınızı derde sokabilir."

"Misafirim olun." Chrysanthos tekrar eğildi. "Synthikos bunun tek kelimesine bile inanmayacaktır."

"Onu parmağında bu kadar sıkı mı oynatıyorsun?" Lio kaşlarını kaldırdı. "Etkileyici. Buna inansa da inanmasa da, Cordium'un dört bir yanındaki haberler kesinlikle düzeniniz için hoş olmayan bir skandal yaratacaktır. Tüm dünya için erdem timsali olmak zor, değil ? Siz haddinizi aştığınızda, sizi örnek alması gerekenler

ahlaki otorite. Bu otoriteyi korumak isteyenlerin sizi örnek almaktan başka çaresi yok."

"Utañ içindeki bir Dexion'a ne olur?" Cassia sordu. "Soruşturmacılar soruştururken bileğine bir tokat mı? Duruşmana giderken kullanacağın lüks bir araba mı? Synthikos sizin değeriniz konusunda kandırıldığını anladığında, eminim ki zengin bir sürgün yeri olacaktır. Dalos'un şanlı ailesi almak için bir suikastçı gönderirse, eminim ki mücevherli bir hançer kullanacaklardır."

"Synthikos birine asla ihanet etmeyeceğimi biliyor," diye devam etti Chrysanthos.

"Skleros'un iyi karakteri konusunda ne kadar ikna oldu?" Lio sordu.

"Şimdi bu neredeyse Akron'un Meşalesi'ni çalmak kadar cüretkâr, Kan Doğumlu." Chrysanthos'un ağzı buruştu. "Bir Hesperine, işlemedikleri suçlar için iki yüksek rütbeli Tarikat büyücüsünü suçlamaya çalışıyor. Gerçekten başarılı olmayı bekliyor musun? Selas'taki küçük tehditlerinizin Corona'da bir duruşması olacağını mı sanıyorsunuz? Çemberimin dünya üzerinde sahip olduğu büyüye karşı gerçekten ne yapabileceğinizi sanıyorsunuz?"

"Dalos'un büyüsünü bozmak için tuttuğun büyücü gerçekten savunulmaya değer mi?" Cassia sordu.

Chrysanthos tereddüt etti. "Uydurduğun komplo giderek daha da fantastik bir hal alıyor."

Ama tereddüt etmişti.

Lio madalyonuna dokundu ve tekrar büyücünün arkasındaki karanlıkta süzüldü. "Size cazip bir teklif sunmaya hazırız. Üstat Skleros üzerindeki nüfuzunu kullanarak Hesperine rehinelerini nereye teslim ettiğini öğrenecek, sonra da yerlerini bize açıklayacaksın."

", " dedi Cassia, "Skleros'un Tenebran topraklarında sizin için gerçekleştirdiği suikastı görmezden geleceğiz."

Chrysanthos yine güldü. "Beni Skleros'un sana bu sözde komplodan bahsettiğine inandırmaya çalışacağını sanıyordum."

"Buna yoktu," dedi Lio. "Ekinoks Zirvesi'nde Dalos'a ne olduğunu hissettik."

Chrysanthos'un çenesi sıkıştı. "Benimle yaptığın düellodan zevk aldın mı... eski meslektaşım? Benim çevremden bir büyücüyü öldürmek size kendinizi güçlü hissettirdi mi Büyükelçi?"

"Oradaki her Hesperine gibi ben de Dalos'un ölümünü onunla birlikte yaşadım. Sizi temin ederim, hiçbirimiz bundan zevk almadık."

"Ölüm deneyiminden keyif alan pek çok büyücü var." "Senin gibi mi?"

"Ben bir savaşçıyım, suikastçı

değil." "Biriyle arkadaşsın."

"Hediye Koleksiyoncularının arkadaşları yoktur."

"Ortakları var," dedi Cassia. "Skleros'un önünde olmadığı zamanlarda neler yaptığını gerçekten ne kadar biliyorsunuz? Onun iş arkadaşı olmanıza rağmen, sizi mümkün olduğunca karanlıkta tuttuğuna eminim."

Lio, Cassia'nın anlayışlı rota değişikliğini takip etti. "Ama yine de, senin adına pek de hoş olmayan işler yaptığını söyleyebiliriz. Karşılığında sen de onun için bir şeyler yapmış . Birbirinizin en azından birkaç sırrını biliyorsunuz."

Chrysanthos Lio'ya bir bakış attı. "Bu tür sorulara cevap vermem hoşuna gitmez miydi?"

Cassia işaret etti. "Buradaki hepimiz oyun tahtasında uzman oyuncularız. Hepimiz bir kez el değiştiren bir jetonun tekrar el değiştirebileceğini biliyoruz."

"Belki de bir Hesperine olarak önyargılıyım," dedi Lio, "ama Aithourian Çemberi'nin yüksek rütbeli bir üyesini ele veren bir Hediye Toplayıcısı'nın, işine geldiği gibi bir başkasını ele vermesini yadırgamam."

Cassia, "Onu tazılara atın," diye ısrar etti. "Onu özlemeyeceksin. Ama Skleros' senin için yaptığı hamle tapınağın dikkatini çekerse güneşi kaçıracaksın."

"Skleros'la olan tüm ilişkilerim Synthikos'un ofisinde yazılı olarak duruyor - Hediye Koleksiyoncusu'nun Dalos'la olan ilişkilerinin kayıtlarının yanında ve Synthikos'un kendisi, ekleyebilirim. Ben Synthikos'un akıl hocalarından biriyim. Amaçlarıma ulaşmak için el altından anlaşıma yapmama gerek yok ve kesinlikle terfi almak için cinayet işlememe de gerek yok. Bu yarım yamalak isyanın ve siz sonradan görme Büyükelçinin huzurunda, Aithourian Çemberi'nin Hesperine'e karşı işbirliği yapmak adına Hypnos Tarikatı'ndan nitelikli bir Hediye Toplayıcısı ile anlaştığını hiç tereddüt etmeden açıklayacağım saldırganlık."

Chrysanthos'un herhangi bir şeyi ifşa etmesi savunmada olduğunu gösteriyordu. Lio madalyonuna dokundu. "Özgür Lordlar Konseyi'nin neredeyse hayatına mal olan Hesperin saldırganlığı mıydı? Tenebra'nın Orthros ile her barış çabasını sabote eden Hesperin saldırganlığı mıydı?"

Masanın etrafındaki bir "hayır" korusu onu destekledi.

"Gerçekten mi?" Chrysanthos talep etti. "Tenebralıları ikna etmişsin *Onları* kendi tanrılarından mı koruyorsunuz?"

"Sen, genç adam, tanrı değilsin," dedi Semna.

Benedict ayaklarını yere vurdu. Gölge oda Tenebran alkışlarının doldu. Cassia masanın kendi tarafında alkışa katılırken, Lio da Dexion'un görüş alanının hemen dışında ellerini çırpı. Chrysanthos'un kalbi daha hızlı çarpıyordu.

Callen tırpanını bir çınlamayla masanın üzerine bıraktı ve alkışlar kesildi. "Leydim Ekinoks Zirvesi'nde ölebilirdi."

Benedict öne doğru eğildi. "Dalos'un öldürülmesinden mi yoksa öldüren ve suikastı durduran adamdan mı yana olduğunuzu açıklığa kavuşturmanız iyi olur."

"Artık çevrenizin soyluları yok etme planı hakkında her şeyi biliyoruz," dedi Lord Gaius. "Şimdi bundan vazgeçmeniz için akıllıca bir zaman olacaktır."

"Bu Hesperine yalanlarına inanıyor musun?" Chrysanthos sordu.

Eudias ilk kez konuştu. "Bunlar Hesperine yalanları değil."

Chrysanthos'un bakışları ona döndü. "Dalos'a zamanını seninle harcamaması gerektiğini söyledim."

"Onlara her şeyi anlattım," diye karşılık verdi Eudias. "Basilis, Callen, Perita - Dalos'un Solorum'daki faaliyetlerine tanık olan tüm Tenebralılar bunu doğruladı."

"Tanrıların huzurunda yemin ederek verdikleri ifadelere inanıyoruz," dedi Lord Gaius, "ve evet, elçinin anlattıklarına da inanıyoruz."

Lord Severin de katıldı. "Ayrıca biz çığ düşmesi ve ardından gelen kalp avcısı krizinde neredeyse ölürken sizin zarar görmeden durduğunuza inanıyoruz. O zaman da bizi kurtaran Hesperinlerdi."

"Güveniniz için teşekkürler Tenebra'lı müttefikler," dedi Lio. "Gördüğün gibi Dexion, Hesperine elçiliğinin Dalos'la yaptığı düellonun tüm ayrıntılarını Tenebralılara açıkladım. Hiçbir şey saklamadım. Onlara Dalos'un büyük bir ateş büyüyle oradaki herkesi öldürmeye çalıştığına ve bizim de onu bir koğuyla durdurmaya çalıştığımıza dair kanıtlar sundum."

Chrysanthos, "Senin koruma büyü gücünün geri tepmesine neden oldu," dedi. "Onu sen öldürdün."

"Yaptığımız koruma büyü onun gücünün Zirve katılımcılarına zarar vermesini engelledi. Ancak ölümüne biz sebep olmadık."

"Bu olayları Tenebralıların zihninde çarpıtabilirsiniz, ancak bu tür hileler benim üzerimde işe yaramayacak."

"Onunla yaptığımız düello sırasında," diye devam etti Lio, "durumunun kanıtı dramatikti. İlk Kan Çemberi'nin önünde gerçek yakınlığınızı, gücünüzü bilinçli bir şekilde geri kazanarak ortaya çıkardınız ve bu da büyünüzü içinizdeki doğal yerine çağırdı. Dalos aynı şeyi denediğinde, sanki içinde bir kırılma meydana geldi ve kontrolsüz güç açığa çıktı. Onun

Büyü doğal olmayan bir korkunç bir güce sahipti. Ondan gelen dengesiz büyüler öfkeyle yayılıyor ve duyularımızı birbirinden farklı barajlar halinde vuruyordu."

Chrysanthos kıpırdamadan oturdu, nefes alıp veriş sessizdi. Gerçekten de dinliyordu. Lio madalyonuna dokundu ve zafere yaklaşıyor olmaları için dua etti.

"Elçiliğimiz güçlü yaşlılardan ve savaşta sertleşmiş Hesperinlerden oluşuyordu. Hepsi de bana o düello gibi bir şeyle hiç karşılaşmadıklarını söylediler. Kendi büyüsü onu yok etti. Bir orman yangınının bir ağacı tüketmesi gibi, gücü onu içten içe yedi ve tüketti."

Chrysanthos'un öfkesi, bir ateş büyüsünün kendisi kadar ham bir şekilde dışarı fırladı.

"Bunu hiçbir büyücü dostumun başına getirmek istemezdim." Lio bir kez daha Dexion'a yaklaştı. "Ölmek için korkunç bir yoldu. Cesedini Cordium'a geri gönderdiklerinde gördün mü?"

Chrysanthos'un mektup kutusunu tuttuğu parmak eklemleri bembeyazdı.

Cassia diğer tarafındaki gölgelerden çıkarak onu kuşattı. "Seçimlerinizin sonuçlarına baktınız mı? Konumunu nasıl sağlama aldığınla gurur duydun mu? Güzel şarabını kokladığında ya da hayran bakışların arasından sana bakan boş gözlerini gördüğünde hiç onun yanmış etinin kokusunu aldın mı?"

Chrysanthos yüzünü elleriyle kapattı. İçinden uzun bir inilti çıktı. "Hiçbir şey bilmiyorsun!" diye bağırdı masanın üzerinden. Tökezleyerek ayağa kalktı ve Lio'nun üzerine yürüdü.

Adam bir ateş büyüsü patlamasıyla ortadan kayboldu. Lio sadece Chrysanthos'un etrafındaki koğuşun kırmızı ışık ve siyah gölgeyle titreşmesini izleyebildi. Ateş büyüsü söndü ve onu bir kez daha ortaya çıkardı. Gözyaşları yüzünden akıyordu.

"Cesedini gördüm," diye kükredi. "Kendi etimden ve kanımdan. Babam ve ben cenaze ateşini birlikte yaktık. Tanrılar kardeşime yaptıklarınız için sizi lanetlesin."

Lio suskun bir şekilde ona baktı. Diğer tarafında Cassia karanlığın içinde sessiz bir şok .

Chrysanthos göğsüne bir yumruk indirdi. "O madalyona sahip olmalıydı! Oğlunun büyümesini izleme şansına sahip olmalıydı." Yüzü buruştu. "Orada olmalıydım. Yalnız gitmesine asla izin vermemeliydim. I

suçluyum. Her zaman olacağıma yemin ettiğim gibi savaşta onun yanında olmayan ben."

Dexion sandalyesine çöktü ve elini yumruk yaparak mektup kutusunun kapağına dayadı. Vücudu sarsıldı ve ardından hıçkırıkları salonu doldurdu.

OceanofPDF.com

YENİDEN YAPILANDIRMA



Aithourian Çemberi'nin Dexion'unun yüzünü izleyicilerle dolu odadan saklamak için sahip olduğu tek maske titreyen bir eldi. Zekice söyleyecek sözü kalmamıştı. Cassia tanıdığı kederin onu parçalamasını izledi.

Omuzları sarsıldı ve kontrolsüz, sefil hıçkırıklar döküldü. Bu ana kadar hiç ağlamış mıydı?

acı çeken adama elini , sonra geri çekti. Bu yas tutan arkadaşına dokunmak güvenli değildi. Düşmana teselli vermek mümkün değildi.

Adam kendini harcayana ve ağlaması kesilip hırıltılı nefeslere dönüşene kadar bekledi.

"Çok üzgünüm," dedi yumuşak bir sesle.

Lio, Chrysanthos'un yanındaki sandalyeyi çekti ve onun yanına oturdu. "Senin kederini damarlarımda taşıyorum."

"Merhametiniz onun anısına karşı bir saygısızlıktır," diye tısladı Chrysanthos.

"Bu acıma değil," dedi Lio. "Hespera şahidim olsun, keşke sana karşı ne hissettiğimi bilseydin."

Lio, Dexion'un başının üzerinden Cassia'nın gözleriyle buluştu, sonra ikisinin de bakışları işlemeli kutuya kayd. Zoe, Bosko ve Thenie'yi ateşe göndermeye hazır olan adamda, o mektuplarda anlatılan şefkatli babayı göremiyorlardı. Zirve'de yaptığı bir büyüyle neredeyse aileleri yok eden bu adamın ardında kederli bir sevgili, oğul, kardeş ve baba bırakabileceğini hiç düşünmemişlerdi.

Lord Adrogon onlara, "Dalos hâlâ Ekinoks Zirvesi'ndeki herkese suikast düzenlemeye çalışan büyücü," diye hatırlattı.

"Her kimse," diye karşılık verdi Benedict, "her ne yaptıysa, Chrysanthos'un akrabasıydı."

"Babanın akrabası olduğu gibi mi?" Lord Adrogon meydan okudu.

"Evet," diye yanıtladı Benedict.

Lord Gaius elinde güçlü içkiler kokan bir şişeyle Chrysanthos'un yanına geldi ve şişeyi büyücüye uzattı. "Düşman savaşçıları da tıpkı bizim gibi ölenlerinin yasını tutarlar."

Chrysanthos şişeyi aldı ve ağzına götürerek başını geriye attı. Sonra bir nefes aldı, hırladı ve şişeyi Lord Gaius'a geri verdi.

"Devam et," diye meydan okudu Chrysanthos. "Bunu bana karşı kullanmaya çalışın. Skandal orman yangını gibi yayılabilir, ama Synthikos onu bir ateş gibi kolayca söndürecekler. mum alevi."

"O senin baban," dedi Cassia, "isimden öte bir şey."

"İstersen Pavones'e Synthikos'un piçi olduğumu söylemeye çalış. Annem her türlü kınamanın üstündedir. Kendi kocası benim ondan olduğuma inanarak öldü."

Efendi Gorgos dehşete kapılmıştı. "Bekârlık yeminleri tam bu tür sapkınlıkları önlemek için kurulmuştur."

"Aslında bunlar, Tarikatlarda yüksek mevkilerin kalıtsal olarak miras yoluyla geçmesinin sonuçlarından korkan Cordian prenslerini yatıştırmak içindi.

Bunun sonucunun tüm ölümlü soylarında büyü'nün seyrelmesi olduğunu düşünün. zaman." Chrysanthos alaycı gülümsemelerinden birini takındı ve Cassia ilk kez onun kendisiyle alay ettiğini fark etti. "Ben insanlığın yararı için yetiştirildim."

"Kendi çıraklarını yetiştirmek için zina yapan savaş büyücüleri!" Usta Gorgos haykırdı.

"Synthikos'a bir çırak yetiştirmek Corona prensesleri arasında büyük bir ayrıcalıktır, bilirsiniz. Annem asla durmayacak Bu onuru elde eden iki kadından biri olduğu için kendini kutluyor." "Diğeri olan

Tauri prensesini nasıl da aşağılamıştır," dedi Cassia. tahmin ettim. "Babanızın vesayeti altında kardeş olarak birlikte büyürken, Dalos ve senin ailelerinizin kan davasına sözde hizmet etmeniz bir davranıştı."

"Bu senin yeğeninin kaderi mi?" Lio sordu.

"Onun kullanılacak bir araç olduğunu ima etmene içerledim," diye karşılık verdi Chrysanthos. "Ama bir Hesperine bir çocuğu entrikalardan korumak hakkında ne bilir ki?"

Lio'nun sadece diplomatik bir cevap vereceğine güvenin. "Kardeşinize ve geride bıraktığı sevdiklerine olan sadakatınız size büyük itibar kazandırıyor."

Chrysanthos ayağa kalktı ve Lio'ya baktı. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez, Büyükelçi. Çemberimizin Hesperines errant'a karşı savaşı benim

Kardeşimin hayatının eseri ve ben onu bitirmek için çabalayarak mezara gideceğim. Ben

Akron Sunağı'nda yandığını göreceğim, ardından da o gün Dalos'la karşılaşan Hesperine elçiliğinin diğer tüm üyeleri gibi. Onu ikinci kez hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Lio sandalyesinde oturmaya devam etti. "Sözlerimin size bir şey ifade etmediğini biliyorum. Ancak Sklerös'un Dalos üzerinde gerçekleştirdiği temel yer değiştirmenin kardeşinizin büyüğü üzerinde olumsuz bir etkisi olduğuna inanmak için gerçek nedenlerimiz var. Dalos'un ölümünden Hediye Toplayıcısı'nın sorumlu olduğu bir aldatmaca değil."

"Ağzınızdan çıkan ve zerre kadar değeri olan tek sözler bunlar. Onlara sadece kardeşimle ilgili kendi endişelerimi doğruladıkları için itibar ediyorum. Solorum'a vardığım gün uyarı işareti karşıma çıktı: Hespera'nın bir tapınağının kalıntıları."

Lio Cassia'ya bakmadı. Eldivenlerini düzeltmek için duyduğu mantıksız dürtüye direndi. Kendisine Chrysanthos'a izin verdiklerini hatırlatmak zorundaydı.

babasını tahttan indirmeye çalıştığına inanıyordu. Onun bir Hesperite olduğundan şüphelenmesi için hiçbir sebep vermemişlerdi.

"Kardeşimin gücüne tam erişiminin olması gerekiyordu."

Chrysanthos şöyle dedi. "Sklerös'un bu konudaki iddialarını kendi temel yer değiştirme deneyimim sırasında doğruladım. Yine de Dalos mektuplarında bana Hespera'nın o tapınağından bahsetmeden Solorum'da iki hafta geçirdi. Sadece onun, en büyük Aithourian'ın bizim neslimizin büyücüsü, onun orada olduğunu bile hissedemedi."

Lio'nun yüzü öylesine donuktu ki Cassia onun yine kendini gizlediğinden emin oldu.

"Öte yandan ben," dedi Chrysanthos ona, "araziye ayak bastığım anda tanrıçanızın çöpünün kokusunu aldım. Söylemeye gerek yok, onun arkasını temizledim."

Cassia Lio'nun yanına geldi. "Bu gece kan davalarını kaldıramayız. Sklerös aramızdaki en büyük suçlu. Birlikte hareket etmediğimiz sürece bize karşı olan büyük planını ortaya çıkarmayı asla başaramayacağız."

Lio ayağa kalktı, neredeyse ona dokunacak kadar yakınında durdu ve bir gözü Dexion'daydı. "Bana mal olmak için elinden gelen her şeyi yaptın. en değerli şey. Kardeşinle düello yaptım. Bunu bir geceliğine unutmak için elimden geleni yapacağım, eğer kabul ederseniz."

"Hâlâ Sklerös'tan rehineleriniz hakkında bilgi almamı mı bekliyorsunuz?" Chrysanthos sordu.

"Hâlâ senin müttefiki olduğuna inanıyor," dedi Cassia. "Ona basitçe nerede olduklarını sorabilirsin, o da sana söyleyecektir."

Chrysanthos gözlerini devirerek Cassia'ya baktı. "Planlarımızdaki herhangi bir değişiklikten şüphelenecektir. Rehine durumunun tam da onun ve çevremdekilerin kararlaştırdığı gibi ilerlemesinde çıkarı var. Kariyerinin çoğunu Hesperinler ile Tenebran topraklarındaki Tarikatlar arasında savaş çıkarmaya adadı, böylece avları daha fazla sayıda sapacak."

Lio, Cassia fırsat bulamadan cevap verdi. "Sanki o ve kardeşinin hayat amaçları aynıymış gibi görünüyor. Neden Dalos'a ihanet etsin ki? Sen de istiyorsun

Biliyorum. Kardeşinin ölümü hakkında onunla yüzleşmek istiyorsun. Ama bunu yaptığın anda, senin iyiliğini kaybettiğini anlayacak. Orthros'tan ayrıldığınız an, elinizden kayacak ve geldiği gölgelere geri dönecek ve siz de intikam için susamış bir şekilde eliniz boş kalacaksınız."

"Dexion olarak herhangi birine, herhangi bir yere ulaşma yeteneğimden şüphe mi ediyorsun?" "Bir gölgeye karşı ateş ne işe yarar? Bir ışık büyüsünü

Hypnos'un diyarı mı? Sklerös'un senin için bile bir meydan okuma olacağını inkâr edemezsin. Ama bu gece, işte burada, Hesperine büyüsü fiçisindeki bir balık."

Cassia, Lio'nun ne teklif etmek üzere olduğunu biliyordu. Onu durdurmaya çalışmazsa, zihin büyücüsü gerçek düşmanına meydan okuyacaktı. Eğer şimdi konuşmazsa, Lio bir Hediye Toplayıcısıyla düello yapacaktı.

"Ama Dexion olarak," diye denedi Cassia, "Sklerös üzerinde kesinlikle etkiniz var. İç Gözler'in onun faaliyetlerine müdahale etmemesini sağlıyorsunuz. Eğer korumanı geri almakla ve onu üstlerinin insafına bırakmakla tehdit edersen, sana bilmek istediğin her şeyi anlatacaktır."

"Korkarım Büyükelçi'nin değerlendirmesi doğru," diye cevap verdi Chrysanthos. "Tehditlerimin Sklerös için hiçbir anlamı olmayacak. Cüppelilerin onun sabrını sınamasını engellemekte etkili olduğumdan eminim. Ama onların disiplininden kaçınmak istiyorsa, bunu benim yardımım olmadan da yapabilir."

Kalbinin her atışında Alkaios ve Nephalea bir kalp atışı daha uzun süre acı çekti. Nike ailesinden bir kalp atışı daha uzun süre ayrı kaldı. Diğer beş soyun sevdikleri Akron Sunağı'na bir kalp atışı daha yakındı.

Cassia çaresizliği sesinden uzak tutmaya çalıştı. "Bunca yıldır onunla birlikte çalışıyorsunuz. Eminim onun sırlarını biliyorsunuzdur."

"Ben bir pyromagus'um, zihin büyücüsü değil."

Lio, Cassia'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Tenebra'nın temsilcisi Orthros'un büyükelçisinden yeni bir öneri duyacak mı?"

gerginlikten boynu kırıldı. "Protesto ediyorum."

"Anlaşıldı." Lio elçiye döndü. "Lord Gaius, kendi adamlarınızın nerede olduğunu bilen düşman adamlarından birini hiç gözetiminiz altına aldınız mı?"

hapsedildi?"

"Emin olmak için," diye yanıtladı.

"Yakaladığınız düşmana ne yaptınız?"

"Bir keresinde ona ekmek verdik, bize her şeyi anlattı ve biz de onu yoluna gönderdik. Başka bir seferinde ise epeyce para gerekti. Bazen karısını ve çocuklarını güvenli bir yere götürmeye yetiyor, sonra da efendisinin onu konuştuğu için nasıl cezalandırdığını umursamıyor."

"Umarım Hediye Toplayıcısı kabul etseydi ona Orthros'taki tüm erzak ve serveti vereceğimi biliyordur. Ama bu şeyler onun için çok az önemli, ailesi ise daha da az."

Lord Gaius Lio'ya baktı. "Buradaki hiç kimse Hediye Toplayıcısı'ndan pişman olmayacak, Büyükelçi."

"Savaşlarda yanınızda bir thelemancer olsaydı, bu sorgulamalarınızı kolaylaştırır mıydı?" Lio sordu.

Cassia nefesini tuttu.

Lord Gaius'un kaşları havaya kalktı. "Bir rüya büyücüsüne güvenmezdim. Ama beni bir adama işkence etmekten kurtarırsa, ona teşekkür ederim."

"Ben bir rüya büyücüsü değilim," dedi Lio. "Ben bir Hesperine zihin büyücüsüyüm." Perita bir eliyle ağzını kapattı. Callen onu biraz daha yakın tuttu.

Cassia, Lio'nun bu andan önce onların güvenini kazanmış olmasına minnettardı. Dehşet mırıltıları masanın etrafını sardı, ama aynı zamanda zorlu bir müttefiki güvence altına almanın zafer çılgınlıkları da yükseldi.

"Tanrılar." Chrysanthos, Lord Gaius'un matarasından bir yudum daha aldı. "Bir dahaki sefere bana Argyros kadar güçlü olduğumu söyleyeceksin."

Lio, "Şehit Geçidi'nde kalp avcılarını durdurdum," diye cevap verdi.

Chrysanthos hırıltılı bir kahkaha attı ve masaya yaslandı.

"Siz buna diplomasi mi diyorsunuz?" Benedict yüzü kül rengi olmuş bir halde sordu. "Ben buna son çare diyorum," diye yanıtladı Lio. "Kendine bir sor bakalım, ben olsam

Sizi ikna etmek için diplomasiyi kullanmak, eğer vicdanım sizin için fikrinizi basitçe değiştirmeme izin verirse. Eğer beni tanıyorsanız

Argyros Amca'nın geçmişine baktığınızda, beni her iki konuda da eğitmiş olmasını şaşırtıcı bulmayacaksınız."

"Aman Tanrım," dedi Eudias. "Tarikatların birleşik güçleri Anthros ve Hypnos ile Kordi prensleri ittifakı Aya Anatela'yı yerle bir etmeye geldi, Argyros onları akılla durdurdu."

Cassia onlara, "Ayrıca son bin altı yüz yıldır Orthros'tan gelen her elçiliğe önderlik etti," dedi, "Tenebralılara şunu göstermek için hayatını riske attı

Hesperinler zarar vermek istemez."

"Bu gece," dedi Lio, "Hediye Toplayıcısı'ndan rehinelerin yerini öğrenmek için gereken her türlü riski almak bana düşüyor. Aradığımız bilgiye ulaştığımda hepinize geri döneceğim."

Masadan uzaklaştı. Cassia'nın uzanıp onu tutmaması için tüm iradesini kullanması gerekti. Burada öylece duracak ve onun tek başına, belki de şimdiye kadar karşılaştığı en büyük tehlikeye doğru gitmesine izin mi verecekti?

Hayır, bunu birlikte yapmalıydılar. Sığınak onun zihnini koruyamazdı ama en azından Sklerös'la düello ederken bedenini koruyabilirdi. Onunla gitmesine izin vermesi için onu ikna etmeliydi. Şimdi.

İkna etmek için bir yol ararken Eudias konuştu. "Büyükelçi?"

Tekrar onlara döndü. "Evet, Çırac Eudias?"

"Hediye Toplayıcısını buraya, hepimizin huzuruna getirmek en iyisi olmaz mı? Birbirimize bu kadar çok zarar veren gizli komploların aksine, bu halklarımız arasında bir güven işareti olsun."

"Orthros'un güvenilirliğini Tenebra'ya göstermek için sabırsızlanıyorum. Ancak benim en önemli görevim konuklarımızın güvenliğini sağlamak. Hediye Koleksiyoncusu çok tehlikeli bir adam. Büyüme sessizce boyun eğmeyecektir."

"Yardıma ihtiyacın olacak," dedi

Chrysanthos. Lio Dexion'a kaşlarını kaldırdı.

Savaş büyücüsü gülümsemeyi ve bunu aşağılayıcı göstermeyi başardı. "Senin savaş yeteneklerine aşinayım. Rüya koğuşlarını yıkmaya çalışırken bir Hediye Koleksiyoncusu'nun saldırılarını savuşturamazsınız."

"Hesperine'den yardım istemek niyetindeydim."

Eudias boğazını temizledi. "Güvenliğimize olan bağlılığınızı takdir ediyoruz Büyükelçi, ancak rehineleri kurtarmak için hep birlikte çalışmalıyız. Burada yetenekli büyücüler ve savaşçılarla dolu bir odanız var."

Tüm Tenebralılar koro halinde aynı fikirdeydi.

Eudias memnun bir şekilde başını salladı. "Siz yakınlığınızı kullanırken Üstat Sklerös'un zarar vermesini engellemek için fazlasıyla yeterliyiz."

"Hepimize büyük zararlar veren haydut bir büyücüye karşı birlikte çalıştığımız bu gece gurur verici olacak," dedi Lio.

Cassia gözlerini kırptırdı. Lio korunacaktı. Eudias ve Tenebralılar Hesperine'i savunmak için toplanmışlardı.

Dexion, "Savaş koşuşlarını bu uğurda kullanmak isterdim," dedi, "ama ne yazık ki Orthros'un Muhafızı beni öyle bir zincire vurdu ki, yeğenini kıymaya çevirmeye çalışan bir Hediye Toplayıcı'ya ateş fırlatamıyorum."

"Ve yine de kendimizi birlikte çalışırken buluyoruz." Lio, Chrysanthos'a elini uzattı. "Skleros'u bu toplantının önüne getirdiğimde, kardeşine gerçekten ne yaptığını ve neden yaptığını bulmana da yardım edeceğiz. Bu, ailenizin kaybı için Orthros'un başsağlığı dileklerinin bir göstergesi olsun."

"Seni affetmeyeceğim." Dexion Lio'ya sırtını döndü. "Ama avcıya kendi avından korkmayı öğretmeni izlerken, sadece bu gece için bile olsa unutacağım. Skleros'tan daha tatlı bir intikam düşünemiyorum. Getirin onu burada."

OceanofPDF.com

KARDEŞ TANRILAR



SKLEROS misafir yatağının ayakucunu süsleyen dövme demir dikenlerden KENDINE bir dart oyunu YAPMIŞTI. Lio, Hediye Toplayıcısı'nın ipek duvar kâğıdına birbiri ardına kırık çiviler fırlatmasını izledi. Yavaşça, Skleros ayaklarını şifonyerin üzerinden salladı ve sustalı koleksiyonunu almak için sandalyesinden kalktı.

"Dexion sizinle görüşmek istiyor," diye tekrarladı Lio.

Skleros sustalılardan birini dudaklarının arasına, sigarasının genellikle asılı durduğu yere soktu. "Taşaklarını Hespera'yla takas etmiş olmalı ki Bu."

"Tüm Tenebran elçiliği gibi ben de orada olacağım. de bu durumdan faydalanamayacaksınız."

"Huh."

Lio tahrip edilmiş dikenleri işaret etti. "Bunları getirmeyeceksin."

Skleros kıkırdadı ve kapıya doğru giderken onları şifonyerin üzerine bıraktı.

Lio, Deneme kardeşlerine işaret vermek için kapıya vurdu, ardından Skleros'un geçmesine izin vermek için kenara çekildi ve Hediye Koleksiyoncusu ile arasında bir kol mesafesi bıraktı. Kapı açıldı ve gizli ateş ve su büyüsü havada ağır ağır asılı kaldı. Lio, koridordaki Hesperine gücü kazanından geçerken Skleros'un teninde boncuk boncuk ter oluşmamasına şaşırdı.

Lio Deneme kardeşlerini selamladı. Kia ve Xandra auraları zaferle dolu bir şekilde bu jestle karşılık verdiler. Nodora ihtiyatlı bir hava yaydı ve Birlik aracılığıyla onu uyardı.

Skleros sanki olmak isteyeceği başka bir yer yokmuş gibi sessizce Gül Evi'ne doğru yürüdü. Lio büyüsünü kıpırdatmadı bile. O vermeli Skleros olacaklar hakkında hiçbir uyarıda bulunmadı.

Lio artık kararını verdiğine göre, şaşırtıcı bir sakinlik gelmişti. Geri dönüşü olmayan noktayı geçtiğini bilmenin verdiği bir güven .

Lio az önce bir savaş büyücüsüne, büyücüden bir itiraf dair söz vermişti.

Lio, kendisini bu noktaya getiren tüm çarpık yolları düşündü ve kendi kendine vicdanının tatmin olup olmadığını sordu.

Rehineleri kurtarmak için başka bir yol göremiyordu. Alkaios'a lütfunu, Mak'a kız kardeşini ve Ioustin'e umudunu geri verecekken, bir canavarla düello etmekten kaçınacağını düşünemiyordu. Lio geceleri Cassia'nın uyumasını izlerken, Skleros'un onu tekrar tehdit etmesine izin vermediğini bilerek daha rahat dinlendiğini görebiliyordu.

Skleros gibi çürümüş bir leşin vicdanla istişare etmeye bile hakkı var mıydı?

Bu adamın da bir yerlerde bir yeğeni var mıydı?

Lio'nun tek bildiği, bu düelloyu kendisinin değil Skleros'un seçimlerinin gerekli kıldığıydı. Bu seçimlerin nedeni ne olursa olsun ve Skleros bu seçimler hakkında ne hissederse hissetsin, Lio buna karşılık ne yapması gerektiğini biliyordu.

Skleros'u istediği için değil, mecbur olduğu için kıldığı sürece vicdanı tatmin olacaktı.

Girişe ulaşmışlardı. Lio öfkesini ana salonun kapılarına yöneltti ve kapılar çarparak açıldı. "Bundan zevk almamak için elimden geleni yapacağım."

"Sen ." Hediye Koleksiyoncusu omzunun üzerinden bir gülümseme attı. "Her anından keyif alacağım."

Lio kapıların, sanki ellerinden kâğıtlar uçup gitmiş gibi, İradesinin avuçlarından çekilip alındığını hissetti. Devasa demir paneller çarparak onu salondan uzaklaştırdı, Cassia'yı ve ölümlüleri bir Hediye Toplayıcısı'yla birlikte içeri kilitledi.

ESKİ BİR DOST



Kapıların GÜMBÜRTÜSÜ Cassia'nın etrafında yankılandı. Sadece kapılar Lio'yu durduramazdı. Bu nasıl olabilirdi?

Ona doğru sinsice yaklaşan Hediye Koleksiyoncusu ile arasında hiçbir şey yoktu. Hediye Toplayıcısı ile elçilik arasında ondan başka hiçbir şey yoktu.

Bir elini glif parçasının üzerine koydu ve yanında Knight varken Sklerös'la yüzleşti.

Pencerenin camlarının ötesinde gölgeler toplanıyor ve . Fırtına bulutları. Fenerin ışığı azaldı. Gülün kırmızı yaprakları ölümcül bir gölgeye dönüştü ve oda gölgeye gömüldü.

Cassia kolyesine sıkıca sarıldı ve kendi nefeslerini dinledi. Etrafında kimse kıpırdamıyordu.

"Cassia." Karanlığın içinde derin, anlaşılır bir ses konuştu. "Sonunda tekrar karşılaştık."

Göğsü sıkıştı. Bu sesi tanıyordu.

"Beni hatırlamayacaksın ama ben babanın eski bir arkadaşayım." Sözleri boşluğun içinde ona ulaştı.

Kralın güneşinde, artık ölmüş olan bir adamın ağzından çıkan o sesi duymuştu.

"Eski bir dost olarak bir sorum var." Büyücünün sesi derinleşti. Kralın daveti olmaksızın masanın kendi tarafındaki sandalyeye oturdu ve kraliyet huzuruna çıktı.

Kral şarap sürahisinden kendi kadehinin yanındaki boş doldurdu ve masanın üzerine koydu. "Ne konuşmak istersiniz?"

Dalos şaraptan bir yudum aldı ve bir süre ağzında tadını çıkardı. Tekrar konuştuğunda, genizden gelen ses tonundan eser . Sesi zengin ve pürüzsüzdü, kelimeleri anlaşılırdı. "Cassia konusunda ne yapmamı istediğin konusunda bir karara vardın mı?"

Kral başını salladı. "Henüz değil."

"Çalışmamdan önce hazırlanmak için yeterli olması için bilmem gerekiyor." Büyücünün sesi daha önce hiç bu kadar net ve soğuk olmamıştı.

Dalos'un sesini dinledi, onu öldürmüş olabilecek adamın sesini. Bir farkındalık donmuş düşüncelerini çözdü.

Bu sesi daha önce de duymuştu.

Kral onu aşılamak için güneşine götürmesini emrettiğinde büyücü onunla bu şekilde konuşmuştu. Bu onun hayal gücü değildi.

Kral hiçbir şey değişmemiş gibi devam etti. "Saat gelmeden önce size haber vereceğim... Benden izin istemesi gerektiğini unutmuş.

nefes alır, yer ya da sıçar. Onun huzursuz isteklerinin rahatsızlık emin olmalıyım."

"Saat yaklaşıyor," diye uyardı büyücü. "Çok beklemeyin." "Gerçekten de. O gün için çok uzun süre bekledim zaten.

Onun faydası sona erdi ve nihayet ondan kurtulabiliriz."

"Sizin için onunla ilgilenmeyi dört gözle bekliyorum."

Derin bir içgüdü Cassia'nın geri neden oldu. Sandalyesine doğru tökezledi ve kendini sabitlemek için sandalyesine tutundu. Işık geri döndü, bir yıldırım gibi parlaktı ve salonun her köşesine durmadan parlıyordu.

Knight'ın her böğürüşünde vücudunu sarsacak kadar şiddetle havladığını görebiliyordu ama oda sessizdi. Sklerós pencerenin altında durmuş, başını öne eğmiş ve ellerini önünde kavuşturmuştu. Cassia gözlerini ondan ayırmaya cesaret ederek

masanın karşısındaki Chrysanthos'a baktı.

Savaş büyücüsü oturduğu yerden kalkmadı. Masanın etrafındaki tek bir kişi bile kıpırdamadı.

Kumaş hışırtısı Cassia'yı ürküttü. Sesin geldiği yöne doğru baktı.

Eudias zarifçe ayağa kalktı. Ona ağırbaşlı bir gülümseme verdi ve ona doğru yürüdü. Sanki kadın bir tavşan, adam da bir avcıymış gibi olduğu yerde donakaldı ve onun yaklaşmasını izledi.

Bir kol mesafesinde durdu. Sonra Cassia'nın Notian kırmızısı kadehini aldı. Sapını parmaklarının arasına alarak avucunun içine aldı, burnuna götürdü ve derin bir nefes aldı. Şaraptan bir yudum aldıktan sonra döndü, cüppesi etrafını sardı ve pencerenin altında Sklerós'a katıldı.

Sklerós tek dizinin üzerine çöktü ve selamlamak için yumruğunu göğsüne indirdi. "Efendim." "Sklerós, benim en büyük Gözetmenim. Seninle benimle konuşmak güzel

ses." Eudias bir elini uzattı ve Hediye Koleksiyoncusu'nun başına koydu.

Cassia odadaki Hesperine büyüünün bozulduğunu hissetti, sanki damarlarında bir şey paramparça olmuştu.

Skleros ürperdi ve nefesi kesildi. "Beni Gardiyan'ın zincirlerinden kurtardığınız için teşekkür ederim, Usta."

Hayır, o Eudias değildi. Dalos da değildi. Hespera ona yardım etsin. Bu Hypnos'un kendisi miydi?

İnsan ya da Tanrı, bu odadaki herhangi birine zarar vermek için Cassia'yı geçmesi gerekecekti.

Sığınak büyüünün onun doğal olmayan gücüne dayanabileceğini umuyordu. Glif parçasını her an uyandırmaya hazır bir şekilde Knight'ın arkasına çömeldi ve ona doğru bir el uzattı.

Efendi azarlayıcı bir ses çıkardı. Parmak uçlarında bir şimşek kıvılcımı dans etti. Bir hırıltı yuttu ve kolunu geri çekti.

Şövalye Üstat'a doğru hamle yaptı. Şövalyenin vücudu onlara çarptığında havadaki parlak dalların bir anlık görüntüsünü yakaladı. Adam yere düştü.

"Hayır!" Cassia acıya karşı dişlerini sıkarak elini büyüünün şokuna soktu. Şövalye'ye ulaşamıyordu.

Kendini silkeledi, sonra tekrar ayağa fırladı. Bir sonraki hamlesinde çenesini denedi ama yıldırım büyüünden oluşan bir ağla tekrar geri tepti.

Cassia'nın kolu omzuna kadar uyuşmuş bir halde yanına düştü. Eğer glif parçasını büyüünün içine sürerse, Şövalye'yi kurtarabilir miydi? Yoksa tapınağın muhafızı bir silah olmayı reddeder miydi?

"Lütfen bunu bir daha yapma Cassia," diye rica etti Efendi. "Onu zapt edeyim mi, Usta?" Skleros hâlâ diz çökmüş bir halde sordu.

"Sabırlı olun, benim hevesli Gözetmenim. Böylesine kırılğan bir malzemeyi ne kadar az bozarsak o kadar iyi."

Onun kırılğan olduğunu mu düşündüler? Sürpriz güçlü bir avantajdı. Kullanacağı an gelene kadar, emrinde büyü olduğunu bilmelerine izin vermemeliydi. Kolyesine doğru başka bir hareket yapmadı.

Üstat Skleros'a işaret etti. "Kalk. İşimizi bitirelim." Hediye Koleksiyoncusu ayağa kalktı.

Cassia en iyi duruşuyla büyücülere doğru yürüdü ve en kibar ses tonuyla konuştu. "Kralın dostu olduğunuza göre, uygun bir tanışma faslı yapmayacak mıyız? Kiminle konuşma onuruna sahibim?"

Skleros, "Efendi'ye saygıyla hitap edin," diye uyardı.

Cassia kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu kaba saba herif senin için mi çalışıyor?"

"Gerçekten de, o benim Hediye Koleksiyoncularımdan biri. Rahat, Gözetmen. Cassia bu anı çok uzun zamandır bekliyordu." Üstat onun etrafında bir daire çizerek bir aşağı bir yukarı baktı.

Olduğu yerde durdu ve onun arkasından yürümesine izin verdi. O yapmazdı Ondan korktuğunu göstermek için. "Demek ödül avcıları senin için çalışıyor. Bu seni ne yapıyor? Corona'dan küçük bir macera arayan sıkılmış bir maliyeci mi?"

"Beni Koleksiyoncu olarak düşünebilirsiniz."

"Hm. Hayır, bende pek bir izlenim bırakmadı. Hafızamı tazeleyin."

"Zamanla kesinlikle yapacağım. Yeniden yakınlaşacağız." Adam kadının önünde durdu. Eudias'ın gözlerinden onun bakışlarıyla buluştu. Tuhaf ama tanıdık, zeki ve kalpsiz Üstat, çırağın içinden ona baktı. "Orthros yeniden bir araya gelmemiz için uygun bir yer değil. Ancak, uzmanlık alanımda kendini bir acemi olarak belirlediğin için, sana neler olup bittiğine dair kısa bir açıklama yapma tenezzülünde bulunacağım."

"Uzmanlık alanınız nedir?"

"Bunu sizin için ölümlü zihnin kavrayabileceği terimlerle tanımlayacağım. Ben efsanevi bir Krallar ve Büyücüler oyuncusuyum. Hesperinlerin Prens ve Büyücü adlı bu küçük değişikliği tasarımlarından çok önce oynuyordum. Diplomat." Elini Cassia'nın hareketsiz müttefikleri, dostları, karşıtları ve düşmanlarından oluşan masaya doğru salladı. "Herkes benim simgemdir."

Cassia ona, "Ben kimsenin simgesi değilim," dedi.

Koleksiyoncu yaklaştı. Boğazındaki safra yükseldi.

"Anlamıyorsunuz," diye açıkladı sabırla. "Yolları ve uçağı ben tasarladım. Tahtayı ben inşa ettim. Simgeleri ben yaptım - sen de dahil. Sana ihtiyacım olduğu için doğdun. Benim keyfime göre var olmaya devam ediyorsun."

"Dur tahmin edeyim. Benimle işin bittiğinde öleceğim."

"Bu sana bağlı. Kendini sadece bir dalkavuktan çok daha fazlası olarak gösterdin Cassia. Ekinoks Zirvesi sırasında uçağa atladın ve o zamandan beri yolları yok ettin. Sen, ben arkama yaslanıp izlerken tahtanın üzerine salmayı türden bir token'sın. Gözetmenlerimden biri olmak için yolunu açabilirsin."

"Ben yolumu seçtim ve bu yol Hespera'nındır ve sonsuza dek öyle kalacaktır."

"İstedığınız ölümsüzlük mü? Bunu size başka hiç kimsenin veremeyeceği kadar iyi verebilirim.

Sihir mi? Parmaklarınızın ucuna imkansız miktarlar koyabilirim. Güç mü?"

Güldü. "Ben gücüm."

"Önümde gördüğüm gücü istemiyorum."

"Teklifimi takdir etmeyi öğreneceksin. Bunu çok az kişiye yapıyorum Cassia. Daha azı kabul ediyor ve daha azı da karşınızda gördüğünüz bu muhteşem silaha dönüşmek için hayatta kalıyor." Koleksiyoncu bir elini uzatarak Skleros'un yaralı yüzünden mahmuzlu çizmelerine doğru işaret etti. "Ne düşünüyorsun Skleros? Dayanabilecek mi?"

Skleros sırtıttı. "Bırak da onunla birkaç raunt oynayayım ve öğreneyim."

"Oynayacağım," diye söz verdi Koleksiyoncu, "eğer şu anki maçımдан sağ çıkarsa."

"Kime karşı?" Cassia sordu. "Eğer bu odadaki hepimizi jeton olarak adlandırırsan, rakibin kim?"

"Zamanla daha geniş bir tabloyu göreceksin ve yaptığınız her hamlenin beni zafere daha da yaklaştırdığını fark edeceksiniz."

"Kazanamayacaksınız. Hesperinler kimseye zarar vermenize izin vermeyecektir." "Hesperinler hassas enstrümanımı kurcalamışlar. Bu yüksek Benimle Tenebra'ya dönme zamanın geldi, orada seni yeniden ayarlayabilirim." Parmağını göğüs kemiğinin üzerinde gezdirdi.

Kendini durduramadan irkilerek uzaklaştı, sonra da ona bu zevki tattırdığı için nefret etti. "Beni asla Tenebra'ya geri götüremeyeceksin. Orthros'ta kalacağım."

Koleksiyoncu, "Bu yasadışı bir hareket," diye onu bilgilendirdi. "Sizi düzeltiyorum."

"Eğer kralın dostuysan, düzeltmeye cevap vermediğimi bilmelisin. Kendini hazırla. İtaatsiz olacağım."

"Ah, evet, büyükelçinin kollarında itaatsizlik etmekten oldukça hoşlanıyorsunuz. Böyle küçük isyanlar size kendinizi özgür hissettiriyor. Ancak gerçek şu ki, sen bana aitsin."

"Onun için ne ifade ettiğim hakkında bir fikriniz varsa, takviye için Orthros'un çoğuyla birlikte her an buraya girebileceğini biliyorsunuz."

"Büyükelçiyi eğlendirmek için ona zihinsel bir egzersiz yaptırıldım."

Cassia güldü. "Onun yeteneğindeki bir zihin büyücüsünü ne kadar meşgul edeceğini göreceğiz."

"Martyr's Pass'taki gösterisi bana sadece gücü hakkında doğru bir izlenim vermek içindi. Egzersizi onun seviyesine göre ayarladım."

"Bize verilen emirler var. O patrona ait. El yok, dart yok, hiçbir şey yok, dokunulmadan patrona teslim edilecek."

"En azından işi bittiğinde onu bize bırakabilirdi," diye yakındı kılıç ustası.

"Senin hayatın üzerine değil. Adam ondan faydalandıktan sonra ölecek - tabii hayatta kalırsa. Patron ve kral bu konuda anlaştı."

Cassia kralın önünde korkmadığını gösteren taştan yüz ifadesini takındı ve kalp avcılarının liderinin gözlerinin içine baktı. "Pekâlâ.

Beni 'patronuna' götür. Bakalım benden kurtulabilecek mi?"

bir ıslık ve çığlık korusu yükseldi.

"Patronun işi aşkın," dedi kılıç ustası. "Ama sonunda her zaman istediği olur."

"Sen kalp avcısının 'patronusun'," diye fark etti Cassia. "Sen rüyaların büyücüsüsün."

"Sizi Tenebra'da güvende tutmak için büyük çaba harcadım. Orthros sınırını asla geçmemeliydin." Eudias'ın yüzü ondan asla gelmeyecek bir kötü niyetle sertleşti. "Büyükelçi en yasadışı hareketi yaptı. Benim jetonumu almaya çalıştı."

Lio, diye seslendi Cassia düşüncelerinde. Zihin büyüün onun oyununa ulaşabilir mi? Eğer beni duyabiliyorsan, bilmeni istiyorum. Bu gece kaybetmeyeceğiz.

Cassia çenesini kaldırdı. "Senin melezlerine söylediğimi sana da söyleyeceğim. Bakalım benden kurtulabilecek misin?"

RÜYALARIN BÜYÜSÜ



LIO PARMAKLIKLı kapıları GÖRMEZDEN geldi ve ana salona adım attı.

Olduğu yerde donup kaldı. Oda terk edilmişti. Birlik'i aydınlatan tek bir aura bile yoktu. Hiçbir büyü ışığı kurşuni gölgeleri aydınlatmıyordu. Pencereden düşen hastalıklı ışık huzmelerinde toz zerrecikleri uçuşuyordu.

"*Cassia!*" Lio bağırdı.

Sadece kendi sesinin yankıları ona cevap verdi.

Deneme kardeşlerini toplamak için zaman yok. Tehlike sinyalinı şimdi yakmalı.

Topuklarının üzerinde döndü, Liman Işığı'na doğru adım atmaya hazırды.

Kapılar menteşeleri üzerinde açık duruyordu. Penceresinden geriye kalan tek şey kırık, sivri cam parçalarıydı. Fenerin ışığını göremiyordu.

"Hayır!"

Giriş holünden hızla geçip Rose House'dan çıktı. Üstündeki gökyüzü simsiyahtı ve yıldızlardan yoksundu. Neredeyse kırık ön basamaklarda tökezliyordu. Yola doğru bir sıçrayış yaptı ve gözlerini Hespera'nın heykeline dikti.

Lio dizlerinin üzerine çöktü. Ayarlanacak bir işaret yoktu. Liman Işığı gitmişti. Tanrıça'nın elleri bileklerinden kopmuş ve düşmüştü. uzakta. Belki de şimdi bile limanın dibinde yatıyorlardır. Yarıklar ve çatlaklar güzel saçlarını ve vücudunu gölgeliyordu.

Sudaki bir şey dikkatini çekti. Hesperine gemilerinin gövdelerinin soluk renginde kırık bir kalas.

Lio tökezleyerek ayağa kalktı ve en yakın rıhtıma çıktı. Limanın yukarısında ve aşağısında, filonun parçaları suda sallanıyordu; yelkenler ve armalar, kırık direkler ve paramparça gövdeler. Lio, Ritüel annesinin amiral gemisinin baş kısmına baktı. Gargoyle ona doğru hırladı, kanatlarını kaçırmıştı.

Koğuşa kendisi gidecek ve yardım alacaktı. Lio yüzünü elleriyle kapattı ve duyularıyla Kraliçelerin koğuşuna, her Hesperine'in çapasına uzandı.

Koşuşu hissedemedi.

"," diye bağırdı Lio. "Kimse o kadar güçlü değil."

"Ben hariç," diye cevap verdi bir ses.

Ses her yerdeydi. Ve hiçbir yerde. Durgun havanın, kokuşmuş suyun ve Lio'nun ayaklarının altındaki ufalanan taşın bir parçasıydı. Yine de Lio onun adını düşünemiyordu. Yüzünü hayal edemiyordu. O demirden bir kuraldı ve Lio'nun duyularının kıyısında bir fısıltıydı. Lio onu neredeyse kendi düşüncelerinin içinde duyabiliyordu.

"Hesperine yolu benim yönetim kurulumun dışında," dedi ses. "Ben böyle yolların var olmasına izin vermem."

"Rüyaların büyücüsü!" Lio gökyüzüne doğru böğürdü. "Sen sadece bir ! Tanrıça'nın yolunu bozamazsın!"

"Tanrıçanızdan geriye kırık taşlardan başka ne kaldı?"

"Bu." Lio dişlerini eline geçirdi ve kendi kanını suyun üzerine saçtı.

Su çözüldü. Denizin kendisi buharlaşmaya başladı ve altındaki hiçlik. Rıhtım Lio'nun ayaklarının altından kayıp gitti ve o da boşluğa düştü.

KAN KURBANI



KOLEKSİYONCU DÖNDÜ VE ellerini yüzünün önünde öyle hızlı kaldırdı ki Cassia sıçradı. Korkunç bir inilti odayı doldurdu. Demir masalar yerden kalktı, ipek örtüleri dalgalandı. Tek bir şarap kadehi bile dökülmedi. Bir kadeh bile Kanla imzalanmış antlaşma, Cassia onu yakalayamadan uzanabileceği bir yerden yükseldi.

Geri çekildi ve bir sıçrayış yaptı. Parmakları masanın takıldı. İpeği tırmalarken bardakların ve şarap şişelerinin birbirine çarptığını duydu. Masa örtüsünü ve antlaşmayı kenara sürükledi.

Kâğıt avucundayken . Çömelerek yere sertçe indi ve bileğinde bir acı parlamasıyla kendini bir elinin üzerinde yakaladı.

Koleksiyoncu, "Bu her zamanki incelik standartlarınıza uygun değildi," diye eleştirdi, "ama benim için tatmin edici bir hatırlatma oldu. Sizi mazur göreceğim."

Cassia havalanan masaların altından fırladı. Kendini sandalyelerden oluşan halkanın boş ortasına yerleştirdi ve büyücülerle yüz yüze geldi. Elçiliktekiler görmeyen gözlerle ona bakıyordu, hepsi ürkütücü bir şekilde hareketsizdi. Belki de buradan

koğuşunun herkese ulaşmasını sağlayabilirdi.

Skleros dudak büktü ve güldü. "Onun üzerinde iyi iş çıkardınız, Usta. Bizimle savaşmak için elinde sadece bir kağıt parçası var."

"Geçen sefer bahçe küreğini üzerimde denedi."

Koleksiyoncu kollarını bir hareketle açtı, sonra indirdi. Sonra da Büfeler birbirinden ayrıldı ve titreyerek koridorun kenarlarındaki yerlerine düştüler. Koleksiyoncu sanki bir şeyin tozunu alıyormuş gibi elini tekrar salladı. havaya uçtu. Knight yan yattı ve yerde, iki sandalyenin arasında kayarak Cassia'nın ayaklarının dibine düştü.

Parçayı şimdi uyandırmalı mıydı, yoksa bu onun avantajını boşa mı harcayacaktı? Kendi kendine tartışırken, Knight orada yatıp kalkmak için mücadele ediyordu ve ona rahatlatıcı tek bir dokunuş bile yapamadı.

Koleksiyoncu kadehini yeniden doldurmak için bir büfede durakladı. "Anlaşma çok zekice Cassia. Özgür lordları, krala onları ezmek için bir sebep verecek bir isyana sürüklediniz. Hesperinler elbette

onları kurtarmaya geldin. Dalos ve Chrysanthos'un başardınız. Orthros'a Tenebra'da savaşa girmesi için zorlayıcı bir sebep verdiniz."

Bu doğru olamazdı. Kralın arkasından çevirdikleri tüm dolaplar... zor kazandıkları tüm başarılar... hepsi boşuna olamazdı. Dünyayı iyileştirmeye çalışıyorlardı, Koleksiyoncu'nun hayal ettiği şekle sokmaya değil.

Cassia'nın tüm vücudu ter içinde kaldı. Koleksiyoncu *onun* içinde olsaydı Zihin mi?

Skleros başını geriye yatırdı ve burun delikleri . "Ahh, korkunun kokusu."

"En eski bağbozumundan bile daha tatlı." Koleksiyoncu ona kadeh kaldırdı.

Hayır, rüyaların büyücüsü onu kurcalamış olamazdı. Lio onu tıpkı kalp avcılarından uzaklaştırdığı gibi düşüncelerinden uzaklaştırırdı. Annassa Soteira, Cassia'yı zihninin hasta odasından kurtardığında, onu rüyaların büyücüsünden de kurtarmış olacaktı.

Cassia antlaşmayı güvenli bir şekilde bahçe çantasına yerleştirdi ve omzunda sıktı. "Biz senin simgelerin değiliz. Kalplerimizi sizi tatmin edecek şekilde düzenleyemezsiniz. Bu kadın ve erkekler bir şeye inanıyor. Bir şeye. Tanrıların öğretileri, halklarının iyiliği, savaşın onuru, Solia'nın anısı. Bizim inancımız karşısında kral sadece küçük bir adamdır. Onu ezip geçeceğiz."

Koleksiyoncu iç çekerek raftan iki şarap şişesi aldı. Birini Skleros'a fırlattı, o da ustalıkla yakaladı. İkiz patlama sesleri duyuldu ve mantarlar şişelerden uçtu. Koleksiyoncu şişesini devirdi ve Notian kırmızısından soluk zemine biraz daha döküldü.

Sandalyelerin dışından dolaşarak yerde şarapla yarım daire çizdi, Skleros da karşı tarafta onu izledi. Sıraları Chrysanthos'un arkasında bir noktada ve Skleros emir bekliyormuş gibi yine hareketsiz durdu. İki şarap sırası elçiliğin etrafını sarmış, sanki onları büyük bir gözün içine almıştı.

Cassia'nın tahminine göre yangın çıkaracaklardı. Hepsi bu muydu? Ha. Sığınak koğuşı çok daha kötülerine dayanmıştı.

Koleksiyoncu yine onun önünde durakladı. Eudias'ın yüzü, gururlu ve kötü niyetli Koleksiyoncu'nun yüzünde ne kadar da tuhaf . Koleksiyoncu Eudias'ın parmaklarını şıklattı ve küçük şimşek okları elleri boyunca sıçradı.

Cassia'nın elleri kolyesinin yarısına kadar gelmişti ki, büfelerden birine doğru bir şimşek çaktı. Gözlerini sıkıca kapattı ve

Onları açtığında, tek kayıp bozduğu ipek masa örtüsüydü. Buruşuk bir kumaş yığını olan şey şimdi bir kül yığınıydı.

Koleksiyoncu büfeye gitti ve ellerini küllerin içine sokarak onları okşadı. Sonra hız ve çeviklikle, kül içindeki yarım daire şeklindeki şarabın izini . Sklerós'a ulaştığında doğruldu ve Gözetmen'in elini sıkarak diğer adamın parmaklarına kül sürdü. Sklerós ovalin diğer yarısını tamamladı.

"Her zamanki incelik standartlarınıza göre değil," dedi Cassia. "Bu görüntü tam anlamıyla büyücülük çılgınlıkları atıyor. Sırada ne var? Hypnos'un bir glifi gibi küçük kirpikler mi?"

Sklerós irkilmeden çıplak eliyle kendi birini kopardı. Cassia sessizliğe gömüldü. Adam kopan parmağının kemiğini başladığında Cassia gözlerini kaçırdı.

Havan ve tokmak gibi yumuşak bir öğütme sesi geldi. Sklerós kendi kemiğini içki kaplarından birinde yemeğe mi dönüştürüyordu?

Koleksiyoncu'nun gırtlaktan gelen kahkahası onunla alay ediyordu. "Her zaman zayıf bir mideye sahiptin Cassia."

Burası kralın güneşliği değildi. Burası on dört buçuk yıl önceki çadır değildi.

Bu şimdiye kadar karşılaştığı en kötü düşman olabilirdi. Kraldan bile daha güçlü ve daha sinsî.

"Benim gücüm kalbimde," dedi, "Hespera'nın bana verdiği güçte."

Ölüm büyücüleri görüş alanının kenarlarında onu çevreliyordu. Et ve kemik, şarap ve külün çizgisini cesaretlendiriyordu. Pembe ve bej lekeler birbirine yaklaşıırken Cassia ellerini kaldırdı.

"Büyü ve hayatta kalma arzusu konusunda güçlüyüm. Beni bırakmaktan başka seçeneğiniz yok. Hespera'nın kanından olanları tutamazsın." Kolyesini bir eliyle sıkıca kavradı ve geçmişteki tüm kan ritüellerinin görünmeyen izini hedefleyerek glif parçasını avucuna sapladı.

Kalbi sarsıldı. İçinden ışık ve güç fıskırdı ve dışarıya doğru parladı.

Büyü işaretleri buluştu. Büyük, sessiz bir büyü çılgınlığı etini yırttı ve kemiklerini gıcırdattı. Yerdeki çizgiler çatladı ve yarıldı. Bir göz oluşturmuyorlardı. Bu bir ağızdı ve açılmaya başladı. Onları tüketmek için bekleyen bir boşluktu. Gül Evi'nin zemini yavaş yavaş parçalandı ve içinde kayboldu.

Elçiliğin yüzlerinin ve bedenlerinin üzerinden parlayan bir perde geçti. Cassia'nın Sığınak koğuşu durdu ve sandalyelerin arkalıkları arasında asılı kaldı.

büyücünün büyü. Dünyadaki yırtık onun ışık çarptı ve durdu.

"Ne?" Skleros hırladı. "Usta-!"

Cassia koğuşunun parlayan ışığında Koleksiyoncu'nun bakışlarıyla karşılaştı. Yüzündeki gülümseme dişlerini gösteriyordu. "*Sen* Sığınak büyücüsü değilsin." "Bu gece öyleyim." Cassia tüm düşüncelerini koğuşa odakladı ve

Elini. Hiç acı hissetmedi. Glif parçasının etrafından daha fazla kan döküldü ve derisinin yüzeyinin altına ışık dalları yayıldı.

Koleksiyoncu, "Kendinize ait olmayan büyüü kullanmak sonradan kazanılan bir beceridir," diye uyardı.

", " diye tahmin etti Skleros. "Onu birkaç tur attıralım."

Skleros kanayan elinin etrafına ipek bir masa peçetesi düğümledi. "Ben hazırım, Efendim."

Koleksiyoncu vahşi bir coşku ifadesiyle Eudias'ın ellerini kaldırdı. Yıldırım Cassia'nın Sığınak koğuşundan aşağı doğru fırladı.

EN KÖTÜ KORKU



Lio cam bölmelere ÇARPTI. Şeritler derisine saplandı. Keskin, sivri taşların üzerine sertçe indi ve kendini elleri ve dizleri üzerinde yakaladı. Bir inilti duydu. Acı çok gerçekçiydi. Yine de daha iyisini biliyordu.

Bu bir akıl oyunuydu.

Olduğu yerde kaldı ve zihinsel korumalarını kontrol etti.

Amcasının ona bu tür bir düello için öğrettiği tüm savunma egzersizlerini gözden geçirdi. Kendi zihninde hiçbir gedik bulamadı. Üstün bir zihin büyücüsü, kendisinden daha düşük bir büyücüye karşı üstünlük sağlayabilirken, kendisinden daha düşük büyücünün savunmasının sağlam olduğuna inanmasını sağlayabilirdi. Ne Lio ne de rüyaların büyücüsü daha az büyücü değildi.

Lio bunun için yaratılmıştı ama bu hayatının en kötü savaşı olabilirdi.

Yüzünü buruşturarak yan döndü ve bir eliyle kanayan dizlerine dokundu. İyileşmiyorlardı. En yakın desteğe uzandı. Eli bir çeşmenin dudağıyla buluştu. Kırık cam silkeleyerek kendini ayağa kaldırdı. Kanı yere sıçradı.

Rose House'un avlusunun harabeye dönmüş haline baktı. Çeşme kurumuştı ve çukurlar zemini delik deşik etmişti. Sığınak güllerinin olduğu yerde sadece ölü, donmuş sapsar vardı. Her şey buzun pençesindeydi. Lio bir adım attığında, son cam çatı panelinin kalıntıları ayaklarının dibine çöktü.

"Bu numarayı çoktan eskittin," dedi Lio. "Beni ikinci kez kandıramazsın."

Uyanıkken gördüğü bir rüyada kapana kısılmıştı. Cassia'ya ulaşmanın tek yolu, rüyaların büyücüsünün inşa ettiği bu kaleden çıkmanın yolunu bulmaktı.

Lio onu içten dışa doğru yok ederdi.

saran medyumunun parçalarını düşündü. Büyücünün dünyasında bir test gerçekleştirecekti. Dinledi ve

Her bir cam parçasının sesine kulak verdi. Tıpkı atölyesinde bir projeyle oynar gibi, İradesini parçalara uyguladı ve onları bir araya getirdi.

Daha ince parçalara . Lio cam tozlarını öksürerek ciğerlerinden çıkardı.

"Bu dünyanın gerçek olmadığını doğruluyor," diye boğuldu. "Kendi zanaatım bana karşı dönüyor."

Lio havayı kokladı. Buz ve deniz kokusunu alabiliyordu. Etrafındaki illüzyon şaşırtıcı derecede eksiksizdi. Büyücü, Lio'nun zihnini işgal etmeden, onu tüm bunları gördüğüne, hissettiğine ve kokladığına inandırmak için böylesine tüketen bir deneyimi nasıl inşa etmişti?

Lio ışıksız gökyüzüne baktı. Işık büyü. Elini taş bir bankın sırtında gezdirdi ve teninden buzlar döküldü. Kutuptan esen bir rüzgâr donuk havayı yararak parmak uçlarındaki kireci uçurdu. Elemental büyü.

"Acemi benim tekniğimi çalışıyor," dedi düşlerin büyücüsü. "Gururum okşandı."

Zihin büyü, tabii ki.

Bunun gibi yapay bir ortam inşa etmek için birkaç büyücünün eşgüdümlü bir çaba göstermesi gerekir. Skleros, Chrysanthos ve Tychon, Lio'nun burada iş başında olduğunu gördüğü çeşitli yakınlıkları açıklayamazdı. Büyü kurallarının hâlâ geçerli olduğuna dair yeterince inancı vardı ve Kraliçe'nin korumasının hâlâ yerinde olduğu ve Orthros'ta başka hiçbir düşman büyücünün bulunamayacağı sonucuna vardı.

Rüyaların büyücüsü hariç. O nasıl içeri girmişti?

"Kötülük," dedi Lio.

"Ne kadar basit bir kelime." Büyücünün küçümsemesi havayı doldurdu.

"Gerçek çoğu zaman basittir. Bir zihin şifacısının oğlu ve akıl hocası İmparatorluğun Büyük Şifacısı'nın sadık hizmetkârı olduğumu unuttunuz mu? İmparatorluk terapistlerinin kendi topluluklarında uzak tuttıkları özel büyücülükten bihaber değilim. Ne yazık ki, Tenebra ve Cordium'un böyle bir koruması yok. Hypnos Tarikatı bu tür ihlallere karşı koruma sağladığını iddia ediyor ama ikimiz de ne kadar yozlaşmış olduklarını biliyoruz. Dünyanın bu bölgesinde rahatça at koşturabilmelisiniz."

"Dünya benim."

Büyücünün aurası Lio'yu hapsedtiği diyarı doldurdu. Bu hapishanenin duvarları büyücünün kontrol altına aldığı zevkten inşa edilmişti. Onun Kibir gökyüzünü tutuyordu. Güç arzusu her şeyin üzerinde durduğu temeldi.

"Seninki kötülüğün en saf hali," diye hırladı Lio. "Ele geçirme."

"Herhangi biri," diye fısıldadı büyücü. "Herhangi bir çift göze bakarsan, bana bakıyor olabilirsin. Herhangi bir kulağa itiraf edersen

kalbini bana ver. Herhangi bir elin okşayışını hissettiğinizde, kavrayışımı aşk sanıyor olabilirsiniz."

"Kötülüğü asla aşkla karıştırmam."

Lio, Cassia'nın zihninin derinliklerindeydi. Orada hiçbir kötülük ona ulaşmamıştı. Eğer onunla olan birlikteliği onu rahatlatmaya yetmediyse, Kraliçe Soteira'nın iyileşmesi yetmişti. Annassa, Cassia'nın iyileşmesinden sonra onu iyice muayene etmişti.

Skleros ona ilaç vermişti. Rüyaların büyücüsü Cassia'ya dokunmaya cüret etseydi, Annassa Soteira onu bulur ve kovardı.

"Uzmanlık alanlarınızdan biri için misafirperver olmayan bir ülkeye geldiniz," dedi Lio. "Hesperinlerin ele geçirilemeyeceğinin farkında mısınız?"

"Et ve ruhun doğal olmayan birlikteliği büyü yasalarına meydan okuyor. Buna izin verilemez."

"Hiçbir şey, her insanın doğuştan gelen özgür iradesine karşı çıkmanızdan daha doğal olamaz. Doğru ve yanlış, doğayı ve yasaları umursamadığını biliyorum. Orthros'u yok etme fantezisinden hoşlandığını düşünmeye başladım. Çünkü Hesperinlerin kontrol edemediğiniz varlıklar olduğunu biliyorsunuz."

Bir çatırtı duyuldu ve çeşmenin kuru yatağından ateş fışkırdı. Şenlik ateşi avludan Lio'ya doğru hızla ilerledi. Sıcaklığın yüzünü yıkadığını hissetti.

"Bana hükmetme konusunda bir ders verebileceğini sanma." Lio kendini hazırladı.

Ateş cübbesinin eteklerini tutuşturdu.

"Bir aptal gibi durup en büyük korkunu mu yaşayacaksın?" diye sordu düşlerin büyücüsü. "Yoksa kontrolün bende olduğunu kabul mü edeceksin?"

"Benim üzerimdeki gücünün sınırlarını gösteriyorsun. Yanılıyorsunuz. Bu benim en büyük korkum değil."

"Senin için yeterince korkutucu değil mi? Öyle olsun."

Yer Lio'nun ayaklarının altında sarsıldı ve onu Cassia'nın misafir odasının açık kapısından içeri fırlattı. Sendeledi, dengesini zar zor sağladı.

Koleksiyoncu, "Bu bir fantezi değil," dedi. "Bu bir gösteri. Senin için sakladığım gelecek. Seninle işim bitmeden önce her şey sana karşı dönecek. Özellikle de Cassia."

Odası terk edilmişti. Saksıdaki güller ölüyordu ve tuvalet masası paslanmıştı. Kağıt parçaları, güve yeniklerinin arasına saçılmıştı.

Yatak örtüleri çürüyen şiltenin üzerinde. Anlaşma.

"Leydi Cassia?" Lio omuz silkti. "Antlaşmayı kaleme almak için onunla birlikte çalıştım, evet, ama diplomatik bir ortaktan öte benim için ne önemi var?"

"Mahrem sırlarınızın zihninizin burçları ardında çok güvende olduğunu sanıyorsunuz. Oysa insan hatası en güvenli kaleyi bile yıkabilir. Skleros'la düello etmemen için sana ne kadar şefkatle yalvardığını duydum. Diplomasiyi denemen konusundaki ısrarları bir 'ortağın' tepkisi değildi. O seni koruyordu."

"Anlaman bu kadar uzun mu sürdü? Şehit Geçidi'nde yaptığım gösterinin onu koruduğumu açıkça ortaya koyduğunu sanıyordum."

"Onu benden korumayı umamazsın." "Cassia'yı ve beni küçümsemek son hatan olacak."

Lio yıkık odaya sırtını döndü ve bir kez daha avluya çıktı. Elini dişleriyle tekrar deldi ve avluda bir tur atarak Mabet güllerinin üzerine onların kanından bir libasyon yaptı. Tıpkı tapınaklarındaki gül sarmaşıklarının hayata dönmesi gibi onlar da canlandı. Evlerinde yetişen güllerin auralarına odaklandı ve adım attı.

HESPERITE BÜYÜCÜSÜ



KOĞUŞ sadece Cassia'nın etrafında DEĞİLDİ. Onun bir parçasıydı. Her şimşegin ona çarptığını hissetti. Acıya karşı kendini destekledi ve koruma sertleşti. Gök gürültüsü salonu salladı. Yağmur koğuşa çarptı ve ter derisinden aşağı yuvarlandı.

"Bu bizim zevkimize göre oldukça dramatik, değil mi?" diye düşündü Koleksiyoncu. "Sen ve ben kaba kuvvetten yana değiliz. Stratejimi takdir edeceğinize eminim."

Cassia arkasında bir ayak sesi duydu ve yarı yoldan döndü. Çemberin diğer tarafında Callen, Perita'nın yanından ayrılmıştı.

"Sizi koruyacağım leydim!" Tırpanını çekerek onun yanından geçti.

"Callen, hayır! Beni anlıyor musun?" Elindeki glif parçasını kanayan elini uzattı ve diğer eliyle ona uzandı. Onu başından savdı ve Chrysanthos'a doğru yöneldi.

Koleksiyoncu bir eli çenesinde, durmuş izliyordu. "Callen'ın Aithourian Çemberi'nin yüksek rütbeli bir üyesini öldürdükten sonra engizisyon hapishanesinden nasıl keyif alacağını merak ediyorum. Dexion'un hayatının bedelini karşılayabileceğini sanmıyorum Cassia."

Koleksiyoncu'nun kontrolü aracılığıyla Callen'a ulaşmaya çalışacak zamanı yoktu. Tek umudu gardıyanıydı. Cassia ellerini uzattı ve glif parçasını avucunun içine daha sıkı gömdü. Damarlarındaki ışık dirseklerine kadar yayıldı.

Callen tırpanını Chrysanthos'un üzerine kaldırdı.

Cassia, sahip olduğuna hiç inanmadığı o garip yeni hisle koğuşu hissetti. Etraflarındaki kubbe aydınlandı ve büyücülerin görünmesini engelledi. İşe yaramadı.

Callen tırpanı indirdi.

"Ne yazık," dedi Koleksiyoncu. "İşte rehinelerin ölüm cezası."

Cassia tüm İradesini o kılıca, onu tutan güvenilir kola, sandalyedeki büyücünün temsil ettiği şeye odakladı. Işık çelik üzerinde parladı. Ön taraf

Dexion'un cüppesi ikiye ayrıldı. Chrysanthos'un kanı Callen'in bıçağını renklendirirken Cassia'nın kanı yere damladı.

Işık Dexion'un kalbinin üzerinde parladı ve havada çiçek açtı. Artık çok geçti. Gardiyanı Callen'ı geriye fırlattı ve tırpanı yere düşüp ulaşamayacağı bir yere kayd. Chrysanthos koltuğuna yığıldı, kendi kanına bulandı.

"Hayır, , hayır!" Cassia büyücünün yanına koştu.

Adam sandalyesinden kayarken onu yarı yakaladı. Ağır, kaslı vücudunu yavaşça yere yatırmak için elinden geleni yaptı. Kan her yerdeydi.

Yaşayacak mıydı?

Ellerini açık yaraya bastırdı ve kanamayı durdurmak için cüppesini topladı.

"Sakin ölmeye cüret etme! Rehineler güvende olana kadar olmaz!"

İrkilmedi bile ve tek bir acı sesi bile çıkarmadı.

Cassia ağırlığını kollarına verdi. "Dexion Chrysanthos! Beni ! Teslim olma!"

Gevşek bir şekilde yatıyor, boş gözlerle ona bakıyordu. Koleksiyoncu'nun bakışları mı, yoksa ölümün mü? Arada bir fark var mıydı?

Bir Sığınak koğuşı büyüleri ve sihri durdurabilir. Kanamayı durdurabilir mi?

İradesini tekrar odakladı, bu sefer büyücünün göğsünü kaplayan karmaşaya.

Kanının üzerinde ışık parıldadı. Kan ışığın içinde kayboldu ve yarasının üzerinde sadece Sığınak büyüünün parıltısı kaldı. Cassia bir iç çekti ve ellerini kaldırmaya cesaret etti. Kan akmıyordu.

Büyücünün vücuduna dokunarak hasarı değerlendirmeye çalıştı. "Beni duyuyor musun Florian? Amcasını kaybetmek istemeyen küçük bir çocuk var. Bir sonraki mektubuna ihtiyacı olan kederli bir anne var."

Gözlerinin camı çözüldü ve ona odaklandı. Başladı, sonra acı dolu bir çığlık attı.

Dikkatlice onu yere yatırdı. "Sakin ol. Yaranın ne kadar kötü olduğunu bilmiyorum. Koğuş kanamayı durduracaktır ama ben şifacı değilim."

Başını kaldırdı, bakışları önce onun üzerinde, sonra da kendi üzerinde gezindi. Ellerinden birini kalbinin üzerindeki kanlı el iziyle eşleştirdi. "Bu . Tapınaktaki sensin. Başından beri sendin. Anlaşmaya, Hesperinlere yardım ediyordun."

"Evet. Ben bir hain ve kafirim ve her şey için hayatımı tehlikeye atarım. Hespera'yı temsil ediyor. Orada beni kazığa bağlayıp yakmayı mı düşüneceksin yoksa tüm gücünü yeğenin ve annesi için hayatta kalmaya mı vereceksin?"

"Siz sadece rehineleri istiyorsunuz."

Sandalyeler zemine sürtündü. Ayak sesleri duyuldu. Cassia'nın kollarındaki tüyler diken diken oldu.

"Herkes onurlu bir şekilde davranılmasını istiyorum. Çocukların güvende olmasını istiyorum. Barış istiyorum. Bu iş bitene kadar gözlerinizi açık tutun, belki sapkınlığın gerçekte ne anlama geldiğini öğrenirsiniz."

Ayağa fırladı ve döndü. Elçilikteki herkes birbirine dik dik bakıyordu.

Benedict Lord Gaius'un yakasına uzanırken, Lord Gaius yumruğunu kaldırdı. Segetyalı müttefiklerin hepsi çemberin öbür ucundan Hadrian destekçilerine saldırmak için hazır bekliyordu. Üstat Gorgos'un ayaklarının altındaki taş titredi ve

Semna'nın ellerinden fırlayan buz parçalarını karşılamak için havalanarak yerden koptu.

"Barış!" Cassia çılgılık attı.

Etraflarındaki Sığınak koğuşı sarsıldı, büküldü ve ardından elçiliğin her bir üyesini sarmak için ışıktan sarmaşıklar aşağıya doğru fırladı. Üstat Gorgos'un taşları Semna'nın etrafındaki ışığa karşı toza dönüştü ve buz paramparça oldu. Benedict ve Lord Gaius'un yumrukları koruyucu büyüye zararsız bir şekilde çarptı. Diğer adamlar bir bataklıkta ilerler gibi birbirlerine doğru ilerlemeye çalıştılar.

Cassia dizlerinin üzerine çöktü, omuzlarına uzanan ışık damarları giysilerinin arasından parlıyordu. "Bu gece kimse ölmeyecek!"

Fırtına tekrar koğuşuna çarptı. Ellerini büyüüne daha fazla kan kattı.

Nemli saçlarını gözlerinden uzaklaştırmak için başını savurdu ve etrafına, hayatları ona bağlı olan tüm insanlara baktı. "Beni duyuyor musun Koleksiyoncu? Tek bir tanesini bile alamayacaksın!"

Lio, zihninin her zaman benimkine ulaşabileceğini biliyorum. Beni duyabiliyorsun. Bu gece kimseyi kaybetmeyeceğiz.

BATTLEGROUND



Lio, giriş salonunda ayin goblenini parçalanmış halde ya da kütüphaneyi parşömenlerinin külleriyle kaplı bulduğunda ŞAŞIRMADI. Üzerindeki kelimeleri okuyamıyordu.

Pencereleri isle kaplı.

Elçilikten hiç kimse buraya gelmemişti. Rüyaların büyücüsü burayı kimin gözünden görmüş olabilirdi? Lio sadece düşman büyücünün onu buraya getirmediği sonucuna varabilirdi. Kendisi getirmişti.

Lio gülümsedi. Diğer zihin büyücüsünün dünyasında çaresiz bir seyirci değildi. Onu birlikte inşa ediyor ve yok ediyorlardı. Bu uyanık rüya sadece onların savaş alanı değildi, savaşın ta kendisiydi.

"Onu getirdiğin yer burası mı?" diye sordu düşlerin büyücüsü. "Özgür olduğunu hayal ettiği, onu ayarttığın ine mi? Biliyorum, onu öldürmek için ona sahip ol."

"Kalp avcılarını ben öldürmedim. Sen ."

"Belirlenen zamana kadar benimle tanışmanıza izin veremezdim. Geçitteki işime karıştığına pişman olman için doğru fırsatı beklemek zorundaydım. Geçitte başıboş bir ölümlünün peşine düşmedin.

Hesperine fedakarlığı yüzünden kar yağdı. Onu istedin. Bu gece onun uğruna Hediye Toplayıcıyı yok etmeye hazırdın."

"Hediye Toplayıcınız mı?" "Gözetmenim."

Bu sözler Lio'nun tüylerini diken diken etti ama mantığı ona yol gösterdi. Büyücü korkunç derecede güçlüydü ama o sadece bir ölümlüydü. Öyle değil miydi? "Küçük krallığında kendini ölüm tanrısı mı sanıyorsun?"

"Ölümlüler çağlar boyunca bana taptılar ama bu çağda oyunun kuralları bunlar değil. Bu turnuva tamamen incelikle ilgili. *Bu benim* elementim. Bu benim çağım. Orada olduğumu asla bilemezsiniz ama hepiniz benimle tanışırsınız. Görünmeyen El. Her şeyi gören gözler. Sesinizin ardındaki Ses. Ben Koleksiyoncuyum, Deukalion. İnsanları toplarım. Biri koleksiyonuma girdiğinde, orada kalır. Hırsızlar cezalandırılır."

"İnsanları kazanmak için çalmak zorunda değilim, Koleksiyoncu. Kimsenin iradesi üzerinde hak iddia etmiyorum. Onların sadakatini ve güvenini kazanmaya, benim tarafımı seçmeleri için onlara ilham vermeye çalışıyorum. Bunu yaptıklarında, orada kalırlar, çünkü benim tarafımda

İnsanları seçimden daha güçlü bir şekilde birbirine bağlayan büyü."

"Sen bir hırsızsın. Cassia'yı benden çalmaya çalıştın. Seni cezalandıracağım."

"Elinden geleni yap ve bil ki ben de onu özgür tutmak için elimden geleni yapacağım."

"Lio," diye seslendi.

"Cassia!" Etrafında dönerek sesin kaynağını aradı. "Lio, zihin büyüünün oyununun ötesine ulaşabilir mi?"

"En kötüsü mü?" Koleksiyoncu onun üzerine konuştu. "Benim için en kötüsünün ne olduğunu düşünüyorsun? Senden daha büyük büyücülerin yaşayıp öldüğünü gören ben mi?"

"Ben sıradan bir büyücü değilim." Lio yumruğunu salladı. "Cassia ve benim birlikte yapabileceğimiz en kötü şeyi henüz görmedin."

"Eşin olarak işaretlediğin kız şimdi nerede? Sen burada kapana kısılmışken ona ne yaptığımı hayal etmek seni öfkeliyor mu?"

"Eğer beni duyabiliyorsan, bilmeni isterim." Sevgili sesi her yerdedi, bahçenin kokularıyla birlikte fısıldıyor, ay ışığıyla birlikte pencerelerden içeri süzülüyor, kulenin tepesinden aşağıya gürliyordu. "Bu gece kaybetmeyeceğiz."

"Seni duyabiliyorum!" Lio merdiven boşluğuna doğru koştu ve tırmanmaya başladı.

"Benden kaç," dedi Koleksiyoncu. "kadar uzağa kaç. Benden kaçamazsın."

Lio'nun kaçmadığını, Cassia'ya doğru koştuğunu bilmiyordu. Onun burada olduğunu fark etmemişti. Koleksiyoncu onu ya da Lio'nun ona söylediklerini duyamadı.

"Lio, zihninin her zaman benimkine ulaşabileceğini biliyorum."

Lio yukarı ve yukarı, Sığınaklarına doğru spiral çizdi. Tanınmanın verdiği sevinç, büyücünün dünyasının kaldıramayacağı kadar büyük bir şekilde kalbine hücum etti. "Bu Grace Birliği! İşte böyle hissettiriyor."

"Beni duyabiliyorsunuz. Bu gece kimseyi kaybetmeyeceğiz."

"Hayır kaybetmeyeceğiz, aşkım."

Yatak odalarına ulaştı. Güller saksılarından taşarak zemini kaplamış, cılız kazıklarının üzerinden tırmanarak pencere çerçevelerine ve kirişlere dolanmıştı. Gökyüzü yıldızlarla doluydu ve ufukta kıpkırmızı bir auranın içinden Işık Ayı parlıyordu. Glif taşı odanın ortasında durmuş, nabız gibi atıyordu. Sığınak koğuşu etrafında zonkluyor, görünmez bir şekilde parlıyordu.

Cassia'yı göremese de onu kendi kalbi kadar yakınında hissediyordu. Ona doğru adım atmak, ait olmadığı yerden evine dönmek gibiydi. Sığınak koğuşu gözüne göründü ve görkemli bir ışık parıltısı etrafındaki dünyayı kapladı.

Tekrar görebildiğinde, kıpkırmızı pencereden Liman Işığı'nın parladığını gördü. Tavan fırtına bulutları içinde kaybolmuştu ve gök gürültüsü salonda gümbürdüyordu. Uyanıkken gördüğü rüyada içine düştüğü boşluk, büyük bir hiçlik olarak etrafını sarmıştı.

Ama ona ulaşamadı. Açgözlü boşluk ve yağmur, etrafında bir kubbe halinde zonklayan Sığınak koğuşunda durdu.

Büyünün içinde küçük ama güçlü bir kalp atıyordu.

Lio Cassia'nın kanının kokusunu aldı ve dönüp onu koğuşun ortasında diz çökmüş halde gördü. Elçilik mensupları etrafını sarmış, gözlerle ona bakıyorlardı ama Cassia'nın ışığı her birini sarıp sarmaladı ve onları oldukları yerde tuttu.

Lio onun arkasında dizlerinin üzerine çöktü. Hiç acı hissetmedi. Yaralanmamıştı. Bu gerçektir.

İki elini de dişleriyle açtı ve kollarını ona doladı. Cassia'nın kanayan ellerini avuçlarının içine aldı. Glif parçası parlak bir şekilde parladı ve bu parıltı Cassia'nın kollarına doğru ilerleyerek damarlarının yollarını ışıkla izledi. Büyü Lio'nun içine işledi, sanki kanlarının akışı bir olmuştu ve denese bile onu bırakamazdı.

Sen buradasın! Sesi zihnini doldurdu.

Bedenini tuttuğu gibi zihnini de tuttu. *Bunu birlikte yapacağız.*

Lio onun büyüüne daha fazla büyü kattı. Etraflarındaki ölümlülerin gözlerindeki delilik kayboldu.

Bunu nasıl yaptık? diye sordu.

Senin Sığınak büyüün benim zihin büyüümle birleşerek onu koğuşun eşiğinin ötesinde tutacaktır.

Rahat bir nefes aldı. Işık dalları ölümlüleri nazikçe yere yatırdı, sonra kubbenin içine çekildi. Büyüsünün sarmaşıkları genişledi ve kubbeye birleşerek bariyeri aydınlattı.

Sessiz bir öfke uluması aurik duyularını hırpaladı. Yeni bir şimşek fırtınası koğuşu bir anda vurdu.

Çok fazla büyüü var. Cassia, Lio'nun kollarında titriyordu.

Lio da onunla birlikte titredi. *Yardım için işaret vermemi engelledi. Orthros'ta kimsenin saldırı altında olduğumuzu bildiğinden emin değilim.*

O zaman bize kalmış.

Grace'im bana bu gece kaybetmeyeceğimizi söylüyor.

Yüksek sesle nefes alırken bile aurasındaki gülümsemeyi hissetti. *Nöbeti ben tutacağım. Ben bizi onun savaş büyüsünden korursam, sen de onun zihin büyüsüyle savaşabilir misin?*

Onu dışarı çıkarmaya çalışacağım. Ama onu buraya kim getirdi?

Lio sorarken bile bir şimşek çaktı. O anda

Bir sonraki karanlıktan önce, kiminle düello ettiklerini gördü. Eudias, Skleros'un gölgesiyle birlikte fırtınanın ortasında duruyordu.

Koleksiyoncu, چراغın zihnini bir sonraki düello alanı olarak belirlemişti. Koleksiyoncu bir insanı buna indirgemişti, üzerinde savaşacakları bir silah, savaşlarında çiğnenecek bir alan.

Eudias'ın onu kurtaracak birine ihtiyacı vardı.

Lio'nun büyüsü hazırды ve Cassia'nın kan ritüelinin çağrısına cevap veriyordu. Yıldırımındaki bir başka kırılma, Eudias'boynundaki tendonları ortaya çıkarırken, sahibi kendini hazırladı. Koleksiyoncu bombardımana hazırды.

Lio, Eudias'ın zihnine ürkmüş bir geyiğe yaklaşır gibi yavaşça yaklaştı ve genç adamın zihnine nazik bir güç fırçası dokundurdu.

Koleksiyoncu'nun büyüsünün fırtınası onu güçlü bir rüzgârdaki kelebek gibi savurdu.

Lio tekrar denedi. Eudias'ın aurasının sınırlarında aralarındaki engelleri inceledi.

Koleksiyoncu چراغın zihnini açtı ve Lio'yu içeri sürükledi.

EN BÜYÜK BÜYÜCÜ



Lio kumtaşından yapılmış uzun bir koridorda duruyordu. Güneş yuvarlak kemerlerin arasından parlayarak içeri giriyor, aralıklarla ışık saçıyordu. Aralardaki gölgeler günün sıcağına karşı tek soluklanma alanıydı.

"Hayır, lütfen!" diye seslendi Eudias.

"Yalvarışını dinleyin!" Tychon güldü ve diğer genç adamlardan oluşan bir koro da ona katıldı.

Lio gölgelerin arasından onlara doğru yürüdü. Figürler güneşin bir parçasında siluet halindeydi, bir şeyin -ya da birinin- üzerine eğilmişlerdi. Lio, Tychon'un ve yanında duran çırak cübbeli iki gencin süzülerek geçti. Gölgelerin arasında, Eudias dağınık kitap ve parşömen yığınlarının arasında sinmiş yatıyordu. Diğer tarafında, dört çırak daha ışığın içinde durarak onun geri çekilmesini engelledi. Bütün bir savaş çemberi bir çırağa karşı.

Lio, savaş çemberinin zihinlerine hızlı bir hareketsizleştirme saldırısı yaptı.

Onun

duyuları odaklanamıyordu. Tek hissedebildiği Eudias'ın dehşeti ve aşağılanmasıydı.

"Burada sadece tek bir zihin var, o da içinde savaştığımız zihin."

Koleksiyoncu savaş çemberinin arasından konuştu.

Lio her birine baktı ama kimin konuştuğunu anlayamadı.

"Ben buradayım." Şimdi büyücünün sesi gölgelerin arasından geliyordu.

Eudias tarafından yere serildi. "Onlara bir ders vermek için sana güç verebilirim." "Hayır!" Eudias'ın sesi kesildi. "Hayır, lütfen!"

Lio, Mak ve Lyros'tan öğrendiklerini savaş çemberinde kullanacaktı o zaman. Tychon'a doğru bir hamle yaptı. Ona yaklaştıkça çırak daha da uzaklaşıyor gibiydi.

"Anılar hassasiyet gerektirir," dedi Koleksiyoncu. "Sen bu konuda hiçbir şey bilemezsin. Benim ömürlük deneyimimden yoksunsunuz."

Savaş çemberi Eudias'ı kollarından ve bacaklarından sarkıtarak aldı. Baş geriye düştü ve inledi.

"İstediğin her şeyi yaptım!" Eudias'ın kanayan dili kelimelerini bulanıklaştırdı. "Etkiniz nerede şimdi?" Lio talep etti. "Ona söz verdiğin güç nerede? Onu almalarına izin mi vereceksin?"

Koleksiyoncu, "Çok değerli bir ders alıyor," diye cevap verdi.

Tychon yine güldü. "Gerçekten kendini kanıtlayabileceğini düşünüyor musun?" "Bütün bu testler ne içindi?" Eudias ağladı. "Hiçbir sınavda başarısız olmadım.

tek bir tane."

Tychon Eudias'ı saçlarından yakaladı ve yüzüne bağırdı. "Asla yeterince iyi olamayacaksın! Bu acınası bahaneyle hamama Aithourian."

Savaş çemberi Eudias'ı götürürken başka bir şey söylemedi. Lio, Eudias'ın acıklı yakarışlarını bir kez daha duymaya dayanamıyordu ama sessizlik daha kötüydü.

Lio onları bir sefalet bulanıklığının içinden geçerek anılarının bir sonraki sahnesine kadar takip etti. Savaş çemberi Eudias'ı bunaltıcı bir hamama taşıdı. Eudias'ın kişisel işkence odası havlular, ısıtıcı tuğlalar ve tedavi edici yağlar kokan kavanozlarla donatılmıştı. Yoldaşların dinlenebileceği buharlı banklar odanın ortasındaki bir banyo havuzunu çevreliyordu. Savaş çemberi onu karo döşeli zemine bıraktı ve karnının üzerine yatırdı.

"Eudias," dedi Lio. "Yardım etmek için buradayım. Bana izin verecek misin?"

Eudias, Lio'nun varlığını kabul etmedi. Lio'nun itirazları ne anlama geliyordu ki? Eudias'ın zor durumdaki zihnine tıpkı Koleksiyoncu gibi geliyor olmalıydı. Lio, Tychon ve savaş çemberinin Eudias'ı çırılçıplak soymasını çaresizce izledi.

Bir çırak, "Bu bölüm hoşuna gidiyor olmalı," diye alay etti. "Karnının üstünde mi uyuyorsun?" diye alay etti bir diğeri.

Eudias boğuk nefes alıp vermesi dışında hiç ses çıkarmadı.

"Neden sihrini kullanmıyorsun?" diye sordu Koleksiyoncu. "Şimdi saldırmak için bir şansın var."

Eudias'ın vücudundan ter damladı ve titremeye başladı. Lio'nun etrafındaki dünya da Eudias'la birlikte titriyordu. Genç büyücünün zihni ve bedeni, bir büyü formüle edecek konsantrasyonu ve İradeyi toplamak için çok fazla baskı altındaydı.

Savaş çemberi Eudias'ı havuzun kenarına fırlattı. Anthrian koruyucu büyüü onu suyun içine doğru kovaladı ve kaçınılmaz bir dehşet duygusuyla doldurdu. El ve ayak bileklerinin etrafında Anthros'un glifleri parıldıyordu. Anthros'un

çıracak gardiyanların büyüleri onu havuzda karnının üzerine zincirledi. Kollarını ve bacaklarını uzatmış, onlardan uzağa bakıyordu. Başını suyun üstünde tutmak için boynunu bükte.

Gardiyanlardan biri, "Sakin şimşek çaktırmaya çalışma, Eudias," diye uyardı. "Bu senin için pek iyi olmazdı, değil mi?" dedi diğer gardiyan.

alay etti.

Bu yine olacaktı ve durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

o.

"Su, senin elementin." Tahsildar, arazinin kenarlarında dolaştı.

Hamam, gözlerden uzakta. "Orayı senin hapishanene dönüştürüyorlar. Bunu yanlarına bırakmayın. Şimdi saldırın!"

Lio, Eudias'ın su büyüleriyle saldırmasını diledi, sadece kendisini acı çekmek üzere olduğu şeyden kurtarmak için.

"Su büyülerinizin *onları* aşağı çektiğini hayal edin," dedi Koleksiyoncu.

"*Onların* yalvarışlarını dinlemek nasıl bir his olmalı?"

Öfke hamamın içinde kükredi. Eudias'ın bu odada doğup büyüyen tüm öfkesi burada hapsolmuştu.

Koleksiyoncu, "Nefes almak için çırpınırken nasıl *kıvrınacaklarını* hayal edin," diye devam etti.

Lio başını iki yana salladı. "Hayır. Teslim olamayız, Eudias. Seni de kendisi gibi bir canavara dönüştürmek istiyor. Olmak için ona ihtiyacın yok.

güçlü." Lio kendini havuzun kenarına attı ve kolunu uzanabildiği kadar uzağa uzattı. Neredeyse yeterince uzağa. "Elimi tut. Kendini kurtarmana yardım edeceğim."

"Korkularını tadamıyor musun?" diye sordu Koleksiyoncu. "Gücünü tadamıyor musun?"

Eudias'ın öfkesi küçüldü ve yoğunlaştı. Çok korkuyordu. Yeterince güçlü değildi.

"Ne yaptığınızı görmüyor musunuz?" Lio ağladı. "Onun öfkesini çok ileri götürüyorsun. Öfkesini kendine çeviriyor. Onu yok etmek mi istiyorsun?"

"Eğer yeterince güçlü değilse, yok edilecektir."

Eudias'ın bedeni kaçamasa bile zihni . Bu fırsatı kaçırmadı.

Büyük Bir Tapınak Büyücüsünün Meditasyonları.

"Evet," dedi Lio, "*Meditasyonlar* güçlü sözlerdir, Eudias. Paylaştığımız kurucu ilkelere sıkı sıkıya bağlı kal."

Meditasyonlar, Eudias büyü çalışmalarına ilk başladığında onun hayal gücünü çok etkilemişti. Kendisini daha büyük bir şeyin parçası gibi hissetmesini sağlamışlardı.

kendisinden daha fazla.

"Onları seninle birlikte okuyacağım," diye söz verdi Lio.

Eudias sevilen kelimelere odaklandı. *Büyük bir Tapınak, tapınanların gözlerini umutla çevirebilecekleri bir tanrının glifi gibidir.*

Lio yüksek sesle, "Büyük Tapınak bir tanrının glifi gibidir," dedi, "tapınanların gözlerini umutla çevirebilecekleri bir yerdir."

Savaş çemberi Tychon'un iki yanında üçer üçer sıralandı. Chrysanthos'un çırağı ellerini kaldırdı.

İkinci meditasyonun sözleri Eudias'ın zihninden geçti. *A Büyük Tapınak büyücüsü, tapınanların ulaşabileceği bir tanrının eli gibi olmalıdır.*

Ateş suyun üzerinde dalgalanıyordu. Lio uğultunun üzerine ikinci meditasyonu haykırdı.

Savaş büyüsü Eudias'ın ayaklarının dibinde durdu.

Tychon parmaklarını karmaşık bir büyü deseninde gezdirdi. "Herkesin görebileceği bir yerde iz bırakmak , değil mi? Bu onları savaşta gerçek savaş büyüsü kullanacak ve hayatta kalacak kadar cesur olduğunu düşünmeleri için yanıltabilir."

Lio, Eudias'ın ayaklarının altına baktı. Birçok eski yanık izi onları çoktan çürütmüştü.

Tychon'un ateş büyüsü yaklaşıyordu. Eudias gözlerini kapadı ve yüzünü buruşturarak dişlerinin arasından tısladı.

Büyük büyü tanrıların bir armağanı değil, tanrıların bu dünyaya en büyük armağanı olan büyücünün üzerindeki işaretidir.

"Büyük büyü tanrıların bir armağanı değildir," diye okudu Lio, Eudias'la birlikte, "tanrıların büyücüye vurduğu damgadır, onların bu dünyaya en büyük armağanıdır. dünya."

Bir çırak, "Senin büyüünün değerini tam olarak bildiğini sanmıyorum, Tychon," dedi. "Tychon'un gelişmiş ateş büyüsüne iltifat et, Eudias."

Bir Büyük Tapınak'ın büyücüleri, kendilerini asla hizmet ettiklerinin üstünde görmemeleri gereken tapanlardır.

"Bir Büyük Tapınak'ın büyücüleri tapınanlardır," dedi Lio, "kendilerini asla hizmet ettiklerinden üstün görmemelidirler."

"Senin için ona biraz terbiye öğreteceğim, Tychon." Çırak bir dizi kasıtlı döküm hareketine başladı.

Hamamın karşı köşesinden ısınan bir tuğla yükseldi ve Eudias'a doğru yol aldı.

"Her büyü, Büyük Tapınak'ın çağlar boyunca ayakta kalacak bir tuğlasıdır," diye seslendi Lio. "Benimle birlikte söyle, Eudias."

"Her büyü, Büyük Tapınak'ın çağlar boyunca ayakta kalacak bir tuğlasıdır," diye mırıldandı Eudias nefesinin altından.

"O neydi Eudias?" diye seslendi geomagus. "Seni duyamadım."

Tuğla Eudias'ın yüzüne yaklaştığında irkildi. Tüm savaş çemberi kahkahalarla inledi. Tuğla yavaşladı, Eudias'ın üzerinden geçti, sonra da kafasının arkasına.

Geomagus tekrar, "Tychon'un büyüüne şükürler olsun," dedi.

Her zaman övgüye değer olmaya ve asla çalışın.

"Her zaman övgüye değer olmaya çalışın, asla övülmemeye değil."

Tuğla Eudias'ın kafasına bastırdı. Boynu gerildi. Lio İradesini tuğlaya odakladı ama sanki tuğla orada değildi. Gücü Eudias'ın anılarının gidişatını değiştiremiyordu.

Sonunda tuğla Eudias'ın başını aşağı eğmeye zorladı. Ağzı suyun altına girmeden önce bir nefes aldı. Tychon'un ateş büyüü daha da parladı. Eudias büyüü zincirlerine karşı kıvrandı.

Lio'nun göğsü yandı. İlkel panik onu ele geçirdi. Bu bir ölümlünün boğulma korkusuydu. Eudias için bir nefes aldı ve bir sonraki Meditasyon'u onun için söyledi. "Gücünden korkma, sadece onu kötüye kullanmaktan kork."

Dakikalar geçip gitti. Lio kolunu , zorluyordu işe yaramıyordu. Hiçbir şey yapmadan izlemeye dayanamıyordu.

Eudias'ın yüzünün önündeki su . Gürlemeye başladı.

"Eudias," diye tekrar seslendi Lio. "'Büyü senin kutsal adın ve ilahi mirasın, tüm mirasçılar da senin kardeşlerin. Yalnız değilsin. Ben senin yanımdayım."

"Bunun anlamı nedir?" Dalos sordu. Lio ölü adamın sesiyle sızdırdı.

Ateş söndü. Tuğla battı. Savaş çemberi düzenli bir sıraya girdi. Eudias suyun içinde çırpınıyor, boğuluyordu. Havuzun doğru debelenirken, efendisi ona yardım etmeye gitmedi. Lio onu tutmaya çalıştı ama Eudias her seferinde ulaşamayacağı bir yere kaydı.

Buhar Dalos'un koyu renk saçlarını başına yapıştırmış ve zeytin rengi teninde ter pırıltıları oluşturmuştu. Orta boyu ve sade yüz hatlarıyla göz alıcı kardeşine benziyordu. Ama savaş çemberinin önünde devriye gezerken, kahverengi gözlerindeki korkutucu otoriteyle her çırağı dikkatle inceledi. Tychon'un önünde durdu. "Saygıdeğer Usta Chrysanthos'a söyle, o

Rekabetimizi bir çocuk aracılığıyla sürdürdüğüm için küçük bir korkak. Eğer efendiniz bana bir mesaj göndermek istiyorsa, bunu düello meydanında kendisi de yapabilir."

"Davetinizi kendisine iletceğim, Saygıdeğer Üstat Dalos." Tychon ellerini kollarının arasına alıp hafifçe eğildi ama ses tonu saygılı olmaktan çok uzaktı.

Dalos, "Hepiniz efendilerinizin yanına dönün," diye emretti.

Çıraklardan altısı aceleyle dışarı çıktı ama Tychon kayboldu ve travers becerilerini .

Dalos durdu ve bekledi. Eudias onun bakışlarından kaçınarak kendini sudan çıkardı ve havuzun kenarına büzüldü. Yanmış ayaklarının üzerinde durmadan giysilerine ulaşmak için zorlandı. Sonunda cüppelerinden birini kapmayı başardı ve ıslak, titreyen bedeninin üzerine çekti.

Dalos onu izledi. "Aithourian Çemberi'nde pek çok önemli ders öğreneceksin. Bu da onlardan biri. Sadece en acımasız zorluklarla kendimizi sertleştirebilir ve gerçek güce ulaşabiliriz."

Onu dinlemek Lio'nun midesini bulandırıyor. "Evet ," diye fısıldadı Eudias.

"Buradaki her ünlü savaş büyücüsü bir zamanlar aynı cesaret sınavlarından geçmiştir. Bir çırak olarak girdiğiniz savaşlar kariyerinizin en önemli savaşlarıdır. Okumak sizi savaşa hazırlamaz. Burnunu parşömenleriniz ve deneyimlerinizden öğrenin. Bu duvarların içinde hayatın gerçekleriyle ilk kez karşılaşacaksınız."

"Evet, Efendim."

"Hâlâ senin hakkında yanıldığımı kanıtlamanı bekliyorum." Dalos, Eudias'a sırtını döndü ve kapıya yöneldi.

"Efendim?"

"Çabuk olun."

"Neden benimle uğraşıyorsun?"

Dalos kısa bir iç geçirdi. "Büyünüzün halk arasında yayılmasına izin verilemez. Birinin sana kendini ya da diğer insanları öldürmemeyi öğretmesi gerekiyordu."

"Neden beni daha küçük ustalardan bırakmadınız?"

Dalos omzunun üzerinden Eudias'a baktı. "Çıraklık, bana önemsiz görevleri yerine getirecek faydalı bir ast sağlamak için tasarlanmış pragmatik bir kurumdur. Saygıdeğer Üstat Chrysanthos'un aksine, ben güven, yoldaşlık ve akıl hocalığı gibi duygusal kavramlarla ilgilenmiyorum. Bunlar sonra geri teper. Benim için sorun yaratmayacak kadar hırslısın.

Gelecekte. Senden sadece emrettiğim zaman emrettiğimi yapmanı, geri kalan zamanlarda yolumdan çekilmeni ve çok fazla soru sormamanı istiyorum. İlk ikisinde çok iyisin."

Dalos çıkarken kapıyı çarptı.

Koleksiyoncu kaldı. "Ne ikiyüzlü. Yanınızda ölü yatarken o kadar da yüce ve kudretli değildi."

Eudias kendine sarıldı. "O geceyi hatırlamak istemiyorum."

"Herkes seni hep küçümsedi. Ben hariç. Senin gerçek potansiyelini sadece ben fark edebilirim ve bunu gerçekleştirmene yardımcı olabilirim. Dalos beni hayal kırıklığına uğrattıktan sonra seni seçmemin nedeni de bu."

"Büyülerinizin onu yok ettiği anda, Solorum'da kalmak istiyorsanız elinizdeki tek seçenek bendim. Beni kabul çünkü buna mecburdunuz, tıpkı Aithourian Çemberi gibi."

"Dalos zayıftı. Gücümün tamamına dayanamazdı. Ama bak sen ve ben şimdiden birlikte ne harika şeyler yapıyoruz. Sen çok güçlü bir genç büyücüsün. Benimle birlikte daha da güçlü olabilirsin."

"Güçlü olmak istemiyorum," diye fısıldadı Eudias, sanki bu itirafların en utanç verici olanıymış gibi.

"Tychon'u kendi gelişmiş büyülerinizle yere serebileceğinizi hayal edin. Hepsini biliyorsun Eudias. Onları uygulayacak güce sahipsin. Sadece sana verebileceğim güvene ihtiyacın var. Durumu tersine çevirdiğinde yüzünde belirecek ifadeyi hayal et."

"Sadece durmasını istiyorum," dedi Eudias kendi kendine.

"Korkak," diye suçladı Tahsildar. "Erkek ol. Usta bir büyücü ol. Her zaman olmayı hayal ettiğin büyücü. Başkalarının korkacağı bir adam."

"İstediğim şey..." Eudias ellerine baktı. "...başından beri bir rüyaydı. Başka bir şey değil." Hâlâ suyun içinde sallanan ayaklarına baktı.

Lio, Eudias'ın aklından geçen sözleri tekrar duydu. *Şimdi şimşek çaktırmaya çalışma, Eudias. Bu senin için pek iyi olmazdı, değil mi?*

"Eudias." Lio onun yanında diz çöktü. "İstediğin her şey hâlâ mümkün. Sakın pes etme."

Eudias'ın zihnindeki kaos kararlılıkta toplandı. Başkalarına zarar vermeye çalıştığında onu terk eden tüm İrade, şimdi düşmanı kendisi olduğunda ona geliyordu.

"Eudias," diye yalvardı Lio. "Kutsal duvarları içinde nefes alan her büyücü Büyük Tapınağı canlı tutmak için gereklidir."

Eudias ilk kez doğrudan ona baktı. "*Büyükelçi mi?*"

"Yardım etmek için buradayım," dedi Lio.

"Etrafınız düşmanlarla çevrili," Koleksiyoncu. "İşte bir başkası seninle alay ediyor, taleplerde bulunuyor. Sakın teslim olma."

"Birine inanmanın senin için zor olduğunu biliyorum," dedi Lio, "ama senin müttefikin olduğumu bilmeni istiyorum. Değerimi sana nasıl kanıtlayabilirim?"

"Sesinizi tanıyorum." Eudias daha yakına eğildi. "*Meditasyonları* benimle birlikte söyleyen sendin. Bunu kolaylaştırmaya çalıştın."

"Yaşadıklarınız için çok üzgünüm."

"Sana acıyor," diye alay etti Koleksiyoncu, "tıpkı diğer herkes gibi. Onun küçümsemesine tahammül etme."

"Sana acımıyorum, ben-"

"Benim için hissediyorsun." Eudias'ın sesi şaşkınlık doluydu. "Ve onu aklından çıkaracak iradeye sahip olduğunu biliyorum."

"Benden asla vazgeçmezsin," dedi Koleksiyoncu. "Tüm bu güç, parmaklarının ucunda. İnsanlar senin gibi olabilmek için öldürdüler."

"Aylardır onu kovmaya çalışıyorum," diye Eudias. "Herkes benim hakkımda haklı. Ben çok zayıfım."

"Bensiz bir hiçsin."

Lio başını salladı. "Bunca zaman onun zulmünden kurtuldun. Sen tanıdığım en güçlü insanlardan birisin."

"Yeterince güçlü değil." Eudias tekrar suya baktı.

Lio'nun kendi doğrularıyla Eudias'ı azarlamasının hiçbir faydası olmadı. Eudias kendi cevaplarını kendisi keşfetmek . "Son meditasyon nedir?"

Eudias tereddüt etti. "Bugün tökezleyeni taşı, çünkü yarın sen de tökezleyeceksin."

"Her birimiz zaman zaman başkalarının yardımına ihtiyaç duyarız. Bunda utanılacak bir şey yok. Aslında bu bir güç göstergesidir." Lio elini uzattı.

Koleksiyoncu, "Yarın sizden ne talep edecek?" diye sordu.

"Dün beni sen taşıdın," dedi Lio Eudias'a. "Şimdi bende." "Zirve'ye yaptığım yardım kefaretti," diye itiraz etti Eudias.

"Büyük bir büyücünün nasıl olması gerektiğini yazan Kheimerios değil miydi?" Lio sordu.

"Büyük bir büyücü nadiren yanılır." Eudias yine tereddüt etti. "En büyük büyücü her zaman yanıldığını bilir."

"Ölümlü büyücülerin zaaflarının ötesine geçin," diye davet etti Koleksiyoncu. "Çağlar boyunca benimle birlikte dayan."

"Büyücü ve olmak istediğin adam kim, Eudias?" Lio sordu.

Eudias elini açtı. Elinde şimşek şeklinde, kaba yontulmuş ahşap bir tılsım tutuyordu. Lio Koleksiyoncu'nun karşılık verdiğini hissetti ama kelimeler ayırt edilemiyordu.

"Bu bir fırtına tılsımı," dedi Lio. "Çiftçiler bereketli tarlalar ve yağmur için tanrılara yakarmak için taşırlar, doğru mu?"

Eudias başını salladı. "Kassandra'nın köyümde oyduğumuz gibi bir tanesini nereden bulduğunu bilmiyorum ama Corona'ya geldiğimde kaybettiğimin yerine koyması büyük incelikti. Minnettar bir ailenin hediyesiydi, yıldırımlara olan ilgimi keşfettiğim gün. Sadece bir yağmur büyücüsü olduğumu sanıyordum. Çiftlikleri çoraktı ve ben de tarlalarına biraz su bırakması için bir fırtınayı kışkırtmaya çalışıyordum. İnanılmaz bir andı. Hala tarif etmekte zorlanıyorum. Gökyüzünden bir şimşegi toprağa indirdim.

Oh, bu muhtemelen aptalca geliyor."

"Hiç de değil. Tarif edilemeyişi tarif etmek, büyüü kelimelere zor bir iştir ama bunu denemek çok eski bir gelenektir."

Eudias tılsımı ellerinde evirip çevirdi. "Tarlaları o yıl bir nesil boyunca ürettiklerinden daha fazlasını üretti. Ayrılmak zorunda kalmadan önce hasadı onlarla birlikte kutladım."

"Orijinal fırtına ne oldu?" "Tychon onu yaktı."

"Eskiden olduğun çocuğu geride bırak," diye emretti Koleksiyoncu. "Ancak o zaman olman gereken adam olabilirsin."

"Senden hiçbir şey istemiyorum," dedi Lio. "Sadece kendin için istediğin şeyi elde etmene yardım etmek istiyorum."

Eudias Lio'ya baktı. "Neden benimle uğraşıyorsun?"

"Büyünüzün halkın geneline fayda sağlamasına izin verilmeli. Sizin örneğiniz onlara kendilerine ve birbirlerine zarar vermemeyi öğretmeli. I güven ve yoldaşlık kavramlarını eğlendirin. Sadece kendilerini düşünenlere nasıl geri teptiklerini zaten gösterdiniz. Düzeninizin üzerine bir fırtına getirecek kadar hırslı olduğunuzu biliyorum. temizler ve tarlaları bırakır. Soru sormakta iyi olan biri, zor olanları bile, gerçek cevapları bulabilir."

Eudias Lio'ya elini uzattığında aralarındaki mesafe azaldı. "Cevapları bulmaya çalışacağım. Eğer bana yardım edersen."

Lio bir kolunu genç büyücünün omuzlarına doladı, diğerini dizlerinin altına koydu ve onu havuzdan kaldırdı. Eudias'ın şişmiş gözlerinden su damlıyordu,

kabarmış ayakları. Gözlerinden yaşlar döküldü. Onlar için özür dilemedi.

Şimşek, Eudias'ın bir an önce oturduğu suyun üzerinde dans ediyordu. Koleksiyoncu'nun sesi üzerlerine çöktü. "Hırsız!"

"Hırsız sensin!" Eudias bağırdı. "Artık benden bir şey almana izin vermeyeceğim. Benim sihrime sahip olamayacaksın. Gücümü bir başkası için kullanamayacaksın. işlediğiniz zulümler."

Lio, Eudias'ın inancının gücünü etraflarındaki zihinsel savunmaya kanalize etti. Su ve yıldırım etraflarını sardı ama birleşik iradeleri sayesinde onlara ulaşamadı.

"Kendi düşüncelerimi duyabiliyorum." Eudias Lio'nun kollarına yığıldı. "Bunu nasıl yaptın?"

Lio, Eudias'ı tuttu. Onun hayatını. Zayıf genç adamı taşımak çok hafifti, değerli ama hiç de kırılğan olmayan bir yükü. "Bunu sen yaptın. Ben sadece sana yardım ettim."

"Ben... Beni duyabildiğini sanmıyorum." Eudias neredeyse hıçkırarak bir iç çekti. "Ekinoks Zirvesi'nden bu yana hiç böyle huzurlu bir an yaşamamıştım."

"Seni ondan kurtardıktan sonra tüm anların böyle olacak." "Sen güçlü bir zihin büyücüsün ve ben de onun sırlarını biliyorum. Birlikte düşünüyorum... Aslında bunu yapabileceğimizi düşünüyorum."

"Sahiplenmenin kötülüğü hakkında biraz bilgim var ama bu deneyim sırasında çok daha fazlasını öğrendiğinizden eminim. Bana ne gibi bilgiler verebilirsiniz?"

"Sahiplenme ve özün yer değiştirmesi bir ve aynı şeydir. Sahiplenme, özünüzü bir başkasının içine yerleştirmektir. Bu, bir kişinin özünün sizin içinizde yer değiştirmesi ile aynı prensiptir."

"O zaman onun özünü senin özünden ayırmalıyız."

"Büyüsünün gerçek boyutunu bilemeyiz. Çok büyücünün gücünü ele geçirdi. Eğer zihnimi ondan kurtarırsan ve o da giderse, diğerlerine yaptığı gibi benim büyümü de yanında götürmeye çalışacaktır. Yakınlığımı zihnimden söküp atmaya çalışacak, büyümün son izini de."

Hiçbir büyücü bundan sağ çıkamazdı. "almasına izin vermeyeceğiz."

Eudias havuzun üzerinden dışarı baktı. Fırtına şiddetleniyor ve su çalkalanıyordu. Düzinelerce şimşek bulutlarla havuz arasında dolaşıyor, sanki hedeflerini arıyormuş gibi önce oraya, sonra buraya fırlıyordu.

"Sana şimdi bir şey söylemeliyim... ne olur ne olmaz," dedi Eudias.

"Koleksiyoncu, Gözetmenlerinin yaptığı her şeyi biliyor. Rehineleri nereye götürdüklerini gördüm. Skleros onları Solorum'a teslim etti. Chrysanthos'un savaş çemberinin geri kalanı onları Güneş Tapınağı'nın yeraltı mezarlarında tutuyor."

"Hespera ve Anthros sizi kutsasın. Bu sözlerle sevgili hayatları kurtardınız. Size minnettarız."

"Senden bir ricam var, kendim için değil ama Ariadne adına. Eğer , ona ne kadar hayran olduğumu söyle. O bilmiyor. Onun iyiliğine karşılık vermeye cesaret edemedim. Onun yanına yaklaşmasına izin veremezdim."

"Onu koruyordun."

"En büyük takdiri hak ediyor. Bunu ona göstermediğimi düşünüyor olmalı."

"Ona kendiniz söyleme şansınız olacak."

Etraflarındaki her yerde, Eudias'ın zihni konsantrasyonla sabitlendi. Gözlerini kapadı ve hareketsiz kaldı, eli tılsımının üzerinde sıkılaştı. Hiçbir şey yapmadı.

ayrıntılı jestler yaptı ve hiçbir büyü mırıldanmadı. İradesi odaklandı.

Koleksiyoncu etraflarını sardı. Her yerdeydi. Sonsuza kadar devam etti. Saklanacak hiçbir yer yoktu. Geçmiş onunla doluydu. Geleceğe hükmediyordu.

"Bizim geleceğimiz değil," dedi Lio.

Lio tüm iradesini kendisi ve Eudias'ın etrafındaki zihinsel savunmaya adadı. Büyüleri hizalandı, yankılandı ve fırtınadan daha gürültülü hale geldi. Şimşek havuzun sınırlarından uzaklaşmaya ve merkeze yaklaşmaya başladı.

Koleksiyoncu sayısız zihin ve sayısız büyüden oluşuyordu. Tek bir kişinin içinde bir orduydı. Uçsuz bucaksızdı. İkisi çok küçüktü.

Lio ona, "Daha önce de senin ordunla savaştım," diye hatırlattı.

Lio, kalp avcılarını dize getiren güce ve onları hayatta tutan kontrole ulaşmak için kendi içine uzandı. Eudias'ı korumaları altında tutarak thelemanteia'sını Koleksiyoncu'nun üzerine saldı.

Büyüsü, Eudias'ın zihnini bulandıran boşluğun derinliklerinde yankılandı. Bunun bir sonu var mıydı? Ancak bu yankı kaybolurken bile, Lio'nun İradesine daha fazla büyü geldi ve meydan okumalarını tekrar haykırdı.

Eudias da onunla birlikte bağırdı ve suyun üzerindeki çok sayıda şimşek sadece birkaç tanesine dönüştü.

Koleksiyoncu bağırarak karşılık vermedi. Ağzını açtı.

"Sihrimizi almaya çalışın!" Lio meydan okudu. "Çiğneyebileceğinden fazlasını ısıracaksın!"

Eudias göğsünü tuttu, yüzü acıyla buruştu. Ama şimşekler birbirlerine gittikçe yaklaşarak havuzun merkezine yaklaştı.

Lio Koleksiyoncu'nun kavrayışına karşı kendini korumaya çalıştı. "Hediye benden koparmaya çalışman için sana meydan okuyorum. Hespera'nın yolu senin ulaşabileceğinin ötesinde."

Özüne yönelik saldırı hiç gelmedi. O uçsuz bucaksız boşluğa karşı büyüsunü akıtmaya devam etti ve ne uçurumun diğer tarafını ne de kendi gücünün sonunu buldu.

Su, havuzundan yükselerek savunmalarını dövmeye başladı. Odanın geri kalanı sular altında kalırken Lio, Eudias'la birlikte kuru topraktan oluşan bir adada durdu. Nafile saldırı azaldı.

Taş banklar paramparça oldu. Kayalar, tuğlalar ve taş parçaları onlara doğru fırladı. Lio'nun savunmasının çevresi parladığında bir el genişliğinde uzaktaydılar. Bir anlık ısı ve muazzam bir basınç oluştu. Sonra şimşek çizgileri görüş kayboldu ve etraflarında yanmış, parçalanmış kayaların çöplerini gördü. Kollarını fark etti yanlarındaydı. Eudias kendi ayakları üzerinde duruyordu, kollarını iki yana açmış, birini yumruk yapıp tılsımını sıkıyordu.

Arkalarından gelen bir kükreme Lio'nun dönmesine neden oldu. Kapı aralığından alevler fişkırıyordu, sanki tüm Corona kendini bu tek odaya dökmüştü. Kayalar etraflarında erimiş hale geldi ve zemin sıvı ateşle doldu. Akıntı etraflarından ayrılıp suya aktı ve yavaş yavaş havuzu doldurdu.

Lio, Koleksiyoncu'yu her alev yalamasında, her magma deresinde, kaynayan suyun her kabarcığında, yukarıdaki bulutlardan gelen her gök gürültüsünde hissetti. Ama onu, birlikte büyük bir şimşek sütununa sıçrayan yarım düzine yıldırımın içinde hissetmedi.

"Kazanıyorsun, Eudias! Neredeyse ! Bunu başarabiliriz."

Eudias başını eğdi. Şimşek tersine döndü ve fırtınanın içinde yukarı doğru yükseldi.

Karanlık fırtına bulutlarının arasından ışık sızdı. Su buharlaştı. Magma durgunlaştı ve soğudu. Ateş kor haline geldi.

Lio camın kırılma sesini, Koleksiyoncu'nun son protestosunu duydu. Sonra bulutlar dağıldı.

MERMER TOZU



Birlik'in BERRAKLIĞI Lio'ya kendi zihninde yalnız olduğunu söylüyordu. Cassia'nın aurası ona Majestelerinin yaşadığını söylüyordu. Kraliçelerin koğuşunun uzak varlığı ona Orthros'un hâlâ ayakta olduğunu söylüyordu.

Koleksiyoncu gitmişti.

Lio Cassia'yı kendine yakın tuttu ve gözlerini açtı. Eudias Sığınak koğuşuna girmeyi başarmıştı ve yakınlarda baygın yatıyordu, kalbi yavaş ama sabit bir şekilde atıyordu. Etraflarındaki Tenebralılar korkuyla sinmiş ve bağıryorlardı.

Kıpkırmızı cam parçaları, Sığınak büyüsunün tülünün diğer havaya doğru fırladı. Sandalyeler ve masalar yuvarlandı ve ipek masa örtüleri savruldu. Beyaz bir sütun büyük bir gürültüyle yıkıldı. Kırmızı ve siyah granit parçaları savruldu. Gül Evi parçalanıyor, büyücünün portalına düşüyordu.

Skleros titreyen bir kiremit parçasının üzerinde durdu ve gürültüyü bastırmak için Lio'ya yumruğunu sallayarak bağırdı. "Efendime teslim edeceğim bir sonraki kelle seninki olacak!" Hediye Koleksiyoncusu tünediği yerden sıçradı ve geçidin içine daldı.

Onun ardından boşluk çöktü. Çekim gücünden kurtulan enkaz Lio, Cassia ve ölümlülerin üzerine çöktü.

Bir moloz yığını koğuşun üzerine düştü ve hepsini taş ve kırık camlarla çevreledi.

Sığınak büyü hâlâ Cassia'dan yayılıyordu ama büyülerinin beslediği samimi birliktelik solmuştu. Lio onun adını söylemek için bir nefes aldı. Yanık taş kokusu, Cassia'nın kanının tatlı kokusuyla karışarak ona saldırdı.

Lio öksürdü. "Cassia?"

Kız cevap vermedi. Onu ayakta tuttuğunu fark etti. Knight kürkü sıırılsıklam olmuş halde onlara doğru uzandı. Altlarındaki kan gölü Cassia'nınkiydi.

"Cassia!" Lio onu kollarının arasına aldı. İlk kez, kadının kanını görmek midesini bulandırdı. Büyüsünün ışığının nüfuz ettiği yer

Bileklerindeki ve kollarındaki damarlar, derisi parçalanmıştı. Kan vücudundan aşağıya akıyordu.

"Benimle kal! Biz kazandık. Şimdi pes etme."

Çok fazla kan. İyileşecek çok fazla yara. Zaman yok. Lio ağzını kadının bileklerinden birine dayadı ve dilini kadının ana damarlarına bastırdı.

"Onu öldürüyor!" Benedict bağırdı.

Bir itiş kakış sesi geldi, ardından Callen'ın hırıltısı. "Yoldan çekilin."

"Onun hayatını kurtarıyor." Perita, Semna'nın refakatçileriyle birlikte yaklaştı.

"Ariadne," diye talimat verdi Semna, "diğer bileğine bir turnike.

Pakhne, iyileştirme büyüme katıl."

Cassia'nın derisi Lio'nun dilinin altında kapanmıyordu. Yara neden iyileşmiyordu?

"Semna, vücudu neden tepki vermiyor?" Pakhne sordu.

"O çoktan gitti," diye cevap verdi Semna, "ama o gidene kadar vazgeçmeyeceğiz."

Lio yorgun gücüyle Cassia'nın zihnine dokundu. Bu kısa mesafe onu Koleksiyoncu'nun boşluğuna uzun bir düşüşten daha fazla korkutmuştu. Kendisini Lio'dan bir an önce olduğundan bile daha uzakta hissediyordu.

Cassia, beni duyabildiğini biliyorum. Bu gece kaybetmeyeceğiz, unuttun mu? Benimle Orthros'ta kalacaksın. Kalacaksın!

Lio kayanın iniltisini duydu. Ölümlüler arasında bir panik çılgılığı daha yükseldi.

"!" Lord Gaius emretti. "Ayağa kalkın, beyler. Şu sandalyeleri destek olarak kullanın."

Lio koğuşun karardığını hissetti. Kollarındaki ışık demeti gittikçe zayıflıyordu.

Tanrıça, lütfen. Tanrıça, lütfen-!

Novalar Birlik'te patladı ve derin, karanlık gökyüzü yıldızlarla dolu olarak etraflarını sardı. Sığınak koğuşu Kraliçe Alea'nın büyüyle yeniden canlandı. Kayalar savrulurken Birlik, Baba'nın öfkesiyle sarsıldı.

Kraliçe Soteira'nın gücü geceyi doldurdu. "Onu yakaladım, Lio."

Sadece onun sesi Lio'yu ağzını Cassia'nın bileğinden çekip bırakmaya ikna edebilirdi. "Annassa. O-?"

Kraliçe Soteira Cassia'yı kollarına aldı. "Benim şifamla buradan sağ salim çıkacaktır. Sığınak'ın yaralarını ne kadar iyi bilirim. sihir."

Dünya Lio'nun etrafında dönüyordu. Etrafı moloz dolu bir hendekle çevrili sağlam bir kaya adasının üzerine tünemişlerdi. Hendeğin ötesinde, Gül Evi harabeye dönmüştü. Sadece dış cephenin iskeleti duruyordu. Gül penceresi artık yoktu ama boş çerçevenin içinden Liman Işığı hiç sönmeden parlıyordu.

Kraliçeler, yaşlı birinci kanlar ve Stand gelmişti. Onların içinde Ardından Hücum Timleri, şifacılar, kraliyet soyundan gelenlerin çoğu ve Lio'nun Deneme kardeşleri geldi, ne mutlu ki zarar görmemişlerdi. Lio'nun babası yanında diz çökmüş, onu dik tutuyordu. Annesi onu diğer tarafından destekledi ve büyüünün zihninde nazik bir inceleme yaptığını hissetti.

Lio'nun amcası onun önünde diz çöktü ve bir elini yüzüne dokundurdu. Argyros Amca uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, aurası öfkeliydi. "Seninle gurur duyuyorum."

Her şeye rağmen Lio kısa bir süre gülümsedi. "Teşekkür , amca."

Lyta Teyze de onlara katıldı. "Mümkün olduğunca bize neler olduğunu istiyoruz."

"Eudias'ın bir zihin şifacısına ihtiyacı var," diye ağzından kaçırdı Lio. "Bizim nerede olduğumuzu öğrendi. rehineler. Chrysanthos'un savaş çemberi onları Solorum'daki Güneş Tapınağı'nın altındaki mahzende tutuyor."

"Yola çıkıyoruz." Ioustin Lio'nun omzunu kavradı.

Kraliçelerle bir süre üstü kapalı görüşükten sonra, o ve Chargers uzaklaştı.

Lio'nun annesi yüzünü ona doğru çevirdi ve gözlerinin içine baktı. Kendi gözleri yaşlarla parlıyordu ama sesi sakin ve kararlıydı. "İyi olacaksın."

Başıyla onayladı. Onun alnından öptü, sonra Eudias'ın yanına gitti.

Kraliçe Soteira'nın gücü genç büyücüye çoktan dokunmuştu. Lio onun tüm ölümlüler üzerinde çalıştığını hissedebiliyordu. Chrysanthos'un nefesi kesildi ve kendini oturur pozisyona itti.

Göğsünü yokladı, sonra Kraliçe Soteira'ya baktı. "Rehinelerin nerede olduğunu zaten biliyorsunuz. Bana ihtiyacınız yok."

Onun bakışlarıyla karşılaştı.

Uzun bir süre onun gözlerinin içine baktı. Sonra yüzünü buruşturarak ve inleyerek yüzünü başka yöne çevirdi. "Neden zahmet ettin?"

"Çünkü kalbin hâlâ kurtarılabilir," diye yanıtladı Kraliçe Soteira.

Callen hâlâ Benedict'i yakasından tutuyordu. Şövalye Lio'nun ağzına bakıyordu.

"Az önce ne anlamıyor musun?" Perita, Lio'yu işaret ederek Benedict'e sordu. "Leydimizi korudu!"

"Ve o hepimizi korudu." Lio gözlerini kaçırdı.

Babası ona bir mendil verdi. Lio ağzını ve sakalını sildi. Ama gerçek orada, elinde duruyordu, kan lekeli bir ipek kare. Onu bir kenara koymadı.

Cassia'nın gözleri irkilerek açıldı. Lio bir iç çekti ve Cassia'nın başını okşadı. Bakışları onunkilerle buluştu. "O gitti mi?"

"Sanırım öyle," diye yanıtladı Lio.

"Kaçtı," dedi Kraliçe Soteira. "Varlığı Hespera'nın tapınağında hiçbir yerde gizlenmiyor."

Etraflarındaki koğuş değişti ve Sığınak büyüünün varlığı harabelerden kayboldu. Ama yok olmamıştı. Lio onu hâlâ hissedebiliyordu... bir yerlerde.

Kraliçe Alea da Cassia'nın yanında onlara katıldı. Cassia'nın elini çevirdi. Orada mermer tozundan başka bir şey yoktu.

"Bir koruma objesi mi?" diye hayret etti Semna. "göre çok eski ve güçlüymüş. Herhangi bir eğitim almadan onu kullanabilmesi şaşırtıcı."

"Bana onu terk edilmiş bir Tenebran tapınağından kurtardığını söyledi." Kraliçe Alea Cassia'ya gülümsedi.

Cassia'nın gözleri kayarak kapandı ve nefes alış verişi uykunun ritmine uyum sağladı.

Benedict Callen'dan geri adım attı ve tuniğini düzeltti. "Bu bizim Tenebran ardıç kuşumuz."

Kraliçe Soteira Cassia'yı tekrar Lio'nun kollarına verdi. Yaralar ve kan gitmişti. Lio bakışları görmezden geldi ve kalp atışlarının gücünü dinleyerek Grace'i salladı.

HESPERA'NIN GÜLÜNÜN MERKEZİ

*Hespera'nın kendisi,
bizi bağlayan,
ve her şeyin kendisinden büyüdüğü.*

OceanofPDF.com

bir süre sonra
KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OceanofPDF.com

AİLE



Sırt üstü YATIYORDU. Hareket edemiyordu. Neredeydi?

Koleksiyoncu onu Orthros'tan almış mıydı?

Cassia'yı korku sarmış olsa da Lio zihnindeydi ve ona güven veriyordu.

Koleksiyoncu gitmişti. Her şey yolundaydı.

Tekrar hareket etmeye çalıştı, sonra inledi. Vücudu çok ağırlaşmıştı. Kolları çok iyi hissettiriyordu.

"Uyanıyor," dedi on dört yılı aşkın süredir duymadığı bir ses. Cassia nefes nefese kaldı ve gözlerini açtı.

Nephalea bitkin ve zayıflamış görünüyordu ama yüzündeki şefkat ifadesi değişmemişti. Alkaios'un yüzü onunkinin yanında duruyordu. Cassia ilk kez onun gülümsediğini gördü. Eli bir şeye sıkıca yapıştı ve Solia'nın kolyesinin hissini tanıdı.

"Güvendesin," diye Cassia.

"Büyük ölçüde sizin sayenizde," dedi Alkaios.

Nephalea gülümsedi. "İyi karşılaşmalar Cassia."

"Seni görmek çok güzel. Teşekkür edecek kelimeleri bulamıyorum."

Nephalea, Alkaios'un kendisine geri vermiş olması gereken sarmaşık tılsımını tutan Cassia'nın eline dokundu. "Yaptıkların senin adına konuşuyor."

Cassia Lio'nun kollarından kurtulmaya çalışmaktan vazgeçti ve etrafını kolağan etti. Ne kâbuslarındaki hasta odasındaydı ne de Rose House'daki o çok gerçek kâbusun içindeydi. Burası Şifa Mabedi'ndeki bir oda gibi görünüyordu. Lio yanındaki yatağa uzanmış, Alkaios ve Nephalea da yanlarına sandalyeler çekmişlerdi. Her yerde çiçekler vardı.

Lio ona büyük bir nezaketle sarıldı. "Eudias çileli hayatından bazı sırlarla kaçtı. Bunlardan biri de rehinelerin yeri idi."

"Solorum'daki Güneş Tapınağı," dedi Nephalea, "Tenebra'daki herhangi bir yerden daha fazla Anthrian büyüyle dolu bir yer. Bizi mahzende sakladılar."

"Başından beri orada mıydın?" Cassia ağladı. "Tam üstünüzdeki tapınağa gittim! Keşke fark etseydim-"

"Bunca zamandır tılsımım sendin Cassia. Orada, mahzende, önümde umudun şaşırtıcı anıtını gördüm; boş olduğunu bildiğim Solia'nın mezarını. Sonra tapınakta senin auranı hissettim. Anthrian büyülerinin katmanları bile Birlik'te seni tanımamı engelleyemedi.

Tanışmamızdan bu yana geçen yıllar içinde ne kadar güçlü ve nazik olduğunuzu hissederken, tüm Hesperine errant'ların ne için savaştığını asla gözden kaçırmadım. Bu dünyada yapabileceğimiz gerçek iyiliği."

"gelen her şeyi yapıyordum," diye açıkladı Cassia, "savaşı önlemek, tüm Hesperine'lerimizi güvende tutmak . Özellikle de üçünüzü."

Nephalea'nın gözleri parladı. "Alkaios ve ben şimdi yaptıklarınız hakkında çok şey duyduk. Hepimizi gururlandırdınız."

Cassia yutkundu. "Nike- mı?"

"Gözaltındaki Hesperinlerden biri değildi," diye cevap verdi Lio. Nephalea güldü. "O yeşil mahsulün en çılgın rüyalarında bile Aithourianlar. Tutsakları serbest bırakma çabalarımıza liderlik ediyordu. Üçümüz, Iskhyra ve Alkaios dışarıda kalırken benim yakalanmama izin vermeye karar verdik. Bu beni doğruca kayıp Hesperines errant'a götürdü ve Iskhyra ile Alkaios'u hepimizi kurtaracak pozisyonda bıraktı. İyi bir plandı. Ta ki planladığımızdan daha uzun sürene kadar. Aithourian'lar düşündüğümüzden daha etkili bir şekilde. Çok geçmeden bir Hediye Toplayıcısının onlara yardım ettiğini fark ettik." Alkaios'a baktı ve onun elini tuttu.

"Ishkyra ile kalmayı kabul ettiğimde, riskleri de kabul etmiştim. Zarafet Birliğimiz bize bilgi aktarmanın en iyi yoluydu. Keşke senin yerine ben gidebilseydim."

"İçeride bir gardiyana ihtiyacımız vardı. Keşke daha önce Orthros'ta şifa aramış olsaydınız."

"Yine de Dexion'un savaş çemberinin iki üyesini neşeli bir kovalamacaya sürükledim."

"İşimi yarıda kestir. Elimde sadece içeriden gönderilecek diğer ikisi vardı. Ishkyra onların yerine geleceklerin asla gelmemesini sağladı. Tapınağa sızıp bizi serbest bıraktığında Tenebran büyücüleri hiç endişe etmedi. Hücum, bize eve kadar eşlik etmek için tam zamanında geldi."

Cassia gülümsedi. "Zaman ve deneyim genellikle büyümüzü bozar. ve hayranlık duyduklarımızın sadece ölümlüler olduğunu ortaya çıkarır. Ama siz üçünüz çocukluk anılarımın ölümsüzlerisiniz. Nike nerede? Onu görebilir miyim?"

Lio iç çekti. "O hâlâ yurt dışında."

Nephalea başını salladı. "Hücum'un bizim için geldiğini fark ettiğinde, bizi teslim etmek için Orthros'a dönmekten kurtuldu."

"Anlamıyorum," diye itiraz etti Cassia. "Eve gelmek istemiyor mu?"

"Onun işi henüz bitmedi," diye yanıtladı

Nephalea. "Ne üzerinde çalışıyor?" Cassia sordu.

Alkaios baktı. "Nephalea'yla tanıştığım gün, kardeşimin yaşam bedelini almak için ailesinin yanına geldim."

"Kardeşim reddetti," dedi Nephalea, "yapacağını bildiğim gibi. Kan davasını sürdürmek için yetiştirildi, doğdu ve büyüdü. Ben yas tutmak zorunda bırakıldım. En çok da Alkaios için."

"Nephalea'nın kardeşinin benimle işi bittikten sonra Iskhyra beni savaş alanında buldu. Bana intikam isteyip istemediğimi sordu. Ona Nephalea'yı istediğimi söyledim. Iskhyra beni kurtardı ve Hediye ile silahlanarak Nephalea'yı ailesinden kurtarabildim."

"Iskhyra bize asla sahip olamayacağımızı düşündüğümüz hayattan daha fazlasını verdi. O bize sonsuzluğu verdi."

Alkaios Cassia'ya gülümsedi. "Her zaman üzerinde çalıştığı şey bu. Alkaios ve Nephaleas. Cassias ve Solias."

Cassia hayal kırıklığını bastırdı. "Sormama gerek yoktu." "Ama merak ediyorum," dedi Lio, "onun işi hiç bitti mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Cassia, "ama belki bir gece bunun yeterli olduğuna karar verir."

Alkaios elini kolyenin etrafına daha sıkı sardı. "Şimdi dinlen. Biz de aynısını yapsak iyi olur. Yataktan çok uzun süre çıkmamamız gerekiyor. Annassa Soteira'nın emirleri."

Nephalea kızardı. "Şifacıların bizi birbirimizin kanıyla beslemek zorunda kalmasını asla unutamayacağız. Aklımdaki yeniden birleşme kesinlikle bu değildi."

Alkaios sırtarak yavaşça ayağa kalktı. "Yakında burada, Orthros'ta ilk Zarafet Dansımızın tadını çıkaracağız. Bunu gerçek bir kutlama haline getireceğiz."

"Doğru," dedi Lio. "Kraliçeler, herkes dans edebilecek kadar iyileşene kadar Lütuf Festivalini ertelediler."

"Majesteleriyle dans etmekten gurur duyacağım." Nephalea ayağa kalktı ve bir elini Alkaios'un bir tutam saçında gezdirdi. "Bu çok şık, biliyorsun. Bir moda başlatabilirsin."

"İyileştikten sonra da kalacak mısınız?" Cassia sordu. "Yoksa Nike'a sahada yeniden katılacak mısınız?"

"Iskhyra bizim için çok şey yaptı," diye yanıtladı Nephalea, "ve biz onun derslerini iyi öğrendik. Yolunun bir sonraki kendi başına takip etmeye hazır olduğunu ve bizim de aynısını yapmaya hazır olduğumuzu düşünüyoruz."

"Orthros hayal ettiğimizden daha adil," dedi Alkaios. "Anavatanımızı tanımanın zamanının geldiğine karar verdik ve burada bir ihtiyaç var gibi görünüyor."

Nephalea başını salladı. "Hippolyta'nın daha fazla Vekilharca ihtiyacı var. Değişen siyasi durum Stand'ı çok yoruyor. Onunla hizmet etme konusunu konuştuk ve bize tam rütbeyle devriye görevi vermeyi teklif etti, çünkü zaten yıllarca bir Usta Vekilharç'tan eğitim almıştık."

"Bu harika bir haber," dedi Cassia. "Nike'ın bunu takdir edeceğini biliyorum."

"Cassia uyandı!" Zoe koridordan ciyakladı. Keçiler meledi. "Alkaios ve Nephalea da burada mı?" Bosko'nun sesi hiç bu kadar Heyecanlıyım.

Yavrular kapı perdesinden içeri fırladılar. Cassia bir kahkaha attı. Bosko, Alkaios'un kafasında kalanlara uyacak şekilde saçının bir bölümünü ayırmak ve bağlamak için konuşmalarını kullanmıştı. Alkaios oldukça ürkmüş görünüyordu ama Nephalea sütannenin yeni saç modelini düzeltti.

Zoe ve keçiler Cassia ve Lio ile birlikte yatağa tırmandılar. Zoe'nin sıkıntısını belli eden tek şey Cassia'ya ne kadar sokulduğuydu. Cassia, Lio'nun kız kardeşine olanları ne kadar anlattığından emin değildi ama Lio ona sarılırken o da Zoe'ye sıkıca sarıldı.

Ay Işını Cassia'nın yatak örtüsünün tadına baktı. Zoe çocuğu kucağına almadan önce Aurora komodinin üzerindeki çiçeklerle ilgileniyordu. Cassia'nın boğazı düğümlendi ve soruyu sorabilmek için gözyaşlarını tutmaya çalıştı.

"Lio... Knight nerede?"

Lio kapıyı işaret etti. Bosko'nun ebeveynleri yavruları içeriye kadar takip etti. Knight, Kadi'nin yanında mükemmel bir şekilde ilerledi.

Kadi Cassia'ya sırtıttı. "Hayvan şifacıları onu sana getirmeyi denemekten korktular. Yine de beni gördüğüne sevinmiş görünüyordu."

Cassia kollarını uzattı, kurşun gibi olsalar da. Knight yatağa atladı, çerçeveyi salladı, keçileri dağıttı ve herkesi kahkahaya boğdu. Lio ve Cassia'nın bacaklarının üzerine yayılarak kendini ranzaya sığdırdı.

Cassia esnedi ve Knight'ın kulaklarını ovuşturdu. "Ne zamandır uyuyordum? Sanki bir aydır yataktaymışım gibi geliyor."

Lio, Knight'ın çenesini kaşıdı. "Annassa Soteira seni yavaşça iyileştirdi ve mutlak dinlenmeye ihtiyacın olduğunu söyledi. Gerçi sadece üç gece oldu."

"Üç gece mi?" Cassia, Zoe'nin bakmadığı bir anda ona çılgınca bir bakış attı.

Başını kapıdan girmekte olan anne ve babasına doğru çevirdi. "Ben iyiyim."

Zoe kıkırdadı. "Lio yine emiyor." Lio

uzandı ve onun saçlarını karıştırdı.

Bosko, Apollon ve Komnena nazikçe Kraliçe Soteira'nın talimatlarından bahsedene kadar Alkaios ve Nephalea ile konuşma girişimlerinin kahramanlarını dinlenmekten alıkoyduğunu fark etmemiş gibiydi. Alkaios ve Nephalea, Bosko'yu daha sonra odalarında ziyaret davet edip Nike Teyzesi hakkındaki tüm sorularını yanıtlamayı teklif ettikten sonra, sonunda gitmelerine izin verdi.

Zoe, "Cassia'nın geçmiş olsun hediyesini buraya getir, Bosko," diye ısrar etti.

Bosko, Cassia'ya yaklaştı. Bir avuç rimel uzattı. "Bu kır çiçeklerini senin için topladık. İyi olmana sevindim."

Cassia adamın küçük, beyaz çiçekleri aldı ve burnuna götürdü. Aynı anda hem bahar hem de yeni yağmış kar gibi kokuyorlardı.

Ev gibi. Çocukların hayatını kurtaran ilaçların kır çiçekleri gibi büyüdüğü Orthros gibi.

Etrafındaki hediyelerle dolu odayı işaret etti. "Tüm bu güzel şeyleri bana kimin verdiğini kimseye söylemeyin ama çiçekleriniz benim favorim."

Bosko Cassia'ya gerçek bir gülümseme verdi.

"Bizimkini o kocaman daha mı çok seviyorsun?" Zoe sordu.

Cassia odanın uzak köşesindeki şatafatlı ihtişam tablosuna baktı. Vazo bir masa için fazla ve dikenli, canlı çiçekler Şövalye'nin pençelerinden daha büyüktü. "Bunlar gül değil, yani Konstantina'dan olamaz. Dur tahmin edeyim. Hypatia mı?"

"Elbette," diye yanıtladı Lio.

Javed'in iyileştirici büyüü Cassia'nın üzerinden geçerken, Kadi bir Apollon ve Komnena da sandalyeleri aldılar. Onlar oturur oturmaz Stand'ın geri kalanı ve Argyros Amca odaya girdiler ve yanlarında başka sandalyeler getirdiler. Cassia kendini Lio'nun ailesi tarafından kuşatılmış buldu.

Ailesi.

"Nike için üzgünüm," dedi Cassia.

"Önemli değil," diye cevap verdi Lyta

Teyze.

"Nike Teyze maceraya atılıyor," dedi Bosko kıskançlıkla.

Kadı gülümsedi. "Hâlâ yapacak işleri var."

"Onu her an özlüyoruz," dedi Argyros Amca, "ama anlıyoruz." "Hâlâ anlamaya çalışıyorum," diye itiraf etti Mak. "Kız kardeşimle tanışmak istiyorum. Şimdi Alkaios ve Nephalea Stand'a katılıyor, gidip onu bulmayı ve yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakmayı düşünüyorum."

Lyros, Mak'ın ailesini yüzlerinde yazılı olan dehşeti dile getirmek zorunda bırakmadı. Mak'ı bir sandalyeye itti ve kucağına oturttu. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Mak güldü ve kollarını Grace'ine doladı.

Ondan sonra, her şey ve hiçbir şey hakkında konuştular. Herkes gülüyor, gülümsüyor ve çocuklar gürültü yaptığında kimse onları azarlamıyordu. Kimse politikadan söz etmedi ve Cassia bunu soracak cesareti kendinde bulamadı.

"Seni Cassia," diye söz verdi Mak.

Lyros kollarını kavuşturdu. "Elçiliğin sizi yormasına da izin vermeyeceğiz. Tenebran ardıç kuşlarını ziyaret etmek için Şifa Mabedi'nin kapısına dayanmış durumdalar."

"Lütfen kapıyı biraz daha aralayın," dedi Cassia. "Canım şarkı söylemek istemiyor. Biraz zamana ihtiyacım var. Halkımla birlikte."

ESKİ USTALAR



JAVED yavruları eve GÖTÜRDÜĞÜNDE ve yaşlı birinci kanlar ile Stand kaldığında, Cassia politikanın onu tekrar bulmak üzere olduğunu biliyordu. Etrafında bir savaş konseyinin toplandığını hissetmeye başladı.

Lio yorganı onun üzerine daha da çekti. "Bunu kısa tutmalıyız."

"Çok kısa." Komnena uzanıp her ikisinin de ellerini okşadı. "Cassia ve Lio'nun zihinlerinin, biz onları önemli kararlar almaya zorlamadan önce olanları sindirmek için zamana ihtiyacı var."

Apollon, "Kimsenin onlara baskı yapmasına izin verilmeyecek," diye tehdit etti.

Lyta Teyze sandalyesine dönmeden önce kapı perdesini daha sıkı bir şekilde kapattı. "Yaşlıların diğer yarısına davetli olmadıklarını bildirdim. Kraliçeler ve Cassandra geldiğinde başlayacağız."

Cassia elini Knight'ın firfırında gezdirdi. "Olanlar hakkında sorularım var."

Argyros Amca iç çekti. "Korkarım cevaptan çok sorumuz var."

Kraliçeler içeri girdi, Annassa Alea toprak dolu bir saksı taşıyordu. bitki yokmuş gibi görünüyordu. Saksıyı Cassia'nın üzerine, rimelin yanına koydu. "Kızımız Konstantina'dan bir hediye. Üzüntülerini ilettili."

"İkinci Prenses'ten mi?" Cassia sordu. "O zaman... sanırım bu bir gül olmalı."

"Rose House'un avlusunu kendisi kazdı ve bana bunun hayatta kalan tek kök sistemi olduğunu garanti etti. Sizin bununla ne yapacağınızı bileceğinizi söyledi."

Cassia elini toprağa koydu. "Lütfen hediyesini içtenlikle takdir ettiğimi söyleyin ve... gelecek sezon Rosarians Çemberi'nin toplantısına iki katılımım olabilir."

Annassa Soteira Cassia'nın yanına geldi ve yatağın kenarına . Cassia'nın gözlerinin içine baktı ve Cassia büyüünün damarlarına dolduğunu hissetti.

büyü yaparken. Ama bu büyü ondan hiçbir şey almadı, sadece yoluna çıkan her şeyi onardı.

"Nasıl hissediyorsun?" Kraliçe Soteira sordu.

"Yorgunum," diye itiraf etti Cassia. "Ödenecek küçük bir bedel. Teşekkür ederim Annassa." "Hayatını kurtardığı için Lio'ya da teşekkür etmeyi unutma." Cassia ellerini onun ellerinden birine doladı. "Tekrar."

Gözleri o tanıdık, şefkatli sıcaklığıyla doldu. "Bana teşekkür etme şansın olacak."

"Kendine karşı sabırlı ol Cassia," diye öğüt verdi Kraliçe Soteira. "Sığınak büyü, diğer yakınlıklar ve sıradan kan kaybı gibi son derece yıpratıcıdır, özellikle de bunu bir obje aracılığıyla kullanan bir ölümlü için. En azından hafta sonuna kadar dinlenmeye ihtiyacın olacak."

Kraliçe Alea, Cassia'nın yatağının ayak ucundaki sandalyeye oturdu. "Çok güzel bir büyü yaptınız. Tehlike geçtikten sonra bile onu bitirmeye dayanamadım. Sonsuza dek saklayabilmen için onu glif taşına geri yönlendirdim. Glif parçasının gücü tükenmiş olsa da, ana taş varlığını sürdürüyor. Ondan daha fazla parça koparmamaya dikkat ederseniz, Orthros kadar uzun süre dayanacaktır."

Lio Cassia'nın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Kolyen için üzgünüm. Onun korumasını yanında taşımanın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

"değil. Artık ona ihtiyacım yok. Kendi sihrimi keşfetmeye hazırım."

Bitkin ifadesini bir gülümseme kaldırdı. "Bunu duyduğuma sevindim."

"Yakınlığımın ne olduğunu bulacağım ve kendi başıma bir usta olacağım."

Kraliçe Alea, "İyi yoldasınız," dedi.

Perde geri çekildi ve Kassandra içeri girdi. "Size Rose House'dan bir şey getirdim." Ödülünü kaldırdı ve önlerinde açtı. Tarihi Tenebran sancağında artık eskilerinin yanı sıra yeni yanıklar, lekeler ve yırtıklar vardı ama Büyücü Kral'ın amblemi varlığını sürdürüyordu.

"Saldırıdan nasıl kurtuldu?" Cassia merak etti.

Kassandra pankartı buketlerin üzerine astı. "İçimden bir ses bunun bu eserin pek çok macerasından yalnızca sonuncusu olduğunu söylüyor."

"Bu gerçek kraliçenin bir kanıtıdır." Cassia Solia'nın kolyesini ellerinde evirip çevirdi. "Elçilik onu krala karşı davalarının bayrağı olarak Tenebra'ya geri götürecek mi?"

"Onu sana verdim, elçiliğe değil. Flavian kendi amblemini bulabilir."
Kassandra Kraliçelerin yanındaki koltuğuna oturdu.

Lio, Cassia'nın yan masadaki bahçe çantasını işaret etti. "Anlaşmayı Lord Gaius ve Sör Benedict'e teslim etme cüretini gösterdim."

Cassia etrafındaki yaşlılara baktı. "Chrysanthos tapınakta olduğumu biliyor. Şimdiye kadar Tenebralılara benim başından beri bir kâfir olduğumu söylemiş olmalı.

Hiçbir zaman Tenebra'nın çıkarları hareket etmediğimi, sadece Hespera tapınmasının çıkarlarını ilerlettiğimi söyleyecek. Çok üzgünüm. Sır ortaya çıktı ve bu durum elçiliğin bana ve savunduğum anlaşmaya olan güvenini yok edecek."

"bakarsanız," diye yanıtladı Kraliçe Soteira, "Chrysanthos bu konudan kimseye bahsetmedi."

Kraliçe Alea, "Büyükelçilikle kendi geleceği hakkında uzun tartışma sırasında bile," diye ekledi.

Lio Cassia'nın avucunu ovuşturdu. "Tenebralılar saray arazisinde terk edilmiş bir tapınak keşfettiğine inanıyor, o kadar harap olmuş ki kökenini ayırt edememişsin. Orada bir koruma objesi bulmuşsun ve onların koruması için Orthros'a yanında götürmüşsün."

"Büyünün Sığınak büyüğü fark etmediler mi?" Cassia sordu.

Kraliçe Alea ellerini kavuşturdu. "Benim büyüüm Son Savaş'tan beri Tenebra'da görülmedi. Sadece soyu tükenmekle kalmadı, aynı zamanda artık sapkın olarak kabul edilen büyücülerin uzmanlık alanıydı. Semna'nın uzmanlığındaki bir büyücü bile bunu tanıyamaz."

"Lio, "Herkes buranın bir Kyrian tapınağı olduğunu varsayıyordu," diye açıkladı.

Kadınısı koruma büyüğü Hasat Ana ile ilişkilendirilir. Semna, kutsal bir emaneti kralın ihmalinden kurtarmanızı övmekten başka bir şey yapmadı. Üstat Gorgos, izinsiz büyü kullanımınızı affetmeye istekli görünüyor, çünkü kalbinin hala atmasının nedeni bu."

Kraliçe Alea'nın gözleri parladı. "Bu varsayımı düzeltmek için bir neden göremiyorum, ya siz?"

"O zaman..." Cassia bir nefes aldı. "Anlaşma duruyor mu?"

Lio onun gözlerinin içine baktı. "Tenebralılar senin kanınla lekelenmiş kağıdı çerçeveletip yeni lojmanlarında onurlu bir yere koydular. Seni kazandık savaş."

Gözlerini ona dikti. "Bizim kavgamız."

"Büyükelçilik, mutabık kaldığımız değişiklikleri hayata geçirmek üzere Tenebra'ya dönmek için sabırsızlanıyor. Herkesin saldırıyı atlatacak zamanı olur olmaz

güvenli bir şekilde dönmelerini sağlayacağım. Hesperine büyüü ilkbaharda buzlar çözülmeden önce Orthros'tan ayrılmalarını mümkün kılacaktır."

"Dexion'a ne olacak?"

"Uzun müzakerelerin ardından Orthros onu Tenebra'nın Özgür Lordlar Vekil Konseyi'nin gözetimine teslim ediyor. Sadece kendi yaptıklarından sorumlu tutulacağı ve üvey kardeşinin işlediği suçların intikamını almayacağı konusunda bize güvence verdiler. Kardeşiyle yazışmasına izin verilecek.

Konsey Aithourian Circle ile görüşürken Cordium'daki bağımlıları."

"Yani Dexion rehine olarak Tenebra'ya geri dönüyor. İnanılmaz." "Bir anlaşma karşılığında onu babasına geri vermeyi teklif edecekler. Onlar Tarikatların taht mücadelesinde taraf tutmayacağına ya da Tenebra'nın egemenliğini zayıflatmaya çalışmayacağına dair garanti istiyor."

Arygros Amca sandalyesinde arkasına yaslandı, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı. "Orthros'un Tenebra ile bir anlaşması var ve Cordium'un buna karışması yasak. Yeni bir çağ görecek kadar uzun yaşadık."

Cassia yaşlı diplomatın moralini bozmak istemiyordu. Ama Koleksiyoncu'nun tehditleri zihninde fısıldayarak umutlarını tüketiyordu.

Gerçekten de farkında olmadan onun planını mıydı? Tüm bunlar gerçekten de onun oyunundaki bir başka değişiklik, kaçınılmaz zaferine doğru bir başka hamle miydi?

Cassia başını salladı. "Peki ya Sklerös?"

Apollon gürlledi, "Hediye Koleksiyoncusu ben ondan hesap soramadan geçitten kaçtı."

Komnena'nın alnı endişeyle çatıldı. "Elçilik Sklerös'un salona ne zaman girdiğini ve ne zaman kaçtığını hatırlıyor ama aradaki süreyi hatırlamıyor."

Cassia'nın üzerine bir ürperti çöktü. "Koleksiyoncu'nun burada olduğunu bile bilmiyorlar."

Lio sıkıca, "Hayır," dedi.

Argyros Amca, "Sklerös'u ve dolayısıyla Hypnos Tarikatı'nı yaşayanlardan dolayı suçluyorlar," diye açıkladı. "Hediye Toplayıcısı'nın Anthros Tarikatı'na karşı da hareket ettiğini kabul ediyorlar ama yine de Hypnos Tarikatı'nı bu işe karıştırdığı için Aithourian Çemberi'ni sorumlu tutuyorlar.

Sklerös'a büyücülerin Hesperinlerle olan kan davasını sürdürme fırsatı verdi. Tüm bu olaylar Tenebralıların Tarikatlara olan inancını daha da zayıflattı ve Orthros'u bir kez daha kurtarıcıları olarak gösterdi."

"O halde bu varsayımı da düzeltmeyi planlamıyoruz?" Cassia sordu.

"Bu bizim tavsiyemiz." Kraliçe Soteira elini Majestelerinin elinin üzerine koydu.

"Tenebran batıl inançlarının doğası göz önüne alındığında," diye Komnena, "Eudias'ın ele geçirildiğini bilselerdi, kazanmak için çok çalıştığı tüm güveni yok ederlerdi. En iyi ihtimalle dışlanmış biri olur."

"En kötü ihtimalle ona şeytan çıkarma ayini uyguladılar." Kraliçe Soteira tiksiniş görünüyor. "Tenebralıların şeytan çıkarma dedikleri büyüler barbarcadır ve genellikle ölümcül."

"Eudias yeterince şey yaşadı," diye onayladı Komnena.

Lio başını salladı. "Koleksiyoncu'yla tek başıma savaşmadım. Onunla birlikte savaştık. Eudias teslim olabilirdi ama bunun yerine Toplayıcı'ya karşı koyacak ve direnecek iradeyi buldu."

Cassia, "Yaptığı her şey için bir kahraman olarak övülmeyi hak ediyor" dedi ve ekledi: "Konsey'in ona duyduğu güven anlaşmanın başarısı için çok önemli."

"Onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağız," dedi Lio.

"Bizim için ne yaptığını biliyorlar mı, Lio?" Cassia sordu.

Yarı gülümsedi. "Aslında, senin koruma büyünle iç içe geçtiğini hissettikleri ışık büyüsünü bana borçlular. Gücümü büyüme ödünç verdiğim ve sizi bedensel olarak zarardan koruduğum için bana teşekkür ettiler."

Cassia'nın çenesi düştü. "Ama senin bir zihin büyücüsü olduğunu biliyorlar." "Büyücülere yaptığım zekice blöften dolayı beni tebrik ettiler.

işbirliği yapın."

"Hayatının en zor savaşını verdin! Yaptıklarının farkına varmalılar."

Bileğinin iç kısmını ovuşturdu. "Senin koruyucun olarak bilinmekten memnunum."

Kadın kaşlarını çatı. "Emin misiniz?"

"Evet. Politika yüzünden değil. Çünkü bu doğru."

"Eğer istediğinin bu olduğundan eminsen, hiçbir şey söylemeyeceğim."

Yarı gülümsemesi biraz genişledi. "Perita ve Callen iyi niyetimi diğerlerine karşı savundu. Bu oldukça memnuniyet vericiydi."

"Savaşın sonu benim için bir bulanıklık... Tam olarak ne oldu?"

Lyta Teyze'nin eli sandalyesinin kolunda yumruk şeklinde kıvrıldı. "Olanlar asla mümkün olmamalıydı."

Argyros Amca perili görünüyordu. "Yaptığı büyüü gizledi, tabii böyle iğrenç bir gizlemeye peçe denebilirse. Büyü eylemleri felakete yol açar. Bizden gizlendi. Olabilirdi-" Argyros Amca elini yüzünde . "Ve biz bunu asla bilemezdik."

"Gençlerimiz tek başlarına savaşmaya bırakıldı." Kraliçe Alea'nın sesi pişmanlıkla . "Çok üzgünüz."

"Annassa," dedi Cassia, "asla özür dilemene gerek yok."

Kraliçe Alea, "Her şeyden önce, geldiğinde özür dilemeliyiz," diye cevap verdi. "Bu düş büyücüsü," dedi Kraliçe Soteira, "kendisine Koleksiyoncu, koğuştaki kendi oyuncu seçimimize odaklanmamızdan yararlandı ve Rose House'daki saldırısını gizlemek için çoklu yakınlıklarını kullandı. Kötülüğünün dünyadaki bir kaçtığını hissedene kadar rahatsızlığı hissetmedik. Lio, Eudias'ın kendini kurtarmasına yardım ettiğinde, Koleksiyoncu'nun tüm büyüleri başarısız oldu. Her şeyi hissetmiştik ama tehlike de geçmişti."

"Zamanında varamadık." Apollon'un sesi öldürücü geliyordu. "Skleros tanrısının yanında olmalı, serbest değil."

Komnena onun elini tuttu.

"Geçidin niteliğini değerlendirmek için çok az zamanımız vardı," dedi Amca. Argyros yakındı. "Şimdiye kadar gördüğümüz hiçbir büyüye benzemiyor. Bir ruh kapısıyla aynı prensiplere göre çalışıyor gibi görünüyordu ama-"

Kraliçe Soteira başını salladı. "İki sabit konum arasında sabit bir geçitti ama İmparatorluk ruh geçidiyle tek benzerliği buydu. Altında yatan ilkeler tamamen farklı ve çok daha yıkıcıydı. Sanki topraklarımızın bir parçasını doğal yapısından koparmış gibiydi.

ve onu başka bir yere sürgün etti. Sanki dünyanın kendisi üzerinde esaslı bir yer değiştirme gerçekleştirmiş gibi."

"Bir yer değiştirme kapısı mı?" Argyros Amca önerdi.

Apollon kollarını kavuşturdu. "Diğer ucun nerede olduğunu bilemeyiz. Eğer Orthros'a bir ordu getirebilirdi." "Denememiş olması hayret verici," dedi Lyta Teyze.

"Ama kimseyi içeri almak istemedi," diye mırıldandı Cassia. "Skleros'un kaçmasını istedi. Benimle birlikte."

"Evet." Lio'nun sesi gergindi. "Bana da aynı şeyi söyledi. Onun hedefi sizdiniz."

"Ben bir büyücüyüm." Cassia'nın sözleri onu hayal kırıklığına uğrattı. Ama hayatının en korkunç anlarının hafızasında yer etmesine izin vermemesi gerektiğini öğrenmişti. Bakmak istemediği yerlerde düşmanlarının pusuya yatmasına izin vermemeliydi. Kendini

Konuştı, çünkü bunun ondan güç çaldığını biliyordu. "Koleksiyoncu bana bir Sığınak büyücüsü olmadığımı söyledi, sanki bir otoriteymiş gibi. Sanırım bende ne tür bir büyü olduğunu biliyor ve onu istiyor."

Lio'nun çenesi sıkıştı. "Bu her şeyi açıklıyor."

"Beni, üzerimde temel bir yer değiştirme işlemi yapabileceği bir yere götürmeyi planlıyor gibiydi. Bu mümkün mü? Birinin büyüsünü iradesi dışında çalıp kendine alabilir mi?"

Lio başını salladı. "Koleksiyoncu biriyle işini bitirdikten sonra onun büyüsünü alır. Eudias'ın gücünü giderken yanında götürmeye çalıştı, tıpkı Dalos'unkini götürdüğü gibi."

"Koleksiyoncu dışarıda bir yerlerde, zihnini kurbanlarına yansıtıyor ve onların büyülerini mi alıyor?"

"Bu yüzden bu kadar çok yakınlığı var. Görünüşe göre büyü kaynağı neredeyse sonsuz, sadece gücünü kullandığı büyücünün dayanıklılığıyla sınırlı. Eudias'ı öldüren kadar daha fazla büyü türünü ona uygulayabilirdi. Ekinoks Zirvesi'nde bizi yenmek için Dalos'a yaptığı da buydu."

Cassia'ya da böyle bir şey yapmış olabilir miydi?

"Skleroz sizinle birlikte koğuşumuzdan asla kaçamazdı." Kraliçe Alea'nın sesi ve varlığı son derece güven vericiydi. "Bu yüzden Koleksiyoncu dramatik, dengesiz bir portal büyüsüne başvurmak zorunda kaldı."

"Onun Orthros'a nasıl girebildiğini merak ettiğinizi biliyorum," dedi Kraliçe Soteira, "böyle bir varlık bizim koğuşumuzdan nasıl geçebildi?"

Kraliçe Alea basitçe, "Bu bir daha asla olmayacak," dedi.

"Benimle bir oyun oynadı." Cassia, Kraliçe Soteira'nın sesinin hiç bu kadar tehlikeli çıktığını duymamıştı. "Tespitimden kaçınmak için ne gerektiğini biliyordu. Eudias'a her odaklandığımda, Koleksiyoncu genç adamın zihninden uzaklaşıp Skleroz'un zihninin derinliklerine inmiş olmalıydı. Skleroz'u incelediğimde,

Koleksiyoncu Eudias üzerindeki etkisini arttırmakta özgürdü. Genç büyücünün iyi kalpliliğini ve büyücünün kalpsizliğini kılık değiştirmek için kullandı. Eudias koğuştan geçtiğinde, hissettiğim tek şey onun iyi niyetiydi. Skleroz'un ne olduğunu bildiğimden, içindeki ölümü hissettiğimde şaşımam için hiçbir neden yoktu."

"Koleksiyoncu'nun Eudias ve Skleroz'u ele geçirdiğini mi söylüyorsun?"

Cassia sordu. "Aynı şekilde değil. Koleksiyoncu'nun sahip olduğu kişiler arasında bir ayrım var gibi görünüyor.

kötüye kullanarak kontrol ettiği ve 'Gözetmenleri' olarak güvendiği kişiler."

"Skleros'a Hediye Toplayıcılarından biri dedi. Bu Gözetmen olduğu anlamına mı geliyor? Onları o mu buldu? Neden onlara zarar vermek istiyor? Hesperines?"

"Keşke bilseydik. Görünmeyen Ele dair gördüklerimiz..." Argyros Amca küçük parmağını kaldırdı ve başparmağıyla ucunu ölçtü.

"Onunla karşılaşmam sırasında öğrendiğim her şeyi size anlattım," dedi Lio. "Belki Cassia'nın onu daha iyi anlamamıza yardımcı olacak ekleyeceği bir şeyler vardır."

Kraliçe Soteira başını salladı. "Bu gece olmaz. Zamanla."

Cassia yatakta daha da doğrulup oturdu. "Bir şeyler öğrenebilirsin.

Denemeliyim." Kraliçe Soteira, "Bu gece olmaz," diye tekrarladı.

"Nasıl , Annassa." Cassia Lio'nun üzerine eğildi.

Apollon kardeşini inceledi. "Bundan emin olabilir miyiz?"

"Hayır," diye yanıtladı Argyros Amca, "hiçbir şeyden emin değiliz. Bu yüzden teorimizin doğru olduğuna inanıyorum."

"Bir teorin mi var?" Lio sordu.

Komnena uzandı ve sanki bir dürtüyle Lio'nun saçlarına dokundu.

Lyta Teyze yüzünü ellerinin arasına aldığı anda Cassia'yı bir korku kapladı.

"Bunun bizim zamanımızda gerçekleştiğine inanamıyorum." Koruyucusu Orthros sandalyesini bıraktı ve adım atmaya

başladı. "Neler oluyor?" Cassia nefes aldı.

"Tek açıklaması bu," dedi Kraliçe Alea. "Başka hiç kimse gücümüzü bu şekilde test edemez."

"Senin gücünü kim test edebilir ki Annassa?" Cassia başını salladı. "Çok azı," diye yanıtladı Kraliçe Alea. "Tam olarak sadece altı kişi."

Lio'nun yüzündeki renk soldu.

Cassia onun yanağına dokundu. "Kim onlar?"

"Eski Ustalar," diye yanıtladı Argyros Amca. Sessizlik çöktü.

Lio kırdı. "Bu imkânsız! Onlar bir hipotez. Eğer biri cömert davranırsa. Onlar şeyden çok bir efsane. Bırakın kaynakların iddia ettiği türden bir güce sahip olup olmadıklarını, var olup bile bilmiyoruz."

"Onlar gerçek," dedi Kassandra.

Herkes ona katıldı.

Orthros'un kahini konuştu. "Geçmişin, şimdinin ve geleceğin içinde ve dışındalar. Şimşek gibi hızlı hareket ediyorlar ve gözümü kırparsam onları kaçıyorum. Onlar

Dağların yükselme hızıyla hareket ediyorlar ve ben onların ilerleyişini tespit edemiyorum. Koleksiyoncu'ya karşı elimden gelen her şeyi söyleyeceğim ama gördüklerimi büyük bir dikkatle uygulayacağım."

"Şimdi ne görüyorsun?" Kraliçe Soteira sordu.

"Cassia ve Lio, Orthros kurulmadan önce onu ilk şaşırtanlar oldu. Aynı hatayı ikinci kez yapmayacaktır."

"Yaşlı bir Üstat Orthros'taydı. I-" Lio'nun eli Cassia'nın elinin içinde titriyordu. "Tanrıça. Seni almaya çalıştı, Cassia."

"Sanki Hypnos'un kendisiyle karşılaşmışız gibi konuşuyorsun," diye itiraz etti Cassia. "Kabul ediyorum, kendini gösterdiğinde bir tanrıyla savaşıyor olabileceğimizi düşündüm, çok güçlü görünüyordu. Ama onu yendik. O sadece bir adamdı."

"Argyros Amca, Efsanelerden ve eski yazı parçalarından bildiğimiz kadarıyla, Eski Ustalar ne ilahi ne de ölümlüdür," dedi. Lio kanıtların yetersiz olduğu konusunda haklı. Geçmişteki felaket olaylarından herhangi birini söyleyin Birkaç bin yıl Eski Ustalar hakkında bir kaynak yok edildi. Tarikatımızın onlar hakkındaki en iyi araştırması Aya Notia ile birlikte alevler içinde kaldı. Diğer parşömenler kaybolur."

Cassia zihninde bir oyun tahtası görmemeye çalıştı. Bağlantı kurmaya çalışmamaya, hamleleri analiz etmemeye kendini zorladı.

"Günümüze ulaşan bilgilere göre," diye etti Argyros Amca, "Eski Ustalar, Kutsal Kitap'ta adı geçen bilinen en eski büyücülerdir.

Şimdi Tenebra ve Cordium olan yerlerin yazıları. Yaşamlarını uzattıkları ve nekromantik sanatlar aracılığıyla büyük bir güç biriktirdikleri söylenir.

Bu figürler farklı anlatılarda ve ezoterik yazılarda tekrar tekrar ortaya çıkar.

Bazen sadece bir söz, korkutucu bir ima, de tapınılası büyüler veya çılgınca sayılamalar vardır. Buradan her bir Usta hakkında tutarlı bir açıklama çıkarmak imkansızdır. Hatta hangi figürlerin

aynı, iki farklı rakamdır ve kaç tane oldukları bir sorundur. Onlardan altıgen olarak bahseden kaynaklar arasındaki bazı küçük tutarlılıklar nedeniyle altı hakim hipotezdir."

Cassia Koleksiyoncu'yu çalışmaya devam etmelidir. Onun düşüncelerinde ve korkularında bu kadar büyük yer kaplamasına izin vermemeli. "Yani onlar sadece büyücüler. Eski, güçlü olanlar ama sadece Hypnos büyücüleri."

"Hypnos Tarikatı'ndan daha eskidirler. Onu kurmuş olabilirler ya da işlerine geldiğinde kullanabilirler ama ona hizmet etmezler."

"Hesperinlerden daha yaşlı olamazlar."

"Bizler kadimiz," dedi Kraliçe Alea, "ve bilgeliğin taşıyıcıları daha da . Ama Hespera bizi yaratmayı uygun görmeden önce Büyük Tapınaklar binlerce yıl ayakta kaldı. Biz dünyadaki en eski varlıklar değiliz."

Argyros Amca başını salladı. "Eski Ustalar hakkında bilinen en eski metinler orijinal değildir. Daha önceki bir döneme ait yazılara dayanan üçüncül kaynaklar olduklarına inanılıyor, ancak şu anda bir dereceye kadar kesinliğe ulaşabiliriz eşzamanlı tarihsel olaylara göndermeler yaparak onları bir bağlama oturtuyor." "Eski Ustalar gerçekten kaç yaşında?" Cassia bunu bilmek zorundaydı.

Argyros Amca ona doğru eğildi. "Büyük Tapınak Çağı'nın *başlangıcında*, yaklaşık altı bin yıl önce aktiflerdi."

"En eski parçalardan biri..." Lio sanki ağzı kurumuş gibi dudaklarını yaladı. "Bu, kendi yarattığı bir kâbustan kurtulmak için Rüyaların Efendisi'ne bir yakarış."

"Parşömenlerde anlatıldığı kadar kudretli olamaz, değil mi?" Cassia açıkladı. "Ölümlü bir kadın ve Orthros'un diplomatik servisindeki en genç Hesperine onu kaçmaya gönderdi ve Zoe'nin sonra da keçiler."

Lio gergin bir kahkaha attı, sonra başını onunkine yasladı. "Tanrıça'ya senin için şükürler olsun Cassia."

"Kim olduğu umurumda değil. Benden saygı görmeyecek. O sadece çok fazla büyüsü ya da çok fazla kılıcı olan ve istediğini almaya çalışan başka bir adam. Bu dünya kadar eski ve hepsi de aynı."

Kraliçe Alea gülümsedi. "Ah, gençliğin cesareti. Genç olmak gerçekten de utanılacak bir şey değil."

Cassia, "Kendisine kralın eski bir dostu diyor," dedi. "Acaba Lucis kendisinin daha büyük bir örümcek ağındaki küçük bir örümcek olduğunun farkında mı? Koleksiyoncu'nun amaçları ya da güdüler ne olursa olsun, Konsey Lucis'i tahttan indirmek istiyorsa onunla yüzleşmek zorunda kalacak."

Lyta Teyze sandalyesinin arkasında durdu ve sandalyesinin arkasını kavradı. "Ben hâlâ Tenebralıları karşı karşıya oldukları tehdidin ciddiyeti konusunda uyarmamız gerektiği görüşündeyim. Onlara gerçeği söylemenin sonuçlarını hafifletebiliriz, ancak Gerçeği onlardan saklamanın sonuçları bilinmemektedir ve potansiyel olarak yıkıcıdır."

Kraliçe Soteira ona döndü. "Tenebralıların gerçeği yorumlama biçimi de yıkıcı sonuçlar doğuracaktır."

Kraliçe Alea'nın yüzü ciddiydi. "Bilgiyi gizlemek bizim tarzımız değildir. Biz Ritüel ilk kanlar Hediye'yi paylaşmak için beklediğimizde, korumayı düşünerek

test edilmemiş keşiflerimizden dolayı, dünyanın şu anda hala yaşadığı sonuçlara neden olduk. Ancak bu durumda, Majesteleri'nin kötülük üzerine uzmanlık."

"Eski Ustalar'dan yalnızca tapınak bilginleri haberdardır," dedi Kraliçe Soteira. "Tenebralılara güçlü bir rüya büyücüsünün topraklarında iş başında olduğunu anlatmaya çalıştığımızı düşünün. Avucunun içinde bir kral var ve arkasında Hediye Toplayıcılardan oluşan bir ordu. Herhangi bir ölümlüyü ele geçirebilir. İşareti -onun sesini- çok geç olana kadar algılayamayacaksınız."

Cassia ürperdi. "Ben de Chrysanthos'un cadı avının yıkıcı düşünmüştüm. Panik her yere yayılacaktı. Krala sempati duyduğunu ima eden herkes cin çarpmasından şüphelenecekti."

Lio başını salladı. "Eudias, büyülerle vahşileştirilen pek çok masum kurbandan yalnızca ilki . Komşular komşuları kovacak, akrabalar kendi akrabalarını öldüresiye dövecek..."

"Biz bunu deneyimledik," dedi Kraliçe Alea.

"Tarikatlar Eski Ustalara karşı bir savunma olabilir mi?" diye sordu Cassia, "Yoksa zulmü daha da mı kötüleştirirler?"

"Hypnos Tarikatı'nın herhangi bir Eski Usta'ya yardım etmesini beklerdim. memnuniyetle," diye yanıtladı Kraliçe Alea, "ya da en azından yolundan çekil. Diğer Tarikatların Eski Üstatlarla ilişkilerini değerlendirmek daha zor, çünkü çok az tapınak büyücüsü Hesperin oluyor ve bize Tarikatların mevcut işleyişi hakkında fikir veriyor."

Argyros Amca ellerini iki yana açtı. "Hypnos Tarikatı büyük olasılıkla Eski Ustalar hakkında bilinebilecek her şeyi biliyordur, ama bunlar İç Gözler'in dışındaki hiç kimsenin öğrenemeyeceği sırlardır, onların bile... Anthros Tarikatı'ndaki kardeşlerimiz. Diğer Tarikatların Eski Ustalar hakkındaki araştırmalarının durumunu bilemeyiz, ancak onlara sunulan tapınak burslarına dayanarak, bilgilerinin bizimkine benzer olduğunu düşünüyorum."

Kraliçe Alea, "Anthros Tarikatı üstünlüklerine değer verir," dedi. "Kendini Akron'un otoritesinin üstünde gören hiçbir büyücüye müsamaha göstermezler. Onları Eski Üstat hakkında bilgilendirirsek, bize inanmayı reddedebilir ve bunu Tarikatlar arasına nifak sokmak ve saldırganlıklarını Orthros'tan uzaklaştırmak için bir oyun olarak görebilirler. Dexion ve adamlarını ikna edebilirsek bile Eski Efendi'nin gerçekten iş başında olduğu meslektaşlarım, dünya onların Koleksiyoncu'yu yenme çabalarını karşılayamazdı. Aithourialılar ve bir Eski Üstat arasında masum seyircileri koruyacak bir savaşa sahip olurduk. Tarikatın

Kyria koruyucular olarak hareket edecek, sadece kardeşlerinin saldırılarının yükünü taşıyacaktır. Gereğinden fazla şiddeti teşvik etmemek için bu bilgiyi son derece dikkatli bir şekilde ele almalıyız."

Kraliçe Soteira, "Şimdi Cassia'nın dinlenmeye ihtiyacı var," açıkladı, "ve Lio'nun onunla büyükleri yanında olmadan konuşması gerekiyor."

Komnena, Cassia ve Lio'yu kucakladı, endişesi ve sevgisi dokunuşunda belirgindi. Apollon yakınında, Cassia'nın görüş alanının hemen dışında duruyordu. Cassia'nın işini kolaylaştırıyordu. Onun varlığının ne kadar rahatlatıcı olduğunu fark etti.

Cassia daha ne olduğunu anlamadan, Lio ile yalnız kalmışlardı.

OceanofPDF.com

YETERLİ



LIO'NUN ÖPÜCÜĞÜ O KADAR nazikti ki Cassia kendini dünyanın en değerli insanı gibi hissetti ve o kadar çaresizdi ki onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığını söylemesine gerek yoktu. Yüzünü okşadı, ona güven verdi, kendini rahatlatmak için onun tadına baktı. Adam, kadın hazır olmadan çok önce çekildi ve onu kendisine yasladı.

" miyiz?" diye yüksek sesle merak etti. "Emin değilim."

"Ben de değilim."

Uzun bir süre konuşmadan birbirlerine sarıldılar. "Craving'in iyi mi?" diye sordu.

"Neredeyse kan kaybından ölüyordun. Tamamen hazır olana kadar senden bir yudum bile almayacağım."

"Bir daha asla aç kalmanı istemedim."

"Bu vesileyle bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin verin. Her ne kadar benim lütfum olsanız da, benimle ziyafet çekmeye asla mecbur değilsiniz ve ben de bunu bekleme hakkına asla sahip değilim. Siz istekli olmadığınızda ya da bunu yapamadığınızda, kendi ihtiyaçlarımın sorumluluğunu üstleneceğim."

"Seni seviyorum, Lio."

"Ben de seni seviyorum." Onun saçlarını okşadı.

"Bana camını kırmasının sadece bir kabus olduğunu söyle."

"Güvendesin. Önemli olan tek şey bu."

Cassia gözlerini sıkıca kapattı. "Çok güzel bir sanat eseriymiş. Onu kendi ellerinle yaptın. Onu asla affetmeyeceğim."

"Sadece bir pencereydi."

"Bir pencereden daha fazlasıydı."

Sessizliğe gömüldü. Sonra,

"Biliyorum." "Çok özür dilerim."

"Cassia." Bir nefes aldı. "Eski bir Üstadı Orthros'a davet ettim." "Bir efsanenin gerçek olduğu ortaya çıktı diye kendini suçlamaya kalkma sakın. Zirvenizden faydalandı."

"Kendimi suçlamıyorum. Ancak eylemlerimin kasıtsız kabullenmeliyim."

"Bana anlaşmanın planlarına yardımcı olduğunu söyledi. Uğruna çalıştığımız her şeyin tam da onun istediği şey olduğunu söyledi. Onun simgesi olduğum için beni övdü. Lio, beni Gözetmen olmaya davet etti."

"Ne?"

"Skleros gibi olabileceğimi söyledi. Bu beni hasta etti. Gurur duymadığım şeyler yaptım ama utanacağım pek çok şeyi de yapmamayı tercih ettim. Koleksiyoncu'nun güvenini kazanacak kadar nasıl iğrenç olabilirim? dikkat?"

"Onun zehrini aklınızdan çıkarın. Bize eziyet etmek ve manipüle etmek için her şeyi söylerdi. Beni uyanıkken gördüğüm bir rüyaya hapsetti. Bu yüzden ilk başta sana ulaşamadım. Bana Orthros'un harabeye dönmüş bir görüntüsünü gösterdi. O kadar gerçektir ki. İlk başta gerçekten inandım."

"Nasıl kaçtın?" "Sesini duydum."

"Haklısınız. Söylediği ya da yaptığı tek bir şeye bile inanmamıza izin verirse, onu içeri almış oluruz. Onu tüm gücümüzle reddetmeliyiz. Ben sadece... çok yoruldum."

"Ben de öyle. Artık ne yaptığımdan emin değilim."

"İsyanım benden daha büyük bir şeye dönüştü. Artık gerçekten benim değil. Kendi başına bir şey."

"Benim Zirve'm de kontrolüm dışında büyüdü." "Ne yapacağız?"

"Bu gece zor kararlarla yüzleşmek zorunda kalmanızı istemiyorum, ancak elçilik Lütuf Festivali biter bitmez ayrılıyor ve bazı şeyleri düşünmek için bolca zamanınız olmasını istiyorum."

"Şimdiye kadar gizliliğin yükü altında ezildim."

"Biliyorum. Sırlarla işimizin bittiğini sanıyordum. Ancak anlaşmamızı baltalamanın en kesin yolunun Tenebralılara savaşamayacakları kadar güçlü bir düşmanla karşı karşıya olduklarını açıklamak olduğunu görebiliyorum."

"O çok güçlü." Cassia sonunda itiraf . "Ona karşı kazanamayacaklar."

"Yalnız değil."

Bunu söyleme şekli Cassia'yı etkiledi. "Lio?" diye sordu.

"Saldırı sırasındaki davranışlarımın iyi karşılandığını düşünüyorum," dedi. "Vekil Konsey beni, iktidarın devri sırasında Orthros'un diplomatik temsilcisi olarak uzun vadeli bir sıfatla kendileriyle birlikte Tenebra'ya dönmeye davet etti."

Cassia başı dönmesine rağmen tekrar doğrulup oturdu. "Lio... bu... inanılmaz. Tenebra'dan ayrıldığın geceyi düşün. Böyle bir şeyin mümkün olabileceğini asla hayal edemezdik. Tüm kariyeriniz boyunca hayalini kurduğunuz ve uğruna çalıştığınız şey buydu. Tenebra sadece bir zirve istemiyor. Orthros'un diplomatlarını bir kaleye kilitlemek istemiyorlar. Bir Hesperine büyükelçisinin onlara katılmasını istiyorlar."

"Tenebran ardıç kuşlarının fikrini değiştirip kız kardeşinin vizyonu doğrultusunda çalışmak üzere onlarla birlikte dönmesinden büyük heyecan duyacaklarını biliyorsunuz.

Tenebra."

Cassia'nın emin olduğu gelecek dönmüştü. Onu tanıımıyordu ve ne yapacağını bilmiyordu.

"Şey," diye başladı Cassia, "ne yapmamız gerektiği açık."

"Cassia, yapmamız gerekeni yapmaktan yorulmadın mı?"

"Tabii ki. Ama bu daha iyi. Yapmamız gerekeni birlikte yapabiliriz. Senden ayrı olmadığım sürece buna katlanabileceğimi düşünüyorum."

"İstediğimizin bu olup olmadığını konuşmamız gerekiyor."

Tenebra. Tekrar. Askerlerle dolu başka bir kampta başka bir çadır. Başka bir isyan.

Hayır, bu sefer farklı . Kız kardeşinin haklı çıktığını görebilirdi.

Bu korku ve keder değil, zafer ve esenlik getirecekti.

Lio ile birlikte olacaktı. Tenebra'da. Ama Lio ile.

"Kendimizi sır olarak saklamamız gerekecek," diye fark etti Cassia. "Yine de."

"Saldırıdan sonra sergilediğim görüntü, sizin için ne hissettiğimi elçiliğe açıkça gösterdi."

Cassia'nın zihninde bir anı canlandı ve bir elini Lio'nun dudaklarına dokundurdu. "Beni iyileştirmek için ağzını bileğime koymuştun. Gördüler mi?"

Lio kaçırıldı. "Benedict kanının çenemden aşağı damlayışını izledi." Cassia Lio'nun sakalını okşadı. "O zaman artık yalan söylemek zorunda değiliz."

"O kadar basit değil. Callen ve Perita bana elçiliğin meşgul olduğunu söylediler.

sana olan karşılıksız aşkımın dedikodusunu yapıyorlar. Görünüşe göre, ben uygunum

sana duydukları hayranlığı paylaşıyorlar, ama bu konuda harekete geçmiyorlar. Hayatını kurtardığım için Tenebralıların çoğu yeterince hoşgörülü, yeter ki sana olan bağlılığım

saray aşkı türküsünün sınırlarının ötesine geçmez."

"Ah." Cassia'nın kalbi sıkıştı. "O zaman sana karşı ne hissettiğimi bilmiyorlar."

"Hesperite sapkınlığı suçlamalarını önlemeyi başardık. anlaşmayı baltalamanıza karşı. Sadece Orthros'ta kalmayı değil, Büyükelçi ile birlikte kalmayı da planladığınızı öğrenirlerse bunun nasıl bir siyasi etkisi olacağını düşünmeliyiz."

Hesperine olmasına rağmen Lio'nun onu sevmesinde bir sakınca yoktu. Bir fahişenin piçinin herhangi birini, özellikle de bir kâfiri sevmesi asla doğru olmazdı. Üstelik Tenebra'nın sevgilisi Flavian'a verdiği nişan sözünü bozan bir fahişenin piçini. Cassia Kyrian kaidesinden o kadar hızlı düşecekti ki yere indiğinde kırılacaktı.

Cassia, "Bu yüzden elçilik sırasında yaptığımız gibi devam etmemiz gerekecek," dedi.

Lio hemen cevap vermedi. "Başka bir çözüm göremiyorum."

Geceleri çalınan saatler boyunca onunla birlikte olacaktı. Güneş doğduğunda, bütün gün onu özlemek zorunda kalacaktı. Kutup gecesi yok. Vitray pencerelerin altında kahve eşliğinde yavaş başlangıçlar yok. Zoe ve keçilerle kahvaltı yok.

Başkalarının önünde olduklarında, bir adım ötede durmasına rağmen onu özliyordu. Arkadaşlarının önünde öpüşmek yok. İnsanların önünde birlikte dans etmek yok.

Lio'nun vücudu ona karşı gergindi. "Flavian'la olan nişanınızı bozmak için çok uğraşmamız gerekecek."

"Bir yolunu buluruz," dedi kararlı bir şekilde, her şeyin düşüncesi onu dayanamayacağı bir hayal kırıklığıyla doldursa bile.

Her nüfuz kırıntısı için dişıyla tırnağıyla savaştan bir kadın olacaktı. Başkalarına taktığı tüm o maskelere ve onların kendisine taktığı tüm o maskelere geri dönecekti. Yakında tahttan indirilecek olan kralın gayrimeşru kızı. Erdemli Kyrian adanmış. Entrikacı.

Yakınlık okuması yok. Hizmet seçimi yok. Gül yok. Komnena Evi'nin bahçesi yıllarca yabani otlarla kaplı kalacaktı.

"Ne kadar ?" Cassia sordu. "Ne kadar kalmanı istediklerini söylediler mi?"

"Tenebran elçilerinin Cordium'daki standart görev süresini önerdiler. Başlangıç için üç yıl, olaylara bağlı olarak beş yıla kadar uzatılabilir."

Üç ila beş yıl.

"Hesperine olmak için beklemem gerekecek."

"Bu konuda bir karar vermemiz gerekecek, evet." "Lio, istediğin bu mu?"

Tereddüt etti.

"Bana gerçeği söylemek için aylarca bekledin," dedi Cassia. "Sonsuzluğu seninle geçirmek istediğime karar vermem için bana zaman tanımak adına hayatını riske attın. Daha önce hiç kimse benim için böyle bir fedakârlıkta bulunmamıştı ve bunun için seni sevdiğimi ve saygı duyduğumu biliyorsun."

"Özgürlüğünü koruyacağıma yemin ettim."

"Soruma cevap verirseniz bundan ödün vermemiş olursunuz. Sadece bunun hakkında konuşuyoruz. Her zaman olduğu gibi konuşmak zorundayız." Örgüsünü ve birbirlerine verdikleri tüm sözleri hatırlatmak için bir elini onun boynuna koydu. "Tenebra'ya sensiz dönmeye çalıştığımda, bu konuda ne hissettiğini sormadan planımı yüzüne vurdum. Bunu bir daha asla yapmayacağım. Bu sefer bana ne istediğini söylemelisin."

Lio bir iç çekti. "İstediğim şey değişti Cassia. Her zaman hayal daha iyi bir şey buldum. Burada, Orthros'ta her gece seninle birlikte bunu yaşıyorum."

Cassia nefesini tuttu.

"Üzerimize düşeni yaptığımızı kabul edebilir miyiz?" Lio sordu. "Tenebra'nın gitmesine izin verebilir miyiz?"

Cassia' bir gülümseme kapladı ve birden gözyaşları yanaklarından süzölmeye başladı. "Bir daha asla Tenebra'ya ayak basmak istemiyorum. Evde kalmak istiyorum."

Bir iç çekiş daha, neredeyse bir kahkaha "O zaman biz de aynı şeyi istiyoruz."

Yüzünü onun göğsüne yasladı. "Orthros'u kaybetme tehdidiyle kaç kez yüz yüze gelirim , cevabım hep aynı olacak. Asla."

"Bu durumda, görevimden almak için Argyros Amca'ya başvuracağım. *Uzun* bir izin."

Cassia'nın gülümsemesi genişledi. "Ne kadar ?"

"İhtiyacımız olduğu sürece. Yetenek'ten kurtulman ve yeni doğana alışman için bolca zamanın olmasını istiyorum. Sonra da yeminimizi planlamak için zaman ayırmak isteyeceğiz. Bu tür şeyler ölümsüz bir yaşamda bir kez olur, bu yüzden kimsenin kutlamayı ne zaman bırakacağını bilmemesine hazırlıklı olun. Sonunda Gracemoon'umuz için hepsinden uzaklaşacağız. Koca bir ay, istediğin yerde. Geri döndüğümüzde,

Zoe keçi ülkesini ziyaret edeceği için heyecanlanacak ve sen ve ben ailelerimizden uzaktayken onun geçimini sağlamakta hiç zorlanmayacağız."

"İmparatorluk'ta seyahat kulağa harika geliyor."

"Eğer hoşunuza giderse, İmparatorluk işlerine kalıcı olarak yeniden atanmak için dilekçemin taslağını hazırladım. Gerçi hiç seyahat etmemize gerek yok. Amcam bana, İmparatoriçe'nin Orthros'a gönderdiği ziyaretçi yöneticilerle kültürel meseleleri görüşecek ev diplomatlarına ihtiyacı olduğunu söyledi. Tam olarak iki açık pozisyonu varmış."

"Diplomatik servise katılmak bana her zaman daha iyi geliyor."

"Seni ikna etmeye çalışmam çok mu bencilce olur?" Saçlarına doğru nefes aldı. "Bir daha politikaya atılır mıyım bilmiyorum. Ama her zaman seninle olmak istediğimi biliyorum."

Cassia'nın morali yükseldiği kadar çabuk düştü. "Ama Tenebra'yı Yaşlı Efendi'den kim koruyacak? Bir zihin büyücüsüne ihtiyaçları var."

"Hesperine errant'lara anlaşıma sayesinde Tenebra'da tekrar izin verildiğine göre artık çok sayıda olacaklar. Dahası, Annassa Soteira her errant çemberinin en az bir zihin iyileştiriciyle seyahat etmesini zorunlu kıldı. Onun teknikleriyle eğitilmiş Hesperine terapistleri ölümlüleri Koleksiyoncu'nun kötülüğünden koruyacaktır."

"Tenebralıların bize ihtiyacı olmayacak."

"Bu işi Hesperines errant'ımızın ellerine bırakmanın zamanı geldi, öyle değil ?" Lio sordu. "Yeterince uzun süredir kaçak değil miydin?"

Cassia göz yaşlarını yutmaya çalıştı. Gerçekten bu kadar kolay olabilir miydi?

"Cassia, Koleksiyoncu'nun seni ele geçirmek için neler yaptığını düşün. Eğer planları için gerekliysen, onu senden mahrum bırakmak emellerini boşa çıkarmanın en kesin yoludur. Orthros'un koğuşunun arkasında ya da İmparatorluğun herhangi bir seyahat ederken güvendesin. Ama Tenebra'ya girdiğin anda ona karşı savunmasızsın.

Onun erişiminden uzak durmak hem sizin hem de Tenebra için en güvenli yoldur." Bir kez olsun, onun için iyi olan başkaları için de iyiydi.

"Asla silahlarınızı elinizden almaya çalışmayacağım," diye söz verdi Lio.

"Sizi asla küçümsemeyeceğim ve evde güvenli bir yerde oturmanız gerektiğini söylemeyeceğim. İşinizi bırakmaya hazır olup olmadığınıza yalnızca siz karar verebilirsiniz. Ama

Orthros senin hazır, eğer sen de hazırsan." Cassia Lio'ya baktı. "Ben hazırım."

FESTIVALI
GRACE

OceanofPDF.com

ULAŞILABİLİR



PERITA'NIN KAHKAHALARI artık Cassia'nın kaldığı Yeni Konuk Evi'nin odalarını DOLDURUYORDU. Cassia arkadaşının bu kadar özgür ve mutlu bir ses çıkardığını hiç duymamıştı.

Callen sevgili karısıyla oturma odasının bir ucundan diğerine dans etti. Çocukların sersemliği ve yeni evlilerin bakışlarıyla birlikte sıçradılar, el çırpıtlar ve bir kır makarasında birlikte döndüler.

Cassia, onlara bu geleceği sağlamaya yardım ettiğini bilmeseydi, onlardan asla vazgeçemezdi.

Callen, Peritayı ayaklarından kaldırdı ve etrafında döndürdü. iki sağlam bacak üzerinde dönüyor. "Haftalarımı hasta yatağında geçireceğimi sanıyordum! Ama işte buradayım, dansa hazırım."

Cassia, Knight ayaktayken bir kanepeden onları izledi. "İyi bir dansçısın Callen."

Perita'nın gözleri Callen'in omzunun üzerinden ona bakıyordu. "Evet, öyle."

"Eh," diye alay etti Cassia, "eminim ikinizin de bu gece için heyecan verici planlarınız vardır.

bu gece. Hesperinlerin bizi davet ettiği gibi şehre gitmeli ve festivalden en iyi şekilde yararlanmalısınız."

Callen durdu, Perita'yı ayağa kaldırdı ve ona . "Ne dersin, evcil hayvan? Selas'ı dans ederek geçelim mi?"

Kadın sırttı ama Cassia ile onun arasında kararsızca bakıştı. "Sorun olmayacağından emin misiniz leydim? Efendi Gorgos, elçilikten hiç kimsenin Hesperinlerin kur festivaline katılmaması konusunda çok kararlıydı. Callen'ımın başını belaya sokmak istemem."

Cassia Callen'a baktı. "Hizmetçimle 'zihinsel yetilerini elinden alacak ve bedenini yozlaşmaya hazırlayacak orgiastik ritüellere' katılmayı planlıyor musun?"

Perita kıs kıs güldü.

"Hımm," dedi Callen. "Eğer Efendi Gorgos, Kraliçe Soteira'nın bacağı mı düzeltmesine izin verdiğim için beni ateşe göndermediyse, birkaç dansı bize karşı kullanamaz. Biz

Hesperine dansı bilmiyorum. Bir Hadrian ilahisinde sapkınlık yoktur."

"Tenebran danslarına uygun pek çok şarkı olacağına eminim. Şehir bu gece müzikle dolup taşacak." Cassia, Lio'ya katılmak için sabırsızlanıyordu. Hesperine dans ediyor. Bu gece Zirve için bir kutlama olmayacaktı. Bu gece onların kutlamasıydı. Aşkın.

Perita ona bilmiş bir bakışla baktı. "Evet, neden gitmiyoruz?"

Callen onun elini tuttu ve birlikte mırıldanarak ve gülerek nane ve ardıç ağaçlarının arasından avluya doğru kaçtılar.

Cassia artık Grace Dansı için kendini hazırlayabilirdi. Ayaklarını köpeğinin altından çekip ayağa kalktı ve eski bahçe elbisesinin eteğini düzeltti. Gül Evi'nin yıkıldığı gece onu Lio'nun kulesinde unutmuş olması iyi bir şeydi. Tenebran elbiselerinin geri kalanının saldırıdan kurtulamamış olmasından pişmanlık duymadığını fark etti. Artık ne kendisinin ne de Solia'nın onlara ihtiyacı vardı.

Şimdi sıra ipek festival elbiselerini giymeye gelmişti.

Cassia yeşil kadife perdeleri çekmeye gitti ama avludaki bir figür gözüne çarptı. Dışarı çıktı. "Ben?"

Avludaki istikrarlı adımlarını durdurdu ve rüzgâr çanlarının altında hazır oldu durdu. "İyi akşamlar, Hanımefendileri."

Ona yaklaştı. "Biliyorsun, bana Cassia diyebilirsin." "Benim için her zaman Hanımefendi olacaksın."

İtiraz ederek onun yarasına tuz basmayacaktı. "Festivalin tadını çıkarmak için yola çıkmadınız mı?"

"Bu gece kendimi daha faydalı hale getirmeyi düşündüm."

Prens'in muhafızlarından biri ortak salondan sızan ışığın içinden yürüdü. "Sör Benedict devriyemize yardım etme nezaketini gösterdi. Konuk evinin güvenliğini sağlamamıza yardımcı oluyor."

"Şenlikleri kaçıracağınız için üzgünüm," dedi, "ama bu gerçekten de üstlenilmesi gereken güzel bir şey."

Benedict başıyla onayladı. "Tehlike büyük ölçüde geçti ama Dexion ve çırağı hâlâ ev hapsinde. Orthros ve Tenebra birlikte Cordium'a göz kulak olmalı."

"Teşekkür , Ben. Desteğinin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun."

Gülümsemedi ve yüzünde kalbinin ne kadar ağır olduğunu görebiliyordu. "Bu geceki festivale katılmayacaksın, değil mi?"

Charger'ın devriyesi onu başka bir kemerin altına götürdü ve gözden kayboldu.

Sessizlik içinde Cassia Ben'e yaklaştı. "Evet, kutlamalara sonuna kadar planlıyorum."

"Şıfa Mabedi'nden ancak dün gece ayrılabiliriz kadar iyiydin. Yeni misafir odanızda kalıp biraz dinlenmeniz gerekmez mi, Leydim?"

"Kendimi iyi dinlenmiş hissediyorum, teşekkür ederim."

"Bu gece iyi bir konuk olmayı nasıl bilmiyorum.

Bu festival daha önce katıldığımız diğer festivallere benzemiyor."

"Burada, evlat edindiğim topraklarda kendime bir hayat kurmalıyım."

". " Benedict'in sesi neredeyse kesiliyordu. "Burada nasıl bir geleceğin olabilir ki? Sizin için ne gibi meslekler olabilir? Hangi yoldaşlar?"

"Kendim için yarattığım geleceğe sahip olacağım. Mutlu olmaya niyetliyim."

"Büyükelçinin size karşı duyduğu uygunsuz hayranlık beni endişelendiriyor. Kyria'nın işini yapmak için burada kalma tercihinizi yanlış anlamamasına dikkat etmelisiniz. Onu doğru yola getirmemi ister misiniz?"

"Hiç de değil, Ben. Büyükelçiye niyetimi açıkça ifade ettim. Neden bir saatliğine endişelerinizi bir kenara bırakıp festivalde gezinmiyorsunuz?"

Başını iki yana salladı. "Bu gece kutlama yapmak istemiyorum." "Gerçeğin zaferini bile kutlamayacak mısınız?"

Başka tarafa baktı. "Bu Sonbahar Kutlaması bazılarımız için geçmişe karşı kazanılmış bir zafer gibi görünüyordu."

"Ben."

Bu, bakışlarını tekrar ona çevirmesine neden oldu.

Ona bir bakış attı. "Flavian'a bu dansa eşlik etmeye çok daha uygun başka biri olduğunu inkar edebilir misin?"

"Segetia'nın sizin gibi bir hanımefendiye ihtiyacı var."

"Peki ya arkadaşın? Flavian'ın neye ihtiyacı var?" "Ulaşılamayacak şeylere ihtiyaç duymak hiçbir erkeğe mutluluk getirmemiştir."

"Hiçbir şey asla ulaşılamaz değildir, Ben. Bu Zirve'den çıkarılacak ders budur. Flavian'a böyle dediğimi söyle."

"İstediğinizi yapacağım, ." Selam verdi, sonra arkasını döndü ve Şarjör'ün peşinden karanlığa doğru yürüdü.

GRACE DANSI



KİMSE CASSIA'yı Grace Dansı için GIYDIRMEDI ve kimse onu geleneğin gerektirdiği kokularla yağlamadı. Misafir odasında tek başına, kendini sinameki sabunu ve gülsuyu ile parfüm sıktı. Yeni ipek festival kıyafetini giymesi sadece bir dakikasını aldı. Çin tarçını çiçeğinden cübbeyi giymek kendi teni kadar kolaydı. Sarı ipek ayakkabılar güzel oldukları kadar sağladı ve kırmızı-kahverengi pantolon dans etmek için çok rahat olacaktı. Soyunma odasının lüks, boydan boya cam aynasında kendine baktı.

Nefes nefese kaldı. "Ben artık Cassia Basilis değilim. Artık sadece Cassia'yım."

Knight onu kokladı, yabancı kıyafetlerini inceledi, sonra ayaklarının üzerine oturdu.

Kuyruğu sallanana kadar onun kulaklarını kaşdı. "Bu gece kimse seni kafese , benim cesur Şövalyem. Lio'yu ön balkonda bekleyelim. Lütuf Festivali sırasında limanın manzarasının görülmeye değer olduğunu söyledi. özledim."

Püsküllü ipek pelerinini üzerine geçirdi ve bileğindeki örgüden başka bir şey taşımadan lojmanından ayrıldı. Yeni Konuk Evi'nin bilmediği koridorlarında gezinmek birkaç dakikasını aldı. Sonunda Şövalye'yle birlikte geniş, ıssız bir oturma odasından geçerek bir udun ve eğrelti otu vazolarının yanından geçtiler. Cam ve ferforje demirden yapılmış çift kapıyı iterek açtı ve ön balkona çıktı.

Her renkten gül yaprakları soğuk deniz rüzgârında Cassia'nın etrafında dönüyordu.

Uzandı ve ipek eldivenli parmaklarının arasından dalgalanmalarına izin verdi. Bu gece Liman Işığı tanrıçanın ellerinde kıpkırmızı parlıyor, aşağıdaki kalabalığın üzerine Kanlı Ay'ınki gibi bir ışıltı yayıyordu.

Konuk evlerinin önünden geçen cadde kutlama yapanlarla doluydu. Cüppeli Hesperinler, pelerinli ölümlüler ve her kökenden giysiler, her renkten ve her yaştan insanlar. Herkes rıhtım boyunca dans etti ya da kol kola yürüdü. Çiftler rıhtımların arasındaki karanlık sokaklara

konuk evlerinde ya da müzisyen gruplarının önünde ellerinde yemeklerle aylaklık ediyorlardı. Hem tanıdık hem de yeni şarkılardan oluşan bir kakofoni Cassia'ya doğru yükseliyordu.

Bakışlarının Gül Evi'nin bulunduğu yere kaymasına engel olamadı. Festival planlayıcıları kimsenin içeri girmemesi için güvensiz harabenin üzerine perde çekmiş ve hayali bir festival pavyonu onu gözlerden saklamıştı. Festivalin güzel gürültüsü arasında Cassia, Lio'nun kayıp sanat eseri için, oradaki anıları için, her şey için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu.

Koleksiyoncu kırılmıştı.

Kalabalığın içindeki hareket onu festivale geri çağırdı. Siyah saçlı ve güçlü omuzlu bir figür, uzun beyaz bir arabanın üzerinde kutlama yapanların arasından geçiyordu.

Ne eyeri ne de dizginleri olan bir at. Korkulukların üzerinden eğildi ve şampiyonunun atını balkonunun altında durdurmasını izledi.

Lio'nun koyu kırmızı cüppesi, İmparatorluk tarzında bol bir pantolonu ortaya çıkarmak için önden ve dünyayı dolaşan bir diplomata yakışıyordu. Ama rüzgârda savrulan saçları ve tıraşsız yüzüyle tam bir Hesperine serserisi gibi görünüyordu.

Bakışları onun üzerinde gezindi, sonra tekrar gezindi. Bir zamanlar Tenebran lordunun başka bir danstan önce yaptığı gibi ona çiçekli iltifatlarda bulunmadı. Cassia'nın görüntüsünün Lio üzerindeki etkisi yüzünden okunuyordu. Yarı şaşkın, yarı memnun ve tamamen onu yemek istiyormuş gibi görünüyordu.

Cassia ona sırtarak baktı ve Kassandra'ya tekrar teşekkür etmeye karar verdi. "Sadece gerçek Orthros ipeğinden yapılmış festival kıyafetleri bu geceye yakışır."

"Senin güzelliğine yakışır." Lio elini kaldırdı ve kız ilk kez onun ne taşıdığını fark etti. Güllerinden oluşan bir çiçek tacı.

Bir elini ağzına götürdü. "Oh, Lio. Teşekkür ederim."

Hediyesini ona için havaya kaldırdı. "Tanrıça'nın ebedi dansında bana katılır mısın?"

"Başka bir partnerim olmayacak ve seni asla yalnız dans etmeye bırakmayacağım."

Çelengi ona doğru fırlattı ve çelenk Hesperine'in havaya yükselişinin zarif hassasiyetiyle ellerine geldi. Bütün dikenleri çıkarmıştı. Sonbaharın acısı hafıfledi, Solorum'un kendisi kadar uzak oldu ve Cassia'nın yüreği ferahladı. Gözlerindeki tüm sevgiyi görmesine izin vererek Lio'ya baktı ve Hespera'nın gülleriyle kendini taçlandırdı.

Sonra birden Lio balkonda onunla birlikte oldu. Saçından bir tutamı çelenkin altına sıkıştırdı ve kız onun dokunuşundan zevk alarak ürperdi. İki parmağını çenesinin altından geçirerek yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı. Gecenin ilk öpücüğü nazık, ateşli bir sözdü.

Dudaklarını yaladı. "Genç kızların balkonlarına saldırmak için olağanüstü donanımlısın şampiyonum."

"Güçlerimi sadece senin iyiliğin için kullanacağıma söz veriyorum." Sesi alçak, ateşli ve biraz da sertti. Eli cüppesinin üzerindeki nakışlardan bir satır aşağıya kayd, sonra kalbinin tam üzerindeki sinameki çiçeğinin yapraklarını izlemek için durdu. "Cassia. Seni böyle giyinmiş görmek bana gerçekmiş gibi geliyor.
bir şekilde."

"Gerçekten oluyor, aşkım."

Onu kollarının arasına aldı. Onları balkonun korkuluklarının üzerinden havaya kaldırdığında, o da gülmekten kendini alamadı. Adam onunla birlikte yavaşça aşağı indi. Yere inmeden önce kalabalıktan alkış sesleri yükseldi. İzleyicilerin tebrik sesleri arasında yere indiler.

Bu gece gülümsemek çok kolaydı. Cassia duracak gibi görünmüyordu. tüm nazık yüzlere gerçek gülümsemesini verdi. Çoğunun adını bile bilmiyordu ama hepsinin en önemli ortak noktası vardı. Hespera'nın bakışları altında seviliyorlardı.

Ancak kalabalığın en önündeki dost yüzlerin hepsi tanıdık ve sevimliydi. Mak ve Lyros en yüksek sesle bağırırken, Nodora, Kia ve Xandra İmparatorluk hisseleriyle el salladılar. Cassia da arkadaşlarına el sallayınca kendini daha önce hiç bu kadar onurlandırılmış hissetmemişti.

Lyros Cassia'nın kıyafetini işaret etti. "Şu haline bak, ayın altında çılgınca dans etmeye hazır bir Hesperine gibi giyinmişsin."

Kia hınzırca sıırttı. "Onu baştan çıkarmayı başardık." Lio kara bir kahkaha attı.

"Geliyor." Mak kalabalığı geri püskürttü.

Şövalye büyük bir sıçrama yaptı ve aralarına indi. Mak onları yönlendirmeye çalışmayı bırakmış olsa da, seyirciler aniden onlara geniş bir alan açtı.

Lyros gözlerini Cassia'nın dikti. "Şimdi kendimiz için gördük ki liegehoundlar gerçekten de havadaki bir Hesperine'i kapmak için zıplayabilirler."

"Ama bu değil." Cassia gülümsedi. "Onu da yoldan çıkarmayı başardın."

Lio Cassia'yı atının üzerine kaldırdı. Sarkan ayaklarını dev yaratığın yanlarına yaklaştırdı ve parmaklarını uzun, akan yelesine doladı. At Cassia'nın altında kıpırdamadan duruyor, tüylü ayaklarını bile kıpırdatmıyordu.

"Beni yakalamanıza yardım eden bu asil yaratık da kim?" Cassia sordu. Lio kıkırdadı. "Ayçiçeği."

Ayçiçeği'nin boynunu okşadı. "Hesperine atı için ne güzel bir isim! Lio sana ayçiçeklerini ne kadar çok sevdiğimi söyledi mi?"

"O çok iyi bir at." Lio, Ayçiçeği'nin burnunu şefkatle okşadı. "Lyta Teyze onu benim için Prometheus'un tanıdıklarından yetiştirdi."

"Bu beni şaşırtmadı. Başka nasıl senin için yeterince uzun bir at bulabilir ki?"

Lio onun arkasına geçti ve Cassia ona yaslandı, bedeninin onunkine, göğsünden sırtına, kalçasından kalçasına değen gücünün tadını çıkardı. Onun dizlerini büktüğünü hissetti. Atı ilerledi ve kalabalık geçmelerine izin vermek için ayrıldı.

"Dansta görüşürüz!" Nodora yanlarından geçerken şöyle dedi.

"Eğer başarırlarsa." Mak kıs kıs güldü.

Lio eğildi ve kuzenine şakacı bir yumruk salladı, Mak hiç çaba harcamadan savuşturdu.

Lio öfkeyle, "Leydimin ilk Grace Dansına zamanında sağlayacağım, böylece tadını sonuna kadar çıkarabilir," dedi ama sırtıttı. "Sadece önce bir yere uğramamız gerekiyor."

Lyros arkalarından, "Birkaç durak daha gitseniz iyi olur," diye seslendi. "Bütün hafta açlıktan öldünüz."

Cassia sessizce Lio'yla konuştu. "Sanki dün gece Şifa Mabedi'nden çıkar çıkmaz bir sürü 'durak' yapmamışız gibi. Grace Dansı'na aç karnına gelmene izin verecek değildim."

Onun yakasını dişledi. "Dün geceden sonra ben de ilk Grace Dansımızın tadını sonuna kadar çıkarabilirim."

Müzik ve ışığın, kabaran kalabalığın, deniz ve gül kokularının arasından geçerek Hespera'nın saçlarının önünden geçtiler.

"Nereye gidiyoruz?" Cassia sordu.

"Birkaç dakikalığına eve gidebilir misiniz? Zoe bizi festival kıyafetlerimizle atımın üzerinde görmek istediğini söyledi."

"Tabii ki umurumda değil. Bu gece pek evde olamayacağımız için endişeli olmalı, özellikle de ben bütün hafta Şifa Mabedi'nde olduktan sonra."

"Teşekkür ederim Cassia." Onun omzunu okşadı. "Bosko ve Thenie geceyi Komnena Evi'nde geçirecekler, o yüzden manzaralı yoldan gidersek Zoe'nin endişelenmeyeceğini düşünüyorum."

Lio'nun atı onları rıhtım boyunca yavaş bir tempoyla götürdü. Cassia bir elektrik direğinin altında Lord Adroğan'ı gördüğünde gerildi. Ama tüm dikkati önündeki İmparatorluk güzelliğindeydi. Kolunu işaret ederek büyük bir canlılıkla konuştu.

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Onunla konuşmasına izin var mı?"

"İmparatoriçe nezaket göstererek sadece bu gece için halkıyla Tenebralıların aynı festivale katılmasına itiraz ediyor. Görünüşe göre Harkhuf, Koleksiyoncu'ya karşı kendimizi kanıtladıktan sonra bizim için iyi şeyler söylemiş."

"Ona teşekkür etmeliyim."

"Lord Adroğan neden hâlâ askısını takıyor?" Lio sordu. "Kraliçe Soteira herkesi iyileştirdi."

Cassia homurdandı. "Övünme hakkı."

İmparatorluk misafiri etkilenmiş görünmüyordu. Cassia ve Lio yanlarından geçerken onlara baktı ama Lord Adroğan bakmadı.

Lio, Cassia'nın kulağına yakın konuştu. "Böyle bir kalabalıkta istenmeyen dikkatleri başka yöne çekmek çok kolay. Çok fazla rahat zihin ve ilginç dikkat dağıtıcılar var."

"Bir gece için bile olsa rol yapmaktan nefret ediyorum."

"Elçilik yarın ayrılıyor. İşimiz neredeyse bitti." "Ama sevgine karşılık verdiğimi bilmeden gidiyorlar."

"Bütün gece boyunca aşkıma karşılık verebilirsin," diye mırıldandı kulağına. "Bu gece arkamızı kollamamıza gerek yok. Zamanımızın çoğunu saklanmamıza gerek olmayan dostlarımızın arasında geçireceğiz."

Koyun kıvrımını takip ederlerken, Semna ve Lord Gaius'un bir bankta birlikte oturup denize baktıklarını gördüler. Lord Gaius ona doğru eğilip Cassia'nın duymadığı bir şey söyledi. Büyücü başını salladı ve gülümseyerek müzik eşliğinde ayağını yere vurdu. Pakhne, Cheran büyücüleriyle birlikte rıhtımın biraz aşağısındaydı. Üç kadın birlikte gülüyor, peçelerinin altından yiyecek lokmaları atıştırıyorlardı.

"Ariadne ve Eudias nerede?" Cassia merak etti. "Onu kütüphaneye götürdü. Yanında bir refakatçi olmadan."

Cassia gülümsedi. "Lütuf Festivali'ni kütüphanede geçirmek tam da Ariadne'nin hoşuna gidecek bir şeye benziyor."

"Ona söyleyecek önemli bir şeyi vardı."

Cassia Lio'nun elini okşadı. "Onu özleyeceksin." Lio iç çekti. "Çok iyi arkadaş olabiliydik."

"Siz harika arkadaşsınız. Sınırın karşı taraflarında böyle olmak zorunda kaldığınız için üzgünüm."

"Belki de nasıl hissettiğinizi anlıyorum."

"Evet. Ama Perita'nın Callen'ı var."

"Bence Eudias'ın Ariadne'si var, tanrılarına olan bağlılıklarına göre birbirlerine olan bağlılıklarını nasıl ifade ederlerse etsinler."

Konuk evleri, kafeler ve tersaneler yerlerini bahçelere, sonra arazilere, sonra da çıplak kıyılara bıraktı. Ayçiçeği, Şövalye'nin pati izlerinin arasında karda kocaman toynak izleri bıraktı. Müzik peşlerinden sürükleniyor, dalgaların ve rüzgârın sesine karışıyordu. Auroraların altından geçerek

Kara ve denizin buluşma noktası. Altlarındaki atın vücudundan sıcaklık yükseldi.

Lio, "Anladığım kadarıyla ata binmek taliplerinizden birinin en sevdiği eğlencelerden biriymiş," diye düşündü.

Öyleydi. Flavian hakkında onun geçmişinde olan biri olarak konuşabilirlerdi. "Yarış atlarının üzerinde dörtnala koştu, savaş atlarının üzerinde cirit attı ve av atlarının üzerinde cesur yaptı. Beni, güvenli ve hanımefendi bir hızdan daha hızlı gitmeyen uysal bir doru atın arkasından kendisini izlemeye davet etti."

Lio elini kadının pelerininin altından geçirerek kalçasını okşadı. "Bir bayana iyi vakit geçirtmenin yolu bu değil. Eyerdeki başarıları senin için yeterince etkileyici değil miydi?"

"Hiç kimse at sırtında bir Hesperine kadar zarif olamaz." Ona karşı kendini geri çekti. "Ve senin atın şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü."

Lio'nun kıkırdaması hırıltıya dönüşmüştü. Atı altlarından sıçradı ve birden kumsal boyunca uçmaya başladılar. Dörtnala koşarken Cassia'nın gözleri yaşardı. Başlığı geriye düştü ve atının boynuna birlikte eğildiklerinde saçları Lio'nun etrafında savruldu. Buz gibi hava Cassia'nın etrafını sardı ama Lio'nun vücudu ipek ve güçle Cassia'yı korudu. Yer sanki uçup gidiyordu. Gökyüzüne doğru yarışabileceklerini düşündü.

Körfezin kolu denize kıvrılıyordu ve Lio onları körfezin sonuna kadar . Uzun bir kara parçasının üzerinde onları durdurdu. Ama atlarını çevreleyen denizden uzaklaştırarak geldikleri yöne doğru çevirdi. Bir yanda liman ıslıl ıslıl parlıyor, diğer yanda Ev'in kayalıkları Komnena aylara doğru yükseldi.

Onlar manzarayı seyrederken, Lio Cassia'nın boynuna sıcak öpücükler kondurdu.

Başını geriye attı ve elini bacağında gezdirerek pantolonunun üzerinden onu okşadı. Adam ağzını onunkine yaklaştırdı. Nefesleri etraflarındaki havayı buharlaştıran ve Ayçiçeği seğirene kadar orada oturup birbirlerinin tadına baktılar ve birbirlerine dokundular.

Lio ağzını geri çekerek tüm dişleriyle sırttı. "Her seferinde bir ziyafet."

"Kaç kursu dört gözle gerekiyor?" "Ne kadar istersen."

Ayçiçeği'ni tekrar harekete geçirdi ve evi işaret eden kayalıklara doğru yöneldiler. Cüssesine rağmen Ayçiçeği yükselen arazide kolaylıkla ilerledi ve onları tepelik arazideki patika boyunca taşıdı. Ağaçların arasından çıkıp eve yaklaştıklarında Cassia, Lio'nun Komnena'nın çalışma odasının dışındaki terasta.

Apollon ve Komnena sadece kendilerinin duyabildiği bir müzik eşliğinde dans ettiler. Onun arkasında durmuş, sallanıp dönerlerken yüzünü onunkine yaslayarak ona sarılmıştı. Apollon'dan Hediye'yi alan ilk Hesperine Bir Ritüel ilk kanı tamamen kollarındaki genç Grace'e odaklanmış ve son derece memnun görünüyordu.

Cassia atın üzerinde kıpırdandı. Özel bir anı bölmeden önce durmalı mıydı? Ama Lio Ayçiçeği'ni terasın kenarına kadar sürdü.

Anne ve babası başlarını kaldırıp baktılar, danslarına ara bile vermemişlerdi. Teras boyunca yanlara doğru eğlenceli bir iki adım attılar ve Cassia aniden zamansız çift dansının kalıbını tanıdı, ancak hiçbir Tenebralı bu kadar yakın bir şekilde birbirlerine sarılarak dans etmeye cesaret edememişti. Lio bu kadar zahmetsizce yaptığı Tenebran danslarını ailesinden öğrenmiş olmalıydı. Elbette annesi bunları biliyordu ve hatta bazıları babasının ölümlü olduğu zamanlardan kalma olmalıydı.

"Oh," diye haykırdı Komnena, "oğlumuza bakın. Büyümüş ve sevgilisiyle Grace Dance'a gidiyor."

Apollon gülümsedi. "Ve hayatının en güzel zamanında."

"Bu gece çok güzel görünüyorsun Cassia," diye Komnena. "Bunlar Cassandra'nın hediyeleri mi?"

"Teşekkür . Evet, öyleler." Cassia kızardı. "Anladığım kadarıyla çocuklar bu gece burada kalacaklar. Hazırlanmalarına yardımcı olmak için bu kadar çok çalıştıktan sonra şenliklerin çoğunu kaçırarak mısınız?"

"Her şeyi öğrencilerimizin ve kollarımızın etkinliği gerçekleştirmekte zorlanmayacakları şekilde ayarladık. İnisiyeler özellikle parlama şansına sahip olmayı severler. Bize gelince, hiçbir şeyi kaçırmıyoruz." Apollon'dan uzaklaşıp onun kendisini döndürmesine izin verirken, ahıra memnun bir bakış attı.

Onu tekrar kendine çekti. "Stand'ın yorulmak bilmez hanımefendileri son zamanlarda Graces'leriyle çok az vakit geçirdiler. Argyros ve Javed'in bir gece dans etmeye şiddetle ihtiyaçları var. Ama Komnena da ben de etrafımızda hiç çocuk olmadan geçirdiğimiz çok fazla kış hatırlıyoruz."

Zoe, peşinde keçileriyle birlikte ahırdan dışarı fırladı. Bosko, Thenie'yi kucağına alarak kapı aralığında onun arkasında oyalandı. Zoe çitin üzerinden tırmanarak Lio ve Cassia'nın yanına geldi. Knight süt emen yavrunun etrafında dönerek kuyruğunu sallayarak onu selamladı.

Zoe betony çiçekleriyle dolu bir sepeti havaya kaldırdı. "Zarafet Festivaliniz kutlu olsun ve ailemize hoş geldiniz."

"Bunlar benim için mi?" Cassia eğilip çocuğun başını okşadı. "Çok güzeller. Çok teşekkür ederim."

Apollon ve Komnena danslarını bırakıp yakınlaştılar. Zoe'yi kucağına aldı ve Cassia'nın göz hizasına kadar kaldırdı, sonra onu tutarken çocuk mor çiçekleri Ayçiçeği'nin yelesine ördü.

"Şimdi Ayçiçeği festival için gerçekten hazır," dedi Lio. "Ne güzel bir fikir, Zoe."

Gülümsedi ama çiçekleri atın tüylerine işlerken parmakları gergindi. Süslemelerini bitirdiğinde babası onu yere bıraktı ve annesi de sepetini ondan aldı. Ama Zoe orada, Lio'nun büyük atının yanında tereddüt içinde duruyordu. Zirve'nin çalkantılı bir şekilde sona ermesi onun kırılğan güvenlik duygusunu sarsmıştı.

Cassia Knight'a baktı. Hayranlık dolu kahverengi gözleriyle ona baktı, onu memnun etmek için her zamanki gibi hevesliydi.

Cassia Zoe'ye, "Bu gece bir süre burada olmayacağız," dedi. "Biz dönene kadar Şövalye'yi yanında tutmak ister misin?"

Zoe'nin nefesi kesildi. "Senin köpeğin mi? Ama o senin yanında kalmaya yemin etti." "Beni Lio'yla yalnız bırakmanın doğru olduğunu biliyor. Değil , Şövalye?" Lio'nun ipek ayakkabısını kokladı.

"*Ckuundat, Knight. Barda kaetlii. Barda loma.*"

Knight kuyruğunu tekrar salladı ve Zoe'nin ayaklarının üzerine oturdu. Elleri birbirine kenetlenmiş halde ona baktı. Yavaşça parmaklarını çözdü ve

kollarını onun tüylü boynuna doladı.

Lio Cassia'yı sıktı. "Size eşlik edecek iyi bir köpekten daha iyi bir şey yoktur."

"Teşekkür !" Zoe, Knight'ın başının üzerinden Cassia'ya gülümsedi.

Cassia ve Knight'ın çenesini iyice kaşımaya başladı. "*Oedann*. Böylesine iyi bir köpek, bir festival gecesinde *kaetlii*'siyle eğlenmeyi hak ediyor."

Lio, Ayçiçeği'ni arabadan uzaklaştırırken aile onlara el salladı.

Terasa ve tekrar araziye doğru. Ağaçların altından geçip gözden kaybolmadan hemen önce Knight'ın Zoe ve keçilerinin peşinden otlağa doğru gittiğini gördü.

"Bu yaptığın harika bir şeydi," dedi Lio. "Umarım senin için zor olmamıştır."

"Aslında, Zoe ile evde birlikte olduklarını bilmek beni daha iyi hissettiriyor." Tereddüt etti. "Bence bir koruma yerine nasıl yoldaş olunacağını öğrenmesi onun için iyi olur. Beni gözünün önünden ayırmaması ilk adım."

"Bu gece daha güvende olamazdınız. Selas'ın tüm nüfusu elçiliğın korumalarıdır ve ben de sizin korumanızım."

"Bedenimi bizzat korumanı ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

Dizinin arkasından onu gıdıkladı. "Devriyelerimde titiz olacağım, sizi temin ederim."

Cassia etraflarında zamana meydan okuyan ağaçlara baktı. "Bir Hesperine olmak için sabırsızlanıyorum. Soğuk havalarda üşüme korkusu olmadan keyfime bakabileceğim."

"Mm. Aklımda bizim için Hesperine'e özgü pek çok eğlence var, aşkım. Senin sayende hafızamda her zaman büyük yer edinecek bir ağaçtan başlayacağız."

"O olay benim de hafızamda çok büyük bir yer tutuyor. Gerçekten çok büyük."

"Dans için acele etsek iyi olur. Yoksa korkarım ki dikkatim dağılır ve asla başaramam."

Ayçiçeği'ni bir kez daha daha hızlı bir tempoya yönlendirdi. Sıcakkanlı ağaçların arasında ve çalılıkların arasında nefes kesici bir hızla ilerliyordu. İleride devrilmiş bir kütük belirdi ve Cassia'nın kalbi, pervasızlığın verdiği heyecan nabzını hızlandırırsa da, boğazına . Ayçiçeği altlarında dalgalandı. Bir an için havadaydılar. Sonra at yere indi ve çarpma sesi ağaçların arasında yankılandı.

"Hesperine atları da havalanabilir mi?"

"Lyta Teyze'nin onlara hangi sihri verdiği bir sır. Ayçiçeği benim yarı yaşımda ve her gece beni daha çok şaşırtıyor."

At onları havada dans eder gibi ormanda, donmuş derelerin üzerinden ve sarkan dalların altından geçirdi. Sonunda müzik ve ışık ilerideki ağačların arasından onları çağırdı.

Kutlama sesleri onları ormandan dışarıya, bahçeye doğru karşıladı. geniş, donmuş bir gölün kıyısındaydı. Çiftler kıyıya doluşmuştu ama henüz kimse buza ayak basmamıştı. Göl, Cassia'nın görebildiği kadarıyla ay ışığının altında parıldıyor, karşı kıyı karanlıkta kayboluyordu. Donmuş suyun üzerinde Yüzeyde buzun üzerine kazınmış ve büyü ışığıyla işaretlenmiş bir Hespera Gülü parlıyordu.

"Hespera'nın bakışları altında aşk yemini edenler için şenlik ateşı dansı yok," diye mırıldandı Lio ona.

"Onun buzdan mabedi beni hiçbir ateşin ısıtamayacağı kadar ısıtıyor."

Lio ve Cassia'nın etrafındaki diğer kutlayıcılar göle doğru at sürdüler ya da çanlarla şingırdayan boreian geyiklerinin çektiği kızaklarla geldiler. Bosko'dan biraz daha büyük görünen Hesperinler Lio'nun atını almak için etrafta toplandı. Lio attan indi ve Cassia'yı yere bıraktı, ardından gençlerin Ayçiçeği'ni diğer atların sıcak battaniyeler içinde, burunlarında yem torbalarıyla dolaştığı, etrafı çevrili bir alana götürmesine izin verdi.

Lio onun elini tuttu ve buza doğru götürdü. Koku bulutlarının arasından yürüdüler: kahve ve elma şarabı, kavrulmuş bademler ve taze turtalar, yaprak dökmeyen ağačlar ve kar. İmparatorluk misafirlerinden bazıları büyü pelerinleriyle yakınlarda oturuyor, botlarının altına metal bıçaklar takmak için kar ayakkabılarını çıkarırken gülüyorlardı.

"Bunlar ne?" Cassia sordu.

"Buz patenleri, ölümlü misafirlerimizin yararı için bir Hesperine icadı. Buzun üzerinde süzölmenizi sağlarlar." "Biraz pratik gerektiriyor gibi görünüyorlar."

"İstersen kesinlikle deneyebilirsin, ama onlara ihtiyacın olmayacak, çünkü her dansı benimle yapacaksın. Buzda kaymana izin vermeyeceğim gibi, bir kar yığınının batmana da izin vermem." Onu yakaladı ve olduğu yerde döndürdü.

Daha yüksek bir noktadan, kalabalıktan biraz uzakta bir ağacın altında duran yalnız bir figür gördü. Kızıl saçları olmasa onu fark etmeyecekti. "Rudhira geri döndü."

Lio onu yere bıraktı ve işaret ettiği yöne baktı. "Grace Dansı'na hiç gelmez."
"Gidip bunun Hediye Gecesi hediyenizle bir ilgisi olup olmadığını öğrenelim."

Topluluktan dışarı doğru ilerlediler. Ona yaklaştıklarında, Rudhira selamlamak için elini kaldırdı ve belli belirsiz gülümsedi. Sanki yorgunmuş gibi ağaca yaslanmıştı, ancak Cassia ölümsüz bir Hesperine'in yorgunluk bedenden daha derindi. Rudhira elinde Lio'nun ona Kış Gündönümü'nde verdiği kan kırmızısı ipeğe sarılı paketi sallıyordu.

Lio Ritüel babasının bileğini sıktı. "Henüz açmadın mı?" "Evet.

Anlaşıldı. Ve teşekkür ederim."

Lio gülümseyerek başını salladı.

Cassia da Rudhira'nın bileğini sıktı. "Nephalea ve rehineleri sağ salim eve getirdiğiniz için teşekkür ederim."

"Nike her zamanki gibi geceyi taşıdı." Rudhira'nın sesi kalınlaştı. "Zafer yıldızımız, Methu ona böyle diyordu."

"Sen iyi misin?" Lio sordu.

Rudhira ofladı pufladı. "Çıkarken ona el sallayacağım kadar uzun süre bir yerde kalmadı."

"Nedenini anlamak zor olmalı."

Rudhira içini çekti. "Hayır. Çok iyi anlıyorum. Sanırım bu gece bazı ilgili tarafların bana el sallamaktan biraz daha fazlasını yapmasına izin vereceğim." Doğruldu ve ağaçtan bir adım uzaklaştı, ardından her iki kolunun altından birer tane olmak üzere onları kısa süreliğine kendine çekti. "Tebrik ederim. Bu gece dansınızı izlemekten keyif alacağım."

Onları bıraktı ve gözden kayboldu. Kızıl kafası gölün kısa bir mesafe ötesinde, Konstantina'nın Deneme Çemberi'nin ortasında yeniden belirdi. Kız kardeşi ayağa kalktı ve onunla yüzleşmek için döndü. Kardeşlerin kucaklaşmasını izleyen Lio ve Cassia birbirlerine gülümsediler.

Mak'ın onlara el salladığını gördüler. Onlar da el sallayıp arkadaşlarına doğru ilerlediler. Mak ve Lyros birbirlerine sarılmış, dans etmek için sabırsızlanıyormuş gibi ayaklarının üzerinde sallanmaya başlamışlardı bile. Xandra, Nodora ve Kia arkadaşlarını bekliyorlardı. Nodora'nın sitaristi Harkhuf ve Kia'nın matematikçisi, İmparatorluk festivali kıyafetleriyle karda oturmuş, buz patenlerini giymişlerdi. Festival içkilerinden çoktan tatmış olan erkeklerin neşesiyle aralarında gülüşüp konuşuyorlardı.

"Rudhira burada!" Xandra ciyaktı. "Buna inanamıyorum."

Cassia, "Onu az önce gördük," dedi.

Xandra gözlerini Lio'ya dikti. "Yanında taşıdığı o hediyenin içinde ona ne verdin?"

"Bir tebrik kupası," diye yanıtladı Lio.

"Ne?" Xandra talep etti. "Bizim bilmediğimiz bir şey mi biliyorsun?"

Cassia, Lio'nun Cassandra'nın Majesteleri hakkındaki kehanetini ailesine ne kadar anlatacağına karar vermeyi Rudhira'ya bırakacağını biliyordu.

Lio sadece gülümsedi. "Neyi dört gözle beklemesi gerektiğini hatırlatmaya ihtiyacı olduğunu düşündüm. O inanmasa bile hepimiz onun için neye inanıyoruz."

"Oh, Lio." Nodora ellerini kavuşturdu. "Çok düşüncelisin."

Mak kaşlarını oynattı. "Benim tahminim *Aşk Üzerine Söylevler*'in bir kopyasıydı."

Xandra kıs kıs güldü. "Rudhira'nın bu konuda bir kitaba ihtiyacı yok."

"Belki de," diye önerdi Kia, "kanona en son eklenen kitabın anonim yazarıdır."

"Bu... garip." Mak yüzünü buruşturdu.

Lyros güldü. "Bunu söyleyen de benimle birlikte Laskara'nın kasalarını karıştırıp başarılı prensimizin heykelini bulmaya çalışan kişi."

"Eğer onu bulursan," diye takıldı Kia, "Nodora görmek istiyor."

Nodora ellerini yanaklarına götürdü. "Bunu kimsenin duyabileceği kadar yüksek sesle söylemeye cüret etme."

"Oh, anlıyorum," dedi Cassia. "Birinci Prens'in o türden bir heykeli."

Lyros sesini alçalttı. "Bu kız kardeşimin onun özel portresi. Paylaşmayı bıraktıktan sonra, onu kilitledi. Onu görmemek için elinden geleni yapıyor. varlığını kabul eder."

"Rudhira hayatının o yüzyılının tamamını kabul etmemeyi tercih ediyor," dedi Xandra. "Birbirlerine olmadıklarını anladığında yıkılmıştı ve Laskara'nın aksine o zamandan beri Majesteleriyle tanışmadı."

Cassia, Rudhira'nın Konstantina ve Deneme Çemberi ile konuşurken festival içkisini yudumlamasını izledi. "Şimdi sanırım en azından biraz Laskara'nın neden Konstantina'nın planlarını desteklemeye istekli olduğuna dair sempati." Lyros başını salladı. "Kız kardeşim de Rudhira için endişeleniyordu."

"Pekala," dedi Cassia, "şimdi bilmek zorundayım. Nike'ın ilk aşkı kimdi? Lütfen bana Epodos olmadığını söyleyin."

Kahkahayı ilk patlatan Nodora oldu. "Kesinlikle hayır."

"Her şeye ," dedi Mak, "Nike'ın kalbi kolay kazanılmıyor. Yine de eğlenmeyi seviyor. Hem aşta hem de savaşta gösterdiği başarılarından dolayı takdir ediliyor."

Lyros elini Mak'ın göğsüne koydu. "Seni tutkulu Argyroi. Mak'a ilk ulaşabilmek için uzun bir hayran listesini alt etmem gerekti. Stand eğitimim bana iyi hizmet etti."

Mak elini Lyros'un sırtında gezdirdi. "Listemi uzun zaman önce yapmıştım. Üzerinde sadece bir kişi vardı."

"Biliyor musun," dedi Xandra, "Methu'nun Kona'nın ilk aşkı olduğunu hatırlamakta fayda var."

"Konstantina ve Prometheus mu?" Cassia durakladı, ağzı açık kaldı. "Aslında bunu kesinlikle görebiliyorum."

Methu'nun Majesteleri'yle hiç tanışmamış olmasından duyduğu üzüntüyü dile getirerek keyifli sohbetlerini bölmeyi kendine yediremedi. Belki de Sığınak'ta birlikteydiler.

Lio elbette onun düşüncelerini sezmişti. "Methu yüzyıllar boyunca Grace'i olmasa da aşkı birden fazla kez bulmakla kutsandı."

"Konstantina'nın artık bir zarafeti var," dedi Xandra. "Methu'nun dengi olmamayı atlattı ama Orthros'taki hiç kimse onu kaybetmeyi atlatamadı."

"Bloodborn'un yolunu aşmak zordur." Cassia kolunu Lio'nun beline doladı.

Onu kendine çekti. "Ama üstesinden gelinebilir."

Diğerleri beklentiyle Lio ve Cassia'ya baktı.

Ona sorgulayıcı bir bakış attı. O da soğukkanlı bir ifadeyle karşılık verdi.

"Eee?" Mak sordu.

Lyros kollarını kavuşturdu. "Cordian'ın planlarını mahvetmek arasında büyücüler ve Tenebra ile müzakereleri yeni bir döneme taşımak, hiç şansınız oldu mu..."

Kia öksürdü. "...Cassia'yı gecenin ikinci dansına davet etmek mi?"

"İkinci dans mı?" Cassia kaşlarını kaldırarak Lio'ya baktı. "Neden, bu kulağa Sanki bu gece halk dansı bittikten sonra hepimiz çok eğleneceğiz." Lio sesini alçalttı. "Onlara önce biraz tatlı yediğimi söylemeyeceğim."

"Hediye Gecesi kutlamasında onun yanında durdu," dedi Nodora. "Orthros'un çoğu onlara kupa verdi bile. Bu da konuştukları anlamına geliyor olmalı. her şey bitti."

"Bu kesinlikle gösterge," diye kabul etti Kia, "ama dans edene kadar resmiyet kazanmış sayılmaz."

Nodora kaşlarını çatarak Cassia'ya baktı. "Yüz ifadene bakılırsa, Lio'nun hâlâ açıklaması gereken şeyler var."

"Bu geceki olayların sırasını biliyor musun?" Xandra biraz fazla parlak bir sesle sordu. "İlk Graces olarak annelerim geceyi açacak, onlardan sonra Graces olan herkes ilk dansa katılabilir."

"İkinci dansa gelince..." Nodora boğazını temizledi. "...henüz yemin etmemiş ama herkesin de bilmesini önemli bir şey bilen çiftlere açıktır."

"Lio?" Cassia masumca sordu. "Herkesin bilmediği bir şey mi biliyoruz?"

Çenesini okşadı. "Bir düşüneyim. Şapkalarımızın altında sakladığımız elçilikle ilgili içeriden bazı bilgiler olabilir."

Cassia, "Sör Benedict Segetia'lı Leydi Eugenia'ya aşık," diye önerdi.

Lio başını salladı. "Ama sanırım ondan bahsettiğini duyan herkes bu çok açık."

"Hmm," diye devam etti Cassia, "Lord Gaius'un omzu çıktıktan sonra Lord Adrogon'un temiz bir pantolona ihtiyacı vardı."

Lio bir parmağını kaldırdı. "Tychon'un yakınlığı onu tüm soy ağacının izinden gidip domuz çiftçisi olmaktan kurtaran tek şey."

Cassia gözlerini kırıştırarak Lio'ya baktı. "Gerçekten mi?"

"Eudias, Corona'dan gelen bir dedikodu pınarıdır."

Cassia etrafına bakındı. "Ah canım. Herkes oldukça öfkeli ya da endişeli görünüyor. Kastettikleri şeyin siyasi sırlar olduğunu sanmıyorum."

Lio onun arkasında durdu ve kollarını ona doladı. "Belki de bizim söylemediğimiz şeyleri kastediyorlardır."

"Geçen gece, İlk Kan Çemberi'nden sonra bana söylediklerini mi kastediyorsun?" Yüzünü ona doğru eğdi. "Sana Orthros'ta kalacağımı söyledikten sonra tekrar tekrar söylediğin şey mi?"

Mak bir çığlık attı, Lyros bir ıslık.

Lio'nun yanakları kızardı ama Cassia'yı sıktı ve arkadaşlarına pişmanlık duymayan bir sırıtış attı.

"Elbette biliyorum," diye açıkladı Cassia. "Bu gece buraya Lio ile ikinci dansı yapmak ve tüm Orthros'a bir daha asla yalnız kalmayacağına dair güvence vermek için geldim."

Lio çenesini Cassia'nın başının üstüne yasladı. "Dünyanın en şanslı insanı olmanın tadını çıkarmak için buradayım."

Arkadaşları rahatlama iç çekişleri, gülümsemeler ve kahkahalarla onları tebrik yağmuruna tuttular. Adamlar patenlerinin üzerinde sallanarak onlara katıldılar ve

Cassia ve Lio'ya kadeh kaldırmak için dumanı tüten kupaları kaldırdı.

"Pekâlâ," diye araya girdi Nodora, "İlham Perileri arasındaki yerimi alsam iyi olacak. İlk iki dansta ben çalacağım, Kan'ın onaylanmamış kızı Kitharosum ben." O ve sitaristi, onun özgürlüğünden gerçekten de çok keyif aldıklarını gösteren bir bakış paylaştılar.

"Ve Musalara en yakın, her ilahi notayı duyabileceğim özel bir koltuğum var." Sitarist onunla birlikte ayrıldı.

"Özel koltuklardan bahsetmişken, benimle gelin ve kıyıya daha yakın durun, böylece Mama ve *Bamaayo*'nun ne zaman geldiğini görebiliriz." Xandra onları gölün kıyısına götürdü ve kalabalık Kraliçelerle olan ilişkisine hürmeten onun ayrıldı. "Doğaları gereği dramatik değiller, ama bize Grace Dance'de gösteri, geleneklerimizi güçlü tutmak ve gençlere ilham vermek için diyorlar. Çok romantik!"

Bir boru, gölün üzerinde şarkı söyleyen uzun, ağırlı bir nota çıkardı. Sonra bir Lir de , notaları akıcı ve tatlıydı. Rüzgâr ve tellerin dansının altında bir davul önce çırpınan, sonra da zonklamaya başlayan bir ritim tutturdu.

Gölün karşı taraflarında, sanki ay buza değmiş gibi, biri beyaz diğeri kırmızı iki ışık parıltısı belirdi. Parıltılar kaybolduğunda Kraliçe Alea ve Kraliçe Soteira iki ışığın olduğu yerde duruyordu.

Alea iki elini de Soteira'ya doğru uzattı, sanki ona uzanıyormuş gibi. Soteira ellerini uzatarak işaret etti. Ağırbaşlı Hesperine adımlarıyla aralarındaki mesafeyi kapatırken neredeyse hiç yürümüyor . Karşılaştıklarında ellerini birleştirdiler ve birbirlerine sımsıkı tutundular.

Cassia buradan Kraliçelerin yüzlerindeki ifadeyi görebiliyordu. Sanki özel bir şakanın tadını çıkarıyormuş gibi gülümsüyorlardı. Alea'nın bakışları genç bir aşığı gibi zevkle parlıyor, Soteira'nınki ise bağlılıkla ısınıyordu.

Şarkının cezbedici melodisi, Cassia'nın daha önce hiç duymadığı güçlü ve tutkulu bir melodiye dönüştü ve davullar zorlayıcı bir duyan herkesin hareket etmek için can atacağı bir ritim. Kraliçeler dans etmeye başladığında nefesini tuttu.

Onlar gerçekten de Hesperine Grace'in görüntüsüydü. Hareket halindeki güzellik, karanlık ve aydınlık birlikte oynuyor ve birbirlerine tapıyorlardı. Cassia, Alea'nın hareketlerinde tanıdık Tenebran dans adımlarının izlerini yakaladı, Bu hareketler ancak Hesperine'in yapabileceği hareketlerle akıcı bir şekilde harmanlanıyordu. Soteira, tüy gibi hafif ayak hareketleriyle davulun temposunu takip etmek yerine belirliyor gibiydi. Ellerini zarif bir şekilde yanlarına doğru savururken

hızlı, çevik bir ritimde kalçalar. Kendi kadim İmparatorluk geleneklerini, kendisinin ve Ekselanslarının bu yaratımına dahil etmelidir. Hesperinler Yıllar geçse de eskimeyen adımları görmek bir mucizedir ve yine de Kraliçelerin dansı her seferinde benzersiz olmalıdır, çünkü her Grace Dansı için yeniden doğaçlama yapmışlardır.

Kraliçelerin dansı onları bir kez daha beden bedene getirdi ve yüzlerini birbirlerinin boyunlarına dayadılar. Kıyıda bekleyen Hesperinler sanki iyi bilinen bir işarete cevap verdiler. Hem yaşlı hem de genç Graces buzun üzerinde Kraliçelere katıldı.

Ancak her çift gölün kenarlarında durmuş, henüz dansa katılmamıştı. Birine yol açmak için çemberlerinden ayrıldılar. Alkaaios, Nephalea'ya buzun üzerine kadar eşlik etti. Cassia ve Lio tezahürat ve alkışlarla herkese katıldı.

Orthros'un Zarafetleri gölün üzerinde kendi desenlerine başlamadan önce Alkaaios ve Nephalea'nın danslarına başlamasını bekledi. Mak ve Lyros birlikte buzun üzerine çıktılar ve dansa başladılar. Savaşçıların gücü ve zarafetiyle hareket ettiler, sanki her biri diğerinin nasıl

Diğeri ondan önce hareket ediyordu, elleri, omuzları ya da vücutları hep birbirine . Kadı ve Javed gülerek yanlarından geçip gittiler, yeni evliler kadar yeni ebeveynler gibi görünüyordardı. Konstantina hiç bu kadar rahat görünmemişti. Şimdi Adwene'in kollarında sallanıyordu.

"Hmm," diye gözlemledi Cassia, "teyzen ve dair hiçbir iz göremiyorum."

Lio'nun göğsü kahkahalarla omuzlarına yaslandı. "Görünüşe göre Argyros Amca ve Lyta Teyze'nin çocuksuz bir geceye gerçekten çok ihtiyaçları vardı. Sanırım özel dansa gitmediler."

Dansçıları izlerken müzik Cassia'nın etrafını sarıyor ve derisinin altına işliyor gibiydi ve bunun Lio'nun büyüğü olduğunu fark etti. Bir kol mesafesinde duran arkadaşları çok görünüyordu. Kendisini ve Lio'yu kalabalığın içinde yalnız, kendi küçük dünyalarında hissetti.

Ayaklarının üzerinde sallanarak onu kollarında salladı. "Gelecek yıl, aşkım, biz de bu müzikle kendi dansımızı yapacağız."

"Ve ondan sonraki yıl."

"Ve ondan sonraki yıl." Onun boynuna bir öpücük kondurdu.

"ne kadar çok zaman olduğunu düşündüğümde, ayrı geçirdiğimiz zaman o kadar da uzun gelmiyor." Derin bir nefes aldı, onun ve Orthros'un kokusunu içine çekti. "Tüm ölümlü hayatım göz açıp kapayıncaya kadar geçecekmiş gibi gelmeye başlayacak."

"Ve tüm bu sorunlar, kötü bir rüyadan başka bir şey değilmiş görünene kadar geçmişimizde kaybolmaya devam edecek."

"Her şeyi ne kadar çabuk değiştirdin, Hesperine'im. Sadece bir yıl önce hayatlarımızın ne kadar farklı olduğunu düşündüğümde..."

Bir kahkaha attı. "Mak ve Lyros'un iyi haberlerini paylaşmalarını izlemek için sadece ikinci dansa kadar kaldım. Xandra ve ben dansın karşı taraflarında durduk. göle gittim. Sonra eve gittim ve gecenin geri kalanını Tenebra'ya gitmek üzere çantamı hazırlayarak geçirdim. Geriye dönüp baktığımda, Grace Dance için tamamen uygun bir etkinlikti."

"Kış Gündönümü'nden önceki gece, Ekinoks Zirvesi sırasında beni saraya alması için kralı manipüle etme riskini alıp almamam gerektiğini kendimle tartışarak uyanık kaldım. Bir Hesperine ile tanışmanın cazibesi çok güçlü geldi ve Hediye Gecenizi, siz geldiğinizde Solorum'da olacağımdan emin olmak için birkaç küçük entrika ile geçirdim." Ne kadar korkmuştu o zamanlar. Kralın intikamını göze almasının ödülünün, şu anda onu elinde tutan Hesperine olacağını ne kadar da bilmiyordu.

Lio kollarını ona daha sıkı sardı. "Şu andan itibaren düşüncelerinde en ufak bir endişeye yer , sadece zevke yer olacak ve kalbinde korkuya yer olmayacak."

"Sadece aşk," diye cevap verdi.

İlk şarkı sonunda sona erdi. Buzun üzerindeki Graces durdu ve bir kez daha gölün dört bir yanından alkış sesleri yükseldi. Cassia, Lio'nun büyüünün onu serbest bıraktığını hissetti.

yanında durmak için hareket etti ve elini tutarak gözlerinin içine baktı. "Bir sonraki dans bizim için."

Bir elini onun göğsüne dokundurdu, örgüsünü ve cüppesinin altındaki betony tılsımını hissetti. "Evliliğimizden önce kendimi sana adadığım için çok gururluyum. insanlar."

Avuç öptü. "Bu hayatımın en güzel gecelerinden biri. En iyisi diyebilirim ama bir de tanıştığımız gece var... ve ilk seviştığımız gece... ve bana beni sevdiğini söylediğin gece..."

İçinden mutlu kahkahalar fişkırdı ve sonra müzik yeniden başladı, ruhunu yakaladı ve daha da yükseğe çıkardı. Davullar

İkinci şarkının temposu ilkinden daha hızlı, olasılıklarla doluydu. Borular ve kornolar dansı heyecan verici bir gelişmeyle duyururken, lirler ve arplar notalarını birbirine örercesine duygulu melodi ve armoniyi iç içe geçirdi.

Göldeki Graces, yeni dansçıların onlara katılması için buz üzerinde bolca yer bırakarak geri çekildi. Kıyıdaki seyirciler mırıldanarak bekledi. Buzun üzerinde Mak ve Lyros, yanlarına gelip Lio ve Cassia'yı göle sürükleme dürtüsüyle savaşıyor gibiydi.

Etrafına bakındı ve sessizce, "Mutlu haberlerini paylaşan başka çiftler yok mu?" diye sordu.

"Zarafet işte bu kadar değerli. Bu yıl onu keşfedenler sadece biz olabiliriz."

"Bu gerçekten bizim dansımız."

Lio onu çekti, bir kolunu Cassia'nın beline , diğer elini de onunkine doladı. "Sevgili Cassia, dans etmek ister misin?"

"Tüm kalbimle, aşkım."

Buzun yüzeyine doğru kayarken ayakları yere hiç değmedi. Ayakkabılarını ıslatarak zarif bir piruet çizdi. Kalabalıktan ahhlar, tezahüratlar ve alkışlar yükseldi. Lio onu kendi etrafında döndürerek onları izleyen herkesi tamamen görmesini sağladı.

"Bu gece ne kadar farklı bir izleyici kitlemiz var," diye hayret etti.

"Aylar önce Tenebra'da, Caelum'un tapınak gününün gecesinde, kalpsiz saray seyrederken hediyesini sunmanı izlerken hayatımda hiç bu kadar öfkelenmemiştim. Sen yanımdan geçerken sana dokunmamak için kendimi zor tutmuştum. Ama şimdi seni yakaladım." Onu kollarının arasına aldı ve sıkıca tuttu. "Bana bakmanı istedim, böylece o kalabalığın içinde bir kişinin sana değer verdiğini görebilecektin. Ama şimdi kaç gözün sana iyi niyetle baktığını gör."

Kollarını onun boynuna doladı ve bir kez daha kalabalığa baktı. Kalbindeki tüm ağırlıklar boğazında bir ağrıya dönüştü, ama sonra tamamen kayboldu, müziğe ve neredeyse sihir gibi etrafında hissedebildiği nezaket akımlarına kapıldı. Lio'nun kollarında dönerken kendini hafif ve özgür hissetti. Onun dönüşüne doğru eğildi ve ayaklarını doğru kaldırdı. Rüzgâr cüppesini etrafında döndürdü ve aceleyle attığı kahkahayı dudaklarından kaptı.

"Hesperinler böyle dans eder," dedi.

Tenebra'da onunla eşleşmişti, karşısında dans etmesini izliyordu, yaklaşıyor ama yine de çok uzaklaşıyordu, sadece elinin kısa dokunuşlarıyla ondan zevk alıyordu. Ama şimdi onunla vücut vücuda dans ediyor, tüm gücü ve zarafeti hissetmesine izin veriyordu. İpek bir engel değildi, sadece teniyle onunki arasında lüks bir baştan çıkarıcılık vardı.

Bu, paylaştıkları Tenebran saray dansından bile daha fazlaydı. Kendi seçtikleri adımlar dışında hiçbir adım yoktu. Kendi yaptıkları dışında bir düzen yoktu. Gölün bir ucundan diğerine keyiflerine göre dans ediyorlardı.

"Bizim hakkımızda ne söylediklerini söyleyebilir misin?" Lio ona sordu.

Nefes almaya çalışarak başını salladı. "Çok hızlı hareket ediyoruz. Ama yavaşlamayın."

Keyifle güldü. "Bırak yardım edeyim."

Büyüsü bir kez daha zihnine doldu, içinde ve kendisinin açıldığını hissetti. Müzik yükseldi ve kalabalığın uzaktan gelen mırıltıları kulaklarında kişisel selamlara dönüştü.

"İlk armağan Komnenos, çok genç yaşta kutsanmış! Apollon oğlunun kendisi kadar uzun süre beklemeyeceği için nasıl da seviniyordur..."

"...bir yıl içinde iki yeni kız! Deukalion annesine bir neşe getirdi..."

"...Cassia'mız güvenle aramızda..."

"...sonunda o sefil topraklardan kaçabilir ve hak ettiği hayatın tadını çıkarabilir..."

"...bu kadar genç yaşta bu kadar başarılı kaderlerinde büyük işler yapmak olduğu kesin..."

"Ne güzel bir çift oldular..."

"...Lio ya da Cassia'yı hiç bu kadar mutlu görmemiştim... Yaşadıkları onca şeyden sonra bunu hak ettiler..."

Sesler onları överken zaman durmuş gibi görünüyordu ve müzik çalmaya devam etti. Üçüncü dans kalabalığın geri kalanını gölün üzerine çıkardı ve etraflarındaki sihir dalgasını kabarttı. Ama Lio'nun büyüsü tenini titretti ve kalbini çarptırdı. Gücü onu elleri gibi ve zihninde müzik gibi çaldı, danslarının Birliğini derinleştirdi.

Her dans yeni bir heyecan ve farklı bir zevkti. Ve her dans onların. Cassia her birini hafızasına kaydetmeye çalıştı.

Her adımı ve kalplerinin her atışını deneyimlemek. Ama bu sona erdiğinde hayatta kalmak için her bir zaman kırıntısını biriktirmesine gerek yoktu. Onunla istediği kadar dans edebilir ve dans edebilirdi. Ziyafet asla sona ermeyecekti.

KALPLERİN ARZUSU



Öpüşerek ve gülerek yatak odalarına doğru tökezlediklerinde Lio saatin kaç olduğunu BILMIYORDU. İçkili bir gecenin ardından ölümlüler böyle mi hissediyordu? Lio dans etmekten, susuzluktan ve büyüden sarhoş olmuştu.

Gücünü bütün gece elinin altında tutarak, düşüncelerini ve Aralarında akan hisler ve sesler, büyüünün akmasına, duyularının şarkı söylemesine ve açlığının artmasına neden oldu. Sığınak koğuşları her şeyi ona geri yankıladı. Glif taşının kalp atışları, parçanın büyüünü emdiğinden beri her zamankinden güçlüydü.

Cassia onun yakasını çözdü ve vücudunu onunkine bastırdı. "Bütün gece seni izledim ve hareketlerini hissettim. Ellerimi senden daha fazla tutamıyorum."

Onu geriye doğru odaya götürdü, giderken pelerinini üzerinden kaydırdı. "Tüm bu dans iştahımı açtı."

"Hissedebiliyorum." Boğazına bir öpücük kondurdu.

Zihinsel bağlantılarını daha fazla güçle beslemek içgüdüsel hale geliyordu. Adam ona açlığının taze bir tadını verdi ve kadın inleyerek adamın boynunu ısırıldı.

Dudaklarının, dilinin ve dişlerinin hissi onu ürpertti. "Aramızdaki bu bağ, sen bir Hesperine olduğunda her zaman böyle olacak, sadece daha derin."

"Bana Kan Birliği'nin nasıl bir şey olabileceğini gösterdiğiniz için teşekkür ederim. Her şey için teşekkür . Bu gece mükemmelden de iyiydi."

"Daha da iyi olmak üzere." Onu çevirdi, böylece kısa süre önce boş bir pencere çerçevesi olan yere bakıyordu. "Mutlu Zarafet Festivali, gülüm."

Nefes nefese kaldı. "Ben Şifa Mabedi'ndeyken yeni bir pencere eklemiştiniz!"

"Size bir Sığınak Gülü sunmak için yaptığım ilk iki girişim başarısız oldu."

"Yani vitraydan bir tane yaptınız, mükemmel bir beyaz gül goncası, sonsuza dek muhteşem bir çiçeğe dönüşmenin eşiğinde."

"Umarım bunu kabul edersiniz."

Onu kollarına çekti. "Bunu sonsuza dek saklayacağım."

Dişlerinin arasından gülümsedi ve onun dudaklarından bir öpücük çaldı. Kadın ağzını ona açtı ve adamın ellerini kendi bornozunun yakasına doğru itti. Kadının nabızı adamın avuçlarının altında atıyordu.

Konuşacak kadar uzun süre öpüştükten sonra geri çekildi. "Hayır, onu senden çıkarmak istemiyorum. Sen bunu giyerken seninle sevişmek istiyorum. Maceracı hissediyor musun?"

"Oh, evet."

"Dans etmekten bitap düşmedin mi?"

"Bir mil koşabilirmişim gibi hissediyorum. Sanırım beni bu kadar çok öpmen ve zihin büyüleriyle beni şaşırtman senin suçun. Bir yerlerde Hesperine'in ölümlüler üzerinde enerji verici bir etkisi olduğunu duymuştum."

Kadının iki elini de kendi ellerinin arasına aldı. "Kendini tamamen iyi hissettiğinden emin misin?"

"Bu gece aklınızda ne varsa ben buna tamamen hazırım."

Onu odanın içine, yerdeki yatak örtülerinin yanından geçirdi. "Bu gece çok özel bir gece. Daha önce hiç yapmadığımız bir şey yapmalıyız. Her zaman yapmak istediğimiz bir şey."

Sırtını odanın destek sütunlarından birine dayadığında nefesi kesildi. "Oh, Lio. Tapınağımızdaki o sütun..."

Ondan ilk içkisini aldığı boğazına sokuldu. "O gece, seni ilk kez tattığım zaman..."

Nefesi kulağını okşadı. "İçimde olduğunu ilk kez o zaman hayal etmiştim."

Başını kaldırdı ve onun güzel, kızarmış yüzüne baktı. "Demek sadece ben değilmişim."

Sırıtarak gerçek, hıçkırıklı kahkahasını attı. "Bunu kendime itiraf etmem biraz zaman aldı elbette. Ama nasıl da daha fazlasını istedim."

Ellerini kadının kalçalarında gezdirdi ve onları birbirinden ayırdı, hafifçe ona sürtünerek rabdosunu cüppelerinin arasından hissetmesini sağladı. "O gece ne kadar çok şey istediğimi hissedebiliyordun."

Kadın da ona sürtünerek karşılık verdi. "Beni döndürüp o sütuna doğru ittiğini ve o anda içime girdiğini hayal ettim."

İnledi, kalçalarını salladı ve onu kendisiyle taş arasına daha güvenli bir şekilde hapsetti.

Kollarını onun boynuna doladı. "Çok ıslanmıştım. Tıpkı şimdi olduğum gibi." "Biliyorum."

Dudaklarını tekrar kendi dudaklarıyla kapadı ve dilini ağzının derinliklerine kaydırды, okşadı, itti. Kız ona karşı gevşedi, boynuna yapıştı. Ellerini bornozunun altından geçirdi ve pantolonunu indirdi, bunu yaparken ellerini kalçalarında gezdirdi. Pantolon yere düştü ve adam onun cübbesinin altındaki çıplak bacaklarını okşadı.

Ayaklarını bulur gibi oldu ve elleri önce göğsünde, sonra da karnında gezindi. Pantolonunun önünü açarken parmakları kendiliğinden kalçalarına saplandı. Bir havalanma dokunuşuyla onu kucağında daha yükseğe kaldırdı. Bacaklarını onun etrafına sararken ellerini saçlarında gezdirdi.

Sütuna yaslanmış, bir yanda vitraydaki gonca gülün, diğer yanda ise gelecekteki çiçeği bekleyen açık alanın arasında durdular. Açık pencere çerçevesine ya da aşağıdaki düşüşe tek bir gergin bakış bile atmadı. Ona ve bu odaya yaptığı büyüye güveniyordu.

Kalçalarını iki eliyle tuttu ve rabdosunu içine sokarken gözlerinin içine baktı. Dudakları aralandı, bir iç çekti. Kadının nabzının sesi, dansın ritmiyle birlikte kulaklarında çınlıyordu. Bir nefes çekti ve kalçalarını esnetti. Göz kapakları aşağı indi ve bacaklarını onun etrafında sıktı.

Vücutlarının birleştiği yere baktı, bakışlarını sarıldığı minyon ipek bohçasına ve beline dolanmış çıplak çilli bacaklarına ziyafet çekti. Hızlı nefes alışları göğsünün parlak cübbesinin altında yükselip alçalmasına neden oldu. Büyüsüyle onu destekleyerek, iki elini de onun üzerine koydu göğüslerini okşadı ve kumaşın ve ellerinin okşayışını hissetmesine izin vererek ipeğin üzerinden hatlarını .

"Karar verdim..." Yutkundu. "...ipekle sevişmek gibisi yok. Kendimi... güzel hissettiriyor."

"Güzelleştiriyorsun."

"Camdan dilinizi çok seviyorum, Diplomat Bey."

"Hizmetinizdeyim." Uzun, yavaş bir vuruşla boynunu yaladı.

Başını geriye eğdi, boğazını her zamanki gibi hevesle ortaya çıkardı. Diliyle yaladı ve onunla alay etti, tenine ve altındaki damara hayran kaldı,

onunla çok cömertçe paylaştı. Düşünsenize, bu onun sonsuzluğu olacaktı. Artık şüphe yok. Artık birbirlerini kaybetme korkusu olmayacaktı. O sonsuzluğa bu gece başladılar. Cassia her gece boğazını açıyor, adam kendini onun içinde kaybediyordu. Ta ki o gece gelip de Cassia'nın da Onun için boğazını açıp ısırdığını hissetmek.

"Seni seviyorum," diye yemin etti boğazına karşı. "Lio," diye nefes nefese kaldı, "seni çok seviyorum."

Lio bunun son olmayacağını bilerek dişlerini Grace'ine geçirdi ve bu onu tıpkı ilk seferki gibi heyecanlandırdı. Onun kanının tadı baş döndürücü bir keşifti. İlk içkilerinin ona özlemini çektiirdiği her şey artık onlarındı.

Açlığının onu harekete geçirmesine izin verdi. İhtiyaç yutmaya itti. Destekledi Ayaklarını yere vurdu ve uzun dans geceleri boyunca her gülümsemesinin, her adımının ve her dokunuşunun biriktirdiği dürtüyü tatmin ederek içine girdi.

Kadının coşkusu Birlik'e çarparak onu yerden kaldırdı, ta ki kendi büyüü ona bedenlerini hareket ettirecek gücü verene kadar. Bacaklarıyla onu kendine çekti, kranasını ona açmak için kalçalarını eğdi ve hızını onun ayarlamasına izin verdi.

Zihni düşüncelerini haykırdı ve adam onları bütün gece boyunca besledikleri Birliğin sürekli akıntıları aracılığıyla içti. Birliktelikleri onu daha derine, akıntısının altına çekti. Evet, onun içinde daha da derinleşmesi gerekiyordu. Kendini onunla daha da doldurmak için.

Düşünceleri damarlarında zonkluyordu. En çılgın hayallerini yaşıyordu. Bunun bitmesini istemiyordu.

Onu kesinlik ile besliyor, karşılığında da onu bu kesinlik ile dolduruyordu. Bu asla bitmeyecekti.

Hiç bitmeyecek, Cassia. Lio!

Yüksek sesle nefes aldı. Kızın sesi, sözleri kalbinin içinde yankılandı.

Lio! Seni içimde duyabiliyorum.

Saf müzik gibiydi. Sıcak bir okşama. Ruhuna doğru bir doz kan.

Yüksek sesle inledi, doruğa ulaşmamak için parmaklarını kalçalarına gömdü. Başı geriye düştü ve kadının kanı boğazından aşağı süzüldü. *Cassia.*

Çok güzelsin.

Oh, Lio, sesin. İnanılmaz bir şey.

Onun içinde nasıl konuşmaya çalışacağını bilmiyordu. Denemesine gerek yoktu.

Cassia. Aşkım, Majesteleri. Şaşırtıcısınız.

Sakin durma.

Kanını ve sesini içmek için dişlerini tekrar boynuna geçirdi. Bir ılık attı ve sonra kranası onu sardı. Kadının doruk noktası tıpkı sesi gibi adamın içinde yankılandı. Zevk dalgaları bedenini dövdü ve vahşi itişlerle içine döküldü. Çenesi onun boğazına kilitlendi ve boğazı onun kanını yutmaya devam ederek Özlemini tekrar tekrar besledi.

Zevk onları taşımayı bıraktığında, ayakları yere çarptı. Biraz tökezledi ve kendini sabitlemek için el yordamıyla sütuna tutundu. Cassia ona yapıştı, kalçaları titriyordu.

Ondan yavaşça ayrıldı ve onu kollarının arasına aldı. Onu yataklarına taşıdı ve onunla birlikte battaniyenin üzerine uzandı. Orada birbirlerine sarılarak uzandılar, kadın nefesini tuttu.

Sevinçli bir kahkaha attı. "Yine oldu."

Yutkundü. "Sadece tehlikenin zihinlerimizi bu kadar yakınlaştırabileceğinden korkuyordum. Savaş sırasında hissettiğimiz o birliktelik senin pencerenle birlikte paramparça oldu."

"Hayır, Cassia. O gece tattığımız şey Grace Birliği'ydi, sadece Graces'in paylaştığı Kan Birliği."

"Hesperine olduğumda ve Kan Birliğini deneyimlediğimde, her zaman birbirimizin zihninde konuşabilecek miyiz?"

"Çaba göstermeden. bir şey olduğunu duymuştum. Sanki tarif edilmesi zor bir şeymiş gibi her yerde Grace'lerden bahsediliyor. Ama bize Grace Birliği'nin herhangi bir Kan Birliği ya da zihin büyüsunün yapabileceğinden daha derin ve daha güçlü bir şey olduğu söylendi. başarmak."

"Bu gece bunu hissettiğimiz için çok mutluyum. Bu, savaş sırasındaki o anı ediyor. Birliğimiz o geceye ait değildir."

"Zamanın, tehlikenin ve mesafenin ötesine geçer. Bir keresinde sana dünyayı senin gözlerinden gördüğümü söylediğimi hatırlıyor musun?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Evet. Daha önce hiç kimsenin benim bakış açımdan bir şeyler görmediğini düşündüğümü hatırlıyorum."

"Gerçekten yaptım. Korkarım o sırada bunun farkında değildiniz. Kasıtlı değildi, anlıyorsunuzdur. Bu gece bu bağlantının bizi ele geçirdiği gibi beni de ele geçirdi." Bunu ona açıklamak için düşüncelerini toparlamaya çalıştı.

"Tenebra'da, Caelum'un tapınak günü şöleninde, tek düşünebildiğim odanın karşısında oturan . Kan Birliği aracılığıyla seni anlamaya çalışıyordum. Sonra birden odayı senin gözlerinden görmeye başladım. I

ayaklarıma bakıp Knight'ı görebiliyordum. Kendimi krala bakmamaya çalışırken hissettim. Odanın diğer ucuna bakıp İnisiye Büyükelçi Deukalion'u masada otururken gördüğümde, irkilerek kendi düşüncelerime geri döndüm. Zihnimize bu kadar yakından girmek, zihin büyücülüğümü kötüye kullanmama konusundaki tüm inançlarıma ters düşüyordu. Ama bunu yapmaya çalışmadım bile."

Aurasında hiç öfke yoktu. "Kendine bir göz olmalısın. Sana bakmaktan kendimi alamadım."

Sırtmasını engelleyemedi. "Dikkatinizi çekmeyi hak ettiğime dair ilk umudum buydu."

"O zamanlar sana karşı ne kadar soğuk olduğumu hatırlamaktan nefret ediyorum." Başını salladı ve ona daha da yaklaştı. "Yine de onca zaman önce, birbirimizi neredeyse hiç tanımazken, zihinlerimiz birleşmeyi başardı."

"Sonradan fark ettim ki bu bizim Grace bağımızın bir işaretiymiş. Sadece birimiz hala ölümlüyen ikimizin de bunu bu şekilde deneyimleyebileceğini bilmiyordum."

"Belki de senin zihin büyücülüğün bunu bizim için mümkün kılıyor. Ya da belki benim gizemli yakınlığım bunu yapıyordur. Artık sürekli birlikte olacağımıza göre daha sık gerçekleşeceğini düşünüyor musun?"

Onun yüzünü okşadı, dağınık saçlarını geriye itti. "Umarım öyledir."

Tekrar onun düşüncelerine ulaştı. Kendisini ona bu kadar yaklaştıran yolları aradı ve sadece izlenimleri kelimelere dönüştürdü, iç sesini büyüye dönüştürdü. Gözleri buğulandı ve alnını onunkine dayadı. Onun Düşünceler her zamanki gibi onu sarmıştı. Ama az önce sevişirken hissettiği bağlantıyı aradı. Aklına gelmedi. Zihninde onun sesini duymuyordu.

"Birliğimizi bilerek nasıl açacağımı bildiğimden emin değilim." Hayal kırıklığına uğramış hissetmemeye çalıştı. Olacaklardan bir nebze de olsa keyif almış olmaları zaten olağanüstüydü. Ama şimdi bağlantı ondan kaçınca, güçlü bir özlem duygusu yelkenlerini suya indirdi.

Onun göğsünü okşadı. "Buna alışık değilsin. Senin için zor olmalı."

"Kabul ediyorum, gücümün sınırlarıyla nadiren karşılaştım. Tarihteki en güçlü üç Hesperine thelemancer'ından biri olmanın ne faydası var, eğer Majestelerimle istediğim kadar... zihin ziyafeti... çekemeyeceksem?"

"Zihin ziyafeti," dedi zevkle. "Merak etme aşkım. Beklemek için fazla vaktimiz yok. Yakında ben bir Hesperine olacağım ve kalbimizin istediği her şeye sahip olacağız. Sonsuza dek."

Lio ve Cassia'nın hikayesi 20 Temmuz 2022'de çıkacak olan Blood Grace 5.
Kitap, *Blood Union Birinci Bölüm*'de devam ediyor!

Şimdi ön sipariş verin:
vroth.co/bloodunion1

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Yurtdışı: Orthros dışında Hesperinlerin dolaştığı topraklar için kullanılan Hesperin terimi, Tenebra ve Cordium anlamına gelir. Bakınız **Yurtdışındaki Orthros**

Adelphos: Chrysanthos'un savaş büyücüsü kimliğini Hesperinlerden gizlemek için taktığı sahte isim.

Adrogan: Hırslı Tenebran lordu, servetine servet katmak için Orthros'a seyahat eden küçük oğul. Bir zamanlar Cassia'nın istenmeyen taliplerinden biriydi, şimdi Biata ile nişanlı.

Adwene: Konstantina'nın Zarafeti, ölümlü hayatında zorlu bir İmparatorluk bilgini ve şimdi Orthros'un on üç yüz yaşındaki bir entelektüeli.

Aetos: Tenebran ve Cordian panteonundaki tanrıların kanatlı habercisi. Kyria ve Anthros'un ilk soyu ve en büyük oğlu, On Dört Soy olarak bilinen daha küçük tanrılar arasında en güçlüsü.

yakınlık: bir kişinin ışık büyü, koruma veya iyileştirme gibi bir yeteneğe sahip olduğu büyü türü.

Aithourian Çemberi: Hesperinlerin yeminli düşmanları olan Anthros Tarikatı'nın savaş büyücüleri, Hespera'ya tapanları bulmak ve yok etmek için özel büyülere sahiptir. Eski zamanlarda Aithouros tarafından kurulan bu çember, Hespera'nın tapınaklarının yıkımının çoğundan sorumluydu. Son Savaş. Tenebra ve Cordium'dan gelen tüm savaş büyücülerinin eğitimini denetleyerek onların Tarikat'a ömür boyu sadık kalmalarını sağlar.

Aithouros: Son Savaş sırasında Hespera'ya tapanlara yapılan zulmü bizzat yöneten Anthros Tarikatı'nın ateş büyücüsü. Öğretilerini sürdüren Aithourian Çemberi'nin kurucusu ve adaşı. Hippolyta tarafından öldürüldü.

Akanthia: Tenebra, Cordium, Orthros ve İmparatorluğu kapsayan dünya.

Akesios: Tenebran ve Kordi panteonunda şifa tanrısı. Kyria ve Anthros'un üçüncü soyu ya da üçüncü oğlu. Kardeşleri On Dört Scion ile birlikte daha küçük bir tanrıdır. Şifa büyüüne yatkınlığı olan erkekler Akesios'un büyücüleri olurlar.

Akron: Anthros Tarikatı'ndaki en yüksek rütbeli büyücü, Tarikat'ta diğer tüm büyücülere hükmeden nihai otoriteye sahip olan kişi.

Akron'un Sunağı: Korona'da üzerinde Anthros Tarikatı'nın bulunduğu sunak
Birçok Hesperin'in öldüğü yerde sapkınları yakarak idam eder.

Akron'un Meşalesi: Anthros Tarikatı'nın büyük bir büyü gücüne sahip olan ve otoritelerini simgeleyen bir eseri. Prometheus onu Anthros'un Hagion'undan çalarak Aithourian Çemberi'ni öfkелendirdi. Yakalandığından beri nerede olduğu bilinmiyor.

Alea: Orthros'un iki Kraliçesinden biridir ve yaklaşık bin altı yüz yıldır Kraliçe Soteira ile birlikte Hesperinleri yönetmektedir. Ölümlü hayatında Hespera'nın bir büyücüsü olan Alea, Düzen'den sağ kurtulan Hespera tapınağının tek Prisma'sıdır.

Alexandra: Kraliyetin ilk kanından ve Orthros'Sekizinci Prensesi, Kraliçe ailesinin en küçüğü. Çocukken Tenebra'dan kaçmış. O yetiştirir yetiştiriyor. Lio'nun çocukluk aşkı.

Alkaios: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri. Solia'nın bedenindeki sarmaşık kolyeyi onun için geri aldı. Grace, Nephalea ve yoldaşları Iskhyra ile seyahat ettiği bilinen bir ışık büyücüsü.

Amachos: Dalos'un Tenebra'nın kraliyet büyücüsü olarak kılık değiştirirken taktığı sahte isim.

Anastasios: Lio'nun soyunun kurucusu olan Apollon'a yetenek kazandıran ritüel rirstblood. Alea'nın Büyük Tapınaklarını Anthros Tarikatı'nın saldırısından korumasına yardım etmek için hayatını feda eden güçlü bir şifacı ve Hagia Boreia Prismos'uydu.

Andragathos: Tenebran ve Cordian panteonunda erkek erdemi ve doğru savaş tanrısı. Kyria ve Anthros'un yedinci soyu ve en küçük oğlu. Kardeşleri On Dört Scion ile birlikte daha küçük bir ilah. **Andragathos'un Şövalye Tarikatı'na** bakınız

Angara: Tenebran ve Cordian panteonunda kutsayan tanrıça
Savaşta moralli savaşçılar. Genellikle altın zırh giymiş ve kılıç taşırken tasvir edilir. Kyria ve Anthros'un ikinci soyu ve en büyük kızı, kardeşleri On Dört Soy ile birlikte daha küçük bir tanrıdır.

Annassa: Orthros Kraliçeleri için onurlandırıcı.

Anthros: Savaş, düzen ve ateş tanrısı. Tenebran ve Cordian panteonunun yüce tanrısı ve yazın hükümdarı. Güneşin Anthros olduğu söylenir

Gökyüzünde arabasını sürerken. Efsaneye göre Kyria'nın kocası ve Hypnos ile Hespera'nın kardeşidir.

Anthros ateşi: Tenebra'da yaygın yetişen ve insanlar tarafından Hesperinlerden korunmak için güneş kılıcı bitkisiyle birlikte kullanılan bir çiçek.

Anthros'un Salonu: Tanrı Anthros'un ölümlü dünyanın ötesindeki büyük salonu. Tenebralılar ve Cordialılar, Anthros'u hayattayken memnun , onun Salonunda ebedi savaşçılarla birlikte öbür dünyada ödüllendirildiğine inanırlar.

Anthros'un ateşi: Anthros'un ebedi, kutsal alevleri, onu hoşnut etcezalandırdığı yer.

Apollon: Lio'nun babası, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Düzen'den önceki ölümlü hayatında Demergos'un bir büyücüsüydü.

Anastasios tarafından dönüştürülmüş, Ritüel ilk kanlarından birinden

Hediye alan ilk Hesperine olmuştur. Çok güçlü olmasıyla tanınır.

Taş büyüsü ve savaştaki hüneriyle bir zamanlar Blood Errant'biri olarak yurt dışında dolaştı. Orthros Aslanı olarak bilinir. Şimdi Orthros'ta Majesteleri Komnena ile huzur içinde yaşamak için emekli oldu.

mürted: Tarikat dışında yasadışı olarak büyü yapan haydut büyücü.

Çırağın Toddy'si: Hesperine süt çocukları veya büyüsü ortaya çıkmaya başlayan genç büyücüler için simyasal bir infüzyon. Güç çiçeklerine eşlik eden rahatsızlık ve endişeyi giderir.

Takımadalar: İmparatorluğun batısında yer alan ve bir dizi adadan oluşan, dünyanın geri kalanından sıkı bir şekilde izole edilmiş topraklar. Bakınız **Nodora** ve **Matsu**

Argyros: Lio'nun amcası ve diplomasi ve zihin büyüsü konusunda akıl hocası.

Yaşlı ilk kan ve Hagia Anatela'dan Orthros'un kurucusu, Eidon tarafından yeteneklendirilmiş. Lyta'ya bahşedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın babası. Ölümlü kardeşi Apollon gibi yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Katıldığı İlk Ekinoks Zirvesi'nde ve o zamandan beri her birinde Kraliçelerin Baş Elçisi olarak. Bir müzakereci olarak efsanevi yetenekleri nedeniyle Gümüşdil olarak bilinen, tarihteki en güçlü büyücülerden biri.

Ariadne: Semna'ya eşlik eden Kyria'lı bir büyücü çırağı ve

Pakhne'den Orthros'a. Hesperine elçiliğinin Zoe ve diğer Eriphite çocuklarını güvenli bir yere götürmesine yardım eden büyücülerden biri.

Arkadia: Lio'nun kuzeni, Argyros ve Lyta'nın kızı. Solaced from

Çocukken Tenebra. Annesinin koruyuculuğa olan ilgisi ve savaş sanatlarına olan yatkınlığı sayesinde Hippolyta'nın 'nde Usta Vekilharç olarak görev yapmaktadır.

Astrapas: Timarete'nin Grace'i, Lyros'un babası.

Atalanta: Koşusunu kullanan Stand'ın kanla doğmuş Usta Vekilharcı İnsanları kalp avcılarının bölgesinden kurtarma becerisi. Tazıları onu avladığında şehit oldu.

Athena: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan iki yaşındaki Erifit çocuk. Boskos'un doğuştan ve kan bağı olan küçük kız kardeşi. Bir ölümlüken geçirdiği şiddetli don ateşi vakası beynine zarar verdi. Hediye onu iyileştirmiş olsa da, kaybettiği gelişimi hala geri kazanmaya çalışıyor.

Aurelio: Tenebra ve Cordium'da şarkıları evrensel olarak sevilen en ünlü .

Sonbahar Selamlaması: Tenebra'nın eski kur festivali. Bir kadın bu dansı bir erkekle paylaştığında, bu bir nişan sözü olarak kabul edilir ve ardından babaları evliliklerini ayarlar.

Avior: Tenebran ve Cordian panteonunda orman tanrısı.

Avowal: Graces'lerin halklarının önünde bağlılıklarını itiraf ettikleri Hesperine töreni; yasal olarak bağlayıcı ve büyük bir kutlama vesilesi.

Baltasar: Hypatia'nın ilk armağanı, onun soyuna katılan Grace'in oğlu. Babası Khaldaios gibi İmparatorluk'tan. Bir bilgin ve Konstantina'nın Yargılama çevresinin bir üyesi.

Bamaayo: Kraliçe Soteira'nın ana dilinde "anne" anlamına gelen sözcük.

Baruti veya Baru: Hesperine bilgini ve Prens'in Hücümünde Kale Ustası; bir terapist ve Castra Justa'nın kütüphanecisi, Hücümcuların sahada keşfettiği tehlikeli büyülü kitaplardan ve eserlerden sorumlu.

Ölümlü hayatına İmparatorluk'ta başladı ve Birinci Prens'in daveti üzerine Hesperine olmayı seçti; Başkent Üniversitesi mezunu.

Basilis: Kralın kraliyet mensubu olmayan, veraset hattı dışında kalan kadın akrabasının unvanı.

Basir: Hesperine thelemancer ve Orthros'un iki casus yöneticisinden biri, Majesteleri Kumeta ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Bellator: Tenebran, Solia'yı kaçırıp fidye için alıkoyan lordu serbest bıraktı Castra Roborra'nın içinde onu öldürmeden önce. Egemenlerin Kuşatması ile orada sona eren kısa ömürlü isyana liderlik etti.

Benedict: Segetia'nın ilk Şövalyesi, Flavian'ın en iyi arkadaşı, Genie'ye karşılıksız aşk besleyen kişi. Cassia ona güvenir ve Andragathos'un bir adanmışı olarak Hesperines'e olan düşmanlığına rağmen onu bir arkadaş olarak görür.

Gündönümü Zirvesi sırasında Lord Titus'un temsilcisi olarak Orthros'a gider.

Biata: Leydi Hadrian'ın takipçilerinden biri olan ve onun dokuma odasına sık sık gelen genç Tenebranlı hanımefendi. Dedikodu yapmaya eğilimli. Lord Tyran ile nişanlı.

Blood Errant: Sekiz yüzyıl boyunca birlikte hareket eden dört kadim ve güçlü Hesperine savaşçısından oluşan grup: Apollon, Nike, Rudhira ve Methu. Şimdiye kadar silah taşımış olan tek Hesperinli errantlar, Hespera adına efsanevi ancak tartışmalı eylemler gerçekleştirdiler.

Kan büyüü: Hespera'ya tapanlar tarafından uygulanan ve Hediye'nin gücünün kaynaklandığı büyü türü. Tüm Hesperinler doğuştan kan büyüüne sahiptir.

Kanlı Ay: Çıplak gözle sıvı bir dokuyla kırmızı görünen iki aydan birine verilen Hesperin adı. Dünya'nın bir gözü olduğuna inanılır. Tanrıça Hespera, kan büyüüyle güçlü.

Kan Birliği: Hesperinlerin kanı olan herhangi bir canlının duygularını hissetmesini sağlayan büyülü empatik bağlantı.

Kanla doğan: Anneleri hamilelik sırasında dönüştürüldüğü için Hediye ile doğan Hesperine.

kansız: ölümsüz; büyücü tarafından yeniden canlandırılan bir ceset, yaşam görüntüsüne sahip olmasına rağmen damarlarında artık kan akmadığı için böyle adlandırılır. Genellikle Hesperinler tarafından hakaret olarak kullanılır.

Bosko ya da Boskos: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan on yaşındaki Erifit çocuk.

Doğuştan ve kan bağı ile Athena'nın ağabeyi. Çocukların çektikleri yüzünden öfke duyuyor ve Orthros'taki hayata uyum sağlamakta zorlanıyor.

Caelum: Solia ve Cassia'nın on üç yaşındaki üvey kardeşi, Kral Lucis'in tek oğlu, Tenebra'nın veliaht prensi.

Callen: Perita'nın sevgi dolu kocası. Bir zamanlar Lord Hadrian'ın hizmetinde bir muhafızken, haksız yere hapsedildiği sırada bacağından yaralanması nedeniyle gelecek vaat eden askeri kariyerini kaybetti. Şimdi Cassia'nın güvenilir koruması olarak Tenebra kraliyet ailesine hizmet ediyor.

Cassia: Tenebran leydisi, Kral Lucis ve cariyesi Thalia'nın gayrimeşru kızı. Gizlice Tenebran elçiliğinin içinden Hesperinlerle çalışan bir hain. Lio'ya derin bir aşkla bağlı. Böylece sonsuza dek Orthros'ta onunla kalabilecek.

Castra Justa: Birinci Prens'in kalesi ve Prens'in Hücumu için operasyon üssü.

Castra Roborra: Tenebra'da Lord Bellator'a ait, Solia'yı esir tuttuğu ve sonunda öldürdüğü kale. Hükümdar Kuşatması'nın yapıldığı yer.

Yıldız Kadehi: Nike'ın Stand'ın göğüs göğüse dövüş teknikleriyle kullandığı efsanevi yuvarlak kalkanı.

Değişen Kraliçe: Tenebra Kraliçesi Hedera, Büyücü Kral'ın eşi ve Son Savaş sırasında eş hükümdardı. Bir Silvicultrix olarak, kendi başına güçlü bir büyücüydü. Kendi halkı onu Ebah olarak tanırdı. Lustra'nın Şahini olarak da bilinir ve bitki sembolü olan sarmaşıkla ilişkilendirilir.

Hücum: bkz. **Prens'in Hücumu**

tılsım: bir büyücünün büyü ile aşılarmış fiziksel nesne, genellikle Bitkiler veya kendi büyü özellikleri olan diğer malzemeler. Kişi büyücü olmasa bile, bir bölgeye veya tılsımın sahibine hafif bir faydalı etki sunar.

Chera: Tenebran ve Cordian panteonunda yağmur ve iplik tanrıçası, Yas Tanrıçası ve Dul olarak bilinir. Efsaneye göre, Anthros, tanrı kocası Demergos'u itaatsizliği yüzünden yok etmeden önce Bahar'ın Geliniydi.

Chrysanthos: Cordium'dan ateşe yakınlığı olan savaş büyücüsü, merhum Dalosun rakibi. Aithourian Çemberi'nin Dexion'u olarak Anthros Tarikatı'nın en yüksek rütbeli elitlerinden biridir. Corona'da aristokrat bir ailede doğmuş becerikli bir politikacı.

Cordium: Tenebra'nın güneyinde, Büyücü Tarikatlarının hüküm sürdüğü topraklar. Bir zamanların kudretli prenslikleri ve şehir devletleri artık güçlerini büyü ve dini otoritelere kaptırmış durumda. Zengin ve kültürlü, ancak ölümcül politikalara eğilimli. Magelands olarak da bilinir.

Corona: Cordium'un başkenti ve Anthros'un Hagion'u da dahil olmak üzere her tanrının ana tapınaklarının bulunduğu Büyücü Tarikatlarının kutsal merkezi.

Özlem: Bir Hesperine'in Grace'lerinin kanına olan bağımlılığı. Birbirlerinden mahrum bırakıldıklarında, Graces acı verici yoksunluk semptomları ve ölümcül hastalıklara maruz kalır.

Daedala: Hagia Zephyra'nın Prisma'sı. Ritüel ilk kan ve Timarete'nin Gifter'i.

Dakarai: Kitharos'un Grace'i, Nodora'nın babalarından biri. İmparatorluğun yüksek arazilerinden bir dansçı ve davulcu.

Dalos: Tenebran kılığına giren ve Ekinoks Zirvesi katılımcılarına suikast düzenlemek için Kral Lucis ile komplo kuran Aithourian savaş büyücüsü. Hesperinlerin koruması onu durdurduğunda, büyüsü geri tepti ve onu kendi büyüsüyle öldürdü.

Şafak Uykusu: Hesperinler güneş doğduğunda daldıkları derin uyku.

Güneş ışığı onlara zarar vermese de, gece olana kadar uyanamazlar ve bu da onları gündüz saatlerinde savunmasız bırakır.

Demergos: Eskiden tarım tanrısıydı, şimdi Tenebran ve Cordian panteonundan çıkarıldı. Eski zamanlarda Anthros'un büyücüleri gücü ele geçirdiğinde ona tapanlar dağılmıştır. Efsaneye göre, Chera'nın kocasıydı, ancak Anthros'a itaatsizlik ederek kendi ölümüne ve Chera'nın kederine neden oldu.

Demetrios: Kraliyetin ilk kanı ve Orthros'un Üçüncü Prensi, Kraliçelerin ikinci en büyük oğlu.

Ayrılış: Hesperinlerin Son Savaş'ın her an yeniden patlak verebileceğinden korktukları Orthros'un kuruluşundan kalma acil durum planı. Kraliçeler Gidiş'i çağırırsa, tüm Hesperinler evlerine dönecek ve Orthros ile Tenebra arasındaki sınır sonsuza dek kapanacaktı.

Deukalion: Apollon ve Komnena'nın kanla doğan ilk armağanı, Orthros'un diplomatik hizmetindeki Büyükelçi, kariyerini Orthros ve Tenebra arasındaki ilişkileri geliştirmeye adanmıştır. Ekinoks Zirvesi için Tenebra'da bulunduğu sırada Cassia ile gizli bir ilişki yaşadı ve Cassia'nın Dalos'un suikast girişimi. Orthros'a döndüğünde, onun kendi Grace'i olduğunu keşfeder. Onu Tenebra'ya karşı olan görevlerinden kurtarmaya ve sonsuza dek kendisiyle kalmaya ikna etmeye kararlıdır.

Deutera: Solorum'daki Kyria Tapınağı'nda saygın bir büyücü, Prisma'nın sağ kolu ve güvenilir sırdaşı.

Dexion: Aithourian 'ndeki en yüksek rütbeli ikinci büyücü, Synthikos'un ikinci komutanı ve onun yerine geçmeye yazgılı.

Aşk Üzerine Söylemler: Orthros'un erotik metinler kanonu.

İlahi Dil: Hesperinler ve büyücüler tarafından konuşulan, büyüler, ritüeller ve büyülü metinler için kullanılan dil. Orthros'un ortak dili, tüm Hesperinler tarafından serbestçe konuşulur. Tenebra ve Cordium'da büyücüler bunu bir sır olarak saklar ve büyücü olmayanların öğrenmesine izin vermez.

Rüya Koruyucusu: Hediye Koleksiyoncuları tarafından zihinlerini Hesperine thelemancer'larından korumak için kullanılan özel büyü.

İçki: Bir Hesperin'in bir insan veya hayvandan kan içmesi; cinsel olmayan, kutsal kabul edilen ve bağışçıya saygı gösterilerek gerçekleştirilmesi gereken bir eylem. İsteksiz birinden İçki almak yasaktır. *Ya da* Hesperin kutsal ilkesi, diğer canlıların ölümü olmadan gelişmeye bağlılık.

Ebah: bkz. **Değişen Kraliçe**

Eidon: Hagia Anatela'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Argyros'un Gifter'i.

Yaşlı İlkkanlar: Orthros'un kadim Hesperin kurucuları. Ritüel ilk kanlar tarafından . Bakınız **Apollon, Argyros, Hypatia, Cassandra, Kitharos, Timarete**

Yaşlı Lütfu: Yaşlı bir ilk kanın lütfu.

İmparatorluk: Batıda yer alan geniş ve müreffeh insan toprakları, Tenebra'dan bir okyanus ötesinde. İmparatoriçe altında birleşmiş birçok farklı dil ve kültürden oluşur. Orthros ile müttefikdir ve birçoğu ölümlü hayatlarına İmparatorluk vatandaşı olarak başlayan Hesperinlere kucak açar. Büyücü Tarikatlarına karşı Tenebra an Cordium'a karşı katı bir izolasyon politikası sürdürür.

İmparatoriçe: İmparatorluğun hükümdarı, vatandaşları tarafından takdir edilen. İmparatorluk tahtı birçok nesil boyunca kadın soyundan geçmiştir.

elçi: yaygın bilgiye göre, bir devlet başkanına bağlı elçi Hesperine diplomatik servisi. Aslında elçiler, Orthros'u korumak için ölümlü dünyadan bilgi toplayan Kraliçelerin ve Hesperines errant. Bakınız **Basir, Kumeta**

Epodos: Kitharos ve Dakarai'nin ilk hediyesi, Nodora'nın en büyük erkek kardeşi. Çocukken Tenebra'dan kaçırılmış, Orthros'un önde gelen ozanı ve Konstantina'nın Deneme çemberinin bir üyesi.

Ekinoks Yemini: Orthros ve Tenebra arasındaki eski antlaşma.

Hesperine'lerin davranışlarını düzenler ve onlara insanlardan koruma sağlar.

Ekinoks Zirvesi: Hesperinlerin Tenebra Kralı ile görüşmek ve Ekinoks Yemini'ni yenilemek üzere Orthros'tan elçiler gönderdiği barış görüşmeleri. Her ölümlü kralın tahta geçtikten sonra bu toplantıyı bir kez yapması beklenir.

Ereba: Hagia Notia'dan yaşlı ilk kan, Eukairia tarafından yeteneklendirildi. Tapınağın yıkımı sırasında şehit edildi, Orthros'un kurucusu olmak için hayatta kalamadı.

Eriphites: Anthros Tarikatı tarafından sapkın olarak damgalanan pastoral tanrı Eriphon'a tapanlar. Tarikatlarının hayatta kalan son üyeleri, Cassia ve Lio sayesinde yakın zamanda Orthros'a güvenli bir şekilde getirilen yirmi dört yetim çocuktur. Bkz: **Zosime, Boskos, Athena**

Eriphon: Demergos'un Çobanı olarak bilinen ve Emirname sırasında tapınılması da yasaklanan küçük tanrı, çoban tanrı.

errant: Orthros'u terk ederek Tenebra'da seyahat eden ve ölümlüler için iyi işler yapan bir Hesperine.

temel yer değiştirme: büyücülerin bir kişinin, yani kaynağın büyüsünü kanal adı verilen üçüncü bir kişi aracılığıyla başka bir , yani taşıyıcıya aktarma süreci. Kaynağın gücünü geri kazanabilmesi için taşıyıcının ölmesi gerekir.

Eudias: Cordium'lu genç savaş büyücüsü, şimşek de dahil olmak üzere havaya karşı bir ilgisi var. Büyüsü nedeniyle Aithourian çemberine katılmaya zorlandı, ancak onların ölümcül komplolarından hoşlanmıyor. Dalos'un çırağı olarak Tenebra'da merhum ustasına gönülsüzce yardım etti ve şimdi Chrysanthos'a cevap veriyor.

Eudokia: Hesperine youngblood, Lio'nun Orthros'taki Deneme kız kardeşlerinden biri.

Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. İnisiye bir matematikçi, hattat ve başarılı bir bilgin. Hypatia'nın kızı.

Eugenia: Flavian'ın kuzeni ve merhum amcası Lord Eugenius'un kızı olduğuna inanılan genç Tenebranlı hanımefendi. Aslında Titus ve cariyesi Risara'nın kızı olan kız kardeşidir.

Eukairia: Hagia Notia'nın Prisma'sı. Ritüel ilk kan ve Ereba'nın Gifter'i.

Evander: Genç Evandrus'a bakınız

Yaşlı Evandrus: Solia'nın kaçırılmasında Lord Bellator'a yardım eden ve isyanları sırasında Castra Roborra'da onunla güçlerini birleştiren Tenebran özgür lordu.

Genç Evandrus: Yaşlı Evandrus'un oğlu ve varisi, Hükümdarlar Kuşatması sırasında Castra Roborra'da onunla birlikte öldü.

Tanıdık: Bir Hesperine'in kan bağı ile bağlı olduğu hayvan arkadaşı.

Fangs: Prometheus'un ünlü ikiz kılıçları.

Şölen: Sevişirken kan içmek için kullanılan Hesperin terimi.

Ferus: Bir Tenebran özgür lordu, Cassia'nın istenmeyen talipleri arasında en tehditkâr olanıydı, ta ki Cassia onu bir hain olarak ifşa edene kadar. Şimdi doğu Tenebrae'de sürgünde.

Gül Festivali: Hesperin Kış Gündönümü kutlamaları sırasında beş gece süren kutlama. Her festival, Tanrıça'nın kutsamalarını temsil eden Hespera Gülü'nün bir yaprağına adanmıştır. Bakınız **Ritüel, Hediye, İçki, Sığınak, Grace**

ateş tılsımı: ateşe yakınlığı olmayanların alev yakmak için kullanabileceği, bir ateş büyücüsü tarafından yaratılan bir tılsım. Tenebra'da nadir ve değerlidirler çünkü sadece Aithourian çemberinden bir savaş büyücüsü yapabilir.

İlk Prens: Rudhira'ya bakınız

ilk kan: bir soydaki ilk Hesperine, aileyi kuran ve Yeteneği çocuklarına aktaran kişi.

İlkan Çemberi: Orthros'un yönetim organı. Her birinci kanın kendi soyu adına oy hakkı vardır, oy hakkı olmayan Hesperinler ise partizanlık gösterileriyle politikayı etkilemeye çalışabilir. Kraliçeler veto yetkisini ellerinde tutarlar ancak bunu idareli kullanırlar.

ilkhediye: Hesperine soyunun en büyük çocuğu, ebeveynlerinden hediyeyle ilk alan kişi.

alevdili: yağı zırhı veya giysiyi sıradan aleve karşı yanmaz hale getirmek için kullanılabilen nadir bir bitkidir. Büyü ateşine karşı koruma sağlamaz, ancak yine de bunu karşılayabilen birkaç soylu ve asil tarafından ödüllendirilir. Anthros Tarikatı, büyücüleri dışında herkesin bu bitkiyi yetiştirmesini ve hazırlamasını yasaklar.

Flavian: Genç Tenebran lordu, Özgür Lord Titus'un oğlu ve Segetia'nın Konsey'deki koltuğunun varisi. Ailesinin Hadria ile olan kan davasına rağmen, çatışmanın her iki tarafındaki kadınlar tarafından bir erkeklik timsali olarak takdir edilmektedir.

Fleeter: Takımadalı bir kişi. Bakınız **Onurlu Aileler**

Değişen Kraliçe Çeşmesi: Solorum Sarayı'nın arazisinde bulunan ve Değişen Kraliçe zamanından kalma taş çeşme. Bu tarihi anıt, Büyücü Kral'ın öldüğü gün kan aktığını söyleyen efsanelere konu olmuştur.

Atası: Bir Hesperine'in geçmişte kendi soyuna Armağan'ı veren atası.

On Dört Scion: bkz **Scionlar**

özgür lord: Tenebra'daki en yüksek soylu rütbesi. Özgür Lordlar Konseyi'nde bir koltuğa sahiptir ve bir kralın seçilip seçilmemesi konusunda oy verme yetkisine sahiptir. soyluların yetkisi.

Gaius: Gündönümü Zirvesi sırasında onu temsil etmek üzere Orthros'a giden Özgür Lord Hadrian'a sadık yaşlanan Tenebran lordu.

Galanthian: Krallığın soğuk kuzey bölgesinde toprakları Tenebran özgür lordu. Nivalis'in babası.

gargoyle: Hespera'nın kanından yaratılan, Hespera'nın yakınları olduğu söylenen, dişleri, boynuzları ve kanatları olan mitolojik yaratıklar. Hesperinler

Anthros ve diğer tanrılardan korumak için ilahi Mabedinin kapılarını koruduklarına inanırlar.

Cin: bkz **Eugenia**

geomagus: jeolojik güçlere yakınlığı olan, büyülerini kullanarak yerden ısı çıkarabilen veya yiyecek ve içecekleri ısıtmak için ısıtma plakaları gibi eserler yaratabilen büyücü.

Hediye: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediyeği herkese sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hediye Koleksiyoncusu: büyücü suikastçı ve ödül avcısı

Hypnos Tarikatı için nekromansi, simya ve savaş taktikleri kullanan Hesperinler. Tarikatın büyücülerin silahlanmasına karşı dini yasalarını aşmak için sıradan eşyaları silahlara uyarlamasıyla bilinir.

Hediye Gecesi: Bir kişinin Hesperine'e dönüştüğü gece, genellikle büyük kutlamalarla kutlanır.

Hediye: insandan Hesperine'e dönüşüm.

Glasstongue: bkz **Lio**

glif: bir tanrının kutsal sembolü. Panteondaki her tanrı veya tanrıçanın kendine özgü bir glifi vardır. Genellikle büyü yapımında bir kalıp olarak kullanılır veya mabetler ve tapınaklar.

glif parçası: Hespera Tapınağı'ndaki glif taşının bir parçası

Lio ve Cassia'nın aşık olduğu yer. Chrysanthos kutsal alanı yok etmiş olsa da, Mabet koğuşı Cassia'nın oradan aldığı taşta yaşamaya devam etmektedir.

glif taşı: bir tapınağın kapı girişinde bulunan, üzerinde tapınılan tanrının glifinin yazılı olduğu ve genellikle yapının üzerindeki büyülerin oturtulduğu kapak taşı.

Tanrıça'nın Gözleri: iki ay, kırmızı Kanlı Ay ve beyaz Aydınlık Ay; Hespera ile ilişkilendirilir ve Hesperinler tarafından onun bakışı olarak kabul edilir.

Gorgos: Solorum'daki Anthros Güneş Tapınağı'ndan kraliyet büyücüsü olmayı arzulayan usta büyücü.

Zarafet: Hesperine kutsal ilkesi, iki Hesperine aşığı arasında büyümlü bir bağ. Onları insan kanına ihtiyaç duymaktan kurtarır ve

Birbirlerine destek olurlar ama bunun bedeli Özlem'dir. Aşkları gerçek olduğunda ortaya çıkan kadersel bir bağ. Her Hesperine'de bulunmayı bekleyen bir Grace olduğuna inanılır. **Özlem'e** bakın

Grace örgüleri: Grace'lerin saçlarından yaptıkları ince örgüler. bağlılıklarını ikrar ettikten sonra bunları özel olarak takabilirler, daha sonra ikrarları sırasında bunları herkesin görebileceği şekilde değiştirirler ve bağlılıklarını belirtmek için herkesin görebileceği şekilde takarlar.

Grace ailesi (Grace-oğul, Grace-baba, Grace-kardeş, vb.): bir Hesperine'in Grace'inin aile üyeleri; insan kayınvalidelerle karşılaştırın.

Lütf Birliği: Lütuflandırılmış iki Hesperin arasındaki özellikle güçlü ve samimi Kan Birliği; telepatik ve empatik olarak iletişim kurmalarını sağlar.

Büyük Tapınak Çağı: Tenebra ve Cordium'da her tarikatın Büyük Tapınaklarının geliştiği ve tüm büyücülerin işbirliği yaptığı tarihi dönem. Emir ve Son Savaş nedeniyle dehşet verici bir şekilde sona erdi.

Hespera'nın Büyük Tapınakları: Hespera büyücülerinin sapkın olarak damgalanmadan önce ibadet ettikleri ve büyülerini barış içinde yaptıkları güçlü, gelişen tapınaklar. Son Savaş sırasında yerle bir edildi.

Gregoria: Kraliyetin ilk kanı ve Orthros'un Dördüncü Prensesi, Kraliçelerin dördüncü çocuğu ve ikinci en büyük kızı.

Orthros'un Koruyucusu: bkz. **Hippolyta**

Hadria: Özgür Lord Hadrian'ın toprakları, Tenebra'nın denizlerin tehlikeli olduğu kayalık batı kıyısında yer alır.

Leydi Hadrian: Lord Hadrian'ın eşi, Tenebra sarayında olgun bir hanımefendi, zarafetiyle hayranlık uyandıran ve siyasi zekâsıyla saygı duyulan biri.

Lord Hadrian: Tenebra'daki en güçlü iki özgür lordtan biri olup, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatine sahiptir. Ailesi nesillerdir Segetia ile kan davalı. Tahta olan sadakati ve aynı zamanda kralinkinden daha üstün onuruyla tanınır.

Hagia Anatela: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri olup kıtanın doğu kesiminde yer alır. Bakınız **Eidon**, **Ourania**

Hagia Boreia: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri, kıtanın kuzey kesiminde yer alır. Bkz: **Alea**, **Anastatios**

Hagia Notia: Hespera büyücülerinin diğer tanrıların büyücüleriyle bir arada yaşadığı Corona'da bulunan Büyük Tapınak Çağı boyunca gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından en güneyde olanı. İlk Tapınak

Son Savaş sırasında Anthros Tarikatı tarafından sebepsiz ve sürpriz bir saldırıyla yerle bir edilen tapınak. Bkz: **Khariton, Eukairia**

Hagia Zephyra: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri, kıtanın batı kesiminde yer alır. Bkz **Daedala, Thelxinos**

Anthros Hagion'u: Akron'un Anthros Tarikatı'na başkanlık ettiği, Corona'daki en güçlü ve kutsal Anthros tapınağı.

Güneşin Çekici: Apollon'un Blood Errant ile yurtdışındayken kullandığı ünlü savaş çekici. Komnena'yı Orthros'a getirdiğinde onu Tenebra'da bıraktı.

Liman: Orthros'ta Selas'ın etrafında inşa edildiği koy. Kurucular Tenebra'dan ilk kaçtıklarında ve huzursuz kuzeyde bir sığınak bulduklarında buraya inmişlerdir.

Harkhuf Addaya Khemkare: İmparatoriçe'nin kuzeni olan, teramancy eğitimi almak için Orthros'u ziyaret eden İmparatorluk insanı konuk. Xandra'nın payı.

fahişenin öpücüğü: Hespera'nın kutsal çiçeği olarak orada yetiştirilmesi yasak olan güllere verilen Tenebran ve Kordian adı.

Şifa Mabedi: Orthros'ta Kraliçe Soteira tarafından kurulan ve işletilen, insanlara bakım verilen ve Hesperinlerin şifa sanatlarında eğitildiği revir.

kalp eğilmesi: Orthros Kraliçelerine bağlılığın geleneksel jesti, bir el kalbin üzerinde derin bir eğilme.

Kalp avcıları: Vatandaşları tarafından insanlığın koruyucuları olarak görülen Hesperinleri avlayan Tenebralı savaş grupları. Tazı sürüleriyle Tenebra'nın kuzey sınırlarında devriye gezerler ve Orthros'u terk eden Hesperinlere saldırmak için beklerler.

Hedon: Tenebran ve Cordian panteonunda zevk ve şans tanrısı, cinsel eylemlerin ve kumarın koruyucusu. Anthros Tarikatı tarafından ahlakı teşvik etme girişimlerinde bereket ve refah tanrısı olarak gösterilir.

Helene: Kraliyet birinci kanı ve Orthros'un Altıncı Prensesi, Kraliçelerin altıncı çocuğu ve ikinci en genç kızı.

Hephaestion: Son Savaş sırasında Aithourian Çemberi'nin bir büyücüsü, savaş büyücülerinin en parlak askeri stratejisti ve büyülü kuşatma motorlarının mucidi. Başka bir adamla yaşadığı cinsel ilişki yüzünden

Savaş büyücüsü Gladius, Aithouros onu Tarikat'tan kovdu, dinden döndüğü için cezalandırdı ve fikirlerini sahiplendi.

Hespera: Tenebran ve Cordian panteonundan gece tanrıçası.

Büyücü Tarikatları ona tapınmanın ölümle cezalandırılabilir bir sapkınlık olduğunu ilan etmiştir. Hesperinler onun kültünü canlı tutarlar ve ona ayların, Sığınağın ve Merhametin tanrıçası olarak saygı duymaya devam ederler. Güller, dikenler ve dişli yaratıklarla ilişkilendirilir. Efsaneye göre Anthros ve Hypnos'un kız kardeşidir.

Hespera'nın Gülü: Hesperinlerin en kutsal sembolü, Hespera'nın kutsal ilkelerini temsil eden beş yapraklı ve beş dikenli bir gül. Sıklıkla giysilere işlenir veya vitray pencerelerde temsil edilir. Tanrıça'nın kutsal çiçeği olan ve Hesperinler tarafından çok sevilen gerçek güllere dayanır. Büyücüler, Tenebra veya Cordium'da bulundukları her yerde onları kökünden söküyor ve yetiştirenleri sapkınlık nedeniyle cezalandırıyor.

Hesperine: Kan içerek beslenen, dişleri olan gece yaşayan ölümsüz varlık.

Tenebralılar ve Cordialılar onların insanlığı yok etmeye kararlı canavarlar. Gerçekte, tanrıçaları Hespera adına katı bir ahlak kuralını takip ederler ve yalnızca insanlığın acılarını hafifletmek isterler.

Hesperite: Tarikatlar tarafından sapkın olarak zulmedilen Hespera'ya tapan insan.

Hippolyta: Lio'nun teyzesi, Argyros'a lütfedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın annesi.

En büyük ve en eski Hesperine savaşçısı, Orthros'un kurucusu. Son Savaş sırasında Tenebrada yaptıkları ve Stand'ı kurması nedeniyle Orthros'un Koruyucusu olarak bilinir.

Hippolyta'nın Spor Salonu: Orthros'ta Hippolyta tarafından kurulan, Stand'ı eğittiği ve Orthros'un atletlerinin yarıştığı spor salonu.

Hippolyta'nın Standı: Orthros'un Hippolyta tarafından kurulan daimi ordusu.

Hippolyta'nın liderliğinde, Kraliçe'nin muhafızları olarak Tenebra sınırında devriye gezerler. Barışçıl Hesperinlerden o kadar azı savaş sanatlarını benimser ki Nike, Kadi, Mak ve Lyros tek Vekilharçlardır.

Hold lordu: Doğu Tenebrae'de bir çiftlik sahibi olan Tenebran lordu.

Onurlu Aileler: Takımadaları hanedan gemilerinden oluşan filolarından yöneten asil soylar.

Annassa Evi: Orthros Kraliçelerinin ikametgâhı, kraliyet sarayının Hesperine'deki karşılığı.

Komnena Evi: Lio'nun Orthros'taki aile evi, soyunun merkezi, adını annesinden alıyor.

Hulaik Çağlar: Büyük Tapınak Çağı'ndan önceki, sadece sözlü geleneklerle bilinen tarih öncesi çağlar.

Açlık: Hesperinlerin sevgilileriyle yaşadıkları cinsel arzu ve kan ihtiyacının bir kombinasyonu.

Hylonome: Orthros'un geçmişinden gelen, Majestelerinin ölümünden sonra Hypatia'nın Gözlemevi'nin tepesinde açlıktan ölen kandan doğan kişi.

Hypatia: Hagia Anatela'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Ourania tarafından yeteneklendirildi. Khaldaios'un lütfu ve Kia'nın annesi. Hesperine takvimini icat eden Orthros'un en büyük astronomu.

Hypatia'nın Gözlemevi: Hypatia tarafından Orthros'ta kurulan kule.

Hesperine astronomları gökyüzünü inceler ve öğrencilerine öğretir. Her Sonbahar Ekinoksu'nda Orthros'un diplomatları buradan Zirve İşaretçisi'ni izler.

Hypnos: Tenebran ve Cordian panteonunda ölüm ve rüya tanrısı.

Kış onun mevsimi olarak kabul edilir. Anthros'un Salonu'na gitmeye layık olmayan insanların öbür dünyayı Hypnos'un ölümler diyarında geçirdiklerine inanılır.

Efsaneye göre Anthros ve Hespera'nın kardeşidir.

Sığınakta: Orthros'un kuruluş tarihinden itibaren işaretlenen mevcut tarihsel dönem için Hesperine terimi.

İnisiye: Zanaatında veya hizmetinde başlangıç rütbesine ulaşmış, bir öğrenciden daha ileri ancak henüz tam rütbeye ulaşmamış Hesperine. Genç Hesperine önemli bir zanaat projesini veya araştırmayı tamamladıktan sonra elde edilir.

Akıl hocalarının onayını alan bir çalışma.

Başlatma: bkz. **Deneme**

Ioustin ya da Ioustinianos: Hesperinlerin ilk Prensi, Orthros Kraliçelerinin en büyük çocuğu. Lio'nun Ritüel babası. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Bir zamanlar Blood Errant'ta Blood-Red Prince olarak bilinen bir savaşçıydı, şimdi Hesperines errant'ın Charge olarak bilinen bir gücüne liderlik ediyor. Genç Hesperinler ona Rudhira derler, Methu'nun ona verdiği sevgi dolu bir isimdir bu.

Iskhyra: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri.

Merhamet'i Solia'ya verdi. Alkaios ve Nephalea ile seyahat ettiği bilinen bir gardiyan.

Iulios: Kraliyetin ilk kanı ve Orthros'un yedinci prensi, Kraliçelerin yedinci çocuğu ve en küçük oğlu.

Sarmaşık Kolye Ucu: **Sarmaşık** triquetra ile oyulmuş ahşap kolye **ucu**. Gizlice bir Tenebran kraliçesinden diğerine ve son olarak Solia'dan Cassia'ya geçti. Lustra büyüyle dolu ve bir şekilde Değişen Kraliçe'ye bağlı olan bu kolye, Cassia'nın Solorum Sarayı'nın içindeki gizli geçitlere erişmesini sağlıyordu.

Javed: Lio'nun Zarafet kuzeni, Kadi'ye yeminli, Bosko ve Thenie'nin babası. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tandı. İyileştirmeye karşı bir ilgisi var ve şimdi Orthros'un Şifa Mabedi'nde hizmet veriyor.

Kadı: Arkadia'ya bakınız

kaetlii: Tenebralılar tarafından liegehound'ları eğitmek için kullanılan dilde, köpeğin bağlı olduğu ve ölene kadar koruyacağı kişi anlamına gelen kelime.

Kalos: Hücum'un en iyi gözcüsüdür ve iz sürme becerilerini kayıp Hesperine'leri bulmak için kullanır.

kalux: İlahi Dilde klitoris için kullanılan Hesperin kelimesi.

Kassandra: Lio'nun Ritüel annesi, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu.

Onu Yetiştiren Kraliçelerin ritüel kız kardeşi ve Prometheus'un annesi.

Ölümlü hayatında bir İmparatorluk prensesi olan Prometheus,

İmparatorluk'tan gelen ilk Hesperine oldu ve Orthros'un İmparatorluk

müttefikleriyle ittifak kurmasını sağladı.

Şimdi Orthros'un ticaretini denetleyen Kraliçelerin Usta Ekonomisti.

Öngörü yeteneğine sahiptir ve Orthros'un kahini olarak Hesperinlere kehanetleriyle yol gösterir.

Khaldaios: Yaşlı Grace, Hypatia'ya adanmış, Kia'nın babası. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan.

Khariton: Hagia Notia'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Phaedros'un Gifter'i.

Kia: bkz. **Eudokia**

Tenebra Kralı: **Lucis'e** bakınız

Krallar ve Büyücüler: Hesperinlerin Prens ve Diplomat adını verdikleri oyunun Tenebran ve Cordian adı.

Kitharos: Hagia Zephyra'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Nodora'nın babası. Hesperinlerin en büyük müzisyenlerinden biri.

Kleos: Kraliyetin ilk kanı ve Orthros'un Dördüncü Prensi, Kraliçelerin dördüncü çocuğu ve ikinci en genç oğlu.

Şövalye: Cassia'nın sevgili köpeği. Solia onu Cassia'ya yavruyken verdi, böylece Cassia'nın koruması ve yoldaşlığı olacaktı.

Andragathos Şövalye Tarikatı: Katı bir ahlak kuralına bağlı olan ve koruyucu tanrıları adına Hesperinlere zulmeden kutsal savaşçılar.

Bkz: **Andragathos**

Komnena: Lio'nun annesi, Hesperin standartlarına göre hala oldukça genç. Tenebranlı bir çiftlik kadını olarak sefalet dolu bir hayattan kaçtı ve Apollon ile birlikte Orthros'a kaçtı, Apollon ona hamileyken yetenek verdi ve oğlunu Kendisi. Şimdi saygın bir zihin şifacısı. Kraliçelerin Mabeyincisi olarak, Orthros'a yeni gelenlerin yerleşmesine ve uyum sağlamasına yardımcı olmaktan sorumludur.

Konstantina veya Kona: Kraliyet birinci kanı, Orthros'un İkinci Prensesi, Kraliçelerin ikinci çocuğu ve en büyük kızı. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Kraliyet Baş Yargıcı olarak, Orthros'un hukuk kurallarının yazarı ve Orthros'un yönetimini denetleyen etkili bir politikacıdır. İlk Kan Çemberi'nin işlemleri.

Krana: İlahi Dilde vajina için kullanılan Hesperin terimi.

Kumeta: Hesperine ışık büyücüsü ve Orthros'un iki casus ustasından biri, Majesteleri Basir ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan gelmiş. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Kyria: Tenebran ve Cordian panteonunda dokuma ve hasat tanrıçası, Ana Tanrıça veya Eş olarak bilinir. Mevsimi sonbahardır. Efsaneye göre Anthros ile evlidir.

Laskara: Timarete'nin ilk hediyesi, Lyros'un ablası. Orthros'un en ünlü heykeltıraşlarından biri, sanat ve matematiğe yaptığı katkılarla tanınıyor.

Son Savaş: on altı yüz yıl önce Düzen tarafından tetiklenen dehşet verici şiddet. Anthros Tarikatı tüm insanları bastırmaya çalıştığında Otoritelerine karşı direniş, büyü ve silahlı çatışmalar Tenebra ve Cordium'u harap ederek Büyük Tapınak Çağı medeniyetini yok etti. Barış, Hesperinlerin sürgünü ve Anthros Tarikatı'nın zaferi pahasına gelirken, Büyücü Kral Tenebra'daki egemenliğini güvence altına aldı.

Laurentius: Büyücü Kral'ın gözde savaşçısı. Anthros'a tapardı ama Hesperite büyücüsü Makaria'yı severdi. Emirler onu şehit ettikten sonra, savaşta kendini feda etti. Anthros'un tılsımı ve Hespera'nın adak heykeliyle cenaze ateşine gitti.

liegehound: Hesperinleri takip etmek, avlamak ve öldürmek için Tenebralılar tarafından yetiştirilen ve eğitilen savaş köpekleri. Peçe büyüleri onların izini kaybettirmez ve havalanan bir Hesperine'i havadan çekebilecek kadar yükseğe sıçrayabilirler. Sadece Hesperinlere güvenmeyen hayvanlar. Diğer köpeklerden daha uzun yaşarlar ve zehir ve hastalıklara karşı dayanıklıdır.

Lio: Deukalion Komnenos'a bakınız

Orthros Aslanı: bkz **Apollon**

Lucis: Tenebra'nın acımasızlık ve vahşetle hüküm süren mevcut Kralı.

Bir lord olarak doğdu, kudret ve siyasi tacı ele geçirdi ve otoritesini her ne pahasına olursa olsun koruyor. Cassia, Solia'nın ölümü için onu asla affetmedi.

Lysandros ya da Lyros: Lio'nun Deneme kardeşi ve Grace'in kuzeni, Mak'a yemin etti,
Tenebra'dan çocukken kaçmış. Ayrıca Stand'da görev yapan bir gardiyan ve savaşçı.

Lyta: bkz. **Hippolyta**

Büyücü Kral: On altı yüz yıl önce hüküm sürmüş olan Tenebra Kralı Lucian, Hesperinler ve ölümlüler tarafından büyük bir hükümdar olarak kabul edilir. O ve eşi Değişen Kraliçe, Orthros Kraliçeleri ile orijinal Ekinoks Yemini'ni etmişlerdi. Bir ateş büyücüsü ve savaşçı olarak, Büyücü Emirleri insanların büyü veya silah kullanmak arasında seçim yapmasını zorunlu kılmadan önce hüküm sürdü.

Rüyaların büyücüsü: Büyücülüğe yakınlığı olan Hypnos büyücüsü.

Büyücü Tarikatları: Cordium'daki büyüsel ve dini otoriteler olup Tenebran tapınaklarına kutsal yasaları da dikte ederler. Büyücüleri eğitmek, yönetmek ve sapkınları cezalandırmaktan sorumludurlar.

Mak: **Telemakhos**'a bakınız

Makaria: Düzen'de şehit edilen Hesperite Sığınağı büyücüsü. Laurentius'un Aşığı. Yüzyıllar sonra Lio ve Cassia, bir zamanlar Solorum yakınlarında baktığı Hespera tapınağında birbirlerine aşık .

manteia: zihin büyü, öngörü ve büyücülük gibi eğilimleri içeren büyü paradigması.

Şehitlerin Geçidi: Umbral Dağları'ndan Orthros'a giden bilinen tek geçit.

Aithouros'un savaş büyücüleriyle birlikte Hesperinlere karşı son direnişini gösterdiği ve onları Orthros'a kadar takip etmeye çalıştığı yer.

Matsu: Nodora'nın Ritüel annesi ve Takımadalar'dan gelen diğer tek Hesperine. Orthros'ta sevilen bir tiyatrocu ve moda lideri.

Menodora: Hesperine genç kanı, Lio'nun Deneme kız kardeşlerinden biri.

Kitharos ve Dakarai'nin kızı. İnisiye bir müzisyen, beğenilen bir vokalist ve müzik aletleri ustası. Lio'nun soyundan gelen sadece iki Hesperin'den biri.

Takımadalar ve ölümlü anavatanının müziği konusunda ölümsüz bir uzman.

Merhamet: Hesperin kutsal ilkesi, ölü ya da ölmek üzere olan insanlarla ilgilenme pratiği.

metodolojik yapıbozum: bir bilginin gözlem ve çıkarım yoluyla diğer yakınlıklara sahip büyücülerin tılsım ve tersine çevirebildiği bir büyü uygulaması.

Methu: bkz **Prometheus**

Midnight Moonbeam: siyah-beyaz cüce keçi oğlağı, Zoe'nin iki ailesinden biri.

zihin şifacısı: bkz. **theramancer**

zihin büyücüsü: bkz. **thelemancer**

Ay saatleri: Hesperin saatine göre, Hesperinlerin kamusal faaliyetlerini sürdürdükleri geceye karşılık gelen saatler.

moskos: İlahi Dilde testis anlamına gelen Hesperin terimi.

Orthros'un ilham perisi: Hizmeti müzik, dans veya şiir olan Hesperine.

Namenti: Cordium yakınlarında, güney sınırındaki Tenebran kıyı şehri.

Nephalea: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri. Grace, Alkaios ve yoldaşları Iskhyra ile seyahat ettiği bilinen bir gardiyan.

Yeni Konuk Evi: Selas rıhtımında dört yüz yıl önce inşa edilmiş, ziyaretçi ölümlüler için konuk evi.

Yeni kan: Hesperine gençliği, artık süt emen bir çocuk değil ama henüz inisiye edilmiş bir genç kan değil.

Nike: bkz: **Pherenike**

Nivalis: Tenebranlı genç bayan, Leydi Hadrian'ın takipçilerinden biri dokuma odasını sık sık ziyaret eder. Lord ve Leydi Galanthian'ın kızı. Üç küçük kardeşi geçmişteki bir don humması salgınında ölmüştür. Deverran ile nişanlandı.

Nodora: bkz **Menodora**

Yemin: bkz **Ekinoks Yemini**

Chera Kahini: Korona'da hizmet etmek üzere Tarikatlar tarafından atanan, öngörü yeteneğine sahip büyücü. Bu yetenek o kadar ki genellikle her nesilde sadece bir kadın bu yetenekle doğar.

Anthros Tarikatı: Diğer tüm Tarikatlar ve tapınaklar üzerinde nihai dini ve büyülü otoriteye sahip olan tanrı Anthros'a adanmış Büyücü Tarikatı. Hesperinleri yok etmeye karardır. Savaş büyücüleri, ışık büyücüleri ve gardiyanlar, tarım ve taş büyücüleri gibi bu Tarıkatta hizmet eder.

Hypnos Tarikatı: Ölü çağırıcılar, zihin büyücüleri ve illüzyonistler üzerinde otorite sahibi olan Hypnos'a adanmış Büyücü Tarikatı. Ölüler için yapılan ayinleri denetler, sözde Hesperine mezar soygunculuğunu önlemek için, ancak pratikte

ölüleri diriltten haydut büyücüleri durdurmak. Anthros Tarikatı'nın Hesperinleri yok etme çabalarındaki en yakın müttefiki.

Düzenlenmiş Zaman: Tenbran ve Cordian'ın Düzenlemeden işaretledikleri mevcut tarihsel çağ için kullandıkları terim.

Emirler: bkz. **Büyücü Emirleri**

Orthros: Kraliçeler tarafından yönetilen Hesperinlerin anavatanı. Büyücü Emirlikler burayı hiçbir insanın hayatta kalamayacağı korkunç bir yer olarak tanımlar, ancak gerçekte burası bir barış, refah ve kültür ülkesidir. Tenebra'nın kuzeyinde yer alır.

Yurtdışındaki Orthros: Herhangi bir zamanda Tenebra'kaçak olan Hesperin nüfusu. Kraliçelerin kendi bölgeleri dışındaki naibi olan Birinci Prens'in yetkisi altındadır.

Orthros Boreou: Kuzey yarımkürede, Tenebra'nın kuzeyinde yer alan ve Tenebra ile sınırı paylaşılan Hesperin anavatanı.

Orthros Notou: Güney yarımkürede, İmparatorluk yakınlarında Hesperin anavatanı.

Orthros Warmbloods: Hippolyta tarafından üretilen eşsiz at cinsi.

Hesperin kan büyüğü onlara sıradan atlardan daha üstün bir zeka, güç ve uzun ömür verir.

Ourania: Hagia Anatela'nın Prisma'sı. Ritüel ilk kan ve Hypatia'nın Gifter'i.

Pakhne: Özgür Lord Galanthian'ın en büyük kızı, Nivalis'in kız kardeşi.

Kyria'nın bir büyücüsü olmak için bir leydi olarak hayatını mutlu bir şekilde terk etti. Orthros'a

Gündönümü Zirvesi sırasında Semna'nın görevlilerinden biri.

Perita: Cassia'nın hizmetçisi ve en yakın arkadaşı. Callen'ın karısı. Cassia'nın Callen'ı hapisten kurtarmasına yardım ettiğinden beri Cassia'ya planlarında yardımcı oldu ve Cassia'nın Hesperine elçiliğini Dalos'un suikast girişiminden kurtarmasını sağlayan çok önemli bilgiler verdi.

Phaedric Terörü: Son Savaş sırasında Phaedros'un tüm insanları Hesperinlere dönüştürerek dünyanın hastalıklarını tedavi etmeye çalıştığı tarihi olay. Zorla Hediye Verme kampanyası birçok ölümle sonuçlandı ve Hesperinler ile Büyücü Tarikatları arasındaki çatışmayı alevlendirdi.

Phaedros: Hespera'nın büyücüsü ve Hagia Notia'nın parlak bilgini, Khariton tarafından yeteneklendirilmiş. Tapınağın Aithourian Çemberi tarafından yok edilmesinden sağ kurtulan tek kişi. Phaedric Terörü'nü gerçekleştirdikten sonra

yaşlı bir ilk kan olarak statü. Şimdi gece yarısı güneşinin altında ebedi sürgünde yaşıyor.

Pherenike: Lio'nun kuzeni, güç bakımından annesi Lyta'dan sonra ikinci sırada gelen bir gardiyan ve savaşçı, güç bakımından babası Argyros'tan sonra ikinci sırada gelen bir thelemancer. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Zafer Yıldızı olarak bilinir, amcası Apollon ve Deneme kardeşleri Rudhira ve Methu ile birlikte Blood Errant'lardan biridir. Hayatta kalan Blood Errant'ın Methu'nun intikamını almak için yurtdışında tek başına kaldı ve şimdi doksan yılı aşkın bir süredir kayıp.

Philo: bkz. **Theophilos**

Prens ve Diplomat: masa oyunu ve sevilen Hesperine eğlencesi; ustalaşmak için strateji ve pratik gerekir. Bakınız **Krallar ve Büyücüler**

Prensin Hücumu: Birinci Prens'in emrinde görev yapan Hesperines errant kuvveti.

Prisma: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli kadın büyücü.

Solorum'daki Kyria Tapınağı'nın Prisma'sı: Tapınağındaki kadınlara pragmatizm ve nezaketle liderlik eden güçlü bir büyücü.

Prismos: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli erkek büyücü.

Prometheus: Efsanevi Hesperine savaşçısı ve şehidi. Kanla doğmuş
Kassandra ve İmparatorluk . Gece Yarısı Şampiyonu olarak bilinir ve
yoldaşları Nike, Rudhira ve Apollon ile birlikte Blood Errant'ın bir üyesiydi.
Lio'nun doğumundan önce Aithourian Çemberi tarafından yakalandı.
Orthros hâlâ onun ölümünün yasını tutuyor.

pyromagus: ateşe yakınlığı olan büyücü.

Kraliçeler: Orthros'un Hesperin hükümdarları. Bakınız **Alea, Soteira**

Kraliçelerin Kuryeleri: Orthros'a hizmet eden genç Hesperinler.

Selas genelinde yazışmaları ve paketleri teslim eden kuryeler.

Kraliçelerin Terası: Annassa Evi'nde taht odasının işlevini yerine getiren bir teras, ancak Kraliçeler mütevazı bir bankta birlikte oturuyorlar ve terasları herkese açık.

Kraliçelerin koruması: Kraliçeler tarafından Orthros'un sınırlarına yayılan ve Hesperinleri insan tehditlerinden koruyan güçlü Sığınak koruması.

Gökkuşağı Aurora: kahverengi-beyaz cüce keçi yavrusu, Zoe'nin iki ailesinden biri.

rhabdos: İlahi Dilde penis anlamına gelen Hesperin terimi.

Ritüel: Hesperin kutsal inancı. Hesperinlerin kanlarını paylaştıkları bir tören, ancak daha geniş anlamda dini inançlarının tamamı.

Ritüel çemberi: Hesperinlerin Ritüel gerçekleştirmek için toplandıkları, genellikle zeminde kutsal sembollerle işaretlenmiş alan.

Ritüel ilk kanları: Hesperinleri yaratan Ritüeli gerçekleştiren sekiz kan büyücüsü. Hespera'nın Büyük Tapınaklarının liderleri olarak Alea hariç hepsi Düzen sırasında şehit edilmiştir. Bkz: **Alea, Anastasios, Daedala, Eidon, Eukairia, Khariton, Ourania, Thelxinos**

Ritüel salonu: Hesperine evlerinde soyun Ritüel çemberinin bulunduğu merkezi oda.

Ritüel ebeveynleri: Yeni bir süt çocuğunun ilk Ritüeline katılan veya yetişkin olarak Hesperin olan bir ölümlüye Armağan veren Hesperinler. Sonsuza kadar akıl hocaları ve güvenilir rehberler olarak kalırlar. Tenebran tapınak ebeveynleri ile karşılaştırılabilir.

Ritüel kol: Değiştiren'in ailesine katılmak yerine kendi soyunu kuran Hesperin.

Gül Ev: Selas rıhtımındaki en yeni konuk evi, Komnena'nın kullanımı için Apollon ve Lio tarafından geçtiğimiz yıllarda inşa edilmiştir.

Kraliyet ilk kanları: Annassa'nın gücünü halkıyla paylaşmak için kendi soylarını kuracak olan Kraliçelerin çocukları.

Rudhira: bkz. **Ioustinianos**

Sığınak: Hesperine kutsal ilkesi, sığınak sunma uygulaması

İhtiyacı olan herkes. *Ya da* Hesperine, Sığınak büyüsüyle insanlardan gizlenen ve korunan düşman topraklarda bir sığınak.

Sığınak büyücüsü: Korunma ve ışık büyüsüne nadir bir çift yakınlığı olan, aynı zamanda gizleyen güçlü korumalar yaratabilen bir büyücü. Orthros Kraliçesi Alea, Tarikatların Hespera'ya tapanlara uyguladığı zulümden sağ kurtulan bu yakınlığa sahip tek büyücüdür.

Sığınak Gülü: Hespera'nın Büyük Tapınaklarında ortaya çıkan bir çeşit beyaz gül. Son Savaş'ta hayatta kalan tek asma şimdi Prenses Konstantina'nın serasında yetişir ve o da bu çiçeği Orthros boyunca çoğaltmıştır. Geleneksel olarak, Sığınak talep eden her kişiye karşılama olarak bu çiçeklerden biri verilir.

Sığınak koğuşu: Bir Sığınak büyücüsü tarafından yaratılan ve içindeki kişileri hem koruyabilen hem de saklayabilen **koğuş**. Güçlü Sığınak koğuşları, büyücünün büyüünün sınırları içinde kalmasını gerektirir. Büyücü orada ölürse, kurban ettiği kişi koğuşun gücünü artırır ve süresiz olarak devam etmesini sağlar.

Scionlar: Tenebran ve Cordian panteonundaki daha küçük tanrılar, Anthros ve Kyria'nın yedi oğul ve yedi kızıdan oluşan on dört çocuğu. Her birinin kendi tarikatı ve büyücüleri vardır.

Komne Denizi: Orthros anakarasını Tenebra ve Cordium'un bulunduğu kara parçasından ayıran deniz.

Segetia: Özgür Lord Titus'un toprakları, denize kıyısı yoktur ve yumuşak tepeleriyle bilinir.

Selas: Orthros Boreou'nun başkenti.

Semna: Solorum'daki Kyria Tapınağı'nın yaşlı eski Prisma'sı, Ekinoks Zirvesi için Orthros'a giderek tanrıçasının Hesperinlere öğretiler.

Severinus veya Severin: Yaşlı Severinus'un oğlu ve varisi, babasının halkına karşı yaptığı suiistimalleri hafifletmeye çalışır.

shamisen: Nodora tarafından tercih edilen Takımadalardan uzun boyunlu, üç telli müzik aleti.

paylaşım: Hesperine'in romantik bir ilişki içinde olduğu, kanını ve yakınlığını paylaştığı insan veya ölümsüz.

Egemenlerin Kuşatması: Kral Lucis'in Solia'nın öldürülmesinden sonra Castra Roborra'ya yaptığı saldırı. Kendilerini egemen özgür lordlar olarak tanımlayan soyluların isyanını sona erdirdi ve kaledeki her canlının ölümüyle sonuçlandı.

Skleros: Hypnos Tarikatı'nın Hesperines'te en çok ödül tamamlama rekorunu elinde tutan usta büyücü ve Hediye Toplayıcısı. Temel yer değiştirme konusunda uzman.

Uyku: bkz **Şafak Uykusu**

Teselli: Hesperine'in kutsal ilkesi, terk edilmiş çocukları kurtarma ve onlara hediye verme uygulaması.

Solia: Tenebra'nın son prensesi, Kral Lucis'in meşru kızı ve oğlunun doğumundan önceki varisi. On yedi yaşındayken asi lordlar onu kaçırdı. Lucis onun fidyesini vermeyi ya da kalıntılarını almayı reddetti ve ardından gelen Hükümdar Kuşatması'nda tüm tanıkların ölmesini sağladı. Soylular ve halk hala onun yasını tutuyor.

Solorum: Tenebra'nın atalarının başkenti, kraliyet merkezi.

Solorum Kalesi: Başkentin savunması için yedi kişi tarafından inşa edilen kale İki yüz yıl boyunca birbirini izleyen krallar. Hesperine elçiliği, insanların korkuları nedeniyle Ekinoks Zirvesi sırasında burada konakladı.

Gündönümü Zirvesi: Tenebra ve Orthros arasındaki diplomatik müzakereler, Tenebra'dan bir ölümlü elçiliğinin Hesperine topraklarına ilk kez girişini işaret ediyor. Lio tarafından önerilen benzeri görülmemiş bir etkinlik

Ekinoks geleneği ve Tenebra ile Orthros arasındaki kurtarma ilişkileri üzerine inşa edilmiştir.

sophia: hizmeti öğretim ve bilim olan bir Hesperine'in unvanı.

Soteira: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olup yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperinleri Majesteleri Alea ile birlikte yönetmektedir. Aslen Alea ile birlikte Orthros'u kurmak için ayrılmadan önce İmparatorluk'ta şifa vermeye yatkın, güçlü bir ölümlü büyücüydü.

speires: Lyta'nın stajyerlere savaş sanatlarını öğrenmeye başladıklarında verdiği sembolik saç bağları. Vekilharçlar bunları Stand kıyafetlerinin bir parçası olarak takarlar.

Stand: Hippolyta'nın Standına bakınız

Starflake: Orthros'un ikliminde gelişen yaprak dökmeyen ağaç. Kışın verdiği meyvesi tatlıdır ve ekşi bir tadı vardır, sevilen bir Hesperine lezzetidir.

Adım atma: Hesperin'in doğuştan , çok az sihirselle çabıyla bir yerden başka bir yere anında ışınlanma yeteneği.

Vekilharç: bkz: **Hippolyta'nın Kürsüsü**

Zirve Feneri: Tenebra ve Orthros arasındaki sınırda, Tenebra Kralı'nın Ekinoks Zirvesi'ni toplamak istediğini Hesperinlere duyurmak için yakdığı şenlik ateşi.

Güneş Tapınağı: bkz. **Solorum'daki Anthros**

Tapınağı sunbound: hafif Hesperin küfür kelimesi.

Güneş Ateşi Zehri: Güneş Kılıcı ve Anthros'un ateşinden yapılan simyasal zehir. Doğru dozda Hesperinler için öldürücüdür, daha küçük miktarlarda onları ölümlü gücüne ve yeteneğine indirgemek.

güneşkılıcı: Tenebra'da yaygın olarak yetişen, insanlar tarafından Hesperinlerden korunmak için Anthros'un ateşi çiçeğiyle birlikte kullanılan bitki.

Synthikos: Aithourian Çemberi'ndeki en yüksek rütbeli büyücü, savaş büyücülerine komuta eder ve bir bütün olarak Anthros Tarikatı üzerinde güçlü bir etkiye sahiptir.

Telemakhos: Lio'nun kuzeni ve en iyi arkadaşı. Çarpık ayağı nedeniyle Tenebra'da çocukken ifşa edildi, Argyros ve Lyta tarafından kurtarıldı. Mesleği savaşçılık ve yakınlığı gardiyanlık olan Telemakhos, Stand'da hizmet vermektedir. O ve Majesteleri Lyros, yeni yemin etmişlerdir.

Solorum'daki Anthros Tapınağı: Tenebra'nın başkentindeki tapınak, bir zamanlar açık havada Anthros'a tapınılan eski bir yerdi, daha sonra krallar tarafından duvarla çevrildi ve çatısı yapıldı. Kraliyet büyücüsünün tapınağı, kral ve maiyetinin ayinlere katıldığı yer.

Hedon Tapınağı: Tarikatların bu tür faaliyetleri kontrol etmek ve bunlardan kâr elde etmek amacıyla fuhuş ve kumara izin verdiği, tanrı Hedon'a adanmış herhangi bir tapınak.

Solorum'daki Kyria Tapınağı: Kraliyet sarayının yakınında bulunan Tenebra'daki en etkili ve saygın Kyria tapınağı. Yetimlere ev sahipliği yapar ve şifa hizmetleri sunmaktadır. Ünleri ve büyümlü güçleri nedeniyle buradaki kadınlar büyük ölçüde özerkliğe sahiptir.

Tenebra: Orthros'un güneyinde ve Cordium'un kuzeyinde insan krallığı. Bir kral tarafından yönetilen tarımsal, feodal toplum, aşağıdakiler nedeniyle istikrarsızlığa yatkın Lordlar arasındaki çekişmeler. Hesperinlerin kökeninin olduğu ve şimdi zulüm gördükleri topraklar.

Tenebrae: Konsey tarafından onaylanan bir kralın nominal yönetimi altındaki özgür lordların bağımsız alanlarını belirten bir çoğul olan Tenebra'nın eski adı. Kral Lucis o zamandan beri krallığı mutlak gücü altında nasıl birleştirdiğini sembolize etmek için bu ismi tekil Tenebra olarak değiştirdi.

thelemancer: başkalarının düşüncelerini manipüle etme ve iradelerini kontrol etme gücü veren thelemancy veya zihin büyümesine yakınlığı olan bir büyücü.

Thelxinos: Hagia Zephyra'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Kitharos'un Gifter'i.

Thenie: Athena'ya bakınız

Theophilos: Antik Hesperine, Orthros'un en büyük vitray ustası, Lio'ya zanaatında rehberlik eden kişi.

theramancer: Akıl hastalıklarını tedavi etmek için büyü kullanabilen, theramancy veya zihin iyileştirme eğilimi olan kişi.

Diken: Rudhira'nın Blood Errant'lardan biri olarak taşıdığı ve şimdi Hücum'a liderlik ederken kullandığı iki elli kılıcı.

Timarete: Hagia Zephyra'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Daedala tarafından yeteneklendirildi. Laskara ve Lyros'un annesi. Hesperinlerin en büyük ressamlarından biri.

Titus: Segetia'nın özgür lordu, Tenebra'daki en güçlü adamlardan biri, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatini emrediyor. Segetia nesillerdir Hadria ile kan davalı.

Deneme **çemberi:** İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen Hesperinlerden oluşan yaş grubu. Ölümsüz yaşamlarının geri kalanında birbirlerini Deneme kız ve erkek kardeşleri olarak görürler. Doğuştan veya kan bağı olmamasına rağmen, sonsuza kadar güçlü sadakat ve dostluk bağlarını korurlar.

İnisiyasyon Denemesi veya Deneme: Bir ölümsüzün yetişkinliğe geçişini işaret eden Hesperin geçiş töreni.

Tychon: Ateşe yakınlığı olan genç savaş büyücüsü, Chrysanthos'un çırağı. Ustasına ve Aithourian Çemberi'nin davasına bağlılığında gayretli.

Birlik: Hesperine kutsal ilkesi, herkes için empati ve şefkatle yaşama ilkesi. Bakınız **Kan Birliği**

Peçe saatleri: Hesperine saatine göre, Hesperine'lerin uyuduğu veya özel zamanlarını arkadaşlarına, ailelerine ve sevgililerine ayırdıkları güne karşılık gelen saatler.

Peçe büyüsü: Varlıklarını ve faaliyetlerini insanlardan veya diğer ölümsüzlerden gizleyen büyüleri gizlemeler yapmak için doğuştan gelen Hesperin yeteneği.

Örtülü kan mührü: Gizli yazışmaları güvence altına almak için Hesperine büyüsü.

Diken Nöbeti: Hesperin Kış Gündönümü kutlamaları sırasında beş gece meditasyon. Her nöbet, Hesperinlerin kutsal görevlerini temsil eden Hespera'nın Gülü'nün bir dikenine adanmıştır. Bkz: **Merhamet, Teselli, İrade, Birlik, Armağan**

Vulgus veya kaba dil: Tenebra ve Cordium'da büyücü olmayan herkesin ortak dili.

Savaş büyücüsü: Ateş, yıldırım veya silah haline getirilebilen diğer büyü türlerine eğilimi olan büyücü. Anthros Tarikatı onları hayatlarını Aithourian Çemberi'ne adamaya zorlar.

warder: büyüleri veya fiziksel saldırıları engelleyen büyüleri korumalar yaratma gücü olan warding'e yakınlığı olan büyücü.

Waystar: Hesperine kalesi, Orthros'un Tenebra'dan sınırı geçenler için ilk sığınağı. Silah kullanan Hesperinler, Komne Denizi'nden Selas'a geçmeden önce silahlarını burada bırakmalıdır.

: özgür irade, irade gücü. *Ya da* Hesperine kutsal ilkesi, her bireyin seçim özgürlüğünün kutsallığını koruma ilkesi.

Kış : Hespera'yı kutsal Gül Festivali ve Dikenler Nöbeti ile kutladıkları, Hesperine yılının en kutsal zamanı.

Xandra: Alexandra'ya bakın

youngblood: İnisiyasyon Denemesi'ni geçerek reşit genç yetişkin Hesperine.

Zoe ya da Zosime: Lio'nun küçük kız kardeşi, Apollon ve Komnena tarafından Solaced yedi yaşında bir Erifit çocuğu. Yeni ailesini seviyor ve kendisini Tenebra'dan kurtarmasındaki rolü nedeniyle kardeşini idol olarak görüyor. Bir ölümlü olarak aldığı duygusal yaralar henüz iyileşmemiştir.

OceanofPDF.com

PART ONE

BLOOD

UNION

BLOOD GRACE BOOK V

Onunla sonsuz geleceğine hazırdır. Ama geçmiş gitmelerine izin vermeyecektir...

Cassia'nın uğruna savaştığı gece geldi. Sonunda Lio'nun kanını içecek ve ölümsüz bir Hesperine olarak ona katılacak, Grace bağlarını tamamlayacaktır. Ancak beklenmedik bir misafir, Cassia'nın hayal bile edemeyeceği geçmişiyle ilgili bir ifşaatla Orthros'a geri döner. Sırlar, gerçeği bulmak için Lio'yla birlikte seyahat etmesi gereken ünlü İmparatorluk'ta gizlidir.

Lio daha önce de Grace için her şeyi riske atmıştı ve yine atacak. Cassia ile onu insan dünyasına geri çeken politika arasında duracak. Onu güvende tutmak için sihrinin sınırlarını zorlayacak. Hatta bu Bir diplomat olarak hayatının çalışmasını ya da Cassia'nın ona olan güvenini yok eder.

Ateşli romantizm, Blood Grace'de klasik fantastik dünya kurgusuyla buluşuyor. Kader arkadaşları Lio ve Cassia'yı destansı aşk hikâyeleri boyunca takip edin ve serinin HEA'sını garantileyin.

ÖN İZLEME

Bunlar Cassia'nın bir ölümlü olarak geçireceği son saatlerdi.

İnsan olarak var olduğu yirmi iki yıl boyunca hayatta kalmıştı. Bu gece bu sona erecek ve hayatı başlayacaktı.

Bu gece bitmeden önce, dişleri, büyü... ölümsüzlüğü olacaktı. O bir Hesperine olacaktı.

Sonunda. Hediye Gecesi gelmişti.

"Kalbin çarpıyor." Lio bir elini göğsüne dokundurdu.

Onun yakışıklı, sevgili yüzüne baktı. Onun yanındaydı, sadece Tenebra'daki eski hayatını geride bırakıp Orthros'a geldiğinden beri her gece olduğu gibi. Bundan her gece onun yanında olacaktı. Sonsuza dek. "Buna neredeyse inanamıyorum. Buraya kadar gelebildik. Sonunda gerçekleşiyor."

Komnena Hanesi'nin ön kapıları önlerinde açık duruyor, Cassia'nın Hediye Gecesi kutlamasına görkemli girişini yapmasını bekliyordu. Büyü ışığı ve tanıdık sesler, mutlu müzik ve en sevdiği yiyeceklerin kokuları gecenin içine yayıldı. Lio'nun soyunun büyük beyaz mermer binası konuklarla doluydu.

Evi, soyu, ailesi ve arkadaşları. Hepsi bu gece onun için burada toplandı.

Lio ona doğru eğildi ve dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu. Peçe büyüünün yakın ve güven verici olduğunu hissetti. Kimsenin onları fark etmemesinin ve kutlamanın içine çekmemesinin tek sebebinin onun gizleme büyüü olduğunu biliyordu.

Lio elini yatıştırıcı darbelerle kadının sırtında aşağı yukarı gezdirdi. "Emin olana kadar içeri girmemize gerek yok."

"Elbette eminim." Yutkundu.

Köpeği yakınında, endişeli ve dikkatli bir şekilde duruyordu. Knight'ın tüylü kürkü yakında onun ve Lio'nun resmi ipek cübbelerinin her tarafını kaplayacaktı ama dökülen tüyler onun rahatlatıcı varlığının sadece daha fazla kanıtıydı.

"Önce yapmak istediğiniz başka bir şey var mı?" Lio sordu.

"Hazırlanmak için haftalarım vardı. Ve eğer sezonun ilerleyen zamanlarını beklersek, Göç Gecesi'nde Orthros Notou'ya gitmeden önce inzivaya çekilmem için yeterli zaman olmayacak."

Başını kaldırıp tepesindeki parlak yıldızlara baktı. Orthros'un astrologları bu gecenin göksel alametlerinin bir Hediye için uğurlu olduğuna dair ona güvence verdiler. Şehitlerin takımyıldızları bile onun hazır olduğu konusunda hemfikirdi. Peki neden avuçları ipek eldivenlerinin içinde terliyordu?

"Gel." Lio'nun elini tuttu. "Herkes bizi bekliyor."

Onu daha yakına çekti. "Tüm dünya istediğin kadar bekleyebilir. Bu senin . Bu gece senin için. Emin ve rahat olana kadar tek bir adım bile atmanıza gerek yok."

Pelerinini düzeltti ve ona sarılmaya devam etti. Bu giysi ölümlüleri Orthros'un soğuşundan korumak için büyülenmiş olabilirdi ama Lio'nun kucaklaması

onun gerçek sıcaklıęıydı. Kendini hazır hissetmesi ne kadar sűrerse sűrsűn, onun kutup gecesinde yanında duracaęını biliyordu.

Ona doğru eğildi. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum gűlűm."

"Bu gece olmalı, Lio. Yeni hayatımıza başlamak için daha fazla bekleyemem. Ve bu gece o gece. Tanıştığımız gece. Bir yıl önce seni ilk kez ay ışığında ormanda, Deęiřen Kraliçe'nin eřmesi'nde grműřtűm."

"Ve sen benimle korkusuzca yűzleřtin." Adam onun yanaęını okřadı, bakıřları duygu ve anılarla . "Sadece bir yıl olduęuna inanamıyorum. Sonsuzluęumu tamamen deęiřtirmen çok kısa sűrdű."

Sonsuzluk. Kalbi yeniden çırpınmaya bařladı ve ellerini gęsűnde gezdirdi. "Lio. Bu gece. Sonunda senin kanını tadacaęım... seni..." Bunu dűřűnmek kalbinin çok daha fazla çarpmasına neden oldu.

Yűzűne kocaman bir sırtıř yayıldı ve diřlerinin uzunluęunu ona gösterdi. "Sabırlı olun, benim a majesteleri."

"Majesteleri olmanın pek çok bűyűlű faydası var ama sabır bunlardan biri değil." Artık tanıdık gelen zlem içinde kıpırdandı, bu da aralarındaki Lűtuf bağının kanıtıydı. Bir insan olarak bile birbirlerine olan bağımlılıklarını hissedebilmesi onu hâlâ şaşırtıyordu. Adam onu zevkle doyuruyordu ama yakında hem onun bedeninin hem de kanının tatminini .

"Bu gece için tűm gűcűne ihtiyaın var," dedi. "Hâlâ kahvaltı etmen gerektięini dűřűnűyorum."

"Akřam yemeęinden hâlâ memnunum." Gűlűmsemesi ona dűn gecenin ne kadar gűzel hatırlattı. "Haftalarca senin kanını içmek saęlıęımı tamamen iyileřtirdi ve sana olan zlemimi daha kolay dindirmemi saęladı."

Adamın siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve solgun, gececi tenindeki sağlıklı kızarıklığı gözlemledi. Hafif sakalının kesilmiş çizgileri altında yűzű artık çelimsiz değildi ve kasları zayıf bedenini gűlendiriyordu.

"Sanırım szűnűze inanmalıyım."

"Ailem bu gece bařlamadan önce bana Ritűel İkisi verecek, böylece onların gűcű damarlarımda gűlű olacak, senin ve benim için."

"Başlamadan önce gerçekten benimle ziyafet çekmeye ihtiyaın yok mu?"

"Hayır, Cassia." Sesi alçak bir mırıltıydı. "Bir dahaki sefere seninle ziyafet çektiğimde, sen de benimle ziyafet çekiyor olacaksın."

Onun lűmlű bedenine verdięinden daha bűyűk bir zevk hayal etmek zordu. Ama bu gece yapacakları řey, vűcudu onunki gibi gűlű olduęunda, çok daha iyi olacaktı. "Ziyafeti yařamak için sabırsızlanıyorum."

"Ben de yapamam. Kupa ve dikenler. Sonunda ısırığını hissedeceğim." Zihin büyüyle ona doğru uzandı. Ona bir insanın İradesini kontrol etme gücü veren büyü şimdi Cassia'nın düşüncelerine son derece nazik bir şekilde dokunuyordu.

Zihninin içinde büyüünün samimi okşayışıyla, uygunsuz bir iniltiyi ısırdı. Bu gecedan itibaren aralarındaki bağ böyle anlarda olduğundan daha da yakın olacaktı. Sihrini kullanmadığı zamanlarda bile onun düşüncelerini duyacak ve tıpkı onun yaptığı gibi duygularını hissedecekti. "Sonunda, Grace Union'ı her zaman deneyimleyebileceğiz."

"Sana göstermek için sabırsızlanıyorum," dedi.

Onun koyu mavi gözlerindeki beklenti ışıltısını inceledi. Vücudu ona karşı güçlü ve rahat hissediyordu. Görevlerini ciddiye alıyordu ve ona bir hediye vermek üstlenebileceği en büyük sorumluluklardan biriydi. Ama bu durumda kendinden şüphe duyduğuna dair hiçbir işaret yoktu. "Hazır hissediyorsun."

Onun sevgi dolu gözlerinin içine baktı. "Bu gece senin için her şey çok güzel . Bundan emin olacağım."

Bir süre daha onun kucağında durdu.

"Ya sen, gülüm?" Adam onun bakışlarını tuttu. "Hazır mısın?"

20 Temmuz 2022'de geliyor!

Şimdi ön sipariş verin:

vroth.co/bloodunion1

OceanofPDF.com

BLOOD DREAM

A BLOOD GRACE STORY

Kabus sona erdi, ama hayallerini gerçekleştirebilecekler mi?

Cassia sonunda Lio'yla kalmakta özgürdür. Orthros'ta güvendedir ve insan politikalarıyla işi bitmiştir, onunla ve ölümsüz ailesiyle kutlama yapmaya hazırdır. Yine de yeni evinde kendini huzursuz hissetmektedir.

Lio, birlikte başlayacakları hayatın Cassia'nın hayal ettiği gibi olmasını ister. Ama bir şeylerin ters gittiğini ve Cassia'nın bunu saklamaya çalıştığını anlayabiliyor. Artık onları ayrı tutacak hiçbir şey yok. Peki neden uzaklaşıyor?

Birlikte olabilmek için büyücüleri, savaş büyücülerini ve zorba kralı yendiler. Sonsuza dek mutlu olmalarını tehdit eden kişisel hayaletlere karşı kazanabilecekler mi?

Bu dokunaklı ve ateşli Blood Grace bonus , Blood Sanctuary Bölüm İki'deki olaylardan sonra geçiyor.

[Haber bültenime kaydolduğunuzda Blood Grace 4.5'i ücretsiz
alinvroth.co/blooddream](http://alinvroth.co/blooddream)

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

İşte Blood Grace 4. Kitap'a geldik. Dört ay içinde dört kitabı hızla yayınlamak (hatta yeniden yayınlamak) çılgın bir macera. Destekleyici ailem, yazar arkadaşlarım, okurlarım, blog yazarlarım ve bağımsız yayıncılık profesyonellerinden oluşan muhteşem ağımlı olmasaydı bunu başaramazdım.

Yüzlerce insanın irili ufaklı her türlü şekilde bu sürecin bir noktasında yer aldığını fark etmek şaşırtıcı. Kesinlikle isimlerini sayamayacağım kadar çoksunuz. Ama eğer bu yazıyı okuyorsanız ve bu projeye herhangi bir şekilde dokunduysanız, sizi isminizle andığımı ve bir yaratıcı olarak hedeflerimi gerçekleştirmeme yardımcı olmak için ayırdığınız zamanı takdir ettiğimi bilin.

Her şeyden önce, okuyucularıma şükranlarımı sunuyorum. Burada olmamızın sebebi sizlersiniz. Dijital çağda kitapların sağladığınız ve yazar olmayı mümkün kıldığınız için teşekkür ederim.

FaRo Authors Discord'daki harika meclisime, kucaklamalar ve karpuzlar. Charrot yaratıcı çabalarınızı kutsasın. Mantıksız seksi hanımlarıma, çay saati arkadaşlarıma, kapak testi dostlarıma ve bıçak gibi düşman aşık dostlarıma teşekkür ederim. Hepinizi çok seviyorum. Deneyimlerinden edindikleri bilgelikle bize akıl hocalığı yapan köklü yazarlarımıza ve gruba böylesi bir enerji ve yetenek getiren yeni yazarlarımıza minnettarım. Yayın partilerime gelen, tanıtım yazılarından yatak direğine kadar milyonlarca ayrıntı hakkında geri bildirimde bulunan, beta okuyan, inceleyen, yeniden paylaşan veya gece geç saatlere kadar elimden tutup makaralar için müzik seçen herkese çok minnettarım. İkinci bir görüşe, ağlayacak bir omuza ya da bakıcı lazerlere ihtiyaç duyduğunuz her an yanınızda olduğumu bilin.

Patricia'ya, yazarlık kariyerimdeki en güzel çalışma ilişkilerinden biri için teşekkür ederim. Güzel çalışmalarınızın kitaplarımı süslemesi benim için bir ayrıcalık. Kesinlikle harikasınız ve gelecekteki birçok işbirliğini dört gözle bekliyorum!

Ko-Fi bağışçılarıma, Argyros'un en sevdiği para birimi olan kahve fincanlarıyla sanat eseri fonlama hedefime katkıda bulundukları için minnettarım! İyi kafeinliyim ve cömertliğinizden çok etkilendim.

Ko-Fi Başışçıları

Anastasia R.
Brittany C. Brittany
H.
Kaija W.
April O.
Bridie N.
Lisette M.
Trish H.
Julia G.
Sthepanie C.
Leigh H.

Her zaman olduğu gibi, Orthros için inanılmaz Elçilerime derinden minnettarım.

Kitaplara duyduğunuz saf sevgiyle yaptığınız her şeyin onuruna (ve bu listeye yeni arkadaşlar eklediğimiz için!) her birinizi tekrar isimlerinizle istiyorum.

Yazar Elçileri Steph

@slpraterwrites Dani
@authordanimorrison

Editör ve Araştırma Elçisi

Brittany @brittany.wilson1764

PA & Elçiler Koordinatörü

Kaija @strictlybookish_kai

Elçiler

Abi @words_and_dreams Abigail
@a_reads_alot
Ahana @tohearts_content
Alex
Alisha
Angela
Anshul @stories.buddy
Ashleigh
Aurora @AuroraLydia
Barbara

Brandy @better_off_read
Bridie
Brittany @bookwyvernlovestea
Carole
Cheyenne
Christine @anxioustattooedandbookish
Deborah
Emily @thehamsterreads
Erika @theenchantedshelf
Haley @thecaffeinated.reader
Heather @_the_forgotten_books
Jessica @reddoorromance
Jessica @readbelieveandlove
Jordie @bookish.and.blonde
Julie @1bookmore
Kadie
Keshia @808bookdr Kris
@a_bookish_dream
Kristen
Kristin @madhattersfolly_reads
Leah @leahlovestoread Madhu
@mabookyard
Megan @bookish_megeen Melissa
Nadine
Nancy
Nat
Nicki @starseternal182
Nicole @starsbooksandtea
Nina
Patricia @myromancehasnolimits Raley
Riley @paperroselibrary
Rishma @bookaddict___ril
Sahana @books_and_draws_eclectic
Samantha @bookobsessedandblonde
Sarah @books.and.tea.princess

Sarah @theheavycrownreads

Sharon

Sherri

Shreya @my_fair_fiction

Sonya

Stephanie

Tammy

Tara

Taylor @tmo_reads Tia

@tiaisreading Whitney

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

VELA ROTH, kadın odaklı fantastik kitaplar ve klasik destanlarla büyüdü, ardından aşk romanlarına yöneldi. Zengin fantezi ve klasik destanları harmanlayan hikayeler yazmak için yola çıktı.

fantezi dünyalarını romantizmin tutkusuyla birleştiriyor.

Akademide kariyer yaptı, web tasarımcısı ve kitap formatçısı olarak çalıştı ve ağır hastalıkları olan sevdiklerine tam zamanlı bakıcı olarak evde kaldı. Kendi kederini ve travmasını yazarak, şimdi dünyanın dört bir yanındaki okuyuculara teselli sunan Blood Grace serisini yarattı.

Güneybatı Amerika Birleşik Devletleri'nde güneş enerjisiyle çalışan bir yazar evinde yaşıyor, dağlarda ilham buluyor ve çölde gül yetiştiriyor. Kedigillerden tanıdığı, bir dişi eksik ve kocaman bir kalbi olan Milly adında bir kurtarma kedisi.

Vela okuyucularından haber almayı seviyor ve onu velaroth.com adresinde ziyaret etmenizi umuyor.

OceanofPDF.com

Momcat, bu kitap hala senin için.

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2022, 2020, 2019 Vela Roth

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, ancak eleştirmenler bir eleştiride kısa pasajlar alıntılatabilir. Daha fazla bilgi için iletişime geçin: velaroth@fivethorns.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN 978-1-957040-05-9 (Ebook)

ISBN 978-1-957040-10-3 (Ciltsiz)

ISBN 978-1-957040-11-0 (Ciltli)

Editör: Brittany Cicirello, Suncroft Editing

Kapak resmi: Patcas Illustration

www.instagram.com/patcas_illustration Kitap

tasarımı: Vela Roth

Inkarnate inkarnate.com kullanılarak

Vela Roth tarafından hazırlanan harita

Five Thorns Press tarafından yayınlandı

www.fivethorns.com

www.velaroth.com adresini ziyaret edin

OceanofPDF.com



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

